𑌤𑌞𑍍𑌜𑌾𑌵𑍂𑌰𑍍 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌮𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃 113 𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑍍

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌯𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂

𑌮𑌯𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥

(𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃)

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑌸𑌮𑌿𑌤𑍇𑌃
𑌕𑍇. 𑌶𑌾. 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑌂
𑌸𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌕𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃
O. A. 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑍈𑌃 B. A., B. L.,
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌗𑌰𑌸𑍍𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌣𑍀𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌣𑌾𑌲𑌯𑍇
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇 ।

𑌶𑌕𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌃 1888 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍍𑌦𑌾𑌃 1966

𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍂 12/-

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு-113

மயமதம்

(மயமுனிவராலியற்றப்பட்டது)

முதல் பாகம்

தஞ்சை

ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையம் ஓய்வுபெற்ற பண்டிதர்

கே. எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகளால்

சீர்திருத்தம் செய்து,

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

2 NOV 1966

MADRAS

ஸரஸ்வதி மஹால் நிர்வாகக் குழுவின்

காரியதரிசி

ஸ்ரீ O. A. நாராயணஸ்வாமி அய்யர் B. A. B. L.,

அவர்களால் வெளியிடப்பட்டு,

ஸ்ரீரங்கம்

ஸ்ரீ வாணீ விலாஸம் பதிப்பகத்தில்

அச்சிடப்பட்டது.

சகம். 1888 விலை ரூ 12.

PREFACE

The most unique feature of the ancient Hindu civilization is that it conceived of knowledge as one integrated whole, of which all the various branches of learning are mutually complementary parts. While extolling spiritual learning as *Parā vidyā*, the supreme knowledge, the ancient Seers have also laid stress on the learning of material sciences, as *Aparā vidyā*, subsidiary knowledge, which is contributary to the greater wisdom. Under the comprehensive range of religion, they synthesized all aspects of learning and of life, the physical and the intellectual, the material and the spiritual, the mundane and the other-worldly. The works in Śilpa Śāstra, which generally deal with the construction of houses and palaces, villages and towns in one half and with the erection and installation of temples and idols of deities in the other, afford an effective example of this integration of knowledge.

The Śilpa Śāstra is one of the greatest legacies that we have inherited from our ancients. The multi-storeyed towers of temples which have anticipated the advent of sky-scrapers, the thousands of life-like icons and statues of elaborate and

intricate workmanship, the countless varieties of ornamental designs in wood, brick and mostar, and stone, the colossal granite structures raised to dizzy heights in days when mechanized methods of lifting were not even dreamt of and the huge arched roofs of dome-like shape of very spacious halls with not a pillar to support them, and such other great engineering achievements which every foreign tourist in India gazes at, admires and envies, are all the results of the practice of architecture and sculpture, expounded in the ancient works of Śilpa Śāstra.

The word Śilpa, in its wider connotation, comprehends all arts and crafts which require dexterity of hand, combined with concentration of mind and creative faculty. It includes architecture and sculpture, painting and engraving, smithy and carpentry and also all topics of constructive science coming under Mechanics and Engineering in modern parlance. In its more circumscribed sense the word denotes *Vāstu kalā*, the science of building and *Mūrti kalā*, iconography. The hoary origin of this science can be easily surmised from the innumerable references to *Śilpa* and *Śilpis* in *Purāṇas* and *Āgamas*.

Although six different schools of Śilpa have been recognised in ancient works, two of them stand out as more prominent than the rest, namely the school of Viśvakarma and that of Maya, the former being considered as the architect of the Gods and the latter of the Asuras Viśvakarma Vāstu Śāstra, a standard work of the former school has already been printed

and published by this Library and Mayamatam, the classic of the other school is now placed before the public.

Maya, who is considered to be the author of this treatise is spoken of with reverence as a sage, Mayamuni, and the epics describe him as one of the founders of Śilpa Śāstra, as a worker of miracles in the art of building, and as one endowed with divine inspiration.

The first volume of Mayamata, which is now brought out deals with the lay-out and construction of villages, towns and temples, thus comprising topics pertaining to Architecture only. In the beginning, the author sets forth the right types of sites for buildings and the several standards of measurement beginning with the minutest unit, the Paramāṇu. An elaborate description of the various types of villages first, and of towns next, their classification and modes of construction and the allocation of appropriate residential areas to the several categories of people, suitable to their avocations and their function in society are dealt with at considerable length. Plans of twelve different types of towns and seven different kinds of forts are given in this book, satisfying the civic as well as the defensive needs of the country. With regard to the buildings themselves, Mayamuni deals with every minute detail, beginning with the foundation and basement right upto the turret of the dome. He sets forth the measurements, the quality and the variety of the materials to be employed, and the precautions to be

taken to make the structure auspicious and long-standing.

After dealing with the abode of man, Maya deals with the abode of God. The selection of the suitable holy ground and its consecration mark the beginning of his treatment of temple structure. A large variety of pillars of different materials, size and shape and a wide range of varieties of *Maṇṭapas*, halls for worship and assembly are enumerated, defined and described The author acquaints the readers with ten different patterns of towers *(gopura)*, which cover almost all the temple towers, one may come across during a tour or pilgrimage. The Vimāna, the dome over the *Sanctum Sanctorum* is the most sacred part of a temple and each famous temple has a distinct type of Vimāna to enshrine the holy Deity. The author sets forth almost all types of Vimānas, prescribed in the Āgamas and Śilpas, classifying them on the basis of their type and the number of storeys comprising them. With similar elaborateness, the work gives an account of council-chambers, durbar-halls and public gathering places.

This short and sketchy account of the contents of Mayamata, it is hoped, will enthuse seekers of knowledge to a desire to drink deeper of the well of Śilpa Śāstra and to look forward and also backward to our other publications on this subject.

Our thanks are due in an abundant measure to Sri K. S. Subrahmanya Sastri who has spared no pains to make the edition correct and useful and

who has attempted well the difficult task of writing a clear and reliable translation into Tamil.

This book is printed and published under the scheme of the Government of Madras, (G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957), who have selected fourteen important and ancient Sanskrit works in Śilpa Śāstra and directed us to publish the same with the original text in Grantha script and a translation into Tamil, to facilitate their being studied by the *Sthapatis* of Tamil Nad. We have published seven out of them already and this is the eighth in the Śilpa series and Volume No. 113 in the series of the publications of the Sarasvati Mahal. But for the financial aid of the Madras Government, many of these works might not have come to light but might simply lie imbedded in the shelves of manuscript libraries. By arranging for their printing and publication, the Government have not only earned the gratitude of the *Sthapatis*, scholars and art-lovers of Tamil Nad, but have also laid us under a deep debt of gratitude for having given us the chance for rendering this great service to the noble cause of the preservation of the ancient treasures of wisdom, to which the T. M. S. S. M. Library stands permanently dedicated.

O. A. Narayanaswami,
Secretary.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌉𑌪𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌃 ! 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍀𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 !!

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂, 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌕 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ।

𑌯𑌦𑍁𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑌰 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧 𑌨𑌗𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑌦𑍀𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌮𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯-𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂, 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦-𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑌸𑌂𑌘𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑍀𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌾𑌗𑌃 𑌨𑌗𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮-𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌗𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑌦𑌾𑌨𑌪𑌰𑌂, 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌕𑌲𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌾, 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌭𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌇𑌵, 𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿

நிர்விஶேஷந த்ருஷ்டிஸித்தாந்தவ்யவஹாரிணோ அபி த்ரவ்யஸ்ய
பாவேதி கிஞ்ச வக்தவ்யம் ।

இதம் மஹீஶோதிதாநாமவேத்யதேஷாம் க்ரந்தாநாம்,
காலதேஶாதேஷண, வர்ணவ்யவஸ்தாநாம் நகராதீநாமிவ
கல்பிதத்வாத்; அஜ்ஞாதநாம்நா கேநசித் ஜீவகாரு-
ணாத்யாரணம் ச வர்த்ததே ।

ரத்நத்ரயேஷ்வேஷு ஶிவக்ரந்தேஷ்வந்யதமோऽயம்
மஹாபாஷ்யாதிநா க்ரந்த: நாமைவ மஹாக்ரந்தமாந-
மாவேதயதி । மயா ஹி நாம தேவஶிவ்யோ மந்த்ர: ஜகதீஶ்வர-
ப்ரஸாதாபஸாதிதேந ஜ்ஞாநேந க்ரந்தமிமம் வ்யரசயதிதி
ஜ்ஞாயதே । உக்தம் ச தேநைவ க்ரந்தாதௌ —

‘ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவம் ஸர்வஜ்ஞம் ஜகதீஶ்வரம் ।
தம் த்ரவ்யாஸ்யாதிமம்ஶ்ரேஷ்டம் ஶாஸ்த்ரி ஶாஸ்த்ரம்
யதாக்ரமம் ॥

தைத்திரீயாணாம் மந்த்ராணாம் வ்யாக்யாநாம்
ஸம்வேதயம் ।
ப்ராஜ்ஞா மந்த்ரமய: கதயா ஸர்வேஷாம் வக்ஷ்ய
லக்ஷணம்’ ॥ இதி ॥

தஞ்ஜாவூர் ஸரஸ்வதீ மஹாலயாபிதேஷ்விந்து
ஹஸ்தலிகிதே வித்யமாந: 3654 ஸங்க்யாக: க்ருதித:
பஞ்சஷாவ்யாயவாக்ய: மஹாராஷ்ட்ரபாஷா வ்யாவ்யா-
வேதஸ்யாயம் க்ரந்த: கணாநாம் ஸ்வாதீநோ பவதி ।

ஸோऽயம் க்ரந்த: அநந்தஶயநராஜகீயகோஶாகார-
த்யாநவஞ்சிதசரை: மாந்யஶ்ரீ த. கணபதிஶாஸ்த்ரி

𑌮𑌹𑌾𑌶𑌯𑍈𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾[illegible] 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨 [illegible] 𑌸𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯, [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇 [illegible] 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯, 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯[illegible], 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾[illegible] [illegible] 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 [illegible] 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌃 [illegible] [illegible] [illegible] 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤 [illegible] ।

[illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ।

[illegible]

𑌕𑍇. 𑌸𑌾𑌂. 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀,

𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯 [illegible] 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினுல் அறிவின் கடலெனத் திகழ்ந்து உலகைப்படைக்குமாற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி மனமுவந்து நகரம், கிராமம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமூர்த்தி விசேஷங்கள் முதலான ஸகலவிதமான வஸ்துக்களையும் கல்பிப்பதற்கு இன்றியமையாத சில்ப நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கிறுர்கள்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிற்பிகள் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய தேவாலயங்கள், கோபுரங்கள், நகரங்கள், தேவதாமூர்த்திகள் முதலியவைகள் தனது எழில் பெருக்கின் பெருமையினுல் இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள், பயிலும் முறை குன்றியந்தமையால் தக்க முறையில் காப்போரற்று, உருக்குலைந்து, சீரழிந்து உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றி காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க சில்ப நூல்களில் ஒன்றுன "மயமதம்" என்னும் இந்நூலானது, தேவ சில்பியான மயனென்னும் முனிவராலியற்றப்பட்டது.

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையத்தில் நெ. 3654 ஆக இருக்கும் இந்நூலில் ஆதியில் 5, 6 அத்தியாயங்கள் மட்டிலும் மஹாராஷ்டிர உரையுடனிருக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் நூல் நிலையத்தில் பிரதான பண்டிதராக இருந்துவந்த த. கணபதி

சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம்செய்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற மயமதத்தில் 1-34 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அநுகர்மவிதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருந்மீலநம் இவைகளடங்கிய இறுதிப் பகுதியான சுமார் 4 அத்தியாயங்கள் கிடைக்காதபடியால் பதிப்பிக்கப் படவில்லை என்று அதன் முகவுரையில் எழுதப்பட்டிருக் கிறது.

ஆயினும் இந்த நூலையே மூலமாக வைத்துக்கொண்டு இதற்கு தமிழில் உரைசெய்து, மூலமும் உரையும் சேர்த்து பதிப்பித்துக் கொடுக்கும்படி தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையக் குழுவினர் எனக்கிட்ட இப்பணியை ஏற்று, திருவனந்தபுரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் நூலை மூலமாக வைத்துக்கொண்டு பற்பல சில்பநூல்களையும் பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால் இந்நூலிலுள்ள பிழை களைச் சீர்திருத்தம்செய்து, திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்துச்சேர்த்தும், பேருழைப் புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இந்நூலானது பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப் பட்டு, சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகத் திகழ வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகிறேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
க்ஷே. சம். ஸுப்ரம்மண்ய சாஸ்திரி,
ஒய்வுபெற்ற பண்டிதர்,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌜𑌯𑌜𑌤𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌟𑍀𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃	𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾	𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇—		
𑌉𑌪𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤𑌃	௧	௧
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾	௨	௧
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇—		
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃	௩	௪
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃	௫	௩
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑍀𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿	,,	௭
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃	௬	௪
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇—		
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃	௮	௪
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃	௯	௫
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌯𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃	௧௨	௭
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇—		
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃	௧௩	௪
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃	,,	௬

விஷயா:	ப்ருஷ்டம்	பங்
பஞ்சமாத்யாயே—		
ப்ராணாதிவிக்ஷிப்தஜ்ஞாநாதி	௨௰	௩
ப்ராஜாபத்யாதிமந்த்ரஹோமா: தேஷாம் விநியோகாஶ்ச	௨௧	௩
ஶாஸ்த்ரம் ஸர்வ லக்ஷணம்	௨௨	௭
அந்தர்விஶேஷநிருக்தம் லக்ஷணம்	௨௩	௨
ஷஷ்டாத்யாயே—		
ஸங்கல்பஸ்நாநவிதி:	௨௭	௨
ஸங்கல்பயோர்மந்த்ரஸ்தாநம்	௨௮	௭
ஸங்கல்பஸூத்ரவிதி:	௨௯	௨
திக்பந்தநவிதி:	,,	௫
ஸப்தமாத்யாயே—		
ப்ரதிஷ்டாஹவிதி: ப்ரதாநம் நாமாநி ச	௩௯	௨
ப்ரதாநதேவதா நாமாநி	௪௰	௰
லௌகிகாக்நிப்ரதிஷ்டயோ: ஶ்ரைஷ்ட்யம்	௪௨	௯
லௌகிகப்ரதாநதேவதா ஸ்தாநாநி	௪௩	௨
அக்நிப்ரதிஷ்டதேவதா ஸ்தாநாநி	௪௫	௯
பாத்ரப்ரஸ்தார லக்ஷணம்	௪௭	௨
பாத்ரப்ரஸ்தாராம்ஶதேவதா:	,,	௫
பாத்ரப்ரஸ்தாராம்ஶமதேஷ்ட த்யாஜ்யாநி	௪௮	௮
லௌகிகப்ரஸாதிப்ரதாநதேவதாஸ்தாநாநி	௪௯	௨
அஷ்டமாத்யாயே—		
ப்ரதாநதேவதாநாம் ப்ரத்யேகம் பலிஹரணவிதி:	௫௰	௨

விஷயா:	பு-ஸம்	ப.ஸம்
ஸவ-ஶைவதா ஸாமாந்ய பத்திகாரணநிதி:	௫௩	௪
நவகாயஷ்ரியெ---		
ஶூாகாதீநாம் கொராயாதிகாநாநி	௫௬	௨
ஶூாகாதீநாம் உணாகாநாநி	௫௭	௩
நாநாவியகமாககாநாநி	௫௮	௬
திவியஶூாககாநாநி	௫௯	௪
திவியவெடகாநாநி	,,	௭
திவியவெவடகாநாநி	,,	௰
திவியஉமகாநாநி	௬௰	௪
நாநாவியகமாககாநாநி	,,	௭
ஶூயாதிவியி:	௬௧	௮
வக: உக்தாதிஶூாகஶுஷ்கணம்	௬௪	௪
ஸஷ்டிவியஶூாகநாகாநி	௬௬	௰
ஶூாகவீயிநாகாநி	௬௭	௫
காமஹெதெந ஸஷ்டிவியஶூாகநாகாநி	௬௯	௬
ஶூாகாதிஷூ உணாதெஷுநிஷெய:	௭௩	௩
ஶூாகாதிஷூ காமஸ்நாநாநி	,,	௫
ஶூாகெஷூ ஜாதிஹெதெந வாஸயொமஸ்நாநாநி	௭௫	௬
ஶூாகெஷூ பவிவாயுயாதிஸ்நாநாநி	௭௬	௨
தெவாயுய ஸஹாகணவநிகாணவியி:	௭௯	௩
தெவாயுய ஸகாநமொவாயொ: நியக:	௮௧	௨
விஷ்ணாயுயாதீநாம் ஆாநியக:	௮௨	௮
ஶூயநிகாணெ நிஷூஜஸ்நாநாநி	௮௩	௪
மொபாயாதிஸ்நாநாநி	,,	௬

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	ப-ஸம்
ம்ருதாசௌசே ஸஹ-தந்த்ராஸவிதி:	அள	அ
ஸஹ-ஹாஹதநம்	கூஉ	ச
ஸஹ-தந்த்ராஸப்ரமாணாநி	,,	அ

உபநாயப்ரயோக:—

நாநாவிதஸமாநதவிதந்த்ராஸவிதி:	கூகூ	ரு
ஸமாநலக்ஷணம்	௱க	உ
ஸாபிண்ட்யலக்ஷணம்	,,	எ
வம்ஸாஹ்யஸமாநலக்ஷணம்	௱உ	எ
பெட்டலக்ஷணம்	,,	கூ
வவ-டலக்ஷணஞ்ச	௱ரு	உ
ஜநகஸ்வாநகந்யலக்ஷணம்	,,	ரு
வக்த்ரலக்ஷணம்	,,	ச
ஸபிண்டலக்ஷணம்	,,	எ
ஸோதரவலக்ஷணம்	௱ச	உ
ஸ்வாதீயலக்ஷணம்	,,	ச
தௌஹித்ரவலக்ஷணம்	,,	க
பிண்டாதிலக்ஷணம்	..	அ
மித்ரமாதி ஸம்ஸ்ருஷ்டிமாதிலக்ஷணாநி	௱௫	அ
ஸமாவேஷு ஆசௌசமாதிநிர்ணயவிதி:	௱கூ	௫
ஸமாநப்ரகாரணாநி	௱எ	கூ
ஸமாநஸமவிதந்த்ராஸவிதி:	௱ய	ச
ஸமாவேஷு வர்ணமாதிவாஸஸ்யாநாநி	கககூ	கூ

ஏகாதசாஹப்ரயோக:—

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	ப-ஸம்
ஸர்வஸ்வஸம்ஸ்கிரியாம் ஸவிதி: தத்ஸமாப்திஸ்ச	க௨உ	உ
தேவாதீநாம் விசேஷேஷு தர்ப்பணோக்தா:	க௨எ	கூ
த்வாதசாத்யாயே---		
தேவாலயாதிஷு ஸம்ப்ரோக்ஷணவிதி:	க௨கூ	ரு
ப்ராஸாதாதி தேவாலயாநாம் ஸம்ப்ரோக்ஷணம்	கஙகூ	கக
விஷ்ணவாலயாதிஷு ஸம்ப்ரோக்ஷணே விசேஷ:	கசக	சு
அநேகஸம்ஸ்கிரிகே ப்ருதே ஸம்ப்ரோக்ஷணாநி	கருய	எ
ஸம்ப்ரோக்ஷணாவஸரே நிஷ்கிரியா:	கருங	அ
வ்ருக்ஷச்சேதகாபாவஸம்ப்ரோக்ஷணவிதி:	கருகூ	உ
த்ரயோதசாத்யாயே---		
உபவீதவிதி:	ககூக	உ
உபவீதஸங்க்யாதிநிர்ணயம்	,,	சு
த்ரிவிதோபவீதலக்ஷணாநி	ககூஉ	சு
தேஷாம் லக்ஷணாநி	ககூங	சு
சதுர்தசாத்யாயே---		
ஜாம்பூநதஸூத்ரலக்ஷணம்	ககூஎ	உ
ஸந்தேவஸூத்ரலக்ஷணம்	,,	கூ
உபாக்ருதநாடிகாஸூத்ரலக்ஷணம் ச	,,	கூ
ஸ்தாபநலக்ஷணம்	ககூகூ	உ
ஸம்வாஹநலக்ஷணம்	,,	ரு
ஸூத்ரதேவலக்ஷணம்	,,	சு
விஹிதாவிஹிதாநி	,,	எ

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	ப-ஸம்
த்ரயோதஶ்யாத்யுபவாஸதாநாநி	கஎ௰	ரு
உபாநச்ச்த்ராஸநதாநாநி	கஎஉ	ச
அயநவ்யதீபாதாநி	கஅஉ	ரு
ஜமதக்ந்யாதீநாம் நிமந்த்ரணதாநம்	,,	எ

பஞ்சமாத்யாயே ---

பாதாயாஸவிஷ்ணுபாதாயங்காபாதீநி	கஅரு	உ
தத்ர ஸம்ஹவயந்த்ர வர்ஜ்யாநி	,,	ச
ப்ரஹ்மகாண்டாதிஸம்ஹலக்ஷணாநி	கஅஅ	ச
ஶ்ரீகாசீஸ்துதிமாஹாத்ம்யகதநாதீநி	ககூஉ	அ
வீரகார்ஷ்ணலக்ஷணம்	ககூச	ரு
பாலிகா லக்ஷணாநி	,,	அ
ஹிந்துஸம்ப்ரதிஷ்டாகார்யாதீநி	ககூஅ	ச
ஸம்ஹாரகாலம்	,,	கூ
தேவதாந்தரப்ரதேஶே ஸம்ஹ ஸம்ப்ராப்திநியம:	ககூகூ	ரு
ஸம்ஹாரத்வலக்ஷணா:	உ௱க	ச
ஸம்ஹாரப்ரயுக்தலக்ஷணம்	உ௱உ	கூ
ஸம்ஹாரீணாம் நிஷித்தலக்ஷணா:	உ௱ங	எ
தேவாலயப்ரயாணா: ஶிலாபரிசேதா: ப்ராயஶ்சித்தம்	உ௱ரு	அ
பாஷாணாநாம் பஞ்சவிம்ஶஸங்கீர்ணத்வம்	உ௱கூ	உ
வ்ருக்ஷாதிப்ரமாணவிதி:	,,	கூ
ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகவ்ருக்ஷலக்ஷணம்	உ௱எ	எ
உத்தமத்வஸம்ஹாரயோ: பரிபாஷா வ்ருக்ஷப்ரமாணவிதி:	,,	௰
வ்ருக்ஷச்சேதநவிதி:	உ௱அ	ங

விஷயா:	வ்ர-ஸம்	வ-ஸம்
தைத்திரீய வாஜிஸைப்ராவாதிபி:		
வ்ரக்தானாம் ப்ராஹ்மணப்ராஹ்மண்யம்	உ௱௬	௬
உத்ஸர்ஜனோபாகர்மாதிகாலநிர்ணய:	உகக	கூ
தைத்திரீயாணாம் உத்ஸர்ஜனோபாகர்மஸூத்ராணி	உகஉ	௰
ஸந்த்யாவந்தனம்	உக௫	௪
மைத்ராயணீயாணாம் ப்ராஹ்மணவ்ரக்தா:	உக௪	உ
அதர்வவேதீயானாம்		
தந்த்ரஸம்ஸ்காரா:	உக௫	௪

ஷோடஶாத்யாய —

உபாகர்மவ்ரதோத்ஸர்ஜனாவஸ்ய ஸூத்ரணம்	உக௮	உ
உபாக்ரம ஸூத்ரணம்	,,	கூ
வாஜஸநேய ஸூத்ரணம்	உககூ	உ
வாஜிகா ஸூத்ரணம்	,,	௮
தைத்திரீகா ஸூத்ரணம்	உஉ௰	உ
ஸாமவேத ஸூத்ரணம்	உஉக	உ
கௌஷீதகா ஸூத்ரணம்	உஉஉ	எ
கௌஷீதகீ ப்ராஹ்மணம் ஸூத்ரணம்	உஉ௩	எ
ப்ரவர ஸூத்ரணம்	உ௫௰	எ
ஜாதூகர்ண்யகாரிகா	உ௫௫	கூ
மஹாஸூத்ர ஸூத்ரணம்	உ௫௪	௪

ஸப்தஶாத்யாய —

ஶ்ரீமதாதிஷஷ்டிஸம்ஸ்ஸித ஸூத்ரணம்		
தேஷாம் நாமாநி	உ௫௮	உ
ஸம்ஸ்ஸித ஸங்க்ஷேபம்	உ௬கூ	௮

विषयाः	पृ-सं	पं-सं
षट्शिवादिसादिलक्षणानि	௨௪௭	௯
शिवालयद्वारपदानि	௨௪௯	௨
शङ्करालयद्वारपदानि	,,	௩
संधिनिषिद्धस्थानानि	,,	௯
अष्टादशाध्याये---		
मण्डपलक्षणादिलक्षणं	௨௫௧	௨
वेदीसंप्रवेशनानं	,,	௮
मण्डपलक्षणानि	௨௫௭	௫
वाद्यादि शिवपाठनानि तेषां स्थानानि च	௨௫௮	௫
अष्टविद्येश्वरासनानि तेषां स्थानानि च	,,	௰
दशश्रियशिवपाणि तेषामोङ्कारादयश्च	௨௫௯	௮
सृष्टिविधानानुयोङ्काराणि च	௨௬௰	௫
सृष्ट्योङ्कारहोमादि	௨௭௧	௭
ध्रुवतकद्वारोपादानविधिः	௨௭௯	௯
बलिपात्रकोशपात्रविधिः	௨௮௧	௪
सोपानवीथ्यादनविधिः	௨௮௨	௮
सन्नाम्नादनविधिः	,,	௰
शिवस्य कुण्डनीपात्रकुण्डनीयादि च	௨௮௪	௨
दृष्ट्यवसरपात्रपात्र दिव्यनागवाहनविधिः	,,	௬
उष्णोदकशोषकलक्षणं	௨௮௯	௩
कुक्षिक्षेपकादियोऽक्षेपकयोरेकस्य वृक्षतयः	,,	௭

விஷயா:	ஸூ-ஸம்	ப-ஸம்
ஸ்தூலவிசேஷலக்ஷணம்	உஅஎ	ரு
ஸ்தூலப்ரபஞ்சோபாதானத்வஸ்யாஸ்யவிஷயீ:	உகூக	கூ
ப்ருதிவ்யுத்பத்தி:	உகூ௪	௪
ஆகாசாதிஷ்வாகாசாதி	உகூரு	கக
ஸ்தூலவிசேஷப்ரலக்ஷா:	உகூஎ	எ
ஸம்ப்ரலக்ஷணவிதி:	உகூஅ	௪
பரமாணுவாதிநிராகரணவிதி: வாஸ்தவிகாதி விதிஸ்ய	௩௱	க
தேஜோதத்த்வவிதி:	௩௱௩	௩
ஸூக்ஷ்மவாதிஸம்ஹாரம்	௩௱அ	உ

ஸாங்க்யநிராகரணாதிகாரம்—

ஸாங்க்யமதே அந்தர்யாமிபரிணாமம்	௩கஉ	௩
தேஷாம் ஸாமாந்ய	,,	கூ
தேஷாம் ப்ரக்ருதி விசேஷா:	,,	க
உபஸம்ஹாராதிகாரம்	௩க௩	௩
விசாரஸித்திஸித்தஸம்ஹாரம்	௩க௪	உ
விசாரப்ரயோஜனஸ்வரூபம்	,,	எ
ஸாங்க்யமதஸம்வித்விசாரம்	௩கரு	கூ
ப்ரக்ருதிஸ்வரூபப்ரமாணாதி	,,	க௩
ஆராதனலக்ஷணம்	௩கஎ	௩
பஞ்சவிம்சதத்த்வஸேதா: தேஷாம் லக்ஷணானி ச	௩க௮	அ
வேதாந்தாதிவிசாரம் தேஷாம் லக்ஷணானி ச	௩உ0	ரு
ஸாமான்யாதிவிசேஷ லக்ஷணம்	௩உக	கக
விசாரஸம்க்ஷேபே தேவதாதீனாம் ஸ்வரூபாதி	௩உஉ	அ

விஷயா:	ப்ர.ஸம்	ப-ஸம்
ஶ்ரீநயாதிஷ்டாந தேவதாதிஶ்ராத்தநாதி	௱௨௯	௨

ஸ்ம்ஸாரப்ரஸ்ம்க —

ஶ்ராத்தவிநாஶே பக்ஷவிதேயத்வநாதி	௱௨௧	௨
விதேர ஸம்ஸ்க்ஷாமா:	,,	எ
விநாஶே உபவாஸகாதிகம்ஸாமாந்யநாதி	,,	சு
ஸப்தவிகல்பநாநாத்யகரணம் (௧)	௱௨எ	ச
விஷ்ணுஸ்மரணவிநாஶ்யகரணம் (௨)	௱௨அ	௨
தேவதாஸ்விநாஶ்யகரணம் (௩)	,,	அ
கர்மபாகாலக்ஷவிநாஶ்யகரணம் (௪)	,,	௯
பவித்ரவிநாஶ்யகரணம் (௫)	௱௨சு	ரு
ஸப்தவிநாஶ்யகரணம் (௬)	,,	௯
கருணாதிகரணம் (எ)	௱௱௯	௨
பாஞ்சாயத்யகரணம் (அ)	,,	ரு
விஷ்ணுகாங்க்ஷ்யகரணம் (௯)	,,	எ
ஸம்ஶயநிர்யகரணம் (௰)	,,	
மாஸாமாஸ்யகரணம் (௰௧)	௱௱௧	
ஹவிஷ்ப்ரக்ஷாத்யகரணம் (௰௨)	,,	ச
உதாஹரணாத்யகரணம் (௰௩)	,,	எ
ஸம்ஸாரகாங்க்ஷ்யகரணம் (௰௪)	,,	சு
கர்மயோககாங்க்ஷ்யகரணம் (௰௫)	௱௱௨	௱

ஜாகஸம்ஸாரப்ரஸ்ம்க—

ஶ்ரீதயவிநாஶநாதி	௱௱சு	௨
உபப்ராவதாஸ்யகாரணி	௱ச௯	எ
ஹவிஷ்ப்ரக்ஷாவிநாஶ்யகரணம்	௱ச௨	௱
ஹவிஷ்கோலக்ஷவிநாஶ்யகரணம்	௱சசு	௨

விஷயா:	ப்ர.ஸம்	ப.ஸம்
ஸாம்பமஹிமாநுவர்ணனம்	௱௪௭	௯
ஸ்ரீஸோமமஹிமாநுவர்ணனம்	௱௪௯	௪
ஸவித்ருநாமவித்ருவர்ணனம்	௱௫௧	௮
ஸூர்யசக்ரஸ்திரதோரணவர்ணனாதி	௱௫௨	௰
ஸஷ்டிஸம்மம்	௱௫௫	௪
வ்ருக்ஷஸம்ப்ருதவர்ணனம்	௱௫௬	௱
ஸோமபாநவர்ணனாதி	௱௫௭	௱

ஷஷ்டாத்யாயே —

அஷ்டமூர்த்திமஹிமாநமாநாதி	௱௬௧	௨
ஸாம்பஹர்ஷமஹிமாநுவர்ணனம்	௱௬௱	௬
ஸ்ரீவிஷ்ணுமஹிமாநுவர்ணனம்	௱௬௪	௪
ஹர்ஷகோஷவர்ணனம்	௱௬௫	௨
ஐராவதவர்ணனம்	௱௬௭	௱
ஹர்ஷகண்டவர்ணனம்	௱௬௬	௫
உபேந்த்ராஸனவர்ணனம்	௱௭௨	௱
ஸ்வஸ்திகவர்ணனம்	,,	௫
ஸாம்பாவாஸனவர்ணனம்	,,	௮
பக்ஷிஸ்வானாதிஸாத்ருஸ்வானாதிவிமாந வர்ணனம்	௱௭௫	௯
ப்ரஸந்தவிஷ்ணுஸ்துதிவர்ணனம்	௱௭௮	௫
கண்டகோஷாதிஸுராஸுராதிகம்	௱௮௧	௫
விமாநப்ரவேசவர்ணனம்	௱௮௨	௨

ஸப்தமாத்யாயே—

யஜ்ஞவத்வஜ்ராகாரமாநாதி	௱௮௫	௨
ஸ்யாமவத்வஜ்ராகாரமாநாதி	,,	௰

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃	𑌪𑍃-𑌸𑌂	
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	௩௮௯	௪
𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	௩௮௭	௨
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	,,	௫
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	௩௮௮	௨
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	௩௮௯	௫
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	,,	௭
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿	௩௯௬	௭
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿	௩௯௧	௩
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌕𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	௩௯௨	௧
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	௩௯௪	௧
𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	௪௱௩	௨
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌵𑌯𑌵𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	,,	௧
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	௪௱௪	௧
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	௪௱௯	௨
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌭𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	௪௱௮	௬
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	௪௱௯	௧
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	௪௧௨	௰

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇—

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	௪௧௧	௨
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	,,	௮
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿	௪௨௬	௪

விஷயா:	பத்ரம்	ஸம்க்யா
ஆராமோத்யாநாதிஷ்வ ஹ்ரஸ்வ…	சஉ௰	சா
ஆராமோத்யாநாதிவ்ருக்ஷ…	சஉக	ரு
ஸம்ப்ரோக்ஷ ஆராம…	சஉங	உ
ஸம்ப்ரோக்ஷ ஆராம…	,,	எ
ஸம்ப்ரோக்ஷ…	சஉரு	உ
ஸ்ரீகராதி… ஸம்ப்ரோக்ஷ…	சஉசா	கூ
… ஸ்தாநாதி…	சஉஎ	௰
…	சருரு	ரு
… ஆராம…	சருஎ	அ
ஸம்ப்ரோக்ஷ…	சருஅ	சா
ஸ்ரீகர ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (க)	சருகூ	,,
ரதிகாந்த ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (உ)	சச௰	,,
காந்தவிஜய ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (ங)	சசக	உ
விஜய… ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (ச)	,,	கூ
… ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (ரு)	சசஉ	எ
… ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (சா)	சசரு	ரு
ஸ்ரீகாந்த ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (எ)	சசங	ரு
ஸ்ரீகேஸவ ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (அ)	,,	கூ
கேஸவ… ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (கூ)	சசசா	உ
… ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (௰)	,,	அ
… ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (கக)	சசஎ	ரு
… ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (கஉ)	சசஅ	ச
… ஸம்ப்ரோக்ஷணம் (கங)	சசகூ	உ

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	ப-ஸ
ஶ்ரீவிஶாலமோக்ஷஸாலலக்ஷணம் (க௰)	௪௪௯	௰
அஷ்டோத்தரமோக்ஷஸாலலக்ஷணம் (க௫)	௩௫௰	௫

பஞ்சவிம்ஶாத்யாயே—

உத்ஸவநிர்ணயவிதி:	௪௫௩	௨
ப்ராகாரேஷு உத்ஸவஸ்ய ப்ரகாரம்	,,	௪
ஸாமாந்யோக்தாநி உத்ஸவாநி	,,	௮
தேஷாம் நாமாநி	௪௫௪	௩
நைமித்திகம் உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௮
தேஷாம் நாமாநி	,,	௯
காம்யோத்ஸவலக்ஷணம்	௪௫௫	௨
தேஷாம் நாமாநி	,,	௩
ஶுக்லநாமாதீநி	,,	௬
வாஸராதீநி	௪௫௬	௮
ஶயநோத்ஸவாதிநாமாநி	௪௫௭	௬
உத்ஸவலக்ஷணம்	௪௫௮	௮
ப்ரவாஸலக்ஷணம்	௩௫௯	௨
ஶாந்திலக்ஷணம்	௪௬௧	௨
ஶாஸ்த்ரீகோத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௬
ப்ரதிஷ்டா உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௭
ஸௌரஜோத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௯
ப்ரஹ்மாத்மநோத்ஸவலக்ஷணம்	௪௬௨	௨
விஜய உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௩
கல்யாணகாரிதா உத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௪
விஶேஷோத்ஸவலக்ஷணம்	,,	௭

விஷயா:	பு-ம்	ப-ம்
அதராபூர்வாதிகரணநாமாநி	௪௧௬	௪
அதராபூர்வகரணயுக்திணாம்	௪௧௪	௨
யோநிகரணயுக்திணாம்	௪௧௫	௮
சதுரச்ரகரணயுக்திணாம்	௪௧௧	௨
த்ரிகோணகரணயுக்திணாம்	,,	௧
வ்ருத்தகரணயுக்திணாம்	,,	௮
ஷட்கோணகரணயுக்திணாம்	௩௧௭	௨
பத்மகரணயுக்திணாம்	,,	௧
அஷ்டாச்ரகரணயுக்திணாம்	௩௧௮	௨
ஸப்தாச்ரகரணயுக்திணாம்	,,	௧
பஞ்சாச்ரகரணயுக்திணாம்	௪௧௯	௨
உபஸ்காரமேதே பதவிசேஷவிதி:	௪௭௬	௨
பஞ்சஹஸ்தகரணபயுக்திணாம்	௪௭௧	௨
ஹஸ்தகரணபயுக்திணாம்	௪௭௩	௨
த்ரிஹஸ்தகரணபயுக்திணாம்	௪௭௪	௨
பரிவகரணபயுக்திணாம்	,,	௫
குண்டலாகாரகரணபயுக்திணாம்	,,	௬
வேதிகரணபயுக்திணாம்	௪௭௫	௭
சதுஷ்காரகரணபயுக்திணாம்	,,	௮
பஞ்சஹஸ்தயுக்தகரணபயுக்திணாம்	௪௭௧	௨
ஹஸ்தகரணபயுக்திணாம்	,,	௫
த்விஹஸ்தகரணபயுக்திணாம்	,,	௬
கார்யகரணபயுக்திணாம்	௪௭௭	௫
ஜாதிகரணபயுக்திணாம்	,,	௮
நாடீகரணபயுக்திணாம்	,,	௯

விஷயா:		ப்ரு-ஸம்	ப-ஸ
ஸத்கார்யவாதகண்டநம்		௪௭௭	௯
ஐயகோபவாதகண்டநம்		௪௭௮	௨
பாசுபதகோபவாதகண்டநம்		,,	௨
நாராயணவாதகண்டநம்		,,	௩
ஸாங்க்யவாதகண்டநம்		௪௭௯	௮
ஸௌத்ராந்திகவாதகண்டநம்		௪௮௦	௭
மாத்யமிகவாதகண்டநம்		௪௮[illegible]	௮
சார்வாகவாதகண்டநம்		௪௮௩	௨
சார்வாகைகதேசவாதகண்டநம்		,,	௮
வாதவிசாரகாரணநிரூபணம்		௪௮௫	௫
யாதவவாதகண்டநம்	(௧)	௪௮௬	௩
பாஸ்கரவாதகண்டநம்	(௨)	,,	௯
ஸாங்க்யவாதகண்டநம்	(௩)	௪௮௭	௪
ஸாங்க்யவாதகண்டநம்	(௪)	,,	௯
ஜைநவாதகண்டநம்	(௫)	௪௮௮	௯
வைசேஷிகவாதகண்டநம்	(௬)	௪௮௯	௫
ஶ்ரீபாஶுபதவாதகண்டநம்	(௭)	௪௯௦	௩
ஸாங்க்யவாதகண்டநம்	(௮)	௪௯௧	௫
யாதவப்ரகாஶவாதி ஸித்தாந்தநிராஸ:		௪௯௨	௨
உத: ஸாங்க்யமதவாதி			
ஸௌத்ராந்திகமதயோர்நிராஸ:		,,	௭
ஸாங்க்யவாதகண்டநம்	(௧)	,,	௯
ஸௌத்ராந்திகவாதகண்டநம்	(௨)	௪௯௪	௩
மாத்யமிகவாதகண்டநம்	(௩)	,,	௮
நாராயணவாதகண்டநம்	(௪)	௪௯௫	௩

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	பம்-ஸம்
ஸௌவர்ணத்ரவ்யபரீக்ஷணம் (௫)	௪௯௬	௨
காம்ஸ்யாரகூடத்ரவ்யபரீக்ஷணம் (௬)	,,	௯
லோஹத்ரவ்யபரீக்ஷணம் (௭)	௪௯௮	௩
ஸர்வலோஹத்ரவ்யபரீக்ஷணம் (௮)	௪௯௯	௫
தாருஶைலாதித்ரவ்யபரீக்ஷணம்	௫௱௧	௩
ம்ருத்த்ரவ்யபரீக்ஷணம்	,,	௬
ப்ராஸாதாகாரத்ரவ்யபரீக்ஷணம்	௫௱௨	௨
ம்ருத்ப்ராஸாதத்ரவ்யபரீக்ஷணம்	,,	௪
இஷ்டிகாத்ரவ்யபரீக்ஷணம்	,,	௫
ஶர்கராத்ரவ்யபரீக்ஷணம்	,,	௯
ஸம்ஹாரவர்ஜ்யா:	௫௱௫	௨
ஸம்ஹாரக்ருதி:	௫௱௬	௨
தேவாதிஸம்ஹாரத்ரவ்யாணி	,,	௫
மணிகர்பரஶூராணாம் பரிஹாரஸம்ஹநிர்ணய:	,,	௧
ஸம்ஸ்திஸ்தாரேண ஸித்திவிஷம் ஸாம்	௫௱௭	௧௧
க்ரியாஸம்ஸ்தாநாநி	௫௱௮	௨
சதுரஶ்ரகுண்டசித்ரம்		i
யோநிகுண்டசித்ரம்		ii
அர்தசந்த்ரகுண்டசித்ரம்		iii
த்ரிகோணகுண்டசித்ரம்		iv
வ்ருத்தகுண்டசித்ரம்		v
ஷட்கோணகுண்டசித்ரம்		vi
பத்மகுண்டசித்ரம்		vii
அஷ்டாஶ்ரகுண்டசித்ரம்		viii

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	பம்-ஸம்
தஸ்ய ப்ரகாராந்தரம்		ix
ஸப்தார்த கக்ஷ்யா சித்ரம்		x
பஞ்சார்த கக்ஷ்யா சித்ரம்		xi
தேவாத்ரயயோர்நி பக்ஷாந்தம் அத்யார்த கக்ஷ்யா சித்ரம்		xii

ஏவமேதே பஞ்சதாய: விஷயாநுக்ரமணிகா

ஸமாப்தா ||

प्रथमे पूर्वभागे शुद्धाशुद्धपाठः ||

शुद्धपाठः	अशुद्धपाठः	पुटे	पङ्क्तौ
[illegible]	[illegible]	௧௪	௰
[illegible]	[illegible]	[illegible]	௫
[illegible]	[illegible]	௧௱௭	௨
[illegible]	[illegible]	௧௭௯	௪
[illegible]	[illegible]	௨௧௪	௬
[illegible]	[illegible]	,,	௧௧
[illegible]	[illegible]	௨௧௫	௪
वध्यं	विध्यं	௨௬௬	௨
[illegible]	[illegible]	௨௬௭	௬
[illegible]	[illegible]	௩௱௮	௨
[illegible]	[illegible]	௩௪௬	௩
[illegible]	[illegible]	௩௬௯	௬

முதல் பூர்வபாகத்தில் பிழை திருத்தம்

பிழை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி
ஸம்கரி	ஸம்ஸகரி	15	12
நிகம்	நிகமம்	19	13
ஸம்ப்ரதீ	ஸம்ப்ரதீ	36	11
வெளிய	வெளிப்பக்க	225	15
இவை	இவைகளைச்	280	4
கெட்டிக்க	இடிக்க	281	5
,,	,,	281	8
,,	,,	,,	11

(சுத்தளவு)	(விஸ்தாரம்)	288	7
வியா	வியாதி	306	7
நிர்ம	நிர்கம	329	4
சார்தேசிக	ஸார்வதேசிக	,,	10
ஹாரங்க	ஹாராங்க	346	10
தாளி	நாளி	372	16
கிருக	கிருகர	440	7

உ

கணபதி துணை.

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வ பாகத்தின் விஷயானுக்கிரமணிகை.

விஷயம்	பக்கம்	வரி
1-வது அத்தியாயத்தில் :—		
முன்னுரை	1	1
விஷய அட்டவணை	2	1
2-வது அத்தியாயத்தில் :—		
நான்குவித விஸ்துக்கள்	4	2
இரண்டு விதமான பூமிகள்	5	7
பிராஸாதம், அங்கம், ஆஸநம், சயநம் என்பவைகள்	5	11
பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்குரிய பூமிகள்	6	4
3-வது அத்தியாயத்தில் :—		
கிரஹிக்கத் தக்க பூமிகள்	8	2
இகழத்தக்க பூமிகள்	10	11
புகழத்தக்க பூமிகள்	12	13
4-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பூமி ஸங்கிரஹவிதி	14	2
பூமி ஸம்ஸ்காரவிதி	14	12
5-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பரமாணு முதல் கிஷ்கு வரையில் அளவுகள்	20	5
பிராஜா பத்தியம் முதலிய அளவுகளும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	21	3
மாத்திராங்குல லக்ஷணம்	22	10
நான்குவித சில்பிகளின் லக்ஷணம்	23	3

விஷயம்	பக்கம்	வரி
6-வது அத்தியாயத்தில் :—		
சங்குஸ்தாபன விதி	27	2
சங்குவுக்கான மரங்கள்	28	10
சங்குஸ்தாபன விதி	29	1
திக்குநிர்ணயவிதி	29	4
7-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பதவிந்யாஸ விதியும் பதங்களின் பெயர்களும்	36	2
பதாதி தேவதைகளின் பெயர்கள்	40	1
மண்டூக பதம், சண்டித பதங்கள் சிறந்தவைகளென்பது	42	14
மண்டூகபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	43	1
சண்டிபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	45	10
வாஸ்து புருஷலக்ஷணம்	47	5
வாஸ்து புருஷ அங்கதேவதைகள்	47	11
வாஸ்து புருஷ அங்கங்களில் விலக்க வேண்டியவைகள்	48	14
மண்டூகபத பரமசாயிபத தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	49	4
8வது அத்தியாயத்தில் :—		
பததேவதைகளுக்குத் தனித்தனியே பலிஹரணவிதி	50	2
பததேவதைகளுக்குப் பொதுவாக பலிஹரணவிதி	53	7
9வது அத்தியாயத்தில் :—		
கிராமங்களின் அளவுகளும், அமைப்புகளும்	56	2
க்ரோசம் முதலிய அளவுகள்	56	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கிராமாதிகளின் தண்டமானம்	57	7
நகரங்களின் அளவுகள்	58	7
மூன்றுவிதமான கிராம அளவுகள்	59	5
மூன்றுவிதமான கேடங்களின் அளவுகள்	,,	10
மூன்றுவிதமான கர்படங்களின் அளவுகள்	,,	17
மூன்றுவித துர்கங்களின் அளவுகள்	60	5
பற்பல நகரங்களின் அளவுகள்	,,	11
ஆயாதிவிதி	61	14
உத்தமோத்தமாதி கிராமங்கள்	64	6
க்ஷுத்திர கிராமங்கள்	65	14
8 விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	67	1
கிராமவீதிகளின் பெயர்கள்	67	5
பாதைகளினால் 8விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	69	12
கிராமங்களில் தண்டச்சேதம் கூடாதென்பது	73	5
கிராமங்களில் வழிகளும் அவைகளின் பதங்களும்	73	8
கிராமங்களில் பிராம்மணாதி வாஸஸ்தானங்கள்	75	5
சிவாலயஸ்தானம்	76	4
தேவாலயங்களில் ஸபாமண்டப நிர்மாணவிதி	79	5
தேவாலயங்களில் விமானம், கோபுரங்கள்	81	4
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில் துவாரங்கள்	82	14
கிராமாதிகளில் தேவாலயங்கள் கூடாதவிடங்கள்	83	9
கோசாலை முதலியவைகள் இருக்கவேண்டிய இடங்கள்	,,	14
கிராமாதிகளில் கர்ப்பவிந்யாஸவிதி	87	18

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கர்ப்பபாஜனத்தின் மானம்	92	14
கர்ப நியாஸ ஸ்தானங்கள்	,,	19
10வது அத்தியாயத்தில் :—		
பற்பல நகரமானங்களும் அவைகளின் அமைப்புக்களும்	96	2
12 விதமான நகரங்களின் லக்ஷணங்கள்	101	1
7 விதமான துர்கங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	105	12
கோட்டை வாசல்களை கல்பிக்கவேண்டிய விதி	107	8
கோட்டைச் சுவர்களின் அளவுகள்	108	1
நகரங்களின் வழிகளின் அமைப்புகள் முதலியவைகள்	110	18
நகரங்களில் வைசியர் முதலியவர்கள் வஸிக்கவேண்டிய இடங்கள்	116	8
11-வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஏழு விதமான பூமிலம்பமானங்கள்	122	2
தேவர் முதலியவர்களுக்கு தலங்களின் எண்கள்	127	10
12-வது அத்தியாயத்தில் :—		
தேவாலயம் முதலியவைகளில் கர்பஸ்தானங்கள்	129	2
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில், கர்ப நியாஸத்தில் விசேஷம்	141	8
பல தலங்களுள்ள கிருஹத்தில் கர்பஸ்தானங்கள்	150	16
கர்ப்பநியாஸம் செய்யக்கூடாத காலம்	154	1
பிரதமேஷ்டகா ஸ்தாபன விதி	156	9

விஷயம்	பக்கம்	வரி
13-வது அத்தியாயத்தில் :—		
உபபீடவிதி	161	2
உபபீடமானம்	,,	7
வேதிபத்திர லக்ஷணம்	162	6
பிரதிபத்திர லக்ஷணம்	163	1
ஸுபத்திர லக்ஷணம்	,,	11
அவைகளின் விசேஷங்கள்	165	12
14-வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஜாங்கல பூமி லக்ஷணம்	167	2
அநூபபூமி லக்ஷணம்	,,	9
உபானத்தை கல்பிக்கவேண்டிய முறை	168	1
அதிஷ்டானமென்பது	169	3
ஜங்காவர்த லக்ஷணம்	,,	5
பூமிதேசமென்பது	,,	9
அதிஷ்டானமானங்கள்	,,	13
திரி 3, தலாதி அதிஷ்டானமானங்கள்	170	11
உபானத்தின் அங்கங்களின் மானங்கள்	172	5
அதிஷ்டானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	182	13
ஜகதீ முதலியவைகளின் நிர்கமமானம்	,,	15
15-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பாதங்களின் உயரம் அகலம், அலங்காரங்கள்	185	2
ஸ்தம்பத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸ்தம்ப மானங்கள்	,,	8
ஸ்தம்ப விஸ்தார மானம்	186	6
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் மானம்	187	17
பிரம்ஹ காந்தம் முதலான ஸ்தம்ப லக்ஷணங்கள்	188	6
ஸ்ரீகரம் முதலான ஸ்தம்ப கலச லக்ஷணங்கள்	192	11

விஷயம்	பக்கம்	வரி
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியில் கல்பிக்கவேண்டியவைகள்	193	1
வீரகாண்ட லக்ஷணம்	194	12
பொதிகையின் லக்ஷணம்	195	1
பித்திஸ்தம்ப நிஷ்கிராந்தமாஞுதிகள்	198	4
ஸ்தம்பங்களின் மத்தியமானம்	,,	9
தேவாலயங்களில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	199	14
வீடுகளில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	,,	16
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	201	10
ஸ்தம்ப விருக்ஷங்களை கிரஹிக்க வேண்டிய இடங்கள்	,,	17
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	202	1
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற சிலைகளின் லக்ஷணம்	203	12
ஸ்தம்பங்களுக்கு விலக்கப்பட்ட மரங்கள்	203	12
பிராம்ஹணர், அரசர்களுக்கு தேவாலய சிலையை கிரஹிக்கலாமென்பது	205	16
சுத்தம், மிச்ரம் ஸங்கீர்ணம் என்னும் வீடுகளின் லக்ஷணம்	206	8
விருக்ஷாதி கிரஹணவிதி	,,	15
ஸ்திரீ—புருஷ—நபும்ஸக விருக்ஷலக்ஷணம்	207	11
முஹூர்த்தஸ்தம்ப லக்ஷணம்	208	1
மரங்களை வெட்டவேண்டிய முறை	,,	6
வெட்டும்பொழுது காணப்படும் சுபாசுப நிமித்தங்கள்	210	1
முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை எடுத்து வரவேண்டியவிதம்	211	12
தேவாதிகளின் முஹூர்த்தஸ்தம்ப விருக்ஷங்கள்	213	3
தூண்களின் உயரம் முதலியவைகள்	,,	9

விஷயம்	பக்கம்	வரி
தேவாலயங்களுக்கு மட்டிலும் உபயோகிக்கத்தக்க மரங்கள்	214	3
நான்குவிதமான மண்களும் அவைகளின் ஸம்ஸ்காரங்களும்	215	6
16வது அத்தியாயத்தில் :—		
உத்தரம் முதல் கூரை வரையிலுள்ளவைகளின் லக்ஷணம்	218	2
உத்தரத்தின் லக்ஷணம்	,,	5
வாசன லக்ஷணம்	219	3
பிரமாலிகையின் லக்ஷணம்	219	16
தண்டிகையின் லக்ஷணம்	220	3
கோபன லக்ஷணம்	221	3
கபோதபாலீ லக்ஷணம்	,,	17
பிரஸ்தர லக்ஷணம்	230	14
ஜாலக ஸ்தானங்களும், அவைகளின் அளவுகளும்	233	10
கவாக்ஷம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	234	8
17வது அத்தியாயத்தில்		
மல்லலிலம் முதலிய 6. ஸந்திகளின் லக்ஷணங்கள்	238	11
மல்லலீலாதி லக்ஷணம்	240	8
ஸ்தம்பத்தில் ஸந்திஸ்தானம்	246	13
ஷட்சிகை முதலிய ஸந்திகளின் லக்ஷணங்கள்	247	11
சிகையைக் கூறும் பதங்கள்	249	4
சங்குவைக்கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸந்திநிஷித்த ஸ்தானங்கள்	,,	13
பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு மேலே ஸந்தி முதலியவைகள் கூடாதென்பது	253	1

விஷயம்	பக்கம்	வரி
18வது அத்தியாயத்தில் :—		
களபூஷணோதி லக்ஷணம்	256	2
வேதிகையின் பாதவேசனமானம்	256	13
களபூஷணங்கள்	257	4
8-விதமான சிகரமானங்களும் அவைகளின் பெயர்களும்	258	1
8-விதமான விலுபாமானங்களும் அவைகளின் பெயர்களும்	259	1
10 விதமான சிகரங்களும் அவைகளின் அலங்காரங்களும்	,,	11
ஸ்தூபியின் மானமும், அதன் அலங்காரங்களும்	260	10
ஸ்தூபியின் அலங்காரங்களின் பாகங்கள்	277	1
லேபன கல்கம் செய்யும் முறை	279	8
பந்தோதகோத்பாதன விதி	281	3
கோபானஸீ சாதனவிதி	282	13
கநாச்சாதநவிதி	283	1
சிகரத்தில் கல்பிக்கக் கூடியவைகளும் கல்பிக்கக் கூடாதவைகளும்	284	7
கருங்கல்லைப்போல் மிகவும் உறுதியான பந்தந திரவிய உத்பாதனவிதி	,,	17
மூர்தேஷ்டகையின் லக்ஷணம்	286	3
ஆத்யேஷ்டகை மூர்தேஷ்டகைகள், ஒரே விதமாக இருக்கவேண்டுமென்பது	,,	15
ஸ்தூபிகீல லக்ஷணம்	287	16
ஸ்தூபியின் கீழே ரத்னங்களை வைக்க வேண்டிய முறை	293	11
துவஜ ஸ்தாபனவிதி	294	7
ஹர்மியங்களில் கர்பஸ்தானங்கள்	295	15
ஸ்தூபிகீல விருக்ஷங்கள்	297	15
ஸம்ப்ரோக்ஷண விதி	298	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
யாகமண்டப நிர்மாண விதி	300	11
வாஸ்து சாந்தி விதி	301	13
நேத்ரோந்மீலன விதி	303	5
ஸ்தபதி முதலியவர்களுக்கு வெகுமான மளிப்பது	308	3
19வது அத்தியாயத்தில்		
ஏக பௌமத்தின் 4 வித அளவுகளும் அவைகளின் பெயர்களும்	312	4
அவைகளின் அமைப்புகள்	,,	13
முகமண்டப மானம்	313	4
விமான பித்தி விஷ்கம்ப மானம்	314	1
விமானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	16
நாளீ கிரஹவிஸ்தார மானம்	315	9
பத்மம் முதலான அலங்காரங்கள்	316	1
துவாரமான லக்ஷணம்	317	10
5விதமான தலபேதங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	318	12
வைஜயந்தம் முதலான விமானங்களின் லக்ஷணம்	320	11
நாகரம் முதலான 3விதமான லக்ஷணம்	322	11
அடித்தலத்தில் அமைக்கவேண்டிய தேவதைகளும் அவர்களின் ஸ்தானங்களும்	,,	17
இரண்டாவது தலம் முதல் தேவதைகளையமைக்கவேண்டிய இடங்கள்	324	1
20வது அத்தியாயத்தில்		
இரண்டாவது தலத்தின் 5வித உயர அளவுகள்	326	2
விஸ்தாரத்தில் அங்கங்களின் அளவுகள்	,,	9

விஷயம்			பக்கம்	வரி
விமானத்தில் மஸூரகம் முதல் கும்பம் வரையில் அங்கங்களின் அளவுகள்			326	13
ஸ்வஸ்திக விமான லக்ஷணம்		1.	327	7
விபுலசுந்தர	,,	2.	328	1
கைலாஸ	,,	3.	,,	5
கூடகோஷ்டக	,,	4.	,,	16
பர்வத	,,	5.	329	7
ஸ்வஸ்திபந்த	,,	6.	,,	11
கல்யாண	,,	7.	330	1
பாஞ்சால	,,	8.	,,	7
விஷ்ணுகாந்த	,,	9.	,,	10
ஸுமங்கல	,,	10.	,,	14
காந்தார	,,	11.	331	6
ஹஸ்திபிருஷ்ட	,,	12.	,,	9
மனோஹர	,,	13.	,,	12
ஈசகாந்த	,,	14.	332	1
குபேரகாந்த	,,	15.	,,	5
புருஷாதி விமானங்கள்			333	8

21வது அத்தியாயத்தில் :—

திரி 3 தல விமான மானங்கள்	336	2
முகமண்டப லக்ஷணமும் அலங்காரங்களும்	337	12
ஹஸ்திபிருஷ்ட விமான லக்ஷணம்	342	5
பத்திரகோஷ்ட விமான லக்ஷணம்	346	1
ஸுமங்கல விமான லக்ஷணம்	,,	16
ஸ்ரீ போக விமான லக்ஷணம்	347	16
அர்பித அனர்பித லக்ஷணம்	351	12
நாஸீ கிரஹ மானங்கள்	352	1
பத்திர மகர சித்திர தோரண லக்ஷணங்கள்	,,	11

விஷயம்		பக்கம்	வரி
அஷ்டமங்களங்கள்		355	10
விருத்த ஸ்புடிதம் முதலிய அலங்கார லக்ஷணம்		356	13
ஸோபான லக்ஷணம்		359	9

22வது அத்தியாயத்தில்

சதுரஸ் 4 தல விமான மானங்கள்		361	2
ஸுபத்திர விமான லக்ஷணம்	1.	363	14
ஸ்ரீவிசால ,,	2.	364	6
பத்திரகோஷ்ட ,,	3.	365	1
ஜயாவஹ ,,	4.	367	3
பத்திரகூட ,,	5.	,,	9
மனோஹர ,,	6.	372	5
ஆவந்திக ,,	7.	,,	9
ஸுகாவஹ ,,	8.	,,	15
பஞ்சபௌமாதி துவாதச பௌமாந்த மானங்கள்		376	3
கிரஹபிண்டி முதலியவைகளின் மானங்கள்		378	9
கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளின் ஸ்தானம் முதலியவைகள்		381	6
விமான சிரோலக்ஷணம்		382	4

23வது அத்தியாயத்தில்

இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள்		385	2
ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள்		,,	14
பிராஸாத முகாயாம மானங்கள்		386	8
அல்ப பிராஸாத பிராகார மானங்கள்		387	1
மத்திம ,, ,,		,,	13
உத்தம ,, ,,		388	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
மதில்களின் அசல அளவுகள்	389	8
மதில்களின் உயர அளவுகள்	,,	13
மதில்களின் அலங்காரங்கள்	390	3
ஆவரண மண்டப லக்ஷணங்கள்	391	6
பிராகாரங்களின் உச்சியில் விருஷபங்கள் பூதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது	392	16
ஆவரண தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	394	11
தேவாலய துவாரமானது, விருஷபமான விடக்கிலிருப்பதாகும் என்பது	403	3
நிருத்த மண்டபம் முதலியவைகளின் ஸ்தானம்	,,	11
பீடாங்கங்களின் மானம்	,,	16
துவஜம் முதலியவைகளின் ஸ்தானங்கள்	406	1
விஷ்ணு ஆலயத்தில் பரிவாரங்களின் ஸ்தானங்கள்	410	9
விருஷப லக்ஷணம்	412	7
24வது அத்தியாயத்தில்		
க்ஷுத்திர அல்ப ஆலயங்களில் துவார சோபாதி பஞ்சக மானம்	419	2
மத்திம ஆலயத்தில் துவார சோபாதி மானம்	,,	12
உத்தம ,, ,,	420	3
துவார சோபாதி பஞ்சகம்	421	9
கோபுர துவார நிர்கம மானங்கள்	424	1
கோபுர துவார மூல விஸ்தார மானங்கள்	,,	7
விஸ்தார அளவின்பேரில் உயர அளவு	425	4
ஸ்ரீகரம் முதலிய 15 விதமான கோபுரங்களின் பெயர்கள்	427	1
ஏக தலம் முதல் ஸப்த தலம் வரையில், அதிஷ்டானம் முதல் சிகைவரையில் மானங்கள்	,,	13
தலங்களின் துவார மானங்கள்	437	12

விஷயம்			பக்கம்	வரி
கோபுரத்தின் அலங்காரங்கள்			438	8
ஸ்ரீகர கோபுர லக்ஷணம்		1.	439	7
ரதிகாந்த	,,	2.	440	11
காந்த விஜய	,,	3.	441	3
விஜயவிசால	,,	4.	,,	17
விசாலாலய	,,	5.	442	16
விப்ரதீகாந்த	,,	6	443	16
ஸ்ரீகாந்த	,,	7.	444	4
ஸ்ரீகேச	,,	8.	,,	18
கேசவிசால	,,	9.	446	1
ஸ்வஸ்திக	,,	10.	,,	13
திசாஸ்வஸ்திக	,,	11.	447	9
மத்தள	,,	12.	448	6
மாத்ராகாண்ட	,,	13.	449	1
ஸ்ரீவிசால	,,	14.	,,	16
சதுர்முக	,,	15.	450	10

25வது அத்தியாயத்தில் :—

மண்டப நிர்மாண விதி	453	2
கிராமாதிகளில் மண்டபஸ்தானங்கள்	,,	6
வாஸாதிகளின் மண்டபங்கள்	,,	10
அவைகளின் பெயர்கள்	454	7
தேவாதி மண்டப லக்ஷணம்	,,	12
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	15
அரசனுக்குரிய மண்டப லக்ஷணம்	455	3
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	5
பத்திகளின் அளவுகள்	,,	10
தூண்களின் உயரங்கள்	456	14
அதிஷ்டானம் முதலியவைகளின் அளவுகள்	457	13
மண்டப லக்ஷணம்	458	15

விஷயம்		பக்கம்	வரி
பிரபையின் லக்ஷணம்		459	5
ரங்க லக்ஷணம்		461	3
மாலிகா மண்டப லக்ஷணம்		,,	9
பிரதிமத்திய மண்டப லக்ஷணம்		,,	9
மேருஜ	,,	,,	13
பிரஹ்மாஸன	,,	462	11
விஜய	,,	,,	4
கல்யாண காரிதா	,,	,,	10
ஸித்த	,,	,,	13
சதுரச்ரம் முதலிய குண்டங்கள்		463	11
சதுரச்ர குண்ட லக்ஷணம்		464	1
யோநி	,,	465	12
அர்த்த சந்திர	,,	466	1
த்ரிகோண	,,	,,	6
விருத்த	,,	,,	10
ஷட்கோண	,,	467	1
பத்ம	,,	,,	7
அஷ்டாச்ர	,,	468	1
ஸப்தாச்ர	,,	,,	9
பஞ்சாச்ர	,,	469	4
மஸூரகபத பீஜவிதி		470	4
பத்ம பத்திர மண்டப லக்ஷணம்		471	3
பத்ரக	,,	473	3
நிருத்த	,,	,,	15
சிவ	,,	474	7
ஆஸ்தான	,,	475	1
வேத	,,	,,	14
அலங்கார	,,	,,	16
பிரஹ்மஸ்தல	,,	476	6
பத்ர	,,	,,	11
தர்ப	,,	477	11

விஷயம்			பக்கம்	வரி
கௌசிக	லக்ஷணம்		477	14
ஜாதிக	,,		,,	18
நந்த	,,		478	1
பத்ரகௌசிக	,,		,,	3
ஜயகோச	,,		,,	5
பூர்ணகோச	,,		,,	7
குலதாரண	,,		,,	9
ஸுகாங்க	,,		479	14
ஸௌக்கிய	,,		480	15
கர்ப	,,		481	18
மால்ய	,,		483	4
மால்யாத்புத	,,		,,	18
மண்டபத்தை விஸ்தாரம் செய்யும் முறை			485	11
தன மண்டப லக்ஷணம்		(1)	486	3
ஸுபூஷண	,,	(2)	,,	12
மங்கள்ய	,,	(3)	487	6
ஸ்ருக	,,	(4)	,,	18
த்ரோண	,,	(5)	488	12
கர்வட	,,	(6)	489	8
ஸ்ரீரூப	,,	(7)	490	11
மங்கள	,,	(8)	491	9
தனம் முதலிய 8 மண்டபங்கள் தேவாதிகளுக்கு			493	1
இனி கூறப்படும் 8 மண்டபங்கள் வைசியாதிகளுக்கு			,,	11
மார்கமண்டப லக்ஷணம்		(1)	,,	13
ஸௌபத்ர	,,	(2)	494	6
ஸுந்தர	,,	(3)	,,	15
ஸாதாரண	,,	(4)	495	6
ஸௌக்ய	,,	(5)	496	3
ஈசுவரகாந்த	,,	(6)	497	1
ஸ்ரீ பத்ர	,,	(7)	498	7

விஷயம்		பக்கம்
ஸர்வதோபத்ர லக்ஷணம் (8)		499
ஜாதிரூபாதி	,,	501
கிரஹ	,,	,,
பிராஸாதாகார	,,	502
கிருஹ பிராஸாத	,,	,,
மாலிகா	,,	,,
ஜலக்கிரீடா	,,	,,
தூண்களுக்கு உரிய மரங்கள்		505
ஸ்தம்ப வடிவங்கள்		506
தேவாதிகளுக்கு ஸ்தம்ப யோக்கியமானவைகள்		,,
வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கருங்கல் தூண் கூடாதென்பது		,,
தூணின் அகலத்தினுல் சுவற்றின் விஸ்தாரம்		507
த்ரிகர்பஸ்தானங்கள்		508
மண்டமுகங்கள்		510
சதுரச்ர குண்ட சித்திரம்		I
யோநி	,,	II
அர்த்த சந்திர	,,	III
திரிகோண	,,	IV
விருத்த	,,	V
ஷட்கோண	,,	VI
பத்ம	,,	VII
அஷ்டாச்ர	,,	VIII
மற்றொரு விதம்	,,	IX
ஸப்தாச்ர	,,	X
பஞ்சாச்ர	,,	XI
3 மேகலை, யோநி, பத்மத்துடன் சதுரச்ர குண்ட சித்திரம்		XII

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வபாகம் விஷயானுக்கிரமணிகை முற்றும்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம: ।

|| மயமதம் நாம வாஸ்துசாஸ்த்ரம் ||

ஸ்ரீ மயமுநிவிரசிதம் ।

ப்ரதமோऽத்யாய: ||

ப்ரணம்ய சிரஸா தேவம் ஸர்வஜ்ஞம் ஜகதீச்வரம் ।
தம் ப்ருஷ்ட்வாதாகமாத் ச்ருத்வா சாஸ்த்ரஸாரம் யதாக்ரமம் ||

*தேவதானாம் மனுஷ்யாணாம் †வஸ்த்வாதீனாம் ஸம்ஸ்தா
நயம் ।
ப்ராக்ஜ்ஞாத்வா மயநிர்மய: கதயே ஸர்வவஸ்தூனாம் வஸ்து
*லக்ஷணம் || ௨ ||

மயமதம் என்னும் வாஸ்து சாஸ்திரம்

(ஸ்ரீ மயமுனிவர் அருளியது)

மேதாவியான மயன் என்னும் முனிவர், ஸர்வஜ்ஞனும் ஸகல ஜகத்திற்கும் ஈசுவரனுமான பரமேசுவரனை சிரத்தால் வணங்கி, அவரைக்கேட்டு, அவரிடத்திலிருந்து தேவர்கள், மனிதர்கள், பதார்த்தங்கள், எல்லாவற்றையும் ஸுகமாகக் கல்பிப்பதைக் கூறுகின்ற சில்ப சாஸ்திரத்தை முறையுடன் தெரிந்துகொண்டு அவைகளின் ஸ்வரூப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறார். 2

---

*தைத்யானாம், இதி ஸர்வத்ர மஹாமயஸ்யோத்தரகாண்டே ।
† ரஸாதீநாம் ,, ,,
*கலனாம், ,, ,,
தேவதானாம் இதி ஸ்தானே தைத்யானாம் இதி பாட:
யக்ஷ இதி மாதி ।

ஆதௌ வஸ்துப்ரகாரம் ச பூபரீக்ஷா பரிக்ரஹம் ।
மானோபகரணம் சைவ சங்குஸ்தாபனமார்ககம் ॥ ௩ ॥

பதம் ஸ்வரவிந்யாஸம் பலிகர்மவிதிம் ததா ।
க்ராமாதீனாம் ச விந்யாஸம் லக்ஷணம் நகராதிஷு ॥ ௪ ॥

பூலம்பஸ்ய விதானம் ச கர்பவிந்யாஸலக்ஷணம் ।
உபபீடம் விதிம் சைவாதிஷ்டானானாம் து லக்ஷணம் ॥ ௫ ॥

ஸ்தம்பானாம் லக்ஷணம் சைவ ப்ரஸ்தாரஸ்ய விதிக்ரமம் ।
ஸந்திகர்ம விதானம் ச சிகராணாம் து லக்ஷணம் ॥ ௬ ॥

ஏகபூமிவிதானம் ச த்விதலஸ்ய து லக்ஷணம் ।
த்ரிதலஸ்ய விதானம் ச சதுர்பூம்யாதிலக்ஷணம் ॥ ௭ ॥

ஸாலானாம் பரிகாணாம் ச கோபுராணாம் ச லக்ஷணம் ।
மண்டபாதிவிதிம் சைவ சாலானாம் சைவ லக்ஷணம் ॥ ௮ ॥

க்ருஹவிந்யாஸமார்கம் ச க்ருஹவேசனமேவ ச ।
ராஜவேச்மவிதானம் ச த்வாரவிந்யாஸலக்ஷணம் ॥ ௯ ॥

முதலில் வஸ்து பிரகாரத்தையும், (பிறகு) பூ பரீக்ஷை, பூ பரிக்ரஹம், மாநோபகரணம், சங்கு ஸ்தாபன மார்கம், பதம், ஸ்வரவிந்யாஸம், பலிகர்மவிதி, கிராமாதிவிந்யாஸம், நகராதி லக்ஷணம், பூலம்ப விதானம், கர்பவிந்யாஸ லக்ஷணம், உபபீடவிதி, அதிஷ்டான லக்ஷணம், ஸ்தம்ப லக்ஷணம், பிரஸ்தாரவிதி கிரமம், ஸந்திகர்மவிதி, சிகரங்களின் லக்ஷணம், ஏகபூமிவிதானம், த்விதல லக்ஷணம், த்ரிதல லக்ஷணம், சதுர்பூம்யாதி லக்ஷணம், ஸால லக்ஷணம், பரிகா லக்ஷணம், கோபுரங்களின் லக்ஷணம், மண்டபாதிவிதி, சாலா லக்ஷணம், கிருஹவிந்யாஸமார்கம், கிருஹ வேசனம், ராஜவேச்ம விதானம், துவாரவிந்யாஸ

யானானாம் சயனானாம் ச லக்ஷணம் லிங்கலக்ஷணம் ।
பீடஸ்ய லக்ஷணம் ஸம்யக் அனுகர்மவிதிம் ததா ॥ ௰ ॥

ப்ரதிமாலக்ஷணம் தேவதேவீனாம் மானலக்ஷணம் ।
அக்ஷ்ணோருன்மீலனம் சைவ ஸங்க்ஷேபாத்து யதாக்ரமம் ॥ ௧௧ ॥

பிதாமஹாதிதேவர்ஷிதேவதாமர்த்யவஸ்துபி:
யதா யதோக்தம் ஸகலம் மயேன தத் ।
ததா ததோக்தம் ஸம்ஹ்ருத்ய நிகிலம்
ந்ருணாம் ச யக்த்யாஸ்ய இஹ வக்ஷ்யலக்ஷணம் ॥ ௧௨ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துசாஸ்த்ரே ஸங்க்ரஹாத்யாய: ப்ரதம: ।

லக்ஷணம், யான லக்ஷணம், சயன லக்ஷணம், லிங்க லக்ஷணம், பீட லக்ஷணம், அனுகர்மவிதி, பிரதிமா லக்ஷணம், தேவதேவீ மான லக்ஷணம், சக்ஷுருன்மீலனம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக முறைப்படி கூறியிருக்கிறார்.

பிரஹ்மா முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும், தேவதைகள், மனிதர்கள், மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்கள், இவைகளை எப்படி எப்படி கூறியிருக்கிறார்களோ, அவ்விதமே அவைகள் எல்லாவற்றையும் கிரஹித்து, மயன் இந்த நூலில் கூறியிருக்கிறார்.

முதலாவது ஸங்கிரஹாத்தியாயம்
முற்றும்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌤𑌃 ॥ ௨ ॥

இரண்டாவது அத்தியாயம்

தேவர்களும், மனிதர்களும் எந்த எந்த இடங்களில் வஸிக்கின்ருர்களோ, அந்த அந்த இடங்கள் வஸ்து எனப் படுகின்றன, என்று வாஸ்து சாஸ்திரமறிந்தவர்கள் கூறு கிருர்கள். அதிலுள்ள பேதங்களைக் கூறுகின்றேன்.

அந்த வஸ்துவானது பூமி 1, பிராஸாதம் 2, யானம் 3, சயநம் 4 என்று நான்குவிதமாகும்.

அவைகளுள் பிராஸாதம் முதலிய மற்றவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதால் பூமியானது முக்கியமான வஸ்து வாகும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள்யாவும் வஸ்துக்களே யாதலாலும், முக்கிய வஸ்துவாகிய பூமியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பூமியில் அமைகின்றவைகளாதலாலும், அவை களும் வஸ்துக்களேயாகும், என்று வாஸ்து விஷயங்களை அறிந்த முன்னேர்கள் கூறுகிருர்கள். 3

வர்ணகந்தரஸாகாரதிக்ஶப்தஸ்பர்ஶனைரபி ।
பரீக்ஷ்யைவம் யதாயோக்யம் க்ருஹீதாவனி: ஸ்ம்ருதா ||௪||

யா ஸா தரித்ரீ விக்யாதா வர்ணானாம் து விஶேஷத: ।
த்விவிதம் தத்ஸமுத்திஷ்டம் கௌணமங்கீதி ஸூரிபி: ||

க்ராமாதீன்யேவ கௌணானி பூமிரங்கீ ததா ததா ।
ஸபா ஶாலா ப்ரபா ரங்கமண்டபம் மந்திரம் ததா ||௫||

ப்ராஸாத இதி விக்யாதம் ஶிபிகா கில்லிகா ரதம் ।
ஸ்யந்தனம் சைவமாதீனி யானமித்யபிதீயதே ||௭||

மஞ்சம் மஞ்சலிகா காஷ்டம் பஞ்ஜரம் பலகாஸனம் ।
பர்யங்கம் பாலபர்யங்கம் ஶயனம் சைவமாதிகம் ||௮||

புத்திமானாக இருப்பவன் நிறம், மணம், சுவை, உருவம், திக்கு, சப்தம், ஸ்பர்சம், (தொட்டுப்பார்த்து அறியக்கூடிய உணர்ச்சி) இவைகளினாலே பூமியை பரீக்ஷித்துப் பார்த்து தகுதியுள்ள பூமியை கிரஹிக்க வேண்டும். அப்படி கிரஹிக்கப்பட்ட பூமியானது விசேஷித்து அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய பூமியாகும்.

அந்த பூமியானது கௌணம் என்றும், அங்கி என்றும், முறையே இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 5

கிராமம் முதலியவை கௌணங்களாகும். பூமியானது அங்கியாகும்.

புத்திமான்களினாலே ஸபை 1, சாலை 2, பிரபை 3, ரங்கமண்டபம் 4, மந்திரம் 5 இவைகள் பிராஸாதம் என்றும், சிபிகை 1, கில்லிகை 2, ரதம் 3, ஸ்யந்தனம் 4, இவைகளைப்போன்றவைகள் ஆந்தோலிகங்கள் என்றும் யானங்கள் என்றும் மஞ்சம் 1, மஞ்சிலிகை 2, காஷ்டம் 3, பஞ்ஜரம் 4, பலகை 5 இவைகள் ஆஸநமென்றும், பர்யங்கம் 1, பாலபர்யங்கம் 2, இதுபோன்றவைகள் சயநம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, 8

அதிகரணசதுஷ்காணாம் பூமிரேவாதௌ ப்ரகத்யதே ।
பூதாநாமாதிபூதத்வாத் ஆதாரத்வாஜ்ஜகத்ஸ்திதே: ॥௯॥

அத ஸமம் ஶிலாதீநாம் வர்ஜ்யம் ஶ்வேதம் ஸ்நிக்தம் ச ।
உதும்பரத்ருமோபேதம் உதக்ப்ரவணம் ஶுபம் ।௰॥

கஷாயமதுரம் ஸம்யக் கதிதம் தத்ஸுகப்ரதம் ।
ப்ராஹ்மணாநாம் ப்ரஶஸ்தம் ஸ்யாத் ஶர்மதம் ஸர்வதா ஸதா ॥௧௧॥

ப்ராக்ப்லவம் தத்ர விஸ்தீர்ணம் ரக்தமஶ்வத்தஸம்யுதம் ।
கஷாயரஸம் ஸம்யுக்தம் ஸர்வஸம்பத்கரம் ஸதா ॥

க்ஷத்ரியாணாம் ப்ரஶஸ்தம் ஸ்யாத் ...

அதாபரம் ப்ரோக்தம் ...

பூமியானது ஆதிபூதமாதலாலும், ஜகத் ஸ்திதிக்கு ஆதாரமாதலாலும், கீழே கூறப்பட்ட நான்கு அதிகரணங்களுக்கும் முன்பு, பூமியே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சச்சரமாகவும், வெளுப்பு நிறமாகவும், குற்றமற்றதாகவும், அத்தி மரங்களுடையதாகவும், வடக்கே தணிந்ததாகவும், துவர்ப்பு, இனிப்பு இவைகள் நன்கு கலந்த சுவையுடையதுமான பூமியானது, பிராமணர்களுக்குச் சிறந்ததும் ஸுகத்தையளிக்கக் கூடியதுமாகும். 10½

அகலத்தைக்காட்டிலும் எட்டில் ஒருபங்கு நீளமாக இருப்பதும், சிவப்பு நிறமாக இருப்பதும், கசப்புச் சுவையுடையதும், கிழக்கில் தணிவாக இருப்பதும், விஸ்தாரமாக இருப்பதும், அரசமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு சிலாக்கியமானதும், எப்பொழுதும் ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதுமாகும்.

कृष्णं तिक्तकटुकरसं न्यग्रोधवृक्षसंयुतम् ॥१४॥

प्रशस्तं शूद्रजातीनां धनधान्यसमृद्धिदम् ।

एवं प्रोक्ता वस्तुभेदा द्विजानां
क्षत्राणां चैव वैश्यानां च शूद्रकम् ।
ब्राह्मं सर्वं क्षत्राणां सुराणां
शेषाणां तद्योग्योक्तं श्रेष्ठम् ॥ १५ ॥

इति मयमते वास्तुशास्त्रे वस्तुप्रकारो नाम
द्वितीयोऽध्यायः ।

அகலத்தைக்காட்டிலும் ஆறில் ஒரு பங்கு நீளமுள்ளதும், மஞ்சள் நிறமானதும், புளிப்பு ருசியுள்ளதும், இரளி மரத்துடன் கூடியதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதுமான பூமியானது, வைசியர்களுக்கு சுப சோபனங்களையளிக்கக் கூடியதாகும். 13

அகலத்தைக்காட்டிலும் நான்கில் ஒரு பங்கு நீளமுடையதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதும், கருப்பு நிறமானதும், உரப்புச் சுவையுடையதும், ஆலமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, சூத்திர ஜாதியினருக்குச் சிறந்ததாகும். தனம் தானியங்களின் ஸம்ருத்தியையளிக்கும். 14½

இவ்விதமாக பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் இவர்களுக்குத் தனித்தனியே பூமி பேதமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள், பிராமணர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிறந்ததேயாகும். மற்ற வைசிய சூத்திர ஜாதியினருக்கு அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பூமியே சிறந்ததாகும். 15

வஸ்து பிரகாரமென்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌃(𑌤𑌾)
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃(𑌤𑌾) ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌾𑌽𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾 ॥௧॥

𑌹𑌯𑍇𑌭𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑍀𑌣𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 ।
𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌬𑍍𑌜𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌟𑌲𑌗𑍋𑌗𑌨𑍍𑌧𑌕𑍈𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌗𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑌹𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑍀𑌜𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 ।
𑌏𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌘𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ॥௩॥

𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍈𑌃 ।

மூன்றாவது அத்தியாயம்

தேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நீண்ட சதுரச்ரமாகவும், குற்றமற்றதாகவும், தெற்கில் அல்லது மேற்கில் உயர்ந்தும் இருக்கின்ற பூமியின் வடிவமானது, சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

குதிரை, யானை, மூங்கில், வீணை, ஸமுத்திரம், துந்துபி வாத்யம் இவைகளுடைய சப்தம் போன்ற சப்தமுடையதும், புன்னை, ஜாதி முல்லைப்பூ, தாமரைப்பூ, தானியம், பாதிரிப்பூ, இவைகளுடைய மணமுடையதும், பசுவின் வாஸனையைப் போன்ற வாஸனையுடையதும், ஸகலவிதமான விதைகளும் முளைக்கக்கூடியதுமான பூமியானது சிரேஷ்டமாகும். 2½

ஒரேவிதமான நிறமுடையதும் அழுத்தமானதும், பசையுள்ளதும், ஸுககரமான ஸ்பர்சமுள்ளதுமான (கைக்கு ஹிதமான உணர்ச்சியுடையதுமான) பூமியானது சிறந்ததாகும். 3

பில்வம் 1, வேம்பு 2, நொச்சில் 3, பிண்டிதம் (மருக்

ஸஹகாரஶ்ச ஷட்³வ்ருக்ஷாராஜ்யா ஸமந்விதா || ௪ ||

ஶ்வேதா ரக்தா ச பீதா ச க்ருஷ்ணா காபோதஸந்நிபா⁴ |
திக்தா ச கடுகா சைவ கஷாயமது⁴ராம்லகா || ௫ ||

உத³க்³ரா ஷட்³ரஸோபேதா ஸர்வஸம்பத்கரீ த⁴ரா |
ப்ரத³க்ஷிணோத³கவதீ வர்ணக³ந்த⁴ரஸைர்யுதா ||௬||

புருஷாஞ்ஜலிமாத்ரே து த்³ருஷ்டதோயா மனோரமா |
நிஷ்கபாலா நிரஸ்தா² ச க்ருமிவல்மீகவர்ஜிதா || ௭ ||

கபாலாஸ்தி²ஶர்கராஸ்த²ல்மீகஸம்யுதா |
ஸம்ராவிணீக்ஷீரவ்ருக்ஷமூலஶூலாதி³
வர்ஜிதா꞉ ||௮||

காரை) 4, ஏழிலைப்பாலை 5, கட்டிமாமரம 6, இந்த ஆறு விதமான மரங்களும் முளைத்து ஸமதலமாக இருப்பதும், கசப்பு, உரப்பு, துவர்ப்பு, உப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு ஆகிய ஆறுவிதமான சுவையுமுள்ளதுமான பூமியானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிப்பதாகும். 5½

பிரதக்ஷிணமான ஜலமுடையதும், நிறம், மணம், சுவையுடையதுமான பூமியானது சுபகரமாகும். 6

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்தில் தண்ணீர் காணப்படுகின்ற பூமியானது மனதிற்கு இன்பத்தையளிப்பதாகும். 6½

மண்டையோடுகளில்லாததும், பாரைகளில்லாததும், புழுக்கள் புத்துகளில்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், பொந்துகளில்லாததும், ஸன்னமான (சிறிய) மணல்களுடன் கூடியதும், கெரி மரங்களின் வேர்கள், பற்பலவிதமான சூலங்கள், (சூலத்தைப்போல் கூர்மையான முளைகள்)

ஸபங்ககூபகாஷ்டாச்மசர்க்கராபஸ்மதுஷைர்விநா |
பக்ஷிமாம்ஸஹிரண்யாஸ்தி யா ஹ்ருத்ய த்ரைவி ||

ஸா ப்ரோக்தா ஸர்வவர்ணாநாம் ஸர்வஸம்பத்கரீ தரா |
தத்யாஜ்யமதுகந்தா ச தைலாஸ்ருக்கந்திகா ச யா || ௰ ||

ஶவமீநபக்ஷிகந்தா ஸா தரா நிந்திதா புதை: |
ஸபாசைத்யஸமீபஸ்தா ந்ருபவேச்மஸம்ச்ரிதா || ௧௧ ||

தேவாலயஸமீபஸ்தா கண்டகத்ருமஸம்யுதா |
வ்ருத்தா த்ரிகோணவிஷமா வஜ்ராபா கூர்மோந்நதா || ௧௨ ||

சண்டாலாவாஸமத்யஸ்தா சைத்யகாராலயாச்ரிதா |

சேறுடன் கூடிய (பாழுங்) கிணறுகள், கட்டைகள், கல்லுகள், சர்க்கரைகள், (கூழாங்கற்கள் அல்லது சலங்கைமணல்) சாம்பல்கள், உமி இவைகளில்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும், ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். 9½

தயிர், நெய், தேன், இவைகளின் மணமுள்ளதும், எண்ணை, ரக்தம் இவைகளின் நாற்றமுள்ளதும், சவம், மீன், பறவை இவைகளின் நாற்றமுள்ளதுமான பூமியானது, வாஸ்து சாஸ்திரம் அறிந்த பெரியோர்களாலே நிந்திக்கப் பட்டதாகும்.

ஸபையின் ஸமீபத்திலும் நாச்சந்துகளின் ஸமீபத்திலுமிருப்பதும், ராஜகிருஹத்தையொட்டியிருப்பதும், தேவாலயத்தின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், முள்ளு மரங்களுடன் கூடியதும், வட்டமாகவும் முக்கோண வடிவமாகவும் கோணலாகவும் இருப்பதும், வஜ்ராயுதத்தைப்போல் (பலவளைவுகளுடன்) இருப்பதும், ஆமையைப்போலிருப்பதும், சண்டாளர்களின் வீட்டிலுள்ள மரம் முதலியவைகளின்

ஶாகவடாஶ்ரித சதுரஶ்ரா த்ருமிதா வ்ருக்ஷசதுரஶ்ரகா || ௧௩ ||

நாகம் யஸ்ய வல்மீகாந்தம் வனம் ச *ஶங்கரோபவனம் ।
ஶ்மஶானம் ச சதுஷ்கோணே(ணம்) ஆஶ்ரமஸ்தானமேவ ச
யாந்தம் || ௧௪ ||

கபித்வ்ருக்ஷயுதம் வராஹசதுஷ்கோணஸமாஶ்ரிதம் ।
ஸர்ப்பம் ம்ருதிஷ்யம் கபிவச்ச ஸம்பராகாரமேவ ச || ௧௫ ||

ஶூர்ப்பாபம் சோலூகலாபம் ஶங்கபோதாகாரவத் ஸ்திதம் ।
வக்ராகாரம் ம்ருதிதம் டங்கம் (ச) ஸத்வைகாரத்வேஷ்டிதம் ஸ்திதம் ||

ஸம்வாஹம் ஸங்க்ஷாஹம் ச பிலாயுக்தகுஹாஸ்வகம் ।

நிழலுடன் கூடியதும், சர்மகாரனுடைய (தோல் பதனிடும் தொழில் செய்கின்றவனுடைய) வீட்டையொட்டி இருப்பதும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கு வழிகளுள்ளதும், தரிதமானதும், தெளிவில்லாமலிருக்கின்ற வழியையுடையதும், பள்ளமாக இருப்பதும், பிரணவத்தின் வடிவமாக இருப்பதும், பக்ஷியின் வடிவம் போலிருப்பதும், முரவம் (முரஜம் — பேரிகை) போலிருப்பதும், மீன் வடிவமாக இருப்பதும், நாற்கோண வடிவமாக இருப்பதும், பெரிய மரங்களுடன் கூடியதும், யஜ்ஞபூமியிலுள்ள விருக்ஷங்களுடன் கூடியதும், தேக்கு அல்லது ஆலமரத்துடன் கூடிய நாற்கோண வடிவமானதும், பாம்புகளுக்கு இருப்பிடமானதும், சங்கரனுடைய பூந்தோட்டமாக இருப்பதும், ச்மசானமாக இருப்பதும், ஆசிரமஸ்தானமாக இருப்பதும், குரங்கு, பன்றி இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதும், காட்டுப்பாம்பு (மலைப்பாம்பு) போன்ற வடிவமுடையதும், டங்கம் (உளி அல்லது கோடாலி) போலும் முறம், உரல் போலுமிருப்பதும், சங்கு போலிருப்பதும், முளைகளுடன்

---

*ஶங்கரோ இதி பாடாந்தரம் ஶங்கரே இதி பாடே ஸாவ்ருத்தி ஹானி꞉ ।

ஊஷரம் க்ருமிபிர்ஜுஷ்டம் க்ருஹகோதிகாக்ருதி || ௧௭ ||

இத்யேவம்விதம் வஸ்து நிந்திதம் வாஸ்துவேதிபி: |
பஹ்வாவ்ருத்யேகமார்க்கம் ச மார்க்கமத்யம் ச கர்ஹிதம் ||௧௮||

யத் கர்ம விஹிதம் மோஹாதேவம்பூதே து வஸ்துநி |
தந்மஹாதோஷதம் தஸ்மாத் ஸர்வதா தத்விவர்ஜயேத் ||

ஶ்வேதாஸ்ருக்பீதக்ருஷ்ணம் ஹயகஜநிநதம் ஷட்ரஸம் சைகவர்ணம்
கோதாந்யாம்போஜகந்தம் த்ருஷதுபலதுஷாதிரஹிதம் வாக்ப்ரவ்ருத்தி-
அம்புநம்ராயா |

கூடியதும், பூனை போலும் ஓணானைப்போலுமிருப்பதும், ஊஷர (உப்படித்த) பூமியாக இருப்பதும், புழுக்களுடன் கூடியதும், வீட்டுப்பல்லியின் வடிவமாக இருப்பதும் மற்றும் இதுபோன்ற வடிவமுடையதுமான பூமியானது பூதத்வத்தையறிந்தவர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

பலவிடங்களிலிருந்து ஒன்றுகூடுகின்ற வழிகளையுடையதும், வழியின் மத்தியிலிருப்பதுமான பூமியானது இகழப்பட்டதாகும்.

கீழே நிந்திக்கப்பட்ட பூமியில், அஜ்ஞானத்தினாலே செய்யப்படும் காரியமானது, மஹாதோஷங்களுக்கு ஹேது வாகும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பூமியை விலக்கிவிட வேண்டும். 19

வெளுப்பு – சிவப்பு – மஞ்சள் – கருப்பு நிறமானதும், குதிரை – யானையின் சத்தமுடையதும், ஆறு விதமான சுவையுடையதும், ஒரேவிதமான நிறமுடையதும், பசு – தானியம் – தாமரைப்பூ இவைகளின் மணமுடையதும், கருங்கல் – உமி முதலியவைகளில்லாததும், தெற்கு – மேற்கு

ஸர்வேஷாம் ஶ்ரேஷ்டா ப்ராக்ப்ரவணா வா ஜலஸ்ராவிணீ காமதேனுவச்ச

ஶல்யாஸ்திவர்ஜிதா

ஸா ஸர்வவர்ணயோக்யா கணநாதாஹிதா வஸுந்தராऽत्रैவ

கீர்த்திதா || ௨௭ ||

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே பூபரீக்ஷா நாம

த்ருதீயோऽத்யாய: ।

திக்கில் உயர்ந்ததும், கிழக்கு அல்லது வடக்கில் ஜல ஸாரத்தை (கிழக்கு அல்லது வடக்கில் செல்லுகின்ற நீருத்தத்தை) உடையதும், சிறந்த காமதேனுவைப் போன்றதும், சூலங்கள் (முளைகள்) இல்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், கெரி—பொந்துகள் இல்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும் யோக்கியமான பூமியாகும் என்று முற்காலத்திலிருந்த முனிவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பூ பரீக்ஷை என்னும் மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| சதுர்த்தோऽத்யாய: ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௨||

[illegible] |
[illegible] ||௩||

[illegible] |
[illegible] ||௪||

நான்காவது அத்தியாயம்

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், உருவம்–நிறம்–ஒலி முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பூமியை ஸங்கிரஹணம் செய்து தேவதைகளுக்கு பலிகொடுத்து, பிறகு ஸ்வஸ்தி வாசன கோஷத்துடனும், ஜய சப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன்,

“இந்த பூமியில் வஸிக்கக்கூடிய பூதங்களும்–தேவதைகளும்–ராக்ஷஸர்களும், இந்த பூமியிலிருந்து விலகி, வேறு வாசஸ்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இந்த பூமியை நான் எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறேன்.” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பூபரிகிரஹம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு அந்த பூமியை உழுது, கோமயம் (பசுவின் சாணம்) கலந்த ஸகலவிதமான விதைகளையும் அந்த பூமியில் விதைக்கவேண்டும். அந்த விதைகள் முளைத்து பக்குவமடைந்ததும் பலங்களுடனும் இருப்பதைப் பார்த்து,

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭ ॥

அந்த பூமியில், காளைகளுடனும் கன்றுகளுடனும் கூடிய பசுமாடுகளை வஸிக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில்,—

பசுக்களினாலே ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு, அவைகளின் காலடிகள் பட்டதும், அவைகளினால் முகர்ந்து பார்க்கப் பட்டதுமான பூமியானது, பரம பவித்ரமாகி பூஜிக்கத் தக்கதாகிறது. 5

ஸந்தோஷமடைந்த விருஷபங்களின் சப்தங்களினாலே அந்த பூமியிலிருந்த தோஷங்கள் யாவும் அலம்பப்பட்டு (விலகி) விடுகின்றன.

கன்றுகளின் வாயிலிருந்து சிந்திய நுரைகளினாலேயும், (பசுக்களின்) பால் பெருக்குகளினாலேயும், அந்த பூமியானது ஸம்கரிக்கப்பட்டதாகிறது. (சுத்தம் செய்யப்பட்டதாகிறது. 6

பசுக்களின் மூத்திரத்தினாலே நனைந்தும், அவைகளின் சாணத்தினாலே மெழுகப்பட்டும், அவைகளின் அசைவினாலே மணம் பெற்றும் விளங்குகின்ற அந்த பூமியானது, அவைகளின் குளம்படிகளினாலே, கௌதுபகந்தனம் செய்யப்பட்டதாகிறது. (காப்புக் கட்டப்பட்டதாகிறது.) 7

𑌗𑍋𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍋𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰 (𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰) 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥ ௮ ॥

𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௯ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌖𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑍀𑌮𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥

கீழே கூறப்பட்ட பலவிதங்களினாலேயும் அந்த பூமியானது, பசுவின் மணத்துடன் கூடியதாகிறது. பிறகு புண்ய தீர்த்தங்களைத் தெளிப்பது அல்லது பாச்சுவதனாலே, அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான சுபங்களையும் (மங்களங்களையும்) அளிக்கக்கூடியதாகிறது. 7½

அப்படிப்பட்ட பூமியில், ஜ்யோதிஷிகர்களினாலே சிறந்ததென விரும்பி நிச்சயிக்கப்பட்ட திதி, நக்ஷத்திரம், கரணம், லக்கினம் முஹூர்த்தம் இவைகளுடன் கூடிய சுபகரமான காலத்தில், அக்ஷதைகளினாலேயும், வெளுப்பு புஷ்பங்களினாலேயும், பலிஹரணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 9

பிறகு பிராம்ஹணர்களினாலே, ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். 9½

பிறகு அந்த பூமியின் மத்தியில் ஓரிடத்தில் ஒரு முழம் அகலம் நீளம் உயரத்திற்கு சச்சதுரமாக, உயரம் குறையாமலிருக்கும்படி பூமியைத் தோண்டி அதிலிருந்து மண்ணை எடுத்துவிடவேண்டும்.

[illegible] யதா²ந்யாயம் தம் குண்ட³மபி⁴வந்த்³ய ச ।
[illegible] ச ॥ ௧௩ ॥

[illegible] ।
[illegible]
ஸமாஹித: ॥ ௧௪ ॥

[illegible]
[illegible] ।

அயம் மந்த்ர: —

[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫ ॥

மேதாவியாக இருப்பவன், பிறகு இரவின் ஆரம்ப காலத்தில், அந்தக் குழியை, சந்தனம் — அக்ஷதை முதலியவைகளினாலே பூஜை செய்து வணங்கி அந்தக் குழியில் ஜலத்தைவிட்டு நிறப்பவேண்டும்.

பிறகு யஜமானன் (அல்லது ஸ்தபதி;) சுத்தமாக இருந்துகொண்டு, மன அமைதியுடன், அந்தக் குழியின் பக்கத்தில் பூமியில் தர்பைகளைப் பரப்பி அதன்மீது கிழக்கில் தலையை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்க வேண்டும். 13½

இது மந்திரம்.—

"ஹே பூமிதேவி நீ இந்த பூமியில் உத்தமமான வீர்யத்தை அடைந்து, (சிறந்த பூஸாரமுடையவளாக இருந்துகொண்டு,) தனம் தானியங்களுடன் மேலும் மேலும் விருத்தியடையவேண்டும். உன்னை வணங்குகிறேன்.

[illegible] ।
𑌸𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍇 ॥௧௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible] ।

மங்களங்களையளிப்பாயாக.'' என்ற இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்துவிட்டு, பிறகு உபவாஸத்தைத் துவக்க வேண்டும். (இந்த மந்திரத்தை ஜபித்து பூமியை வேண்டிக்கொண்டு தர்ப்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, தர்ப்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு அந்த இரவு உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். என்பது பொருள்.) 15

மறுநாள் காலையில் புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், அந்தக்குழியை பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்தப் பள்ளத்தில் விட்ட ஜலமானது முழுமையும் சுண்டிப்போகாமல், மீதி இருந்தால், அந்தப் பூமியானது, ஸகலவிதமான செல்வங்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே அந்தப் பூமியை கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 16

அந்தக்குழியானது ஈரநைப்பு உடையதாக இருந்தால் அது நாசத்தையளிக்கும். அந்தக் குழியானது ஈரநைப்புக் கூட இல்லாமல் உலர்ந்திருந்தால், அந்த பூமியானது, தனம்–தானியம் இவைகளை அழித்துவிடும். ஆகவே இவ்விதமான இரண்டுவித பூமிகளையும் விலக்கிவிட வேண்டும். 16½

குழியைத் தோண்டி எடுத்த மண்ணை அந்தக்குழியில் போட்டால், அந்தக் குழியானது அந்த மண்ணினாலே நிரம்பியிருந்தால், அந்த பூமியானது மத்திமமாகும். குழி

श्रैष्ठ्यावटस्थद्रवस्य प्रदक्षिणावर्तकात् ॥ ௧௮ ॥

कामधेनुप्रतिमां भूमिं गृह्णीयात् सर्वसम्पदे ।

एवं यथोक्तविधिना त्रिविधं विदित्वा
ग्रामाग्रहारपुरपत्तनखर्वटानि ।
स्थानीयखेटनिगमानि तथेतराणि
यः संविविक्षति स भूग्रहणं विदध्यात् ॥ ௧௯ ॥

इति मयमते वास्तुशास्त्रे भूपरिग्रहो नाम
चतुर्थोऽध्यायः ॥

நிறைந்து மண் மீதமிருந்தால், அந்த பூமியானது உத்தமமான பூமியாகும். குழி நிறம்பாமலிருந்தால் அந்த பூமியானது ஹீனமானதாகும். (ஹீனம்-குணமற்றது.)

அந்தக் குழியில் ஜலத்தை விட்டால், அந்த ஜலமானது, பிரதக்ஷிணமாக (வலமாக) ச்சுழன்று வந்தால், அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே காமதேநுவைப்போன்ற (காமதேநுவைப் போல, எல்லாவித ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடிய) பூமியை கிரஹிக்கவேண்டும். 18½

இவ்விதமாகக் கூறப்பட்ட முறையின்படி மூன்று விதமான பூமிகளை (பூமியின் குணங்களை) த்தெரிந்துகொண்டு அவற்றுள் சிறந்த பூமியில், கிராமம்-அக்கிரஹாரம் புரம் - பத்தனம் - கர்வடம் - ஸ்தானீயம் - கேடம் - நிகமம் - இது போன்றவைகள் (இவைகளை நிர்மாணம் செய்து, அதில்) யாதொருவன் வஸிக்க விரும்புகிறானோ, அவன் பூ பரிக்ரஹம் செய்யவேண்டும். 19

பூ பரிகிரஹம் என்னும் நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

अथ पञ्चमोऽध्यायः ॥

सर्वेषामपि वास्तूनां मानेनैव विनिश्चयः ।
तस्मान्मानोपकरणं संक्षेपाद्वक्ष्यते क्रमात् ॥ १ ॥

परमाणुक्रमाद्वृद्धं मानाङ्गुलमिति स्मृतम् ।
परमाणुरिति प्रोक्तं योगिनां दृष्टिगोचरम् ॥ २ ॥

परमाणुभिरष्टाभिः रथरेणुरुदाहृतः ।
रथरेणुश्च वालाग्रं लिक्षा यूका यवोऽष्टधा ॥ ३ ॥

क्रमशोऽष्टगुणैर्वृद्धैः यवाष्टगुणितो
ऽङ्गुलम् ।
अङ्गुलं तु [illegible] वितस्तिः द्वादशाङ्गुलम् ॥ ४ ॥

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

வாஸ்துக்கள் யாவும் அளவினாலேயே நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆகையால் மானோபகரணத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். 1

பரமாணு முதல் விருத்தியடைந்தது மாநாங்குலமாகும். பரமாணு என்பது யோகிகளுக்கு மட்டிலும் திருஷ்டி கோசரமாகும். (கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடியதாம்)

பரமாணு 8-கொண்டது ரதரேணுவாகும்.
ரதரேணு 8-கொண்டது வாலாக்ரமெனப்படும்.
வாலாக்ரம் 8-கொண்டது லிக்ஷை எனப்படும்.
லிக்ஷை 8-கொண்டது யூகை எனப்படும்.
யூகை 8-கொண்டது யவை எனப்படும்.
யவை 8-கொண்டது அங்குலம் எனப்படும்.
அங்குலமானது மாத்திரம் என்றும் கூறப்படும்.
12-அங்குலம் கொண்டது விதஸ்தி எனப்படும்.

த்³வயம் ஹஸ்தோऽங்கு³ஷ்டம் தத் கிஷ்குரிதி சோச்யதே பு³தை⁴: |
பஞ்சவிம்ஶதிமாத்ரம் து ப்ராஜாபத்யமிதி ஸ்ம்ருதம் || ௫ ||

ஷட்³விம்ஶத்யா த⁴நுர்முஷ்டி: ஸப்தவிம்ஶோ த⁴நுர்க்³ரஹ: |
யாநே ச ஶயநே ஹஸ்த: ப்ராஜாபத்யம் விமாநகே || ௬ ||

வாஸ்தூநாம் து த⁴நுர்முஷ்டி: க்³ராமாதீ³நாம் த⁴நுர்க்³ரஹ: |
ஸர்வேஷாமபி வாஸ்தூநாம் ஹஸ்தேநைவாத²வா மத: || ௭ ||

ரத்நிஶ்சாரத்நிஶ்ச பு⁴ஜோ பா³ஹு: கர: ஸ்ம்ருத: |
ஹஸ்தஸ்ய: த³ண்ட³ஶ்சதுர்த⁴நுர்பி⁴ர்யஷ்டிஶ்ச ப்ரகீர்த்தித: || ௮ ||

விதஸ்தி 2-கொண்டது ஹஸ்தம் என்றும் கிஷ்கு என்றும் கூறப்படும்.

25-அங்குலம் கொண்டது பிராஜாபத்யம் (ஹஸ்தம்) எனப்படும்.

26-அங்குலம் கொண்டது தநுர்முஷ்டி எனப்படும்.

27-அங்குலம் கொண்டது தநுர் கிரஹம் எனப்படும்.

யாநம் (வாஹனம்) சயநம் (படுக்கை) இவைகளை ஹஸ்தத்தினுலே அளவிடவேண்டும்.

பிராஜாபத்தியத்தினுலே விமானத்தையளவிடவேண்டும். 6

வாஸ்துக்களை தநுர்முஷ்டியினுலே அளக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளை தநுர் கிரஹத்தினுலே அளக்கவேண்டும்.

அல்லது வாஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஹஸ்தத்தினுலேயும் அளவிடலாகும். 7

ரத்நி-அரத்நி-புஜம்-பாஹு-கரம்-இவைகள் ஹஸ்தத்தின் பரியாய பதங்களாகும்.

4-தநுர் கொண்டது தண்டமாகும். தண்டமானது யஷ்டி என்றும் கூறப்படும். 8

த³ண்டா³ஷ்டமானா ரஜ்ஜு: த³ண்ட³மானேன ச வஸ்துஷு ।
க்³ராமம் நிக³மம் கே²டம் வேஶ்மாதீ³ன்யபி மானயேத் ॥ ௯ ॥

க்³ருஹாதீ³னாம் து ஹஸ்தேன யானஸ்ய ஶயனஸ்ய ச ।
விதஸ்தினா விதா⁴தவ்யம் க்ஷுத்³ராணாமங்கு³லேன து ॥ ௰ ॥

யவேனாணீயஸாம் மானமேவம் மானக்ரமம் விது³: ।
மத்⁴யமாங்கு³லிமத்⁴யஸ்த²பர்வமாத்ராயதம் து யத் ॥ ௧௧ ॥

கர்துர்மாத்ராங்கு³லம் ப்ரோக்தம் யாகா³தீ³னாம்
ப்ரஶஸ்யதே ।
தே³ஹலப்³தா⁴ங்கு³லம் பூர்வம் யத்து வஶிஷ்டாத் கீர்த்யதே ॥ ௧௨ ॥

ஸாமான்யேவம் விதி⁴ஸ்ஸ்யாத் து ஸர்வத்ர த்ரிவித⁴ம் ப்ரஜ்ஞ: ।

8-தண்டம் கொண்டது ரஜ்ஜு எனப்படும்.

கிராமம்-பத்தநம்-நகரம்-நிகமம்-கேடம்-வேச்ம முதலியவைகளை தண்டத்தினுலே அளவிடவேண்டும். 9

புத்திமான்கள், கிரஹம் முதலியவைகளை ஹஸ்தத்தினுலும், யாநம்-சயநம் இவைகளை விதஸ்தியினுலும், சிறிதாக இருப்பவைகளை அங்குலத்தினுலும், அல்பமானவைகளை (மிகச் சிறியவைகளை) யவையினுலும் அளக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அளக்கவேண்டிய விதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

கர்தாவினுடைய (யஜமானுடைய) கையின் நடுவிரலின் மத்திய பர்வாவினுடைய நீளமானது, மாத்ராங்குலம் எனப்படும். இந்த மாத்ராங்குலமானது யாகம் முதலியவைகளுக்கு (யாகசாலை முதலியவைகளை அளவிடுவதற்கு)ச் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேஹலப்தாங்குலமானது மேலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸம்ஜ்ஞீ ஸ்தபதிரேதேஷு மானேஷ்வேவம் ஸமாசரேத் ||௧௩||

ஸ்தபதி: ஸூத்ரக்ராஹீ ச வர்த்தகிஸ் தக்ஷகஸ்ததா |
ப்ரஸித்தே தேசஸங்கீர்ணஜாதிஜாத: ஸுலக்ஷண: ||௧௪||

ஸ்தபதி: ஸ்தாபனார்ஹ: ஸ்யாத் ஸர்வசாஸ்த்ரவிசாரத: |
ந ஹீனாங்கோऽதிரிக்தாங்கோ தார்மிகஸ்து தயாபர: ||௧௫||

அமாத்ஸர்யோऽனஸூயச்சாதந்த்ரிதஸ்த்வபிஜாதவான் |
கணிதஜ்ஞ: புராணஜ்ஞ: ஸத்யவாதீ ஜிதேந்த்ரிய: ||௧௬||

சித்ரஜ்ஞ: ஸர்வதேசஜ்ஞஸ்த்வன்னதஸ்த்வலுப்தக: |
அரோகீ சாப்ரமாதீ ச ஸப்தவ்யஸனவர்ஜித: ||௧௭||

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக மானவிதிகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு (வஸ்துக்களை) அளக்கவேண்டும்.

ஸ்தபதிகள் அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்களினாலே, ஸ்தபதி 1, ஸூத்ரக்ராஹி 2, வர்த்தகி 3, தக்ஷகன் 4, என்று 4-விதமாக ஆகிறார்கள்.

பிரஸித்தமான தேசத்தில் ஸங்கீர்ண ஜாதியில் பிறந்தவனும், விரும்பத்தக்க சுபலக்ஷணங்களுடையவனும், ஸகல சாஸ்திரங்களையும், கற்றறிந்தவனும், அங்கங்கள் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இல்லாதவனும், தார்மிகனாகவும், தயையுள்ளவனும், பொறாமையில்லாதவனும், அஸூயை இல்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனும், குலப்பெருமையுடையவனும், கணிதமறிந்தவனும், புராணங்களை அறிந்தவனும், ஸத்தியம் (உண்மை) பேசுகின்றவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும், சித்திரக்கலையை அறிந்தவனும், ஸகல தேசங்களையும் (ஸகல தேசங்களிலுமுள்ள விசேஷங்களையும்) அறிந்தவனும், அன்னமளிப்பவனும், பேராசை இல்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், தவறுதல்

ஸச்சித்தஸம்பந்நஸ்ச வாஸ்துவித்யாப்திபாரக: ।
ஸ்தபதேஸ்ஸ்ய ஸிஷ்யோ வா ஸ்ருஷ்டஸ்ருஷ்டீ
ஸம்ஸ்தாபயிதா ॥கஎ॥

ஸ்தபதேஶ்சந்தவர்த்தீ ச ஸர்வகர்மவிஶாரத: ।
ஸூத்ரதண்டப்ரமாணஜ்ஞோ மாநோந்மாநப்ரமாணவித் ॥க௯॥

ஶிலாதார்விஷ்டகாதீனாம் ஸூத்ரக்ராஹிவசானுக: ।
தக்ஷணாத் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாணாம் தக்ஷகஸ்ஸ து கீர்த்தித: ।

இல்லாதவனும், ஸப்த விதமான (7 - விதமான) வியஸனங்கள் (துக்கங்கள்) இல்லாதவனும், நல்ல மனது உடையவனும், நிலைத்த மனதுடையவனும், வாஸ்து வித்தையாகிய ஸமுத்திரத்தின் கரையைக் கண்டவனுமான "ஸ்தபதியானவன்" (வீடு முதலியவைகளையும், தேவாலயங்களையும், தேவதாமூர்த்திகளையும்,) நிர்மாணம் செய்து ஸ்தாபிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனாவான். 17½

அந்த ஸ்தபதியின் சீடன் அல்லது மகனாக இருப்பவனும், ஸ்தபதியின் உத்தரவை அனுஸரித்து நடப்பவனும், ஸகல காரியங்களையுமறிந்தவனும், ஸூத்ர பாதம்-தண்ட பாதம், (ஸூத்ரம் விழுந்த இடம், அளவுகோல் விழுந்த இடம்) இவைகளை அறிந்தவனும், அகலம்-நீளம்-உயரம் இவைகளை நன்றாக அளக்கத் தெரிந்துகொண்டவனும், "ஸூத்ரகிராஹி" (கயிறு பிடிப்பவன்) ஆவான். 19

யாதொருவன் பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ இருக்கின்ற கருங்கல்-மரம்--செங்கல் இவைகளை ஸூத்திர கிராஹியின் அபிப்பிராயத்தை அனுஸரித்து செதுக்குகிறானோ, அவன் "தக்ஷகன்" என்று கூறப்படுகிறான். (தக்ஷகன்-தச்சன்)

ம்ருத்கர்மஜ்ஞோ குணீ ஶக்த: ஸர்வகர்மஸ்வதந்த்ரக: ।
தக்ஷகர்மக்ருத்க்ஷணோ நாஸ்மிந் உபாயேனாபி யுக்தித: ॥ ௨௧ ॥

வ்ருத்திக்ருத் வர்த்தகி: ஸதா ஸூத்ர-
க்ராஹ்யனுகாமிந: ।
கர்மணோ நிபுணாஶ் ஶுத்தா: பலினோ தயாவரா: ॥ ௨௨ ॥

குருபக்தாஸ் ஸதா ஹ்ருஷ்டா: ஸ்தபத்யாஜ்ஞானுகாமினா: ।
தேஷாமேவ ஸ்தபத்யாக்ய: விஶ்வகர்மேதி ஸம்ஸ்ம்ருத: ॥ ௨௩ ॥

ஏபிர்விநா ஹி ஸர்வேஷாம் கர்ம கர்த்தும் ந ஶக்யதே ॥
தஸ்மாதேதத் ஸதா பூஜ்யம் ஸ்தபத்யாதி சதுஷ்டயம் ॥

மண்ணினுலாகக்கூடிய காரியங்களை அறிந்தவனும், நல்ல குணங்களுடையவனும், (எதையும் செய்யக்கூடிய) ஸாமர்த்திய முடையவனும், எல்லாக்காரியங்களையும் தன் அபிப்பிராயப்படி செய்கின்றவனும், உடனே செதுக்கக் கூடியவனும், இதில் மேன்மேலும் யுக்தியினுலே விருத்தி செய்கின்றவனும், எப்பொழுதும் ஸூத்ரக்ராஹியை அனுஸரித்து இருப்பவனும் ‘ வர்தகி ’ என்று கூறப்படுகிருன்

காரியங்களைச் செய்யும் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும், சுத்தமான மனதுடையவர்களும், பலமுடையவர்களும், தயவு உடையவர்களும், குருபக்தி உடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸ்தபதியின் உத்திரவை அனுஸரித்து நடப்பவர்களுமான அவர்களுக்குள், ஸ்தபதியானவன், விசுவகர்மா, என்று கூறப் பட்டிருக்கிருன் இவர்களில்லாமல் எல்லோருடைய காரியங்களையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால், ஸ்தபதி முதலிய நான்குபேர்களையும் எப்பொழுதும் பெருமையாக பாவிக்க வேண்டும்.   24

நஹி ஸ்தபத்யாதிபிஸ்து லோகே
விநா முஹூர்த்தம் ஸுக்ருதம் ந ஶக்யதே ।
தைரேவ ஸார்த்தம் மர்த்யாணாய குரோஸ்து
வ்ரஜந்தி மோக்ஷம் ஸம்ஸ்ருதேருத்தீர்ணா: ॥ ௨௫ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே மாநோபகரணம் நாம
பஞ்சமோத்யாய: ।

இந்த ஸ்தபதி முதலியவர்களில்லாமல், இவ்வுலகத்தில் நல்லகாரியத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆகையால், அவர்களுடன், மனிதர்கள், குருவினுலே, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் (விடுதலையையடைந்து) மோக்ஷத்தை அடைகிருன். 25

மாஞேபகரணம் என்னும் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² ஷஷ்டோ²(அ)த்⁴யாய: ||

வக்ஷ்யே(அ)ஹம் தி³க்பரிச்சே²த³ம் ஶங்குநார்கோத³யே ஸதி |
உத்தராயணமாஸே து ஶுக்லபக்ஷே ஶுபோ⁴த³யே || 1 ||

ஸ ஶுப⁴பக்ஷே வாரநக்ஷத்ரே விமலே ஸூர்யமண்ட³லே |
க்³ருஹீதவாஸ்துநோ மத்⁴யே து ஸமம் க்ருத்வா ஹஸ்தவிஸ்த்ருதே ||

ஜலேந ஜ்ஞாதேந ஸமம் து ஸமதலே க்ருதே |
தந்மத்⁴யே ஸ்தா²பயேச் ஶங்கும் தஜ்ஜ்ஞாநோக்தப்ரமாணத: || 2 ||

ஸார்த்ரமாத்ராயாமம் து ஶங்கோர்மூலம் ப⁴வேத் |

ஆருவது அத்தியாயம்.

சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் செய்யும் முறை—ஸூர்யோதயமான பிறகு சங்குவை வைத்து திக்கு நிர்ணயம் செய்வதைக் கூறுகிறேன்.

உத்தராயணம் ஆறு மாதங்களுள் யாதாமொரு மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுபகிரஹங்கள் அஸ்தமனம் அடையாத காலத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுப நக்ஷத்திரத்தில் (சுபவாரத்தில்) ஸூரியமண்டலம் நிர்மலமாக இருக்கும் பொழுது, தனக்காக கிரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற வாஸ்துவின் மத்தியில், பூமியை ஸமப்படுத்தி, ஒருகோல் சதுரத்திற்கு, அந்த பூமியில் ஜலத்தைத் தெளித்து அதை ஸமபூமியாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த பூமியின் நடுவில் சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வைக்க வேண்டும் *

சங்குவின் மானத்தை இப்பொழுது கூறுகிறேன்:—

---

* சங்குவை, சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பங்களினாலே அலங்கரித்து வைப்பது ஸம்பிரதாயம்.

मूलं पञ्चाङ्गुलं व्यासं सम्यग्वृत्तं निर्व्रणं
वरम् ॥ ४ ॥

अष्टादशाङ्गुलं मध्यं कन्यसं द्वादशाङ्गुलम् ।
[illegible] नाहं [illegible] (तत्त्वं) [illegible]
नवाङ्गुलम् ॥ ५ ॥

[illegible] चैव चन्दनं चैव खदिरः [illegible] ।
[illegible] शङ्कुवृक्षा उदीरिताः ॥ ६ ॥

[illegible]
वृत्तकम् ।

சங்குவின் உயரமானது ஒருமுழமாகும்* அதன் உச்சி ஆனது ஒரு அங்குலமாகும் அதன் மூலத்தின் அகலமானது ஐந்து அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் வடு இல்லாமலும் (பொக்கை போரை இல்லாமலும்) இருப்பது சிரேஷ்டமாகும்

பதினெட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது (சங்கு) மத்யமமாகும். பன்னிரண்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமமாகும். அதன் அடியானது உயரத்திற்குத்தக்க பருமனுடையதாக இருக்க வேண்டும். ஒன்பது அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமாதமமாகும்.

கஜதந்தம்—சந்தனம் — கருங்காலி — வெண்கருங்காலி வன்னி—பரம்பை—புளி—இவைகள் சங்கு செய்வதற்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். 6

இந்த மரங்கள் நீங்கிய ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்களினுலே, அதன் அக்கிர பாகத்தைச் செய்யவேண்டும். அது சித்திரங்களுடையதாகவும், வட்ட வடிவமாகவும் (குடை போலவும்) இருக்க வேண்டும்.

---

* சங்குவுக்குக் கூறப்படுகின்ற மரத்திலுலே சங்குவை செய்து, வேறு ஸாரமுள்ள மரத்திலே, ஒரு அங்குலத்தில் குடை போலச்செய்து, அதன் உச்சியில் சேர்க்க வேண்டும், என்பது பொருள்.

ஶங்கும் க்ருத்வா விதானேன தம் ந்யஸேத்யாகஸ்தலே ||௭||

ஶங்குத்விகுணமானேன தந்மத்யே மண்டலம் லிகேத் |
பூர்வாபராஹ்ணயோ: சாயா ப்ரவிஷ்டம் தத்பிந்துகம் || ௮ ||

தத்பிந்துத்வயமத்யே து மத்ஸ்யம் க்ருத்வா து யாம்யகே |
பிந்துத்வயாக்ரம் ஸூத்ரம் ஸமைர்ப்ரஹ்மபாதகம் || ௯

இவ்விதமாக சங்குவை செய்து, தனக்காகக் கொள்ளப்பட்ட பூமியில், அந்த சங்குவை, நிறுதியில் (காலைவேளையில்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 7

(சங்குஸ்தாபனம் செய்யப்படும் பூமியில், சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்வதற்குமுன்,) அந்த பூமியின் நடுவில், சங்குவின் அளவைப்போல இரண்டு பங்கு அகலமுள்ள மண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வாஹ்ணத்திலும், அபராஹ்ணத்திலும் (காலையிலும் மாலையிலும்) சங்குவின் நிழலானது அந்த மண்டலத்தைத் தொடும் பொழுது, இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பிந்துக்களை (பிந்து-புள்ளி) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு பிந்துக்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஸூத்திரத்தைக்கல்பிக்க வேண்டும் இது கிழக்கு மேற்குதிக்குகளாகும்.

இந்த இரண்டு பிந்துக்களின் மத்தியில் சுழன்று வரக் கூடிய, முகம்-புச்சங்களையுடைய மீன் வடிவத்தைக் கல்பித்து, அதை தெற்கு வடக்காக வைத்து, தெற்கு-வடக்கு-இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு புள்ளிகளை வைத்து, அவ்விரண்டு புள்ளிகளையும் ஸூத்திரங்கொண்டு ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். இவ்விதமாக இரண்டு ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். 8½

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், மேற்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், கிழக்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், பக்க வாட்டில் ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்,

த³க்ஷிணோத்தரத꞉ ஸூத்ரம் ஸமம் ஸூத்ரத்³வயம்
ந்யஸேத் ।
உத³க்³ராத்³யவநாக்³ராணி பூர்வாக்³ராணி விந்யஸேத் ॥ ௰ ॥

ஸூத்ராணி ஷட்³ப⁴தி꞉ ஸ்யாத் ரஜ்ஜு꞉ ஸ்யாத³ஷ்டஷஷ்டிமாத்ரா ச ।
கந்யாயாம் வ்ருஷபே⁴ ஸாபச்சா²யா து நாஸ்தி ஹி ॥ ௧௧ ॥

மேஷே ச மிது²நே ஸிம்ஹே துலாயாம் த்³வ்யங்கு³லம் த்யஜேத் ।
கர்கடே வ்ருஶ்சிகே மீநே வேதா³ங்கு³லம் த்யஜேத்
அங்கு³லம் ரஸாங்கு³லம் ॥ ௧௨ ॥

த⁴நு꞉கும்பே⁴ ஷட³ங்கு³ல்யம் மகரேஷ்டாங்கு³லம் ததா² ।
சா²யாயா த³க்ஷிணே வாமே நீத்வா ஸூத்ரம் ப்ரஸாரயேத் ॥

அஷ்டஷஷ்ட்யங்கு³லா ரஜ்ஜு꞉ தாலகேதகவல்கஜை꞉ ।

கன்னி-விருஷபம்-இரண்டு ராசிகளிலும் அபச்சாயை கிடையாது. மேஷம்-மிதுனம்-ஸிம்மம்-துலாம் இந்த நான்கு ராசிகளிலும் இரண்டங்குலம் தள்ள வேண்டும். கடகம்-விருச்சிகம்-மீனம்-இந்த மூன்று ராசிகளிலும் நான்கு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். தநுஸ்-கும்பம் இந்த இரண்டு ராசிகளிலும் ஆறு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். மகரராசியில் எட்டு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். (கீழே கூறியுள்ளபடி சங்குவின் நிழலில், அந்தந்த ராசிகளில் அங்குலங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது பொருள்) 12½

சாயையின் தென்பக்கத்திலும் வட பக்கத்திலும், கீழே கூறிய கணக்குடன் ஒதுக்கி (உத்தராயணமானால், வடக்கிலும் தக்ஷிணாயனமானால் தெற்கிலும் ஒதுக்கி) ஸூத்திரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

ரஜ்ஜுவானது 68 அங்குலம் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அந்த ரஜ்ஜுவானது, பனைநாறு-தாழை

க்ஷாவ-ஶாலவம்ஶைர்த்ருணைர் ஹந்தர்ஹர்மையா
வம்ஶைர்வா || ௧௪ |

ஸம்பந்நாக்₃ரா (ம்ருது₃) மூலஸம்பூர்ணா த்ரிவ்ருத்தி: க்₃ரந்தி₂வர்ஜிதா |
தே₃வத்₃விஜக்ஷத்ரியாணாம் வைஶ்யஶூத்₃ரயோஸ்து த்₃விவர்திகா || ௧௫ ||

க₂தி₃ர: ஶ்வேதக₂தி₃ரோ மது₄க: க்ஷீரிணீ ததா₂ |
வாஸ்துஶங்கௌ ப்ரயோக்₃யா: ஸ்யு: ஸாரம் வா ஸாரதா₃ருஜம் ||

ஏகாத₃ஶாங்கு₃லாதூ₃ர்த்₄வம் ஏகவிம்ஶாங்கு₃லாந்தம் து தை₃ர்க்₄யத: |
ஶங்கோர்முஷ்டிப்ரமாணம் ஸ்யாத் நாஹம் ஸூசீநிப₄ம்
ஶுப₄ம் || ௧௭ ||

நாறினலாவது, தருப்பையினலாவது, ஆலவிழுதினலாவது மறையுரியினலாவது விரல் நுனியின் பருமனுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முப்பிரியுள்ளதாகவும், முடிச்சு இல்லாமலுமிருக்கவேண்டும்.

இது, தேவதைகள், பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். மற்ற வைசியர்-சூத்திரர்களுக்கு 2. பிரிகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 15

வெண்கருங்காலி—கருங்காலி—இலுப்பை—பாலை இந்த மரங்கள், பூமியினுள் அடித்துப் புதைக்க வேண்டிய சங்குவுக்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். (மரங்கள் வைரம் பாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்ள வேண்டும்.)

அந்த சங்குவானது, பதினொரு அங்குலம் முதல் இருபத்தோரு அங்குலம் வரையில் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அதன் அடியானது, ஒரு முஷ்டியளவு (பிடி அளவு) கனமுள்ளதாகவும், நுனியானது, ஊசியைப் போலவுமிருக்க வேண்டும். 17

[illegible] ||௧௮||

[illegible] ||

[illegible] ||

[illegible] || ௨௧ ||

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து கொண்டு சங்குவை (சங்குவின் நுனியை பூமியிலூன்றி வைத்து) இடது கையினுல் பிடித்துக் கொண்டு, வலது கையினுல் சுத்தியை பிடித்து, வைத்துக் கொண்டு, சங்கு ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், அந்த சங்குவை எட்டுதடவை அடிக்க வேண்டும். 18½

யாதொரு ஸூத்திரமானது அளவுகளினுல் நிச்சயிக்கப் பட்டதோ, அது, பிரமாண ஸூத்திர மெனப்படும் அதைச் சுற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படும் ஸூத்திரமானது, பர்யந்த ஸூத்திரமாகும் (பர்யந்தம்-பக்கம்). கர்ப்ப ஸூத்திரம் முதலியது, விந்யாஸ ஸூத்திரமாகும். இது தேவபதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்குக்) கூறப்பட்டதாகும்.20

பதவிந்யாஸ ஸூத்திரமானது விந்யாஸ ஸூத்திர மாகும். (விந்யாஸ ஸூத்திரம் எனப்படும்.)

तत्सूत्रात् शङ्कुमात्रेण नीत्वा* शङ्कुं निखानयेत् ।
द्वारं निष्कासनं वा हित्वांशं वाऽस्य तस्य भवेत् ॥

नगरग्रामदुर्गेषु *वाय्वादि(स्वात्यादि) रज्जुपातनम् ।
याम्यादुत्तरपर्यन्तं प्राक्प्रत्यक्सूत्रमिष्यते ॥

प्रतीच्यादिपूर्वान्तं विसृजेद्दक्षिणोत्तरम् ।
ब्रह्मस्थानात् पूर्वभागं †त्रिसूत्रं तदुच्यते ॥ ௨௩ ॥

வீடுகளுக்குத் தென்பக்கத்தில் கர்பமாகும் (கர்ப ஸ்தானம்) அதன் பக்கத்தில் ஸூத்திர பாதனம் செய்ய வேண்டும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, சங்குவின் அளவுக்கு நீக்கி சங்குவை நட வேண்டும். (அடிக்க வேண்டும்.) அதில் வெளியில் போவதற்கு வாசல்படியை கல்பிக்கவேண்டும். 22

நகரம்-கிராமம்-துர்கம்-இவைகளில், வாயு திக்கு முதல் ரஜ்ஜுபாதனம் செய்யவேண்டும். தெற்கு முதல் வடக்கு வரையில், கிழக்கு மேற்கில் செல்லும் ஸூத்திரமாகும். மேற்கு திக்கு முதல் கிழக்கு திக்கு வரையில் தெற்கு வடக்காக மற்றொரு ஸூத்திரத்தை விடவேண்டும். (கல்பிக்கவேண்டும்). பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு கிழக்கில் உள்ள அந்த ஸூத்திரத்திற்கு *திரி ஸூத்திரம் என்று பெயர். 24

---

* शङ्कुं उद्धृत्य सूत्रं इति पाठभेदः ।

* स्वात्यादि इति पाठभेदः ।

† पार्श्वमध्यं भवेत् इति पाठो युक्तः इति भाति ।

* அந்த ஸூத்திரமானது பிரம்ஹஸ்தானத்திற்குப் பக்கங்களிலிருந்தால அதற்கு திரிஸூத்திரம், என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ததோ தனம் வ்யவஸ்திதம் தான்யம் தக்ஷிணதம் ததः ।
ப்ரஹ்மஸ்தானாதுத்தரம் ஸுகமித்யபிதீயதே ॥ ௨௫

*ஸுகப்ரமாணம் பரிக்ஷேத்ரம் தத்ப்ரமாண-
விதோதிதே ।
ஏகஹஸ்தம் த்விஹஸ்தம் வா த்ரிஹஸ்தம் பரிதோऽதிகம் ।
விமானம் ஸ்தாவரம் ஸாரம் மண்டபஸ்ய *தத்ப்ராயகம் ॥

மேஷாதௌ தசகே த்வ்யங்குலம் மத்யமே தசகே ததா-
ஏகாங்குலம் ...

அதற்கு மேற்கிலுள்ளது, தனமாகும். (தனஸ்தானமாகும்.) அதற்கு தெற்கில் தானியஸ்தானமாகும். பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வடபக்கத்திலுள்ளது ஸுகம். (ஸுகஸ்தானம்) என்று கூறப்படுகிறது. 25

ஸுகஸ்தானத்தை அளவிடுகின்ற க்ஷேத்திரத்தின் பிரமாணத்தைக் கூறுகிறேன் :—

ஸுக பிரமாண க்ஷேத்திரமானது, சுற்றிலும் ஒருமுழம்-இரண்டுமுழம்-மூன்று முழம் அதிகமாகும்.

விமானமானது உறுதியாக இருப்பதற்காக மண்டபத்தின் அகலம் எவ்வளவோ, அவ்வளவு புதைக்கவேண்டும். (அஸ்திவாரம் இருக்கவேண்டும்.) 26½

மேஷ மாதத்தில் முதலாவது 10 நாட்களில் 2-அங்குலமும், மத்தியிலுள்ள 10 நாட்களில் 1-அங்குலமும், ஒதுக்கிச்

*ப்ரமாணம் இதி பாடபேதः ।

*தத்ப்ராயகம் இதி பாடாந்தரம் ।

ஷட் ஷட் ஸவ்யாஷ்டகாலேஷூத்தரமாஸகம்
ஸந்தவேஷாம் ஸ்யாத்ஜாம்ஶகம்
ஏதத் ராத்ரம் ச ஶேஷாந்தேஷு ஜபயாபக்ஷேஷ்வபி
ஸ்தீர்த்தைஜ்ய யாஜ்ஞ்யா: ॥ ௨௭ ॥

ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஶாஸ்த்ரமார்கேண ஸாராம்ஶகம்
த்ரயேஷ்வாரோக்தம் ப்ராக்ஶாஸ்த்ராயுக்தித: ।
தத்த்வாங்கராமாதிபய ஸூத்ர ஸஹ்ய தந்ஸாராக
விஸ்ருஜ்ய ஸூத்ரம் விந்யஸேச்ச பூமிஷு ॥ ௨௮ ॥

இதி காஶ்யபே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே திக்பரிச்சேதோ நாம
ஷஷ்டோऽத்யாய: ।

சேர்க்கவேண்டும். (ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.) மூன்றுவது 10 நாட்களுக்கு ஒதுக்கம் கிடையாது.

விருஷப மாதத்தில் முறையே ஒவ்வொரு 10 நாட்களிலும், 0, 1, 2 அங்குலம் ஒதுக்கவேண்டும்.

ஆனி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
ஆடி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஆவணி மாதத்தில் முறையே 2, 1, 0 அங்குலங்களும்
புரட்டாசி மாதத்தில் முறையே 0, 1, 2 அங்குலங்களும்
ஐப்பசி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
கார்த்திகை மாதத்தில் முறையே 4, 5, 6 அங்குலங்களும்
மார்கழி மாதத்தில் முறையே 6, 7, 8 அங்குலங்களும்
தை மாதத்தில் முறையே 8, 7, 6 அங்குலங்களும்
மாசி மாதத்தில் முறையே 6, 5, 4 அங்குலங்களும்
பங்குனி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஒதுக்கி ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

ராசியையும் ஸூரிய கதியையும் பார்த்து முன்பு கூறப்பட்ட அங்குலக் கணக்கில், யுக்தியுடன் ஒதுக்கி அதன் பிறகு, அந்த எல்லையிலிருந்து ஸூத்திர பாதம் செய்து பூமியைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 28

திக் பரிச்சேதம் என்னும் ஆறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² ஸப்தமோऽத்⁴யாய: ||

வக்ஷ்யேऽஹம் பத³விந்யாஸம் ஸர்வவாஸ்தூநாம் ஸநாதநம் |
ஸகலம் பேசகம் பீட²ம் மஹாபீட²ம் தத:பரம் || ௧ ||

உபபீடோ²க்³ரபீட²ம் ச ஸ்த²ண்டி³லம் ததா² சண்டி³தம் |
மண்டூ³கபத³கம் சைவ பத³ம் பரமசாயிகம் || ௨ ||

ததா²ஸநம் ச ஸ்தா²நீயம் தே³சீயோப⁴யசண்டி³தம் |
ப⁴த்³ரம் மஹாஸநம் பத்³மக³ர்ப⁴ம் ச த்ரியுதம் பத³ம் || ௩

வ்ரதபோ⁴க³பத³ம் சைவ கர்ணாஷ்டகபத³ம் ததா² |
க³ணிதம் பாத³வித்யாக்ஷம் பத³ம் ஸூர்யவிசாலகம் || ௪ ||

ஸுஸம்ஹிதபத³ம் சைவ ஸுப்ரதீகாந்தமேவ ச |
விசாலம் விப்ரக³ர்ப⁴ம் ச விச்வேசம் ச தத:பரம் || ௫ ||

ததா² விபுலபோ⁴க³ம் ச பத³ம் விப்ரதிகாந்தகம் |

ஏழாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துவுக்கும் புராதனமாகக் கூறப்பட்டு வருகின்ற பதவிந்யாஸத்தைக் கூறுகிறேன்.

அவைகள் முறையே, ஸகலபதம் 1, பேசகபீடபதம் 2, மஹாபீடபதம் 3, உபபீடபதம் 4, உக்ரபீடபதம் 5, ஸ்தண்டிலபீடபதம் 6, மண்டூக பதம் 7, பரமசாயிகபதம் 8, ஆஸநபதம் 9, ஸ்தாநீயபதம் 10, தேசீயபதம் 11, உபய சண்டிதபதம் 12, பத்ரபதம் 13, மஹாஸனபதம் 14, பத்மகர்பபதம், 15, த்ரியுதபதம் 16, வ்ரதபோகபதம் 17, கர்ணஷ்டகபதம் 18, கணிதபதம் 19, ஸூரிய விசாலகபதம், 20, ஸுஸம்ஹிதபதம் 21, ஸுப்ரதீகாந்தபதம் 22, விசால

விசாலாக்ஷபதம் சைவ விப்ரபக்திகஸம்ஜ்ஞகம் ॥ ௬ ॥

பதம் விச்வேசஸாரம் ச ததைவேச்வரகாந்தகம் ।
இந்த்ரகாந்தபதம் சைவ த்வாத்ரிம்சத் கதிதாநி ஹி* ॥௭॥

ஸகலம் பதமேகம் ஸ்யாத் பேசகம் து சதுஷ்பதம் ।
பீடம் நவபதம் சைவ மஹாபீடம் த்விரஷ்டகம் ॥ ௮ ॥

பஞ்சவிம்சபதந்தூபபீடம் ஷட்த்ரிம்சதுக்ரபீடகம் ।
ஸ்தண்டிலம் ஸப்தஸப்தாம்சம் மண்டூகம் சாஷ்டகாஷ்டகம் ॥௯॥

பரமசாயிபதம் சைவ நவநவபதம் பவேத் ।

பதம் 23, விப்ரகர்பபதம் 24, விச்வேசபதம் 25, விபுலபோகபதம் 26, விப்ரதிகாந்தபதம் 27, விசாலாக்ஷபதம் 28, விப்ரபக்திகபதம் 29, விச்வேசஸாரபதம் 30, ஈசுவரகாந்தபதம் 31, இந்திரகாந்தபதம் 32, என்று 32 பதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 7

ஏகபதமாக இருப்பதற்கு ஸகலம் என்று பெயர்.

4-பதமுள்ளதற்கு பேசகபதம் என்று பெயர்
9-பதமுள்ளதற்கு பீடபதம் என்று பெயர்
16-பதமுள்ளதற்கு மஹாபீடம் என்று பெயர்
25-பதமுள்ளதற்கு உபபீடம் என்று பெயர்
36-பதமுள்ளதற்கு உக்ரபீடம் என்று பெயர்
49-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தண்டிலம் என்று பெயர்
64-பதமுள்ளதற்கு மண்டூகபதம் என்று பெயர்
81-பதமுள்ளதற்கு பரமசாயிபதம் என்று பெயர்

---

*அத்ர த்வாத்ரிம்சத்பதநாமாநி பவந்தி । அத: அநந்தபதம் கயோஜநபதஸம்வர்த்தாநந்தரோபயோநாத்ர யுக்தா ஸம்வர்த்தா கல்பநீயா ।

ஶூத்ரம் பரமஶாயம் ஸ்யாத் ஸர்வகர்மஸு பூஜிதம் ॥ ௰ ॥

ஸ்தாநீயம் ஸ்யாத்ததேகவிம்ஶத்யதிகம் ।
தேஶீயம் சதுஶ்சத்வாரிம்ஶத் பதம் ஶதாதிகம் ॥ கக ॥

ஷண்ணவத்யதிகம் சைவ பதம் பத்ரம் மஹாஸநம் ।
ஸபஞ்சவிம்ஶதி த்விஶதம் பத்மகர்பமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ க௨ ॥

நவாஶீத்யதிகம் தத் த்விஶதம் த்ரியுதம் பதம் ।
த்ரிஶதம் சதுர்விம்ஶதி வ்ரதபோகமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ கங ॥

த்ரிஶதம் ச (ஸ) ஏகோநஸப்ததிபதம் ததா ।
த்ரிஶதம் கர்ணாஷ்டகம் பதம் ...ம் ॥

சதுஶ்ஶதபதம் ஸூர்யவிஶாலம் பரிசக்ஷதே ।
ஸாமாந்யாதிபதம் சைவ ... ॥ கரு ॥

100-பதமுள்ளதற்கு ஆஸநபத்ம் என்று பெயர்
121-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தாநீயம் என்று பெயர்
144-பதமுள்ளதற்கு தேசீயம் என்று பெயர்
169-பதமுள்ளதற்கு உபசண்டிதம் என்று பெயர்
196-பதமுள்ளதற்கு பத்ரபதம் என்று பெயர்
225-பதமுள்ளதற்கு மஹாஸநம் என்று பெயர்
256-பதமுள்ளதற்கு பத்மகர்பம் என்று பெயர்
289-பதமுள்ளதற்கு த்ரியுதம் என்று பெயர்
324-பதமுள்ளதற்கு விரதபோகம் என்று பெயர்
369-பதமுள்ளதற்கு கர்ணாஷ்டக பதம் என்று பெயர்
400-பதமுள்ளதற்கு கணிதபதம் என்று பெயர்
இதற்கு ஸூரிய விசாலம் என்று மற்றொரு பெயராம்

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

441-பதமுள்ளதற்கு ஸம்ஸ்திதபதம் என்று பெயர்
484-பதமுள்ளதற்கு ஸம்ப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
529-பதமுள்ளதற்கு விசாலபதம் என்று பெயர்
576-பதமுள்ளதற்கு விப்ரகர்பம் என்று பெயர்
635-பதமுள்ளதற்கு விச்வேசம் என்று பெயர்
676-பதமுள்ளதற்கு விபுல போகம் என்று பெயர்
729-பதமுள்ளதற்கு விப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
784-பதமுள்ளதற்கு விசாலாக்ஷம் என்று பெயர்
841-பதமுள்ளதற்கு விப்ரபக்திகம் என்று பெயர்
900-பதமுள்ளதற்கு விச்வேச ஸாரம் என்று பெயர்
961-பதமுள்ளதற்கு ஈசுவர காந்தம் என்று பெயர்
1024-பதமுள்ளதற்கு இந்திரகாந்தபதம் என்று பெயர்
இவ்விதம் தந்திரங்களறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

(கண்டம் என்பதற்கு கூறுகள் என்று பொருள்)

ப்ரதமம் பதம் ஸகலமேகபதம் யதீநாம்
இஷ்டம் ஹி விஷ்டரமஹாஸநவஹ்நிகார்யேஷு |
பித்ருப்ரியஜநம் தேவயஜநம் ச
*ஹோமாக்நிஷ்டேயபரிநாமகஸ்ருத்யயாதே || ௨௨ ||

பைஶாசபூதவிஷபாதஹரக்ஷகாணாம்
பூஜ்யா ஹி பேசகபதே சதுரம்ஶயுக்தே |
தஸ்மிந்து விந்யஸநமத்ர விதிநா விதிஜ்ஞை:
ஶைவம் து நிஷ்கலமுமம் ஸகலம் ச யுக்த்யா || ௨௩ ||

அத பீடபதே நவாம்ஶபாதே
ஈஶாதிதிக்ஷு பதேஷ்வஷ்டகேஷு |
விதாரிபவதாத்ருத்தகம் தஹநம்
பவநம் பவநம் ப்ருதிவீ ஹ்ருதயம் || ௨௪ ||

முதலாவது ஏகபதமானது, யதிகளுக்குரிய ஸகலபதமாகும். 12, 3, 2, 1 என்ற ஸூத்திரங்களுடன் கூடிய (இந்த ஏகபதத்தில்) விஷ்டரம் (விஷ்டரம் என்ற பெயர் உடைய ஆஸநம்) மஹாஸநம் அல்லது விஷ்டரமஹாஸநம், அக்நிகார்யம், பித்ருயஜனம் (ச்ராத்தம் முதலியவை) தேவயஜநம் (யாகம் முதலிய தேவ ப்ரீதகரமான காரியம்) குருபூஜை இவைகள் விரும்பத்தக்கவைகளாகும். 22

நான்கு (4) அம்சங்களுடன் கூடிய பேசகபதத்தில் பைசாசகிரஹங்கள்-பூதகிரஹங்கள்-விஷபாதாகரகிரஹங்கள் இவைகளிடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கக்கூடிய தேவதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும். விதியை அறிந்தவர்கள், இப்பொழுது, சைவமான நிஷ்கலமூர்த்தியையும், ஸகல மூர்த்தியையும் அதில் கல்பிக்கவேண்டும். (ஸகலம் - கை கால் முதலிய அங்கங்களுடையது. நிஷ்கலம். லிங்காகாரம்.) 23

ஒன்பது (9) பாகமுள்ள பீடத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குதோறும், ஜலம் 1, அக்நி 2, ஆகாசம் 3, வாயு 4

*ஹோமாந்த்ரதேய இதி வா பாடம் |

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌶𑌂𑌭𑍋𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍃𑌶𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌥𑍋 𑌯𑌮𑌃 ॥௨௫॥

𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌶𑍋𑌷𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍌 ।
𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌆𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍌 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌭𑍂𑌧𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑍈𑌕𑍈𑌕𑌮𑍇𑌕𑌕𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃(𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃) 𑌪𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பூமியானது இவைகளின் எல்லையாகும். 24

பதினாறு அம்சங்களுடன் கூடியது மஹா பீடமாகும். இது 25 தேவதைகளுடையதாகும். ஈசன் 1, ஜயந்தன் 2, ஆதித்தியன் 3, பிருசன் 4, அக்கி 5, விததன் 6, யமன் 7, பிருங்கன் 8, பிதிருக்கள் 9, ஸுக்ரீவன் 10, வருணன் 11, சோஷன் 12, மாருதன் 13, முக்கியன் 14, ஸோமன் 15' அதிதி 16 இவர்கள் பாஹ்ய தேவதைகளாவார்கள். (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) 26

ஆபவத்ஸர் 17, ஆர்யன் 18, ஸாவித்ரன் 19, விவஸ்வான் 20, இந்திரன் 21, மித்ரகன் (மித்ரன்) 22, ருத்ரஜன் 23, பூதரன் 24 இவர்கள் உள்பக்கத்தின் தேவதைகளாவார்கள். மத்தியில் பிரபுவான பிரம்மதேவன் 25 தேவதையாவார். 27

கீழே கூறப்பட்ட ஷோடசாம்சபதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு பாகத்திற்கு ஒன்றுவீதம் பதங்களைச் சேர்த்தால் அது உப பீடமாகும். (5×5=25 பதமாகும் என்பது பொருள்).

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௯ ॥

𑌸𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌅𑌸𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௩௰ ॥

𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௩௧ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।

புத்திமானாக இருப்பவன், கீழே கூறியவிதமாக, இரு பக்கங்களிலும், ஒவ்வொரு பாகத்துடனும் மற்றொரு பாகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்திர காந்தபதம்வரையில், பதங்களை பாகுபாடு செய்துகொள்ளவேண்டும். 29

ஸமபாகங்களை (இரட்டையான பாகங்களை) 64 பதத்தை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்ய வேண்டும். அஸமமான எல்லாவற்றையும் (ஒத்தப்படையானவைகளை) 81 பதங்களை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்யவேண்டும். *(கிழக்கு மேற்காக 8 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 8 பதங்களும் கல்பித்தால், அந்த ஸ்தலமானது $8 \times 8 = 64$ பதமாகும். கிழக்கு மேற்கில் 9 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 9 பதங்களும் கல்பித்துக் கொண்டால், அது $9 \times 9 = 81$ பதமாகும் என்பது கருத்து).

பதங்கள் எல்லாவற்றிலும், மண்டூகபதம் சிறந்ததாகும். இவ்விதமாகவே, சண்டிதபதமும், எல்லாவித வாஸ்துக்களுக்கும் சிறந்ததாகும். ஆகையால், இவ்விரண்டையும், தந்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். (64 பதத்திற்கு மண்டூக பதம் என்றும், 81 பதத்திற்கு சண்டிதபதம் என்றும் பெயர்) 31½

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌦𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑍌 𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇 ॥ ௩௨ ॥

𑌸𑍌𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾-𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌣𑌵𑌶(𑌤𑌿 𑌶)𑌈𑌶𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ ௩௩ ॥

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 ॥ ௩௪ ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௫ ॥

𑌦𑍌𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌅𑌸𑍁𑌰𑌃 𑌶𑍋𑌷𑌰𑍋𑌗𑍌 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌗𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍈𑌲𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌗𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।

ஸகல நிஷ்கலரூபமான சதுஷ்ஷஷ்டி (64) பதத்திலும், ஏகாசீதி (81) பதத்திலும், ஸௌத்திரத்திலும், பதமத்தியிலும், பிரம்ஹா முதலான தேவதைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவதைகள், வடகிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே, தனித்தனியே கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 33

ஈசனன் 1, பர்ஜந்யன் 2, ஜயந்தன் 3, மஹேந்திரகன் 4, ஆதித்யன் 5, ஸத்தியகன் 6, பிருசன் 7, அந்தரிக்ஷகன் 8, அக்நி 9, பூஷா 10, விததன் 11, ராக்ஷஸன் 12, யமன் 13, கந்தர்வன் 14, பிருங்கராஜன் 15, மிருஷன் 16, பிதிரு தேவதைகள் 17, தௌவாரிகன் 18, ஸுக்ரீவன் 19, புஷ்ப தந்தன் 20, ஜலாதிபன் 21, அஸுரன் 22, சோஷன் 23, ரோகன் 24, வாயு 25, நாகன் 26, முக்கியன் 27,

अदितिश्चादितिश्चैव द्वात्रिंशद्बाह्यदैवताः ॥३७॥

आपश्चैवापवत्सश्चैवान्तः प्रागुदगाश्रितौ ।
सविन्द्रश्चैव साविन्द्रस्तथा प्राग्दक्षिणे स्थितौ ॥

इन्द्रश्चेन्द्रराजश्च दक्षिणापरतः स्थितौ ।
रुद्रो रुद्रजयश्चैव पश्चिमोत्तरतः स्थितौ ॥३८॥

ब्रह्मा मध्ये स्थितः शंकर्ता [illegible] ।
आर्यको विवस्वान्मित्रस्तु भूधरश्चैव कीर्तिताः ॥

பல்லாடகன் 28, ஸோமன் 29, மிருகன் 30, அதிதி 31, ஆதிதி 32, இந்த முப்பத்திரண்டு (32) பேர்களும் பாஹ்ய தேவதைகள் (வெளிப்பக்கத்திலுள்ள தேவதைகள்) ஆவார்கள். 37

ஆபவன், அபவத்ஸன் இவ்விருவர்களும், உள்பக்கத்தில், வடகிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸவிந்திரன், ஸாவிந்திரன், இவ்விருவரும், உள்பக்கத்தில், தென்கிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திரன், இந்திரராஜன், இவ்விருவர்களும் தென்மேற்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ருத்திரன், ருத்திரஜயன் இவ்விருவர்களும் வடமேற்கு திக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 39

மங்களங்களை செய்யக்கூடியவரான பிரம்ஹாவானவர், மத்தியிலிருப்பவராவார்.

ஆரியன் 1, விவஸ்வான் 2, மித்திரன் 3, பூதரன் 4. இவர்கள், பிரம்ஹாவுக்கு எதிரிலிருப்பவர்களாவார்கள். (நான்கு பக்கங்களிலும் என்று பொருள்.) 40

சரகீ ச விதாரீ ச பூதநா பாபராக்ஷஸீ |
ஈசாநாதிஷு ஸ்தாப்யா: அத்ராஸ்தாநே ஸ்த்ரிய: ஸ்ம்ருதா: |
நவதா பலிபோக்தார: ஶேஷாணாம் வக்ஷ்யதே ஸ்திதி: ||

விம்ஶதி: ஸப்தசத்வார: ஷட்ஷட்ஸங்க்யாஶ்சதுஷ்டயம் |
ஷட் ஷட் ஸங்க்யா த்வாதஶ ச த்ரய: ஷட்கே: |
யுக்தே (அஷ்டகே) ஏகேந ஸங்க்யாபிராதி:
ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் அஷ்டகைகாசீதிகம் || ௪௨ ||

அத்ர சதுஷ்ஷஷ்டிபதே மத்யே ப்ரஹ்மணஸ்து அத்ர சதுஷ்பதம் ||

ஆர்யகாத்யா: அத்ராஷ்டௌ த்ரித்ரிபதா: ஸ்ம்ருதா: |
ஆபாத்யஷ்டௌ ச கோணேஷு அர்த்தபதா: ஸ்ம்ருதா: || ௪௩ ||

சரகீ 1, விதாரீ 2, பூதனை 3, பாபராக்ஷஸீ 4, இவர்களை, வாஸ்துவுக்கு வெளிப்பக்கத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு ஸ்தானம் கிடையாது. இவர்கள் பலியை புஜிப்பவர்கள். இவர்கள் நீங்கிய, மற்ற தேவதைகளுக்கு ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. 41

20, 7, 4, 6, 6, 4, 6, 12, 3, 4, 8, 1, ஆக 81 பதங்களும், ஸூத்திரங்களும் ஸந்நிதிகளுமுள்ளது ஏகாசீதி 81 பதமாகும். இதற்கு சண்டிதம் என்றும் பெயர். 42½

சதுஷ்ஷஷ்டி 64 பதத்தில், நடுவில் 4 பதங்கள் பிரம்ஹ ஸ்தானமாகும். ஆர்யகன் முதலான 4 தேவர்கள் கிழக்கு முதல் 3, 3, பதங்களுடையவர்களாவார்கள். ஆபன் முதலான 8 தேவதைகளும், கோணங்களில், அர்த்தபதமுடையவர்களாவார்கள்.

महेन्द्रराक्षसाद्यास्तु पुष्पभल्लाटकादयः ।
चतुश्चतुष्कस्य अष्टानां देवाश्(च)चतुष्पदाः ॥ ४५ ॥

*जयन्तश्चान्तरिक्षश्च वितथश्च मृगस्तथा ।
सुग्रीवो रोगमुख्यश्च दितिश्चैकैकपदाः ॥ ४६ ॥

सम्पाद्यष्टाचराद्यष्टाः कोणेष्वेकपदास्स्मृताः ।
एवं क्रमेण भुञ्जन्ति मण्डूके वास्तुदेवताः ॥

स्वस्वप्रदक्षिणवशात् पदभक्तिक्रमं विदुः ।
ब्रह्माणं च निरीक्ष्यैते स्थिताः स्वस्वपदेश्वराः ॥

மஹேந்திரன் – ராக்ஷஸன் முதலியவர்களும், புஷ்பன்-பல்லாடகன் முதலியவர்களும், நான்கு நான்கு தேவதைகள் நான்கு நான்கு ஸ்தானங்களுடையவர்களாவார்கள்.

* ஜயந்தன் – அந்தரிக்ஷன் – விததன் – மிருகன் – ஸுக்ரீவன் – ரோகன் – முக்கியன். திதி – இவர்கள் ஒவ்வொரு பதமுடையவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக, வாஸ்து தேவதைகள், மண்டூகபதத்தில் முறையே, ஸ்தானங்களை புஜிக்கிறார்கள். 47

---

*अस्य स्थाने अयं पाठः एवं पठनीयः —

पर्जन्याद्याश्च पूषाद्याः तथा दौवारिकादयः ।
नागाद्याश्च चतुर्विंशद्देवा ह्येकपदास्स्मृताः ॥ इति

* இந்த விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே இதை, இவ்விதம் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பர்ஜன்யன் முதலியவர்கள், பூஷா முதலியவர்கள், தௌவாரிகன் முதலியவர்கள், நாகன் முதலியவர்கள், இவர்கள், இந்திராதிகளைச் சேர்த்து 24 தேவதைகள், ஏகபதாதிபதிகள் ஆவார்கள்.

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌂𑌶𑍈𑌕𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥

𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 ।
𑌸𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌕𑍍𑌷 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௫௰॥

𑌆𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌕𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌜𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌧𑌰𑌃 ॥ ௫௧ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥

அந்த அந்த தேவதைக்கு வலமாக பதபுக்தி கிரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேவதைகள், தங்கள் பதங்களிலிருந்து பிரம்ஹாவை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 48

வாஸ்து புருஷனானவன், பூமியில் ஆறு முதுகெலும்புகளுடையவனும், ஒரே ஹ்ருதயமுடையவனும், நான்கு, மர்மங்களுடையவனும், நான்கு ஸிரைகள் (நரம்புகள்) உடையவனும், மிகக் கூனலான சரீரமுடையவனும், கிழக்குதிக்கில் தலையையுடையவனும் ஆகிறான் என்று கூறுகிறார்கள். 49

அந்த வாஸ்து புருஷனுடைய சிரமானது, ஆரியகன் என்னும் தேவதையாம். ஸவிந்திரன் வலது புஜமாம். ஸாவிந்திரன் கக்ஷமாகும். ஆபன் - அபவத்ஸன், இவ்விருவரும் முறையே இடது கக்ஷமும் இடது புஜமுமாம். விவஸ்வான் என்பவர் சரீரத்தின் வலது பக்கமாம். மஹீதரன் இடது பக்கமாம். மத்தியில் பிரஹ்மமயமான சரீரமாகும். மித்திரன் பும்ஸ்துவமாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்திரன் - இந்திரராஜன், இருவரும் வலது பாதமென்று

ருத்ரோ ருத்ரஜயோ வாமபாதே ஸ்யாதாம் அதோமுக: |
வஸ்துத்ரிபாகமத்யே து வம்ஶாஷ்ஷட் ப்ராகுதக்
கதா: ||

வஸ்து மத்யே து மர்மாணி ப்ரஹ்மா ஹ்ருதயமுச்யதே |
நிஷ்கூடாம்ஶா நிராபுங்கா ஜ்ஞேயா: இத்யேஷ வாஸ்துபுருஷ: ஸ்ம்ருத: ||

க்ருஹே க்ருஹே மநுஷ்யாணாம் ஶுபாஶுபகர: ஸ்ம்ருத: |
தஸ்யாங்காநி க்ருஹாங்கேஷு பீடயேந்நைவ புத்திமாந் ||

வ்யாதயஸ்து யஜமாநஸ்ய ஹதாங்கேஷு து ஸம்ஶ்ரிதா: |
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந புருஷாங்கம் து ஸர்வதா |
அபாலயித்வா ஸம்ஸித்தே தேவதாநாம் ஸமுச்சய: || ௫௯ ||

கூறப்படுகிறது. ருத்திரன் – ருத்திரஜயன் இருவரும் இடது பாதமாம். இத்தகைய வாஸ்து புருஷன் அதோமுகமாக (பூமியை நோக்கி முகத்துடன்) படுத்திருப்பவனுவான்.

வஸ்துவின் (குறிப்பிட்ட பூமியின்) மூன்றில் ஒரு பாகமான மத்திய பாகத்தில், ஆறு அம்சங்கள் (முதுகெலும்புகள் கிழக்கு வடக்காக இருப்பவைகளாம்.) வஸ்துவின் (பூமியின்) மர்மாக்கள் இருப்பவைகளாம். பிரஹ்மாவானவர் ஹ்ருதமாகக் கூறப்படுகிறுர். நிஷ்கூடாம்சங்கள் நிறாபுகளெனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வாஸ்து புருஷனுடைய வடிவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வாஸ்துபுருஷன், மனிதர்களுடைய வீடுகள் தோறும், சுபாசுபங்களைச் செய்கின்றவராகிறுர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54½

அறிவாளியானவன், இந்த வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை, கிரஹங்களின் அங்கங்களினுலே பீடிக்கலாகாது அப்படி பீடிக்கப்பட்டால், பீடிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்றபடி, யஜமானனுடைய அங்கங்களில் வியாதிகள் உண்டாகும். ஆகையால், நிச்சயமாக,

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍇𑌰𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌧𑌂
𑌆𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌵 (𑌤𑍁 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌃) ॥

𑌪𑌰𑌮𑌶𑌾𑌯𑌿𑌪𑌦𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌃
𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾 (𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌾) 𑌆𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌬𑌹𑌿𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌏𑌕𑌪𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌦𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை பிடிக்காமல் ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இந்த 45 தேவதைகளும் ஒரு தொகுதியாகும். 56½

64 கண்டங்களுடன் கூடிய மண்டூகபதத்தில், பூமியில், மத்தியில் 4 பதங்கள், பிரம்மாவுக்கு உரியதாகும். அவருக்கு முன்னிலையில் இருப்பவர்களுக்கு (ஆர்யகன் – விவஸ்வான் – மித்திரன் – பூதரன் இவர்களுக்குத்) தனித் தனியே 3 அம்சங்களாகும். 24 பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு பதமாகும் 16 தேவர்களுக்கு 8 பாகங்களாகும் ஆபன் – அபவத்ஸன், முதலியவர்களைச் சேர்த்து 16 தேவதைகளாம் என்பதை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 57½

பரமசாயிபதமென்னும் 81 பதத்தில் மத்தியில் 9 பதம், பிரஹ்மாம்சமாகும். பிரஹ்மாவின் முன்னிலிருக்கும் ஆர்யகாதி 4 தேவதைகளும் 6 (4) பதங்களுடையவர்களாவார்கள். விதிக்குகளிருக்கின்ற ஆபன் முதலியவர்கள் 2 பதங்கள் உடையவர்களாவார்கள். வெளியில் கூறப்பட்டு இருக்கின்ற 32 தேவதைகளும் ஒரு பதமுள்ளவர்களாவார்கள். 58½

பததேவதாவின்யாஸமென்னும் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றும்

अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

दैवानां ब्रह्मपूर्वाणां बलिकर्म विधीयते ।
सामान्यात्तत्क्रमेण ब्रह्मादीनां यथाक्रमम् ॥ १ ॥

गन्धमाल्यैश्च धूपेन पयसा मधुसर्पिषा ।
पायसान्नेन लाजैर्वा ब्रह्मस्थानं समर्चयेत् ॥ २ ॥

सूर्ये तु सफलं भक्ष्यं स्यान्माषान्नं च तिलाश्च ।
विवस्वति मित्रके दधि दूर्वा च कीर्तिता ॥ ३ ॥

महीधरे पयो देयं एवमन्तर्गतेषु च ।
बलिकर्म समाख्यातं देवतानां यथाक्रमम् ॥ ४ ॥

எட்டாவது அத்தியாயம்

அந்தந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கும் பிரம்ஹாதி தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது, ஸாமானியமாகவும் சேர்த்தும் முறையே கூறப்படுகிறது. (1)

கந்தம், புஷ்பமாலை, தூபம், பால், தேன், நெய், பாயஸம், அன்னம் அல்லது பாலும் சாதமும், பொரி இவைகளினாலே பிரம்ஹஸ்தானத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சூரியனுக்கு பழமும் பக்ஷியமுமாகும். விவஸ்வானுக்கு மாஷான்ன (உளுந்து அன்ன)மும் எள்ளுமாகும். மித்திரனுக்கு தயிரும் தூர்வையுமாகும். (தூர்வை - அருகம்புல்) மஹீதரனுக்கு பாலாகும். (இவைகளினால் பலி கொடுக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) இவ்விதமாக உள்ளே இருக்கும் தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3½

1. பர்ஜன்யனுக்கு நெய்யினாலே பலி கொடுக்க

ஸமுத்³ரகோணே ச மாம்ஸம் ச மத்ஸ்யாந்நம் து ஹரேத் ।
ஸத்யகே மாஷகம் த³த்³யாத் ஸூர்யாய நவநீதகம் ॥ ௫ ॥

ராக்ஷஸே ராஜந்ரிசூர்ணம் ச மமாஸ்ய ப³லிம் த³தே³த் ।
தா³ம்பூ³லஜம் தமாலம் (ச த³தே³த்) ஸகந்தா⁴: ஸர்வபா⁴ஜநம்
ப³லிம் பாயஸம் ॥ ௬ ॥

கம்பு³ஜம் விதத²ே ஸீது ராக்ஷஸே ப³லிரிஷ்யதே ।
ஸர்வபா⁴ஜநம் க்ருஸரம் யாமே ச மத்ஸ்யே ச ம்ருக³மத்ஸ்யகம் ॥ ௭ ॥

ஸர்வக³ந்தா⁴ஞ்ச க³ந்த⁴ர்வே ஸமுத்³ர மத்ஸ்யகந்து³ம்
விஷ்ணு: ।
நிர்ருதௌ திலபிண்யாகம் பீ³ஜம் தௌவாரிகே ப³லி: ॥

43860

ஸுக்³ரீவே மோத³கம் பு³ஷ்பத³ந்தகே புஷ்பமோத³கம் ।
வருணே பாயஸம் யாத்ஸ்யம் ஶோணிதம் ஸர்வதோ ப³லி: ॥

வேண்டும், 2. ஜயந்தனுக்கு வெண்ணையினாலேயும், புஷ்பத்தினாலேயும், 3. இந்திரனுக்கு புஷ்பத்தினாலேயும், 4. பாஸ்கரனுக்கு, தேன்கிழங்குகளாலேயும், 5. ஸத்தியகனுக்கு தேன் அல்லது இலுப்பப்பூவினாலும், 6. பிருசனுக்கு வெண்ணையினாலேயும், 7. ககனுக்கு உளுந்து மஞ்சள் பொடியினாலும், 8. அக்நிக்கு நெய்யுடன் பாலாலும், 9. பூஷாவுக்கு சிம்பி அன்னமும் பாயஸமும், 10. விதத்தனுக்கு கங்குதானியமும், 11. ராக்ஷஸனுக்கு சீது (பழச்சாறு மத்தியம்) என்னும் பானமும், 12. யமனுக்கு சிம்பி அன்னமும் கிருஸரமும், 13. கந்தர்வனுக்கு ஸகலவிதமான கந்தங்களும், 14. பிருங்கராஜனுக்கு கடல்மீனும், 15. மிருஷனுக்கு மத்ஸ்யான்னமும், 16. நிருருதிக்கு (பிதிருக்களுக்கு) எள்ளுப் பிண்ணாக்கும், 17. தௌவாரிகனுக்கு பீஜமும் (பருத்திக்கொட்டையும்) 18. சுக்ரீவனுக்கு மோதகமும், 19 புஷ்பதந்தனுக்கு புஷ்ப

सतिलं तण्डुलं शोषे रोगे शुष्कं च मत्स्यकम् ।
स्विन्नं हारिद्रकं वायौ नागे मद्यं च लाजकम् ॥१०॥

धान्यपूर्णं हि मुख्यस्य दधि सर्पिश्च संयुतम् ।
गुडान्नं तु भल्लाटे सोमे क्षीरान्नं तथैव च ॥

शुष्कमांसं मृगे दद्यात् मोदकं चादितेस्तथा ।
उदितेः (दितेः) तिलपिष्टेन क्षीरान्नं सर्पिरीशाय दापयेत् ॥ १२ ॥

लाजं धान्यं सवित्राय सावित्रे गन्धोदकम् ।
बस्तमेदश्च इन्द्राय मुद्गपिष्टेन्द्रराजयोः ॥ १३ ॥

रुद्रे च रुद्रजये मांसं ... ।
... शुष्कमांसं च ... ॥ १४ ॥

ஜலமும், 20. வருணனுக்கு பாயஸமும், 21. அஸுரனுக்கு ரத்தத்துடன் தானியமும், 22. சோஷனுக்கு எள்ளுடன் அரிசியும், 23. ரோகனுக்கு உலர்ந்த மத்ஸ்யமும், 24. வாயுவுக்கு நனைந்த மஞ்சளும், 25. நாகனுக்கு மத்யமும் பொரியும், 26. முக்கியனுக்கு தானியங்கள் நிறைந்த தயிரும் நெய்யும், 27. பல்லாடனுக்கு குளான்னமும், 28. ஸோமனுக்கு பால்சோறும், 29. மிருகனுக்கு உலர்ந்த மாமிசமும், 30. அதிதிக்கு மோதகமும், 31. ஆதிதிக்கு எள்ளு பக்ஷணத்துடன் க்ஷீரான்னமும், 32. ஈசானனுக்கு நெய்யும், விசேஷ பலியாகக் கொடுக்க வேண்டும். 12

ஸவிந்திரனுக்குப் பொரியும் தானியமும், ஸாவிந்திரனுக்குக் கந்தோதகமும், இந்திரனுக்கு ஆட்டின் மேதஸ்ஸும், இந்திரராஜனுக்குப் பயத்தம்பொடியும், ருத்திரனுக்கு மாமிச

மத்³யாஜ்யம் சரக்யாஸ்து விதா³ர்யா லவணோ ப³லி: ।
பூதநாயாஸ்திலபிஷ்டம் ராக்ஷஸ்யா முத்³க³ஸாரகம் ॥ ௧௫ ॥

ஸாதா⁴ரணப³லிஸ்ஸர்பிஸ்ஸஹோத³நம் ஸஹ்யுதம் த³தி⁴ ।
ஸர்வேஷாமபி தே³வாநாம் க³ந்தா⁴தீ³நி த³தே³த் க்ரமாத் ॥ ௧௬ ॥

கந்யகா வாத² வேஶ்யா வா ப³லிதா⁴ரணயோக்³யகா: ।
அங்க³ந்யாஸகரந்யாஸௌ ஶுத்³த⁴சேதா யதா²க்ரமம் ॥ ௧௭ ॥

ஓங்காராதி³நமோந்தைஶ்ச ஸ்வஸ்வநாமாபி⁴தா⁴ய ச ।
த³த்வா ஸங்கல்ப்ய ஶுத்³தா⁴த்மா ஸாதா⁴ரணப³லிம் த³தே³த் ॥

மும், ருத்திரஜயனுக்கு நனைந்த மாமிசமும், ஆபனுக்கு ஆம்பலும் மத்ஸ்ய மாமிசமும், அபவத்ஸனுக்கு சங்கு, முதலைகளின் மாமிசமும், சரகிக்கு மத்யமும் நெய்யும், விதாரிக்கு லவணமும், பூதனைக்கு எள்ளுப்பொடியும், மற்றவளுக்கு (பாபராக்ஷஸிக்கு) பயரின் ஸாரமும், விசேஷ பலி திரவியங்களாகும்.

ஸகல தேவதைகளுக்கும் நெய், தயிர் கலந்த சுத்த அன்னமானது ஸாதாரண பலி திரவியமாகும். ஸகல தேவதைகளுக்கும் கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். 16

கன்னிகையாவது அல்லது வேசியாவது பலியைத் தரிப்பதற்கு யோக்யமாவாள்.

பலிஹரணம் செய்கிறவன் அங்கநியாஸம், கரநியாஸங்களைச் செய்துகொண்டு, சுத்தமான மனதுடன் முறையே, ஓம்காராதியாயும் நமோந்தமாகவும் இருக்கின்ற (ஓம் பர்ஜன்யாய நம: என்பதுபோன்ற) மந்திரங்களினலே அந்தந்த தேவதைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி, முதலில்

*[illegible] |
[illegible] || ௧௬ ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] *[illegible] ||

ஜலத்தை விட்டுப் பிறகு ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.* 18

புத்திமானாக இருப்பவன் பிறகு அந்த தேவதைகளுக்கு விசேஷமாகக் கூறியிருக்கிற பலியைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிறகு அதன்மேல் ஜலத்தையும் விடவேண்டும்.

கிராமாதிகளில் மண்டூகபதம், பரமசாயிபதம் இவைகளில் முன்பு கூறியுள்ள விதியின்படி தேவதைகளைத் திருப்தி செய்து விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு (கிருஹாதி) விந்யாஸார்த்தமாக பிரம்ஹாவையும், பாஹ்யதேவதைகளையும் (ஆர்யகன் முதலான தேவதைகளையும்) அவரவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற இடங்களில், மந்திரங்களுடன் நியாஸம் (பிரதிஷ்டை அல்லது ஆவாஹனம்) செய்யவேண்டும்.

இவர்கள் தேவாலய நிர்மாணத்திற்காகவும், * நடப்புப் பாதைக்காகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு

---

*[illegible] |

*[illegible] |

* ஸ்கந்தாய நம: என்று சொல்லி ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அதிகபாடம்.

* அரசனுக்காகவும் என்பது பாடபேதம்.

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌉𑌷𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌵𑌿𑌕𑌲𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 ।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍀𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

ஸ்தானம் கூறப்படவில்லை. அவர்கள் ரக்ஷைக்காகக் கூறப்பட்டவர்களாவார்கள்.

கிராமாதிகளுக்காக ரஹஸ்யமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற விஷயமானது, இங்கு இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்தபதியானவன், முதல்நாள் உபவாசமிருந்து காலையிலெழுந்து, ஸ்நானாதிகள் செய்து சுத்தனாக இருந்துகொண்டு பலிஹரணத்திற்குக் கூறியவைகளில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் எடுத்துக்கொண்டு, கூறியிருக்கின்ற முறையின்படி, தேவர்களுக்கு ஸாமான்ய பலியையும் விசேஷ பலியையும் நன்கு செய்யவேண்டும். 23

பலிகர்மவிதானமென்ற எட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑌰𑍍𑌧𑌗𑌵𑍍𑌯𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌗𑌵𑍍𑌯𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌧𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌕𑌾𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌷𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌷𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌕𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 ।

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி கிராமாதிகளின் மானத்தையும் (மானம்-அளவு) அவைகளின் விந்யாஸத்தையும், (விந்யாஸம் - அமைக்கும் முறை) முறைப்படி கூறுகிறேன்.

ஐநூறு (500) கோல் நீளத்திற்கு குரோசம் என்று பெயர்.

அதைப்போல இரண்டு மடங்குக்கு, 1000 கோல் நீளத்திற்கு, அர்த (பாதி) கவ்யூதி என்று பெயர்.

அர்த கவ்யூதியின் இருமடங்கு 2000 கோல் நீளத்திற்கு கவ்யூதி என்று பெயர்.

எண்ணாயிரம் கவ்யூதி கொண்டது ஒரு யோஜனமாகும். (16000000 கோல்)

எட்டு (8) தநுஸ் சச்சதுரமான இடத்திற்கு காணிகை என்று பெயர்.

காணியைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு மாஷம் என்று பெயர்.

மாஷத்தைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு வர்தனகம் என்று பெயர்.

வாடிகாயாஶ்சதுர்கு³ணிதா க்³ராமகுடும்பா³வநி: ஸ்ம்ருʼதா ||

ஏவம் பூ⁴மாநமுத்³தி³ஷ்டம் த³ண்ட³மாநேந வக்ஷ்யதே |
க்³ராமஸ்ய பரமம் மாநம் த³ண்டை³: லக்ஷாந்தமிஷ்யதே || ௪ ||

விம்ஶதி ஸஹஸ்ரத³ண்டா³தி³ தத்ஸஹஸ்ரைஸ்து வர்த⁴நாத் |
க்³ராமே விம்ஶதி பா⁴கே³ து குடும்ப³பூ⁴மிரிதி க்ரமாத் ||

த³ண்டை³: பஞ்சவிதா⁴ர்த்³தி³ஷ்டம் க்³ராமஸ்ய மாநமீதி³தம் (உக்தம்) |
தத்ராந் பஞ்சப்ரகாரேஷு யாவத் விம்ஶத்ஸஹஸ்ரகாந் ||

வர்தனகத்தைப்போல ஐந்து மடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு வாடிகை என்று பெயர்.

வாடிகையைப்போல, நான்குமடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு சிறந்த தான கிராம குடும்பாவனி என்று பெயர்.

இவ்விதமாகப் பூமியின் மானமானது கூறப் பட்டிருக்கிறது.

இனி அவைகளின் அளவைத் தண்டமானத்தினால் (கோலின் அளவினால்) கூறுகிறேன். 3½

கிராமத்திற்கு லக்ஷம் கோல்களினால் பர்யந்தமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (கிராமத்தின் எல்லைக்கோடிகள் வரையில் லக்ஷம் கோலளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அகலம் நீளம் இவ்விரண்டுகளின் அளவுகளுமாகும்.)

இருபதினாயிரம் (20000) தண்டம் முதல் முறையே, 20000 தண்டம் விதமாகக கூட்டிவர, கிராமங்களின் மானமானது ஐந்துவிதமாகும்.

கிராம மானத்தில் 20ல் 1 பாகம் குடும்ப பூமியாகும். (ஜனங்கள் வஸிக்குமிடம் 20ல் 1 பங்காகும் என்பது கருத்து.)

ப்ரோக்தம் சத்வாரிம்ஶத்³பே⁴த³ம் க்³ராமஸ்ய மாநமிஷ்டம் |
த்³விஸஹஸ்ரத³ண்டா³நாம் ஸார்த⁴ஸஹஸ்ரம் ஸஹஸ்ரத³ண்ட³ம் ச ||

நவஶதஸப்தஶதம் பஞ்சஶதம் த்ரிஶதமிதி ச
விஸ்தாரம் |
நக³ரஸ்ய ஸஹஸ்ராதி³த்³விஸஹஸ்ராந்தம் ச த³ண்ட³மாநம்
ஸ்யாத் || ௮ ||

நக³ரஸ்யாஷ்டஸஹஸ்ரை: த³ண்டை³: பர்யந்தமாநமிஷ்டம்
(மாநம் ஸ்யாத்) |
த்³வித்³விஸஹஸ்ரஹீநை: த்³விஸஹஸ்ராந்தம் சதுர்வித⁴ம்
மாநம் || ௯ ||

குடும்ப பூமியானது ஐந்நூறு (500) தண்டபிரமாணம் கூறப்பட்டிருந்தால், அது கிராமத்தின் (சிறிய கிராமத்தின்) அளவாகும்.

அந்த அளவிலிருந்து ஐந்நூறு (500) கோல் விதமாக இருபதினாயிரம் (20000) கோல் வரையில் பெருக்கிவர கிராம மானமானது நாற்பது (40) விதமாகும். 6½

நகரத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டாயிரம் 2000 கோல், ஆயிரத்தைந்நூறு 1500 கோல், ஆயிரம் 1000 கோல், தொள்ளாயிரம் 900 கோல், எழுநூறு 700 கோல், ஐந்நூறு 500 கோல், முந்நூறு 300 என்று ஏழு விதமாகும்.

நகர விஸ்தாரமானது ஆயிரம் 1000 தண்டம் முதல், இரண்டாயிரம் தண்டம் வரையில் இருப்பதுமாகும். 8

நகரத்தின் பர்யந்த (எல்லைக்கோடியின்) அளவானது எண்ணாயிரம் 8000 கோலாகும். 8000-த்திலிருந்து இரண்டாயிரம் கோல்விதமாகக் குறைத்து, இரண்டாயிரம் கோல் வரையில் அளக்க, நகர எல்லையின் அளவானது, நான்கு விதமாகும்.

க்ராம: கேட: கர்வடஶ்ச துர்க்கம் நகரமித்யபி பஞ்சவிதம் ।
த்ரிபேதோக்தம் மாநம் வக்ஷ்யே த்ரித்ரிதண்டேந ஸாம்ப்ரதம் ॥

அதமம் சதுஷ்ஷஷ்டிதண்டை: க்ராமஸ்யாஷ்டாவிம்ஶதி மத்யம: ।
க்ராமஸ்ய உத்தமஸ்ய த்ரிகுணம் த்ரிகுணம் ததோத்தமம்
கேடாக்ரே ॥ ௧௧ ॥

ஷட்பஞ்சாஶத் த்விஶதம் அதமம் கேடம் விம்ஶதி
த்ரிஶதம் ।
உத்தமம் சதுரஶீதி த்ரிஶதம் ॥ ௧௨ ॥

கஷ்டசத்வாரிம்ஶச் சதுஶ்ஶதம் அதமம் கர்வடம் பஞ்சஶதம் ।

(ஜனங்கள் வஸிக்குமிடமானது) கிராமம் 1, கேடம் 2, கர்படம் 3, துர்கம் 4, நகரம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகும்.

மூன்று மூன்று பேதமுள்ள அவைகளின் அளவுகளை தண்டமானத்தினால் கூறுகிறேன். 10

அறுபத்திநான்கு 64 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது அதமாதமமான கிராமமாகும்.

அதைப்போல் இரண்டு பங்கு 128 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது மத்தியம கிராமமாகும்.

மூன்று பங்கு விஸ்தாரமுள்ளது உத்தம கிராமமாகும். 11

இருநூற்றி ஐம்பத்தாறு 256 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதமகேடமாகும்.

முந்நூற்றி இருபது 320 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது மத்தியமகேடமாகும்.

முந்நூற்றி எண்பத்தி நான்கு 384 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது உத்தமகேடமாகும்.

நானூற்றி நாற்பத்தெட்டு 448 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதம கர்படமாகும்.

𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌂 𑌖𑌰𑍍𑌵𑌟𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌤𑍀 𑌪𑌰𑌿-
(𑌪𑌰𑌿)𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌷𑌟𑍍𑌛𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌧𑌮𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯-
𑌤𑍇 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌹𑌿 ॥ ௧௪ ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌵𑌶𑌤𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।

ஐநூற்றிருபது 520 தண்டமானமுள்ளது மத்திம கர்படமாகும்.

ஐநூற்றி எழுபத்தாறு 576 தண்டமானமுள்ளது உத்தமகர்படமாகும். 13

அறுநூற்றி நாற்பது 640 தண்டமானமுள்ளது அதம துர்கமாகும்.

எழுநூற்றிநான்கு 704 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம துர்கமாகும்.

எழுநூற்றி அறுபத்தெட்டு 768 தண்டமானமுள்ளது உத்தம துர்கமாகும். 14

எண்ணூற்றி முப்பத்திரண்டு 832 தண்டமான முள்ளது அதம நகரமாகும்.

எண்ணூற்றறுபது 860 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம நகரமாகும்.

தொள்ளாயிரத்து அறுபது 960 தண்டமானமுள்ளது உத்தம நகரமாகும். என்று முறையே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நகரமானமானது 832 தண்டம் முதல் முறையே 960 தண்டம் வரையில் 16 தண்டம் வீதம் கூட்டிவர, நகரமானம் ஒன்பது 9 விதமாகும்.

த்³விகு³ணம் த்ரிபாத³ஸம்யுக்தம் பாதா³ர்த⁴ம் தேஷாம் ஸமாயதம்
விதா⁴ஸ்யாத் || கக ||

வ்யாஸஷட³ஷ்டாம்ஶைகேநாத⁴ரம் வா யதே²ஷ்டம் ஸ்யாத் |
தஸ்மிந் விஸ்தாராயாமே த³ண்டேநைகேந மாநஸம்க்³ருஹ்ய ||

ஶேஷம் வாடிகாயாம்*(யாம்) க்³ராமாதி³ஷு ஸர்வ-
வஸ்துஷு ச |
ஶ்ரேயஸ்கரமாயாதி³ம் வ்ருத்³தி⁴ம் ஹாநிம் ச யஷ்டிபி⁴: குர்யாத் ||

ஆயவ்யயர்க்ஷயோந்யம்ஶாந்(க்ஷாம்ஶை:)ஸ்ய திதி²தி³ந
வாரௌ ஶ்ச |

நகரத்தின் முக பாகத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு, அகலத்தில் முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, கால்பங்கு என (4) விதமாகும். 16

அது அகலத்தில் ஆறில் (6ல்) ஒரு பங்கு, அல்லது எட்டில் (8ல்) ஒரு பங்கு சச்சதுரமாகவோ, அல்லது தான் விரும்புகிற விதமாகவாவது இருக்கவேண்டும்.

அதனுடைய அகல நீளத்தில் தண்டமானத்தினாலே ஒத்தைப் படையான அளவைக் கொள்ளவேண்டும். மீத மிருப்பது வாடபூமியாகும். இது கிராமாதிகளான ஸகல வித வாஸ்துக்களுக்குமாகும்

இதில் சிரேயஸ்கரமான ஆயாதிகளை உத்தேசித்து, கோலால் அளவைக் கூட்டியாவது, குறைத்தாவது அளவைக் கொள்ளவேண்டும். 18

ஆயம் 1, வியயம் 2, நக்ஷத்திரம 3, யோநி 4, ஆயுள் (அம்சம்) 5, திதி 6, வாரம் 7, இவைகளை வாஸ்து மானத்தி

---

*யாநாஹ்யம் உத்தரபாடோக்தம் |

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑌾𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍 ॥ ௧௯ ॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶 *𑌸𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍈𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌵𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌪
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌮𑌾𑌯𑌤𑍇 (𑌹𑍃𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂) ॥ ௨௦ ॥

𑌆𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 ।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌧𑍂𑌮𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑍍𑌵𑌵𑍃𑌷𑌖𑌰𑌗𑌜𑌕𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 ॥ ௨௧ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌯𑍋𑌨𑌯 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑍃𑌷𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌃 ।

னுலே கணித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் எஜமான னுடைய நாம நக்ஷத்திரத்திற்கும், வாஸ்துவின் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கும் விரோதமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். தோஷமில்லாமல் பொருத்தமாக இருக்கும் மானமானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கும்.

வாஸ்துவின் அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை, 8 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது ஆதாயம் ஆகும். 20

வாஸ்துவின் வியாஸாயாமத்தை (அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை) 9 ஆலே பெருக்கிவரும் தொகையை, 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது வியயமாகும்.

அந்த எண்ணை 3 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 8 ஆலே வகுக்க மீதமானது ஜாதியோநிகளாம்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, விருஷபம் 5, கழுதை 6, யானை 7, காக்கை 8, இவைகள் எட்டும் யோநிகளாம்.

இந்த யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், கஜம், இவைகள் சுபகரமான யோநிகளாகும்.

---

*𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

पुनरपि वसुभिर्गुणिते त्रिनवाहृता शेषम्
भः ([illegible]) शिष्टम् ॥ २२ ॥

नक्षत्रं स्यादेवं *त्रिंशद्गुणिते तिथिः सप्तहृते ।
वारः सूर्याद्येवं स्यात् प्रतिपद्वं [illegible]
गणनीयम् ॥ २३ ॥

[illegible] †[illegible] [illegible] [illegible] स्यात् ।

மறுபடியும் வாஸ்துமானத்தை எட்டால் 8 ஆல் பெருக்கி இருபத்தேழால் 27 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது நக்ஷத்திரமாகும்.

வாஸ்துமானத்தை* முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி ஏழால் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஞாயிறு முதலாக வாரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (திதியை பிரதமை முதலாகவும், நக்ஷத்திரத்தை அசுபதி முதலாகவும் கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருள்.)

---

*अत्रैवं पाठो योग्यः —
त्रिंशद्गुणे तिथिस्तिथिहृते स्यात् ।
वारोंऽशो नवगुणिते सप्तहृते वाराद्
अवशिष्टम् ।
तद्वद् युगगुणिते स्यात् अंशो नवहृतेऽवशिष्ट-
संख्येह ॥

‡[illegible] इति पाठोऽर्हः ।

*இங்கு இவ்விதம் பாடத்தை சோதித்துக்கொள்ள வேண்டும்:—

வாஸ்துமானத்தை முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி பதினைந்தால் 15 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஒன்பதால 9 ஆல் பெருக்கி ஏழால் 7 ஆல் வகுத்துவரும் மீதம் வாரமாகும்.

நான்கால் 4 ஆல் பெருக்கி ஒன்பதால் 9 ஆல் வகுத்து வரும் மீதம் அம்சமாகும்.

𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈†𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂।
𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍।
𑌷𑌟𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥

𑌅𑌧𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 ।

ஆதாயம் அதிகமானல் அது சௌக்கியத்தையளிக்கும். வியயம் அதிகமானல் அது ஸர்வ நாசத்தையளிக்கும். ஆயாதிகள் விபரீதமாக இருந்தால், அது ஆபத்தை யளிக்கும். ஆகையால் ஆயாதிகளை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். 24

பன்னீராயிரம் 12000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தமோத்தம கிராமமாகும்.

பதினாயிரம் 10000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தம மத்தியம கிராமமாகும்.

எண்ணாயிரம் 8000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது, உத்தமாதம கிராமமாகும்.

ஏழாயிரம் 7000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியமோத்தம கிராமமாகும்.

ஆறாயிரம் 6000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியம மத்தியம கிராமமாகும்.

ஐயாயிரம் 5000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராமமானது மத்திம அதம கிராமமாகும்.

---

†𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌭𑍇𑌦𑌃 ।

𑌅𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾𑌹-
𑌸𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌃 ।

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌿 ।

§𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕(𑌯𑌿𑌕)𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌹𑌿 ॥

𑌆𑌢𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌢𑌂𑌸𑍇𑌢𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌢𑌾𑌨𑌂 𑌢𑌂𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌧𑌿 ॥

நாலாயிரம் 4000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராம மானது அதமோத்தம கிராமமாகும்.

மூவாயிரம் (3000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற இடமானது அதம மத்தியம கிராமமாகும்.

இரண்டாயிரம் (2000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது அதமாதம கிராமமாகும்.

ஆயிரம் (1000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராம மானது நீசோத்தம கிராமமாகும் என்று சில பாசார்யர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

எழுநூறு (700) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராம மானது நீசமத்தியம கிராமமாகும்.

ஐநூறு (500) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராம மானது நீசாதம கிராமமாகும்.

முறையே, நூற்றெட்டு 108 (1) பிராம்ஹணர்கள் அதைப்போல் இருமடங்கு 216 (2) பிராம்ஹணர்கள் மும்மடங்கு 324 (3) பிராம்ஹணர்கள், நான்கு மடங்கு 432 (4) பிராம்ஹணர்கள், எண்பது 80 (5) பிராம்ஹணர்

---

§𑌢𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 'अ𑌷𑍍𑌟𑌾𑌧𑌿𑌕𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

ஏகக்ஷுத்ரம் ஸ்மிதமேதத் க்ஷுத்ரகம் ஸ்யாத்தசைகதா
இதி கதிதம் ।
தஸ்ய ஸர்வாஶ்ரயஷ்டம் ஶேஷாணாம் துல்யகாதிநி ॥ ௩௧ ॥

யுக்மா†யுக்மவிபாகேந: த்விவிதம் ஸ்யாத் ஸர்வவஸ்து
விந்யாஸம் ।
யுக்மே ஸூத்ரபதம் ஸ்யாதயுக்மே பதமத்யமே து
வீதீ ஸ்யாத் ॥ ௩௨ ॥

க்ஷேத்ரார்த்தஸங்கரமேகத்ர துஃகதம் ஸ்யாத் ஸர்வஜந்தூநாம் ।
துல்யகலோபம் ஸ்வஸ்திகஸ்த ஸ்வஸ்திகம் வ்யத்யஸ்தம் நைவ ॥

கள் * ஆறுபத்திநான்கு 64 (6) பிராம்ஹணர்கள், ஐம்பது 50 (7) பிராம்ஹணர்கள், முப்பத்திரண்டு 32 (8) பிராம்ஹணர்கள், இருபத்திநான்கு 24 (9) பிராம்ஹணர்கள், பன்னிரண்டு 12 (10) பிராம்ஹணர்கள், பதினாறு 16 (11) பிராம்ஹணர்கள், வஸிக்குமிடமானது க்ஷுத்ர (சிறிய) கிராமமாகும். எனவே சிறிய கிராமங்கள் பத்து (10) விதமாகும். 31

ஸகலவிதமான வஸ்து விந்யாஸமும், யுக்மம் என்றும், அயுக்மம் என்றும இரண்டுவிதமாகும். (யுக்மம் - இரட்டை வரிசை. அயுக்மம் - ஒற்றை வரிசை.) யுக்மத்தில் ஸூத்திர பதம் இருக்கவேண்டும். அயுக்மத்தில் பதத்தின் மத்தியில் வீதி இருக்கவேண்டும். 32

இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தால், அது ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் கெடுதியை விளைவிக்கும். 32½

†யுக்மே விந்யாஸ இதி பாடாந்தரம் ।

* 64, 50 இரண்டு எண்களுக்குப் பதிலாக 48 என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுது அல்பகிராமம் 10 விதமாகும்.

प्रस्तारं प्रकीर्णकं स्यात् नन्द्यावर्तं पराग(म्) पद्मम् ।
स्यात् श्रीप्रतिष्ठिते चैवाष्टविधं ग्रामलक्षणम् ॥

सर्वेषां ग्रामाणां मङ्गलवीथ्या तद्बहिर्न बहिः ।
ब्रह्मस्थानं ब्रह्मस्थितं (ब्रह्मपीठं) तत्र देवालयं तत्र वा पीठम् ॥ ३५ ॥

एकद्वित्रिचतुष्पञ्च दण्डविस्तारवीथयः ।
प्राक्प्रत्यग्गतमार्गाः ऋजु§दण्डमहापथाश्च ते ॥

கிராமமானது தண்டம் 1, ஸ்வஸ்திகம் 2, பிரஸ்தரம் 3, பிரகீர்ணகம் 4, நந்தியாவர்த்தம் 5, பராகம் 6, பத்மம், 7 ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8 என்று எட்டு (8) விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 34

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளிப்பக்கமானது மங்கள வீதியினுல் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும அதற்கு வெளியில் வீதி இருக்ககூடாது. (மங்கள வீதி – தேவதைகள் விவாஹமான தம்பதிகள் முதலியவர்கள் ஊர்வலம் வருவதற்கான வீதி)

பிரம்ஹஸ்தானமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தேவாலயம் அல்லது பீடம் இருக்கவேண்டும். 35

கிராமத்தின் பாதையானது ஒரு (1) வில், இரண்டு (2) வில், மூன்று (3) வில், நான்கு (4) வில் அல்லது ஐந்து (5) வில் அகலம் உள்ளதும், கிழக்கு மேற்காகச் செல்கின்ற வழியாகவும் இருந்தால், அதற்கு ருஜுமார்க்கம் என்றும், தண்டமார்க்கம் (தம்பமார்க்கம்) என்றும், மஹாபதம் என்றும் பெயர். 36

§दम्भा इति पाठान्तरम् ।

மத்யஸூத்ராஸ்ரிதாவீதீ ப்ரஹ்மவீத்யேவ நாபி: ஸ்யாத் ।
சாபஸம்மிதாவீதீ ராஜவீத்யா த்விபார்ஸ்வயோ: க்ஷுத்ரகா ॥

ஸர்வா: க்ஷுத்ரகவீத்யா மங்கலவீதி *ரதயோக்ய மார்கம் ।
தத்க்ஷம் ஆபஸம்மிதா நாராசபதா இதி வீதா ।
உத்தரதிக் ஸம்ஸ்தமார்கா: †க்ஷுத்ரமார்கவாமநவீத்ய: ॥

மங்கலவீதி மங்கலவீதிகாவீதா
பார்ஸ்வவீதி யா ஜநவீதிகா ஸ்யாத் ।
தயோர்மத்யே ராஜ்யஸ்தம்பிதா ஸ்யாத்
வாமாநதவீதிஸ்தவிதேவ ॥ ௩௯ ॥

நடுத்தரமான (மூன்று வில்) அகலமுள்ள வீதியானது பிரம்ஹ வீதி என்று கூறப்படும். அதுவே (அந்த கிராமத்திற்கு) நாபியாகும். (நாபி – தொப்பிள்)

மத்தியில் துவாரங்கள் (சந்துகள்) இருக்கின்ற வீதியானது ராஜ வீதியாகும். இதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் சிறிய சந்துகளிருப்பதாகும். 37

சிறிய வீதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் குட்டிமகம் என்று பெயர்.

ரதம் செல்லக்கூடிய மார்க்கமானது, மங்கள வீதி என்று கூறப்படுகிறது.

அதற்குக் குறுக்கே வழியுள்ளதானல், அதற்கு நராசபதம் என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது. 38

வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற மார்க்கங்கள் க்ஷுத்ரம் என்றும, அர்களம் என்றும், வாமனம் என்றும் பெயர் உள்ளவைகளாம்.

கிராமத்தைச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, மங்கள வீதி

---

*ரதயோக்ய மார்கம் । இதி பாடாந்தரம் ।

†க்ஷுத்ரகா வாமநா மார்கா: । இதி பாடாந்தரம் ।

द्विजगणवसतिस्थानं सद्भिरुक्तं मङ्गलाख्यं
नृपवणिग्भिर्युक्तं सद्भिरुक्तं पुरं स्यात्।
इतरजनवासं ग्रामसंज्ञं तदाहु-
र्मठमिति वदन्ति यत् तापसानां निवासः॥ ४० ॥

प्रागग्रमुदगग्रं वा मार्गं कगणीकृतदण्डवत् तन्मध्ये।
चतुष्पथसंयुक्तं दण्डकमिति कथ्यते मुनिभिः॥ ४१॥

दण्डवदेकवीथी सा चैवं दण्डकं प्रोक्तम्।
नवपञ्चके ग्रामे परितो मार्गं पञ्चसंख्यं
भवति॥ ४२ ॥

என்று பெயருள்ளதாகும். புரத்தை (பட்டணத்தை)ச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, ஜன வீதி என்று கூறப்படும். பெரியோர்கள் கிராமம்—புரம் இவ்விரண்டுகளின் வீதிக்கும் ரத்யை என்னும் பெயரைக் கூறுகிறார்கள். 39

பிராம்ஹணர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற கிராமத்திற்கு மங்களம் என்று பெயர். அரசர்களும் (க்ஷத்திரியர்களும்) வைசியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற வஸ்துவுக்கு புரம் என்று பெயர். மற்ற ஜனங்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கிராமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தபஸ்விகள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு மடம் என்று பெயராம். 40

கிராமத்தின் மார்க்கமானது, கிழக்கு முகமாகவோ அல்லது வடக்கு முகமாகவோ ககணீகிருதமான (படியப் போடப்பட்ட) தண்டத்தைப்போல இருந்து, அதன் நடுவில் நான்கு (4) சந்துகளிருந்தால், முனிவர்கள் அந்த மார்க்கத்தை தண்டகம் (தண்டாகாரமான மார்க்கம்) என்று கூறுகின்றார்கள்.

சந்துகளில்லாமல் தண்டம்போல ஒரே வீதியாக இருந்தாலும் அதற்கும் தண்டம் என்று பெயர். 41½

தத்பதஸ்ய பஹிர்மார்கஸ்ய ப்ராகீசீ தக்ஷிணாம் வ்ரஜேத் |
தஸ்மாத் ப்ராக்தக்ஷிணாந்தாத் தக்ஷிணவீதீ ப்ரதீசிகா ||

தஸ்மாதவாசவாருணத: பச்சிமவீத்யுதக்கதா |
வாயவ்யாத் தத்பதஸ்யோதக்வீத்யா கதம் ப்ராகியாத் ||

ஏதத் ஸ்வஸ்திகமாக்யாதம் ஸ்வஸ்த்யாகாரதயா ததா |
ப்ராக்ப்ரத்யக்பாகயோர்மார்கா: த்ரிசதுஷ்பஞ்சஷட்ஸப்த
ஸ்ருதிமார்கா || ௪௫ ||

பஞ்சாநாமபி ஷட்ஸப்தாநாமபி மார்காணாம் ப்ரஸ்தரம்
ஸம்ஜ்ஞம் |
ப்ராக்மார்காஸ்ஸ்யு: சதுர்விம்சத்யுதக் பரிவர்த்தகா:
ஸப்தமார்கா: || ௪௬ ||

நவ பதங்களுடன் கூடிய கிராமத்தில், பதத்திற்கு வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் வழிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வழியில் வடகிழக்கிலிருந்து தென் திசை நோக்கி கிழக்கு வீதி செல்லவேண்டும். அந்த வழியிலிருந்து தென்கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். தென் திக்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். அந்த வழியானது வடமேற்கு திசையிலிருந்து கிழக்கு திக்கை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். இவ்விதமாக நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகத்தைப்போல் நான்கு வழிகள் அமைந்திருந்தால் அதற்கு ஸ்வஸ்திகம் என்று பெயர் கூறப்படுகின்றது. 44½

(கிராமத்தின்) கிழக்கு மேற்கு பாகங்களில், வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (1) நான்கு (2) ஐந்து (3) ஆறு (4) அல்லது ஏழு (5) இருந்தால் இந்த ஐந்துகளுக்கும் பிரஸ்தரம் என்று பெயராம். 45½

கிழக்கு நோக்கி நான்கு (4) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி

द्वादशैकादशवीथ्यन्तं दशकं नवाष्टकं प्रकीर्णकं
पञ्च ।
प्रागवाक्प्रत्यक् पञ्चवीथ्युदगायतास्त्रयोदश-
चतुर्दशाद्याः ॥ ४७ ॥

त्रयोदशचतुर्दशपञ्चदशषोडशसप्तदश [illegible]
वीथयः ।
युक्तं नन्द्यावर्तं दिक्षु चतुर्वीथिसमायुक्तम् ॥ ४८ ॥

नन्द्यावर्ताकृतिर्बाह्ये ग्रामे वा नगरेऽपि वा
सन्धयः ।
युक्तान्तर्बहुवीथियुक्तं नन्द्यावर्तमिति स्मृतम् ॥ ४९ ॥

उदग्गताष्टादशादिद्वाविंशत्यन्तं (पर्यन्तं)
प्राक्प्रत्यक् ।
दिक्षु वीथ्यष्टकं पञ्चवीथिसंयुक्तं
पद्मकमिति कथितम् ॥ ५० ॥

பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) மார்கங்களிருந்தால் இந்த ஐந்து விதங்களுக்கும் பிரகீர்ணகம் என்று பெயர் 46½

கிழக்கு மேற்காக ஐந்து (5) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி பதிமூன்று (13) பதினான்கு (14) பதினைந்து (15) பதினாறு (16) அல்லது பதினேழு (17) வழிகளிருந்து, நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு (4) வழிகளுமிருந்தால், இதற்கு நந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 48

கிராமம் அல்லது நகரத்தின் வெளிப்பக்கத்தில் நந்தியாவர்தத்தைப் (நந்தியாவட்டம்பூ) போல பல சந்துகளும், உள்கையில் பல வழிகளும் அமைந்திருந்தால், இதற்கு நந்தியாவர்தாபம். என்று பெயர். 49

வடக்கு நோக்கிச்செல்லுகின்ற சந்துகள் பதினெட்டு (18) முதல் இருபத்திரண்டு (22) வரையிலும், கிழக்கு

ப்ராக்ப்ரத்யக்தீர்கமார்கை: ஸப்தபிருதக்முக-
க்ருதிவேதஸப்தகை: ।
ஷட்ஸப்தபிர்வா யாம்யோத்தை: *விம்ஶதிபி: பத்மயா பத்மம் ||

அஷ்டபிர்வா ப்ராக்மார்கை: உதக்மார்கைஸ்த்வஷ்ட
விம்ஶதிபி: ।
ஷோடஷைர்தீர்கைர்மார்கைர்யாம்யோதாயதம் யத்து ||

தச்ச்ஶ்ரீப்ரதிஷ்டிதம் ஸ்யாச்ச அஷ்டவிதம் க்ராமலக்ஷணம் ।
அதவா ஸ்ரீவத்ஸாதிகபதவிந்யாஸம் து விந்யஸேத் ||௫௩||

முகமாகச் செல்லுகின்றவழிகள் ஆறும் (6) அமைந்திருந்தால் அதற்கு பராகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 50

கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழிகள் ஏழும், வடக்கில் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) ஆறு (6) அல்லது ஏழும் (7) அமைந்திருந்தால், அந்த கிராமத்திற்கு பத்மம் என்று பெயர். இது மூன்று முதல் ஏழு வரையிலுள்ள வழிகளினுலே ஐந்து விதமாகும். 51

கிழக்கு முகமாக எட்டு (8) வழிகளும், வடக்கு முகமாக இருபத்தெட்டு (28) வழிகளும் இருந்தாலும், அல்லது கிழக்கு முகமாக பதினறு (16) வழிகளும், வடக்கு முகமாக பதினறு (16) வழிகளும் இருந்தாலும், அந்த கிராமமானது ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் என்று கூறப்படும்.

இவ்விதமாக தண்டகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் 2. பிரஸ்தரம் 3. பிரகீர்ணகம் 4. நந்தியாவர்தம் 5. பராகம் 6. பத்மம் 7. ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8. என்று, கிராமங்கள் எட்டு (8) விதமாக கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 52½

அல்லது * ஸ்ரீவத்ஸாதி விந்யாஸங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 53

*ராஜிதம் ஸ்யாச்ச இதி பாடோ யத்து இதி பாடா ।

* பதவிந்யாஸத்தில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்பது கூறப்படவில்லை.

ஸர்வேஷாம் க்³ராமாணாம் நாபி⁴ம் ந வேத⁴யேத் ஸுதீ⁴꞉ |
க்³ராமே வாத² க்³ருஹே வா து த³ண்ட³ச்சே²த³ம் ந காரயேத்
கதா³சன || ௫௪ ||

ஸகலாதா³ஸநாந்தம் ச க்³ருஹாதி³வின்யாஸஸம் பத³ம்
ப³ல்பயேத் ஸுதீ⁴꞉ |
க்ஷுத்³ரே க்³ராமே சதுர்மார்கா³꞉ அஷ்டௌ மத்⁴யமே க்³ராமே ||

அஷ்டௌ வா மார்கா³꞉ க்³ராமே ஷோட³ஶ த்³வாத³ஶ உத்தமா꞉ |
ப⁴ல்லாடம் ச மஹேந்த்³ரம் ராக்ஷஸம் புஷ்பத³ந்தகம் த்³வா
ஸ்தா²நம் பதே³ || ௫௫ ||

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸகலவிதமான கிராமங்களிலும், நாபியை (கிராம மத்திய பாகத்தை) பிணேக்காமல் இருக்கவேண்டும். (வாஸ்துவுடன் சேர்க்காமலிருக்க வேண்டும்.)

கிராமத்திலாவது கிருஹத்திலாவது தண்டச்சேதம் செய்யவும் கூடாது. (கோலளவைப் பிரித்து கணக்கிடக் கூடாது.) 54

புத்திமான்கள், ஸகலபதம் முதல் ஆஸநகாந்தபதம் வரையில், கிருஹாதிவிந்யாஸார்த்தம், பதங்களை கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

க்ஷுத்ர (அதம) கிராமங்களில் நான்கு (4) வழிகள் இருக்கவேண்டும்.

மத்தியம கிராமங்களில் எட்டு வழிகள் இருப்பதாகும்.

உத்தம கிராமங்களில் பன்னிரண்டு (12) அல்லது பதினாறு (16) வழிகளிருப்பதாகும். 55½

பல்லாடபதம், மஹேந்திரபதம், ராக்ஷஸபதம், புஷ்பதந்தபதம், இவைகள், துவாரயதந ஸ்தானமாகும். (இவைகள் போக்குவரவுக்கு வாயிற்படி அல்லது வழி அமைப்பதற்குரிய இடங்களாகும்.)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இந்த நான்கு இடங்களும் ஜலமார்க்கங்களுமாம். (ஜலதாரை முதலியவைகளை கல்பிப்பதற்குறிய இடங்களும் ஆகும்.) 56½

விததபதம் (1) ஜயந்தபதம் (2) ஸுக்ரீவபதம் (3) முக்கியபதம் (4) பிருசபதம் (5) விருஷபதம் (6) பிருங்கராஜ பதம் (7) தௌவாரிகபதம் (8) சோஷபதம் (9) நாகபதம் (10) திதிபதம் (11) ஜலதபதம் (12) (ஜலாதிபதிபதம்,) இந்த எட்டு 8 (பன்னிரண்டு 12) ஸ்தானங்களும், உப துவாரங்களுக்கு உரிய இடங்களாகும். (வீட்டுக்குள் நிலைகள் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு உரிய இடங்களாகும். 58

துவாரத்தின் (வாயிற்படியின்) அகலமானது, மூன்று (3) முழம், ஐந்து (5) முழம், அல்லது ஏழு (7) முழமிருக்க வேண்டும் அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரம் அல்லது ஒன்றரைப் பங்கு உயரமிருக்க வேண்டும். இந்த அளவில் அதன் காலின் அளவைச் சேர்க்கக்கூடாது. 59

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளியில், நான்கு

க்³ராமாத³யோऽபி நத்³யா த³க்ஷிணதீரே தத³ந்விதாயதா: ॥ ௬௦ ॥

நவநவ வஸ்வஷ்ட ஸப்தவஸ்துகமத்ர மத்⁴யே ப்³ராஹ்மம்
தத: பரம் தை³வம் ।
மாநுஷமத² பைஶாசம் க்ரமஶோ விந்யஸ்ய ஸ்தா²நாநி ॥

தை³விகமாநுஷமத்⁴யே விப்ராணாம் ஸத்³மகல்பநம் ப்ரோக்தம் ।
கர்மோபஜீவிநாம் ஸத்³ம பைஶாசே தத்ர வா
த்³விஜாவாஸம் ॥ ௬௨ ॥

தத்ராபி ஸுரக³ணாநாம் க்ரமஶ: ப்ராகா³தி³தோ ஹ்யாவாஸம் ।

பக்கங்களிலும், பெரிய கோட்டைச் சுவர்களும், அதற்கு வெளியில் அகழியும் இருக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளும், நதியின் தென்கரையில் இருந்தால், அது, அந்த நதியை அனுஸரித்து நீண்டிருக்கவேண்டும். 60

கிராமத்தை நவபதம், (அஷ்டபதம்,) அல்லது ஸப்தபதமாகக் கணக்கிட்டால், அதன் மத்தியமானது பிரம்ஹபதமாகும், அதற்கடுத்தது தைவபதமாகும், அதற்கு அடுத்தது மானுஷபதமாகும். அதற்கடுத்தது பைசாசபதமாகும். இவ்விதமாக முறையே ஸ்தானங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த இடங்களில், நடுவிலுள்ள பிரம்ஹாம்சத்தை விலக்கி விட்டு, அதையடுத்துள்ள தைவாம்சம், மானுஷாம்சங்களில் பிராம்ஹணர்கள் வஸிப்பதற்கான வீட்டு வரிசையை கல்பிக்க வேண்டும். பைசாச பதத்தில் கர்மோபஜீவிகள் வஸிப்பதற்கு, (தொழில் செய்பவர்கள் வஸிப்பதற்கு) உரியஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும், அல்லது அந்த விடத்தில் பிராமணர்களின் வாஸ ஸ்தானத்தைக் கல்பிப்பதுமாகும்.

அந்தவிடத்தில் தேவகணங்களுக்குரிய தேவாலயங்களை, முறையே கிழக்கு முதல் கல்பிக்க வேண்டும். 62½

𑌸𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௬௩॥

𑌶𑌿𑌵𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 (𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂) 𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂 (𑌸𑌵𑌿)
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑍃𑌂𑌗𑌰𑌾𑌜𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥ ௬௪ ॥

𑌈𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍
(𑌤)𑌦𑌂𑌶𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 (𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿)
𑌇𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑍃𑌶𑍇 𑌕𑌾𑌮𑍀𑌕𑌾 𑌮𑌤𑍇 ॥

இதன் மத்தியில் (இந்த பைசாசபத மத்தியில்) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடங்களையும், தேவாலயங்களையும் கல்பிப்பதாகும். (63)

கிராமத்திற்கு முற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில், சிவாலய மிருப்பதுமாகும்.

பிருங்கராஜாம்சம் அல்லது பாவகாம்சத்தில் விநாயக ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (64)

ஈசாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். ஸோமாம்சம் அல்லது அதற்கடுத்த அம்சங் களில் கல்பிப்பதுமாகும்.

இந்த சிவாலயத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் வீட்டு வரிசையை, அளவுடனும் விதியுடனும் கல்பிக்கவேண்டும்,

சிவாலயத்தில், சிவபரிவாரங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக் கிற ஸ்தானங்களை இங்கு கூறுகிறேன் —

ஸூர்ய பதத்தில் (ஆதித்யபதத்தில்) ஸூரியனை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்,

𑌭𑍃𑌶𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ।
𑌭𑍃𑌶𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌭𑍃𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌗𑌣𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑌪𑌦𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑍌 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌾𑌲𑌯𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௮ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌾𑌸𑌨𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌲𑌤𑌲𑌂 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

அக்னி பதத்தில் காளிகோவிலை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். (66)

பிருச பாகத்தில் விஷ்ணு ஆலயத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

யமபதத்தில் ஷண்முகாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருசாம்சத்திலாவது, நிருருதி அம்சத்திலாவது (பிதிரு அம்சத்திலாவது) கேசவாலயத்தை நிர்மாணிப்பதுமாகும்.

ஸுக்ரீவாம்சத்தில் கணபதியின் ஆலயத்தை கல்பிக்க வேண்டும். புஷ்பதந்த பதத்தில் கல்பிப்பதுமாகும்.

ஐயனர் கோவிலை நிருருதி அம்சத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்.

வருணம்சத்தில் (ஜலாதிபாம்சத்தில்) விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (68)

இந்த விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில், மேல்தலத்திலிருந்து முறையே, ஸ்தானக பிம்பம், ஆஸந பிம்பம், சயநபிம்பம் இம்மூன்றையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

அல்லது மூலதலத்தை கடினமாகக் கல்பித்து, அதன்

ஸுக்ரீவாம்ஶே ஸுக்ரீவே ப்ருங்கராஜே ததைவ
*நுபாலயம் ।

முக்யாம்ஶே வாயௌ மத்யம் காத்யாயநீ வாஸ: ॥ ௭௦ ॥

ஸோமே யக்ஷ(தநத)க்ருஹம் வா மாத்ருணாமாலயம் தத்ர ।
ஈஶாம்ஶே ஶங்கரஸ்யாலயம் பர்ஜந்யே ஜயந்தே வா ॥ ௭௧ ॥

ஸோமே †யக்ஷக்ருஹம் வா ஶோஷபதே வா விதாதவ்யம் ।

மேல்தலத்தில் ஸ்தானக பிம்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்வதுமாகும். (69)

ஜிநாலயத்தை ஸுகதாம்சத்தில் (ஸுக்ரீவாம்சத்தில்) கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருங்கராஜாம்சத்தில் ராஜகிருஹத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (ஜிநாலயத்தை என்பது பாடபேதம்.)

வாயுபதத்தில் மதிராலயத்தை (கள்ளுக்கடையை) கல்பிக்கவேண்டும்.

முக்கியாம்சத்தில் காத்தியாயநீ கிருஹத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். (70)

ஸோமாம்சத்தில் தநத கிருஹத்தை (தநகிருஹத்தை) யாவது, ஸப்தமாதாக்களின் ஆலயத்தையாவது கல்பிக்க வேண்டும்.

ஈசாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். பர்ஜந்யாம்சம் அல்லது ஜயந்தாம்சத்தில் நிர்மாணிப்பதுமாகும். (71)

ஸோமபதம் அல்லது சோஷபதத்தில் தநத (தந) கிருஹத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

*ஜிநாலய இதி பாடாந்தரம் ।

†ஸோமக்ருஹம் இதி பாடாந்தரம் ।

தத்ர மஹாநந்தநவநம் ஹர்ம்யைர்வா சாத்ரகோஷ்டம் ஸர்வத: ||

மத்⁴யே விஷ்ணோரயிஷ்ணோஸ்து தத்ர ஸபா⁴மண்ட³பம் ப்ரகல்பயேத் |
ப்³ரஹ்மஸ்தா²நாதை³ஶாந்யே வாக்³நேய்யாம் வா ஸபா⁴ஸ்தா²நம் ||எங||

தத்³வாயவ்யே மஹாவிஷ்ணோ: † ஹரிஸத³நம் த³க்ஷிணே பர: |
க்ரூரவஸ்தும் பஞ்ச ப்ரத்யயஜநகம் மத்⁴யே து ||எச||

அஷ்டாஷ்டபதே³ வா ப்³ரஹ்மஸ்தா²நேऽஷ்டநவமாநே |
த்³விபத³பீட²ம் ஸாமம் வா பரமஶாயிகம் ச க்ரமஶ: ||

அவ்விடத்தில் (சோஷாம்சத்தில்) கணேசாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதிதிபதத்தில் மாதிருகோஷ்டத்தை ஸப்தமாதாக்களின் ஆலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (72)

விஷ்ணுவின் ஆலயமத்தியில் ஸபாமண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸபாமண்டபமானது, பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு ஈசானிய பாகம் அல்லது ஆக்னேய பாகத்திலிருக்கவேண்டும். (73)

அந்த ஸபாமண்டபமானது விஷ்ணுவாலயத்திற்கு வடமேற்கு பாகத்திலிருக்கவேண்டும். அதை அடுத்து தென்பாகத்தில் விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதன் மத்தியில், பயங்கரமானதும், நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான ஐந்து விஷயங்களிருக்கவேண்டும். (74)

அஷ்டபாகம் அல்லது நவபாகத்தில், இரட்டைப்படை அல்லது ஒற்றைப்படையில், (64 பதம் 81 பதம்போன்ற

† ஹரிஸத³நம் இதி பாடா²ந்தரம் |

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வஸ்துக்களில்) பிரம்ஹ ஸ்தானத்தை விலக்கி, கிழக்கு முதலான திக்குகளில், முறையே, 1 நளினகபவனம். 2 ஸ்வஸ்திகம் 3 நந்தியாவர்தம் 4 ப்ர(ந)லீனகம் 5 ஸ்ரீபிரதிஷ்டிதம் 6 சதுர்முகஹர்மியம் 7 பத்மஸமம் 8 விஷ்ணுச்சந்தவிமானம் இவைகளை, திரிதலாதி துவாதச தலாந்தமாக (மூன்று அடுக்கு கோபுரம் முதல் பன்னிரண்டு அடுக்கு கோபுரம் வரையிலுடையதாக) நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதமான கோபுரமானது தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்திலும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இவ் விஷயத்தை கிராமாதிகளிலும் கல்பிக்கவேண்டும். (77)

(இவ்விதம் கல்பிக்கப்பட்ட தேவாலயங்களில்) ஸ்தித மூர்த்தி, ஆஸீன மூர்த்தி, சயன மூர்த்தி, இவைகளில் எந்த மூர்த்தி இஷ்டமோ, அந்த மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

விமானமானது முறையே, உத்தமம், மத்யமம், அதமம், நீசம், என்று நான்குவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமாதிகளில், நீசபவனமானது (மிகச்சிறிய வீடானது)

க்ஷுத்ரே க்ஷுத்ரவிமானம் யத்ர யத்ரோசிதம்
விதாதவ்யம் || ௭௯ ||

த்ரிதலஞ்ச சதுஸ்தலம் தஸ் ஹீநே ஹீநே(நம்) ஸா
மாந்யம் ।
க்ராமே வா நகரே வாபி உத்க்ருஷ்டே தேவாலயம் த
நீசஞ்சேத் || ௮௰ ||

நீசா பவந்தி புருஷா: ஸ்த்ரியோபி து:ஶீலதாம் யாந்தி ।

கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் உத்தமமான தேவாலயத்தில் நீச விமானத்தை (அதமாதமமான மிகச் சிறிய விமானத்தை) கல்பிக்கக்கூடாது.

கிராமமானது க்ஷுத்திர கிராமமாக இருந்தால், தேவாலயத்தின் விமானம் க்ஷுத்திரமாக (சிறியதாக) இருப்பதாகும். எங்கு எவ்விதமான விமானம் உசிதமோ, அந்த விமானத்தை அங்கு (அந்த கிராமத்தில்) கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். 79

அந்த விமானமானது, த்ரிதலம், சதுஸ்தலம், பஞ்சதலம், முதலியவைகளாம். (3, 4, அல்லது 5 தலங்களுடையது.)

ஹீனமான கிராமத்தில், தேவாலயத்தின் விமானமானது, ஹீனமாகவோ அல்லது ஸாமானியமாகவோ இருப்பதாகும்.

உத்கிருஷ்டமான (பெரிய) கிராமம் அல்லது நகரத்தில் தேவாலயமானது நீசமாக (சிறியதாக) இருந்தால், அந்த கிராமம் அல்லது நகரத்திலிருக்கும் புருஷர்கள், நீசர்கள் (அல்பத்தனம் உடையவர்கள்) ஆவார்கள். ஸ்திரீகள் துச்சீலைகள் (கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள்) ஆவார்கள்.

ஆகையால் தேவாலய விமானங்களை, கிராமாதிகளுக்கு ஏற்றபடி ஸமமாகவோ பெரியதாகவோ கல்பிக்கவேண்டும்.

தத்பாஹ்யே ஸதேஶிகம் வா தத்ஸத்மோர்த்வம் (யா)
வ்யபோஹயேத் || ௮௧ ||

ஹரிஹரஸத்மப்யாம் வா ப்ரோக்தாத் ஸமுந்நதோத்ஸேதம் யதேஷ்டம் ஸ்யாத் |
அந்யேஷாம் கார்யோ யத்ந: காலீ ச ப்ரஸந்நா பவேத் ||

காலீஸ்தாநம் வஹ்நௌ தைத்யே ஜலாதிகா: ப்ரோக்தா: |
ப்ராக்ப்ரத்யங்முகமேவம் ப்ராகாரதிஷு தத்
ஸர்வாஸாமேவம் ப்ரோக்தம் || ௮௨ ||

விஷ்ணுக்ருஹம் ஸர்வேஷாமேவம் ப்ராகுத்தராநநம்
ப்ரோக்தம் |

இவ்விஷயமானது விஷ்ணுவின் ஆலயம், சிவாலயம் இவைகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

[சிவாலயம்-விஷ்ணு ஆலயங்கள், மற்ற வீடுகளைக் காட்டிலும் பெரிதாகவும் உயரமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்]

மற்றபடி வீடுகள் யாவும் மனம்போல் இருப்பதாகும். 81½

சண்டிகேசுவரர் 1, குமாரன் 2, தனதன் 3, காளி 4, பூதனை 5, காளிநாதன் 6, கட்கீ 7, இவர்கள் கிராமத்தின் வாயில் காப்பாளர்களாவார்கள்.

கிராமங்களில் சிவாலயமானது, கிழக்கு முகம், அல்லது மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். அந்த சிவாலயமானது கிராமாபிமுகமாக இல்லாமலிருப்பது சுபத்தையளிப்பதாகும்.

விஷ்ணுவின் ஆலயமானது எந்த திக்கையும் நோக்கி இருப்பதாகும். கிராமத்தை நோக்கி இருப்பது சுபபலனை அளிப்பதாகும்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

மற்ற தேவதைகளின் ஆலயங்கள் கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸப்த மாதாக்களின் ஆலயமானது வடக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். 84

ஸூரியனின் ஆலயமானது மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

வீடுகளைக் கட்டத் துவங்குவதற்கு முன்னமே தேவாலயங்களைக் கட்டிவிடவேண்டும்.

கிராமாதிகளின் ஹ்ருதயஸ்தானம் (1) முதுகெலும்பு ஸ்தானம் (2) நலஸ்தானம் (3) ஸூத்திர ஸ்தானம் (4) ஸந்தி ஸ்தானம் (5) கர்ணநாடீ ஸ்தானம் (6) இந்த ஆறு (6) இடங்களில் தேவாலயம் முதலியவைகளை நிர்மாணம் செய்யக்கூடாது. 85½

கோசாலையானது, தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். வட பக்கத்தில் பூந்தோட்டம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குக் கோபுர வாயிலின் பக்கம் அல்லது மேற்குப் பக்கத்தில் தபஸ்விகள் வஸிக்குமிடம் இருக்க வேண்டும்.

† [illegible]

ஸர்வதி³க்ஷ்வேவ ஜலாஶயாதி³ஷு வாபீ ச கூபம் ச ||௮௭||

வைஶ்யாநாம் த³க்ஷிணத: வஸதிஸ்தா²நம் து ஶூத்³ராணாம் |
ப்ராச்யாம் வாப்யுத்தரே கே³ஹம் காரயேத்
குலாலாநாம் || ௮௮ ||

தத்ரைவ நாபிதாநாஞ்ச கர்மகாராணாம் |
மத்ஸ்யோபஜீவிநாம் ஸ்யாத் வாஸம் வாயவ்யதே³ஶே து ||

பஶ்சிமே மாம்ஸவிக்ரீதாநாம் நிவாஸ: ஸ்யாத் |
தைலோபஜீவிநாம் சோத்தரே க்³ருஹஶ்ரேணி: ||௯௦||

ஜலாசயம் (குளம் முதலியவைகள்) குட்டை, கிணறு இவை எந்தத் திக்கிலும் இருப்பதாகும். 87

(தேவாலயத்திற்கு) தென் பக்கத்தில் வைசியர்களின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலயத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சூத்திரர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பக்கத்தில் குயவர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 88

அந்தவிடத்திலேயே நாபிதர்களின் வீடுகளும் மற்ற தொழிலாளர்களின் வீடுகளும் இருக்கவேண்டும்.

வாயு திக்கில் மத்ஸ்யோபஜீவர்களின் (மீன் வியாபாரத்தினலே ஜீவிப்பவர்களின்) வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 89

மேற்கு திக்கில் மாமிஸ வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

வடக்கு திக்கில் எண்ணெ வியாபாரம் செய்யும் வாணியர்களின் வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும். 90

யத்ர த்ரிபி: பஞ்சபிர்வா ஸப்தபிர்வா நவபி: தநுர்மாநைர்
விஸ்தார: ।
உக்தாத்வ்யாஸாத் ததூர்த்வம் க்ரமாத் த்வித்விகரவ்ருத்தித: ॥ ௯௧

வ்யாஸாத்த்விகுணாவதிகம் யாவதிஷ்டம் தைர்க்யம் ப்ரகல்பயேத் ।
தஸ்மிந்நேவ ஹஸ்தமாநேந கேஹம் கல்பயேத் யதாவிதி ॥

ருசக: ஸ்வஸ்திகோ வா நந்த்யாவர்தம் ச ஸர்வதோ
பத்ரம் ।
வர்த்தமாநோ நவேதாகார பேதாத் ததா தச்சதுர்விதம் விதுர் ॥

தண்டகஶாலாலாங்கலம் வா கூர்மம் ச யதேஷ்டம் ஸ்யாத் ।

வீட்டின் எல்லையானது, மூன்று (3) ஐந்து (5) ஏழு (7) அல்லது ஒன்பது (9) தநுஸ் அகலமுள்ளதாக இருப்பதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது அந்த அளவுக்குமேல் முறையே இரண்டு இரண்டு கோல் விதமாக அகலத்தை விருத்திசெய்துகொள்ளுவதாகும். 91

அகலத்தைப்போல இரண்டு பங்கு அளவு வரையில் விருப்பப்படி நீளத்தை வைத்துக்கொள்ளுவதாகும்.

அதே இடத்தில் ஹஸ்தமானத்தினால், விதிப்படி வீட்டைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 92

ருசகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் அல்லது நந்தியாவர்த்தம் 2. ஸர்வதோபத்திரம் 3. வர்தமானம் 4. என்று அவைகளின் உருவபேதத்தினாலே நான்குவிதமான வீடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 93

அந்த வீடுகள் தண்டகம்–1, சாலை–2, லாங்கலம்–3 அல்லது கூர்பம் என்ற பேதங்களுள் இஷ்டமான பேதத்தில் இருப்பதாகும்.

ம்ராகஸ் ஸ்தி²தீநாம் வாஸகஷ்டிபெரவா வாயள ||௯௪ ||

வாஸ: ஸ்யாத் த்³வ்யவதீநாம் பெரஷ்ணாம் தத்ர ந ஸ்தவஸ்யேத் |

தஸ்மாத் ஸ்தி²தீநாம் ரஜகாதீநாம் நிவாஸ: ஸ்யாத் ||௯௫||

அஞ்ஞாருக்புரோணி வாரவஸீயாம் ஜைராபஸாத்³ தத் |

அஞ்ஞாருயோஷித்தா: தாஜாயஸ்வஸமஷணாஸவஸா: ||

வஸவாஸெள உருமொகஷ்கீ யோஷிதா *ம்ராஸராவெயஸ் |

வராமுத்ரவிஸி ஷஜோத: வஞுயரெஜ: ஸ்யாத்

பவாவாஸ்ய || ௯௭ ||

பெரஷ்ணாஸெவி தத்ஷ்ணெ ஜுவெர புரயாமும் ஸ்யாத் |

கிராமத்திற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் அக்னி மூலை அல்லது வாயுமூலையில் ஸ்தபதிகளின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் மற்றவர்களுக்கும் வீடுகளிருப்பதாகும்.

அதற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் வண்ணான் முதலியவர்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 95

கிராமத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் ஒரு குரோச தூரத்தில் சண்டாளர்கள் வஸிக்கும் குடிசைகள் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த சண்டாளர்களின் ஸ்திரீகள் செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவைகளினுலே செய்யப்பட்ட நகைகளை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். 96

முன்பகலில் மலமூத்திர மோசனத்திற்குத் தகுதியான பூமியானது, கிராமத்திற்குத் தென்மேற்கு திசையில் இருக்க வேண்டும்.

கிராமத்திற்கு வடகிழக்கு திக்கில், ஐநூறு (500) கோலுக்கப்பால் சுடுகாடு இருக்கவேண்டும். 97

---

*ம்ராஸெளஜீத்ராம் ஜதி வாரொ யாக்த ஜதி ஹாதி |

[illegible] ||௯௮||

[illegible] பரிவ்ருத்தி: |
வ்யஸநம் க்ராமவிநாஶ: ந்ருபாவமாநம் பவதி மரணம் ச ||

தேவாலயாந்தராபண[illegible] அபி |
[illegible] க்ராமஸ்ய ஶூந்யதா
[illegible] || ௱ ||

க்ராமாதீநாம் ச ஸர்வேஷாம் கர்பவிந்யாஸம் உச்யதே |

மற்றவர்களுக்கும் அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து 500 கோல் தூரத்திற்கப்பால் சவம் அடக்கம் செய்யும் பூமி இருக்கவேண்டும். 97½

சண்டாளர்கள், சர்மகாரர்கள் (தோல் பதனிடுபவர்கள்) இவர்களின் வாஸஸ்தலம், ச்மசானம், ஜலாசயத்திற்குப் போகும் வழி இவைகள் தேவாலயம் விசுவகோஷ்டம் (பொதுச் சாவடி) கிராமத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள இடம், வழி இவைகளைச் சுற்றிப் போகவேண்டியதாக (இருக்கக் கூடாது, அவ்விதம்) இருந்தால், வியஸனம் (துன்பம்) கிராமத்திற்கு அழிவு, அரசனுக்கு அவமதிப்பு, மரணம் இவைகளையளிக்கும். 99

தேவாலயத்திற்குள் கடைகளில்லாதிருப்பது (அல்லது கடைகளிருப்பது, தேவதாமூர்த்திகளில்லாமல் சூன்யமாக இருப்பது) குப்பைகளிருப்பது, வழியில் அசுத்தமானவைகளைப் போடுவது இதுபோன்றவைகள் கிராமத்திற்கு சூனியத்தன்மையை உண்டுபண்ணும். (கிராமத்தை உருவமில்லாமல் செய்துவிடும்). 100

கிராமம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் கர்பவிந்யாஸத்தை கூறுகிறேன்.

𑌸𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌲𑍍𑌲𑍋𑌹𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌕𑍈𑌃 ||௨||

𑌪𑌣𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 ||

𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑌚𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 [illegible] || ௪ ||

[illegible] ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] ||௫||

ஸகர்பமான (கர்பநியாஸத்துடன் கூடிய) கிராமாதிகள் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அளிக்கும். கர்பநியாஸமில்லாத கிராமாதிகள், எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும். ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சிகளையும் செய்து, நன்கு கர்ப விந்யாஸத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மண் (தசமிருத்திகை), கிழங்கு (தாமரை), தானியங்கள், சுத்தமான உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னம், இந்திர நீலம், பணம் (நாணயம்) ஆகிய திரவியங்களைக் குற்றமற்றவைகளாக ஸங்கிரஹிக்கவேண்டும். அந்த மண் முதலியவைகளை ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்ட குழியினுள் வைக்க வேண்டும். 103

தானியத்தின்மேல் செப்புப் பாத்திரத்தை அசையாமல் வைக்கவேண்டும். தாமிரப் பாத்திரத்தின் அகலமானது அரத்னி (ஒரு முழம்) 12 அங்குலம், 10 அங்குலம், 8 அங்குலம், 4 அங்குலம் என்று 5 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உயரமானது அகலத்துக்கு ஸமமாகவே

வ்ருத்தம் வா சதுரஶ்ரம் வா நவகோஷ்டகமேவ வா ।
உபபீடே² தேவதா꞉ திஷ்ட²ந்தி பாத்ரே து ஸம்ஜ்ஞி(ஜ்ஞி)தா꞉ ॥

ரஜதேந வ்ருஷ꞉ ஸூர்யே வஜ்ரீ ஹாடகநிர்மித꞉ ।
யமே து யமராஜஶ்ச பஞ்சலோஹாயஸோ வாரண꞉ ॥ ௱எ ॥

ஹைமஸ்ஸிம்ஹ꞉ பரே ரௌப்யேண வருணோ ச ஜயாயிவ꞉ ।
வாஜீ ஶுப்⁴ரத்வப꞉ ஸௌமே ராஜதோ த்³விஜராஜக꞉ ॥ ௱அ ॥

ஐஶே ச வைக்ராந்தமாக்³நேயே பித்தலம் து நைர்ருதே ।
*ஸ்வர்ணம் ஸமீரணே ஜாதிஹிங்குலம் து ஜயந்தகே ॥

இருக்கவேண்டும், அந்தப் பாத்திரமானது வட்டவடிவமாக, சச்சதுரமாக, 10 பட்டைகளுள்ளதாக அல்லது ஒன்பது பட்டைகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பாத்திரத்தில் உபபீடஸ்தானத்தில் தேவதைகள் வஸிக்கிறார்கள்.

ஸூரியஸ்தானத்தில் வெள்ளியினால் விருஷபம் 1, தங்கத்தினால் இந்திரன் 2, யமஸ்தானத்தில் சுல்பத்தினால் (   )யமராஜன் 3, இரும்பினால் யானை 4, தங்கத்தினாலே சிங்கம் 5, வருணதிக்கில் வெள்ளியினாலே வருணன் 6, வெண்மையானகுதிரை. 7, ஸோமதிக்கில் வெள்ளியினாலே சந்திரன் (ஸோமன்) 8, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 108

ஈசானதிக்கில் வைக்கிராந்தம், அக்னிதிக்கில் பித்தளை, நைருருதிதிக்கில் ஈயம், வாயுதிக்கில் ஸுவர்ணம். (பணம் என்று மற்றொரு பாடம்.) ஜயந்தஸ்தானத்தில் ஜாதிஹிங்குலியம், பிருசஸ்தானத்தில் அரிதாரம், விததஸ்தானத்தில் மனோசிலை, பிருங்கராஜஸ்தானத்தில் ஸுவர்ணமாக்ஷிகம், ஸுக்ரீவஸ்தானத்தில் ராஜாவர்தம், சோஷபாகத்தில்

*பணம் இதி பாட²꞉ ।

ஹரிதாலம் ப்ருஶே ச ஹாநே ச விதத்யாத்து ஈஶஸ்த்ரியா |
காக்ஷிகம் ஸூர்யமாஸ்தேஜ ஸத்யாக் பர்ஜந்யதஸ்ஸம்ஸ்க்ருதே ||

கைரிகம் ஸோமஸ்தாநே து முக்யே சாஞ்ஜநம் ந்யஸேத் |
அதிதௌ தரதம் விந்யஸ்ய ஸர்வமேவ க்ரமேண து ||௧௧௧||

அந்தர்த்ருஷ்ட்யா ச லோகேஶா: ஸ்தாப்யா: ஸ்வஸ்வாந்தராந்தரா: |
ஷட்பி: பஞ்ச சதுஸ்த்ரித்வ்யங்குலைர் பிம்போதயம் பவேத் ||

ததர்த்தம் வாஹநோத்ஸேதம் ஸ்தாநகாஸநமேவ வா |
முக்தாமாபவத்ஸே மரீசௌ வித்ருமம் ஸவிதர்யதா ||௧௧௨||

பத்மராகம் ச வைடூர்யம் விவஸ்வதி விநிக்ஷிபேத் |

கைரிகம், கணமுக்கிய (முக்கிய) ஸ்தானத்தில் அஞ்ஜனம். (அஞ்சனக்கல்) அதிதிஸ்தானத்தில் தரதம் (இவைகளை இவ்விதமாக, முறையே, வைக்கவேண்டும். 111

லோகபாலர்களை நாச்சந்தில் உள்பககத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி (பாஜனத்திற்குள் முறையுடன் வைத்து) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். லோகபாலர்களின் பிம்பத்தின் உயரமானது, 6, 5, 4, 3, அல்லது 2. அங்குலமிருக்கவேண்டும். 112

அவர்களின் வாஹனங்களின் உயரமானது, அவர்களின் உயரத்தில் ஸரிபாதி உயரமிருக்கவேண்டும். அவர்கள், ஸ்தானகமூர்த்தியாகவோ அல்லது ஆஸனமூர்த்தியாகவோ இருப்பதாகும். 112½

அந்தந்த தேவதைகளின் பாவங்களை அறிந்தவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த ரத்னங்களில், ஆபவத்ஸ ஸ்தானத்தில் முத்து, மரீசி ஸ்தானத்தில் பவழம்,

வஜ்ரமிந்த்ரஜயே வித்யாதிந்த்ரநீலம் து மித்ரகே || ௧௧௪ ||

ருத்ரராஜே மஹாநீலம் மரகதம் து மஹீதரே |
மத்யே பத்மராகம் து விந்யஸேத் கர்பபாஜநே || ௧௧௫ ||

ரத்நாநி யதாவச்சைவ ஸ்வஸ்வஸ்திகாகாரபாஜநே |
தஸ்யைவ ப்ராந்தபாகேஷு ஸ்தாநேஷு ந்யாஸயேத் || ௧௧௬ ||

ஹேமாயஸ்தாம்ரரௌப்யேஷு ஸ்வஸ்திகாநி சதுஷ்டயம் |
ப்ரஹ்மஸ்தாநாத் பஹிஷ்டாநி ப்ராச்யாதௌ ந்யாஸயேத்
க்ரமாத் || ௧௧௭ ||

ஸுவர்ணே ஶாலிம் ரஜதே வ்ரீஹிம் ஆயஸே
கோத்ரவம் |
தாம்ரகே ... திலம் வைக்ர(க்ரா)ந்தகே ... ||

ஸவித்ரு ஸ்தானத்தில் வஜ்ரம், விவஸ்வான் ஸ்தானத்தில் வைடூர்யம், இந்திரஜய (ராஜ) ஸ்தானத்தில் வைரம், மித்ரஸ்தானத்தில் இந்திரநீலம், ருத்திரராஜஸ்தானத்தில் மஹாநீலம், மஹீதரஸ்தானத்தில் மரகதம், மத்தியில் பத்மராகம், என்று இவ்விதமாக, கர்பபாஜனத்தில், வைக்கவேண்டும். 116

தங்கம்- இரும்பு- தாமிரம்- வெள்ளி, இந்த லோஹங்களினாலே, 4 ஸ்வஸ்திகாகிருதிகளைச் செய்து கர்பபாஜனத்தின் நான்குபக்கங்களிலும் வைக்கவேண்டும். இவைகளை பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வெளியில் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் முறையே வைக்கவேண்டும். 117

மேலும், ஸுவர்ணத்தினாலே சாலி (சம்பாநெல்) தானியம் வெள்ளியினாலே வ்ரீஹி (சிறுநெல் தான்யவிசேஷம்) தானியம், இரும்பினாலே கோத்ரவம், (வரகுதானியம்)

ரீத்யாம் காரியாஸம் தாம்ரம் கம்ஸ்யேஷு ஸீஸலோஹஜாத் ।
பாஜநாய பலிம் தத்வா பஸ்சாத் ஸர்வம் நிதாபயேத் ॥

கர்பந்யாஸவிதிஜ்ஞோயம் பாஜநோர்த்வே ஸ்தாபயேத் ।
பஹிர்பாஜந விஸ்தாராதேகாங்குலமதிகம் ததா ॥

த்வாதஶாங்குலம் தீர்கம் ஸ்யாத் விஸ்தாரம் அதிகம் ததா ।
பாஜநஸ்ய து பஞ்சாங்குலம் மஹதோ விஸ்தாரத: ॥

ஸ்தாநீயே (அ)த்ரோணமுகே கார்வடே பத்தநேபி ச ।

பித்தளையினாலே கங்குதானியம், ஈயத்தினாலே உளுந்து, வைக்ராந்தத்தினாலே (லோஹ விசேஷம்) எள்ளு, இரும்பினாலே பயறு, தாமிரத்தினாலே கொள்ளு இவைகளைச் செய்து, அந்த கர்பபாஜனத்திற்குள் வைத்து, கர்ப பாஜனத்திற்கு பலி கொடுத்து, பிறகு அந்த கர்ப பாஜனத்தை பூமிக்குள் புதைக்கவேண்டும். 119

கற்ப நியாஸ விதியை அறிந்தவர்கள், அந்த கர்பபா ஜனத்திற்குமேலே, கருங்காலியினாலே இந்திரகீலம் (மூடி) போடவேண்டும். அது பாஜனத்தின் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், 12. அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். (கர்பபாஜனத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

(கர்பபாஜனமானது அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருந்தால்,) 5 அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இவ்விதமாக 32 அங்குலம் வரையில் விஸ்தாரமாக இருப்பதுமாகும். (மானஸாரத்தில் கர்பபாஜன விஸ்தாரமானது 32 அங்குலம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) 121

ஸ்தானீயம் 1, துரோணமுகம் 2, கார்வாடம் 3, பிரதி

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇 𑌖𑍇𑌟𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑍇 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑍋𑌲𑌕𑍇 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌕𑌭𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍇 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌧𑌰𑍇 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌚 *𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

நாகரம் 4, கிராமம் 5, நிகமம் 6, கேடம் 7, பத்தனம் 8, கோத்ம கோலகம் 9, ஆகிய 9 விதமான கிராமாதி பேதங்களில், பிரம்ஹாம்சம் 1, ஆரியாமசம் 2, அர்காம்சம் 3 விவஸ்வான் அம்சம் 4, யமாம்சம் 5, மித்திராம்சம் 6, வருணாம்சம் 7, ஸோமாம்சம் 8, பூதராம்சம் 9, இவைகளில், துவாரத்தின் வலது பக்கமானது, இவர்களின் கர்பஸ்தானமாகும். (கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டிய ஸ்தானமாகும் என்பது பொருள்.)

வீட்டில், கீழே கூறப்பட்ட 9 அம்சங்களுடன், புஷ்பதந்தாம்சம், பல்லாடாம்சம், மஹேந்திராம்சம் இவைகளும் கர்பஸ்தானமாகும். 124

கிராமத்தின் ரக்ஷைக்காகவும் ஸகலவிதமான விருப்பங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும், விஷ்ணுவின் ஸ்தானம், லக்ஷ்மீஸ்தானம் அல்லது ஸுப்ரம்ஹண்யஸ்தானம் இவைகளில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 125

---

*𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

ஶிலேஷ்டகாஶ்ரிதே வாபி பாஷாணஸ்யோபரிஸ்திதே ||௧௨௬||

அநுக்தாநாம் ச ஸர்வேஷாம் ப்ரஹ்மாம்ஶாதிஷு ந்யஸேத் |
ஸ்தபதிஸ்து யதா பத்ரம் ஸ்த்வதிஃ ஸ்தாபயேத் ஸ்திரம் ||

அத்ராநுக்தம் து தத்ஸர்வம் த்ரஷ்டவ்யம் கர்பலக்ஷணே ||

ஏவம் ப்ரோக்தா க்ஷிதிபரிமிதயோ தேவதாநாம்
வர்ணாநாம் ஆலயாஶ்ச ஜாத்யநுபாணாஶ்ச |
க்ராமாதீநாம் மாநவிந்யாஸமார்கம்
ஸாரம் ஸம்யக் ஸம்க்ஷிப்ய தந்த்ராத் || ௧௨௯ ||

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்திற்குக்கீழே, சிலை அல்லது செங்கல்லினலே கட்டப்பட்ட, கர்ப ஸ்தானத்தில் கர்பபாஜனத்தை வைத்துவிட்டு, அதற்குமேலே, விஷ்ணு முதலியவர்களின் பிம்பங்களை வைத்து பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். 126

இங்கு கூறப்படாத மற்றவிடங்களில், பிரம்ஹாம்சம் முதலியவிடங்களில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், கர்பமானது பத்திரமாக இருக்கும்படி, கர்பபாஜனத்தை அசையாமலிருக்கும்படி வைக்க வேண்டும். 127

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களை கர்பலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 128

இவ்விதமாக தேவாலயங்களின் பூமியளவு, பிராம்ஹணதி ஜாதிகளின் வீடுகளின் அளவு, கிராமாதிகளின் மான வின்யாஸ மார்கம், இவைகள், தந்திரங்களிலிருந்து எடுத்து சுருக்கமாகவும் நன்கும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 129

𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃
𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌚 𑌗𑌾𑌂 𑌚 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌶𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌃 (𑌸𑌃) ॥௧௩௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஸ்தபதி முதலியவர்களினாலே அளவுகளுடன் அமைக்கப்பட்ட, கிராமாதிகளும், வீடுகளும், தேவாலயங்களும், சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களிருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆகவே அரசன், மானாதி காரியங்களில் ஸமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலிய நான்குவித பிரிவினர்களுக்கும், தக்க ஸம்மானங்களையும், பூமிகளையும், பசுக்களையும் வெகுமதியாக அளிக்கவேண்டும். 130

கிராமவின்யாஸமென்னும் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌗𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍 𑌶𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌦𑌵𑌧𑌿 ॥

𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 ।
𑌨𑌗𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௨॥

𑌶𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿† 𑌦𑌶𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 ॥௩॥

𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 ।

பத்தாவது அத்தியாயம்

நகரம் முதலியவைகளின் அளவையும், அதன் விந்யாஸத்தையும் (விந்யாஸம் — அமைப்பின் முறை) முறையே கூறுகின்றேன்.

நகரத்தின் முதலாவது விஸ்தாரம் முன்னூறு (300) தனுஸ் அளவாகும். அந்த அளவுக்குமேல், (100) தனுஸ் வீதமாக, (8000) தனுஸ் வரையில் அளவைக் கூட்டிவர நகரத்தின் விஸ்தாரமானது எழுபத்தெட்டு (78) விதமாகும். இவ்விதமாக முன்னோர்கள் நகரத்தின் அளவுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 2

க்ஷுத்திர (சிறிய) நகரங்களின் விஸ்தாரமானது நூறு (100) தண்டம் முதல், பத்து தண்டம் வீதமாக முன்னூறு தண்டம் வரையில் விருத்தி செய்துவர, இருபத்தோரு (21) விதமாகும். 3

---

† 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ।

ஆத³ண்ட³ஸஹஸ்ரகாணாம் ஸங்க்²யோக்தா நாக³ரஸ்ய ஸங்க்²யா ஸ்ம்ருதா ||

த்ரிஶதாதி³ சது:ஶதகம் யாவத் வ்ருத்³த்⁴யா து விம்ஶதிபி⁴: |
ஷட்³விதா⁴ஸ்து கே²டம் ஶ்ரேஷ்ட²மத்⁴யகனீயஸம் விஸ்தாரம் || ௫ ||

ததா²பி சதுர்விம்ஶத்யா த்³ரோணஸ்யைவ ஸங்க்²யா ஸ்ம்ருதா |
ஷண்ணவதி சது:ஶதகம் யாவத்தாவத்து விஸ்தாரம் || ௬ ||

த்³விஶதாதி³ சது:ஶதகம் யாவத் ஸங்க்²யா பஞ்சாஶத்³வ்ருத்³த்⁴யா |
ஸங்க்²யா கர்வடஸ்யைவம் பஞ்சவித⁴விஸ்தார உதி³ஷ்ட: || ௭ ||

த்³விஶதாதி³ஸப்தவ்ருத்³த்⁴யா அஷ்டாவிம்ஶதிஶதாந்தம் ஸ்யாத் |

உத்தமபுரத்தின் **பரிதியானது** (சுத்தளவானது) ராஜ தண்டத்திலை பதினாறாயிரம் (16000) கோலளவு இருப்பதாகும். அந்த அளவில ஐநூறு (500) தண்டம் வீதம், நாலாயிரம் (4000) தண்டம வரையில் குறைத்து வர, பரிதிமானமானது இருபத்திஐந்து (25) விதமாகும். 4

முன்னூறு கோல் முதல், நானூறு (400) கோல் வரையில், முறையே, இருபது (20) கோல் வீதம் கூட்டிவர ஆறு (6) விதமான **கேடங்களின்** அளவாகும். இவைகள் முறையே சிரேஷ்ட - மத்திம- அதம கேடங்களின் விஸ்தாரமாகும். 5

நானூறு (400) கோலளவு முதல், இருபத்திநான்கு (24) கோல் வீதமாக நானூற்றித்தொண்ணூற்றாறு (496) கோல் வரையில விருத்தி செய்து வர **துரோண முகத்தின்** மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 6

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் நானூறு (400) கோல் வரையில் ஐம்பது (50) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்து வர **கர்வடத்தின்** விஸ்தாரமானது ஐந்து (5) விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 7

[illegible] || ௮ ||

[illegible] |
[illegible] || ௯ ||

[illegible] |
[illegible] || ௰ ||

[illegible] |
[illegible] || ௧௧ ||

[illegible] |
[illegible] ||

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் முன்னூத்தி நாற்பது கோலளவு வரையில், பத்து (10) கோல் வீதம் கூட்டிவர நிகமத்தின் விஸ்தாரமானது பதினைந்து (15) விதமாகும்.

நூறு (100) தண்டம் முதல் ஐநூறு (500) தண்டம் வரையில் நூறு (100) தண்டம் வீதம் கூட்டி வர, கோத்தும கோலகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 9

மேதாவிகளான வித்வான்கள் புரத்திற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற அளவில், இருநூறு (200) தனுஸ் முதல் ஐநூறு (500) தனுஸ் வரையில், ஐம்பது (50) தனுஸ் வீதம் விருத்திசெய்து வர, விடம்பத்தின் அளவானது, ஏழுவித மாகும். என்று இவ்விதமாக இவைகளின் மானத்தை கூறியிருக்கிருர்கள். 11

நகரம் முதலியவைகளின் முகாயதமானது (முன் பக்கத்தின் நீளமானது) அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு, முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, அல்லது

𑌅𑌥𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 |
𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑌂(𑌵𑌾) *𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌯𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤†𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 |
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 ||

𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 |
§𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 (𑌤𑍁)𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 ||

கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது அதன் முன் பக்கத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தில் ஆறில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{6}$) அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) இருக்கவேண்டும். 12

நகரம் முதலியவைகளின் கோட்டைச் சுவற்றின் உருவமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்டசதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, கோளத்தைப்போன்ற வட்டம் 5, என்று ஐந்து விதமாகும். 13

அந்தக் கோட்டைச் சுவற்றின் எல்லையானது, அதன் அகலத்தில் (சுவற்றின் நீளத்தில்) பத்தில் ஒரு பாகம், எட்டில் ஒரு பாகம், ஏழில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில், முறையே ஏழுபாகம், ஆறுபாகம், ஐந்துபாகம், நான்குபாகம், மூன்றுபாகம், (10ல் 7 பாகம், 8ல் 6 பாகம், 7ல் 5 பாகம், 5ல் 4 பாகம், 4ல் 1 பாகம்) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோட்டைச்சுவரின் அகலமானது, இரண்டு முழம், மூன்று முழம், அல்லது நான்கு முழங்கள் இருக்கவேண்டும்.

---

*𑌵𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 |

†𑌤𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 |

§𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 |

பரித: பரிகாபாஹ்யேऽந்தர்பாஹ்யே தேவாலயாதீநி ।
பைசகாதாஸநாந்தம் ஸண்டிதம் ப்ரோக்தம் ॥ ௧௬ ॥

ஸூத்ராதீந்யபி விஷமஸ்தாநாநி ச வர்ஜயேத்புத்திமாந் ।
ப்ராகுதங்முகம் மார்க்கம் சேத்தத்ர யதேஷ்டம் ந்யாஸகம் விதிநா ॥ ௧௭ ॥

தண்டாதிஸப்ததண்டம் யாவத் தண்டார்த்தவ்ருத்திதஸ்து ।
மார்க்கவிஸ்தாரோ ஹ்யேவம் த்ரயோதச ஸ்யுர்விதா: ॥ ௧௮ ॥

அதன் உயரத்தின் உச்சியானது, * பதினேழு (17) முழம், அல்லது பதினொரு (11) முழமிருக்கவேண்டும். அல்லது இந்த அளவுகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதுமாகும். 15

கோட்டையின் வெளிப்பக்கத்தில், சுற்றிலும் அகழி இருக்கவேண்டும். கோட்டையின் உள் பக்கத்தில் தேவாலயாதிகள் இருக்கவேண்டும்.

பேசக பாகம் முதல் ஆஸனபாகம் வரையிலுள்ள ஸ்தானத்திற்கு சண்டிதம் (சண்டித பதம்) என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 16

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸூத்திராதிகளையும் விஷம ஸ்தானங்களையும் விலக்கிவிடவேண்டும்.

வழியானது, கிழக்குமுகம் அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்தால், அங்கு விதியுடன் இஷ்டப்போல் நியாஸத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 17

வீதியின் விஸ்தாரமானது, ஒரு கோல் முதல் ஏழு (7) கோல் வரையில், அரை (½) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்யப்பட்டுவந்தால், அதன் விஸ்தாரமானது பதிமூன்று (13) விதமாகும். 18

* 17, 9, அல்லது 11 முழம் என்று பாடபேதம்.

ஸாதூனாம் யத்ர பாஹுல்யம் ஸஜ்ஜநபஹுளே நதீஸமீபே வா ।
நகரம் கல்பயேத்வா ராஜக்ருஹோபேதராஜதானீம் வா ||௧௯||

திக்ஷு சதுர்த்வாரயுதம் ப்ராகாரயுக்தம் ச ஸாமுராஜ்யே ।
க்ரயவிக்ரயகைர்யுக்தம் ஸர்வஜநாவாஸஸங்கீர்ணே ||௨௰||

ஸர்வதேவாலயஸஹிதம் நகரமிதம் கேவலம் ப்ரோக்தம் ।
ப்ரத்யகுதக்திசி மஹத்வா பரித்ஸாலா பஹிஸ்ஸைகதாம்ஸமயா ||

பரித: பரிகா பாஹ்யே பரிவிரசிதா நைகஸைனிகஸம்ஸ்தா ।
பஹுவிதரக்ஷா தக்ஷிணபூர்வமுகிர்வா ராஜபவனயுக்தா || ௨௨ ||

(தேசமத்தியில்) ஸாதுக்கள் (நல்லோர்) அதிகமாக இருக்குமிடத்தில், நதியின் ஸமீபத்தில், நகரத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அல்லது ராஜ கிரஹத்துடன் கூடிய ராஜதானியை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 19

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு கோபுரங்களுடையதும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், பதார்த்தங்களை வாங்கி விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகள் நிறைந்ததும், ஸகல தேவாலயங்களுடன் கூடியதுமான வாஸ்துவானது நகரம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு திக்கு வடக்கு திக்குகளில் பிரவேசிக்க முடியாததும், (வழி இல்லாததும்) சுற்றிலும் கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், அதன் வெளிப்பக்கத்தில் மணல் குவியல்களுடன் கூடியதும் கோட்டையைச் சுற்றிலும் அகழிகளுடன் கூடியதும், அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில், கூடாரங்களுடன் (ஸேனைகள் தங்குமிடங்களுடன்) கூடியதும், அநேகம் விதமான ரக்ஷைகளுடன் கூடியதும், கிழக்கிலும் தெற்கிலும் அபிமுகமாக இருப்பதும், ராஜ

𑌉𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌹𑍂𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑌾𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑌵𑌾𑌸𑌾 ॥௨௪॥

𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ।
𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 𑌵𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇 ॥ ௨௫ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌿𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌿𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌗𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌟𑌮𑍍 ॥

பலத்துடன் கூடியதும், உயரமான கோபுரத்துடன் கூடியதும் பற்பல விதமான மாளிகைகளுடன் (ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீட்டு வரிசைகளுடன்) கூடியதும், ஸகலவிதமான தேவாலயங்களுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான கணிகை (தாஸிகள்) களுடன்கூடியதும், பல உத்தியானங்களுடன் கூடியதும், யானைப்படைகளுடனும், குதிரைப் படைகளுடனும் ரதங்களுடனும், காலாட்படைகளுடனும் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும, துவாரங்களுடனும், உப துவாரங்களுடனும், (பெரிய வழிகளுடனும், சந்துகளுடனும்) கூடியதும், கோட்டையினுள் அநேகவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடியதும், இருப்பதுடன், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான நகரமானது, ராஜதாநீ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24½

காடு அல்லது தோட்டத்தில், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகளுடன் கூடியதும், கிரய விக்கிரயங்கள் செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு புரம் என்று பெயர். இந்த புரத்திற்கு நகரம் என்றும் பெயர். 25½

𑌸𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌖𑌰𑍍𑌵𑌟𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌖𑌰𑍍𑌵𑌟𑌖𑍇𑌟𑌕𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾*𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌮𑍍 || ௨௭ ||

𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌨𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 || ௨௮ ||

𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌵𑌣𑌿𑌗𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 |
𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌤𑍍 || ௨௯ ||

𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌦𑍇𑌶𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑌦𑌂 |

நதிகளாலும் மலைகளாலும் சூழப்பட்டு, சூத்திரர்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கேடம் என்று பெயர். 26

நான்கு பக்கங்களிலும் மலைகளினாலே சூழப்பட்டதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கக்கூடியதுமான இடத்திற்கு கர்வடம் என்று பெயர். 26½

கர்வடம், கேடகம், இவைகளின் மத்தியில், ஜனங்கள் வஸித்துவரும் இடத்திற்கு ஜனஸ்தான குப்ஜம் (ருப்ஜம் என்பது பாடபேதம்) என்று பெயர். 27

துவீபாந்தரங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், விலைக்கு வாங்கி விற்கும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ரத்னங்கள், தனம், வெண்பட்டுக்கள், முதலிய பண்டங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரக்கரையின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், அந்த பதார்த்தங்களை உத்தேசித்து வருகின்ற ஜனங்களுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு, பத்தனம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சத்ரு ராஜாக்களின் அல்லது இதர ராஜாக்களின் தேசத்திற்கு ஸமீபத்தில், யுத்தத்தைத் துவக்குவதற்கு

*𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌖𑌰𑍍𑌵𑌟𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 |

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌦𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌥𑌾 ||௩௰||

𑌬𑌹𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌮𑍁𑌖𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 ।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌦𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌬𑌹𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 ||௩௧||

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 ।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌵𑌣𑌿𑌗𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 || ௩௨ ||

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌜𑌨𑌤𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌟𑌂𑌬𑌮𑌿𑌤𑌿 || ௩௩ ||

வேண்டிய காரியங்களுடன் கூடியதும், ஸேனைகளுடனும், ஸேனாபதிகளுடனும் கூடியதுமான இடத்திற்கு, சிபிரம் என்று பெயர், என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 29½

அதே இடமானது, ஸகலவிதமான ஜனங்களினாலும் நிறைந்தும், ராஜபவனத்துடன் கூடியும், அனேகவிதமான காவல்களுடன் கூடியும் இருந்தால், அதற்கு ஸேநாமுகம் என்று பெயர், என்று அந்த விஷயத்தையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 30½

பக்கங்களில் மலைகளும் நதிகளுமிருக்குமிடத்தில், ராஜ பவனத்துடனும், பலவித கட்டுக்காவல்களுடனும், அரசனால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு, ஸ்தானீயம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது 31½

சில்பாசாரியர்கள், நதியின் தென்பக்கத்திலும் ஸமுத்திரத்தின் வடபக்கத்திலுள்ளதும், வியாபாரிகள் முதலியவர்களுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத் தக்கதுமான இடமானது, துரோணமுகம், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இது கிராமத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடிய இடமாக இருந்தால், அதற்கு விடம்பம் என்று பெயர், என்று கூறியுள்ளார்கள். 33

வநமத்யே ஜநாவாஸம் யத் கோத்மகோலகம் ஸ்ம்ருதம் |
சாதுர்வர்ண்யஸமேதம் ச ஸர்வஜநாவாஸஸங்கீர்ணம் || ௩௪ ||

பஹுகர்மகராயுக்தம் நிகமம் தத் ப்ரசக்ஷதே |
நத்யத்ரிவநஸமேதம் பஹுஜநஸமாயுக்தம் ஸராஜபவநம் || ௩௫ ||

ஸ்கந்தாவாரம் தத்பார்ச்வே சேரிகா ஸ்ம்ருதா |
கிரிவநஜலபங்கேரிணதைவதமிச்ராணி ஸப்ததுர்காணி || ௩௬ ||

கிரிமத்யம் கிரிபார்ச்வம் கிரிசிகரம் பார்வதம் த்ரிதா |
அஜலம் தருவநகஹநம் வநதுர்கம் துஷ்ப்ரவேசம் ஸ்யாத் || ௩௭ ||

வனமத்தியில் ஜனங்கள் வஸித்துவந்தால், அந்த இடத்திற்கு கோத்மகோலகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிராம்ஹணர்கள் முதலிய நான்குவிதமான ஜாதிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கின்ற வீடுகளுடன் கூடியதும், பலவிதமான தொழிலாளிகளுடன் கூடியதுமான ஸ்தலத்திற்கு நிகமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34½

நதீ-மலை-வனம் இவைகளுடன் கூடியதும், பஹுவித மான ஜனங்களுடன் கூடியதும், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான ஸ்தானத்திற்கு ஸ்கந்தவாரம் என்று பெயர். இதன் பக்கத்தில் சேரி இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிரிதுர்கம் 1, வனதுர்கம் 2, ஜலதுர்கம் 3, பங்க (சேறு) துர்கம் 4, இரிண (பொட்டல்வெளி) துர்கம் 5, தைவத துர்கம் 6, மிச்ரதுர்கம் 7. என்று, துர்கங்கள் ஏழுவிதங்களாகும்.

கிரிமத்யம், கிரிபார்சுவம், கிரிசிகரம் என்று கிரிதுர்கம் மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஜலமில்லாமலும், மரங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள காடுகளால் (சூழப்பட்டிருப்பதால்) துஷ்பிரவேசமாகவும் இருப்பது வனதுர்கமாகும். (2)

தைவம் தத் ஸஹஜம் ப்ரோக்தம் பங்கபூர்தம் பங்கதுர்கம் உச்யதே ।
நத்யப்திபரிவ்ருதம் யத் ஜலதுர்கம் நிர்வ்ருக்ஷோதகமிரிணம்
உச்யதே ॥ ௩௮ ॥

கக்ஷபஞ்ஜராண்யாட்யம் ஸ்ருஷ்டிபாதோக்தம் ஸமாயுதம் ।
ஸர்வம் ஹி துர்கஜாலம் ஸப்ராகாரம் ஸமந்ததோ வப்ரகம் ॥

*பஹிர்துர்கம் ரஹிதவனம் ஸதீர்கம் துஷ்ப்ரவேசம் ச ।
கோபுராட்டாலகோபேதம் கோபுரைர்மண்டபைர்யுதம் ॥ ௩௯ ॥

கிரிதுர்கம், வனதுர்கம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது மிச்ர துர்கமாகும். (3)

இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் துர்கமானது தைவதுர்கமாகும். (4)

நகரத்தைச் சுற்றிலும் சேற்றினாலாகியது பங்கதுர்கம் எனப்படுகிறது. (5)

நதியினாலும், ஸமுத்திரத்தினாலும் சூழப்பட்டிருந்தால், அது ஜல துர்கமாகும். (6)

காடுகளோ, ஜலமோ, இல்லாமல் ஒரே பொட்டலாக இருப்பது, இரிண துர்கமாகும். (7) 38

நகரமானது, கீழே கூறப்பட்ட துர்க்கங்களால் சூழப்பட்டதாக இருந்தாலும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதாகவும், அநேகம் விதமான காவந்துகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். 39

வனதுர்கமில்லாத நகரமானது, கோட்டைக்கு வெளிப் பக்கத்தில் அகழியுள்ளதாகவும், மறைக்கப்பட்ட வழியுடையதாகவும், பகைவர்கள் நுழைய முடியாததுமாக இருக்கவேண்டும். மேலும்,—

கோபுரங்களுடனும் மண்டபங்களுடனும் கூடின

*பஹிர்துர்கவிஹீனம் வா இதி பாடஃ ।
† கோபுரைர்மண்டபைர்யுதம் இதி வா பாடஃ ।

𑌸𑌕𑌵𑌾𑌟§𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍀𑌲𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑌸𑍍𑌤𑍂𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥௪௧॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑌭𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾 𑌆𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 *𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌃 । ௪௨ ॥

‡𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍌𑌳𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 ।
𑌮𑌗𑍍𑌨𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍇𑌮𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 ॥ ௪௩ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।

தாகவும், மறைக்கப்படாததாக இருப்பினும், படிக்கட்டுகளாலே மறைக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டு கதவுகள், பரிகமென்னும் ஆயுதங்களாலான தாப்பாள்கள், ஒரு முழம் உயரமுள்ள இந்திரகீலம் (தாப்பாள்) இவைகளுடன் கூடியதும், தூண்களுடன் கூடிய மத்தியமாலயத்துடன் கூடியதும், இட்டகத்துடன் (கல்) கூடியதும், ரஹஸ்யமான படிக்கட்டுகளையுடையதுமாக இருக்கவேண்டும். 41

துவாரங்களை, (கோட்டைவாயில்களை) மண்டபம்—ஸபை—சாலை—இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாக அமைக்கவேண்டும்.

சாலையின் உருவங்கள், * சதுரம், 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் (ஆயதவிருத்தம்) 3, சக்ரம் 4, விருத்தம் 5, கௌளக்குடம் 6, கும்பம் 7, நாகவிருத்தம் 8, மக்ன சதுரம் 9, த்ரிகோணம் 10, அஷ்டாச்ரம் 11, நேமிகண்டம் 12, என்று பன்னிரண்டுவிதமாகும். 43

---

§𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌂, 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

*𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌂 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

‡𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

* சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் 3, புரம் 4, நந்தியாவர்தம் 5, கௌளக்கூடம், 6. என்று மற்றொரு பாடம்,

உச்ச்ராயார்த்தவிஸ்தாரம் மூலே த்ரிஹஸ்தஸஞ்சாரா || ௪௪ ||

ஸவப்ரைஸ்த்ரைஸ்(த்ரா)ஸ்தாத் பாம்ஸூச்சயோபரிஷ்டாத்
யந்த்ரயுதம் ।

பரித: பரிகோபேதம் பாம்ஸூச்சயே ஸஸந்தாட்டாலகம் ||௪௫||

பரித: சிபிரோபேதம் நாநாஜநாவாஸஸங்கீர்ணம் ।
ந்ருபஹர்ம்யஸமோபேதம் ஹஸ்த்யஶ்வபதாதிஸமாவ்ருதம் ||

தாந்யைஸ்தைலைஸ்ததா க்ஷாரை: ஸமித்வநைரௌஷதைஸ்ததா ।

கோட்டைச் சுவர்கள் யாவும் செங்கற்களால் கட்டப்படவேண்டும். அவைகள் பன்னிரண்டு (12) முழ உயரத்திற்குக் குறைவில்லாமல் இருக்கவேண்டும். அவைகளின் அகலமானது, உயரத்தின் அளவில் சரிபாதி அளவு இருக்க வேண்டும். அதன் அடித்தலத்திலுள்ள சுவரானது மனித ஸஞ்சார யோக்யமாக இருக்கவேண்டும். 44

கோட்டைச் சுவர்களின் உள்பக்கத்தில், மண் குவியல்களுக்கு மேலே அநேக யந்திரங்கள் (பீரங்கிகள்) வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கோட்டைச் சுவர்களைச் சுற்றி அகழிகள் இருக்கவேண்டும். மண்குவியல்களிலமைந்துள்ள சந்துகளையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (இந்த சந்தானது அகழிக்கும் கோட்டைச் சுவருக்கும் மத்தியிலுள்ளதாகும். இதற்கு அலங்கம் என்று பெயர். இது படைகள் ரஹஸ்யமாக ஸஞ்சரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டதாகும்.) கோட்டைச் சுவற்றிலும் சிபிரங்களிருக்கவேண்டும். (சிபிரம் – பதாதிகளும் ஸேனாபதிகளும் ஆயுதங்களுடன் தங்குவதற்கான இடம்.) கோட்டைக்குள் பற்பலவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீடுகளும் ராஜபவனமும் இருக்கவேண்டும். யானைப் படைகள், குதிரைப் படைகள், ரதங்கள், பதாதிகள் இவர்களால் நிறைந்திருக்கவேண்டும்.

தானியங்கள், தைலங்கள், க்ஷாரங்கள் (க்ஷாரம் - உப்பு),

ஸ்நாயுஶஸ்த்ராயுத⁴விஷாணவேணுநிசயாம்ஸ்ததா² || ௪௭ ||

த்ருணாங்கா³ர (காஷ்ட²)யுக்தம் ஸத்³ருட⁴ம் (த்³ருட⁴மே:)
ஸாரதா³ருயுதம் |

து³ர்க³மம் து³ர்லங்க்⁴யம் து³ர்த⁴ர்ஷம் து³ர்வகா³ஹம் ச || ௪௮ ||

ரக்ஷார்த²ம் ச ஜயார்த²ம் ஶத்ருபி⁴ரபே⁴த்³யம் ச து³ர்க³மிஷ்டம்
ஸ்யாத் |

இந்த்³ரோ வாஸுதே³வோ கு³ஹோ ஜயந்தஶ்ச வைஶ்ரவண: ||

அஶ்விநௌ ஶ்ரீமதி³ரே ஶிவஶ்ச து³ர்கா³ ஸரஸ்வதீதி |
ப்ராகாராப்⁴யந்தரஸ்தா² து³ர்க³நிவேஶே ச விஜ்ஞேயா: || ௫௰ ||

லவணம் (ஸமுத்திர உப்பு), மருந்துப் பண்டங்கள், கந்தகம், விஷம், லோஹம் (இரும்பு), கெரி, நரம்புகள், விஷாணம் (கொம்புகள்), மூங்கில், விறகு, வைக்கோல்–புல் முதலியவைகள் [1]சர்மகாரன் (தோல் தொழில் செய்பவன்), [2]வல்கலம் (மரப்பட்டை), ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்கள் இவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற துர்கமானது, பகைவர்களாலே ஆக்ரமிக்கமுடியாததும், கோட்டைச் சுவரைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாததும், அகழியில் நீந்திச்செல்ல முடியாததும் ஆகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 48

தற்காப்புக்காகவும், பகைவர்களை வெற்றிகொள்ளுவதற்காகவும், சத்துருக்களினாலே பேதிக்கமுடியாத இத்தகைய கோட்டையானது விரும்பத்தக்கதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48½

பிராகாரத்தின் உள் பக்கத்தில் இந்திரன் 1, வாஸுதேவன் 2, குஹன் 3, ஜயந்தன் 4, வைச்ரவணன் (குபேரன்) 5, அசுவினீ தேவர்கள் 6, ஸ்ரீதேவி 7, மதிராதேவி 8, சிவன் 9, துர்கை 10, ஸரஸ்வதீ 11 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். துர்கநிவேசங்களிலும் ஸ்தாபிக்க

---

1. தோல், கரிகாய்கள் என்பது பாடபேதம்.
2. வல்லூரம் என்பது பாடபேதம்.

ஸர்வம் து³ர்க³விதா⁴நம் ஸம்யக் ப்ரோக்தம் புராதநைர்முநிபி⁴꞉ |
ஸர்வேஷாம் விந்யாஸம் ஸம்க்ஷேபாத் வக்ஷ்யதே க்ரமஶ꞉ ||௫௧||

ப்ராக் ப்ரத்யக்³க³தமார்கா³ த்³வாத³ஶத³ஶாஷ்டஷட் சதுர்த்³வியுக்³மௌ |
தாவத்³வீதீ²நாஸ்து தத்³வத் யாம்யோத்தரஸம்ஸ்தா² வா || ௫௨ ||

ஏகாத³ஶநவஸப்தகபஞ்சத்ரீணாமேகேந வா |
யுக்³மாயுக்³மபதே³ஷு ப்³ரஹ்மாம்ஶமேகத்³வித்ர்யம்ஶ꞉ ஸ்யாத் ||

நக³ராதீ³நாமேவம் மார்கா³ண்யுக்தாநி ஸர்வேஷாம் |

வேண்டும். (படைகள் தங்குமிடங்களிலும்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 50

பழங்கால முனிவர்கள் இவ்விதமாகத் துர்கவிதானத்தை (துர்கம் அமைக்கவேண்டிய விதத்தை) நன்கு கூறியிருக்கிறார்கள்.

கோட்டைகளின் விந்யாஸங்கள் (அமைப்புகள்) எல்லாவற்றையும் முறையே கூறுகிறேன். 51

நகரங்களில், கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழியானது, பன்னிரண்டு (12) பத்து (10) எட்டு (8) ஆறு (6) நான்கு (4) அல்லது இரண்டு (2) என்று இரட்டைப் படையாக இருந்து, அவ்விதமாகவே, தெற்கு வடக்காகவும் இரட்டைபடையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், பதினொன்று (11) ஒன்பது (9) ஏழு (7) ஐந்து (5) மூன்று (3) அல்லது ஒன்று (1) என்று ஒத்தைப்படையான மார்க்கங்களிருந்தாலும், யுக்மபதம் அயுக்மபதங்களில், பிரம்ஹாம்சமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது இரண்டு அம்சம், அல்லது மூன்று அம்சமுடையதாக இருப்பதாகும். 53

இவ்விதமாக நகரம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும், மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 53½

दण्डवदेकवीथी तद्दण्डकमिति दृष्टं स्मृतम् ॥ ५४ ॥

उदग्दीर्घैकवीथिकं तन्मध्ये संप्रयुक्तकं भवेत् ।
कर्तरीदण्डकं प्रोक्तं प्राग्वीथ्यौ कुट्टिमौ तथा ॥ ५५ ॥

तद्बाहुदण्डकं प्रोक्तं दिक्षु च चतुर्मार्गसंयुते ।
बहुकुट्टिमसंयुक्तं मध्य(मध्यं)वीथ्या द्विपार्श्वयोः ॥

शेषं पूर्ववदुद्दिष्टं कुटिकामुखदण्डकं प्रोक्तम् ।
प्राग्वीथीस्त्रिवीथिभिः सौम्ये तिस्रस्तथैव संयुते ॥ ५७ ॥

तत्कलकाबन्धदण्डकमिति तज्ज्ञैः समुद्दिष्टम् ।
प्राग्दीर्घवीथ्यस्तिस्रस्तु तिस्रस्तत्सौम्यदक्षिणायताश्च ॥ ५८ ॥

நகரமத்தியில் தண்டாகாரமாக ஒரேவழி இருந்தால், அதற்கு தண்டகம் என்று பெயர். 54

அதன் நடுவில் வடக்கு முகமாக மற்றொரு வழி கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு கர்தரி தண்டகம் என்று பெயர்.

அந்த நகரத்தின் மத்தியில் கிழக்கு மேற்கில் இரண்டு குட்டிமமார்கங்கள் (கற்களால் கட்டப்பட்ட வழிகள்) இருந்தால் அதற்கு பாஹுதண்டகம், என்று பெயர். 55½

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளிலிருந்து, வீதியின் மத்தியில் இரு பக்கங்களிலும், அனேகம் குட்டிமமார்க்கங்களிலிருந்து மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டதைப்போலிருந்தால், அதற்கு குடிகாமுகதண்டகம் என்று பெயர். 56½

கிழக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும், வடக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும் இருந்தால், அதற்கு, கலகாபந்த தண்டகம் என்று பெயர். 57½

கிழக்குமேற்கான மார்கங்கள் மூன்றும், தெற்குவடக்

खण्डैकैकाङ्घ्रिताश्चैव कुट्टिममार्गास्स्युरेकशः ।
वेदीभद्रं खण्डितं नगरादीनामिदं शस्तम् ॥ ५९ ॥

स्वस्तिकखण्डितं ग्रामे यथा तथा स्वस्तिकं विन्यसेत् ।
प्राग्गतास्समार्गाः षट् षडुदीच्यग्रगास्तथा ॥

प्रागिव स्वस्तिमार्गोक्तं वीथीवत् स्वस्तिकं भवेत् ।
प्राचीनोदीचीनाः चत्वारश्चैव मार्गाः स्युः ॥ ६१ ॥

ब्रह्मावृतमेकं कुट्टिममार्गाः त्रयः प्रागाद्याः ।
एतद्भद्रखण्डितं नाम्ना नगरादिविन्यासे ॥ ६२ ॥

கான மார்கங்கள் மூன்றும் இருந்து, அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று குறுக்கேசென்றும், அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிம மார்கங்களாகவும் (கல்லால் கட்டப்பட்ட மார்கங்களாகவும்) அமைந்திருந்தால் இதற்கு வேதிபத்திரம் என்று பெயர். இது நகரம் முதலியவைகளுக்குச் சிறந்ததாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

கிராமவிந்யாஸத்தில் ஸ்வஸ்திகமார்க்க லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமாகவே நகராதிகளிலும் ஸ்வஸ்திக மார்க்க லக்ஷணத்தைக் கொள்ளவேண்டும். 59½

கிழக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும், வடக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும் இருந்து, அந்த வழிகள் முன்பு ஸ்வஸ்திக மார்க்கத்துக்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருந்தாலும், அது ஸ்வஸ்திகமார்கம் ஆகும். 60½

கிழக்குமேற்காக நான்கு (4) வீதிகளும், தெற்குவடக்காக நான்கு வீதிகளும் இருக்கவேண்டும். பிரம்ஹஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு மார்கம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நகராதிகளின் விந்யாஸம் அமைந்திருந்தால் அதற்குப் பத்திரகம் என்று பெயர். 62

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௬ ॥

[illegible] ।

கிழக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்கங்களும், வடக்குமுக மாக ஐந்து (5) மார்கங்களுமிருந்து அவைகளில் பலகுட்டிம மார்கங்களுமிருந்தால், (குட்டிம மார்கம் — கல்லால் கட்டப் பட்டவழி. இதைக் கயிர்களினுல் அமைக்கப்பட்ட வழி என்றும் கூறலாம்.) அதற்கு, பத்திர முகம், என்று பெயர்.

கிழக்குமேற்காக ஆறு (6) வழிகளும், தெற்கு வடக்காக ஆறு (6) வழிகளும் இருந்து, அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிமமாகவுமிருந்தால், அதற்கு (நகரத்திற்கு) பத்திர கல்யாணம் என்று பெயர். 64

கிழக்குமேற்காக ஏழு (7) மார்கங்களும், தெற்குவடக் காக ஏழு மார்கங்களும், மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்பு கூறியது போலவும் அமைந்திருந்தால் அதற்கு மஹாபத்திரம் என்று பெயர். 65

கிழக்குமேற்காக எட்டு (8) மார்கங்களும், தெற்குவடக் காக எட்டு (8) மார்கங்களும் இருந்து அவைகளுள் பன்னி ரண்டு மார்கங்கள் அர்களங்களுடனும், குட்டிமங்களுடனும் கூடியவைகளாகவுமிருந்தால், இந்த நகரவிந்யாஸத்திற்கு

நவ நவமார்கைஸ்ச ப்ராசீநாஸ்சோதக்ஸ்திதா: ||௬௭||

ஸந்திஸந்திஸமாயுக்தம் குட்டிமமார்கமார்கலைர்யுதம் ।
ராஜக்ருஹஸமேதம் யத் தந்நாம ஜயாங்கம் விது: ||௬௮||

ப்ராசீநா தசமார்காஸ்து உதக்தசமார்காஸ்ததைவ ஹி ।
ராஜவேச்மஸமாயுக்தம் யுக்த்யார்கலைஸ்ஸமாயுதம் ||௬௯||

பஹுகுட்டிமஸம்யுக்தம் விஜயம் நாம தத்விது: ।
ப்ராசீநாஸ்சைகாதச மார்கா உதீசீநா: ||௭௦||

ப்ரஹ்மாம்சம் பரிஹ்ருத்யாம்சே (சே) யதேஷ்டம் ராஜவேச்ம து ।
தத்பூர்வே தேசே ஸ்ம்ஹ்ருதாங்கணம் ஜ்யேஷ்டஹர்ம்ய ச ||௭௧||

ஸுபத்திரம் என்று பெயர். (அர்களம்–தாப்பாள் குட்டிமம் – கற்களால் கட்டப்பட்டது.) 66½

கிழக்கு நோக்கி ஒன்பது (9) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி (9) வழிகளும் இருந்து, சந்துகளுடனும், சந்துக்குள் சந்துகளுடனுமிருந்து, குட்டிம மார்க்கங்களுடனும், அர்களங்களுடனும் கூடியதாகவுமிருந்து, அந்த நகரத்தில் ராஜபவன மும் இருந்தால், அந்த நகரத்திற்கு ஜயாங்கம் என்று பெயர்.

கிழக்கிமேற்காகப் பத்து (10) வழிகளும், தெற்குவடக்காகப் பத்து (10) வழிகளும், அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமு மிருந்து, அதில் யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட அர்களங்களும், பல குட்டிமங்களுமிருந்தால் அதற்கு விஜயம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 69½

கிழக்குமேற்காகப் பதினொறு (11) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காகப் பதினொறு (11) மார்கங்களும் இருக்க வேண்டும். பிரம்ஹாம்சத்தை நீக்கி, விருப்பமான அம்சத்தில் ராஜபவனமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் இஷ்டமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய அங்கணம் (கட்டிடம்) இருக்கவேண்டும்.

தத்ராந்த:புரவாஸம் ச ஶேஷம் ஸர்வம் ஸமுந்நயேத் ।
தஸ்ய ப்ராங்மார்க³முத்தராபி⁴: ஸா கதி²தா ராஜவீதீ²தி ॥ ௭௨ ॥

தஸ்யா: பார்ஶ்வயோ: ஸ்யாச் சைஶ்வர்யாணாம் ஸௌத⁴பங்க்தி: ।
தஸ்யா: பார்ஶ்வயோர் நிர்வாஸோ வணிஜாம் ஸ்தா²நஸ்ய த³க்ஷிணத: ॥

ஸ்தா²நஞ் ச வாயவாஸம் உத்தரே சக்ரிணாம் வாஸ: ।
தத்தஜ்ஜாதீநாம் ஜநபத³ஸ்ய தத்பார்ஶ்வத: கல்பயேத் ॥ ௭௩ ॥

ஶேஷம் ப்ராகு³க்தம் ஸர்வம் யோஜ்யம் (ஜ்ஞேயம்) தத் ஸர்வதோ
ப⁴த்³ரம் ।
ஏவம் ஷோட³ஶப்ரகாரா ஹ்யுக்தா: புராதநைர்முநிபி⁴: ॥

அதில் அந்தப்புர ஜனங்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அரண்மனைக்குக் கிழக்கிலிருந்து செல்லுகிற மார்கமானது, ராஜவீதி என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ராஜவீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும், தனவந்தர்களின் மாளிகையின் வரிசையானது இருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு தென்பக்கத்தில் தந்துவாயங்களின் (சேணியன்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு வடக்கில் சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதன் பக்கங்களின், அந்தந்த ஜாதியினர் வஸிப்பதற்கான இடங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறபடியே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகள் யாவும் சேர்ந்து ஸர்வதோபத்ரம் என்று கூறப்படுகிறது.

பழைய காலத்திய முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பதினாறு (16) விதமான நகரவிந்யாஸங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 75

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௭௬ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௭௭ |

[illegible] ।
[illegible] ||௭௮||

[illegible] ।
[illegible] || ௭௯ ||

[illegible] ।

பதமத்தியில், மார்கச்சேதம் செய்வது, விரும்பத்தக்க தல்ல. சந்தும் இருக்கக்கூடாது சில்பத்தை அறிந்தவர்கள் அரசனின் அனுமதியின்பேரில், இங்கு கூறப்படாத மற்றவைகளை நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 76

சிறிய நகரங்களிலும், மத்திம நகரங்களிலும், மற்ற (உத்தம நகரங்களிலும்) குடும்பங்களின் வரிசைகளையும், உள்ளையில் கடைகளையும் கூறுகிறேன். 77

நகரத்தைச் சுற்றிலும் ரதமார்கங்களிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் வியாபாரிகளின் வீட்டு வரிசைகள் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் தென்பக்கத்தில் சேணியர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 78

ரதமார்கத்தின் வடபக்கத்தில், சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும்.

ரதமார்கத்தில் பலவித தொழிலாளிகளின் வாஸஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும்,

𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍋𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௰ ॥

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌶𑌾𑌕𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௧ ॥

𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
*𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 ॥ ௮௨ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌋𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

நகர மத்தியிலுள்ள பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிச் செல்லுகின்ற ஓர் வழி இருக்கவேண்டும். அந்த இடத்தில், உட்கையில் கடைகள் கட்டிக்கப்படவேண்டும். அங்கு தாம்பூலாதிகளும், பழங்களும், ஸாரவத்தான திரவியங்களும் இருக்கவேண்டும். 80

ஈசானபதம் முதல் மஹேந்திரபதம் வரையில், அந்தராபணங்கள் (உள்கையில் கடைகள்) இருக்கவேண்டும். அதே இடத்தில் உயர்ந்த மத்ஸிய மாமிசம், காய்கறிகள் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். 81

மஹேந்திரபதம் முதல் அக்னிபதம் வரையில், பக்ஷிய போஜ்யங்கள் வியாபாரம் செய்யவேண்டிய இடமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபதம் முதல் ராக்ஷஸபதம் வரையில், பாண்டங்கள் (சட்டிப்பானைகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடம் ஆகும். 82

அதிலிருந்து நிருருதிபதம் வரையில், பானபாஜனம் (கிண்ணம்) முதலானவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

பிதிருபதம் முதல் புஷ்பதந்தபாகம் வரையில், வஸ்திரங்கள் (துணிகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 83

---

*𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍 𑌶𑌾𑌲𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌚𑌕𑌟𑌸𑍍𑌯 ।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌟𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௮௪ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌶𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௫ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌦𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌈𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌈𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 ।
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௬ ॥

𑌮𑌾𑌞𑍍𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍁𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍈𑌷𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௭ ॥

அங்கிருந்து வாயுபதம் வரையில் அரிசி, தானியங்கள், பாய் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

வாயுபதம் முதல் பல்லாடபதம் வரையில், வஸ்திரம் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 84

அந்த இடத்திலேயே உப்பு முதலியவைகளும், எண்ணெய்களும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும்.

அங்கிருந்து ஈசானபதம் வரையில், கந்த (வாசனை) திரவியங்களும், புஷ்பம் முதலியவைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 85

இவ்விதமாக நகர மத்தியில், பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள வழியில், ஈசானபதம் முதல் முறையே, வலமாக ஈசானபதம் வரையில், சுற்றிலும் ஒன்பது (9) விதமான பதார்த்தங்கள் விற்பதற்குரிய ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதன் மத்தியில் குறுக்கே செல்லுகின்ற வழிகளில் எங்கும் ரத்னங்கள், தங்கம், வஸ்திரம், மஞ்ஜிட்டை, மிளகு, திப்பிலி, மஞ்சள், தேன், நெய், தைலம் முதலியவைகள், மருந்து சாமான்கள், இவைகள் வியாபாரம் செய்ய வேண்டும். 87

आर्यके च विवस्वत्के पृथ्वीधरे च मित्रके ।
शास्ता दुर्गा गजवक्त्रश्च श्रीश्चैव विन्यसेत् ॥८८॥

देवालयांश्च परितो ग्रामे यथा तथा विहितम् ।
वसितव्यं सर्वजनानां स्थितं किञ्चित्ततो दूरे ॥८९॥

नगराद्बहिर्द्विशतं दण्डात्परं प्राच्यां चाग्नेय्याम् ।
चण्डालकुटीराणि तत्रैव च कोलिकानां च ॥९०॥

अनुक्तं सर्वमन्यच्च ग्रामे च यथा तथा विहितम् ।
वक्ष्ये नगररथ्यानां तेषां सामान्यलक्षणं ततः ॥

ஆர்யபதம்-விவஸ்வத்பதம்-மித்ரபதம்-பூதரபதம் இந்த இடங்களில் சாஸ்தா (ஐயனார்), துர்கை-விநாயகர்-லக்ஷ்மி இவர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 88

அந்த இடத்தில் சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும், கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருப்பதைப்போல் தேவாலயங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குச் சிறிது தூரத்தில் ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிப்பதற்குத்தக்க வாஸஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

நகரத்திற்கு வெளியில், நகரத்திலிருந்து இருநூறு(200) கோல் தூரத்திற்கப்பால், கிழக்கு திக்கிலாவது, அக்கினி திக்கிலாவது சண்டாளர்களின் குடிசைகளிருக்கவேண்டும். அந்த இடத்திலேயே கோலகர்களின் ஸ்தானங்களும் இருக்கவேண்டும். 90

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களைக் கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருக்கிறபடியே கொள்ளவேண்டும்.

நகரமானது நேராகச் செல்லுகின்ற வீதிகளையுடைய

[illegible] || ௯௨ ||

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௯௩ ||

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௯௪ ||

[illegible]
[illegible] ।

வைகளாக இருந்தால், அந்த நகரத்தில் அந்தர பணம் இருக்கக்கூடாது. 91

மற்ற விஷயங்களை அதற்குத் தக்கபடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 92

முன்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஸ்தானீயம் 1, துர்கம் 2, புரம் 3, பத்தனம் 4, கோத்மகோலகம் 5. துரோணமுகம் 6, நிகமம் 7, கேடம் 8, கிராமம் 9, கர்வடம் 10 என்று கூறப்படுகின்ற பத்து (10) விதமான வஸ்துக்களின் விந்யாஸங்களை, யுக்தியாகக் கல்பிக்கவேண்டிய முறைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 93

இவ்விதமாகப் பிராம்ஹணாதி ஜாதியினரும், மற்ற ஜாதியினரும் வஸிப்பதற்குரிய கிராமாதிகளின் விந்யாஸங்கள், சில்பசாஸ்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து இந்த நூலில் அலங்காரங்களுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 94

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸-
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌵𑌾𑌸𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌃 ॥ ௯௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌗𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

அரசன் மாறுதி காரியங்களில் சமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலான நான்கு பேர்களுக்கும், பூமியையும் பசுக்களையும் வழங்கவேண்டும். பணத்தையும் அநேகவிதமான வஸ்துக்களையும் வழங்கவேண்டும். அவர்கள் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் இருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக, பரம்பரையாக வஸித்துவருவதற்காக வீட்டையும் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். 95

நகரவிதானம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஏகாதஶோऽத்யாய: ॥

பூமிலம்பவிதானம் து வக்ஷ்யே ஸங்க்ஷேபத: க்ரமாத் ।
சதுரஶ்ராயதாஶ்ரம் வ்ருத்தம் ச வ்ருத்தாயதம் ததா ॥ ௧ ॥

அஷ்டாஶ்ரம் ச ஷடஶ்ரம் ச த்வ்யஶ்ரவ்ருத்தம் ததைவ ச ।
ஸப்தகம் விந்யாஸபேதம் ஸ்யாத் க்ஷயவ்ருத்திவிதானத: ॥ ௨ ॥

பூமிலம்பஸ்த்ரி வேதாத்யம் த்ரி சதுர்ஹஸ்தவர்தநாத: ।
த்வித்விஹஸ்தவிவ்ருத்த்யைவ (க) ஏகபூமேஸ்தாரம் சதுஷ்டயம் ॥

பஞ்சஷட்ஹஸ்தமாரப்ய த்வித்விஹஸ்தவிவர்தநாத் ।
த்விதலே து சதுஸ்தாரம் ருத்ரஹஸ்தாந்தகாவதி ॥ ௪ ॥

பதினொருவது அத்தியாயம்

பூமிலம்பவிதியைச் சுருக்கமாக முறையுடன் கூறுகிறேன்.

பூமிலம்ப விந்யாஸமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்ட சதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, அஷ்டாச்ரம் 5, ஷடச்ரம் 6, துவியச்ரவிருத்தம் 7, என்று பூமியைக் குறைப்பதாலும், கூட்டுவதாலும், பூமிலம்பமானமானது ஏழுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 2¼

மூன்று (3) முழம் முதலும், நான்கு (முழம்) முதலும், இரண்டுமுழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, ஏகபூமியின் மானமானது, நான்கு (4) விதமாகும். 3

ஐந்து (5) ஹஸ்தம் முதலும், ஆறு (6) ஹஸ்தம் முதலும் முறையே பதினொரு முழம் வரையிலும், பன்னிரண்டு ஹஸ்தம் வரையிலும், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர, துவிதல பூமியின் மானம் நான்குவிதமாகும். 4

ஸப்தாஷ்டஹஸ்தமாரப்⁴ய த்³வித்³விஹஸ்தவிவர்த⁴நாத் ।
பஞ்சத³ஶவிகாராந்த(ஷோட³ஶாந்த)கம் த்ரிதலம் பஞ்சமாநகம் ॥

நவத³ஶகராந் யாவத் பஞ்சஷோட³ஶஹஸ்தகம் ।
சதுஷ்டயம் ப்ரோக்தம் சதுஸ்தலம் ஸபஞ்சகம் ॥௬॥

ஏகஹஸ்தம் த்³விஹஸ்தம் வா க்ஷுத்³ரைகதலம் ஸ்ம்ருதம் ।
யுக்³மாயுக்³மகதே³வேஷு தேஷ்வேதே ஹஸ்தார்தே⁴ந ஸமந்விதை: ॥

கேசித் வத³ந்தி தே³வாநாம் மாநுஷாணாம் விமாநகே ।
த்³விஸ்தாரே ஸப்தஷட்பஞ்ச சதுஸ்த்ர்யம்ஶாதி⁴கம் த்ரிபி⁴: ॥

ஏழு (7) அல்லது எட்டு (8) ஹஸ்தம் முதல், (15) பதினைந்து விகாரம் (பதினைந்து அல்லது (16) பதினாறு) ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு ஹஸ்தம் விதமாகக் கூட்டிவர திரிதலமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 5

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் முதல் பதினைந்து (15) அல்லது பதினாறு (16) ஹஸ்தம் வரையில் (இரண்டு ஹஸ்தம் விதமாகக் கூட்டிவர) சதுஸ்தலமும், பஞ்ச தலமும் நான்குவிதமாகும். 6

க்ஷுத்ர ஏகதலமானது, ஒரு ஹஸ்தம் அல்லது இரண்டு ஹஸ்தம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 6½

சிலர் தேவதைகளுக்கு இரட்டைப் படையாகவும் ஒத்தைப் படையாகவும் கூறப்பட்ட அளவுகளில், அரை முழம் கூட்டியும், அரை முழம் குறைத்துமிருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 7½

மானுஷ விமானங்களில், ஏழு (7) ஹஸ்தம் ஆறு (6) ஹஸ்தம், ஐந்து (5) ஹஸ்தம் நான்கு (4) ஹஸ்தம், மூன்று (3) ஹஸ்தமுள்ள அளவுகளில், மூன்று (3) ஹஸ்தம் அதிகமாக இருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 8

ஶாந்திகம் பௌஷ்டிகம் ஜயதம் சாத்புதம் ஸார்வகாமிகம் |
உத்ஸ்ராயம் த்விமாத்ரேண பாதாத்யர்த்திகம் வாபி ஸம்மதம் ||

பஞ்சதஶகரவ்யாஸாத் ஹீனம் க்ஷுத்ர விமானகம் |
ஸப்தாஷ்டாதிகஸப்தத்யந்தம் ஹஸ்தாத் த்விவ்ருத்திதாத் ||௰||

ஸப்தவிம்ஶதி மானானி த்வாதஶாந்தானி ச |
ஸப்தவிம்ஶதிரேதானி ஆதிஶாந்தாந்தகாநி ||கக||

த்ரயோவிம்ஶச்சதுர்விம்ஶத்கராச்சதகராந்தகம் |
த்ரித்ரிஹஸ்தவிவ்ருத்த்யா து த்ரிதஶோத்ஸேதஸம்மிதே |

மானவாஹ்யகதாஶேஷம் ப்ரோக்தம் ஸப்தவிம்ஶதி |

அவைகளுக்கு, முறையே, சாந்திகம் 1, பௌஷ்டிகம் 2, ஜயிதம் 3, அத்புதம் 4, ஸார்வகாமிகம் 5, என்று பெயர். 8½

அதன் (நீளமானது) உயரத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு கால்பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு அதிகமாக இருப்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். 9

பதினைந்து முழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து குறைந்த விஸ்தாரமுடைய விமானமானது, க்ஷுத்ரவிமானமாகும்.

பதினேழு (17) அல்லது பதினெட்டு (18) முழம் முதல் எழுபது (70) முழம் வரையில் இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, மானமானது இருபத்தேழுவிதமாகும். அவைகள் முறையே பன்னிரண்டு (12) முழம் வரையில் கூறப்பட்டவைகளாம். 11

இருபத்திமூன்று (23) இருபத்திநான்கு (24) முழம் முதல், நூறு முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதம் விருத்தி செய்துவர, உத்ஸேத மானமானது (அகலத்தின் அளவானது) இருபத்தேழு (27) விதமாகும். (12)

த்ரி அத்ரோத்க்ருஷ்டேஷு மத்யாதி விமானே விஸ்தாரத: || கங ||

பஞ்சஷஷ்டிஷஷ்டிஹஸ்தாந்தம் ஸம்க்யயா ஸப்தவிம்ஸதி
(ஸப்தவிம்)ஸதி: |

அத்ரோத்க்ருஷ்டவிமானாதி மாத்ராணாம் விதீயதே || கச ||

ஸப்தாஷ்டதஸ்ஸ்தாநாத் த்ரி த்ரிஹஸ்தவிவர்த்தநாத் |
பஞ்ச ஷண்ணவதிர்யாவத் உத்ஸ்ரேதம் ஸம்க்யயா ||கரு||

ஸ்ரேஷ்டமத்யமநிஷ்டம் ஸ்யாத் ஸமம் மத்யமே ஷூ ச |
நவதஸாதிகாத் பஞ்ச ஷட்பஞ்சாஸகாந்தகம் ||கசு||

விமானஸ்ய விஸ்தாரஸ்யா த்வ அத்ர விம்ஸதி ஸம்க்யயா |

இவ்விதமாக உத்கிருஷ்டமானங்களில், உத்தம-மத்திம-அதம மானங்களாகும்.

பதிமூன்று (13) பதிநான்கு (14) முழம் முதல், அறுபத்தைந்து (65) அறுபத்தாறு (66) முழம் வரையில் இரண்டு (2) முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, விமானத்தின் அகலமானது முன்பு கூறியது போல இருபத்தேழு (27) விதமாகும். சதுஸ்தல விமானங்கள் பன்னிரண்டு முழம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 14

பதினேழு (17) பதினெட்டு (18) முழம் முதல் தொண்ணூற்றைந்து (95) தொண்ணூற்றாறு (96) முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, அதன் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டதுபோல், இருபத்தேழு விதமாகும். 15

இவ்விதமாக மத்தியம விமானங்களின், உத்தம-மத்திம அதம மானங்களாகும்.

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) முழம் முதல் ஐம்பத்தைந்து (55) அல்லது ஐம்பத்தாறு (56) முழம் வரையில்,

பஞ்சாதி த்வாதஶாந்தாநாம் ஹர்ம்யாணாம் விஸ்த்ருதம் க்ரமாத் ||

ஸப்தாஷ்டநவபௌமாநாம் யாநி உக்தவ்யாஸமாநத: |
தாந்யூஹ்ய த்வாதஶ பூம்யந்தம் விமாநம் மாநவித்தம: ||க௭||

த்விஷட்க த்ரயோதஶக்ஷ்மாதி ஷோடஶக்ஷ்மாந்தகம் க்ரமாத் |
ஷட்ஷட்ஷட்ஸப்தபஞ்சாஶத் ஹஸ்தைர்விஸ்தாரமீரிதம்
ஶிவோதிதம் || க௯ ||

விஸ்தாரம் ஸ்தம்பபாஹ்யாத்து ஜந்மாதி ஸ்தூப்யந்தமுந்நதம் |
கேசிந்நாபிவராந்தம் து ப்ரவதந்தி தது உந்நதம் || ௨௦ ||

இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர ஹர்மிய விஸ்தார மானது, இருபத்திநான்கு (24) வீதமாகும். இந்த விஸ்தார மானது, முறையே பஞ்ச ஹர்மியம் முதல், துவாதச ஹர்மியம் வரையில், (5 அடுக்கு மாடி முதல் 12 அடுக்கு மாடி வரையில்) ஹர்மியங்களின் விஸ்தாரமாகும். 17

அளவில் சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஏழு (7) எட்டு (8) ஒன்பது (9) பூமிகளுக்குக் கூறப்பட்ட பிரமாணத்திலிருந்து, துவாதச பூமியந்தம் பிரமாணங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 18

பன்னிரண்டு (12) பதிமூன்று (13) பூமி முதல் பதினாறு (16) பூமி வரையில், முறையே, ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தேழு (57) ஐம்பது (50) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும் என்று பரசிவனால் கூறப்பட்டிருக்கிறது 19

ஸ்தம்பத்திற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து விஸ்தாரத்தை கணக்கிடவேண்டும். ஜன்ம ஸ்தானத்திலிருந்து (அஸ்திவாரத்திலிருந்து) ஸ்தூபி வரையில் உயரத்தைக்

மஹாபூம்யாயாமோத்ஸேத: ஸமுதாஹ்ருத: ।
தத்தத்பூம்யாஸ்து விஸ்தாரஸப்தாம்ஶே நிர்தேஶோச்சம் த்ர்யம்ஶகை: ॥

விஸ்தாரத்விகுணாயாமம் அல்பபௌமேஷு
ப்ரயோஜயேத் ।
தேவாநாம் ஸார்வபௌமாநாம் த்வாதஶதலம் விது: ॥ ௨௨. ॥

ரக்ஷோகந்தர்வயக்ஷாணாமேகாதஶதலம் மதம் ।
விப்ராணாம் நவ பௌமம் ஸ்யாத் தஶபௌமமதாபி வா ॥௨௩॥

யுவராஜஸ்ய ராஜ்ஞஶ்ச பஞ்சமஸ்யைவ ஸப்தபூ: ।
ததாத்யைகாதஶதலம் ஷண்ணாம் வை அக்ரவர்த்திநாம் ॥௨௪॥

கணிக்கவேண்டும். சிலர் சிகரம் வரையில் உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். 20

மஹாபூமிகளின் (பெரிய மாடிகளின்) நீளமும் உயரமும் கூறப்பட்டது.

அந்தந்த பூமிகளின் விஸ்தாரத்தில், ஏழில் ஒரு பங்கில் மூன்று அம்சமானது, நிர்தேசோச்சமாகும். (குறிப்பிட்ட உயரமாகும்.)

அல்ப பௌமங்களில், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு நீளத்தை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

தேவர்களுக்கும், ஸார்வபௌமனுக்கும், பன்னிரண்டு தலம் வரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். 22

ராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், இவர்களுக்கு பதினொரு (11) தலம் வரையில் இருப்பதாகும்.

பிராம்ஹணர்களுக்கு, நவதலம், அல்லது தசதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 23

யுவராஜா, ராஜா, ராஜபஞ்சமன், இவர்களுக்கு, ஸப்த பௌமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௬॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥௨௭॥

[illegible] ॥

ஸப்த தலம் முதல், ஏகாதச தலம் வரையில் சக்கிர வர்திக்கும், அவனுக்கடுத்த ஆறுபேர்களுக்கும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24

சூத்திர ஜாதியில் பிறந்த வியாபாரிகளுக்கு அல்லது, வியாபாரிகளுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் திரிபௌமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ராஜாக்களுக்கு பஞ்சதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது பட்டதாரிகளுக்குமாகும். 25

மான நிபுணர்கள் பௌமதலமானது. நூறு முழத்திற்கு மேல் நீளமாகவும், எழுபது முழத்திற்குமேல் அகலமாகவும் இருக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். 26

பிரஹ்மா முதலிய தேவேசுவரர்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும், கலப்பாக முழக்கணக்குடன் கூடிய க்ஷுத்திர விமானங்கள், அல்பவிமானங்கள், மத்திம விமானங்கள்; உத்தம விமானங்கள் இவைகளின் விஸ்தார பேதங்களும், உச்ச பேதங்களும், யுத்தியுடன் உசிதமாக பிராசீனமான நூல்களில் கூறி இருப்பதையனுஸரித்து என்னால் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 23

பதினோருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

अथ द्वादशोऽध्यायः ॥

देवतानां द्विजातीनां वर्णानां हर्म्यके गृहे ।
गर्भन्यासविधिं सम्यक् संक्षेपाद्वक्ष्यतेऽधुना ॥

सर्वद्रव्यसमन्वितं गर्भं तत्सम्पदां प्रदम् ।
द्रव्यहीनसमन्वितं गर्भं सर्वविपत्करम् ॥२॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गर्भं सम्यग्विनिक्षिपेत् ।
गर्भश्वभ्रस्य मानं स्यात् स्वाधिष्ठानोच्चसम्मितम् ॥३॥

आधारभाजनं कार्यं गर्तं शिलेष्टकाकृतम् ।
कुड्ये सुधया तस्य ऊर्ध्वे सर्वत्र क्षिपेत् ॥

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

இப்பொழுது தேவதைகளுடையவும், பிராம்ஹணாதி வர்ணத்தாருடையவும், மாடிகளிலும் வீடுகளிலும், கர்ப நியாஸம் செய்யவேண்டிய விதியை நன்றாகவும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

சகலவிதமான திரவியங்களுடனும் கூடிய கர்பமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கும். கர்பமானது திரவியஹீனமாக இருந்தால், அது பலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டுபண்ணும். 2

ஆகையால், சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து, கர்பத்தை நன்கு வைக்கவேண்டும். கர்பம் வைப்பதற்கான குழியின் ஆழமானது எந்த கிருஹாதிகளில் வைக்கப் படவேண்டுமோ அதன் ஸ்வாதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமானமாக இருக்கவேண்டும். 3

கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்காக, பூமியில் பள்ளம் செய்து, அதை கருங்கல்லுகள் அல்லது செங்கற்களால்,

[illegible] ||5||

[illegible] ||6||

[illegible]

சச்சதுரமாகக் கட்டவேண்டும். அந்தப் பள்ளத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, அதனடியில், சகலவிதமான மிருத்திகை (மண்) களையும் போடவேண்டும். 4

நதீ 1, மடு (ஏரி முதலிய பெரிய ஜலாசயம்) 2, பயிர் விளையும் வயல் 3, மலை 4, *பல்லிகை 5, நண்டுவளை 6, கலப்பையின் கொழு 7, ஸமுத்திரம் 8, பசுவின் கொம்பு 9, யானையின் தந்தம் 10, இந்த இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மிருத்திகைகளை, பள்ளத்தின் அடியில் போடவேண்டும்.

அதற்குமேலே, அந்தக் குழியின் மத்தியில், தாமரைக் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். அதற்கு கிழக்கு திக்கில், நீலோத்பல கிழங்கை வைக்கவேண்டும். தெற்கு திக்கில், அல்லிக்கிழங்கை வைக்கவேண்டும். மேற்கு திக்கில், செங்கழினீர் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். வடக்கு திக்கில் காகலோகத்தை (காகலோட்டியத்தை) வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, சம்பா நெல் 1, சென்னெல் 2, வரகு தானியம் 3, கங்குதானியம் 4, பயறு 5, உளுந்து 6,

---

*[illegible] ।

*புத்து என்பது பாடபேதம்.

தஸ்யோபரி ந்யஸேத்தத்வத் ஸுஶ்லிஷ்டம் தாம்ரநிர்மிதம் |
த்ர்யங்குலாச்சதுரங்குலாத் த்வித்வ்யங்குலவிவ்ருத்தித: || ௯ ||

விஸ்தாரஸமமுத்ஸேதம் ஷட்பஞ்சாம்ஶேந ஹீநகம் |
அஷ்டாம்ஶம் வா ஷடம்ஶம் வா பஞ்சாம்ஶம் வா ததூநகம் || ௧௦ ||

ஏகாதி த்வாதசாந்தாநாம் ஹர்ம்யாணாமுதிதம் க்ரமாத் |
த்ரிபாகைகம் பாதாலம்பிவிதாநகம் || ௧௧ ||

கொள்ளு 7, எள்ளு 8, இந்த எட்டுவிதமான தானியங்களை யும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக எட்டு திக்கு களிலும் வைக்கவேண்டும். 8

அதற்குமேலே, தாமிரத்திலே செய்யப்பட்ட பெட்டியை வைக்கவேண்டும். அந்தப் பெட்டியின் அகல மானது, மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) அங்குலம் அகலம் முதல், இருபத்தைந்து (25) அல்லது இருபத்தாறு (26) அங்குலம் வரையில், இரண்டு அங்குலம் வீதமாக விருத்தி செய்துவர, பன்னிரண்டு (12) விதமாகும்.

அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்திற்கு சம மாகவோ, அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு, ஆறில் ஒரு பங்கு, அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கு குறைவாகவாவது இருக்க வேண்டும். 10

இந்த அளவானது, முறையே, ஏக ஹர்மியம் முதல் துவாதச ஹர்மியம் (12-மாடி) வரையிலுள்ள வாஸ்துக் களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

அதன் பாதாலம்பிவிதானமானது, அதற்காக எடுக்கப் பட்ட உயரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். (பாதாலம்பிவிதானம் - அதன் அடிப்பக்கத்தின் மட்டமான இடம்.) 11

தத்ஸ்தலம் ஹர்ம்யாங்க்ரி விஷ்கம்பஸமம் வாஷ்டாம்ஸஹீநகம் |
த்ரிபாதம் வா விஸாலம் தத் பேலாயா: ப்ராகிவோச்ச்ரயம்† ||

த்ரிவர்க்கமண்டபாகாரம் வ்ருத்தம் வா சதுரஸ்ரகம் |
பஞ்சவிம்ஸதி கோஷ்டம் வா நவ கோஷ்டகமேவ வா ||௧௩||

பேலோச்ச்ராயார்த்த த்ரிபாகைகம் கோஷ்டபித்த்யுச்ச்ரயம் பவேத் |
தத்பித்திகநம் த்வியவம் யவை: த்ரிசதுர்யவை: ||

அந்த இடமானது, அந்தந்த ஹர்மியங்களின் பாத விஷ்கம்பத்திற்கு (விஷ்கம்பம்-உயரம்) சமமாகவோ, அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். அந்த பேலையின் (பேலா-பேழை) அகலமானது, முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல இருக்கவேண்டும்.* 12

அது திரிவர்க மண்டபத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாகவாவது, வட்டமாகவாவது, சதுரச்ரமாகவாவது இருக்க வேண்டும். இருபத்தைந்து (25) கோஷ்டங்களுடையதாக வாவது, நவ கோஷ்டங்களுடையதாகவாவது இருக்க வேண்டும். 13

கோஷ்ட பித்தியின் (கோஷ்டம்-இடம்) உயரமானது, பேலையின் உயரத்தில் அரைப்பங்கு, அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அதன் பித்தியின் கனமானது இரண்டு யவை, மூன்று யவை, அல்லது, நான்கு யவை இருக்கவேண்டும். 14

---

†ஸமுத்தோத்த்ரிபாகைகம் பாதாலம்பிவிதாநகம் | இதி ௧௨ ஸ்லோகாதக்ரே அதிக: பாட: இதி பாடாந்தரம் |

*பாதாலம்பிவிதானமானது, எடுக்கப்பட்ட உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். என்பது 12-வது சுலோகத்திற்குப் பிறகு அதிக பாடம் என்பது பாடாந்தரம்:

உபபீடபதே தேவா: பஞ்சவிம்ஶதி ஸம்ஸ்திதா: ।
ஸ்வப்ரஸ்யோர்த்வம் மஹீம் ஸர்வாம் கந்தபுஷ்பைஶ்ச ப்ரதீ(தூ)பகை: ॥ ௧௫ ॥

வாஸயித்வா து பூர்வேத்யு: பஞ்சகவ்யேன கர்த்தகம்
ப்ரக்ஷால்ய ஸூத்ரயித்வா து பூதலே ஶாலிபி: ஸ்தண்டிலம் ॥

க்ருத்வா சண்டிதம் தத்ர மண்டூகம் வா பதம் ததா ।
விந்யஸ்ய தேவான் ப்ரஹ்மாதீன் ஸூத்ரஸ்ய தாரயா ॥

ஸம்பூஜ்ய கந்தபுஷ்பாத்யை: புவனாதிபதிம் ஜபேத் ।
ஸ்தபதி: வஸ்த்ராலங்க்ருதை: ஸுகந்தஜலபூரிதை: ॥

ஸம்பூர்ணை: கும்பை: ஸஹிதான் கலஶான் ஸ்தாபயேத் ।

அதன் உப பீடபதத்தில், இருபத்தைந்து தேவதைகள் இருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பள்ளத்திற்கு மேலேயுள்ள பூதலம் முழுமையும் சந்தனம்—புஷ்பம்—தீபம் (தூபம்) இவைகளினால், வாசனை யுள்ளதாகச் செய்து, 15

முதல்நாள் கர்பபாஜனத்தை பஞ்ச கவ்யத்தினாலே பிரக்ஷாளனம் செய்து, அதன்மேலே நூல்களை சுத்தி, பூமியில் சம்பா நெல்லை நன்றாகப் பரப்பி, மேடையாகச் செய்து, அதில் சண்டித பதம், அல்லது மண்டூக பதத்தைக் கல்பித்து, அதில் சுத்ராக்ஷதையின் தாரையினாலே, பிரம்ஹாதி தேவதைகளை நியாஸம் செய்து (ஆவாஹனம் செய்து) சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபம் செய்யவேண்டும். 17½

பிறகு, ஸ்தபதி, வஸ்திரம் சாத்தி அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், நறுமணமுள்ள ஜலத்தினாலே நிறைந்தவைகளும்

நிஷ்கலங்காந் நிர்வ்ரணாந் பஞ்ச பாத்ராணி ஸூத்ரிதாந் ||

தஸ்ய ச தக்ஷிணே கந்தஶாலிப்ரகல்பிதே |
ஸ்தாப்ய கந்தபுஷ்பாத்யைः பலிம் தத்யாத் யதாவிதி ||௨௰||

ஶுத்த(ஸ்நாத்வா)த்மா ததः பாத்ரம் வேஷ்டயேச் ஶ்வேத-வாஸஸா |
ஶ்வேதவஸ்த்ராஸ்தரோபேதே தாந்யே ந்யஸ்ய ஸதர்பகே ஸ்தபதி: || ௨௧ ||

பீத்வா ஶுத்தம் பயோ ராத்ரௌ உபவாஸீ பவேத் தத: |
ஸ்தபதிः ஶாஸ்த்ரவித் ப்ராஜ்ஞ: ஸூத்ரக்ராஹ்யாதி வேஷ்டித: || ௨௨ ||

யாமத்வயாதீதஸமயே ஸுநக்ஷத்ரே ஶுபாந்விதே |

களங்கம் (அழுக்கு அல்லது தோஷம்) அற்றவைகளும், பொத்தலில்லாதவைகளும், நூல் சுற்றப்பட்டவைகளுமான ஐந்து (5) பாத்திரங்களை வைத்து, அதன் தென் பக்கத்தில் கந்தத்துடன் கூடிய சம்பா நெல்லினால் கல்பிக்கப்பட்ட ஸ்தண்டிலத்தில் (திட்டாணியில்) வைத்து, அவைகளை, சந்தனம் புஷ்பங்களினாலே ஆராதித்து (பூஜை செய்து) முறைப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 20

ஸ்தபதி சுத்தனாக இருந்துகொண்டு, கர்பந்யாஸம் செய்வதற்கான பாத்திரத்தை வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே சுத்தி, தானியஸ்தண்டிலத்திற்குமேலே, வெளுப்பு வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு, தர்பைகளைப் பரப்பி, அதன் மேலே, அந்த கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும்.

பிறகு, இரவில், சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். பிறகு, சில்ப சாஸ்திரமறிந்த மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், ஸூத்திர கிராஹி முதலியவர்களால் சூழப்பட்டவனாக இருந்துகொண்டு,

ஹைமராஜததாம்ரேஷு பாத்ரேஷு வ்ரீஹிகாத்³யகாந் ||௨௩||

த்ரபுணா கங்கு³ஶாலீஶ்ச ராஜதே உத்க்ருஷ்டயவாஸ்ததா² |
கோத்³ரவம் ச திலம் மாஷம் வைக்ராந்தேந ப்ரயத்நத: ||

ஸம்பாதி³ஷு ச ந்யஸேதே³தாந்யஷ்டதிக்ஷு யதா²க்ரமம் |
ஜயந்தே ஜாதி ஹிங்குல்யம் ஹரிதாலம் ப்⁴ருஶே பதே³ |௨௫||

மந:ஶிலாம் ச விததே² ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம் து ப்⁴ருங்க³கே |
ராஜாவர்த்தம் து ஸுக்³ரீவே பூஷே கை³ரிகமீரிதம் ||

தானியம் முதலிய வஸ்துக்களை கர்ப பாஜனத்திற்குள் வைக்கவேண்டும். 22½

தங்கத்திலே செய்யப்பட்ட சாலிதானியம் 1, (சம்பா நெல்) வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட விரீஹிதானியம் 2, (அறுபது நாளில் விளையும் நெல், அல்லது சென்னெல்) சுல்பத்திலே செய்யப்பட்ட கொள்ளு 3, (சுல்பம் சுத்தம் செய்த செம்பு) த்ரபுவினும் (பித்தளை) செய்யப்பட்ட கம்பு தானியம் 4, ஈயத்திலே செய்யப்பட்ட உளுந்து 5, இரும்பிலே செய்யப்பட்ட பயறு 6, இரும்பிலே செய்யப்பட்ட வரகு தானியம், (7) வைக்கிராந்த மென்னும் லோஹத்திலே முயற்சியுடன் (பிரயாசத்துடன்) செய்யப்பட்ட எள்ளு 8, ஆகிய எட்டு (8) தானியங்களையும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

ஜயந்த ஸ்தானத்தில் ஜாதி ஹிங்குலியத்தையும் அரிதாரத்தை பிருசஸ்தானத்திலும், மனோசிலையை வித்த பதத்திலும், மாக்ஷிகத்தை (ஸுவர்ண மாக்ஷிகம்) பிருங்கராஜ பதத்திலும், ராஜாவர்தத்தை சுக்ரீவபதத்திலும், கைரிகத்தை (மலையிலுள்ள தாதுப்பொருள்) சோஷ பதத்திலும்,

அஞ்ஜநம் முக்யஸ்தாநே அதிதௌ ச ரஸம் ததா ।
மத்யே பத்மராகம் து *மரீசௌ வித்ருமம் ந்யஸேத் ॥௨௭॥

ஸாவித்ரே புஷ்பராகம் து வைவஸ்வதே வைடூர்யமேவ ச ।
வஜ்ரம் இந்த்ரஜயே மித்ரே இந்த்ரநீலம் து ருத்ரகே ॥

ருத்ரராஜே மஹாநீலம் மரகதம் து மஹீதரே ।
முக்தாபலம் ஆபவத்ஸே ப்ராச்யாதி ப்ராதக்ஷிண்யக்ரமேண து ॥

விஷ்ணுக்ராந்தா த்ரிசூலா ஸ்ரீ: ஸஹதேவா து தூர்வா ।
[illegible] ॥௩௰॥

அஞ்சனத்தை (அஞ்சக்கல்) கணமுக்ய ஸ்தானத்திலும், தர தத்தை (பாதரஸத்தை) அதிதி ஸ்தானத்திலும், மத்தியில் பத்ம ராகத்தையும் 1, *மரீசிபதத்தில் பவழத்தையும் 2, சாவிந்திரபதத்தில் புஷ்பராகத்தையும் 3, விவஸ்வத் பதத்தில் வைடூரியத்தையும் 4, இந்திரஜயபதத்தில் வைரத்தையும் (5) மித்திரபதத்தில் இந்திர நீலத்தையும் 6, ருத்ரராஜ பதத்தில் மஹா நீலத்தையும் 7, மஹீதரபதத்தில் மரகதத்தையும் 8, அபவத்ஸபதத்தில் முத்தையும் 9, கிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே பிரதக்ஷிணமாக வைக்கவேண்டும்.

விஷ்ணுகிராந்தி, திரிசூலம், ஸ்ரீதேவீ, ஸஹதேவீ, தூர்வை, கருச்சாரங்கண்ணி, நாயுருவி, ஓரிதழ் தாமரை, இந்த எட்டு ஓஷதிகளையும் ஈசானதிக்கு முதல் முறையே வைக்கவேண்டும். 30

*ஆர்யகே இதி மரீசௌ இதி பாடபேத: । பதாநாம் க்ரமோ விச்ருங்கல: । தத் ப்ரயத்நேந ஜ்ஞேயம் ।

* ஆர்யக ஸ்தானத்தில். என்பதற்கு பதிலாக மரீசி ஸ்தானத்தில் என்று இருக்கிறது. பதங்கள் வரிசையாக கூறப் படவில்லை. இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆயுதந்யாஸ: |

சந்தநாகருகர்ப்பூரலவங்கைலாலதாபலம் |
தக்கோலஞ்சாஷ்டகந்தாம்ஸ்து ஜயந்தாதிஷு விந்யஸேத் ||௩௧||

ஸ்வஸ்திகாநி அதஶ்சைவ ஹேமாயஸ்தாம்ரராஜதை: |
ஸர்வேஷாமபி ஸாமாந்யே தேவாநாம் ச ந்ருணாம் ஸ்ம்ருதே ||௩௨||

கபாலஶூலகட்வாங்கம் பரஶும் வ்ருஷபம் ததா |
பிநாகம் ஹரிணம் பாஶம் ஹைமம் சைவாஷ்டதிக்ஷு
விந்யஸேத் || ௩௩ ||

*சந்தனம் 1, அகில் 2, பச்சைக்கற்பூரம் 3, லவங்கம் 4, ஏலக்காய் 5, லதாபலம் (ஜாதிலதாபலம்) 6, தக்கோலம் 7, (செஞ்சந்தனம் 8) ஆகிய அஷ்ட (8) கந்தங்களை, ஜயந்தாதி ஸ்தானங்களில் வைக்கவேண்டும்.

தங்கம், இரும்பு, தாம்ரம், வெள்ளி, இவைகளினுல் நான்கு ஸ்வஸ்திகங்களை செய்து, அவைகளை முறையே (கிழக்கு திக்குமுதல்) நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும்.

வரையில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும், ஸகல தேவதைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி அந்தந்த தேவதைக்குறிய அடையாளங்களுடன் கூறுகிறேன். 32

கபாலம் 1, சூலம் 2, கட்வாங்கம் 3, பரசு 4, விருஷபம் 5, பிநாகம் 6, மான் 7, பாசம் 8, (இவைகள் சிவசின்ஹங்கள்) இந்த எட்டு (8) ஆயுதங்களையும் கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். 33

* இங்கு (7) கந்த திரவியங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், சந்தணம் என்பதற்கு, வெண் சந்தணம், செஞ்சந்தணம் என இரண்டையும் கொள்ளவேண்டும்.

𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌚𑌾𑌮𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 (𑌸)𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌮𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑌶𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ॥

ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட அஷ்டமங்களங்களை, முன்போலவே, எட்டு (8) திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

தர்பணம் 1, (முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி) பூரண கும்பம் 2, விருஷபம் 3, இரண்டு சாமரம் 4, ஸ்ரீவத்ஸம் 5, ஸ்வஸ்திகம் 6, சங்கம் 7, தீபம் 8, இவைகள் தேவாஷ்ட மங்களமாம். இவைகளை, யஜமானனுடைய அனுமதியுடன், ஸ்தபதியாவது அவனுடைய சிஷ்யனாவது, முறையுடன் வைக்கவேண்டும். 35

பிறகு வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே, அந்த கர்ப பாஜனத்தைமூடி, அது அசங்காமலிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

அந்த கர்பபாஜனத்தை, கந்தம் – அக்ஷதை புஷ்பங் களினாலே ஆராதித்து (பூஜித்து), கலசஜலத்தினாலே அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். 36

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம், குண்டலம், ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்கள், கடகம், மோதிரம், ஸுவர் ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்க பூஷணங்கள், மற்றும் பலவித ஆபரணங்கள், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதம், புதிய வஸ்திரம் உத்தரீயங்கள், இவைகளை தரித்துக் கொண்டு, சுவேத சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பு

விப்ரஸ்வாத்⁴யாயகோ⁴ஷேஷு ஶங்க²பே⁴ர்யாதி³நிஸ்வநை: ।
கல்யாணஜயகோ⁴ஷேஷு கௌ³ரீகல்யாணகீ³ததே ॥௧௮॥

ஸப்தகல்பத்³ருமாராமதி³க்³க³ஜைஶ்சாபி ஸம்யுதே: ।
ஸமுத்³ரைஸ்ஸஹ ஶைலைஶ்ச ஸப்தத்³வீபைர்விபூ⁴ஷிதே: ॥

நாக³ஶீர்ஷஸ்தி²தே தஸ்மிந் ப்ரதீ³பகே: ।
ஸ்வஸ்தா²நே சைவ மஹாஸ்தாநே ஸ்தி²தவாந் ஸர்வதே³வதா: ॥௧௯॥

த்⁴யாத்வா தா⁴ராத⁴ரம் ஸர்வம் த்ரிகாலேஷு ஸம்ஸ்தி²தம் ।
ஸஹோத³ரம் ஸர்வபூ⁴தாநாம் ஸந்நிவேஶ்ய ஸ்தி²தம் ॥௨௦॥

ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²தி லயாதா⁴ரம் பு⁴வநாதி⁴பதிம் ஜபேத் ।
ப்³ரஹ்மாதீ³நாம் ச தே³வாநாம் தே³வீநாம் கா³ர்ப⁴ஸ்தி²தே ॥௨௧॥

தத்ஸம்ஸ்தி²தே யதா² ஸ்தா²நம் த³க்ஷிணம் தி³ஶாவதே |

நிறமான புஷ்பங்களை சிரஸ்ஸில் சூடிக்கொண்டு, சுத்தனாக இருந்துகொண்டு,

பிராம்ஹணர்களுடைய வேத கோஷங்களுடனும், சங்கம் பேரிகை முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், கௌரீ கல்யாணம் முதலிய பாட்டுகளுடனும், ஜயகோஷங்களுடனும், திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரங்களுடனும் மலைகளுடனும் கூடியதும், அனந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான அகண்ட பூமண்டலத்தையும் தியானம் செய்துகொண்டு, ஸிருஷ்டி - ஸ்திதி - லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரபூதரான புவனபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

ஜபம் தியானம் செய்துகொண்டு,— பிரம்ஹாதிதேவர்களுக்கும் தேவிமார்களுக்கும் கர்பஸ்தானமாகக் கூறப்பட்டு இருக்கிற துவாரத்தின், (கர்பகிருஹ துவாரத்தின்) தென்

ஹோமஸ்தம்பே க்ரு(க்ரு)ஹஸ்தம்பே பாதுகாஸ்து
க்ரு(க்ரு)தோபய: ||௪௨||

தஸ்யாதஸ்தாத்க்ருதம் நிம்நம் கர்த்தம்(கர்த்தே) ஸம்பத்விநாஶகம் |
அதஸ்தாந்நீக்ருதா ஸாரவ்ருக்ஷபாஷாணநிர்மிதா ||௪௩||

பாத்ரத்விகுணவிஸ்தாரா பஞ்சாங்குலகநாந்விதா |
ப்ரதிமாபலகா யா ஸா ஸ்தாப்யா தத்பாஜநோபரி ||௪௪||

தத்பீடே ஸ்தாபயேத் ஸ்கம்பம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமதாமிஷ்டகம் |

பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பத்திற்குக் கீழேயுள்ள குழியில், கர்பத்தை (அந்த கர்பபாஜனத்தை) நன்கு பொருத்தமாக வைக்கவேண்டும். 41½

ஹோமஸ்தம்பம், கர்பகிருஹத்தில் சுற்றிலுமுள்ள தூண்கள், கர்பகிருஹத்தைச் சுற்றிலும் பாதுகாஸ்தானம், இவைகளின் கீழே, செய்யப்படும் பள்ளமானது, கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்கு செய்யப்பட்ட பள்ளத்தைக் காட்டிலும் அதிக உயரமுள்ளதாக (ஆழம் உள்ளதாக) இருந்தால் அது, கர்பஸ்தாபனத்திலே உண்டாகும் சகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் நாசம் செய்துவிடும். [கர்ப கிருஹத்திலுள்ள தூண்கள், சுற்றுப்புறங்களில், சுவர் வைக்குமிடங்கள், இவைகளின் அஸ்திவாரத்திற்காக தோண்டப்படும் பள்ளமானது, கர்பஸ்தாபன ஸ்தானத்தை காட்டிலும் அதிக ஆழமுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது என்பது பொருள்.]

அந்த கர்பபாஜனத்தின்மேலே, ஸாரவத்தான (மிகவும் உறுதியான) மரங்கள், அல்லது சிலையினாலே சச்சரமாகவும், பாத்திரத்தின் விஸ்தாரத்தைப்போல இருமடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், ஐந்து அங்குல கனமுள்ளதாகவும், பிரதிமா பலகையை கல்பித்து அதை கர்ப பாஜனத்தின்மீது வைக்கவேண்டும். 44

𑌸𑌰𑌤𑍍𑌨𑍌𑌷𑌧𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௪௫॥

𑌈𑌶𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥௪௬॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌾𑌪𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।

𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
[illegible] 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௪௭॥

[illegible] ।

அந்த பலகத்திற்குமேலே, நான்கு செங்கற்களை நன்கு பொருத்தமாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டதும், ரத்னங்கள்—ஓஷதிகளுடன் கூடியதும், வஸ்திரம், புஷ்பம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஸ்தம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 45

இதற்கு ஈசகர்பம், என்று பெயர். மற்ற தேவாலயங்களில் கர்பஸ்தாபன விதியைக் கூறுகிறேன்.

விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில் கர்பத்தின் மத்தியில் ஸுவர்ணத்தினால் சக்கரம் செய்துவைக்கவேண்டும். சங்கம் - வில் - தண்டம் இவைகளை தங்கத்தினாலும், நந்தகத்தை (கத்தியை) அயஸ்ஸினாலும் (இரும்பினாலும்) செய்து தனுஸ் - சங்கம் இவைகளை இடது பக்கத்திலும், கத்தி, தண்டம் இவைகளை வலது பக்கத்திலும் வைக்க வேண்டும். ஸுவர்ணத்தினால் கருடனை செய்து எதிரில் வைக்கவேண்டும். இது விஷ்ணு ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டிய கர்பமாகும். 47½

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] || ௫௦ ||

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible]* [illegible] || ௫௧ ||

[illegible] ।

பிரஹ்மாவின் ஆலயத்தில் யஜ்ஞோபவீதம், ஓங்காரம், ஸ்வஸ்திகம், அக்னி இவைகளை ஸுவர்ணத்தினலும், பத்மம் கமண்டலம் - ஜபமாலை - தர்பம் இவைகளை தாமிரத்தினலும் செய்துவைத்து, பிரஹ்மாவின் ஆஸனபதத்தில், பத்ம மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அந்த கர்ப மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தினல் சுத்தப்பட்ட ஓம்காரத்தை வைக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகங்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும். இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தை வைக்க வேண்டும். தர்பம் - ஜபமாலை இவைகளை வாம (வலது) பாகத்திலும் வைக்கவேண்டும். எதிரில் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அக்நியை வைக்கவேண்டும். இது பிரஹ்ம கர்பமாகும். இதை பிரஹ்ம ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும். 51

ஸ்வஸ்திகம் - ஜபமாலை - சக்தி - சக்கரம் - கோழி-மயில் களை ஸுவர்ணத்தினல் செய்யவேண்டும். இரும்பினல் சக்தி யாயுதத்தை செய்து மத்தியில் வைக்கவேண்டும். இடது

---

*[illegible] ।

அக்ஷஸூத்ரம் புர: ஸ்தாப்யம் ஷண்முகஸ்ய ஸத்மநி ||

பத்மம் சாங்குசம் பாசம் ஸிம்ஹம் ஸவித்ராலயே |
வஜ்ரம் கஜம் நந்தகம் சக்ரம் சாமரம் சாபி வஜ்ரிண: || ௫௪ ||

ஜாம்பூநதமயம் மேஷம் சக்திம் பாவகஸ்யாலயே ந்யஸேத் |
ஆயஸம் மஹிஷம் பாசம் ஹேமஜம் யமாலயே || (

ஆயஸம் நந்தகம் கர்ப்பே நிர்ருதேஸ்து விமாநகே |
வாருணே மகரம் பாசம் லோஹஜம் ஹேமஜம் ததா || ௫௬ ||

பக்கத்தில் குக்குடத்தையும், வலது பக்கத்தில் மயிலையும் வைக்கவேண்டும். அக்ஷஸூத்திரத்தை எதிரில் வைக்க வேண்டும். இது ஷண்முகபவனத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்மமாகும். 53

தாமரைப்பூ – அங்குசம் – பாசம் – ஸிம்ஹம், இவைகள் ஸூரியாலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டியவை களாகும்.

இந்திரனுடைய ஆலயத்தில், வஜ்ரம், யானை, நந்தகம், (கத்தி) சக்ரம், சாமரம், இவைகளை வைக்கவேண்டும். 54

தங்கத்தினலே செய்யப்பட்ட, செம்மரியாடு, சக்தி இவைகளை அக்நியின் ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட எருமைக்கடா, தங்கத்தி னுலே பாசம் இவைகளை யமனுடைய ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டும். 55

நிருருதியின் விமானத்தில், இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட நந்தகத்தை (கத்தியை) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

வருணனுடைய ஆலயத்தில், இரும்பினுல் செய்யப் பட்ட மகரத்தையும் (முதலையையும்) தங்கத்தினுலே

[illegible]

செய்யப்பட்ட பாசம், இவைகளை, கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 56

வாயுவுக்கு தங்கத்தினாலே மானையும், சந்திரனுக்கு, வியாளத்தையும், (வியாளம் - யாளி, அல்லது பாம்பு) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

குபேரபவனத்தில் மனுஷ்யாகிருதியையும், மன்மத பவனத்தில் மகரத்தையும் வைக்கவேண்டும். 57

பரசு, தந்தம், ஜபமாலே, இவைகளை, விக்னேசுவரருடைய ஆலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்

சாஸ்தாவின் ஆலயத்தில், ஓம்காரம், கோணலான தண்டம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலே செய்து வைக்க வேண்டும். 58

புத்தருடைய ஆலயத்தில், அரசமரம் - கமண்டலம் - ஸிம்ஹம் - குடை - இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து, அரசமரத்தை எதிரில் வைக்கவேண்டும். குடையை அதன் மேலே வைக்கவேண்டும். கமண்டலத்தை இடது பக்கத்திலும், ஸிம்ஹத்தை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும்

कमण्डल्वक्षमाला च पिञ्छिपिञ्छं तु हेमजे ।
त्रिछत्रं कनकं (पिप्पलं) ताम्रवृक्षं रक्तमयं
भवेत् ॥६१॥

वृक्षस्याधारतः पार्श्वयोः छत्रं तथैवापरिविष्टितम् ।
पिञ्छं दक्षिणहस्ते चाक्षमाला वामे तु कुण्डिका ॥

श्रीवत्सं हृदये पार्श्वे केशं तत्र विन्यसेत् ।
अपरे कनकं ताम्रवृक्षं सिंहेनाग्रनालये ॥६२॥

पार्श्वकं छत्रं च मौलं तु सिंहं पीठं च
राजतम् ।
ऊर्ध्वं तत्त्रयं देवि कराश्लिष्टोपहेमजम् ॥६३॥

स्वर्णं वा मध्यमे विन्यसेत्तु मध्यं कात्यायनीलक्षणः ।

ஸ்ரீவத்ஸம், அசோகஸிம்ஹம் (ஸிம்ஹத்துடன் அசோக சக்ரம்) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 60

ஜைனுலயத்தில், கமண்டலம் – ஜபமாலை – மயில் தோகை, இவைகளையும், மூன்று குடை, அரசமரம், விசிறி, இவைகளையும், தங்கத்தினலே செய்து, மரத்தை எதிரில் வைத்து, அதன்மேலே குடையை வைக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில், மயில்தோகை, அல்லது ஜபமாலையையும் இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தையும் வைக்கவேண்டும். ஸ்ரீ ஸ்வரூபத்தை மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அங்கு ஸிம்ஹத்தையும் வைக்கவேண்டும். அபரபாகத்தில் (இடது பக்கத்தில்) கமண்டலத்தையும், விசிறியையும், வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 63

ஸமர்த்தனுக இருப்பவன், துர்கையின் ஆலயத்தில், கிளி – சக்ரம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினுலும், ஸிம்ஹம்,

𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌕𑍇 ॥௬௫॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌕𑍇𑌤𑍂𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌕𑍇 ॥ ௬௬ ॥

𑌕𑌪𑌾𑌲𑌶𑍂𑌲𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍀𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌭𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌰𑍂𑌪𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌂𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

சங்கம் இவைகளை வெள்ளியினாலும், மானை தாமரத்தினாலும், கத்தியை இரும்பினாலும் செய்து கர்பஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். 64½

க்ஷேத்திரபாலருடைய ஆலயத்தில், கட்வாங்கம் – நந்தகம் (கத்தி) – சக்தி – இவைகளை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 65

லக்ஷ்மீதேவிக்கு, தாமரை புஷ்பத்தையும், ஸரஸ்வதீ தேவிக்கு, மூன்று அக்ஷர ஸ்வரூபமான ஓம்காரத்தையும், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஜ்யேஷ்டாதேவியின் ஆலயத்தில் காக்கை – துவஜம் – நீலோத்பலம் – இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து வைக்க வேண்டும். 66

காளிகோவிலில், கபாலம் - சூலம் - மணி - பிரேதங்கள், இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் கோவிலில், ஹம்ஸம் 1, ஜபமாலை 2, மயில் 3, கருடன் 4, ஸிம்ஹம் 5, யானை 6, பிரேதரூபங்கள் 7, இவைகளை, தங்கத்தினாலே செய்து வைக்கவேண்டும். 67½

ஸஹாக்ஷஸூத்ரகம் தீபம் ரோஹிண்யாலயமத்யகே ||

தர்பணம் சாக்ஷமாலாம் ச பார்வத்யாலயே ந்யஸேத் |
ஸஹாக்ஷஸூத்ரகம் பூர்ணகும்பம் மோஹிநீ ஸ்தாநகே ||

அநுக்தபுருஷ ஸ்த்ரீணாம் ஸ்வஸ்வ வாஹந ஸமந்விதை: |
ஸ்வஸ்தாநாம் ச தேவாநாம் தேவீநாம் மத்யதோ விந்யஸேத் ||

ப்ராஹ்மணாநாம் து வர்ணாநாம் ஜாதிமத்யே விநியஸேத் |
தாம்ரகம் குண்டிகாம் ச ஹைமம் தண்டம் ரௌப்யகம் ||௭௧||

யஜ்ஞோபவீதம் யஜ்ஞாக்நிம் யஜ்ஞபாத்ராணி ச ராஜதே |
யஜ்ஞோபவீத(தம்)ஸௌவர்ணம் யஜ்ஞபாத்ராணி தக்ஷிணே ||

ரோஹிணிதேவியின் ஆலயத்தில், தாமரை மணிமாலை, அல்லது, தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, தீபம், இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 68

பார்வதீ தேவியின் ஆலயத்தில், கண்ணாடி, ஜபமாலை, இவைகளை வைக்கவேண்டும். தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, அல்லது தாமரைமணி மாலை, பூரணகும்பம், இவைகளை மோஹிநி ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும். 69

இங்கு கூறப்படாத புருஷதேவதைகளுக்கும், ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும், அவரவர்களுக்கு உரிய அடையாளங்களுடனும், வாஹனங்களுடனும் கர்ப்பத்தை வைக்க வேண்டும். 70

பிராம்ஹணர் முதலானவர்களுக்கு அந்தந்த ஜாதிக்குரிய கர்பத்தை வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தாமரத்திலே கமண்டலம், தங்கத்திலே தண்டம், வெள்ளியிலே யஜ்ஞோபவீதம் – யஜ்ஞாக்னி – யஜ்ஞ பாண்டங்கள் - (பாண்டம் - பாத்திரம்) இவைகளைச்செய்து

வாமே து கரகம் காஷ்டதண்டம் வாமதோ ந்யஸேத் ।
விப்ர மஹாஸித்தம் ப்ரோக்தம் ஸ்வஸ்திகானி சதுர்திக்ஷ்வபி ॥

மத்யே ஸௌவர்ணம் சக்ரம் வாமே ஶங்கம் ச ராஜதம் ।
காமுகம் தாம்ரஜம் வாமே தண்டாஸீ சைவ தக்ஷிணே ॥

ஹஸ்தம் சாயஸஶ்சைவ ஸ்யாச் சதுர்திக்ஷ்வபி ।
ஹைமாயஸகம் தாம்ரம் ராஜதம் க்ரமஶோ ந்யஸேத் ॥

மத்யே ஶ்ரீதேவிகம் ஹைமம் ஸ்வஸ்திகானி சதுர்திக்ஷ்வபி ।
சத்ரத்வஜபதாகாஶ்ச தண்டம் சைவ ஶாஸநாத்மகம் ॥௭௩॥

ராஜதானே ஹ்யேவம் க்ருஹத்வாரே து யதாக்ரமம் ।

மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தையும், யஜ்ஞபாண்டங்களை வலது பக்கத்திலும், கமண்டலத்தையும், தடியையும் இடது பக்கத்திலும், அக்னியை முன்னிலையிலும் வைக்கவேண்டும். இது பிராம்ஹணர்களுக்குரிய கர்பமாகும். 72½

க்ஷத்திரியர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், நடுவில் ஸுவர்ணமயமான சக்கரத்தையும், இடது பக்கத்தில் வெள்ளியினாலே சங்கத்தையும், தாமரத்தினாலே செய்யப்பட்ட வில்லை இடது பக்கத்திலும், வெள்ளியினாலே செய்யப்பட்ட தண்டம் - கத்தி, இவைகளை வலது பக்கத்திலும், - தங்கம் - இரும்பு - தாமரம் - வெள்ளி, இவைகளால் செய்யப்பட்ட நான்கு யானைகளை நான்கு திக்குகளிலும் முறையே வைக்கவேண்டும்- நடுவில் லக்ஷ்மீதேவியின் உருவத்தையும், அதற்கு நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், குடை, துவஜம், பாவட்டா, இவைகளையும், ஆஜ்ஞாரூபமான தண்டத்தையும் வைக்கவேண்டும். இந்த கர்பமானது, அரசனுடைய அரண்மனையில் வைப்பதானால், ராஜகிருஹதுவாரத்தில் வைக்கவேண்டும். மற்ற

𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌚 †𑌵𑌿𑌜𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥௭௭॥

𑌆𑌯𑌸𑌾 𑌹𑌲𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌕𑍁𑌲𑍀𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌸𑍀𑌸𑌮𑌾𑌷𑌂 𑌹𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌗𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥௭௮॥

𑌅𑌰𑍍𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌰𑌜𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌿 ॥

𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇 ।
𑌬𑍀𑌜𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௮௦॥

க்ஷத்திரியர்களுடைய கிருஹத்திலானால் உசிதம்போல் வைக்கவேண்டும். 76½

வார்ஷ்ணேயகர்களுடைய கிருஹ கர்பமானால், (வார்ஷ்ணேயகர்-விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறந்தவன்) * விஜய துவாரத்திற்கு தென் பக்கத்தில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட கலப்பையின் கொழு, சங்கு, தாமரத்தினால் செய்யப்பட்ட நண்டு, பஞ்சாயுதங்களையும், ஈயத்தினால் செய்யபட்ட உளுந்து, குதிரை, விருஷபம், யானை, சிங்கம், இவைகளையும் சூரியன்-அக்கினி—வருணன்—இந்து இவர்களின் ஸ்தானத்தில் நன்கு வைக்கவேண்டும். வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட நான்கு பசுக்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். காளைமாட்டை முன்பக்கத்தில் வைக்க வேண்டும். இது வைசியர்களுக்குக் கூறபட்ட கர்பமாகும். 79½

---

†𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌾, 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌾, 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

* விவஸ்வத்ஸ்தானத்திற்கு, என்றாவது விததஸ்தானத்திற்கு என்றாவது, பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ரஜதேந பஶும் வித்யாச் ச தாம்ரேண விநிக்ஷிபேத் ।
மத்யே கோவ்ருஷபம் சைவ தத்தக்ஷிண்யே யுகம் புர: ॥

ஸவ்யம் தக்ஷிணபாகே து வாமாம்ஶே பீஜபாத்ரகம் ।
பீஜம் ஹிரண்மயம் ப்ரோக்தம் ஶூத்ரம் வைஶ்யஸ்ய ச ஸம்மதம் ॥

ப்ராஹ்மணானாம் ப்ரஹ்மோக்தம் ச ஜாத்யுக்தம் விமிஶ்ரிதம் ।
அநேகஹர்ம்யயுக்தானி யானி வாஸக்ருஹாணி ச ॥ ௮௩ ॥

ப்ருஷ்டே ச ஹ்யாதி ஸம்ஸ்தே ச ப்ரஹ்மக்ஷேத்ரே * ।
தக்ஷிணே நந்த ஹிஸ்தே து ஸௌம்யாதே து
ஆதாமர்கே ॥ ௮௪ ॥

தங்கத்திலுலே செய்யப்பட்ட விதைகள் வைக்கும் பாத்திரமும், கலப்பையும், தாமரத்திலுலே செய்யப்பட்ட நுகத்தடி, வெள்ளியினுல் செய்யப்பட்ட பசு, இவைகளை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். நடுவில் காளை மாட்டை வைக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து (அதற்கு எதிரில்) நுகத்தடியை வலது பக்கத்திலும், பீஜபாத்திரத்தை (விதை வைக்கும் பாத்திரத்தை) இடது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். பீஜங்கள் (விதைகள்) தங்கத்திலுலே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது சூத்திரர்களுக்குரிய கர்பமாகும். இது வைசியர்களுக்குமாகும். 82

பிராம்ஹணர் முதலிய ஜாதியினரின் வீடுகளில், வைக்கப்படுகின்ற கர்பமானது, கர்பத்திற்கு கூறப்பட்டிருக்கிற திரவியங்களுடன் அந்தந்த ஜாதியினருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

வசிக்கின்ற வீடானது அநேக பூமியுக்தமாக (பல மாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்) அந்த வீடுகளில்,

---

*ராக்ஷஸேபி ச உக்தி பாடே ஸாவஶ்ரிகி ஸாதி ।

ஆர்வ்ய தக்ஷிணே ஸ்தம்பே யோகே வாபி விதீயதே |
ஸ்தாலீ ததுபதாநம் ச வார்ஷிகம் தண்டுலம் ஸ்ரஜ: ||

களக்யம் தந்தகாஷ்டம் ச க்ருஶாநும் லோஹம் ஸபாத்ரகம் |
தக்ஷிணே ஸ்தாபயேச் சாலி: கும்ப: பூர்ணோதகாந்வித: ||

தநஸ்தம்பே தநாதாநே ஸாமுத்கம் குஞ்சிதம் ஸ்தாபயேத் |
பயம் கே(ம்) தீபபாத்ரம் ததா வித்யாத் ஸர்வதாலயே ||

புஷ்பதந்த ஸ்தானம், பல்லாடஸ்தானம். மஹேந்திர ஸ்தானம், * கிரஹக்ஷதம் தென்பக்கத்திலுள்ள நேத்திர பித்தி, இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

அந்த கிருஹமானது சதுர்பூமிகம் முதலானதாக இருந்தால் (நான்கு முதலிய மாடிகளுடையதானால்) சோமாதி ஸ்தானங்கள், வாயில்வழி, அதன் வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பம், அல்லது இவ்விரண்டுகளும் கூடுமிடம், இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 84½

சமையல் கட்டில் அன்னம் பக்குவம் செய்யும் பாத்திரம் ததுபதானம் (அதன் தலையணை-அதாவது அந்த பாத்திரத்தின் மேலே மூடுகின்ற பாத்திரம்) வார்ஷிகம் தண்டுலம். (ஒரே வருஷத்திய அதாவது பழைய அரிசி) புஷ்பமாலை, களக்யம், தந்த காஷ்டம், அக்நி, இரும்பு, (இரும்பு பாத்ரம்) இவைகளை சமயல் கட்டில் தென் பக்கத்தில் வைக்கவேண்டும். சம்பா நெல் அல்லது அரிசி, ஜலம் விட்டு, நிறப்பிய கும்பம் இவைகளையும் வைக்க வேண்டும். 86

தனஸ்தம்பத்தில் தனங்கள் வைக்கும் உள்ளில் தாப்பாள் குஞ்சிதம் (சாவி) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

---

* கிரஹக்ஷதம் என்பதற்கு பதிலாக ராக்ஷஸஸ்தானம் என்று இருக்க வேணுமென்று தோன்றுகிறது.

யேந யத்கல்பிதம் த்ரவ்யம் தேந தத்கர்பமாசரேத் |
யாநி யஸ்ய ஸ்வதிஷ்டாநி தாநி தஸ்ய நியோஜயேத் ||

ஸபாப்ரபாமண்டபேஷு §கர்ணபாதே ப்ரதக்ஷிணே |
த்விதீயஸ்தம்பகே மார்கதக்ஷிணாங்க்ரௌ து *வா ந்யஸேத் ||

அயோமயோ கஜோ மத்யே க்ருஷ்ணாயோமேந கோதவ: |
லக்ஷ்மீம் ஸரஸ்வதீம் ஹைமாம் பாத்ரமத்யே து விந்யஸேத் ||

மத்யே நாட்யஸபாயாம் ச ப்ரக்ஷிபேத் கர்பிகாகர்பவே |
ஸர்வலோஹஸமுத்தம் ச வாத்யஸ்தோமாதி ஸம்ஸ்க்ருதே ||௯௧||

ஆதோத்யாநி ச ஸர்வாணி ஸர்வலோஹமயாநி ச |
ஶ்ரீவத்ஸம் பங்கஜம் பூர்ணகும்பம் ஹேமஜம் விந்யஸேத் ||

சுகாலயத்தில், கட்டில், தீபம், படுக்கை, இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

எந்த கட்டிடம் எதனுல் செய்யப்பட வேண்டுமோ, அதை அந்த இடத்தில் கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 88

சபை, தண்ணீர் பந்தல், மண்டபம், இவைகளில் வலது பக்கத்தில், கர்ணபாதத்தில், இரண்டாவது தூணில் அல்லது வழிக்கு தென்பக்கத்தின் காலில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த கர்ப பாத்திரத்தின் மத்தியில், இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட யானை, இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட கம்பு, தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மி, சரசுவதி இவைகளை வைக்க வேண்டும். 90

நாட்டிய சபையில் சகலலோஹங்களினுலும் செய்யப் பட்ட ஆதோத்யங்கள் எல்லாவற்றையும், [ஆதோத்யம்—

§கர்பே இதி பாடாந்தரம் | *விந்யஸேத் இதி பாடாந்தரம் |

‡ஹைரண்யகர்பஸபாகர்ப: ஶ்ரீவத்ஸம் பத்மமிஷ்யதே |
ஸௌவர்ணபத்மகலஶோ வா கர்பஸ்தம்பே து விந்யஸேத் || ௯௩ ||

துலாபாராதிஷேகார்த்தம் மண்டபே வா தத்பவேத் |
பாஷண்டாஶ்ரமிணாம் வாஸே தச்சிஹ்நம் து கர்பகே ||

ஜாத்யந்தராணாம் ஸர்வேஷாம் தச்சிஹ்நம் ஸம்ப்ரயோஜயேத் |
க்ருஹிணீ கர்பிணீ ஹந்த்ரு: யதி கர்பம் ந நிக்ஷிபேத் ||

வீணை முதலிய தந்தி வாத்யங்கள், மிருதங்கம் முதலிய தோல் வாத்தியங்கள், புல்லாங்குழல் முதலிய சுஷிரவாத்தியங்கள், ஜாலரா முதலிய கனவாத்யங்கள் என்று நான்கு வகையான வாத்யங்கள்] குடிகாமுகம் (கட்டிடத்தில் வாசப்படி) அல்லது மண்டிதஸ்தம்ப மூலம், (அலங்காரம் செய்து கொள்ளுமிடத்திலுள்ள தூணின் அடித்தலம்) அல்லது இரண்டு இடங்களிலும் வைக்கவேண்டும். 91½

ஹிரணியகர்பனுடைய (பிரம்ஹாவினுடைய) சபையில் ஸ்ரீவத்ஸம், தாமரை மலர், பூரணகும்பம் இவைகளை சுவர்ணத்திலே செய்து, கர்பத்தில்வைத்து, அதை துவாரஸ்தம்பத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட கர்ணபதத்தில் வைப்பதுமாகும். 93

ஹிரண்யகர்ப மண்டபத்திற்கு கூறப்பட்ட கர்பத்தை, துலாபாரம் செய்வதற்கான மண்டபத்திலும் வைப்பதாகும்.

பாஷண்டாசிரமிகளுடைய வாசஸ்தானத்தில், அவரவர்களுக்குரிய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 94

மற்ற ஜாதியினரின் வாசஸ்தானங்களில் அவரவர்களுடைய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

---

‡ஹிரண்யகர்பம் இதி பாடாந்தரம் |

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யஜமானனுடைய மனைவி கர்பிணியாக இருந்தால், அப்பொழுது கர்பநியாசம் செய்யக்கூடாது. 95

அந்தந்த தேவதா பாவங்களை அறிந்தவர்கள் ரத்னங்கள், தாதுப்பொருள்கள் இவைகளை ஸ்வல்ப விஸ்தாரமான பாத்திரத்தில் வைத்து, அதை துவாரத்திற்கு வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தானம், ஸ்வாமி ஸ்தானத்திற்கு வலது பக்கம், இந்த இடங்களில் வைக்கவேண்டும். 96½

கர்பமானது, உள்பக்கத்தைப் பார்த்து இருக்க வேண்டும். வீடுகளில் மத்தியில் வைக்கும் கர்பமானது பஹிர்முகமாக (வெளிப்பக்கத்தைப் பார்த்து) இருக்க வேண்டும். 97

ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாக, அல்லது வடக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, முறையே கர்பபாஜனத்தை நன்ருக ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 98

† [illegible]

ஶ்ரியை நம: । ஸரஸ்வத்யை நம: । வைவஸ்வதாய நம: । வஜ்ரபாணயே நம: । அபிநவஸர்வவிக்நப்ரஶமநாய நம: । நமோ வஹ்நயே ஸ்வாஹா ॥ இதி ॥

வாபீகூபதடாகேஷு தீர்கிகாஸேதுபந்தநே ।
மத்ஸ்யமண்டூககர்கடம் ஸர்பம் சைவ ஶிம்ஶுமாரகம் ॥

ஹைமஜம் தத்ர ... ஸௌம்யாயாம் திஶி ப்ராச்யவா ।
பாஹூச்ச்ரிதே து ஶ்வப்ரே பாத்ரம் ந்யாஸயேத் ॥

ஸுமுஹூர்த்தே ஸுலக்நே ச ஹோராகரணஸம்யுதே ।
ராத்ரௌ ... ஊர்த்வே ... சதுரிஷ்டகம் ॥ ௱௧ ॥

கர்பபாஜனம் வைப்பதற்கு மந்திரம்:—

ஸ்வரதேவதாப்ய: மந்த்ரேப்ய:* ஸ்வாஹா । ஸர்வ ரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா । உத்தம ப்ரஜா பதயே ஸத்ய வாதிநே நம: । ஸரஸ்வத்யை நம: । வைவஸ்வதாய நம: வஜ்ரபாணயே நம: । அபிநவ ஸர்வவிக்ந ப்ரசமநாய நம: । நமோ வந்ஹயே ஸ்வாஹா ॥

குட்டை - கிணறு - குளம் - ஏரி - அணைக்கட்டு, இவைகளில், சுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட மத்ஸ்யம் - தவளை- நண்டு-பாம்பு-சிம்சுமாரம் (முதலை) இவைகளை, அந்த ஜலாசயத்தின் வடபக்கம், அல்லது கிழக்குப் பக்கத்தில், புருஷனுடைய கை எடுப்புமட்டமுள்ள பள்ளத்தில், கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும். 100

சிலாக்கியமான முஹூர்த்தம், சிலாக்கியமான லக்னம், நல்ல ஹோரை, நல்ல கரணம், இவைகளுடன் கூடிய காலத்தில், ராத்திரியில், கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே வைக்கவேண்டிய சதுரிஷ்டகத்தை,

---

*ஸ்வாஹா ஓம் நம:, என்பது பாடபேதம்

[illegible] ।
[illegible] ||௱௨||

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||௱௪||

(நான்கு கல்லுகளினாலே இணைக்கப்பட்ட கல்லை) பகலிலேயே வைக்கவேண்டும். 101

எந்த கர்பத்திற்கு எது ஸ்தானமோ, அந்த இடத்தில் பிரதமேஷ்டகையை (முதலாவது கல்லை) வைக்கவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட அஷ்டமிருத்திகைகள், பஞ்சகந்தங்கள் (5 விதமான கிழங்குகள்), தானியங்கள், சிறந்த உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னங்கள், ஔஷதிகள் இவைகளுடனும் விதைகளைச் சேர்த்து, பிரதமேஷ்டகையைச் செய்யவேண்டும். 102½

கருங்கற்களால் கட்டப்படும் வாஸ்துக்களில் கருங்கல்லினாலேயே பிரதமேஷ்டகை இருக்கவேண்டும். செங்கற்களினாலே கட்டப்படும் வாஸ்துவில் செங்கல்லினாலேயே இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது சுபங்களையளிக்கும். 103

அந்த பிரதமேஷ்டகையானது, கர்ப பாஜனத்தின் விஸ்தாரமும், அதைப்போல் இருமடங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் அரைப்பங்கு கனமுடையதாகவும், நான்கு கற்களைச் சேர்த்து செய்யப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். இது, சகல வாஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட விதியாகும். 104

அஷ்டௌ த்வாதஶ வா க்ராஹ்யா மத்யமே ச உத்தமே |
சதுரஶ்ரேஷு ஶிலா ஸம்ஸ்தாப்ய ஸமஸம்ஸ்தாப்ய வம்ஶ்யஹாநக: ||

ருஜ்வாயதாங்குலிஸம்யுக்தா ஸா வக்ரரேகா நபும்ஸகம் |
ஸம்ஹிதா: ஸமத்ருஶ்யாஶ்ச ஸம்ஸ்தாநா: ஸம்ஶோபநா: ||

பும்ஸ்த்ரீநபும்ஸகே ஶிலே யோஜயேத் யதாக்ரமம் |
யதா ஜாதா பவேத் தத்ர ஸ்தாபநீயா ததா ஶிலா ||

ப்ரதமேஷ்டகா விநிர்திஷ்டா விப்ரேஷ்வாதிவர்ணதா |
ஶூத்ராணாம் சதுர்த்வா ஸுதாயாம் ப்ரயுக்ஷ்ணா ||

மத்தியமோத்தம வாஸ்துவில், சதுரிஷ்டகங்களில் எட்டு அல்லது பன்னிரண்டு, எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நேராக நீண்ட விரல் அடையாளமுள்ள கல்லானது, ஆண்கல்லாகும். 105

விரல் பதிந்திருப்பது ஒத்தப்படையாக இருந்தால், அது ஸ்திரீயாகும்.

அந்தக் கற்களில் கோணலாகக் கோடுகள் இருந்தால், அந்தக்கல் அலியாகும். 105½

மேடுபள்ளங்களில்லாமலும், ஒரே விதமாக சுடப்பட்டும் நல்ல ஒலியுடையதாகவும், அழகாகவும் இருக்கின்ற கற்கள் சிறந்தவைகளாம். 106

இவைகளில், புருஷக் கற்களை புருஷ கிரஹங்களிலும், ஸ்திரீ கற்களை ஸ்திரீ கிரஹங்களிலும், நபும்சகக் கற்களை நபும்சக கிரஹங்களிலும் வைக்கவேண்டும். கற்கள் எவ்விதமாக உருவாயிற்றோ, அவ்விதமாகவே அவைகளை வைக்கவேண்டும். (ஜாதிக்கேற்ப வைக்கவேண்டும்) 107

பிரதமேஷ்டகைக்கான சிலையானது, முன்னமே

निर्व्रणास्वच्छला विमाने तु कृत्वा गर्भस्य मस्तके न्यसेत् ।
तस्याग्नेयदिशि पश्चात् त्रिकोणेषु च
प्रदक्षिणम् ॥ १०८ ॥

देवानां द्विजातीनां स्थापयेत् स्थपतिः क्रमात् ।
केचित् श्वभ्रस्य मञ्जीरे वस्त्वंशोपावसानके ॥

इष्टकाशिलाकृते वाथ वक्ष्ये प्रथमेष्टकाम् ।
पञ्चांशद्व्यंशयोरूर्ध्वे तत्र न्यासयेत् ॥

सर्वाण्युक्तानि ... याथवत्
वास्तु ... संहृतानि ...
... ।

சஷாலத்தில் பிந்துக்கள், ரேகைகள் இல்லாமல், தோஷங்களில்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும். 108

விமானத்தில், கர்பத்திற்காக தோண்டப்பட்ட குழியில் கர்பத்தின் சிரஸ்ஸில் பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டும். பிறகு அதற்கு தென்கிழக்கில் வைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, வலமாக திரிகோணங்களில் வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக தேவதைகளுக்கும் பிராம்ஹணர்களுக்கும் கர்பஸ்தாபனத்தை செய்ய வேண்டும். 109½

சிலர், கர்பத்திற்காகத் தோண்டி, கற்களாலே கட்டப்பட்ட பள்ளத்தில், அந்த பள்ளத்தின் ஐந்தில் இரண்டு பங்கு அளவுக்கு மேலே பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

ஸ்தபதியானவன், முன்போலவே நன்கு அலங்காரஞ்

𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍌𑌷𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌲𑍋
𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿
𑌧𑌾𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌚𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌸𑍁𑌭𑌾𑌹𑌨𑍀 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ||

𑌸𑍁𑌰𑌨𑌰𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇
𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑌿 |
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑍁𑌪𑍆 ||

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 |

கள் செய்துகொண்டு, அந்தவிடத்தில் யுக்தியுடன் கற்களை வைக்கவேண்டும். 111

தேவதாதி ரூபங்கள், ஓஷதிகள், ஒளி பொருந்திய ரத்னங்கள், சுவர்ணம் முதலான அஷ்ட லோகங்கள், தாதுப்பொருள்கள், அஞ்சனக்கல் முதலியவைகளையும், அஷ்டமிருத்து, தானியங்கள், இவைகளையும், கர்ப பாத்திரத்தில் வைத்து, சுபதினம், சுபபக்ஷம், சுபநக்ஷத்திரம், சுப ஹோரை, சுபமுஹூர்த்தம், இவைகளுடன் கூடிய சுப காலத்தில், புத்திமானன சில்பியானவன், ராத்திரியில் அந்த கர்ப பாஜனத்திற்குப் பலி கொடுத்து, குழியில் ஜலத்தை விட்டு, அந்த ஜலத்தில், கர்ப பாஜனத்தை யுக்தியுடன் முதலில் வைக்கவேண்டும். 112

தேவர்கள் மனிதர்கள், இவர்களின் விமானங்களில், துவாரம் கூடுமிடத்தில், அதன் பாதமூலத்தில், அங்கங்கள் குறைவில்லாத கர்பத்தை முதலில் விதியுடன் வைத்து, அதன்மேலே சகல பதார்த்தங்களுடனும் செய்யப்பட்ட சதுரிஷ்டகத்தை, கர்பத்திற்கு மேலே வைக்கவேண்டும்.

सर्वमङ्गलसंयुक्तपात्रं तत्
स्थापयेत् स्थपतिः प्रथमेष्टकयोर्द्वयम् ॥ १०४ ॥

इति मयमते वास्तुशास्त्रे गर्भविन्यासो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥

ஸ்தபதியானவன், ஐந்து ஐந்து கலசோதகங்களாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பரிசுத்தமாக இருப்பவைகளும், வெண் சந்தணம் - புதிய வஸ்திரங்களுடன் கூடியவைகளும், சகலவிதமான மங்கள பதார்த்தங்களாலேயும் ஆச்சரியத்தையளிப்பவைகளும், பாதஸ்தானத்தில் சேர்த்து வைக்கவேண்டியவைகளுமான அந்த கர்ப பாஜனம், பிரதமேஷ்டகை இரண்டையும் வைக்கவேண்டும்.

கர்பவிந்யாசம் என்னும் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத த்ரயோதசோऽத்யாய: ||

அதிஷ்டானஸ்ய அதஸ்தாத் உபபீடம் ப்ரயோஜயேத் |
ரக்ஷார்த்தமுச்சதார்த்தம் ச சோபார்த்தம் ச ப்ரயுஜ்யதே ||

ஸமம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா பஞ்சாம்சத்வ்யம்சமேவ வா |
ஸபாதம் வாத ஸார்த்தம் வா பாதோனத்விகுணம் து வா ||

த்விகுணம் வா ப்ரகர்த்தவ்யமதிஷ்டானஸ்ய துங்கத: |
உத்ஸேதம் தசபாகே து † ஏகைகேந விவர்த்தநாத் ||

பஞ்சாம்சாததிஷ்டானஜன்மாத் பாஹ்யே து நிர்கமம் |

பதிமூன்றுவது அத்தியாயம்.

அதிஷ்டானத்திற்குக் கீழே உபபீடத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்தின் ரக்ஷைக்காகவும், அதிஷ்டானமானது உயரமாக இருப்பதற்காகவும், அழகுக்காகவும் வைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

அந்த உபபீடமானது, அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமம், முக்கால்பங்கு, அரைப்பங்கு, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு, ஒண்ணேகால் பங்கு, ஒண்ணரைப்பங்கு, ஒண்ணேமுக்கால்பங்கு அல்லது இரண்டுபங்கு, உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 3

அதன் உத்ஸேதமானது (பருமனானது) அதிஷ்டானத்தின பருமனில், பத்தில் ஒருபாகம், பத்தில் இரண்டுபாகம், பத்தில் மூன்றுபாகம், பத்தில் நான்குபாகம், அல்லது பத்தில் ஐந்துபாகம்வரையில், அதிஷ்டான ஜன்மத்திற்கு வெளியில் நிர்கமம் இருப்பதாகும். [அதிஷ்டானத்திற்கு வெளியில் நீட்டிவைக்கவேண்டும்] 3½

---

† பாகேநைகேந உக்த பாதாம்சகம் |

𑌅𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌨𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌮𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌕𑍈𑌕𑍇𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌪𑌪𑍀𑌠𑌕𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

அதன் பாதபாஹ்யமானது, (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) ஒருகோல், ஒன்றரைக்கோல், இரண்டுகோல் அல்லது மூன்று கோலளவு இருக்கவேண்டும். 4½

உபபீடமானது வேதிபத்ரம் பிரதிபத்ரம், ஸுபத்ரம், என்று மூன்றுவிதமாகும்.

அதன் உயரத்தை பன்னிரண்டு (12) பாகங்களாகச் செய்து அவற்றுள் உபானம் இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1) அம்சம், அதற்குமேலே அரை (½) அம்சம் க்ஷேபணம், ஐந்து (5) பாகம் க்ரீவம், அரை (½) அம்சம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் அம்புஜம், மீதமுள்ளபாகம் (2 பாகம்) வாஜனமும் கம்பமும், இவ்விதமாக எட்டு (8) அங்கங்களுடனுவது, அல்லது கீழேயும் மேலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிற அம்புஜங்களை நீக்கி ஆறு (6) அங்கங்களுடனுவது இருப்பது இவ்விரண்டும் வேதிபத்ரமாகும். இது, ஸகலவிதமான ஹர்மியங்களுக்கும் யோக்யமாகும். 8

†अश्विनीषु द्विकैकांशैः सार्धसार्धांशकांशकैः |
त्र्यंशकांशकसार्धैर्भिः शाखाग्रांशं विभाजयेत् ||

जन्मादिवाजनान्तं तु तुङ्गं सप्तविंशतिके |
पादुकं पङ्कजं कम्पं कण्ठमुत्तराम्बुजम् || १० ||

कपोतपालिकान्तं हि प्रतिवाजनमुच्यते |
प्रतिभद्रमिति ख्यातं सर्वालङ्कारसंयुतम् || ११ ||

यन्मध्यसारकर्णान्तं पकांशैश्च द्व्येकाष्टांशांशकांशकैः |
त्र्यंशैकांशकैः स्यात् खण्डत्रिपादांशैकभागैश्च भाजयेत् || १२ ||

[1] ஜன்மாதி வாஜனாந்தமான உயரத்தை இருபத்தேழு (27) பாகமாகச் செய்து, அந்த அம்சங்களில் இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், பன்னிரண்டு (12) அம்சம், ஆறு (6) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம் இவைகளால் சேர்க்கவேண்டும்.[2] 9½

பாதுகம், பங்கஜம், கம்பம், கண்டம், உத்தராம்புஜம், இவைகளை கபோதபாலிகாந்தம் முதல் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்குப் பிரதிவாஜனம் என்று பெயர். இது ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதானால் இதற்குப் பிரதி பத்திரம் என்று பெயர். 11

---

†अश्विन्यंशैः प्रतिभद्रे सार्धसार्धांशकांशकैः |
उद्धि वारांशः ;

1. 2, 14, 9, 12 1, 1, அம்சங்களுடன் என்பது பாடபேதம்

2. இங்கு கூறியுள்ள அம்சங்கள் பொருத்தமாக இல்லை. அதை சீர்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பாதுகம் பங்கஜம் சைவ ஆலிங்காந்தரிதம் ததா ।
ப்ரத்யூர்த்வவாஜனம் கண்டோத்தராப்ஜகபோதகம் ॥௧௫॥

ஆலிங்காந்தரிதம் சோர்த்வம் வ்ருத்திரூர்த்வவாஜனம் ।
த்விதீயம் ப்ரதிபத்ரம் ஸ்யாதேகபாகாதிகம் தத꞉ ॥௧௬॥

உபபீடோதயே தத்ர ஏகவிம்ஶாம்ஶபாஜிதே ।
ஜன்மாப்ஜே கண்டமப்ஜே த்வே(ம்) த்வ்யம்ஶம் வாஜனம் ॥௧௭॥

அப்ஜார்த்தம் ததா கம்பம் கண்டமஷ்டாம்ஶமீரிதம் ।
கம்போத்தரமப்ஜார்த்தம் கபோதம் த்ரிபி꞉ ॥௧௮॥

ஆலிங்கமர்த்தாம்ஶம் ஸ்யாத் அந்தரிதம் அர்த்தம் ।

பாதுகம் இரண்டு (2) அம்சம், பங்கஜம் ஒரு (1) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், பிரத்யூர்துவ வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் ஒரு (1) அம்சம், உத்தராப்ஜம் (8) அம்சம், கபோதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ ப்ரதி (விருதி) இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ வாஜனம் ஒரு (1) அம்சம், இவைகளுடன் கூடியது பிரதிபத்திரமாகும்.

இவைகளுடன் ஒருபாகம் அதிகமாக உள்ளது மற்றொரு பிரதிபத்ரமாகும். இவ்விதமாக பிரதிபத்ரம் இரண்டுவிதமாகும். 14

உபபீடத்தின் உயரத்தை இருபத்தோரு (21) பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றுள், ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், அம்புஜம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், பத்மம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) (2) அம்சம், அப்ஜம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கம்பம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கண்டம் எட்டு (8) அம்சம், உத்தரம் பத்மம் ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம், கோபானகம் மூன்று (3) அம்சம்,

[illegible] ॥ ௧௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௮ ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஊர்த்துவ கம்பம் அரை (½) அம்சம் என்று, அதன் அங்கங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு ஸுபத்திரம் என்று பெயர். 16½

உபபீடத்தின் உயரத்தில் ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், பத்மம் மூன்று (3) அம்சம், கந்தரம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், களம் எட்டு (8) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், இவ்விதமாக அமைக்கப்பட்டதும் ஸுபத்ரமாகும். இவ்விதமாக ஸுபத்திரமானது இரண்டுவிதமாகும். இது ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுமுள்ளதாகும். 16½

இதில் ஸிம்ஹம், யானை, மகரம் வியாளம், (யாளி) பூதங்கள், இலைகள், இவைகளையமைக்க வேண்டும். இதன் முகப்புதோறும், மகர மத்ஸ்யத்தையமைக்கவேண்டும். அதன் வாலானது தலையில் ஏறி இருக்கவேண்டும். 19½

இதை அர்பிதஹர்மியம், அனர்பிதஹர்மியம், (மாடியுள்ளது, மாடி இல்லாதது) இவைகளில் எங்கும் கல்பிக்க வேண்டும். 20

ஸம்புடம் ப்ரதிப்ரஜை: வ்ருத்திஹ்ராஸௌ யதாக்ரமே |
ததா மஸூரகாணாம் து யுஞ்ஜ்யாதுபபீடகே || ௨௧ ||

குத்தாதிஷ்டானதுங்காத் த்விகுணமத ஸமம்
ஸார்த்தமர்த்தம் த்ரிபாதம்
பஞ்சாம்ஶத்வ்யம்ஶகம் வா த்ரியம்ஶஹ்ருதே
த்வ்யம்ஶகோ த்ராவபீடே |
ஸப்த்யம்ஶம் ஸமம் ஸ்யாத் ததபி ச மஹதா
வாஜநேநாவயர்க்கம்
ஸர்வஶில்பாந்யமூநாம்ஸ்த்ரிபதஸதிநா
யோஜிதவ்யம் பதாயாம் ||

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே உபபீடவிதானோ நாம
த்ரயோதஶோऽத்யாய: |

புத்திமான்களாக இருப்பவர்கள், இதன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் அளவை கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்

அவ்விதமே மஸூரகங்களின் உபபீடங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 21

உபபீடமானது அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு (2) பங்கு, அதற்கு சமமான உயரம், ஒண்ணரைப்பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால் பங்கு ஐந்தில் இரண்டு பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, இருப்பதாகும். இந்த உபபீடத்தின் அங்கங்களின் அளவு ஸமானமாக இருப்பதாலும், வாஜனம் பெரிதாக இருக்கவேண்டும். திடமான புத்தி சக்தியுள்ளவன், அதன் அடிப்பக்கத்தில் மனோஹரமான சில்பங்கள் எல்லாவற்றையும் கல்பிக்க வேண்டும். இது உபபீடத்திற்கு வலுவைக்கொடுப்பதற்காகவாகும். 22

உபபீடவிதாநம் என்னும் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑍂𑌪𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌖𑌨𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌤𑍋𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾

𑌖𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌶𑍍𑌮𑌸𑍁 … 𑌯𑌥𑌾 ।
†𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑌲𑌕𑌶𑍇𑌰𑍁𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 … 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 … ।

𑌆𑌤𑍋𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 … 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾 … ॥
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍋𑌷𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 … 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃 ॥ ௨ ॥

பதினான்காவது அத்தியாயம்

தேவதைகள், பிராமணர்கள், மற்ற ஜாதிகள், இவர்களுடைய கிருஹ காரியங்களில், அதற்கு யோக்யமான பூமியானது, ஜாங்கலம் - அநூபம் என்று இரண்டுவிதமாகும்.

பெருமணலுடன் கூடியதும், தெல்லும்பொழுது மிகவும் அழுத்தமாக இருப்பதும், வெளுப்பு நிறமான ஸ்வல்ப ஜலமுடையதுமான பூதலமானது, ஜாங்கலம் என்று பெயருடையதாகும். 2

கெல்லப்படுகிற பூமியானது, பலத்தை அனுஸரித்து, கூழாங்கற்களுடனும் கசேரு முதலியவைகளுடனும் கூடியதாகவும், சிறுமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும் பொழுது ஜலத்தைக் காணும் வரையில், கற்கள் - கூழாங்கற்கள், மணல், இவைகளுடன் கூடியதும், பசையுள்ளதுமான பூமியானது, அநூபம் எனப்படும். 4

---

† …

ஸிகதாபி: க்ரமாத் பூர்ணம் நிச்சித்ரம் ஸமவேக்ஷ்ய ஶிலா।
ஸந்நிக்ருத்ய ஹஸ்திபாதைஶ்ச காஷ்டைஶ்சைவ மஹத்தரை:॥

தத்பூர்ணே ஸலிலேனைவ ஸம்ஸ்திதே க்ஷயதா ஶுபா।
ஸமத்வம் ஸலிலேனைவ ஸ்தாபயித்வா விசக்ஷண: ॥௬॥

ஶுத்தம் பரீக்ஷ்ய தாம் நீத்வா கர்ப்பம் தத்ர ந்யாஸயேத்।
தஸ்யோர்த்வம் ஸ்தாபயேத் உபானம் தத்யோபரி ஸமாஹிதம் ॥ ௭ ॥

உபானோந்நதி பாதம் வா த்ரிபாதம் வா தத்த்வயாத்யத:।
யதா ஶோபாஸமம் தத்ர பத்மாத்யம் தத்ர விசக்ஷண: ॥௮॥

உந்நதம் ப்ராக்ருதிம் ஹஸ்தம் க்ருத்வா ஸந்த்ருடம் ப்ருஶம்।
ஸந்நிக்ருத்ய தஸ்யோர்த்வம் உபானம் ஜந்ம காரயேத் ॥௯॥

கெல்லப்பட்டுள்ள பள்ளத்தை, முறையே மணல்களால் ஓட்டையில்லாமல் தூற்று, அதை யானையின் கால்களினாலும், பெரிய மரத்துண்டுகளாலும் கெட்டித்து, அதில் ஜலத்தை நிரப்பவேண்டும். அது குறையாமல் ஜலத்துடன் சமமாக இருந்தால், அந்த பூமியானது, சுபகரமாகும். சமர்த்தனாக இருப்பவன், அத்தகைய பூமியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த இடத்தில் கர்பஸ்தாபனம் செய்து, அதன் மேலே, உபானத்தை வைக்கவேண்டும். 6½

அந்த உபானமானது, (அதன் மேலே வைக்க வேண்டிய) ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைப் போல இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், அதன் பஹுளத்தில் (கனத்தில்) பாதி கனமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அந்த உபானத்தின்மேல், பத்மத்தையும், அதன்மேல், உபோபானத்தையும் அழகாக இருக்கும்படி அலங்காரங்களுடன் செய்யவேண்டும். 8

இயற்கையாக உள்ள பூமியை ஒரு முழம் உயரமாகச் செய்து அதைக் கெட்டிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே இருப்

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌮𑍍 ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑍇𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌆𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌶𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌰𑌾𑌜𑌕𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௧௨॥

பதற்கு, உபானம் என்றும் ஜன்மம் என்றும் பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது 9

அதற்குமேலே உபபீடம் மட்டிலுமிருந்தால், அதற்கு அதிஷ்டானம் என்று பெயர்.

அந்த உபபீடமானது, ஸ்தம்பத்துடனாவது சுவற்றுடனாவது இருந்தால், அதன் மேலேயுள்ள பாகத்திற்கு (அதாவது உபபீடத்தின் மேலுள்ள தூண், சுவர், இவைகளுக்கு) ஜங்காவர்கம் என்று பெயர். 10

கபோதத்திற்கு மேலேயுள்ள பிரதியானது பூமிதேசம் எனப்படும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள், எதன்மீது இருக்கின்றனவோ, அதற்கு, அதிஷ்டானம் என்று பெயர். 11

அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, ஜாதியின் வசத்தினாலும், பூமியின் வசத்தினாலும், இரண்டு விதமாகும். தேவர்களின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, நான்கு (4) முழமிருக்கவேண்டும். பிராம்ஹணர்களின் அதிஷ்டானமானது, மூன்றரை (3½) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அரசனின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது,

ஸார்தம் ஜாதிவசாத் ஹஸ்தமாநமேவ யுஜ்யதே |
உச்சம் க்ஷத்ரியாணாம் து ஸார்தபாதத்ரயம்
த்ரிஹஸ்திகம்(தம்) || ௧௪ ||

த்ரயோதசாத்யேகஷட்கம் பாதோநம் விஹீநகம் |
க்ஷத்ராண்யாதயா நீத்யா வியாதவ்யம் விசக்ஷணை:* ||௧௫||

மூன்று (3) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். யுவ ராஜாவின் அதிஷ்டானமானது இரண்டரை ($2\frac{1}{2}$) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். வைசியர்களுக்கு இரண்டு (2) முழமும், சூத்ரர்களுக்கு ஒரு (1) முழமும் உயர முள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 13

இந்த அளவுகள் ஜாதிகளைப் பொருத்தவைகளாகும். இனி பூமி வசத்தினாலே அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. $13\frac{1}{2}$

துவாதச (12) பூமி முதல் த்ரி (3) பூமி வரையில் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது ஒரு (1) கோலளவுக்கு ஆறு (6) அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 14

உத்தம த்ரி (3) தலத்தின் அதிஷ்டானோச்சமானது, ஒன்னே முக்கால் ($1\frac{3}{4}$) முழம் இருப்பது விரும்பத்தக்க

---

* ௧௫ பாதாந்தே அயமதிக: பாட:—

ஸப்ததலாந்தம் வஸு ஹஸ்த ஆரப்ய ஸார்தமுக்தம் |
த்ரயோதசம் வா ஷட்விம்சத்யங்குலவிவர்தநாத் ||

அஷ்டத்ரிம்சத்தலாந்தாம்சம் து பாதோநம் விஹாயதி: |
ஷடாதீநாம் ச பஞ்சாங்கதலம் த்ரிபுரதக: ||

நவத்ரிம்சத்தலாந்தாம்சம் அர்தார்தம் ஸார்தம் து |
த்ரயார்தஹஸ்தமாத்ரேண நவதலேஷு விசக்ஷண: ||

க்ஷுத்ரக்ஷேத்ராம்சமாநேந வாமிஷ்ரேணாத்யயம் விதே: |
கேச்சித் தந்த்ர ப்ரகாரேண வியாதவ்யம் விசக்ஷணை: ||

தத்த்ராஷ்டாம்ஶேந ஷஷ்டாம்ஶேநாநதத: ।
ஸமித்தாநஸ்ய ஶோபைஶ்வர்யம் பாதாங்க்ரதிதி ஸம்பவாத் ॥

யதா²வாநஸ்ய நிஷ்காஸம் தத் க்ருத்யோபபந்ந விதாநயேத் ।
த்ரைக்யகாம்யம் ஸமந்த்ரம் ஸ்தம்பமேயம் காரயேத்வய: ॥

தாகும். மேதாவிகள் இந்த முறையை அனுஸரித்து அதம த்ரி (3) தலம் முதலியவைகளின் உயரத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். * 15

வாஸ்து வஸ்துவில் ப்ரவேசத்திலே அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது அதனின் பாதோதயத்தில் அரைப்பங்கு ஆறில் ஒரு பங்கு அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். 16

புத்திமானாக இருப்பவன், உபானத்தின் யாதொரு நிஷ்க்ராந்தம் உண்டோ அதை மூன்று (3) பங்காகச்செய்ய

---

* அதிக பாடம் —

பீடத்தின் உயரம் ஐந்து (5) முழமிருந்தால், அதன் மஸூரிகையின் உயரம், முப்பத்திரண்டு (32) அங்குலமாகும். முப்பது (30) அங்குலம் முதல், இரண்டு (2) அங்குலம் வீதம் கூடுதலாக முப்பத்தெட்டு (38) அங்குலம் வரையில இருப்பது மாகும். அதன் அகலம் பதிமூன்று (13) அங்குலமாகும்.

பீடத்தின் உயரம் ஆறு (6) முழம் முதல் பத்து (10) முழம் வரையிலிருந்தால், அதன் மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தோ (31) ரங்குலம் இருக்கவேண்டும்,

பீடோச்சம் பதினான்கு (14) முழமிருந்தால், மஸூரி கோச்சம் முப்பத்தொன்பது (39) அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் உயரமானது மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) முழமுள்ள வீடுகளில், ஸாமர்த்தியசாலிகள், இந்த முறையில் மஸூரிகோச்சத்தை கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

மஸூரிகையின் உயரத்தைக்கொண்டு, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.

புத்திமான்கள், இந்த முறையிலும் பீடோச்சத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாம்.

तद्वत् कुमुदपट्टं च तद्वत् कण्ठस्य वेशनम् ।
उपानादिसमुच्छ्रायं तु भागमानेन वक्ष्यते

चतुर्विंशतिभागाङ्गं
अंशैः वसुभिरिन्द्रैश्च क्रमात् ।
वप्रं कुमुदं कम्पं
कम्पवाजनयोर्द्धकम्पकम् ॥ १७ ॥

पादबन्धोच्छ्रितं तत्र
भागान्विंशतिचतुर्भिः* तांशके कृते ।
वप्रं वसुवेदांशैः
वेदकम्पवसुभिः पादांशके ॥ १८ ॥

வேண்டும். அதில் ஒரு பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் ஜகதியை கல்பிக்கவேண்டும். 17

அதைப்போலவே குமுத பட்டத்தையும் அதைப் போலவே கண்டவேசனத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

உபானத்தில் காணப்படும் உயரத்தை பாகமானத்தினாலே கூறுகிறேன். 18

பிராசீனர்களான முனிவர்கள், பாதபந்தத்தின் உயரத்தை *இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, வப்ரம் எட்டு (8) பாகம், குமுதம் ஏழு (7) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், கந்தரம் எட்டு (8) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், வாஜனம் எட்டு (8) பாகம், ஊர்த்துவ கம்பம் ஒரு (1) பாகம், என்று பாககல்பனம் செய்துகொண்டு, இந்த அங்கங்களை கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். இது தேவர்கள், பிராம்ஹணர்

---

*चतुस्त्रिंशति युक्तः पाठः ।

* முப்பத்திநான்கு (34) பாகங்களாக என்று பாடம் இருக்கவேண்டும்.

அம்ஶாஷ்டாதஶ ஸம்விபக்தே பாதோத்ஸேதே
யதாக்ரமம் ஸஹைகாம்ஶகை: க்ரமாத் |
வாஜனம் வ்ருத்திஜாலம் த்ர்யஶ்ரகம்
நேத்ரம் அவ்ருத்தகுமுதம் ததா வஜ்ரகம் || ௨௧ ||

த்ருதீயம் ஸஹைகாம்ஶகே ததோ
நாகவக்த்ரஸமம் வ்ருத்திஜயம் |
தேவவிப்ரந்ருபாணாம் தத்
யோக்யம் உரகபந்தகம் ஹிதம் || ௨௨ ||

ஸம்பாத்ய ... : அம்ஶாஷ்டாதஶ
... :

... வாஜனாதிகம் ... குமுதகம் ...
... |

கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கூறியுள்ளதாகும். (20)

பாததலத்தின் உயரத்தை (18) பாகங்கள் செய்து கொண்டு, அந்த பாகங்களில், ஒரு (1) பாகம் வாஜனம், இரண்டு (2) பாகம் விருத்திமுகம், ஒரு (1) பாகம் த்ரியச்ரம், ஒரு (1) பாகம் நேத்ரம், ஆறு (6) பாகம் விருத்தகுமுதம், ஏழு (7) பாகம் வஜ்ரம், இவைகளை, முறையே கல்பிக்க வேண்டும். 21

இவ்விதம் பதினெட்டு (18) பாகங்களினாலே (வாஜனம் முதலியவைகளுடன்) கல்ப்பிக்கப்பட்ட பாததலத்தில், ஸர்ப முகத்தைப்போன்ற இரண்டு (2) ப்ரதிகளை (விருதிகளை) கல்பிக்கவேண்டும். இத்தகைய உரக பந்தமானது தேவாலயம், பிரம்ஹண கிருஹம், ராஜகிருஹம், இவைகளுக்கு யோக்கியமாகும். 22

பாதோச்சத்தின் அம்சங்களில், முறையே, ஒன்று (1)

க்ஷுத்ரோபாநாப்ஜகம் தத்கம்பஜகதீ குமுதம் கம்பயுக்தம்
ப்ரதிவாஜநம் ததூர்த்வே ஆலிங்காந்தரயுக்தம்
பத்மஸஹிதம் ப்ரதிமுகம் ॥ ௨௩ ॥

வ்ருத்தம் தத் ஸாலப்ரதிக்ரமம்
விபக்திஸ்தம் பத்ரவல்ல்யாதிரூபகை: ।
ஸ்தம்பஹர்ம்யோசிதம் ப்ரோக்தம்
ஹஸ்திரூபம் புஷ்டிகரம் ஜயாவஹம் ॥ ௨௪ ॥

பாதோச்சே ஷட்விம்ஸதிபாகைஸ்து †பாது
அம்ஸகைஸ்தது க்ரமாத்
ஏகமேகம் பாதத்ரயம் ஸார்த்தம் சதுர்பாகம் த்விபாகம்
த்ரிபாகம் அ ।

அரை (½) அரை (½) ஏழு (7) ஆறு (6) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இந்த அம்சங்களினால், க்ஷுத்ரோபானம், அப்ஜம், கம்பம், ஜகதீ, குமுதம், அதன் உச்சியில் தாரை, இவைகளுடன், ஆலிங்காந்தரியாயும் ஆலிங்காந்தமாயுமிருக்கின்ற வாஜனம், பத்மத்துடன் கூடிய பிரதிமுகத்தையும், கல்பிக்கவேண்டும். தலோச்சமானது இருபத்தோறு (21) அம்சங்களுடையதானால், அதில், யானை, சிங்கம், மகரம், யாளி, இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்படவேண்டும். 23

இலை, கொடி, முதலிய உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த ப்ரதி (விருதி) க்ரமமானது, தேவாலயத்திற்கு உசிதமாகும். யானைகளின் வடிவமாக இருப்பது, புஷ்டிகரமும் ஜயபிரதமுமாகும். 24

பாதோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளுள், முறையே, ஒன்று (1)

---

†பாது இதி ஸ்வாதே பாத இதி வாசே, க்ஷுத்ரோபாநம் ஸார்த்தம் ஸார்த்தி ஹாதி ।

வப்ரம் பத்மம் க்ரமாப்ஜம் கண்டோத்தோபரிபத்மம் ச கம்பம்
மத்யம் ததா
கம்பம் பத்மம் ச பட்டிகாம்புஜோபரி கம்பம் ச
ஷட்விம்ஶாம்ஶகை ॥ ௨௫ ॥

பத்மகேஸரமேதத்து உக்தம் கம்பவாஜநபங்கஜைர்யுதம் ।
கும்பவப்ரயுதம் ச ஸ கந்தரம் ஶாம்பவாலயே ததா
ப்ரவிதீயதே ॥ ௨௬ ॥

ஹாரமேகலிகாயுக்தகாமதே ஶோபோத்தரம் ச ததாயுக்தம்
காமதே:
அந்யயுக்தாய ஶிகாமேக: தத்தம் ச ததாயுக்தம்
காமதேஷு ஜந்ம ।
வப்ரம் கண்டம் க்ரமாப்ஜம் ததூர்த்வே கண்டம் பங்கஜம் கம்பகண்டம்
கம்பம் பத்மம் ஶாலாபத்ரோர்த்வே குமுதம் கம்பகம் கண்டஜாப்யதம் ॥

இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) ஒன்று (1) *எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இந்த (1+2+1+6+1+1+1+8+1+1+2+1+2+1+1=30) அம்சங்களினால், முறையே, ஜன்மம், அப்ஜம், வப்ரம், பத்மம், களம், அப்ஜம், குமுதம், உபரிபத்மம், கம்பம், களம், கம்பம், பத்மம், பட்டை, கமலம், உபரிகம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 25

கம்பம், வாஜனம், பத்மம், இவைகளுடனும், கும்பம், வப்ரம், இவைகளுடனும் கந்தரத்துடனும் கூடியது, பத்ம கேஸரம் எனப்படும். இது சிவாலயத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதாகும். (இவைகளை அதிஷ்டானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்). 26

* உபரிபத்மம் 8 பாகம் என்பதை 4 பாகம் என்று திருத்திக் கொண்டால் அம்சங்கள் 26 என்பது பொருத்தமாகும்.

[illegible]

[illegible] || ௨௮ ||

[illegible]

[illegible] || ௨௯ ||*

(அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தின்) பாகங்களில், ஒரு(1) அம்சம் ஜன்மம், அரை (½) அம்சம் வப்ரம், அரை (½) அம்சம் பத்மம், அரை (½) அம்சம் களாப்ஜர், ஒரு (1) அம்சம் குமுதம், அரை (½) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் கம்பம், அரை (½) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை (½) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் மஹாவாஜனம், அரை (½) அம்சம் உபரிதளம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை (½) அம்சம் கண்டம், இவைகளை (முறையே) கல்பிக்க வேண்டும். 27

சில்பிகளால், ஊர்துவமுகமாகவும் மத்தியம முகமாகவும் இருக்கும் விமானத்தில், அதன் சுற்றுப் புறங்களில் அதன் உயரத்தில் பத்தொன்பது (19) பாகங்களால், புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாகச்செய்யப்பட்டால், அது பூஜிக்கத் தக்கதாகும். 28

இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், ஏழு (7) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம்,

---

*[illegible]

ஸ்ரீப³ந்த⁴ம் ஸ்தா²பயேத்தத்ர அத²வா ஸர்வ காயாரோஹ-
வர்யநிர்ஜ்ஜித꞉ ।
தே³வேஶாநாம் உதி³தேஷு ஸர்வஶஸ்த்ரம் ஸ்ரீஸௌபா⁴க்³யாரோக்³ய
போ⁴க³ஸௌக்²யம் த³தா³தி ॥௩௰॥

தா³ந்தே மஷ்ட்வம்ஶம் வாஹய ஜந்மகைரவம் கம்பகண்ட²ம்
கம்பம் த³லம் கபோதம் தத்³வதி ச தயா த்³விலிங்கா³ந்தாதி³வத்க்ரமாத் ।
கம்பம் ஹாரேண ஷட்³பி⁴꞉ ஸாரஸபி⁴ந்நாம்ஶைஸ்து
பா⁴கா³ம்ஶகாம்ஶை꞉
ஆத்³யாத்³யேந காயாஸி ஸஹஸ்ராம்ப³ உக்தபா⁴க³꞉ ॥

ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம் (இந்த அளவுகளினால் முறையே) மோஹாம ராப்ஜம். ஹ்ருத்பத்மம், கைரவம், அப்ஜம், கந்தரம், கண்டம், கம்பம், தளம், கபோதம், துவிலிங்காந்தாதிகம், வாஜனம், பங்கஜத்துடன் கூடிய பிரதிமுகம், இவைகளை கல்பிக வேண்டும் * 29

சாந்தமான மனதையுடைய வர்தகியானவன், உயரத்தின் முப்பத்திரண்டு (32) பாகங்களினால், இவ்விதம் அமைத்தால் அதற்கு ஸ்ரீபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவ மந்திரங்களில் கல்பிக்வேண்டும். இது ஐசுவரியம், சௌபாக்கியம், ஆரோக்யம், சுகபோகங்கள், இவைகளை யளிக்கும். 30

உயரத்தை (பீடோச்சத்தை) இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச்செய்து அவைகளில் முறையே, ஒன்று (1) ஆறு (6) ஐந்து (5) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று(1) அம்சங்களில் (1+6+5+1+6+1+1+8+1+1+2+1=34) குரம்,

* இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை

[illegible] ||௩௨||

[illegible] || ௩௩ ||

ஜகதீ, கைரவம், கம்பம், கண்டம், கம்பம், பத்மம், கபோதம், நிம்னம், அந்தாதிவக்திரம், கம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். இதற்கு மஞ்சபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவாலயங்களிலும், ராஜகிரஹங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும் * 31

இது ஆலிங்கத்துடனிருந்தும் இரண்டு பிரதி (விருதி) களின் மத்தியிலிருந்தும், வாஜனத்துடன் கூடியுமிருந்தால், இதற்கு ஸ்ரீகாந்தகஸௌரகம் என்று பெயர். (இதன்) குமுதமானது அஷ்டகோணமாகவாவது, வட்டமாகவாவது, இருக்கவேண்டும் அது தேவர்களுக்குரியதாகும். 32

அதிஷ்டானோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், இரண்டு (2) அம்சம் அப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், ஆறு (6) அம்சம் ஜகதீ, நான்கு (4) அம்சம் குமுதம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1)

---

*இதில் அம்சாதிகள் பொருத்தமாக இல்லை.

ஸார்த்3த்3வ்யம்ஶகாம்ஶேந பட்டம் வாஜநமம்பு3ஜம்
அர்த்3தே4கைகேந ஜந்ம

க்ஷுத்3ரம் பத்3மம் பஞ்சகம் கம்பம் கம்போபரி பத்3மம் ததா
ஊர்த்4வலிங்கம் |

ஶ்ரேணீப3ந்த4: ஸ்ம்ருʼதிவர்ஜ நராணாம் க்ருʼதிகா யோஜயேத்
ஸுதீ4ஷ்வம்ஶே

தே3வாநாம் தே3வப்ரஸாதா3நாம் கல்பிதமாலயம்‡ பத்3மம் ப3ந்த4ம்
பு3த4ஸ்ம்ருʼதம் ||

அஷ்டாத3ஶாம்ஶகாம்ஶே* ஸார்த4ம் ஜந்மஸார்த4ம்பிவர்த்3த4க:
அம்பு3ஜம் ஸோபாநம் நீசம்

ஹாரோத்தரா வாஜநகம் தத்3வைரி அ ததா கம்ப வம்பு3ஜம்
அ கம்பத்3ரு |

அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் வாஜனம், ஒன்றரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் அப்ஜம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பட்டம், என இவ்விதமமைந்திருந்தால் இதற்கு ச்ரேணீபந்தம் என்று பெயர். இது தேவர்களின் ஆலயங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 33

அதிஷ்டானத்தை பதினெட்டு (18) அம்சங்களாகச் செய்து, அவற்றுள், ஒன்றரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் க்ஷுத்திரம், (க்ஷுத்திரபத்மம்) ஐந்து (5) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், ஒரு (1) அம்சம் அப்ஜம், மூன்று (3) அம்சம் குமுதம், (1) அம்சம் உபரிபத்மம் ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்துவலிங்கம், ஒரு (1) அம்சம் ஆலிங்காந்தம், இரண்டு (2) அம்சம் பிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இவைகளை முறையே கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு பத்மபந்தம் என்று பெயர். இது தேவேசுரர்களுடைய ஆலயங்களில் கல்பிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34

‡பத்3மம் இதி வாடாந்தரம் | *அஷ்ட இதி வா பாட2: |

வப்ரம் பட்டம் ச கண்டம் ததூர்த்வம் ச ததா கம்பவப்ரம் ச பட்
டம் தத்பத்மபந்தம் ததூர்த்வே ச ஸம்ஹிதம்
[illegible] ||

ததைவ வ்ருத்தம் குமுதம் து வாஜநே
கபோதயுக்தம் ஹி கபோதபந்தகம் |
ததைவ வேத்யா:(ஷ)ப்ரதிவாஜநம் ப்ரதி:
த்ர்யச்ரயுக்தம் ப்ரதிபந்தமுச்யதே || ௩௧ ||

[illegible]
[illegible] வப்ரகம்போதயோ கம்ப
கண்டம் ச கம்பகம் |

அதிஷ்டானோச்சத்தை இருபத்திரண்டு (22) பாகங்களாகச்செய்துகொண்டு, அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் உபானம், ஒரு (1) பாகம் அப்ஜம், ஒரு (1) பாகம் கம்பம் *ஐந்து (5) பாகம் வப்ரம், ஒரு (1) பாகம் கும்மம் நான்கு (4) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் கண்டம், இரண்டு (2) பாகம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டி, இரண்டு (2) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் வப்ரபந்தம். 35

அதுவே, விருத்தம், குமுதம், வாஜனத்தில் கபோதங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு கபோதபந்தம் என்று பெயர். 35½

அதுவே, நான்கு பிரதிவாஜனம், திரியச்ரங்களுடன் கூடிய பிரதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு பிரதி பந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 36

அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தை இருபத்திநான்கு (24)

---

*ஐந்து என்பதை நான்கு என்று திருத்திக்கொண்டால் அம்சங்களின் கூடுதல் இருபத்திரண்டாகும்.

பத்³மம் பட்டாம்பு³ஜநிம்நம் கலஶோபரி கும்ப⁴ம் த³ளம் த்³வயம் நிம்நஸமந்தரம்
யஸ்யோர்த்⁴வே ப்ரதிவாஜநஞ்ச கலஶாத்³யம்
ஸமாமாஸூரயேத் ||

ஏதாநி ஶோத⁴யேத் ஸ்தா³ சதுர்த³ஶைவ
ப்ரோக்தாநி தந்த்ரஜ்ஞை: மஸூரகாணி |
ஸர்வாணி நாஸ்யம் ப்ரயாதாநி யுக்த்யா
த்³ருடீ⁴க்ருதாம்ஶாநி ஸமாஹிதாநி || ௩௮ ||

ஹர்ம்யாணாம் ப்ரவாதாம் ப்ரஹிதம் யாமுநாத்⁴யாய
அம்ஶ்ராயவாதை:
ஶாஸ்த்ரவித்³பி⁴: ஸாம்ப்ரதம் ஸ்த²பதிநா யோஜிதவ்யா
ப³ஹுதா⁴ |

பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு (1) அம்சம் குரம். இரண்டு (2) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், மூன்று (3) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் நிம்னம், ஒரு (1) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் உபரி கும்பம், இரண்டு (2) அம்சம் தளம், ஒரு (1) அம்சம் அந்தரம், ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்வப்ரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இரண்டு (2) அம்சம் கலசம், ஒரு (1) அம்சம் * இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 37

சில்பசாஸ்திரமறிந்தவர்கள், இவ்விதமாக பதினன்கு (14) விதமான மஸூரிகங்களைக்கூறி இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாஸி, அங்கிரியுடன் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் உறுதியுடன்கூடிய அங்கங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். 38

* இதில் கடைசியிலுள்ள ஒரு அம்சத்திற்கு விஷயம் கூறப் படவில்லை.

[illegible]
[illegible]
[illegible] || ௩௯ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௪௦ ||

[illegible] ।
[illegible] ||

இவைகளில் திருடமான புத்தியுள்ளவன், இந்த அளவுகளை, கூறியுள்ள அளவு, அதில் அரைப் பங்கு, முக்கால் பங்கு, கால் பங்குகளிலும், இரண்டு பங்கு, அண்ணே முக்கால் பங்குகளிலும் கல்பிப்பதாகும். அவைகளிலும், அவைகள் பலமாக இருக்கும்பொருட்டு, அங்குலக் கணக்கில், அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்.

ஸ்திரமான புத்தியையுடையவர்களும், சில்பதந்திரங்களை அறிந்தவர்களுமான பழய காலத்திய முனிவர்கள், அங்கவிருதிகளுடன் கூடிய உத்தம, மத்திம, அதம கிரஹங்களில், தளங்களின் அழகுக்காக இவிதம் அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூறியுள்ளார்கள். 39

மஸூரகம், அதிஷ்டானம், வஸ்துவாதாரம், தராதலம், தலம், குட்டிமம், ஆதியங்கம், இவைகள் பரியாயவாசகங்களாகும். 40

ஜகதியின் நிஷ்கிராந்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு குமுதத்தின் நிஷ்கிராந்தம் இருக்கவேண்டும்.

தாமரைப்பூக்களின் நிர்கமமானது, அதன் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41

उच्छ्रायात्तीव्रमंशेन पादं पादार्धमेव वा ।
वेत्राणामपि सर्वेषां चतुर्भागैकनिर्गमम् ॥

तत्समं वा त्रिपादं वा महावाजननिर्गमम् ।
सर्वं तीव्रक्रमं प्रोक्तं शोभायुक्तवशात्तु वा ॥

प्रवेशनिर्गमं कुर्यात् सर्वाङ्गानां मसूरके ।
प्रतिच्छेदं न कर्तव्यं सर्वत्रैव विचक्षणैः ॥

द्वारार्थं यत् प्रतिच्छेदं सम्पद्द्वारं अदोषकृत् ।
पादबन्धाधिष्ठानं छेदनीयं यथोचितम् ॥ ४५ ॥

தளாக்கிரத்தின் தீவ்ரமானது, அதன் உயரத்தைக் காட்டிலும் கால்பங்கு, அல்லது அரைக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டும்.

வேத்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும் (வேத்திரம்—பிரம்பு) நான்கில் ஒரு பாகம் நிர்கம் இருக்கவேண்டும். 42

மஹாவாஜநத்தின் நிர்கமமானது, வேத்திர நிர்கமத்திற்குச் சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக தீவிர கிரமமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அழகு உறுதி இவைகளைப்பொருத்துமிருக்கலாம். 43

மஸூரகத்தில் எல்லா அங்கங்களுக்கும் பிரவேச நிர்கமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமர்தர்களாக இருப்பவர்கள், சகல அங்கங்களிலும் பிரதிச்சேதத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 44

துவாரார்தமான பிரதிச்சேதமானது, ஸம்பத்துவாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதில்லை.

பாதபந்தமுள்ள அதிஷ்டானத்தை உசிதம்போல் சேதிக்கவேண்டும். 45

ஜந்மாதிவர்க்கபஞ்சே து தத்தத்துங்காவஸாநகே ।
ஸபட்டிகாஞ்சாதிஷ்டாநேऽப்யந்யேஷ்வேவம் ஸமூஹ்ய தாந் ।
யத் யத்தேசே து யோக்யம் ஸ்யாத் தத் தத்தேசே து
ஸம்யோஜயேத் ॥ ௪௬

ஸ்தம்போச்ச்ராயஸமம் வா மஸூரோச்ச்ராயகம்
தத்ஷட்ஸப்தாஷ்டாம்சகம் ஹாநமேவ து ।
வஸ்த்வாதாரம் ஹ்யேவம் ஸர்வவஸ்து-
ஷ்வேவம் புரா ஸம்ப்ரோக்தம் ஸர்வகர்த்ருணா ॥ ௪௭ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துசாஸ்த்ரே அதிஷ்டாநவிதாநம் நாம
சதுர்தசோऽத்யாய: ॥

ஜன்மாதிகளான பஞ்சவர்கங்களில், அதனின் துங்காவஸானத்திலும், (உயரத்தின் முடிவில்) பட்டிகையோடு கூடிய அதிஷ்டானத்திலும், மற்றவைகளிலும் இவ்விதமாகவே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். எது எந்த இடத்தில் பொருத்தமாக இருக்குமோ, அதை அந்த இடத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும். 46

மஸூரோச்சத்தின் அளவானது, ஸ்தபோச்சத்திற்கு ஸமம், அல்லது, அதில் ஆறு, ஏழு, அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதாகும். சகலவிதமான வாஸ்துக்களிலும், வஸ்துவாதாரமானது, இவ்விதமிருக்கவேண்டுமென்று பரமேசுவரன், முன்னமே கூறியிருக்கிறார். 47

அதிஷ்டானவிதி என்னும் பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத பாதாத்யாய: ||

பாதாயாமம் ஸவிஸ்தாரம் ஸாகாரம் பூஷணாதிகம் |
ஸம்ஜ்ஞாலக்ஷணஸம்யுக்தம் ஸம்க்ஷேபத: க்ரமாத் ||

ஸ்தாணு: ஸ்தூணா ச பாதஸ்ச ஜங்கா ச சரணோ-
ங்க்ரிக: |
ஸ்தம்பஸ்து தளி: கம்ப: பர்யாயவசனானி ஹி || ௨ ||

ஸவிதஸ்த்யஷ்டஹஸ்தோக்தம் ஆத்யபாதாஸ்த்ய பாதகம் |
தத்த்வித்ர்யூர்த்வதள ஹீனம் ஸ்தம்போச்சம் த்வாதசாங்குலம் || ௩ ||

க்ஷுத்ரே க்ஷுத்ராம்சகாந்தேஷு வாத்யாம்சம் வா விதீயதே |
க்ஷுத்ராம்சோன்னதம் வாஸ்து ஹீனம் வாஸ்து பாதோன்னதம் || ௪ ||

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்

பாதாயாமத்தையும், அதன் விஸ்தாரத்தையும், அதன் ஆகிருதியையும், அலங்காரங்களையும், மற்ற லக்ஷணங்களையும், நன்றாகவும், முறையுடனும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

ஸ்தாணு, ஸ்தூணம், பாதம், ஜங்கை, சரணம், அங்கிரி, ஸ்தம்பம், தூபம், கம்பம் இவைகள் பரியாயபதங்களாகும்.

எட்டு முழமும் ஒரு சாண் (12 அங்குலம்) உயரமுள்ளது, துவாதச பூமியின் (பன்னிரண்டு அடுக்குக்கட்டிடத்தின்) ஆத்தியபாதமாகும் (முதல் தலத்தின் ஸ்தம்பமாகும்). இரண்டாவது தலம் முதல், அந்த அளவில் முறையே பன்னிரண்டு அங்குலம் வீதமாக உயரத்தைக்குறைத்து, ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக்கொள்ளவேண்டும். 3

அல்லது அந்த தலத்தில் காணப்படுகின்ற உயரத்தின் அம்சமானத்தினாலேயும், ஸ்தம்போச்சத்தைக் கொள்ளுவதாகும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைப்போல் இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். 4

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானோச்சத்தின் இரண்டு பங்கு உயரத்திற்கு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று பிரம்ஹதேவர் கூறி இருக்கிறார். 4½

மூல பூமியின் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது இருபத்தெட்டு (28) அங்குலம இருக்கவேண்டும். 5

இரண்டாவது பூமி முதலிய பூமிகளிலுள்ள ஸ்தம்பங்களின் அகலமானது, முறையே, இரண்டிரண்டு அங்குலம் குறைந்து வரவேண்டும். எனவே பன்னிரண்டாவது தலத்தில் ஸ்தம்பத்தின் விஸதாரமானது ஆறு (6) அங்குலமிருக்கவேண்டும். 5½

பாதோச்சத்தில் பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களில் ஒருபாகம், பாதவிஸ்தாரம் ஆகும். 6

குட்யஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, அதில் அரைப் பங்கு, கால்பஙகு, அல்லது முக்கால்பங்கு இருப்பதாகும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௰ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

அதைப்போல் இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) அல்லது ஆறு (6) பங்கு, பித்தியின் (பித்தி சுவர்) விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 7

ஜன்மத்தின் உச்சியில், ஸ்தம்பம், நிக்ஷேபம், ஹோமம், இவைகள் ஸ்தம்பமிதியில் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாம். 8

பிரதிக்குமேலே பிரதி ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டும். அது உத்தரத்திற்குக் கீழ்வரையில் பொருந்தி நீண்டு இருக்க வேண்டும்.

ஜன்மத்திற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபங்கு ஆழமான பள்ளம் செய்து, அந்த இடத்தை ஸ்திரமான தலமாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த ஸ்தம்பமானது பாதுகம் முதல் உத்தராந்தமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு நிகாதஸ்தம்பம் என்று பெயர். (நிகாதஸ்தம்பம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழே புதைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்தம்பம்.) 10

அந்த ஸ்தம்பத்தின் அக்ரபாகத்தின் அகலமானது, அதோபாகத்தின் அகலத்தில் பன்னிரண்டில் ஒருபாகம் முதல், ஆறில் ஒருபாகம் வரையில் குறைவாக இருப்பதாகும். 11

†[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥[illegible]॥

[illegible] ।
[illegible] ॥[illegible]॥

[illegible] ।

இரண்டாவது தலம் முதல் பன்னிரண்டாவது தலம வரையிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மூலஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில், முறையே, ஆறில் ஒருபாகம குறைவாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமே அதன் விஸ்தாரத்தையும் கொள்ளவேண்டும். 12

ஸ்தம்பாக்ரத்தின் ஆகாரமானது, சதுரச்ரமாகவும், கும்பம், மண்டி இவைகளுடனும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு "ப்ரம்ஹகாந்தம்" என்று பெயர்.

ஸ்தம்பத்தின் அக்ரமானது, அஷ்டாச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு "விஷ்ணுகாந்தம்" என்று பெயர். 13

அது ஷடச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு "இந்துகாந்தம்" என்று பெயர்.

அது ஷோடசாச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு 'ஸெளம்யம்' என்று பெயர்.

அதன் அடியில் கர்ணமாத்திரம் சதுரச்ரமாகவும், அதன் உச்சியில் அஷ்டாச்ரம் அல்லது ஷோடசாச்ரம்

---

†[illegible] । [illegible] ।

கும்போத்ஸங்க்யாந்தம் வாபி பாதே காந்தம் ஸமீரிதம் ||௧௫||

விஸ்தாரத்விகுணம் ஶீர்ஷேऽஷ்டாஶ்ரம் யாம்யாஶ்ரகம் ।
வியுக்தம் கும்பஸங்க்யாப்யாம் மத்யாஷ்டாஶ்ரம் ததுச்யதே ||

அந்தராஷ்டாஶ்ரவ்ருத்தாஸ்ரம் பாதே ருத்ரச்சந்த: ।
தண்டார்த்தோர்த்வே த்விதண்டோச்சம் த்விகுணவிஸ்த்ருதம் ||

பத்மாஸநம் து கர்தவ்யம் மூலே பத்மாஸநம் ஸ்ம்ருதம் ।
யதேஷ்டாக்ருதிஸம்யுக்தம் மூலேஷு ஶோபாஸமந்விதம் || ௧௬ ||

அதோவாகக்ருதிவ்ருத்தம் மூலே பத்மாஸநாந்விதம் ।

அல்லது, விருத்தம், அல்லது, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இருந்தால் அதற்கு "பூர்வாச்ரம்" என்று பெயர். 14½

அது விருத்தமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரகாந்தம்" என்று பெயர். 15

அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு அஷ்டாச்ரம், அல்லது, சதுரச்ரம் இருந்து, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இல்லாதிருந்தால் அதற்கு "மத்யாஷ்டாச்ரம்" என்று பெயர். 16

அதன் மத்தியில் சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், விருத்தம் இவைகள் ஸமமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரச்சந்தம்" என்று பெயர். 16½

தண்டத்தின் (தூணின் உச்சியின் அகலம்) அரைபாகத்திற்கு மேலே, இரண்டு தண்டம் உயரத்தில் இரண்டு பங்கு விஸ்தாரமாக பத்மாசனத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு "மூலேபத்மாஸனம்" என்று பெயர். 17

விரும்பிய உருவத்துடன் கூடியதாக இருந்தாலும்,

ஸஹஸ்ரம் மத்யஹாரே து ஹஸ்தகம் தஸ்ய விந்யஸேத் ||௧௯||

வ்யாலேபஸிம்ஹபூதாத்யைர்விந்யஸ்தம் பாதமூலத: |
யதேஷ்டாக்ருதிஸம்யுக்தம் தத்தந்நாம்நா விசேஷிதம் || ௨௰ ||

ச்ருதேவ தத்ராயாமே பாதே கண்டபேதஸமந்விதம் |
யுக்தம் தத் கும்பமண்டிப்யாம் பாதம் தத்கண்டபாதகம் ||

ஊர்த்வே கர்ணப்ரமாணம் சதுரச்ரம் ததோ ஹி |
தண்டார்த்தாயாமத: பத்மம் து அஷ்டாச்ரவஸிதம் ||௨௨||

தத்ரோர்த்வே பத்மம் வ்ருத்தம் வா ஷோடசாச்ரம் ததோ |

உச்சியில் மண்டிதத்துடன் கூடியதாக இருந்து, சக்கிரவாகங்களின் உருவங்களினால் சுற்றிலும் நிறைந்திருந்து, அதன் அடியில் பத்மாஸனமிருந்து, மத்தியில் பத்ரத்துடனுமிருந்தால், "துவிமண்டிதப்பத்ரகம்" என்று பெயர். 19

அடியில் யாளி, யானை, சிங்கம், பூதங்கள், இந்த உருவங்களுடன் கூடியதாக இருந்து, விருப்பமான உருவத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அந்தந்த உருவங்களுக்குத் தக்க பெயராகும். 20

அதன் உயரத்தில் கிடைத்தகே கண்டபேதத்துடனிருந்து, அது கும்பம், மண்டி, இவைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு கண்டபாதம் என்று பெயர். 21

அதுவே, விடப்பட்ட மேலேசெய்யவேண்டிய காரியங்களுக்கு அங்கமான பிண்டிபாதமாகும்.

அதன் உச்சியில் கர்ணத்தின் அளவு, சதுரச்ரத்துடன் கூடியதாகவும், அதற்குக்கீழே அரைதண்ட அளவில், (தண்டம்-தூணின் உச்சியின் அகலம்) பத்மம், அஷ்டாச்ர

தது³ர்த்⁴வே விகாராக்³ரம் ஊர்த்⁴வாந்தரம் ததோ வேதி³கா ||

ததூ³ர்த்⁴வோத்தரே மத்⁴யபட்டம் ப்ரமாணகம் |
பத்³மம் ச ஷோட³ஶாஸ்ரம் ச வேதி³கா பரிகல்பயேத் ||உச||

மத்⁴யே பூர்வம் ப்ரமாணம் யதா³ சித்ரகண்டம்
ததா³க்²யாதே |
ததே³வாஷ்டாஸ்ரகம் மத்⁴யபட்டம் ஸ்ரீகண்டமாக்²யாதே ||உரு||

மத்⁴யபட்டம் கலாஸ்ரம் சேத் ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்ப⁴மாக்²யாதே |
சதுரஸ்ரகாரம் ப்ரமாணம் யதா³ த்ரிபட்டக்ஷேபணாந்விதம் ||

க்ஷேபணஸ்தம்ப⁴மித்யுக்தம் பட்டம் பத்ராதி³(பத்ரவிசி)
ஶோபி⁴தம் |

மும், அதற்குக்கீழே ஸ்காரா ரச்ரமும், ஒருதண்டமாத்திரத்தில் அப்ஜமும், அதற்குக்கீழே ஒரு தண்ட அளவில், மத்திய பட்டமும், பூகாசமும், முன்பு கூறப்பட்டதைப்போல பத்மம் ஷோடசாச்ரம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே, மீதமுள்ள பாகமானது சதுரச்ரமாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு "சித்திரகண்டம்" என்று பெயர். 24½

அதுவே அஷ்டாச்ரம், மத்தியபட்டத்துடனிருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீகண்டம்" என்று பெயர்.

அதன் மத்தியபட்டமானது கலாச்ரமாக (ஷோடசாச்ரமாக) இருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பம்" என்று பெயர்.

(ஸ்தம்பத்தின்) உச்சியின் உருவமானது சதுரச்ரமாகவும் த்ரிபட்டம் க்ஷேபணத்துடனும் இருந்தால், அதற்கு "க்ஷேபணஸ்தம்பம்" என்று பெயர். அதன் பட்டமானது, பத்திரங்களினாலே (பத்ரம் - இலை) விசேஷமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 26½

[illegible]

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியிலும் கீழேயுமிருக்கின்ற சிகையின் மானமானது, (உச்சியின் அகலத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒருபங்கும் (உயரமும்) அவைகள் போதிகையுடன் (பொதிக்கட்டையுடன்) பொருந்தியும், பல உருவங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும்.

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் அகலத்திற்கு, "தண்டம்" என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. 28

ஹர்மியங்களின் (வீடுகளின் அல்லது மாடிக்கட்டிடங்களின்) சகல அங்கங்களேயும், தண்டமானத்திஞல் அளக்க வேண்டும். 28½

கலசங்களின் (தூணின் உச்சியில் அமைக்கப்படும் குடத்திற்கு) உயரமானது, தண்டமானத்தில், முறையே ஒன்ணேகால், ஒன்ணரை, ஒன்ணேமுக்கால், இரண்டு பங்குகளிலிருந்தால், அவைகளுக்கு, முறையே, ஸ்ரீகரம், சந்திரகாந்தம், ஸௌமுக்யம், பிரியதர்சனம், என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 30

[illegible]
[illegible] प्रकीर्तितम् ॥ ३२ ॥

[illegible] हीरकम् ।
हीरं पादसमव्यासं तत्कर्णनास्य विस्तृतम् ॥

तत्कर्णं कुम्भविस्तारं तत्कर्णं फलकायतम् ।
अथवा फलकायामं चतुर्दण्डं त्रिदण्डकम् ॥ ३४ ॥

[illegible] त्रिदण्डकम् ।
[illegible]
[illegible] ॥ ३५ ॥

போதிகை கண்டத்தின் மத்தியம், கும்பம், ஸ்கந்தம், பத்மம், மாலாஸ்தானம், இவைகளை ஸ்தம்பாக்கிரத்திலிருந்து கிரமமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 31

கும்பத்தின் உயரத்தில் ஒன்பதில் இரண்டு அல்லது நான்கு பாகங்களினுல் கமலம், ஒரு பாகத்தினுல் கண்டம், ஒரு பாகத்தினுல் முகம், ஒரு பாகத்தினுல் பத்மம், அரை பாகத்தினுல் ஹீரகம், அரைபாகத்தினுல் விருத்தம், அரை பாகத்தினுல் இரண்டு ஹீரகம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 32½

ஹீரங்கள் இரண்டும், பாதத்திற்கு சமமான விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதன் ஆஸ்ய விஸ்தாரமானது, அதன் கர்ணத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது, கும்பத்தின் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது பலகையின் அகலமிருக்கவேண்டும். அல்லது பலகையின் நீளமானது நான்கு தண்டம், அல்லது மூன்று தண்டமிருக்கவேண்டும். 34

அதனுடைய நீளமானது மூன்றரை தண்டமாகும்.

भागेन वेत्रमंशेन पद्मं पाल्याभमिष्यते ।
नागवक्त्रसमाकारमावेत्रात् पादरूपवत् ॥ ३६ ॥

पादविस्तारविस्तारं धृक्कण्ठं वीरकाण्डकम् ।
सर्वेषामपि पादानां वीरकाण्डं चतुरश्रकम् ॥ ३७ ॥

तदुच्चस्कन्धयत्रिपादांश(ं) दण्डांशं संसमिष्यते ।
तदधस्तात्तदर्धेन पद्मं पत्रविचित्रितम् ॥ ३८ ॥

मालास्थानस्य कण्ठस्य दण्डमानसमुन्नतिः ।
पादविस्तारविस्तारा पोतिका तत्समोदया ॥

உயரமானது மூன்று தண்டமாகும் அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், உத்ஸந்தி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது. ஒருபாகம் வேத்திரம், ஒரு அம்சம் பத்மம் இருக்கவேண்டும். அந்த பத்மமானது பாலியைப் போல இருக்கவேண்டும். 35½

பாதத்தின் உருவத்தைப்போலும், வேத்திரத்திலிருந்து நாகத்தின் முகத்தைப் போன்ற உருவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36

த்ருக்கண்டம், வீரகாண்டம் இவைகள், பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமுடையதாக இருக்க வேண்டும். 36½

பாதங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், வீரகாண்டமானது சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். 37

ஸ்கந்தமானது, அதனுடைய உயரத்தில் முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே அதற்கு அரைப் பங்கு, பத்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்மம் இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழே மாலாஸ்தானமானது, தண்டத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். போதிகையானது, பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமும், அதைப்போன்ற உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

पञ्चदण्डसमायामा श्रेष्ठा योत्तमा कनिष्ठिका |
श्रयता सा त्रिदण्डेन अर्धदण्डेन दीर्घ(दीर्घ)का ||

त्रिभागोनात्रिभागोच्चायामा पोतिका भवेत् |
सवेदिकं तत्सहितानां सकुम्भानां
अर्धमध्यमम् || ௪௧ ||

त्र्यंशं केवलानां तु पादानां प्रविधीयते |
सर्वेषामपि पोतानां यथेष्टायतमीरितम् || ௪௨ ||

तद्द्वित्रि अर्धहस्तोर्ध्वा वा विस्तारे तु पट्टिका |
कर्णं त्र्यंशवृद्धं मायामं विधीयते ||

பொதிகையானது ஐந்து தண்டத்திற்கு ஸமமான உயர முடையது உத்தமமாகும். அதில் அரைப்பங்கு (பாதத்தைப்போல் 2½ பங்கு) உயரமுள்ளது அதமமாகும்.

அந்தப் பொதிகையானது மூன்று தண்டம் விஸ்தார முள்ளதாகவும், நான்கு தண்டம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். 40

கீழே கூறப்பட்ட உயரத்திலும் அகலத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கும் பொதிகையானது மத்திம மாகும். 40½

அந்தப் பொதிகையானது, மண்டியுடனும் கும்பத் துடனுமிருந்தால் அதன் அகலமும் உயரமும் நான்கு பங்கு (பாத விஸ்தாரத்தைப் போல்) இருக்கவேண்டும். 41

பாதமானது மண்டி முதலியவைகளில்லாமல் சாதாரண மாக இருந்தால், அதன் அகலமும் உயரமும், பாத விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 41½

பொதிகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீளமானது, இஷ்டம் போல் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 42

त्रिभागं वा चतुर्भागं तत्समानाद्विहीनके ।
सक्षुद्रक्षेपणं मध्यपट्टं पत्रविचित्रितम् ॥४४॥

सर्वत्र समास्त्वन्योन्यहीना वा तरङ्गकाः सम्मताः ।
शिखानिष्क्रान्तमर्धं वा त्रिभागं वा स्वतारतः ॥४५॥

मुष्टिबन्धोपरिक्षिप्तव्यालसंघसमाकृतिः ।
रम्यबन्धक्रियावल्ली चित्रा वा ग्रन्थ(न्थि)पट्टिका ॥४६॥

सनासीकं सवक्त्रं सनाटकस्थानकं वा ।

பொதிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது, பொதிகையின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் சாயாமானமானது அதில் அரைபாகம், மூன்றில் இரண்டுபாகம், அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 43

அதன் தரங்கஸ்தானமானது மூன்று அல்லது நான்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர க்ஷேபணத்துடன் கூடிய மத்தியபட்டமானது, பத்திரங்களினல் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். 44

எந்த இடத்திலும் தரங்கங்கள் (தரங்கம்—அலை) ஸமமாகவும், ஒன்றுக்கொன்று குறைவாகவும் இருப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 44½

உச்சியின் நிஷ்கிராமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில், அரைப்பங்கு அல்லது மூன்றில் ஒருபாகம் இருக்கவேண்டும்.

கிரந்த (தி) பட்டிகையானது, முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே கல்ப்பிக்கப்பட்ட யாளியின் கூட்டத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாயும், அழகான பந்தக்கிரியை, கொடி, இவைகளினலே விசித்திரமாகவுமிருக்கவேண்டும். 46

பூதேப⁴மகரைர்வ்யாலைர்யுக்தம் ததூர்த்⁴வபூ⁴ஷணம் ॥ ௪௭ ॥

பார்ஶ்வயோ: போதிகாமத்⁴யே பட்டம் பாத³விஸ்தாரமேவ ச |
நாநாசித்ரைர்விசித்ரா சேத் ஸா ப்ரோக்தா சித்ரபோதிகா ॥ ௪௮ ॥

பத்ரைர்விசித்ரிதா பத்ரபோதிகேதி ப்ரகீர்திதா |
மஹார்ணவதரங்கா³ப⁴தரங்கா³ட்⁴யா தரங்கி³ணீ ॥ ௪௯ ॥

அஷ்டஷட்சதுஸ்ஸங்க்²யா வா ஸூர்யாந்தரங்ககா: |

அல்லது நாளீகத்துடன் கூடியதாகவோ, அல்லது ஸம தலமாகவோ, அல்லது நாடகத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதன் உச்சியின் அலங்காரமானது, பூதங்கள், யானைகள், மகரங்கள், யாளிகள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 47

பொதிகையின் மத்தியில் பக்கங்களின் பட்டமானது, பாதத்தின் விசாலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

பலவித சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு "சித்திரபோதிகை" என்று பெயர். 48

அந்தபோதிகையானது, இலைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு, "பத்ரபோதிகை" என்று பெயர்.

அது, மஹா ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போன்ற அலைவடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு, "தரங்கிணீ" என்று பெயர். 49

அந்த தரங்கங்கள் (தரங்கம்—அலை) நான்கு (4) ஆறு (6) எட்டு (8) பத்து (10) அல்லது பன்னிரண்டு (12) இருக்கவேண்டும். 49½

𑌬𑌹𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௦ ॥

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫௧ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂𑌶𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇 ॥

பல அலைகளிருந்தாலும், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஸமமாகவும், முறையே சிலாக்யமானவைகளாகவும்மிருக்க வேண்டும். 50

பித்தியின் ஸ்தம்பநிர்கதமானது, (நிர்கதம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழேயுள்ள பாகம்) ஸ்தம்போச்சத்தில் கால்பங்கு, அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். இந்த விகிதமானது, முறையே, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், வ்ருத்தமான ஸ்தம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 51

ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியானது, இரண்டு முழம் முதல் நான்கு முழம் வரையிலிருப்பதாகும். அது, இரண்டு முழம் முதல் ஆறு அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, ஏழுவித மான அளவுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

தூணில் காணப்படும் உயரத்தில், யுக்தியுடன் அம்ச விபாகம் செய்துகொள்ளுவதுமாகும்.

ஒரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மற்றொரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மத்திய பாகத்தின் அளவானது, எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். 53

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

ஸ்தம்பபாகத்தை விஷமமாகப் (சமபாகமில்லாமல்) பிரித்தால், அது, வாஸ்துவையும் வஸ்துவையும் நாசம் செய்துவிடும்.

நீண்டவையாவும் அந்தந்த பெயரையே அடையும்.54

சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தாருஸ்தம்பத்தின் விசாலம், அதைப்போல் ஒண்ணரைப்பங்கு, இரண்டு பங்கு, அல்லது மூன்று பங்கு இருப்பதாகும். சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தேவாலயங்களுக்குக்கூறப்பட்டதாகும். மனிதர்களின் வாஸ்துவுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல. 55

ஸ்தம்பங்கள் எல்லாவற்றையும், செங்கற்கள், கருங்கல், சகலவிதமான மரங்கள், இவைகளினாலே கல்பிக்க வேண்டுமென்று பழய காலப் பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 55½

ஸ்தம்பங்கள், தேவாலயங்களில் ஒத்தப்படையாகவும் இருப்பதாகும், இரட்டைப்படையாகவும் இருப்பதாகும்.

மனிதர்களின் வாஸ்துக்களில், ஸ்தம்பங்கள் ஒத்தப் படையாகவே தானிருக்கவேண்டும் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 56

गृहाणां भित्तिमध्ये तु शालानां तु तथा भवेत् ॥

प्रासादानां तु पादबाह्ये पादमध्ये शयनासने ।
उपानादिशिरः केचित् केचित् स्तूप्यन्तमुन्नतम् ॥

उभयं सर्वत्रोक्तं प्रासादे मानवेदिभिः ।
पादबाह्ये पादमध्ये वा सभामण्डपयोर्मतम् ॥

अन्तर्बहिस्तु मध्ये तु [illegible] ॥
[illegible] एवमेवं तु सर्वेषां सम्मतं मतम् ॥

அந்தஸ்தம்பம், பஹிஸ்தம்பம் இவைகள், (கூடம் தாவரம் போன்ற இடங்களிலுள்ள தூண்கள்.) ஒரே சூத்திரத்தில் (நேருக்கு நேராக) இருக்கவேண்டும். 56½

கிருஹங்களில் ஸ்தம்பமானது, பித்தியின் மத்தியிலிருப்பதாகும். சாலைகளிலும் அவ்விதமே, ஸ்தம்பங்கள் பித்தி மத்தியிலிருப்பதாகும். 57

பிராஸாதங்களில், (தேவாலயம்-ராஜகிருஹங்களில்) பாத பாஹ்யத்திலும் (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) பாதமத்தியிலும் (பித்தியிலுள்ள ஸ்தம்பமானது) இருப்பதாகும். இவ்விதமே சயனத்திலும், ஆசனத்திலும், இருப்பதாகும். 57½

சிலர், உபானம்முதல், சிரஸ் (உச்சி) வரையில், உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், உபானம் முதல் ஸ்தூபி வரையில் (ஸ்தூபியின் உச்சிவரையில்) உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். 58

முனிவர்கள் இந்த இரண்டுவிதமான அளவுகளையும் எல்லாவிடங்களிலும் பிராஸாத விஷயமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். 58½

சபை, மண்டபம் இவைகளின் உயரத்தை, பாத பாஹ்யம், அல்லது பாதமத்யம், இவைகளில் அளந்து கொள்ளுவதாகும். 59

விபரீதே விபத்தி: ஸ்யாதிதி ஶாஸ்த்ரவிநிஶ்சய: ।
ஸ்தம்போத்தராதிகாநாம் து த்ரவ்யம் த்ருமஶிலேஷ்டகா: ॥

ஸ்நிக்தஸாரா ஸுஸாராஶ்ச ஸம்யக் பாகஸமந்விதா: ।
அவக்ரா நிர்வ்ரணாஸ்ஸர்வே ம்ருஷிதவர்ஜா ஸுஶீர்ணஹா: ॥

புண்யாத்ரிவநதீரோத்தா த்ருஶ்யரம்யா மநோரமா: ।
ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தித: ஸந்தேஹோ ந ஸம்ஶய: ॥

சாலைகளின் (ஸ்தம்ப) சூத்திரமானது, வெளியிலும் உள்ளேயும் மத்தியிலுமிருக்கவேண்டும். இதை இவ்விதமாகவே உபயோகிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுமுண்டாகும். 60

இதற்கு விரோதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால், அது விபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 60½

ஸ்தம்பங்கள், உத்தரங்கள் முதலியவைகளின் திரவியமானது, மரம்—கருங்கல்—அல்லது செங்கல்லாக இருக்கவேண்டும். 61

ஸ்தம்பம் உத்தரம் முதலியவைகளுக்கான மரங்கள், தைலப்பசையுள்ளவைகளாகவும், நல்ல உறுதியுள்ளவைகளாகவும், நன்கு வைரம் பாய்ந்தவைகளாகவும், கிழட்டுத்தனமடையாதவைகளாகவும், தருணவஸ்தையில்லாதவைகளாகவும், கோணலில்லாதவைகளாகவும், காயம்படாதவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மரங்களையே கிரஹிக்க வேண்டும். 62

புண்ணியமான பூமி, மலை, வனம், நதீ, இந்த இடங்களிலிருப்பவைகளும், பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பவைகளும், மனதிற்கு இன்பமளிக்கக் கூடியவைகளுமான மரங்கள், சகலவிதமான சம்பத்துக்களின் சம்ருத்தியையும் அளிப்பவைகளாகும். அதில் சந்தேகமில்லை. 63

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌶𑌾𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌧𑍂𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌪𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌜𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 ॥

𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑌨𑌃 𑌶𑌮𑍀 ।
𑌤𑌿𑌲𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௬௫॥

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌸𑌨𑌶𑌿𑌰𑍀𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌏𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌟𑍍𑌫𑌲𑌃 ।
𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌙𑍍𑌕𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑌃 ॥௬௬॥

𑌭𑍌𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 ।
𑌏𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌦𑌾𑌃 ।

கருங்காலி, தேக்கு, இலுப்பை, ஸ்தபகம், சிம்சுபை, மருது, அஜகர்ணி, க்ஷீரிணீ, பத்மம், சந்தனம், பிசிதம், தன்வனம், பிண்டி, ஸிம்ஹம், ராஜாதனம் (முறள்), வன்னி, திலகம், இவைகள் புருஷ விருக்ஷங்களாம். இந்த விருக்ஷங்கள் ஸ்தம்பங்களுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 65

வேம்பு, வேங்கை, வாகை, ஏகம், காலம், கட்பலம், சிமிசை (தினிசை), விகுசம் (சார எலுமிச்சை), பலா, ஏழிலைப்பாலை, பௌமை, கவாக்ஷீ, இந்த மரங்கள் ஊர்துவ விருக்ஷங்களாம். (ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே செய்யக்கூடியவைகளுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாம்). 66½

ஒரே நிறமுள்ளவைகளாகவும், உறுதியுள்ளவைகளாகவும், மனோஹரமானவைகளாகவும், சுககரமான ஸ்பர்சமுடையவைகளாகவும், கிழக்கில் சாய்ந்தும் வடக்கில் சாய்ந்தும் இருப்பவைகளாகவும் இருக்கும் சிலைகள், சுபங்களையளிப்பவைகளாம். 67½

ஸ்த்ரீலிங்காஸ்சாபி பும்லிங்கா: நிர்தோஷாஸ்ச நபும்ஸகா: ||

ஸம்பந்நாஸ்ச த்(ரி)யாஸ்ச ஸம்வ்ருதாஸ்லேஷகாஸ்சுபா: |
ஸ்த்ரீலிங்காஸ்சாபி பும்லிங்கா ஹீநாஸ்ச்சித்ராதிவர்ஜிதா: || ௬௯ ||

ஏதைரேவம்விதைர்த்ரவ்யை: க்ருதம் வஸ்து ஸம்ருத்தயே |
தர்மார்த்தகாமஸௌக்யாநாம் ஸாதநம் பவதி நிஸ்சிதம் ||

ந தேவதாலயாந்தஸ்தா: வ்ருக்ஷா வா ந வித்யுதா |
ந தாவாநலஸம்ப்லுஷ்டா ந பூதாலயமத்யகா: || ௭௧ ||

பெண்சிலை, ஆண்சிலை, தோஷமற்ற நபும்ஸகசிலை இவைகள் நல்ல கனமுள்ளவைகளாகவும், சமமாக செதுக்கப்பட்டவைகளாகவும், இனிமையான ஒலியுள்ளவைகளாகவும் இருப்பவைகள், சுபகரமானவைகளாம். அந்த சிலைகள், ஸ்திரீ சிலைகளானாலும், புருஷசிலைகளானாலும், உடைந்து அல்லது துவாரமுள்ளவைகளாக இருக்கக் கூடாது. 69

இவ்விதமான திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப் படும் வஸ்துவானது (கிருஹமானது), ஸகல ஸம்ருத்திகளையு மளிப்பதாகும். தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளையளிக்கத் தக்கதாகும் என்பது நிச்சயம். 70

தேவாலயத்திற்குள்ளிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

இடிவிழுந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

காட்டுத்தீயினால் பொசுங்கிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

பூதாலயங்களின் மத்தியிலுள்ள மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 71

ந மஹாபதஸம்ஜாதா ந க்ராமாந்தஸமுத்பவா: ।
கடாம்ப:ஸிராஸிக்தா பக்ஷிப்ராணிநிஷேவிதா: || ௭௨ ||

ந வாயுபக்நா ந கஜை: ஸம்பக்நா நைவ ம்ருதாஸ்ததா ।
ந சண்டாலஜநாகீர்ணா ந ஸர்வஜநஸேவிதா: || ௭௩ ||

அந்யோந்யவேஷ்டிதா பக்நா ந வல்லீகுல்மஸம்ஶ்ரிதா: ।
ந ஸ்நாயுஸம்யுதா ஶீர்ணா ந ஸிராகோடராவ்ருதா: ||

மஹாபதங்களில் (ராஜமார்கங்களில்) முளைத்திருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

கிராமங்களில் முளைத்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

குடத்தினுல் ஜலம் விட்டு வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது

பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் தங்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 72

காற்றடித்து முறிந்த மரங்கள், யானைகளினுல் முறிக்கப் பட்ட மரங்கள், ஜீவனற்ற (மடித்துப்போன) மரங்கள் இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சண்டாள ஜனங்களினுல் சூழப்பட்டிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சகல ஜனங்களும் தங்கக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 73

ஒன்ருேடொன்று பின்னிக்கொண்டு முறிந்த மரங்கள், புத்துக்கள் வளர்ந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக் கூடாது.

கொடிகளினுல் சூழப்பட்ட மரங்கள், நெருக்கமாக முளைத்திருக்கும் மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

நரம்புகள் தெரியும் மரங்கள், பொந்துகள் விழுந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது. 74

நாங்குராவ்ருதஸர்வாங்கா ந ப்⁴ருஶம் கீடதூ³ஷிதா: ।
நாகாலப²லிநோ க்³ராஹ்யா ந ஶ்மஶாநஸமீபகா³: ॥

ஸபா⁴சைத்யஸமீபஸ்தா² தே³வார்தா²நாம் ந ஸம்ஶ்ரயா: ॥
வாபீகூபதடாகாதி³வாஸ்துஷ்வபி ச ஸம்ப⁴வா: ॥ ௭௬ ॥

விஶீர்ணவாஸ்துஜாதஸ்து வ்ருக்ஷ: ஸர்வவிபத்கர: ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ஶுத்³த⁴ம் வ்ருக்ஷம் ப்ரக்³ருஹ்யதாம் ॥

ஶீர்ஷா தே³வாலயே க்³ராஹ்யா விப்ராதி³நிலயோசிதா: ।
பார்தி²வாநாம் ச கர்தவ்யா ந க்ஷயாந்தக வேஶ்ம
ப்ரதிஷ்டயோ: ॥ ௭௮ ॥

மரம் முழுமையும் முளைகளுள்ள மரங்கள், பூச்சிகளினுல் மிகவும் கேடடைந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

அகாலத்தில் பலனைக்கொடுக்கும் மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது.

சுடுகாட்டிற்கு சமீபத்திலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது. 75

சபை, நாற்சந்துகளிலுள்ள மரங்கள், தேவாலயங்களுக்கு சொந்தமான மரங்கள், இவைகளைக் கிரஹிக்கக்கூடாது.

குட்டைகள், கிணறுகள், குளங்கள், வீடுகள், இவைகளிலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக்கூடாது. 76

இடிந்து பாழாகப்போன இடத்தில் முளைத்திருக்கும் மரமானது, சகலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டு பண்ணும்.

ஆகையால் இத்தகைய தோஷங்களில்லாமல், சுத்தமாக இருக்கும் மரங்களையே கிரஹிக்கவேண்டும். 77

பிராஹ்மணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு வீடு கட்டு

[illegible] யதி³ [illegible] த⁴ர்மகாமார்த²நாஶக்ருத் ।
ஏகத்³ரவ்யக்ருதம் ஶுத்³த⁴ம் மிஶ்ரம் த்³வித்³ரவ்யநிர்மிதம் ॥௭௯॥

த்ரித்³ரவ்யஸம்யுக்தம் யத்து தத்ஸங்கீர்ணமுதா³ஹ்ருதம் ।
ஸர்வேஷாமபி [illegible] வாஸேஷு [illegible] ஸம்பதா³ம் பத³ம் ॥

ஸர்வதோமுக²நக்ஷத்ரே ஶுப⁴பக்ஷே முஹூர்த்தகே ।
[illegible] க்ருதகௌதுக: [illegible] ॥௮௧॥

[illegible] ।

வதற்கு, தேவாலயத்தின் சிலையை கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

பாஷண்டிகளுக்கும் கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு கிரஹிக்கக்கூடாது. 78

அதை, வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கிரஹித்து கிருஹத்தில் உபயோகித்தால், அது தர்மம் — காமம் — அர்த்தம் (செல்வம்) இவைகளை அழித்துவிடும். 78½

ஒரே வஸ்துவினால் கல்பிக்கப்படும் வாஸ்துவானது, சுத்தம் எனப்படும். இரண்டுவிதமான திரவியங்களினாலே கல்பிக்கப்பட்டது மிச்ரம் எனப்படும். மூன்றுவித வஸ்துக்களினாலும் கல்பிக்கப்பட்ட வாஸ்துவானது, சங்கீர்ணம் எனப்படும். இவைகளினால், முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும்படி அவரவர்களின் வாஸஸ்தலங்களை கல்பித்தால், அது சகல விதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 80

வாஸ்துவுக்கு வேண்டிய விருக்ஷாதி திரவியங்களை விரும்புகிறவன், சர்வதோமுகமான நக்ஷத்திரத்தில், சுபகரமான பக்ஷத்தில், சுப முஹூர்த்தத்தில் கௌதுகபந்தனம் செய்துகொண்டு அரணியத்திற்குப் புறப்படவேண்டும். 81

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சுபகரமான நிமித்தங்கள், சுபகரமான சகுனங்கள், சமயோசிதமான மங்கள சப்தங்கள், இவைகளுடன் புறப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஸகல சாதனங்களுடனும் அரண்யத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அங்கு, கந்தம், புஷ்பங்கள், தூபங்கள், மாமிசம், கிருசரம் (எள்ளும் வெல்லமும்), பாயசான்னம், மத்ஸ்யங்கள், பலவிதமான பக்ஷ்யங்கள், இவைகளினுல் விரும்பிய சகல தேவதைகளையும், வனதேவதைகளையும் மரங்களையும் பூஜித்து, பூதங்களுக்குரிய க்ரூர பலியைக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வாஸ்து காரியங்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். 83½

அடியிலிருந்து நுனிவரையில் நேராகவும் வட்ட வடிவமாகவும் பல கிளைகளுடனுமிருக்கும் மரமானது ஆண் மரமாகும்.

அடிப்பக்கம் பருத்தும், நுனி சிறுத்துமிருக்கும் மரமானது, பெண் மரமாகும்.

நுனி பருத்தும், அடி சிறுத்துமிருக்கின்ற மரமானது நபும்சக விருக்ஷமாகும்.

ஸர்வேஷாம் ஶேஷவஸ்தூநாம் பும்ஸ்த்ரீஷண்டம் புரோதிதம்॥

ஶர்வர்யாம் ஶுத்தஸ்யாஜ்யஸ்ய பீத்வைக: ஶுசிஸ்தபதி:
ஸுதீ: ।

ஸ்வதக்ஷிணபார்ஶ்வே து ஸம்ஸ்தாப்ய பரஶும் ஸுதீ:॥

வீக்ஷா ப்ராங்முகம் ஶயீத ராத்ரௌ ஶயனாஹிதேऽபர: ।

ஸ்தபதிர்வரவேஷாட்ய: ஶுக்லயேத் ஸ்வாயுதை:॥௮௮॥

அயம் மந்த்ர: —

அபக்ராமந்து பூதாநி தேவதாஶ்ச ஸகுஹ்யகா: ।

யுஷ்மப்யம் து பலிம் ஹ்யேஷ: ஶோபநோ க்ரியதாம் வாஸவா:॥

முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை உத்தேசித்து, ஆண் மரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகளின் மற்ற அங்கங்களுக்கு ஆண் மரங்கள், பெண் மரங்கள், அலிமரங்கள் இவை யாவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 86

சிறந்த புத்திமானான ஸ்தபதி இரவு சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, சுத்தமாக இருந்து முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான விருக்ஷத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் தர்பைகளைப் பரப்பி விட்டு, தனது வலது பக்கத்தில் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு தூங்கவேண்டும். மற்றொருவன், மேற்கு முகமாகப் படுத்து இரவு தூங்கவேண்டும். 87½

(மறுநாள் காலையில்) சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்து கொண்டு ஸ்தபதியானவன் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். 88

இது மந்திரம் —

ஶிவமஸ்து மஹீபுத்ரா: தேவதாஶ்ச ஸகுஹ்யகா: ।
கர்மைதத் ஸாதயிஷ்யாமி க்ரியதாம் வாஸபர்யய: ॥௯௦॥

ஏவமுக்த்வா நமஸ்க்ருத்ய பாதபேப்யோ நர:(தத:)ஶுசி: ।
துக்தைஸ்தைலைஸ்ததா ஸர்பி: ஸம்ம்ருஜ்ய பரஶோர்முகம் ॥

உபக்ரமேத்தம் சேத்தும் யதாகாமம் வநஸ்பதிம் ।
மூலே ஹஸ்தம் வ்யபோஹ்யாத்ர த்ரி:ப்ரஹ்ருத்ய ததோ வ்ர-
ணமீக்ஷயேத் ॥ ௯௨ ॥

வாமேநாவா விவ்ருஜ்யேத க்ஷீரம் வா ஶ்ரவிஷ்யதி ।
ஶோணிதம் ஸ்ராவிதம் ஹந்யாத் ஸஜ்ஜயேத்தம் வ்ருத்த: ॥

இந்த மரத்தில் வஸிக்கின்ற பூதங்களும், குஹ்யகர்களுடன் கூடிய தேவதைகளும், இதைவிட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

ஹே விருக்ஷங்களே, ஸோமன், உங்களுக்கு மறுபடியும் பலத்தைக்கொடுப்பாராக. பூமிபுத்திரர்களான ஹே மரங்களே! உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். குஹ்யகர்களுடன் கூடிய ஹே தேவதைகளே! நான் இந்தக் காரியத்தை சாதிக்கின்றேன். நீங்கள் வேறு இடத்திற்குச் செல்லுங்கள். இவ்விதமாகச் சொல்லி சுத்தனாக மரங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். பிறகு, 90½

பால், எண்ணெ, நெய், இவைகளினால் கோடாலியின் நுனியை நன்கு தேய்க்கவேண்டும். 91

பிறகு விருப்பப்படி மரத்தை வெட்டுவதற்குத் துவக்க வேண்டும். அந்த மரத்தின் அடியில் ஒருமுழம் ஒதுக்கி விட்டு, அதற்கு மேலே கோடாலியினாலே மூன்று தடவை மரத்தை வெட்டிவிட்டு அந்த வெட்டுவாயைப் பார்க்க வேண்டும். 92

பதநே ஸிம்ஹஶார்தூலப்ரும்ஹிதஸந்நிபஸ்வநா ஶுபதா: ।
ருதிதம் ஹஸிதம் க்ரோஶம் கூஜிதம் நிந்திதம் ஸதா ॥

பாதயேதுத்தராக்ரம் து பூர்வாக்ரம் வா வநஸ்பதிம் ।
தே திஶௌ ஶுபதே ஸ்யாதாமந்யாஶாஶு விபத்தயே ॥

ஶாலாஶ்மர்யஜகர்ணீநாமூர்த்வே து பதநம் ஶுபம் ।
மூலே வ்ருக்ஷாஸ்பதே பந்துப்ருத்யேஷ்வபி விநாஶநம் ॥

வெட்டுவாயில் ஜலம் பெருகினுல் அது அபிவிருத்தியை யளிக்கும். பால் பெருகினுல், புத்திரவிருத்தியையளிக்கும்.

ரக்தம் பெருகினுல் அது யஜமானனைக் கொன்றுவிடும். ஆகையால் அதை முயற்சியுடன் விலக்கிவிடவேண்டும். 93

மரமானது விழும்பொழுது அதன் சத்தமானது ஸிம்ஹம், புலி, யானை இவைகளின் சத்தத்தைப்போல் இருந்தால், அது சுபகரமாகும். 93½

அது அழுதால், சிரிப்பு, இறைச்சல் இவைகளைப் போலிருந்தால், இகழ்ச்சிக்குரியதாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 94

மரத்தைவெட்டி விழ்த்தும்பொழுது அதை வடக்கு அல்லது கிழக்கில் தலைப்பக்கம் விழும்படி வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டும். அந்த இரண்டு திக்குகளும் சுபகரமானவை களாம். மற்ற திக்குகள் விபத்துக்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாம். 95

ஸால விருக்ஷம், (மராமரம்) அச்மரீ, அஜகர்ணீ, இந்த மரங்கள், வெட்டிய மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலே விழுந்தால், அது சுபமான பலத்தையளிக்கும்.

அதன் அடியானது வேரில் உதைந்துநின்றுல், பந்துக் களுக்கும், சேவகர்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும். 96

ச்சிந்ந: ஸ்தித: ஸக்த்வா வ்ருக்ஷாந்தர நிபாதநே |
ஶிரஸ்ஸம்பந்தே நாஶஸ்ஸ்யாத் மூலஸம்பந்ததஶ்ஶ்ரம: ||

ஶரீரநாஶம் கர்த்ரூணாம் நாஶயேத்வத்ஸராத்பரம் |
புத்ரநாஶம் ததஶ் பூஜ்யம் த்வயோ: பாதயதஸ்ததா ||

அதாஸ்ரம் ருஜும் க்ருத்வா மௌஹூர்த்திகஸ்தம்பஸம்மதம் |
ஸிதவஸ்த்ரேண ஸஞ்சாத்ய ஸ்யந்தநே ஸ்தாப்ய வை ஶயேத் ||

தேவத்விஜமஹீபாநாம் விஶாம் வை ஶகடேந து |
பஶ்சாத்ஸ்ய வாஹாக்ஷேஷு நாநீயாத்து விசக்ஷண: ||

வெட்டப்பட்ட மரமானது, அதை விட்டுக் கிளம்பி, வெட்டப்பட்ட மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலேயே நின்று, மற்றொரு மரத்தைத் தள்ளுவதற்காக அதன் உச்சியில் சம்பந்தப்பட்டால், நாசமுண்டாகும். அதன் அடியில் சம்பந்தப்பட்டால், சிரமமுண்டாகும். யஜமான னுக்கு சரீர நாசத்தையும், அதற்குப் பிறகு புத்திர நாசத்தையுமுண்டுபண்ணும். 97½

இரண்டு மரங்களும் விழுந்தால், அது பூஜிக்கத்தக்க தாகும்.

வெட்டிய மரத்தை இரு பக்கங்களிலும் சமமாக இருக்கும்படி துண்டு செய்யவேண்டும். 98

அதை சதுரச்ரமாகவும், நேராகவும் செய்து, முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான அந்த மரத்தை, வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே போர்த்தி, அது தேவதைகள், பிராஹ்மணர்கள் அல்லது அரசர்களுக்கானால், அதைத் தேரில் ஏற்றிப் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

வைசியர்களுக்கானால், வண்டியில் வைக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ||௱௨||

[illegible]

சூத்திரர்களுக்கானல், அதை மனிதர்களின் தோளில் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டும். 100

இந்திர கீலங்கள் (தூண்கள்) எல்லாவற்றையும் இவ் விதமே முயற்சியுடன் எடுத்துவரவேண்டும். மற்ற மரக் குவியல்களையும் நுனியை நுனிப்பக்கத்திலும் அடியை அடிப் பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். 101

அவைகளை முஹூர்த்தஸ்தம்பத்தின் இரண்டு பக்கங் களிலும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு வண்டியில் ஏத்திப் படுக்கையாக வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

ஸ்தபதி பின் தொடர்ந்துவர அந்த மரத்தை சுபகர மான துவாரத்தின் வழியாக எடுத்துவந்து, வேலை செய்யும் மண்டபத்திலிறக்கி மணலின் மேலே படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

அதை கிழக்கு நுனியாக அல்லது வடக்கு நுனியாக வைத்து, பிறகு, அது காயும் வரையில் அப்படியே வைத்து ரக்ஷித்து வரவேண்டும். 103

ஆரக்³வத⁴ஶ்ச க²தி³ர: ஸக²தி³ரஶ்ச மது⁴கக: ।
ராஜாத³நோ யதா²ஸங்க்²யம் விஸ்தாராயாமமுச்யதே ॥

ஸ்தம்பா⁴ர்கருத்³ரதி³க³ங்கவிதஸ்த்யாயாமஸம்யுதா: ।
தத்ஸங்க்²யாங்கு³லவிஸ்தீர்ணா: ஸத³ஶாம்ஶோநாக்³ரவிஸ்தரா: ॥ ௱௫ ॥

ஹஸ்தஸார்த⁴சதுர்வேத³த்ரிதாலாயதநிகா²தகா: ।
ஹஸ்திஹஸ்திவிபா⁴கா³க்³ரம் க்ஷேத்ரஸங்கோ⁴ஷ்டம் விவர்ஜ்யம் தத்³வா ॥

ஶுஷ்காமூலாக்³ரவேத⁴ம் தத் ஸர்வத்ர விபாதம்
பரிவர்ஜயேத் ।

அந்த மரத்தை எவ்விதமாகவும் திருப்பக்கூடாது. வைத்தவிதமாகவே ஆறுமாதகாலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், இவர்களுக்கு முறையே முஹூர்த்த ஸ்தம்பங்களுக்கான மரங்கள், கொன்னை, கருங்காலி, வெண் கருங்காலி, இலுப்பை, ராஜாதனம் (பழமுண்ணிப்பாலை) இவைகள் முறையே கூறப்பட்டவைகளாம். இனி இவைகளின் விஸ்தாரத்தையும் நீளத்தையும் கூறுகிறேன். 105

ஸ்தம்பங்கள், பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) சாண் நீளமும், அந்த எண்களின் அங்குளிகள் விஸ்தாரமும், அதில் பத்தில் (10) ஒருபாகம் குறைவான அக்கிரத்தின் விஸ்தாரமும், ஐந்து (5) நாலரை (4½) நாலு (4) மூன்று (3) தாலம் (அடி) நிகாதமும், (புதைக்கப்படவேண்டிய பாகம்) உள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். 106½

இவ்விதமாக ஸ்தம்பங்களின் உச்சம், அகலம், இவைகள் அந்தந்த பூமிக்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டிருக்கிறது. 107

அஶ்வத்தோதும்பரஶ்சைவ ப்லக்ஷஶ்ச வடவ்ருக்ஷக: ||௱அ||

ஸப்தபர்ணஶ்ச பில்வஶ்ச பலாஶ: குடஜ(ஜ)ஸ்ததா |
பீலு: ஶ்லேஷ்மாதகீ லோத்ர: கதம்ப: பாரிஜாதக: ||

ஶிரீஷ: கோவிதாரஶ்ச திந்த்ரிணீகோ மஹாத்ரும: |
ஶிலீந்த்ர: ஸர்பமாரஶ்ச ஶால்மலீ ஸரலஸ்ததா || ௧௧௦ ||

கிம்ஶுகஶ்சாரிமேதஶ்ச ஹரீதக்யக்ஷாமலகத்ருமா: |
கபித்த: கண்டகஶ்சைவ புத்ரஜீவஶ்ச டுண்டுகா: ||௧௧௧||

காரஸ்கர: கரஞ்ஜஶ்ச வாரணஶ்சாஶ்வமாரக: |
பதரோ வகுள: பிண்டீ பத்மகஸ்திலகஸ்ததா || ௧௧௨ ||

பாடல்யகருகர்பூரா: ஸுரார்ஹாஸ்தருஜாதய: |

எந்த விடத்திலும் ஜ்ஜஷால (மத்ஸ்யாகாரம்) ஸ்தம்பமாக இருந்தால், நிகாதம் செய்யக்கூடாது. 107½

அரசு, அத்தி, ப்லக்ஷம், (இரளி—கல்லொளி) ஆல், ஏழிலைப்பாலை, பில்வம், புரசு, வெட்பாலை, பீலு, (ஊவக்காய்) நறுவிலி, வெள்ளலொத்தி, அடப்பை, பாரிஜாதை, (பவழமல்லி) வாகை, மலையகத்தி, திந்திரிணீகம், (புளி) மஹாத்ருமம், சிலீத்ரம், சர்பமாரம், முள்ளிலவு, சரளம், புரசு, அரிமேதம், (துர்கந்தமுள்ள கருங்காலி) கடு (கடுக்காய்மரம்) தானி, நெல்லி, விளா, கண்டகம், புத்திரஜீவி, டுண்டுகம், காரை, புங்கை, நொச்சில், அசுவமாரம், இலந்தை, மகிழ், பிண்டீ, பத்மகம், திலகம், பாதிரி, அகில், கற்பூரம் இந்த மரங்கள் யாவும், தேவயோக்கியமானவைகளாம்.

இவைகள் மனிதர்களின் வீடுகளுக்குக் கூடாதவைகளாம்.

தைவயோக்யா ந தே ஸர்வே மாநுஷாணாமஸம்மதா: ॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந மநுஷ்யாணாம் நிவாஸகே ।
ஊஷரம் பாண்டுரம் க்ருஷ்ணம் ஸ்நிக்தம் தாம்ரவர்ணகம் ॥௧௧௪॥

ஏதாஸ்வேவ சதஸ்ருஷு ம்ருத்ஸ்நாஸு தாம்ரபுல்லகம் ।
இஷ்டகாஸம்ப்ரஸித்த்யர்த்தம் ஶ்ரேஷ்டம் ச தாம்ரபுல்லகம் ॥௧௧௫॥

ஸிகதாஶர்க்கராமூலாஸ்தி ஶல்கவர்ஜிதம் ।
ஏகவர்ணம் ம்ருது ஸ்பர்ஶே ஜாதம் லோஷ்டம் ததா: ॥௧௧௬॥

ஶ்ரோத்ரமாத்ரம் ஜலே லோஷ்டாந் க்ஷிப்த்வா பஶ்சாத் பதை: ।
க்ஷீரவ்ருக்ஷகஷாயாம்பு க்ஷிப்த்வா ஜலேऽபி ॥௧௧௭॥

இந்த விருக்ஷங்களை மனிதர்களுக்கு உபயோகிக்கலாகாது. உபயோகித்தால் அனர்த்தங்களை உண்டுபண்ணும். ஆகையால் இவைகளை சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து மனிதர்களின் வீடுகளில் உபயோகிக்காமலிருக்கவேண்டும். 118½

ஊஷரமண், வெளுப்புமண், கருப்புமண், பசையுள்ள செம்மண், என்று, மண் நான்குவிதமாகும். இந்த நான்குவிதமான மண்களுள், தாம்ரபுல்லகமென்னும் நல்ல செம்மண்ணையே கல்லுகளுக்காக கிரஹிக்கவேண்டும். 115

மணல் இல்லாமலும், கூழாங்கற்களில்லாமலும், வேருகளில்லாமலும், எலும்புகளில்லாமலும், செல்லிகளில்லாமலும், ஒரேவிதமான நிறமுள்ளதும், கைக்கு மிருதுவாகவும் இருக்கின்ற மண்ணானது- ஓடுகள் கற்களைச்செய்வதற்கு சிறந்த மண்ணாகும். 115½

முதலில் மண்கட்டிகளை முழங்கால் மட்டம் ஜலத்தில் நிறப்பவேண்டும். பிறகு அதை நன்கு கலந்து கால்களினால்

त्रिफलाम्बुभिरासिक्तां मर्दयेन्मासमात्रकम् ।
चतुःपञ्चषडङ्गुलिभिः मात्रैर्व्यासाद्द्विगुणायताः ॥

व्यासार्धार्धत्रिभागैकत्रिपादं वा घनं भवेत् ।
इष्टकाबहवः प्रोक्ताः समशुद्धाः प्रयत्नतः ॥ககஅ॥

शनैः शुष्के ततः सर्वाः समस्तैस्तु विचक्षणः ।
एकत्र पक्ष्यते यत्र ज्वालाग्न्याद्यस्तथैव तु ।
निरन्तरं प्रयोक्तव्या इष्टका इष्टकागणे ॥

துகைக்க வேண்டும். இவ்விதம் நாற்பது தடவை செய்ய வேண்டும். 116½

பிறகு, பாலுள்ளமரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய்மரம், தானிமரம் இவைகளின் பட்டைச்சாறுகள், திரிபலாஜலம், இவைகளைவிட்டு, ஒருமாதம் வரையில் நன்கு மர்திக்கவேண்டும். 117½

பிறகு அந்த மண்ணைக்கொண்டு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அங்குலம் அகலமும், அதன் இருமடங்கு நீளமும், அகலத்தில் சரிபாதி, கால்பாகம் அல்லது முக்கால் பங்கு கனமுமுள்ள கற்களைச் செய்யவேண்டும். இவைகள் முறையே உத்தம மத்திமாதமக்கற்களாம்.

இவைகளை நன்கு காயவைத்து, பிறகு அந்தக் கற்கள் யாவும் ஒரே விதமாக இருக்கும்படி, அவைகளைக் காளவாயில் எறிக்கவேண்டும். 119

சமர்த்தஞன சில்பியானவன், அவைகளை, ஒருமாதம், இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம், அல்லது நான்கு மாதம் ஆறப்போட்டு, பிறகு அவைகளை எடுத்து, சாவதானமாக, அவைகளை ஜலத்திற்குள் போட்டு, பின்பு அவைகளை ஜலத்திலிருந்து எடுத்து, அவைகளில் ஈரமில்லாமல் ஜலம் நன்கு சுண்டிய பிறகு, அவைகளை இஷ்டமான காரியங்களில் உபயோகிக்கவேண்டும். 120

ஏவம் த்ருடேஷ்டகஶிலாதிபிர்மஹீஜை:
காஷ்டைஸ்து ஸம்விஹிதா ஹி வாஸ்துஸம்ருத்த்யை |
யத்ஸித்தம் ஸ்வபரவஸ்து பரிஷ்காராத்யை:
த்ரவ்யம் விநஷ்டஸவநவ்ரஜஸம்பவம் விபத்த்யை || ௧௨௧ ||

ஸ்தம்பாயாமம் தாரமாகாரமேதம்
ஸாலங்காரம் ஸம்க்ஷணம் ச க்ரமேண |
யா க்ருத்யா யுக்தம் ஸம்பதாமாஸ்பதம் தத்
தேவாகாரம் ந்ருணாம் தைத்யாநாம் ச கேஹ || ௧௨௨ ||

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே த்ரவ்யபரிக்ரஹோ
நாம பஞ்சதஶோऽத்யாய: ||

இவ்விதமாக, மரங்கள், சிலைகள், கற்கள், இவைகளை முறையுடன் எடுத்து, அவைகளினால் கல்பிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துக்கள் சிறந்தவைகளாகவும், சகல சமிருத்தியையு மளிக்கக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கும்.

வேறு வாஸ்துக்களுக்கு உபயோகித்து மிஞ்சியதும், சீரழிந்து வீணாகப் போன வீடுகளிலிருந்து கிடைத்தவைகளுமான கற்கள் முதலியவைகளினால் நிர்மாணிக்கப் படுகின்ற வாஸ்துவானது, ஆபத்துக்களையளிக்குமென்று, ஆதி காலத்திய பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 121

தேவாலயங்கள், மனிதர்களின் கிருஹங்கள், இவைகளில் வைக்கக்கூடிய தூண்களின் நீளம், அகலம், உருவம், அவைகளில் செய்யக்கூடிய அலங்காரங்கள், இவைகள் முறையுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொண்டால், அது ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமாகும். 122

திரவிய பரிகிரஹமென்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌯𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪
𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌖𑌣𑍍𑌡𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

பதினாறுவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துக்களுக்கும் உபயோகமாக, உத்தரம் முதல் விருதி வரையில், பிரஸ்தாராவயவங்களை, முறையே ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். 1

உத்தரமானது, பாதத்தின் விஸ்தாரம் அவ்வளவு உயரமுள்ளது, பாதத்தில் முக்கால் பங்கு உயரம் பாதத்தின் விஸ்தாரமுள்ளது, நடுத்தரமான உயரம் பாத விஸ்தாரம் உளது, என்று மூன்று விதமாகும். 2

ஷண்டோத்தரம், பத்திரபந்தம், ரூபோத்தரம், என்று மூன்றுவிதமாகும். 2½

உத்தரங்களின் கர்ணநிர்கமமானது, முக்கால்பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு இருக்க வேண்டும். 3

ஒவ்வொரு உத்தரத்தின் நிவேசனமும், ஸ்வஸ்திகாகாரம், வர்தமானுகாரம், நந்தியாவர்தத்தைப் போன்ற

த்ரிபாகைகம் சதுர்பாகம் வாஜநம் நிர்கமேது ச |
ததூர்த்⁴வம் முஷ்டிப³ந்த⁴ந்து சதுரஶ்ரம் த³லாக்³ரகம் ||

தந்முஷ்டிப³ந்த⁴நம் வா கல்ப்யம் ஸ்தம்ப⁴வ்யாஸே து வாஜநோபரி |
ஸ்தம்ப⁴வ்யாஸார்த்⁴தம் ஸ்யாத் தீவ்ரம் பட்டம் பங்கஜக்ரியம் ||

ஸந்நாளிகாயஸ்தோர்த்⁴வ வாஜநாத் நிம்னமேவ ச |
உத்ஸ்ருதம் ஸ்தம்பே⁴ வேதா தது³ர்த்⁴வே த்ரு ஸ்தம்பா⁴லிகா ||

ஸ்தம்ப⁴வ்யாஸஸமோத்ஸேதா⁴ வா த்ரிபா⁴கைகநீவ்ரகா |
சதுர்பா⁴கைகம் வா நீவ்ரஸஹிதா ||௮||

ஆகாரம், அல்லது ஸர்வதோபத்ரத்தைப் போன்ற ஆகாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 4

வாஜனமானது, மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது கால் பங்கு, கர்ண நிர்கமத்தில் சென்றிருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியிலிருக்கும் முஷ்டிபந்தனமானது, சதுரச்ரமாகவும், நுனியில் இலையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 5

அந்த முஷ்டி பத்தனத்தை துலாச்சேதம் செய்து கல்பிப்பதுமாகும்.

வாஜனத்தின் மேல்பாகத்தில், ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தில் அரைப் பங்கு தீவ்ரமும், கால்பங்கு பட்டமும் தாமரை மலருமிருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தில் மூளை இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலிருந்து ஸ்தம்பத்தில் சொருகக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வாஜனமானது, மேல்பக்கம் கீழ்பக்கம் இரண்டு பக்கங்களிலும் குடுமியுடையதாகும். 7

அதற்குமேலே ப்ரமாலிகையாம். அது, ஸ்தம்பத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமான உயரமுள்ளதாகவும் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒருபாகம் நீப்ரமுள்ளதாக

தண்டிகா ஸமநிஷ்க்ராந்தா ததூர்த்வே தண்டிகா பவேத் ।
ஸ்தம்பார்த்வவிஸ்தாரா ஸார்த்ததீர்கா ததர்த்தநிஷ்க்ரமா

முஷ்டிபந்தஸமாகாரா சதுரச்ரா யதா ததா ।
யதேஷ்டவிஸ்தாரோத்ஸேதம் தத்ஸமோத்ஸேதவேசநம் ॥௰॥

வலயம் ஸ்யாத்ததூர்த்வே து கோபாநம் வா ததூர்த்வத: ।
முஷ்டிபந்தவிஸ்தாரோத்ஸேதா பட்டிகா க்ஷேபணாம்புஜா ॥௧௧॥

தண்டிகாவிஸ்தாரவஸிஷ்டா து கண்டிகோபரிபட்டிகா ।

இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் யானையின் மண்டையைப்போன்ற கும்பம் மண்டி இவைகளிருக்கவேண்டும். 8

அதற்கு மேலே, ஸமமாகப் பொருத்தப்பட்ட தண்டியம் இருக்கவேண்டும். அந்தத் தண்டியமானது ஸ்தம்பத்தில் அரைப்பங்கு? விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப் பங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நிஷ்கிரமமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலுள்ள முஷ்டிபந்தனத்தைச் சொறுகக்கூடியதான சதுரச்ரமுடையதாக (சதுரச்ரமான துவாரமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். 9½

அல்லது தண்டியமானது விரும்பும் அளவு அகலம் உயரமுள்ளதாகவும், அதே உயரமுள்ள வேசனமுடையதாகவும் இருப்பதாகும். 10

அந்த தண்டியத்திற்கு மேலே வலயம் இருக்கவேண்டும். அல்லது கோபானம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே முஷ்டிபந்தனத்தின் விஸ்தாரமும் உயரமுமுள்ள பட்டிகையும் க்ஷேபணம்புஜமும் இருக்கவேண்டும்.

தண்டிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂
𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥௧௨॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿 ।
𑌵𑌾𑌜𑌨𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁𑌲𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍
𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥௧௩॥

𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑌨𑍇 ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 ॥௧௪॥

அதிலிருந்து செதுக்கி வைக்கப்பட்டு மிஞ்சியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதில் அதே அளவு சோதித்து கோபானத்தை வைக்க வேண்டும். 12

அந்த தண்டியமானது உத்திரத்தினுள் பிடியுள்ளதாக வாவது (சொருகப்பட்டாவது) அல்லது விருப்பம்போல் கல்பிக்கப்பட்டாவது இருப்பதாகும்.

கோபானத்தை (குறுக்கு வட்டத்தை) வாஜனத்தின் உச்சியிலாவது, துலாத்தின் உச்சியிலாவது (பொருத்தி) வைக்கவேண்டும். 13

கோபானத்தின் மத்தியபாகமானது (இடைவெளியானது) * துலாத்தின் இடைவெளிக்கு ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 13½

கோபான தண்டத்திற்குமேலே வாஜனாந்தமாக அவலம்பனம் (தாங்கல்) இருந்தால், அது கோபானத்திற்கு

---

* துலாம் என்பது குறுக்கு வட்டத்தைச் சொருகி வைப்பதற்காக உத்தரத்தின் மத்தியில் வைக்கப்படும் இரண்டு குத்துக்கால்களை குறிப்பதாம்.

தண்டிகாவாஜநாந்தஸ்த்தம் காயபாதம் ததம்ஶகே |
பாதவிஸ்தாரமேகாம்ஶநிஷ்க்ராந்தம் ஸாக்ரபட்டிகம் ||௧௬||

பாதாந்தரம் ச்சாத்யம் ஸ்யாத் பலகை: ஸாரதாருபி: |
அஷ்டாங்குலவிஶாலம் ச்சாதநம் பலகாத்மநா ||௧௭||

கோபாநஸ்யோபரிஷ்டாத் ச்சாதயேல்லோஹேஷ்டகை: |
கபோதபாலிகாஸ்யோத்ஸேதநிஷ்க்ராந்தம் த்ரிஹஸ்தகம் ||

ஸார்த்தஹஸ்தம் த்விஹஸ்தம் வா .... ஸார்த்த ஸம்மிதே |

மேலே, தண்டத்தின் அரைப்பங்கு விஸ்தாரமும், அதில் அரைப்பங்கு தீவ்ரமும் (ஒதுக்கம்) உள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதில் வலயத்தின் (வளை) யின் துவாரத்தில், ஸமமாக இருக்கும்படி, கம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். தண்டிகையின் வாஜனத்திற்குள்ளிருக்கின்ற காயபாதமானது, அதற்குறிய அம்சத்திலிருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் விஸ்தாரமானது கால்பங்கு நிஷ்கிராந்தமாகவும், (கால்பங்கு வெளியில் நீண்டிருப்பதாகவும் அதன் அக்ரபாகத்தில் பட்டிகையுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

பாதங்களின் மத்திய பாகமானது பலகைகள் அல்லது ஸாரமுள்ள மரங்களினுலே மூடப்படவேண்டும்.

மேலே மூடப்படும் பலகையானது எட்டு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 17

கோபானஸிக்கு மேலே (விட்டத்திற்கு மேலே) லோஹங்களினுலே செய்யப்பட்ட ஓடுகளினுலே மூட வேண்டும். 17½

கபோதபாலிகையின் (உத்தரத்திற்கு மேலேயுள்ள விட்டத்தின்) நிஷ்கிராந்தமானது (உயரமானது)

யதாஶோபம் யதாவ்ருத்தம் கபோதே கர்ணபாலிகா ||௧௮||

ததா யுக்த்யா ஸ்த்திதா வாபி ஸௌதே ஶைலே ஸமாஹிதா ।
விதேயா வாஜனஸ்யோர்த்வே பூதஹம்ஸாதிகாவலி: ||

ஏகதண்டாத்வா த்ரிபாதாத்வா வாஜனம் பூர்வவத் பவேத் ।
கபோதாலம்பனம் தஸ்யோக்தம் ஏகாம்ஶம் வாத ஏகக: ||

அர்த்தாதித்ர்யேகாந்தம் கபோதாத்விநிர்கமஸ்ததா ।
ஸார்த்தைகம் வா த்ரிதண்டம் வா விதேயா வாஜனாவதி ||௨௨||

தண்டம், மூன்று தண்டம், ஒரு முழம், அல்லது இரண்டு முழமிருக்கவேண்டும். இது சிறிய பெரிய வீடுகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

கபோத கர்ணபாலிகையாயானது சோபாகரமாகவும், ஆச்சரியகரமாகவும் இருக்கவேண்டும். 19

சிலாமயமான ஸௌதத்தில் (மாளிகையில்) கல்பிக்கப் படும் கபோதபாலிகையானது, மத்தியத்திலிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

அதன் வாஜனத்திற்கு மேலே பூதங்கள், ஹம்ஸம் முதலியவைகளை வரிசையாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்த வாஜனமானது ஒரு தண்டம், அல்லது முக்கால் தண்டம் உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். அது முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். 20

அது கபோதத்திற்கு ஆலம்பனமாக இருக்க வேண்டும். 20½

அந்த கபோதத்தின் உச்சநிர்கதமானது (கபோதம் நீண்டிருக்கும் உயரமானது) அரை தண்டம், ஒரு தண்டம், இவவிதமாக ஒண்ணரை தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும். 21½

த்ரிபாதோநாம் துங்கமுச்சம் ஸ்யாத் கபோதோச்சம் து பூர்வவத் ।
ஏவம் ஸ்யாத் வாஜனஸ்யோர்த்வம் தச் சிலேஷ்டகாத்ரவ்யகை: ॥

யதா து த்ருடதரம் ஸ்தைர்யம் து ததா யோஜ்யம் விசக்ஷணை: ।
கபோதோச்சத்ரிபாகம் வா பாதம் வா க்ஷுத்ர நிர்கதி: ॥ ௨௪ ॥

கபோதே நாஸிகா க்ஷுத்ரே நீப்ராக்ரோச்சஸ்தித கணிகா ।
ஸர்வாஸாமபி ஸர்வாஸாம் விஸ்தாரா ஸ்திதா ॥

வாஜனத்திற்கு மேலே வஸந்தகம் அல்லது நித்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 22

அது வாஜனத்திற்கு மேலே வாஜனத்தின் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகக் கல்பிக்கப்படவேண்டும். கபோதத்தின் உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டதைப் போலவே இருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக அதை சிலையினாலே மட்டிலுமாவது இஷ்டகைகளினாலே மட்டிலுமாவது உறுதியாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 23

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், எவ்விதமாகக் கல்பித்தால் அது உறுதியுடனிருக்குமோ அவ்விதமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்

அதன் க்ஷுத்திர நிர்கதியானது (வால்வீச்சானது) கபோதோச்சத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், நான்கில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். 24

கபோதத்தின் நாஸிகா க்ஷுத்திரத்தில் (கபோதத்தின் இறுதியில் நீண்டிருக்குமிடத்தில்) நீப்ரத்தின் உச்சியில்

ஸிம்ஹஶ்ரோத்ரஶிகாகாரம் பட்டிகாக்ரஸ்ய பட்டிகா ।
விதேயா ஸ்வஸ்திகாகல்பா நாஸிகோர்த்வே து நாஸிகா ॥

குக்ஷிமானம் யதாமானம் யதாஶோபமதோபி வா ।
ப்ரதிவாஜநகஸ்யோர்த்வே நேஷ்யதே நாஸிகோச்ச்ரய: ॥

ஆலிங்கம் பாதபாதோச்சம் பாதாம்ஶம் விநிர்கத: ।
தஸ்யாந்தர்ஞ்சிதம் ஶீர்ஷே நிஷ்க்ராந்தாவேஶநக்ரியா ॥

க்ரீவாயாமம் ஹி பாதோச்சம் பாதே பாதாம்ஶவிஸ்த்ருத: ।

இருக்கும் கர்ணிகையானது ஒண்ணேகால் தண்டம், ஒண்ணரை தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 25

பட்டிகையின் இறுதியிலுள்ள பட்டிகையானது, ஸிம்ஹத்தின் காதுகள், சிகை, (தலைமயிர்) இவைகளைப் போலிருக்கவேண்டும்.

அதன் நாஸிகையின்மேலே, ஸ்வஸ்திகாரமான நாஸிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 26

அதன் குக்ஷியின் (மத்திய பாகத்தின்) அளவானது, அதன் அளவுக்கேற்றபடி அழகாக இருக்கவேண்டும். 26½

பிரதிவாஜனத்திற்குமேலே நாஸிகை உயர்ந்திருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அதன் ஆலிங்கனமானது பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதன் விநிர்கதமானது கால் பங்கில் கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். (விநிர்கதம்—வெளியத்தில் ஒதுக்கம்) அதன் உச்சியில் நிஷ்கிரந்தாவேசன கிருயையானது, அதற்கு உள்ளடங்கியதாக இருக்கவேண்டும். (நிஷ்கிரந்தாவேசன கிரியை—(வெளியில் நீண்டிருக்கும் கூறில் பொருத்தமாகச் சொருகி வைப்பது) 28

தண்டம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா வ்ரு(வ்ர)த்த்யுத்ஸேதம்
ததூர்த்வத: ||௨௯||

ஸ்வோத்ஸேதத்ரிபாதநிஷ்க்ராந்தா ப்ரதிரர்த்தேந வா ததா ।
தண்ட: ஸபாதஸார்த்தேந வா ப்ரதிவக்த்ரம் விநிர்கத: ||௩௦||

தாவதூர்த்வகதிஸ்தஸ்யா: ப்ரக்ருதிர்வ்யாளயுக்தா ।
ஸவ்யாளா வா ஸஸிம்ஹா வா ருஜ்வீ வா ஸ்யாத் ப்ரதே:
க்ருதி: || ௩௧ ||

தத்பாதத்ர்யர்த்தோத்ஸேதம் வாஜநம் நிர்கமோதயே ।

பாதத்தில், பாதாந்தரத்திலிருக்கின்ற த்ரிபட்டமானது, பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மேலேயுள்ள பிரத் (விருத்) யுத்ஸேதமானது (விருதி-வட்டம், உத்ஸேதம்-உயரம்) ஒரு தண்டம், முக்கால் தண்டம், அல்லது அரை தண்டமிருக்கவேண்டும்.

பிரதியானது அதன் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு அல்லது அரைப்பங்கு நிஷ்கிராந்தத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அவ்விதமே தண்டமானது ஒவ்வொரு முகத்திலும், கால் பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு, விநிர்கமமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (வெளியில் நீண்டிருக்கவேண்டும்.) 30

அதன் ஊர்துவகதியானது அதே அளவு இருக்க வேண்டும். (விருதி உயரச்சென்றிருப்பது தண்ட விநிர்கமத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.) 30½

விருதியின் செய்கையானது (அலங்காரமானது) வியாளத்துடன் கூடியதாவோ, ஸிம்ஹத்துடன் கூடியதாகவோ, நேராகவோ இருக்கவேண்டும். 31

வாஜனத்தின் நிர்கமத்தின் உயரமானது அதன்

ஸமகரம் சித்ரகண்டம் நாகவக்த்ரமிதி த்ரிதா ॥ ௩௨ ॥

நாகவக்த்ரம் நாகபணம் ஸ்வஸ்திகாக்ருதி சிர: க்ரியத் ।
தைவிகாநாம் த்விஜாதீநாம் ஸதைவ ஸமகரா வ்ருத்தி: ॥ ௩௩ ॥

சதுரச்ரம் தத்வ கண்டாக்ரம் ஸமகரம் சித்ரகண்டகம் ।
க்ஷத்ரியாணாம் வணிஜாம் சூத்ராணாமர்த்தசந்த்ரகம் ॥ ௩௪ ॥

ஹஸ்திப்ருஷ்டம் ஹஸ்திதுண்டம் வ்ருத்த்யக்ரம் சித்ரஸந்நிபம் ।
க(ம)கரம் கர்கடம் பந்தமித்யேவமாதி ஸமூஹ்யதாம் ॥ ௩௫ ॥

உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அது, மகரத்துடன் கூடியது, சித்திரகண்டம், நாகவக்திரம் என்று மூன்றுவிதமாகும். 32

நாகவக்திரம் என்பது, ஸர்பத்தின் படத்தைப்போன்றதாகும். ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற சிரஸ்கிரியையையுடையதாகும்.

தேவர்களுக்கும், பிராஹ்மணர்களுக்கும், விருதியானது, மகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 33

க்ஷத்திரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், கண்டாக்ரமானது, சதுரச்ரமாகவும், மகர வடிவமாகவும், அல்லது சித்திரகண்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

சூத்திரர்களுக்கு அர்த்த சந்திர வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 34

பிரதி (விருதி) யின் அக்ரமானது, யானை வடிவமாகவும், அதன் மண்டையின் வடிவமாகவும், சித்திரத்தைப் போலவும் இருக்கவேண்டும்.

ககர (மகர) பந்தம், கர்கடபந்தம், இதுபோன்ற மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 35

வாஜநோர்த்⁴வே வலீகோர்த்⁴வே துலாம் ஸம்யக் நிவேஶயேத் |
த³ண்டோ³ச்சம் வா த்ரிபாதோ³ச்சம் தாரஸமந்விதம் ||௩௫||

த்ரிசதுஷ்பஞ்சத³ண்ட³ம் தீ³ர்க⁴ம் தத் ஸாக்³ரே நாளிகம் |
ஸவ்யாலாக்³ரம் ஸம்ப்ருதாக்³ரம் வா பார்ஶ்வம் தரங்க³வத் ||

வலீகம் ஸ்யாத் வலீகோர்த்⁴வே கர்தவ்யா வர்ணபட்டிகா |
த³ண்டா³ர்தா⁴ர்த⁴விஶாலோச்சா மத்⁴யம் ஸ்யாத்³ த்³வாரவர்ஜிதம் ||

ஸம்ஶ்லிஷ்டோர்த்⁴வே து த³ண்டோ³ச்சாயா துலா ஸ்தி²ரா |
த்ரிபாத³விஸ்த்ருதா ந்யஸ்தா வா ப்ரவேஶாந்தமதா ஶுபா⁴ ||

வாஜனத்திற்கு மேலேயும், வலீகத்திற்கு மேலேயும், துலாத்தை, நன்ருகப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். 35½

அது, தண்டத்தின் உயரம், அல்லது தண்டத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமும், அதில் சரிபாதி விஸ்தாரமும், மூன்று, நான்கு, அல்லது ஐந்து தண்டம் நீளமும், நுனியில் நாளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36½

வலீகமானது, பார்சுவாங்கத்திலிருக்கின்ற தரங்கத்தைப்போல், வியாளாக்கிரம், அல்லது ஸம்பிருதாக்கிரமாக இருக்கவேண்டும். 37½

வலீகத்திற்கு மேலே வர்ணபட்டிகையை கல்பிக்க வேண்டும். அது தண்டத்தில் பாதி, பாதியில் பாதி விசாலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கக்கூடாது. (வலீகம்—எரவாணம்.) 38

அதற்கு மேலே பலகைகளினுலே தண்டத்தின் உயரமுள்ள துலாத்தை ஸ்திரமாக கல்பிக்கவேண்டும். அது தண்ட விஸ்தாரத்தில் முக்கால் புங்கு விஸ்தாரத்துடன்

तुलोर्ध्वे विस्तारतारोत्सेधा जयन्ती स्यात्तुलोपरि ।
जयन्त्यूर्ध्वे तदर्धांशो जयन्त्यूर्ध्वेऽनुमार्गकम् ॥

तदूर्ध्वे फलकाः पादषडष्टांशतीव्रकाः ।
उत्कटा अर्धेन संघात व्यस्तस्तम्भविस्तृतम् ॥

करालमुद्गमाषादिकल्कैः कृष्णकपोततः ।
उत्तरं वाजनं चैव तत्पार्श्वानुगतं भवेत् ॥४१॥

तुलाद्वारानुयाता हि जयन्ती दीर्घमात्रता ।

வைக்கப்பட்டு பிரவேசானுகதமாக(பொருத்தமாக) அழகாக இருக்கவேண்டும். 39

துலாத்திற்கு மேலே துலாத்தின் விஸ்தாரத்தின் அகலமும் உயரமுமுள்ளதாக ஜயந்தியை கல்பிக்கவேண்டும்.

ஜயந்திக்குமேலே அரை தண்டம் உயரமுள்ளதாக அனுமார்கம் (இடைவெளி) இருக்கவேண்டும். 40

அதற்கு மேலேயுள்ள பலகைகள் ஜயந்தியின் விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைக்கால் பங்கு, ஆறில் ஒரு தீவிரமுள்ளதாக (நீபிரமுள்ளதாக நீபிரம்—மத்தியமானம்) இருக்கவேண்டும். 40½

கற்பொடிகளின் ஸங்காதமான பிரஸ்தரஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, கராளமுத்கி (கருப்புப்பயறு) காராமணி இவைகளின் கல்கத்தினாலே பசையுள்ள காரியமுடையதாக (பூசப்பட்டு) இருக்கவேண்டும். 41½

உத்தரமும் வாஜனமும் அதன் பக்கத்தை ஒட்டி இருக்க வேண்டும்.

துலா துவாரத்தை அனுஸரித்துச் செல்லுகின்ற ஜயந்தியானது. குறுக்கே வந்திருக்கவேண்டும். 42½

த்வாராந்தம் தத்பஹிர்வா து ஸாமீப்யாந்தம் ஸுகாவஹம் ॥

அந்தரம் த்ர்யம்ஸம் வா தண்டௌ த்விதண்டம் வலபீதுலயோ: ।
த்ரிதண்டம் வா த்விதண்டம் வா ஸ்யாத் ஜயந்த்யந்தராளகம் ॥௪௪॥

த்விதண்டம் ஸார்த்தத்விதண்டம் ஜயந்த்யா மத்யமிஷ்யதே ।
ஏகதண்டார்த்தமானம் ஸ்யாத் நிர்ஜ்ஜிதம் ஸ்யாத் தத்பஹிர்வித: ॥௪௫॥

கல் சித்ரவிசித்ராங்கா க்ரியா வக்ஷ்யாமி க்ரியா ।
க்ஷுத்ராணாம் து துலாதீநி யதா ஸ்தைர்யம் ததா
ந்யஸேத் ॥௪௬॥

தேவாலயம் அரச கிருஹங்களில் துலையானது ஜயந்திக்கு மேலே மார்கத்தையநுஸரித்து துவாரத்தை யொட்டியிருப்பது சுபகரமாகும். 43

அல்லது துவாரத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்றதாக இருப்பதுமாகும். 43½

வலீகம் துலாம், இவைகளின் இடைவெளியானது மூன்று தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் இருக்க வேண்டும். 44

ஜயந்தியின் மத்திய விஸ்தாரமானது இரண்டு தண்டம், இரண்டரை தண்டம் அல்லது ஒண்ணரை தண்டம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 44½

ஜயந்திக்கு மேலேயுள்ள அனுமார்கமானது, சித்திர மில்லாமலிருக்கவேண்டும். 45

கருங்கற்களின் கிரியையானது, சித்திரங்களினுலே விசித்திரமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

க்ஷுத்திர கிரஹங்களில், துலாதிகளை, எவ்விதமாக வைத்தால் உறுதியாக இருக்குமோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும். 46

விரூபம் வா ஸரூபம் வா ஸர்வாங்க³ம் து யோஜயேத் ।
துலா து த்³ரவ்யோபரிஷ்டாத்து ப²லகாச்சா²த³நம் து வா ॥
இஷ்டகாபி⁴ர்விஹீநாத்³வா ஶேஷம் பூர்வவதா³சரேத் ॥

மஞ்சோச்ச்ராயம் மஸூரிகோச்ச்ராயாத்
த³ஶாம்ஶைகம் ஹீநமஷ்டாம்ஶைகம் வா ।
யாவத் ப³லம் விஸ்தாரம் ஸௌந்த³ர்யம்
தாவந்மஸூரிகாம் விதி⁴நா விதி⁴ஜ்ஞ: ॥௪௮॥

மத்⁴வாஜ்யத³தி⁴க்ஷீரம் மாஷயூஷம் ச சர்ம ச
கத³லீப²லம் கு³ட³ம் நாரிகேலம் ।
...

சகல அங்கங்களையும், ஒரே விதமாகவோ மாறுபாடு உடையதாகவோ உபயோகிப்பதாகும். $46\frac{1}{2}$

துலா திரவியத்திற்குமேலே, பலகைகளால் மறைப்பதாகும். அல்லது செங்கற்களினாலே மறைப்பதுமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே செய்யவேண்டும். 47

மஞ்சத்தின் உயரமானது, மஸூரிகையின் உயரத்தில், பத்தில் ஒருபங்கு, அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அல்லது தலிபத்தில் அரைபாகம் இருப்பதுமாகும். முறையறிந்தவர்கள், மஸூரிகையானது, பலமாகவும், விஸ்தாரமாகவும், அழகாகவும் இருக்குமோ அவ்விதமாக முறையுடன் கல்பிக்கவேண்டும். (தலிபம்-தூண்) 48

தேன் 1, நெய் 2, தயிர் 3, பால் 4, மாஷயூஷம் 5, (உளுந்தங்கஞ்சி) சர்மம் 6, மரப்பட்டை அல்லது தோல் 7, வாழைப்பழம் 8, வெல்லம் 9, தேங்காய் 10 இவைகளை

ஹஸ்தஸ்தம்பதுலாதிகா: நராணாமயுக்மஸங்க்யயா

யுக்மாயுக்மகஸங்க்யயா ஸுராணாம் யஜ்ஞீத ஹஸ்தாதிகா: ।

ஸத்யே ப்ராஹ்மணநிந்திதம் ஸாமாந்யதேவஸம்ஸ்தீர்ணாயே

ஶேஷாணாமுபமத்யேவ விஹிதம் தத்ஸர்வஸம்பதாம் பதம் ॥

ப்ரதேர்பரி வேதி: ஸ்யாத்ஸா பாதவத்த்வ்யம்ஶத்ர்யம்ஶோந்நதா ।

வேதிகாஸு த்வ்யம்ஶானி ஷட்வேதாந்தராணி வா ॥௫௧॥

தொடர்ச்சியான பாகங்களினுலே முன்றயே விருத்திசெய்து கிடைத்த சூர்ணமானது நூறு பங்குகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு இருமடங்கு சர்க்கரையைச் சேர்க்க வேண்டும். *

மனிதர்களின் கிரஹங்களில் ஹஸ்தம், ஸ்தம்பம், துலாம் முதலியவைகளை ஒத்தைப்படையாகக் கல்பிக்க வேண்டும். தேவாலயங்களில் ஹஸ்தாதிகளை ஒத்தைப் படையாகவும் இரட்டைப்படையாகவும் கல்பிப்பதாம். தேவாலயங்கள், பிராம்ஹண கிரஹங்கள், ராஜகிரஹங் களில் மத்தியில் துவாரமிருப்பது நிந்திக்கப்படவில்லை. மற்றவர்களுக்கு துவாரமானது உபமத்தியமாகவே இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 50

பிரதிக்குமேலே வேதி இருக்கவேண்டும். அந்த வேதி யானது, பாதத்தைப்போல், இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வேதிகைகளில், இரண்டு, ஆறு அல்லது நான்கு

---

* இது மஸூரிகை முகப்பு அவைகளில் கல்பிக்கப்படும் சித்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கல்பிப்பதற்காகக் கூறப் பட்டதாம்.

पद्मशैवलपत्रादि चित्रैः सा वेदिका युता ।
कम्पाधस्तात् प्रयोक्तव्या हि स्तम्भास्तत्रैव युक्तितः ॥५२॥

ऊर्ध्वाख्यः कम्पवत् पट्टिकं अग्रबन्धनम् ।
वेदिकोपरि योज्यानि जालकानि विचक्षणैः ॥५३॥

त्यक्त्वा भित्तिस्तम्भमध्यं तच्चतुर्दण्डान्तविस्तृतम् ।
द्विदण्डादिकविस्तारं द्विगुणं तदुदीरितम् ॥५४॥

पादसंमितकम्पं वा पादांशं तद्घनं भवेत् ।

கம்பங்களிருக்கவேண்டும். பாதத்தின் அளவில், நான்கில் ஒரு பங்கு கனமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். 51

வேதிகைகள், பத்மம், சைவலம், (பாசிக்கொத்து) இலை முதலிய சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 51½

கம்பத்திற்குக் கீழே ஸ்தம்பங்களை பிரயோகிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, யுக்தியுடன், ஊர்துவ கம்பம்; அதக் கம்பத்தைப் போல, பட்டிகம், அக்கிர பந்தனம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 52½

ஸமர்தனாக இருப்பவன், வேதிகைக்குமேலே, ஜாலகங்களை (ஜன்னல்களை) வைக்கவேண்டும். 53

ஜன்னல்களை சுவற்றிலுள்ள தூணின் மத்தியத்தை விலக்கிவிட்டு, கல்பிக்கவேண்டும். அது, நான்கு தண்டம் வரையில் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும்.

அந்த ஜன்னல்கள் இரண்டு தண்டம் முதல் விஸ்தாரமுடையதாகவும், அதைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54

பாதார்த்தபாதாம்ஶவிவ்ருத்திபி: கம்பை: பாதம் த்யஜேச்ச
மத்யமே ||ருரு||

கவாக்ஷம் குஞ்ஜராக்ஷம் ச நந்த்யாவர்தர்ஜுக்ரியம் ।
புஷ்பகண்டம் ஸகர்ணம் ச யோஜிதவ்யம் யதோசிதம் ||ருசு||

தீர்காஶ்ரம் கர்ணகத்வாரம் தத்கவாக்ஷமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
யுக்மாஶ்ரம் கர்ணகத்வாரம் குஞ்ஜராக்ஷமிதி ஸ்ம்ருதம் ||ருஎ||

பஞ்சஸூத்ரமயம் சித்ரம் ப்ரதக்ஷிணவஶாத் க்ருதம் ।
நந்த்யாவர்தாக்ருதிவஶாத் நந்த்யாவர்தமிதி ஸ்ம்ருதம் ||ருஅ||

அவைகளின் உயரமானது, ஒண்ணரை, அல்லது ஒண்ணேகால் பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும். இந்த அளவில், மத்தியிலுள்ள பாதத்தின் துவாரத்தை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இரட்டைப்படை அல்லது ஒத்தைப்படையான கால்கள், கம்பங்கள், இவைகள் அதன் உயரம், அகலங்களில் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 55

ஜாலகங்கள், கவாக்ஷம், குஞ்சராக்ஷம், நந்தியாவர்தம், ருஜுக்கிரியம், புஷ்ப கண்டம், ஸகர்ணம் என்று பலவிதமாகும். இவைகளை உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 56

கர்ணக துவாரமானது தீர்காச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு கவாக்ஷம் என்று பெயர்.

கர்ணக துவாரமானது யுக்மாச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு குஞ்சராக்ஷம் என்று பெயர். 57

பஞ்ச ஸூத்திரமயமான சித்திரமானது பிரதக்ஷிண வசமாக கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அது நந்தியா வர்தத்தின் உருவத்தைப்போலிருப்பதால், அதற்கு நந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 58

ஸ்தம்பதிர்யக்கதம் கம்பம் ருஜுத்வாத் ருஜுக்ரியம் |
புஷ்பகண்டம் ஸகர்ணம் ச நந்த்யாவர்தம் ததோச்யதே ||

பித்திமத்யாத் பஹிஸ்தஸ்ய ஸ்தம்பம் ஸம்யோஜ்ய கவாடயோ: |
கவாடயுக்மம் ஏகம் வா ஸம்வ்ருதோத்காடனக்ஷமம் ||௬௰||

பாதவர்கே அதவா க்ரீவா வர்கே வாதாயனஸ்திதி: |
குளிகா ஜாலகம் தாமவிந்யாஸாக்ருதிலக்ஷணம் ||௬௧||

ஸ்வஸ்திகம் வர்தமானம் ச ஸர்வதோபத்ரஸந்நிபம் |
த்ருமைஶ்ஶைலேஷ்டகாத்யைர்வா யுக்த்யா யோஜ்யம் விசக்ஷணை: ||

ஜாலகம் ஹாலகம் கண்டிதேஷ்டகம் ச க்ரியாயுதம் |
ஜாலகம் ஜாலகைர்யுக்தம் ஷட்கோணேஷ்டகம் ||௬௩||

ஸ்தம்பத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்ற கம்பமானது, ருஜுவாக இருப்பதனாலே, அதற்கு ருஜுக்கிரியம், என்று பெயர்.

புஷ்பகண்டம், ஸகர்ணம், இவைகள் நந்தியாவர்தம் என்றே கூறப்படுகின்றன. 59

பித்திமத்தியிலிருந்து வெளியில், அதற்கு, கதவுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்.

கவாடமானது, இரண்டு அல்லது ஒன்று, சாத்தக் கூடியதாகவும், திறக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வாதாயன ஸ்திதியானது, பாதவர்கத்தில் அல்லது க்ரீவாவர்கத்திலிருக்கவேண்டும்.

வாதாயனமானது, குளிகாஜாலகம், தாமவிந்யாஸா கிருதி லக்ஷணம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம், ஸர்வதோபத்ர ஸன்னிபம், என்று பெயருடையதாகும். இவைகளை, மரம், கருங்கல், செங்கல், இவைகளினாலே யுக்தியுடன் யோஜனம் செய்யவேண்டும். 63

𑌜𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌫𑌲𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ௬௪ ॥

𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌷𑌡𑌂𑌶𑍈𑌕𑌘𑌨𑌾 𑌫𑌲𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ ௬௫ ॥

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌫𑌲𑌕𑌾 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

ஜாலகம், பாலகம், ஐஷ்டம்குட்யம், என்று மூன்று விதமாகும்.

ஜாலங்களுடன் கூடியது ஜாலகம், எனப்படும்.

கற்களாலமைக்கப்பட்டது, ஐஷ்டகுட்யம், எனப் படும்.

பலகையுடன் கூடியது பாலகம் எனப்படும். இது ஒவ்வொன்றும் பித்திமத்தியில் பாதமுடையதாகும். பித்தி பந்தனமானது கீழும் மேலும் பத்மத்துடன் கல்பிக்கப் பட்ட பட்டிகையையுடையதாம். 64

பலகையானது பாதத்தில் கால்பங்கு ஆறில் ஒருபங்கு, கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பலகாமய மாக இருப்பது சிபிகாகுட்யத்தைப்போல் எங்கும் பலகை யினாலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு பலகாகுட்யம் என்று பெயர். 65½

ஸமர்தனை இருப்பவன், இவைகளில், எது எங்கு உசிதமாகத்தோன்றுகிறதோ அதை அங்கு கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 66

நைவ சேத்யா வேதிகா ஜாலகாத்யை:
ந ப்ரத்யங்கம் பாவயேத் சேதநீயம் || ௧௭ ||

இதி மயமதே வஸ்துசாஸ்த்ரே ப்ரஸ்தரகரணம் நாம
ஷோடசோऽத்யாய: ||

இவ்விதமாக வேதிகாங்கமான பிரஸ்தரம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதை அறிந்தவர்கள், ஜாலகத்தையும், மூன்றுவிதமான குட்யத்தையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

ஜாலகத்திற்காக வேதிகையை சேதிக்கக்கூடாது. எங்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் சேதிக்கவும் கூடாது.

பிரஸ்தரகரணம் என்னும் பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௫||

பதினேழாவது அத்தியாயம்

பக்கத்தில் வைப்பது, நிறுத்தி வைப்பது, படுக்கையாக வைப்பது, என்ற முறைகளில் திரவியங்களின் ஸந்தியைக் கூறுகிறேன்.

ஒரு பதார்த்தத்தில் பல பதார்த்தங்களை இணைத்து வைப்பதனாலே, துர்லபமான நுனி மரங்களில் பலத்தை விருத்தி செய்வதனாலே, ஸந்திகார்யமானது, சிலாகிக்கத் தக்கதாக இருக்கும். இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் ஸந்தி கார்யமானது ஒரே ஜாதியான உத்தம விருக்ஷங்களினாலே செய்யப்படவேண்டும். 2

இந்தி ஸந்தியானது, மல்லலீலம் 1, பிரம்ஹராஜம் 2, வேணுபர்வகம் 3, பூகபர்வம் 4, தேவஸந்தி 5, தண்டிகை 6 என ஆறுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

ஸ்தபதியானவன், வீட்டிற்கு வெளியில் நான்கு பக்கங் களிலும் நின்று, வீட்டைப்பார்த்து தெற்கு வடக்குகளில்,

மத்யே ச தக்ஷிணே சைவ யத்ஸந்திம் கர்துமீஹதே ।
மத்யே தீர்கதரம் யாவத் தீர்கமத்யம் ச பார்ஶ்வயோ: ॥

வாமே தக்ஷிணே ஸமத்ரவ்யம் மத்ய(த்யே) தீர்கதரேऽபி வா ।
மத்யத்ரவ்யம் விநா வாமே தக்ஷிணே த்ரவ்யம் ஸமம் ததா ॥௫॥

ஏவம் தத்ஸந்திம் பஹி: காரயேத் ததைவாப்யந்தரே
விது: ।
ஸ்தபதிர்ஹ்ருதயஸ்தாநே ஸ்தித்வா சதுர்திக்ஷ்வபி ॥

தீர்கஹ்ரஸ்வம் ஸமத்ரவ்யம் பார்ஶ்வயோ: பரிகல்பயேத் ।
ஆதாராதேய நீத்யைவ த்ரவ்யஸந்தாநம் ஸமாஹரேத் ॥௮॥

கிரமமாக நீளமானதுடனும், குட்டையானதுடனும் இணைக்க வேண்டும். 4

மத்தியிலும் தக்ஷிணபாகத்திலும் இணைக்க விரும்புகின்றவன், மத்தியில் அதிதீர்கமாகவும், நடுத்தர தீர்கமாகவும், முன்போல் இணைக்கவேண்டும். 5

வாமபாகம் வலது பாகங்களில் ஸமமான திரவியம், அல்லது மத்திதீர்கத்திலே இணைக்கவேண்டும்.

வாம—தக்ஷ பாகங்களில் மத்திய திரவியமில்லாமல் ஸமமான திரவியத்திலே இணைப்பதுமாகும். 6

இவ்விதமாக ஸந்தியை வெளிப்பக்கத்தில் செய்ய வேண்டும். அவ்விதமே உள்கையில் செய்வதுமாகும் என்று கருதுகிறார்கள். 6½

ஸ்தபதியானவன், ஹிருதயஸ்தானத்தில் நின்று நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து, தீர்க திரவியம், அல்ப திரவியம்; ஸமதிரவியங்களை, முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 7½

திரவிய ஸந்தியை, ஆதாரம், ஆதேயம், என்ற நீதியுடன் ஸங்கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 8

𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌨 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌯𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 |
𑌮𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ||௮||

𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑌂𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌲𑍀𑌲𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௯||

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌂𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌂𑌧𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ||

𑌵𑍇𑌣𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂
𑌗𑍃𑌹𑍇 |
𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌧𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌟𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ||

மூலத்துடன் மூலத்தையும் அகிரத்துடன் அக்கிரத்தையும் (மூலம்—அடிப்பக்கம், அக்ரம்—நுணி) இணைக்கலாகாது. மூலத்துடன், அக்கிரத்தையும், அக்கிரத்துடன் மூலத்தையும் சேர்த்து இணைப்பதனுல், ஸந்திகாரியமானது ஸுகத்தையளிப்பதாகும். 9

மூலத்தை கீழ் பக்கத்தில் சயிதமாகவும், அக்ரத்தை மேலேயும் இணைக்கவேண்டும்.

இரண்டு திரவியங்களைச் சேர்த்து ஒறுங்க இணைத்தால், இதற்கு, மல்லலீலை, என்று பெயர்.

மூன்று திரவியங்களைச் சேர்த்து, இரண்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், இதற்கு பிரம்ஹராஜம் என்று பெயர்.

நான்கு அல்லது ஐந்து திரவியங்களைச் சேர்த்து முறையே, மூன்று, அல்லது, நான்கு ஸந்திகள் கல்பிக்கப் பட்டால், அதற்கு வேணுபர்வம் என்று பெயர். இது தேவாலயங்களிலும், மனுஷ்ய கிரஹங்களிலும் கல்பிக்கப் படுவதாகும்.

ஷட்க(ம)ஸப்தகே த்³ரவ்யே பஞ்சஷட்ஸந்தி⁴கல்பிதம்
பூக³பர்வம் ।
த⁴நதா⁴ந்யப்ரத³ம் ஸம்யக் ஸர்வஸம்பத்ப்ரதா³யகம் ॥ ௧௩ ॥

தே³வஸந்தி⁴ரிதி ப்ரோக்த: ஸப்தாஷ்டஸந்தி⁴யோஜித: ।
நவாஷ்டத்³ரவ்யஸம்யுக்தோ க்³ருஹேஷு ஸர்வேஷு ஸம்மத: ॥ ௧௪ ॥

தீ³ர்க⁴ஹ்ரஸ்வஸமாயுக்தா ப³ஹுத்³ரவ்யஸமந்விதா ।
த³க்ஷிணாபரயோர்மூலம் த்³ரவ்யாணாம் ப்ரஶஸ்யதே ॥

அக்³ரமக்³ரம் ஸமாயோஜ்ய மூலம் மூலேந யோஜயேத் ।
த⁴நதா⁴ந்யம் ஸுக²ம் த³த்³யாத்³ த³ண்டி³கேதி ப்ரகீர்திதா ॥

ஆறு, ஏழு திரவியங்களினாலே, ஐந்து, ஆறு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு பூகபர்வம், என்று பெயர். இது, தனம், தானியங்களையளிக்கும். 12½

எட்டு — ஒன்பது திரவியங்களினாலே, ஏழு — எட்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அது சகல வீடுகளுக்கும் யோக்யமாகையால், அதற்கு தேவஸந்தி என்று பெயர்.

பல திரவியங்களினாலே, தீர்கமாகவும், அல்பமாகவும், பல ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்குத் தண்டிகை என்று பெயர். இது, தனம், தானியம், சுகம் இவைகளை யளிக்கும்.

திரவியத்தின் மூலமானது (அடிப்பக்கமானது) தெற்கு, அல்லது மேற்கிலிருப்பது புகழப்படுகின்றது. 16

அவைகளின், நுணியை நுணியுடனும், அடியை அடியுடனும் வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

அவைகளில் ஆதார திரவியத்தை அடியையும்

தக்ஷிணோத்தரயோரக்ரம் ததைவோபரி விந்யஸேத் ।
தக்ஷிணோத்தரயோர்மூலம் மூர்த்நி ஸம்யோஜயேத் ॥௧௭॥

பஶ்சிமஸ்யாதஸ்தாச்ச க்ஷேப்யமாதேய யோகத: ।
ஸா த்வேஷா ஸர்வதோபத்ரா ஸ்யாத் கல்பநா இதி ததா விது: ॥௧௮॥

நந்த்யாவர்த்தவிதாநேந நந்த்யாவர்த்தம் ப்ரகல்பயேத் ।
தக்ஷிணோத்தரமம் தீர்கம் தக்ஷிணே து ஸகர்ணகம் ॥௧௯॥

ப்ராகக்ரப்ரத்யகக்ராயாமம் பஶ்சிமே து ஸகர்ணகம் ।
தக்ஷிணோத்தரமம் தீர்கமுத்தரே து ஸகர்ணகம் ॥௨௰॥

நுணியையும் துண்டித்துவிட்டு, முதலில் கிழக்கில் வைக்க வேண்டும். (ஆதாரம்-தாங்கல், வளை) 16

அதன்மேலே தென்பக்கத்திலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும் வைக்கப்படும் திரவியங்களின் நுணிகளை வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

தெற்கிலிருந்தும் வடக்கிலிருந்தும் மேலே வைக்கப்படும் திரவியங்களின் மூலமானது, உச்சியில் செதுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 17

மேற்கேயிருப்பதை ஆதேய வஸ்துவுக்கேற்றபடி அடிப்பக்கத்தில் செதுக்கி வைக்கவேண்டும்.

இவ்விதம் கல்பிப்பதற்கு ஸர்வதோபத்ரம் என்று பெயர்.

இவ்விதமே தெற்கிலிருந்து துவக்கி, நந்தியாவர்த்தத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே நந்தியாவர்த்தத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 18½

தெற்கிலிருந்து வடக்கே நீட்டி வைக்கப்படும் திரவியங்கள், தெற்கே கர்ணமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். 19

பூர்வபஶ்சிமகம் தீர்கம் பூர்வாயாம் து ஸகர்ணகம் ।
ஆதாராதேயநீத்யைவ பூர்வாதிஷு விந்யஸேத் ॥

நந்த்யாவர்த்தமிதம் தத்வத்யாம்யாதிஷு ச க்ரமாத் ।
பக்ஷயோரபி நைகைஸ்து த்ரவ்யைர்தீர்கம்
ப்ராகுதகக்ரகம் ॥ ௨௨ ॥

ஸஶிகைர்பஹுத்ரவ்யைர்த்வாப்யாம் வா
திர்யகக்ரகம் ।
ஸ்வஸ்த்யாக்ருதிஸமாயுக்தம் ஸ்வஸ்திபந்தமிஹோச்யதே ॥ ௨௩ ॥

கிழக்கு மேற்காக நீட்டிவைக்கப்படுகின்ற வஸ்துவானது, மேற்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

தெற்கு வடக்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, வடக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 20

கிழக்கு மேற்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, கிழக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு முதல் வைக்கப்படும் இவைகளை, ஆதாரம் ஆதேயம் என்ற முறையின்படியே வைக்கவேண்டும். 21

இவ்விதமாக வைத்து கல்பிக்கப்படுவதற்கு, **நந்தியாவர்தம்** என்று பெயர்.

அதைப்போலவே, தெற்கு முதலியவைகளிலிருப்பவைகளையும், முறையே, இரு பக்கங்களிலும், அநேக திரவியங்களினாலே, கிழக்கு நுனியாகவும் வடக்கு நுனியாகவும், இருக்கும்படி நீண்டிருப்பதும், சிகையுடன் கூடிய பல திரவியங்களினாலேயாவது, இரண்டு திரவியங்களினாலேயாவது, அமைக்கப்பட்டிருப்பதும், குறுக்கே அக்ரபாகத்தை யுடையதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப் போன்ற ஆகாரத்தை யுடையதாகவும் கல்பிக்கப்படுவதற்கு, **ஸ்வஸ்திக பந்தம்** என்று பெயர். 23

பரிதோ பஹுத்ரவ்யயுக்தம் தத்வதந்தரே |
மத்யாங்கணஸமாயுக்தம் ப்ராஹுர்பத்ரம் ஸதா புதா: ||

பூர்வத்ரவ்யம் பரத்ரவ்யம் ஸஹ பத்ரம் தக்ஷிணோத்தரே |
ஶாலாநாம் பித்திமாஶ்ரித்ய யுக்த்யா கல்பயேத்தத: ||

ஏவம் யுக்த்யாஹிதம் பந்தம் வர்த்தமாநமிதீரிதம் |
ஊர்த்வோர்த்வ கல்ப்யமாநாநாம் தலாநாமநுரூபத: |

விபரீதே விபத்த்யை ஸ்யாதிதி ஶாஸ்த்ரவிநிஶ்சய: |
தீர்க்கா தீர்க்கேஷு ஸம்யோஜ்ய த்ரவ்யாணி ஸந்தயேத் ||

மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதும், வெளிப்பக்கத்தில் யுக்தியுடன் பல திரவியங்களுடன் கூடியதும், அதே போல அதன் இடைவெளிகளிலும் பல திரவியங்களுடனும் கூடியது, பத்திரகம் என்று கூறப்படும். 24

பூர்வதிரவியம் பரதிரவியத்துடன் கூடிய பத்திரகத்தை தெற்கிலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும், சாலைகளின் சுவற்றை ஆசிரயித்து யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கல்பிக்கப்படும் இந்த பந்தத்திற்கு வர்தமானம் என்று பெயர். 25½

மேலே மேலே கல்பிக்கப்படவிருக்கின்ற தலங்களுக்கேற்றபடி, அடித்தலமான பூதலத்தில் யுக்தியுடன் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். 26

அவ்வாறில்லாமல் விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது ஆபத்துக்கு ஹேதுவாகும் என்பது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயமாகும். 26½

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், நீளமாகவும், குட்டையாகவும் இருக்கும் திரவியங்களைச் சேர்த்து, அவைகளை இணைக்கும்பொழுது, பொருத்துவதற்கு ஏற்ற வலுவுடைய

யதாஸ்பதம் யதாயோக்யம் ததா யோஜ்யம் விசக்ஷணை: ।
ஏவம் விதிவிஶிஷ்டம் ஸ்யாத் ஸம்பத்ஸர்வஸம்பதம் ॥

மேஷயுக்தம் த்ரிகண்டம் ச ஸௌபத்ரம் சார்தபாணிகம் ।
மஹாவ்ருத்தம் ச பஞ்சைதே ஸ்தம்பஸந்தய: ஸ்ம்ருதா: ॥

ஷட்சிகாரஸதந்தம் ச ஸூகரக்ராணமேவ ச ।
ஸங்கீர்ணகீலம் வஜ்ராபம் பஞ்சைவ ஶயிதேஷ்வபி ॥௩௰॥

ஸ்வவ்யாஸகர்ணதைர்க்யம் ச ஶிகாமத்யாம் த்ரிபாகத: ।
த்ரம்ஶபாகம் ஶிகாயுக்தம் மேஷயுக்தம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥௩௧॥

ஸஸ்வஸ்திகாபம் த்ரிகண்டம் ஸ்யாத் ஸ த்ரிஶூலி
த்ரிகண்டகம் ।

தாகவும், தகுதியுள்ளதாகவும் பார்த்து, ஏற்றவாறு கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக திரவியங்களை விதியுடன் சேர்த்துப் பிணைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையுமளிப்பதாகும். 28

ஸ்தம்பஸந்திகள், மேஷயுக்தம் 1, த்ரிகண்டம் 2, ஸௌபத்ரம் 3, அர்தபாணிகம் 4, மஹாவிருத்தம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 29

சயிதஸந்திகள் (படுக்கையாக இருக்கின்ற வஸ்துக்களின் ஸந்திகள்) ஷட்சிகை 1, ரசஷதந்தம் 2, ஸூகர க்ராணம் 3, ஸங்கீர்ணகீலம் 4, வஜ்ராபம் 5 என்று ஐந்து விதமாகும். 30

தனது வியாசத்தில் கர்ணமுடையதும், வியாசத்தைப் போல் ஒண்ணரைப்பங்கு நீளமுடையதும், மூன்றிலொரு பாகம் மத்தியில் சிகையுடையதும், மேஷயுக்தம் என்னும் பந்தமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்றிருப்பது திரிகண்டபந்தமாகும். திரிசூலியாக இருப்பது, திரிகண்டபந்தமாகும்.

பார்ஶ்வே சதுஶ்ஶிகோபேதம் ஸௌபத்ரமிதி ஸம்ஜ்ஞிதம்

அர்தம் சித்த்வா து ஊர்த்வாதரயோ: அந்யோந்யாபி
நிவேஶநாத் ।
அர்தபாணிரிதி ப்ரோக்தோ யுக்தஸ்தத்வஸ்துநாந்தத: ||௩௩||

அர்தவ்ருத்தஶிகம் மத்யே தந்மஹாவ்ருத்தமுச்யதே ।
வ்ருத்தாக்ருதிஷு பாதேஷு ப்ரயுஞ்ஜீத விசக்ஷண: ||௩௪||

ஸ்தம்பாநாம் ஸ்தம்பதைர்க்யார்தாத் அதஸ்ஸந்தாநமாசரேத் ।
ஸ்தம்பமத்யோர்த்வயோஸ்ஸந்திர் விபதாமாஸ்பதம் ஸதா ||௩௫||

பக்கத்தில் நான்கு சிகையுடன் கூடியதற்கு **ஸௌபத்திரம்** என்று பெயர். 32

இணைக்கப்படும் இரண்டு வஸ்துக்களின் கனபரிமாணத்தில், அடியிலுள்ள வஸ்துவில் அரைப்பங்கும் மேலேயுள்ளதில் அரைப்பங்கும் சேதித்துவிட்டு அவ்விரண்டுகளையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகவைத்துக் கல்பிக்கப்படும் ஸந்திக்கு **அர்த்தபாணிபந்தம்** என்று பெயர். 33

மத்தியில் அரைவட்டமான சிகையுடையது **மஹாவிருத்தபந்தம்** என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், இந்த மஹாவிருத்தபந்தத்தை, விருத்தாகாரமான பாதங்களில் கல்பிக்க வேண்டும். 34

தூண்களில், தூணின் நீளத்தில் சரிபாதியளவுக்குக் கீழே, சந்தானத்தை (சந்தானம்—ஒட்டு) செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் ஸ்தம்பத்தின் நடுவிலாவது, பாதிக்கு மேலேயாவது சந்தியை கல்பித்தால், அது அடிக்கடி ஆபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 35

கும்பமண்ட்யாதிஸம்பந்தம் ஸந்தானம் ஸம்பதாம் பதம் ।
ஸாலங்காரே ஶிலாஸ்தம்பே யதா யோக்யம் ததா பவேத் ॥

ஸ்திதஸ்ய பாதபஸ்யாங்கம் யதா ஸ்தம்பம் ததா விது: ।
வ்யத்யயே மூலாக்ரம் து ஸர்வஸம்பத்விநாஶநம் ॥ ௩௭ ॥

அர்த்தபாணிர்த்விபார்ஶ்வே து ஹலாகாரஷட்ஶிகா ।
மத்யஸ்தூலகீலா யா ஸா ததா ஷட்ஶிகாஹ்வயா ॥ ௩௮ ॥

ஸ்வாயாமதிர்யக்பாஹ்வக்ரம் ஶிகம் தத் ஜஷதந்தகம் ।
வ்யத்யயாத் ... யதா யோக்யம் யதாபலம் ப்ரகீர்திதம் ॥ ௩௯ ॥

கும்பம், மண்டி, இவைகளின் சம்பந்தத்துடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும்.

அலங்காரங்களுடன் கூடிய சிலாஸ்தம்பத்தில் பொருத்தமாக இருக்கும்படி, சந்தியைக் கல்பிப்பதாகும். 36

நிற்கின்ற மரத்தின் அங்கமானது எவ்வாறிருக்குமோ, அதேபோல ஸ்தம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அப்படிக்கில்லாமல், மேலே அடிப்பக்கத்தையும், கீழே நுனிப்பக்கத்தையும் வைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 37

அர்தபாணிபந்தத்தில், இரண்டு நெற்றிகளிலும் கலப்பையைப்போன்ற ஆறு குடுமிகளும், கனமாக மத்தியிலுள்ள கீலமு(கூறு அல்லது முளை)முடையது ஷட்சிகை என்று கூறப்படும். 38

தனது (ஸ்தம்பத்தின்) விஸ்தாரத்தில், குறுக்காகக் கைகளில் (பக்கங்களில்) நுனியையுடையதற்கு ச்சஷதந்தம் (மீன் அல்லது முதலைப் பல்) என்று பெயர்.

ஸௌகரக்ராணவத்ஸ்தம்பே ஸௌகரக்ராணஸந்திஷு ।
யதாபலம் யதாயுக்தி நாநாபலமிவார்பிதம் ॥ ௪௰ ॥

நாநாசிகைர்யுக்தம் ஸங்கீர்ணம் ஸ்யாத் ஸங்கீர்ணசிலகம் ।
வஜ்ராக்ருதிசிகம் நாம வஜ்ரஸந்திஸ்ததேவ தத் ॥ ௪௧ ॥

ஸமத்வேந ப்ரக்லுப்தேஷு ஸந்திரேகாக்ருதிர்பவேத் ।
உபர்யுபரி சைவம் ஸ்யாத் விபரீதே விபத்கரம் ॥ ௪௨ ॥

அக்ரமூலம் பஹிர்ப்ராந்தம் பூர்வத்ரவ்யேஷு யோஜயேத் ।
அக்ரமந்த: பஹிர்மூலம் ஸ்தாபயேதுத்தரத்ரவ்யகம் ॥ ௪௩ ॥

ஸ்தம்பத்தின் மேலும் கீழும் பொருத்தமாகவும், பலமான சிகையுடன் கூடியதாகவும், சூகரத்தின் கிராணத்தை (பன்றியின் மூக்கை)ப்போன்ற வடிவமுடையதுமான பந்தத்திற்கு சூகரக்ராணம் என்று பெயர். 39½

பலமாக இருக்கும்படி, பலவிதத்திலும் பலமுள்ள சிகைகளுடன் கூடியதாகவும், பல கீலங்களுடனும் கல்பிக்கப் படுகின்ற ஸந்திக்கு, ஸங்கீர்ணகீலகம் என்று பெயர்.

வஜ்ரத்தைப்போன்ற சிகையுடன் கூடிய ஸந்தியானது வஜ்ர ஸந்தி என்று கூறப்படும். இது வஜ்ரத்தைப் போன்றதேயாகும். 41

இதை வரிசையாகக் கல்பிக்கும்பொழுது, சந்தியானது ஒரேவிதமாகக் காணப்படும்.

மேன்மேலும் இவ்விதமாகவே கல்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல், விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது விபத்தை யுண்டுபண்ணும். 42

பூர்வ திரவியங்களில், உள்ளே மூலத்தையும், வெளியில் நுனியையும் வைத்து ஸந்தியை கல்பிக்க வேண்டும்.

ஶிகா தண்டம் ச ஶூலம் ச வித்தம் பர்யாயஶப்திதம் ।
ஶல்யம் ச ஶங்குராணிஶ்ச கீலம் பர்யாயவாசகே ॥௪௪॥

அஷ்டஸப்தஷடம்ஶகே ஸ்தம்பே
பாகமாத்ரயோ ஶூலகீலயோ: ।
கீலபார்ஶ்வயோ பார்ஶ்வயோர்மத்யம்
யோஜயேத் ஸமத்வம் ப்ராஜ்ஞ: ॥ ௪௫ ॥

ஸ்தம்பாந்தம் தண்டாந்தகம் சேத்ததா
தண்டாந்தம் சேத் ஸ்தம்பாந்தம் ததைவ ।
ஸ்தம்பாந்தம் சேத் ஸந்தியுக்தம் ஸதா
ஸந்தியுக்தம் பாதயுக்தம் க்ஷயம் ஸ்யாத் ॥ ௪௬ ॥

உள்பக்கத்தில் நுணியும், வெளிப்பக்கத்தில் அடியுமாக கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, யஜமானனுக்கு அழிவை யுண்டுபண்ணும். 43

சிகை, தந்தம், சூலம், வித்தம், இந்த பதங்கள் பரியாய பதங்களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சல்யம், சங்கு, ஆணி, கீலம், இந்த பதங்கள் பரியாய வாசக பதங்களாகும் என்று கூறப்படுகிறது. 44

சிறந்த அறிவாளியாக இருப்பவன், எட்டு, ஏழு, அல்லது, ஆறு அம்சங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், சூலம், கீலம், இவைகளுக்கு பாகத்துடன் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலத்தையும், கீலத்தின் பார்சுவத்தையும், ஸ்தம்பத்தின் மத்தியையும், ஸமமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். 45

ஸ்தம்பாந்தமானது, தந்தாந்தகமாக இருந்தால், (தந்தத்தின் இறுதியானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால்) அது அழிவையுண்டுபண்ணும்.

திக்விதிக்த்வாரதேவாம்சம் ஸர்வம் த்யக்த்வா ப்ரயோஜயேத் ।
அர்கார்கிவருணேந்தூநாம் ஸ்தாநம் திக்ஷு கீர்த்திதம் ॥

அக்நிந்ருதிவாயவ்யேசாநாம் விதிக்ஷு ஸ்ம்ருதம் ।
க்ருஹக்ஷதஸ்ய புஷ்பஸ்ய பல்லாடஸ்ய மஹேந்த்ரக: ॥ ௪௮ ॥

ஏதேஷாமம்சக(கம்) த்வாரம் தத்ர ஸந்திம் ந ஸந்தயேத் ।
சல்யம் ச தந்தம் த்யக்த்வைவ பூர்வோக்தாநாம் ச ஸம்மதம் ॥

தந்தாந்தமானது, ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாக இருந்தாலும், அதேபோல அழிவையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்திய பாகமானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால், அது ரோகத்தையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்தியமானது, பாதத்தின் மத்தியமாக இருந்தால், அது அழிவையளிக்கும். 46

திக்குகள், விதிக்குகள், துவார தேவாம்சங்கள், இவைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட்டு, சந்தியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அர்கன், யமன், வருணன், ஸோமன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், திக்குகளென்று கூறப்படுகின்றன. 47

அக்கினி நிருருதி வாயு, ஈசானன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், விதிக்குகள், என்று கூறப்படுகின்றன.

கிரஹக்ஷதன், புஷ்பன், பல்லாடன், இந்திரன், இவர்களின் அம்சங்கள், துவாரங்களாகும். அந்த விடங்களில் சந்தியைக் கல்பிக்கக்கூடாது. 48½

புத்திமானாக இருப்பவன், சல்யத்தையும், தந்தத்தையும் விட்டு விட்டு, முன்பு கூறப்பட்டவைகளுக்கு சம்மதமாக

मध्यार्धमध्यमध्यं च त्यक्त्वा योजितसन्धिकाः ।
द्रव्यमध्यस्थसूत्रस्य वामदक्षिणयोस्तु तत् ॥५०॥

द्रव्यविष्कम्भमध्यस्था शिखा शीघ्रविनाशिनी ।
सन्ध्यन्तसंघट्टं च शिखाकीलस्य वेधतः ॥५१॥

धर्मार्थकामसौख्यानां विपत्तिं नित्यशो दिशेत् ।
वामदक्षिणयोर्मध्ये प्रतिसंधिं(ं) परित्यजेत् ॥५२॥

तारतीव्राख्यशल्यं यत् कल्प्यशल्यमिति स्मृतम् ।
पूर्ववद्विधिना सन्ध्यायाममध्ये तु योजयेत् ॥

अनुक्तान् स्वयमन्यत्र युक्त्या वा योजयेद्बुधः ।

இருக்கும்படி, மத்தியார்த்தத்தையும், மத்திய மத்தியத்தையும் விட்டுவிட்டு, சந்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 49½

திரவியத்தின் மத்தியிலுள்ள சூத்திரத்திற்கு வலது இடது புறங்களில் தந்தமும், திரவிய விஸ்தாரத்தின் மத்தியிலுள்ள சிகையும், சீக்கிரமாக அழிவையுண்டுபண்ணும். 50½

சந்திகள் ஒன்றோடொன்று இடித்துக்கொள்ளுவது சிகாவேதம், கீலவேதம் (வேதம்-ஒன்றில் மற்றொன்று இடிப்பது) இவைகள் தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளுக்கு தினந்தோறும் ஆபத்தை விளைவிக்கும்.

இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் சேர்த்து சந்திகல்பனம் செய்வதை விட்டுவிடவேண்டும். 52

தார தீவ்ர மத்தியிலுள்ளதற்கு கல்பியசல்யம் என்று பெயர். இதை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் விதியுடன் ஸந்தியின் நீளத்தின் மத்தியில் யோஜனம் செய்யவேண்டும். 53

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍈-
𑌰𑍍𑌨𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌨𑌵𑍈𑌰𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌜𑍍𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯-
𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥௫௫॥

𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௫௬ ॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌜𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌸𑌶𑌿𑌖𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑌿𑌖𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

அறியாமையினாலேயோ, த்வரையினாலேயோ (அவஸரத்தினாலேயோ) கூறப்படாத இடத்தில் யோஜனம் செய்தால், அது, ஸகல வர்ணத்தார்களுக்கும், ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும்.

புதிய திரவியங்களை புதியவைகளுடனும் பழையதான ஜீர்ணமான திரவியத்தை ஜீர்ணமான திரவியத்துடனும் யுக்தியுடன் செய்யப்படுகின்ற திரவிய ஸந்தானமானது ஸம்பத்துக்களுக்கு காரணமாகும்.

விபரீதமாக கல்பிக்கப்பட்டால், அது, விநாசத்தையே உண்டுபண்ணும் என்பது நிச்சயம். 56

வாஜனம் முதலிய ஊர்த்துவ திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும், சிகையுடன் கூடியவைகளானாலும், சிகை இல்லாதவைகளானாலும், முன்பு கூறியதைப்போல யுக்தியுடன் இணைக்க வேண்டும். 57

இணைப்பானது பாதத்திற்கு மேலே இருக்கவேண்டும். நடுவில் இருக்கக்கூடாது.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥௫௮॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌦𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍁𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕[illegible]
[illegible] 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 ।
𑌨𑍇[illegible] 𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕[illegible]
[illegible] 𑌵𑌾 ॥ ௫௯ ॥

[illegible] 𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕[illegible]
[illegible] ।

பிரம்ஹஸ்தானத்தில் உச்சியிலுள்ள திரவியங்களை இணைப்பது ஆபத்துக்களுக்கு இடமாகும். 58

பிரம்ஹஸ்தானத்திலிருக்கும் ஸ்தம்பமானது, யஜமானனுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். (பிரம்ஹஸ்தானத்தில் தூண் வைக்கக்கூடாது என்பது பொருள்)

இங்கு (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்) மேலே வைக்கப்படும் துலாதி திரவியங்கள் தோஷத்தையுண்டுபண்ணமாட்டா.

புருஷ விருக்ஷம், ஸ்திரீ விருக்ஷம், நபும்ஸகவிருக்ஷங்களை இணைக்கும்பொழுது, புருஷ விருக்ஷத்தை புருஷ விருக்ஷத்தோடும், அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடும் இணைக்கவேண்டும். அதேபோல ஸ்திரீ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடு அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தோடு இணைக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீ விருக்ஷத்தையோ புருஷ விருக்ஷத்தையோ நபும்ஸக விருக்ஷத்தோடு சேர்த்து இணைக்கக்கூடாது.

युक्त्या युक्तं सम्पदाराधनं तत्
युक्त्याऽयुक्तं सर्वसम्पत्क्षयं स्यात् ॥६१॥

द्वारं स्वल्पतरं विधेयमधिके दीर्घेऽधिकं छेदयेत्
स्थूलं काष्ठशिलेभदन्तमुदितं निम्नं हि
पक्वेष्टका ।

ஒரே ஜாதி விருக்ஷமாக இணைப்பது சுபகரமாகும். 60

இவ்விதமாக தேவாலயங்களிலும், மனித கிருஹங்களிலும், யுக்தியுடன் செய்யப்படும் திரவிய சந்தான யோகமானது, கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற திரவிய சந்தானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் ஹேதுவாகும்.

யுக்தியுடனில்லாமல் செய்யப்படும் திரவிய சந்தானமானது, சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 61

இணைக்கும்பொழுது, துவாரமானது, சிறிதாக கல்பிக்கப் படவேண்டும். நீளமாக இருப்பதில், அதிகமான பாகத்தை வெட்டிவிட வேண்டும்.

பெரிதாக இருக்கின்ற மரம், சிலை, இவைகள் இபதந்தம் (யானையின் தந்தம்) என்று கூறப்படும், பக்வேஷ்டகமானது, நிம்னம் என்று கூறப்படும்.

பக்வேஷ்டகத்தினாலே, (சுட்ட கல்லினாலே) கல்பிக்கப் படும் நிர்கமனமானத்தை (கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படும் காரியமானத்தை) எப்பொழுதும் சுதையினாலேயே கல்பிக்கவேண்டும். அது மெல்லியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌲𑍋𑌚𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌥𑌾
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

கூர்மையான புத்தியுடையவன், முதலில் மனதினாலே செய்யவேண்டியதை ஊகித்து நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 62

மயமதத்தில் சந்திகர்ம விதானம் என்னும்
பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

अथ अष्टादशोऽध्यायः ॥

गलभूषणमेतेषां शिरस्सन्धिलुपान्तथा ।
स्तूपिकालक्षणं च वक्ष्येऽहं स्तूपिकाक्रमेण
क्रमात् ॥ १ ॥

वेदिका द्विगुणोत्सेधं कन्धरं शिखरोदयम् ।
तद्द्वित्रिगुणतुङ्गं वा वेदिकोच्चं तु वा गलम् ॥

पादाद्गर्भभित्तित्रिभागैकं वेदिकावेशनं भवेत् ।
ग्रीवावेशं तत्समावेशं दैवे च मानुषे ॥३॥

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

இனி, இப்பொழுது, இவைகளின் களபூஷணம், சிரச் சந்தம், லுபாமானம், ஸ்தூபிகா லக்ஷணம், இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். 1

வேதிகையைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதான கந்தரமானது, சிகரத்தின் உதயமாகும். (உதயம்—உயரம். சிகரத்தின் கழுத்தானது, வேதிகையின் 2 பங்கு உயரம் இருக்கவேண்டும். சிகரத்தின் உயரம் அதன் கழுத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, களமானது, வேதிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு உயரமுடைய தாகவோ, வேதிகையின் உயரமோ இருப்பதுமாகும். 2

வேதிகையின் பாதவேசனமானது, பாதத்திலிருந்து கர்பபித்தியின் (உயரத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்க வேண்டும். ஆகையால் (சிகரத்தின்) க்ரீவாவேசமானது, அவ்வளவு (வேதிகாவேசத்தினளவு) இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, தேவாலயங்களிலும், மானுஷ கிருஹங்களிலும் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

வேதிகாங்க்ரிப்ரவேஶம் பித்திவிஷ்கம்பஸம்ஸ்ய பஞ்சாம்ஶாதேகபாகத: ।
க்ரீவாவேஶம் ததஸ்தாவத் சதுர்பாகே ததைவ ச ॥௪॥

ஏவம் விவிதமானேன க்ரீவா ஸாத்யா ப்ரயத்னத: ।
உத்தரம் வாஜனம் சைவ முஷ்டிபந்தம் ம்ருணாலிகா ॥௫॥

தண்டிகாவலயம் சைவ கண்டபூஷணமிஷ்யதே ।
முஷ்டிபந்தோபரிஸ்தித்வ்யாலநாடகமூர்த்வத: ॥ ௬ ॥

தண்டிகா ச விதாதவ்யா தத்ஊர்த்வே ஶிகரக்ரியா ।
ஶிகரோச்ச்ராயமேதத் ஸ்யாத் ஸாமான்யாம்ஶவஶாத்தவா ॥௭॥

தண்டிகாவதிவிஸ்தாரம் பஞ்சாம்ஶம்(ஶ)த்வ்யம்ஶமானகம் ।

வேதியின் அங்கிரி (பாதம்) வேசனமானது, பித்தியின் விஷ்கம்பத்தில், ஐந்தில் ஒரு பங்காகும். ஆதலால், க்ரீவா வேசமானது, அவ்வளவேயாகும். நான்கு பங்கிலும் அவ்விதமே (4ல் 1 பங்கு) ஆகும். 4

இவ்விதம் பலவித அளவுகளினுலே, பிரயாஸத்துடன், க்ரீவையை (க்ரீவை—கழுத்து) ஸாதிக்கவேண்டும்.

உத்தரம், வாஜனம், முஷ்டிபந்தம், மிருணளிகை, தண்டிகை, வலயம் அல்லது தண்டிகாவலயம் இவைகள் களபூஷணமென்று கருதப்படுகின்றன. 5½

முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே போடப்பட்ட வியாள நாடகத்திற்குமேலே, தண்டிகையை கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே சிகர காரியமாகும்.

சிகரத்தின் உயரமானது, கீழே கூறப்பட்ட உயரத்தின் அம்சமான வசத்தினுலாகும். 7

தண்டிகையின் அவதி விஸ்தாரமானது, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு அளவுடையதாகும்.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌦𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥௮॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚(𑌷𑌷𑍍𑌠)𑌵𑍇𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇𑌷𑍁 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍋𑌦𑌯𑌾𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌗𑌧𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌰𑌵𑌮𑍍 ।
𑌕𑍌𑌸𑌲𑌂 𑌶𑍌𑌰𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌚 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௯॥

𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌜𑌘𑌨𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍇𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌸𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௧௧॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌷𑍁 ।
𑌤𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥௧௨॥

ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பதின்மூன்று 13, பதினைந்து 15, பதினேழு 17, இந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, நான்கு 4, 'ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, அம்சங்களும் விஸ்தாரத்தில் பாதியும், சிகரத்தின் உயரமாகும். 9

(இந்த எட்டுவிதமான சிகரோதயங்களுக்கும் முறையே) பஞ்சாலம் 1, வைதேஹம் 2, மாகதம் 3, கௌரவம் 4, கௌஸலம் 5, சௌரஸேனம் 6, காந்தாரம் 7, ஆவந்திகம் 8 என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெயர்களை சாமர்த்தியசாலிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

இவைகள் யாவும், ஜகனத்திற்கு (ஜகனம்—அடிவயிறு) வெளியிலேயே, ஒவ்வொன்றும் சேர்த்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 11

இவைகள் யாவும், தேவர்களுக்கு உள்ளவைகளாகும். (தேவாலயங்களில் உள்ளவைகளாகும்.) இவைகளில், பாதிக்குக் கீழ்ப்பட்டது மானுஷமாகும்.

𑌆𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯(𑌶𑍍𑌯-𑌹𑍍𑌯)𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶-𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿(𑌷𑍍𑌟-𑌷𑍍𑌠)
𑌲𑍁𑌪𑍋𑌦𑌯𑌾𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚 ||௧௩||

𑌵𑌰𑌾𑌟𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌬𑌰𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌕𑍋𑌲𑍍𑌲𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌲𑍁𑌪𑍋𑌦𑌯𑌾𑌃 ||௧௪||

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌷𑌡𑌶𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ||௧௫||

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍁𑌡𑍍𑌮𑌲𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌮𑌲𑌕𑌵𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌲𑌕𑌮𑍍 ||௧௬||

அது, பத்து பாகம் முதல், பதினேழு பாகம் வரையில், ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, லுபோதயமானது, மேலே, ஆவந்திகத்தையொட்டி, எட்டுவிதமான வியாமிச்ர மானமாகும். (வியாமிச்ரம்–கலப்பு) 12½

இவைகளுக்கு, முறையே, வியாமிச்ரம் 1, கலிங்கம் 2, கௌசிகம் 3, வராடம் 4, திராவிடம் 5, பர்பரம் 6, கோல்லகம் 7, சௌண்டிகம் 8, என்று வியாமிச்ர விலுபோதயம் எட்டு விதமாகும். 14

தேவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளே, பாஷண்டாச்ரமி களுக்குமாகும். 14½

ஹர்மியம் முதலியவைகளின் சிரஸ்ஸு (சிகரம்) கள், சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஷடச்ரம் 3, அஷ்டாச்ரம் 4, துவாதசாச்ரம் 5, த்விரஷ்டாச்ரம் 6, பத்மகுட்மலம் போன்றது 7, (சச்சதுரம் 1, வட்டவடிவம் 2, அறுகோணம் 3, எட்டுக்கோணம் 4, பன்னிரண்டு கோணம் 5, பதினாறு கோணம் 6, தாமரை மொட்டைப்போன்றது 7,) பழுத்த நெல்லிக்கனியைப் போன்றது 8, நீண்ட வட்டம் 9,

ஹஷ்ர(ம-ஷ்டய-ஷூஷ்டஷ்டயா)ராணிஹச-தூக்ஷாம
ஶிராம்ஷி ஹி ।
ஷஷ்ட்யாத்யஷ்டஹணேர்ம்ம் அ ஸஷ்ட்ஸம் ஶிவராக்ருதி: ||௧௭||

தஷ்டூயத்தாநுவஹஹாமம் ஸஷ்யாசு வஷ்டதம்மசூழ ।
தசிஸகௌத்ருதிஶா மா வா தஷ்ஷேஷ்ய ஷெஷவிகா யதி: ||

கஷியஸீ ஶிரோயஜா வா ஹாஸெமஸா வா த்ரிமாமுகே ।
ஸமஹெகூவாசு ஸூஷவிகா ஸஷ்யா ஹஷ்டவரிஷ்டாசு
வக்ராஶஷ்தே || ௧௯ ||

கோளத்தைப்போன்றது 10, என பலவிதமான உருவமுடையதாகும்.

அந்த சிரஸ்ஸுகள், எட்டு முதல் அறுபத்துனன்கு வரையில் தாரைகளுடையவைகளாம். $16\frac{1}{2}$

சிகரத்தின் ஆகாரமானது, ஆறு முதல் அறுபது வரையில் கர்ணமுடையவைகளும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 17

பத்மத்தின் உயரமானது, அதன் (அந்த சிகரத்தின்) உயரத்தில், நான்கில் ஒரு பாகம், அல்லது ஐந்தில் ஒரு பாகம் இருப்பதாகும். அதற்கு மேலே ஸ்தூபியின் உயரமானது, அதற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 18

அல்பமான ஸ்தூபிகையானது, சிரஸ்ஸில் பாதியளவுடையதாகவோ, மூன்றில் ஒருபங்கு அளவுடையதாகவோ இருப்பதாகும்.

ஸ்தூபியின் அலங்காரமானது, சுருக்கமாக, பின்பு கூறப்படுகிறது. 19

பஞ்சாத்³யேகாத³ஶாந்தா வா சதுராத்³யா த³ஶாந்தகா: ।
அத² விஷமா யுக்³மா வா ஸங்க்²யா தே³வே மாநுஷநிகேதநே ॥

பூர்வோக்தம் ஊர்த்⁴வோச்சம் து வ்யாமிஸ்²ரம் நாம புஷ்கரம் ।
ஊர்த்⁴வஸ்தா²ந்யத⁴ஸ்ஸ்தா²நி புஷ்கராண்யர்த⁴த: ॥௨௧॥

அர்தா⁴தா³ரப்⁴ய ஸம்வர்த்ய பூர்வோக்தோச்சஸீமயா ।
ஆரோஹண்யவரோஹண்யோ ரஹஸ்யமேதது³தா³ஹ்ருதம் ॥

த³ண்டி³காவதி⁴ஹாரார்த⁴ம் அர்த⁴ம் சதுரஶ்ரகம் ஸமம் ।
கோணீஷாஸநஸீமாஸூத்ரயுக்தம் வஸ்த்ரம் நயேத் ॥

தேவாலயம், மானுஷாலயங்களில், ஐந்து முதல் பதினொன்று வரையில், அல்லது, நான்குமுதல் பத்துவரையில், என, ஓபைகளின் எண்ணிக்கை நான்காகும். (ஒத்தைப் படையானல், 5, 7, 9, அல்லது 11, இரட்டைப்படையானல், 4, 6, 8, அல்லது 10 என்பனவாம்) 20

முன்பு கூறப்பட்ட அந்தரோச்சமானது (மத்தியின் உயரமானது) வியாமிச்ரம் என்று பெயருடைய புஷ்கரமாகும். மேலேயுள்ளவைகளும் கீழேயுள்ளவைகளும், பாதியளவிலே புஷ்கரங்களாகும். (புஷ்கரம்—தாமரைப்பூ) 21

பாதியிலிருந்து துவக்கித் திரும்பி பின்பு கூறப்பட்ட உயரத்தின் எல்லையில் கூடுவதாகும். இவைகள் ஆரோஹணித்தும் அவரோகணித்தும் (ஏறியும் இறங்கியும்) இருப்பவைகளாகும். இந்த விஷயமானது ரஹஸியமானதாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 22

தண்டிகையை எல்லையாகவுடைய ஆரத்தின் பாதியானது, சம சதுரச்ரமாகச் செய்யப்படவேண்டும். அது, சிரோவேஷ்டனத்தின் ஆஸன ஸீமா என்னும் ஸூத்திரத்துடன் கூடி இருக்கும்படி, கலத்தை சேர்த்துக் கல்பிக்க வேண்டும். 23

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌦𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌧𑌃 ।
𑌆𑌸𑌨𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌛𑌾𑌯𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥௨௫॥

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌕𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌸𑌂𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍁𑌪𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥௨௬॥

𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌥𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

ஆசனத்திற்குக் கீழே தண்டிகைக்கு மேலே பஹ்யமாக இருக்கும்படி ஸூத்திரிக்கவேண்டும்.

ஆசனத்தில், நான்கு அம்சம் முதல், பத்து அம்சம் வரையில், பிந்துக்களை கல்பிக்கவேண்டும். 24

அந்த பிந்துக்களின் ஸீமச்சாயையானது, கோஷ்ணீஷ ஸந்தியைக்காட்டிலும், (சிரோவேஷ்டன ஸந்தியைக்காட்டிலும்) உச்சமாக (உயரமாக) இருக்கவேண்டும்.

சாயையின் உயர அகலமானங்களை, சிரஸின் அடியிலிருந்து, ஆஸனத்தில் நியாஸம் செய்யவேண்டும். 25

அவைகளே, தண்டிகை முதலியவைகளின் பரியந்தங்களாக ஆகின்றன. (தண்டிகைகளின் எல்லையாகும்.)

கோஷ்ணீஷத்தின் (சிரோவேஷ்டனத்தின்) துடர்ச்சியிலிருந்து, பரியந்தமான பிந்துவரையில், லுபையின் ஆயதமாகும். (ஆயதம்–விஸ்தாரம்.) 26

அததின் பர்யந்த விஸ்தாரத்தை, மறுபடி கஸூத்திரத்தில் (சிரோஸூத்திரத்தில்) விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அததன் கர்ணத்திலுள்ள சாயையின் மானத்தினலே, எல்லாவற்றையும் அளவிட வேண்டும். 27

तत्तत्पर्यन्तस्तोत्राणि मल्लपर्यन्तस्तोत्रवत् ।
एवं मध्यलुपावृद्धिरवधौ वर्णषोडशसंख्यया ॥

एवमाव(र्त्य-र्त्य)तस्मादारोह्य
वावरोह्य च ।
तत्तत्पुष्करसञ्जातं तत्तन्मल्लायतं विदुः ॥ २९ ॥

समध्यं च विमध्यं च लुपाकलनमेव हि ।
मध्यं च मध्यकरणं चाकरणमनुकोटिकम् ॥ ३० ॥

कोटिरित्येवमुक्ताः पञ्च वर्णलुपाः क्रमात् ।
युग्मांशेऽयुग्मसंख्याभिरयुग्मे युग्मसंख्यया ॥ ३१ ॥

कार्या न्यासादिकोष्ठेषु सूत्रं स्वांशसंख्यया ।

அவையவைகளின் பர்யந்த ஸ்தோத்திரங்கள், மல்ல பர்யந்த ஸ்தோத்திரங்களைப் போன்றவைகளாம்.

இவ்விதமாக மத்திய லுபையானது, எல்லை வரையில் வர்ண 16. ஸங்கியையினாலே விருத்தியடைகிறது. 28

இவ்விதமாகத் திருப்பி, அதன் பிறகு, ஆரோஹிணித்தும், அவரோஹிணித்தும், (ஏத்தியும், இறக்கியும்) அந்தந்த புஷ்கரங்களிலுண்டானதை (அளவை) அந்தந்த மல்லாயதமென கண்டுகொள்ள வேண்டும். 29

மத்தியத்துடன் கூடியதும், மத்தியத்துடன் கூடாததும், லுபாகலனமே (லுபையே) ஆகும்.

மத்தியம் 1, மத்திய கரணம் 2, அகரணம் 3, அனுகோடிகம் 4, கோடி 5, என்று வர்ணலுபைகள், முறையே, ஐந்து விதங்களாகும். 30½

லுபையானது, இரட்டைப்படை அம்சங்களுடையதானல், ஒத்தைப்படையான எண்களினாலும், ஒத்தைப்

शूलिका ह्युष्णीषा हि सार्धा सार्धा अंशा ॥௩௨॥

तत्तत्सूत्रात् स्थितादन्तस्सूत्राणि
सूत्रयेत् ।
शयितसूत्रादधः पृष्ठवंशसूत्राणि
सूत्रयेत् ॥௩௩॥

शयितस्थितसूत्रान्तः कीलं तत्कूटमूर्ध्नि ।
न्यायायेदर्धचन्द्रवत्समाः शूलिकाः सर्वशस्समाः ॥

पार्श्वात्पार्श्वभ्रमन्ती सा शूलिकाकृतिः ।
समं संस्थाप्य राजकायं हि तथा कूटकूटवत् ॥

படையானுல் இரட்டைப்படையான எண்களினுலும் சிரோந்தத்திலுள்ள உஷ்ணீஷம் வரையில் அம்ச எண்களுடையதாகும். 31½

சூலிகையை பக்கத்திவ் பக்கத்தில் பிரமணம் செய்ய வேண்டும். (சுற்றப்படவேண்டும்.) 32

மத்தியிலுள்ள ஸூத்திரங்களே, அந்தந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, ஸ்தித ஸூத்திரத்தி (நேராகச் செல்லுகின்ற ஸூத்திரத்தி)ற்குள்ளிருக்கின்ற ஸூத்திரங்களை ஸூத்திரிக்க (பிணைக்க) வேண்டும்.

சயித ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே (சயிதம்–நேராக இல்லாமல் சாய்வாக படுக்கையாக இருப்பது) பிருஷ்டவம்ச ஸூத்திரங்களை இணைக்கவேண்டும். 33

சயித ஸூத்திரம், ஸ்திதஸூத்திரம் இவைகளுக்குள்ளே இருக்கின்ற கீலமானது அந்த கூடத்தின் (கூடம்-கூட்டம்) சிரத்திலிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக வைத்து, எல்லாச் சூலிகைகளையும் சமமாகவும், அரைவட்ட சந்திரனைப்போலவும் எழுத வேண்டும். 34

பார்ஶ்வகண்டஸ்ய விஸ்தாரஸூத்ரமத்யகதா ததா ।
கண்டயோர்மத்யம் து வஜ்ரயுக்தஹ்ருதயேஷு ॥௩௬॥

மத்யம் தஸூத்ரம் கூடஞ்சார்ஶ்வஸூத்ரஸ்தனாந்ததி: ।
தத்தத்வாரஸ்ய வ்யாஸமத்யம் தத்ஸூத்ரமத்யகா ஸ்திதி: ॥௩௭॥

லுபாஸாநம் து தண்டம் வா ஸபாதம் ஸார்தமேவ வா ।
விஸ்தாரஸ்த்ரிசதுர்பாகம் பஞ்சாம்ஶைகாம்ஶம் து தத்கனம் ॥

ஜாநுவ்யாஸம் கனஞ்சைவ சூலிகார்தார்தமேவ வா ।
தண்டிகா விஸ்தரம் தாவத் த்ரிபாதாம்ஶம் து தத் கனம் ॥

சூலிகையின் உருவமானது, லுமையின் மத்தியிலும், விலுமையின் மத்தியிலும் சென்றிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்யப்படும் காரியமானது, குக்குட பக்ஷத்தைப்போல இருப்பதாகும். (குக்குட பக்ஷம்—கோழிச்சிறகு) 35

கூட மத்திய ஸூத்திரமானது, பால கூடவிஸ்தாரத்திலுள்ள ஸூத்திர ஸ்தன மத்தியில் சென்று வலயதுவார மத்தியத்தையடைந்திருக்கவேண்டும். 36

பர்யந்த ஸூத்திரத்தினுள், தண்டிகையின் இறுதியின் விஸ்தாரமானது, அதனுள் ஜானுகத்தின் விஸ்தாரமாகும். அதனுள் சூலிகை இருப்பதாகும். 37

லுமையின் மானமானது, ஒரு தண்டம், ஒன்றேகால் தண்டம், அல்லது ஒன்றரை தண்டமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் ஒன்று, நான்கில் ஒன்று, அல்லது ஐந்தில் ஒருபாகம் இருப்பதாகும். அதன் கனம், ஜானுவியாஸம், இவ்விரண்டும், சூலிகையின் மேல் பாதியில் பாதியாகும். தண்டிகையின் விஸ்தாரமானது,

வலயம் ஜாநுநீப்ரம் ச தண்டிகா விஸ்தரார்த்தத: ।
மல்லமத்யாதி சாமீஸீ ஜாநுகாலம்பநம் ச யத் ॥ ௪௦ ॥

பர்யந்தஜாநுகாந்தம் ச சூலிகாபாகமேவ ஹி ।
சயநாத் தாவதேவ ஸ்யாத் த்ரிப்ரலம்பநஸூத்ரகம் ॥

குடாரிகா லலாடம் ச ஜகநம் ச ஸமம் பவேத் ।
பாதவிஷ்கம்பகர்ணோ வா விஷ்கம்பத்விகுணோ வா ॥ ௪௨ ॥

கூடவ்யாஸோ லுமா பிண்டீ கர்ணஸ்தத்வத் த்விகுணா யத: ।
தத்யர்த்தம் நாளிகாலம்பம் மல்லாக்ரஸம்ஸ்திதம் ॥ ௪௩ ॥

அர்த்ரம் தத்வஜ்ரதத்ரம் ஸ்யாந்நந்த்யாவர்த்தம் து வர்த்தயேத் ।
ஜாநுகம் ச ஸ்வாவயம் ஸர்வாக்ஷவம்சகம் ॥ ௪௪ ॥

அதே அளவாகும். அதன் கனம் முக்கால் அல்லது கால் பாகமாகும். வலயம், ஜாநுநீப்ரம், இவைகள், தண்டிகையின் விஸ்தாரத்தில் பாதியாகும். 39½

மல்ல மத்தியம் முதலான சாமீஸீ ஜாநுகாலம்பனம், பர்யந்த ஜாநுகாந்தம், இவைகள், சூலிகா பாகங்களேயாகும்.

சயனத்திலிருந்து, த்ரிப்ரலம்பன ஸூத்ரமானது அதே அளவுடையதாகும். குடாரிகா லலாடம், ஜகனம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41½

பாதவிஷ்கம்பத்தின் கர்ணமாவது, விஷ்கம்பத்தின் இருமடங்காவது, கூடவியாஸமாகும்.

லுமை, பிண்டீ, கர்ணம், இவைகள் அதைப்போல் இரண்டுபங்கு அகலமுடையதாகும்.

நாளிகாலம்பமானது, அதில் பாதியாகும். அது, உச்சியில், மல்லாக்கிரத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகும். 43

𑌸𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂𑌶𑍋 𑌵𑌾
𑌲𑍁𑌪𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌮𑍍 ।
𑌲𑍁𑌪𑌾 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌲𑌯𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌫𑌲𑌕𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌹𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

𑌲𑍁𑌪𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌧𑌃 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌲𑍁𑌪𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௭ ॥

𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌕𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

அதன் சித்திரமானது, (துவாரமானது) தீவ்ரத்தின் அளவுள்ளதாகும்.

மல்லங்களின் பிரவேசனம், ஜாநுகம், லுபாமத்தியம், மத்தியபிருஷ்டவம்சம், இவைகளின் தீவ்ரம், தாரம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது லுபா மத்தியமானது, சூல்யம்சமாகவாவது, (சூலியின் அளவாவது) இருக்கவேண்டும். 44½

லுபையும் தீவ்ரத்தைப்போல் எட்டு மடங்குள்ள வலயமும், வம்சத்தின் விஸ்தாரமாகும்.

வேசனமும், தீவ்ரமும், அதில் பாதியளவுள்ளதாகும். அவைகளை, பலகைகள், லோஹகோஷ்டம், இவைகளாலே கல்பிக்கவேண்டும். மறுபடியும், அது ஸ்திரமாக இருக்கும்படி, மிருத்துக்களினாலே மூடவேண்டும். 46

லுபையின் பாதிக்குக்கீழ், பலகைகளை வைத்து, அதற்கு மேலே, அஷ்டபந்தம் செய்யவேண்டும்.

லுபா மத்தியிலிருந்து கீழே, வலயத்திற்கு துவாரம் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 47

தேஷாம் மாத்ரம் குக்ஷிவ்யாஸே அஷ்டாம்ஶோ மாத்ரமீரிதம் ।
க்ரியாயாம் ஸம்ப்ரோக்தா: பரலேகாஸ்து ஷோடஶ ॥

ஸப்தார்த்தாம்ஶப்ரப்ருதி ஸார்த்தத்வ்யம்ஶவிவ்ருத்த்யா தத் பஞ்சதஶாம்ஶகம் ।
ஸர்வாந்தாதி விஸ்தாராந்தம் பரலேகா விசக்ஷணை: ॥௫௧॥

பர்யந்தாந்தரிதா: ப்ரோக்தா: பரலேகாஶ்ச ஷோடஶ ।
ப்ராஸாதராஜஹர்ம்யாணாம் க்ருஹாணாம் தேஷு கீர்த்திதா: ॥

ஶீர்ஷாஸனஸூத்ராத்யோ: ஶபரம் லிகேத் ।
...விசக்ஷண: ॥ ௫௨ ॥

கிரியையில் பதினறு (16) பரலேகைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். குக்ஷி வியாஸத்தில் எட்டில் ஒரு பாகம், மாத்ராமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

இந்த பாகத்தினுலே, ஏழரை பாகம் முதல், இரண்டரை பாகம் விருத்தமாக பதினைந்து பாகம் வரையில், பரலேகைகளாம். (எனவே இவைகளின் எண்ணிக்கை) பதினறுகும். 49

லுபையின் கீழேயும் மேலேயுமிருக்கின்ற பிந்து முதலியவைகளின் மத்தியில், அந்த விதியை வைத்து, சமர்த்தர்களாக இருப்பவர்கள், அந்த பிந்து முதலியவைகள் காணும்படி, (தெரியும்படி) பரலேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தேவாலயம் ராஜகிருஹங்களுக்கும், கிருஹங்களுக்கும், பதினறு பரலேகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

புத்திமானுக இருப்பவன், லுபாயாமத்தின் இரண்டு பங்கு அளவினுலே, சிரோவேஷ்டனம், ஆஸன ஸூத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே, சபரத்தை (மீனை) எழுதவேண்டும்.

ஸமர்த்தனுக இருப்பவன், அதற்குமேலே, மல்லத்தை (மல்ல லீலையை) எழுதவேண்டும். 52

𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌯𑌤𑌾𑌦𑌧𑍋𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌂𑌶𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌲𑍇𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌲𑍁𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥௫௪॥

𑌆𑌸𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌋𑌜𑍁𑌯𑍋𑌃 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌲𑍇𑌖𑌾
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥௫௫॥

𑌲𑍁𑌪𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌂 ।
𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑍃𑌜𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥ ௫௬ ॥

மல்லாயதத்திற்குக் கீழே, முறையே, மூன்றில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம் என பாககல்பனம் செய்து கொண்டு, அந்தந்த அம்சாவஸானமாக, அந்தந்த மத்ஸியத்தை எழுதவேண்டும். 53

பரலேகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், இந்த கிரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், பாஞ்சாலாதி லுபைகளை தனித்தனியே கூறியிருக்கிறார்கள். 54

மல்லத்திலிருந்து, ஆஸனம், அக்ரம், இவைகளில், ருஜு ரேகையை கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகையின் மத்தியமானது பரலேகையாகும், என்று மேதாவிகள் கூறியுள்ளார்கள். 55

லுபையின் பார்ஷ்ண்ய (அதிக) மானத்திலே, ஒரு சாண் நீளமுள்ளதும், ருஜுவாக (நேராக) இருப்பதும், மத்திய ஸூத்திரத்துடன் கூடியதுமான, சதுரசிரமான கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 56

அந்த:ஶூலிகாந்தர்வர்ணலுமாதிர்யக்ஸூத்ரஸ்ய(ஸ்ய) மத்யத: |
விந்யஸ்ய கடிகாம் பஶ்சாத் சிந்நாம் ஶயநஸூத்ரவத் ||

ப்ரதிவர்ணம் து கடிகாம் தத்வர்ணேந ப்ரகல்பயேத் |
க்ஷிப்தஸூத்ரஸ்ய ஶேஷாம்ஶஸமச்சிந்நவர்ணலுமோதரே ||

தண்டிகோத்தரவலயஸ்தஸூத்ரஸமம் லிகேத் |
உதராயாமமத்யே து லிகிதே கரகம் பவேத் || ௫௯ ||

கடிகா லலாடமத்யம் கரகம் ச ஸமம் யதா |
ததா ப்ரகல்ப்ய கடிகாம் லுமோதரவஶாயதாம் || ||௬0||

தச்ச்ருங்காடகத்ரிமூர்த்யா லுமாயாமா லுமோதரே |

சூலிகையின் மத்தியில் (அல்லது சூலிகைக்குள்) வர்ணலுபையானது திர்யக் (குறுக்கான) சூத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்து, கடிகையை விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சயன சூத்திரத்தைப்போல, ஒவ்வொரு வர்ணமாக சேதித்து, அந்த வர்ணத்தினாலே, அந்தக் கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்தக் கடிகையானது, க்ஷிப்த சூத்திரத்தின் சேஷாம்ச சமமாக சேதிக்கப்பட்ட வர்ண லுபையின் வயிற்றில் (நடுவில்) தண்டிகையின் உத்தர வலயத்திலிருக்கின்ற சூத்திரத்திற்கு சமமாக எழுதவேண்டும். 58½

(இவ்விதமாக) உதர ஆயாமத்தின் மத்தியி எழுதினால் (அது) கரகமாகும். 59

கடிகையில் லலாட மத்தியமும், கரகமும், சமமாக இருக்கும்படியாக, லுபோதரவசமாக நீண்டிருக்கின்ற கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 60

இஷ்டபார்ஶ்வே க்ஷிபேத் தாவத் சித்ரைஶ்சித்ர
வலயஸ்ய தத் || ௬௧ ||

தத்தத்கடிகயா தத்தன்மத்யஸம்ஹிதமத்யயா ।
யா ச்சாயா லலாடஸ்ய தஸ்ய தஸ்ய து ஸா பவேத் ||

தண்டிகாவலயத்வாரஸ்தனஜானூத்தரோர்த்வத: ।
ஶிரோமத்யேऽர்தமத்யே ச முண்டதுலோபரி ந்யஸேத் ||

விடபாக்ரஶிகாயுக்தபாதஸ்ஸுஷிரவம்ஶக: ।
மத்ஸ்யாஶ்சைகவர்ணா: கர்ஜூரதளவத்ஸ்மிதா: ||

ஸுபோதரத்திலுள்ள வலயாதிகளை, அதன் லலாடகிருதியினால் (லலாட மட்டமாக) சேதிக்கவேண்டும். வலயத்தின் சாயையை சித்திரங்களினாலே (சித்திரங்களின் வழியாக) இஷ்டமான பக்கத்தில் விடுவதாகும். 61

அது அந்தந்த கடிகையுடன், அததின் மத்தியத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற மத்தியத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அததின் லலாடத்தின் சாயையானது, அததின் சாயையேயாகும். 62

இவ்விதமாக (கடிகையை) தண்டிகை, வலயத்தின் துவாரம், ஸ்தனம், ஜாநு, உத்தரங்களின் மேற்புறம், இவைகளிலும் சிரோமத்தியம், அர்தமத்தியம், முண்டதுலையில் உபரி பாகம், இவைகளில் விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். 63

விடபாகத்தின் (விட்டப்பகுதியின்) சிகையுடன் கூடிய ஸுஷிரயின் பாதமானது, வம்சத்தை மேல் இருப்பதாகும்.

மத்ஸ்ய பந்தங்கள், ஒரே நிறமாகவும், பேரீச்சையின் இலைகளைப் போலவுமிருக்கவேண்டும். 64

லூபாயுக்தா(க்தா)ந்தியா தஸ்யா மத்⁴யா: ஶிக²ராந்தரே ।
லூபோபரி ப²லகம் தோபரி தஸ்யா: கம்பம்
ந்யாஸ்ய ச ॥௬௫॥

இஷ்டகா ஶைலயா வாபி ஸுதா⁴ஸம்ஸ்க்ரியாக்ருதம் ।
ஸ்தூபிகா க(வ)லிதீர்க⁴ம் ஸ்வோக்தோத்ஸேத⁴ஸமம் ப⁴வேத் ॥

தத³க்³ரம் விஸ்தாரார்த⁴ம் ஸ்யாத் மூலம் த³ண்டா³ர்த⁴விஸ்த்ருதம் ।
ஶங்குமூலம் து முண்டா³ந்தம் தந்மூலம் வேத⁴யேத் ॥௬௭॥

வம்ஶாத⁴ஸ்தாந்நியாதவ்யா மண்ட³நாஸாக்³ரபட்டிகா ।
பா³லகூடஸ்தனம் ஶங்குமூலமுண்ட³கமேவ ச ॥ ௬௮ ॥

ஸ்கந்த⁴ஸ்ய வலயம் வர்ணபட்டிகா ச ஸநாஸிகா ।

லூபைகளை, சிகரத்தின் மத்தியில், அதற்கான எல்லைக்குள்ளேயே கல்பிக்கவேண்டும்.

லூபையின் உச்சியில் பலகத்தையும், அதன் உச்சியில் கம்பத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 65

அதை, கற்களினாலேயாவது, சுதையினாலாவது, மூடி அலங்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூபிகா கலி (வலி) தீர்கமானது, அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். 66

அதன் அக்ரவிஸ்தாரமானது (அதன் விஸ்தாரத்தில்) பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தின் விஸ்தாரமானது, தண்டத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தை, சங்கு மூலத்திலிருந்து முண்டாந்தமாக வேதனம் செய்யவேண்டும். (உள்ளே சொறுகவேண்டும்.) 67

மண்டநாசாக்ர பட்டிகையானது, வம்சத்திற்குக் கீழே கல்பிக்கத்தக்கதாகும்.

பாலகூடஸ்தனம், சங்குமூல முண்டகம், அந்தத்தில் உள் வலயம், வர்ணபட்டிகை, இவைகள் நாசிகையுடன் இருக்கவேண்டும். 68½

மத்ஸ்யபந்தநகர்ஜூரபத்ரமல்லநிபந்தநாத் ||௬௯||

வலக்ஷஸ்வஸ்திதாராபி: ஶிகராந்தமலங்க்ரியாத் ।
விஸ்தாரோ முகபட்ட்யாஸ்து தண்ட்யா வாத்யர்தமேவ வா ||

நீவ்ரம் ஷடஷ்டபாகம் வா கர்ணிகோத்ஸேதம் ததா ததி: ।
ஶக்தித்வஜஸ்ய மூலஸ்ய விஸ்தாரம் தண்டமாத்ரக: || ௭௧ ||

தத்கண்டம் தாவதேவோத்ஸேதம் ஸபாதம் ஸார்தமேவ வா ।
க்ரீவாக்ரப(பா)த்ரம் து ஸ்தம்பவ்யாஸார்த
துங்கவத் || ௭௨ ||

விஸ்தாராத்விசதுர்பாகோ பத்ர(ஸ்வப்ர)பத்ரயோ: ।

மத்ஸ்ய பந்தன கர்ஜூர பத்திரம், மல்லநிபந்தனம், இவைகளிலிருந்து வலக்ஷ (வெளுப்பு) ஸ்வஸ்திதாரைகளினாலே சிகராந்தத்தை அலங்கரிக்கவேண்டும். 69½

முகபட்டியின் விஸ்தாரமானது, தண்டியமாகவாவது, (ஒரு தண்டமாவது) ஒண்ணரை தண்டமாவது இருக்க வேண்டும். 70

அதன் நீப்ரமானது, ஆறில் ஒரு பாகம், அல்லது எட்டில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, கர்ணிகையின் உயரமாகும்.

சக்தி துவஜத்தின் மூலவிஸ்தாரமானது, ஒரு தண்டமாகும். 71

அதன் கண்டத்தின் உயரமானது, அதே (மூலவிஸ்தாரத்தின் அளவே) இருப்பதாகும். ஒண்ணேகால், அல்லது ஒண்ணரைப்பங்கு இருப்பதுமகும்.

கிரீவாந்தத்திலிருக்கும் அக்கிரபத்திரமானது, ஸ்தம்ப வியாசத்தில் பாதியளவு உயரமுள்ளதாகும். 72

வாதாஹதத்வஜாக்ராபாஜாதாவத் கர்ணிகா க்ரியா ||௭௩||

அர்த்தகர்ணோஸ்ய ஶீர்ஷஸ்ய பரிணாமாத்தநத்ரத: |
க்ரீவோபரி கபோலாந்தம் த்ரிதண்டம் ஸார்த்தமேவ வா ||

தாவத் ஶக்தித்வஜாந்தம் ஸ்யாத் ஸபத்ரம் வா ஸஶூலகம் |
நேத்ரஸம்ஶ்லிஷ்டமல்லம் து சூலிகாஸ்தநமண்டலம் || ௭௫ ||

ஶயிதஸ்திதபட்டாஸ்யாம் ம்ருணாலாதிவிபூஷிதம் |
அர்த்தகர்ணோர்த்வபட்டோர்த்வம் ம்ருதவேசோபவிபூஷிதம் ||

அக்கிர பத்திரங்கள் இரண்டுகளின் மத்திய இடை வெளியானது, இரண்டு தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும்.

கர்ணிகையின் காரியமானது, காத்தில் அசைகின்ற அழகிய கொடியைப்போலிருக்கவேண்டும். 73

அதற்குக்கீழே, அர்தகர்ணமானது, சிரசில் பாதியில் பாதி வணங்கியிருக்கவேண்டும்.

க்ரீவைக்குமேலே கபோலாந்தமானது, மூன்று தண்டம், அல்லது மூணரை தண்டமிருப்பதாகும். 74

அதுவரையில் சக்தி துவஜாந்தமாகும். அது பத்திரத் துடனுவது, சூலத்துடனுவது இருக்கவேண்டும்.

நேத்திரத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற மல்லமானது, சூலிகையின் ஸ்தநமண்டலமாகும். 75

அது சயித(படுக்கையான) பட்டம், ஸ்தித(நேராக இருப்பது) பட்டம், இவைகளினுலேயும், ம்ருணுலிகை (தாமரைத்தண்டு) முதலியவைகளினுலேயும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்த்த கர்ணோர்துவம், பட்டோர்துவம் இவைகளின்

யதா² ஶோப⁴ந நிஷ்க்ராந்தம் த்ரிமுக²ம் ஸ்யாத் தது³பரி ।
ஶூலாப⁴ம் மத³லாப⁴ம் வா ஸர்பாப⁴ம் வா ஸநாடகம் ||எஎ||

தது³பரி கூடகோஷ்டா²தி³பி⁴ர்தீ³ப்தம் ஸ்யாத் விமாநவத் ।
ஸபட்டக்ஷுத்³ரகம்பா⁴ம் மத்⁴யதோரணவேவ வா ||எஅ||

தோரணஸ்யாந்தரே பத்³மே ஸாபி⁴ஷேகாம்பு³ஜாஸிகா ।
நாநாவிதை⁴ரலங்காரைரந்யைஶ்சாபி லலாடிகா ||எகூ||

லலாடம் பஹுவிதை⁴ரப்யலங்காரைரலங்க்ருதா ।

ஒவ்வொன்றின் ஊர்துவ பாகத்திலும் முஷ்டி பந்தனத்தை (மூடிய கையைபோன்ற முடிச்சை) கல்பிக்கவேண்டும். 76

அதன் நிஷ்கிராந்தமானது (நீண்டிருக்கும் பாகமானது) அதற்குமேலே, மூன்று முகமுடையதாக (மூன்றுக) இருக்க வேண்டும்.

அது சூலத்தைப் போலாவது, மதலாபமாகவாவது சர்பத்துடன்கூடியது போலவாவாது, நாடகத்துடன்கூடிய தாகவாவது இருக்கவேண்டும். 77

அதற்குமேலே, கூடகோஷ்டம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு விமானத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். அது, பட்டம், க்ஷுத்திரகம்பம் இவைகளுடனே மத்திய தோரணத்தைப்போலவோ இருக்கவேண்டும். 78

தோரணத்தின் நடுவில் தாமரை புஷ்பத்தில் உட்கார்ந் திருப்பவளும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றவளுமான லக்ஷ்மீதேவியை கல்பிக்கவேண்டும்.

(விமானத்தின்) லலாடிகையை (நெற்றியை) இவ்வித மான அலங்காரங்களினாலேயும், மற்றும் பலவிதமான அலங்காரங்களினாலேயும் அலங்கரிக்கவேண்டும். 79

[illegible] ||௮௦||

[illegible] |
[illegible] ||௮௧||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௮௨||

லலாட வம்சத்தில் வேதம் செய்யப்பட்டதும், (இணைக்கப்பட்டதும்), மத்திய சூத்திரத்தினலே உறுதி செய்யப்பட்டதும், ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரத்தின் விஸ்தார முடையதுமான குடாரிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 80

அதன் கர்ணமானது, பத்திரம்-மகரம் இவைகளினல் அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும் தொங்கிக்கொண்டுமிருக்க வேண்டும். அது அர்த்த கர்ணத்துடனவது, அதில் பாதியாகவாவது இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மனம்போல், யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 81

மத்தியலுபையில் குறுக்கே செல்லுகின்ற பந்த விஷ்டகத்தை, அதற்குமேலே, அத்துடன் இணைக்க வேண்டும். இது ஸ்தூபிகையின் ரூபமாகக் கருதப்படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தூபிகையின் மானத்தையும், அலங்காரத்தையும் கூறுகிறேன்.

ஸ்தூபியின் உயரத்தை இருபத்திரண்டு (22) அம்சங்களாகச்செய்து, அவைகளில், கீழே இருந்து முறையே —

அர்த்தாம்ஶம் க்ரமேணைவோக்தாம்ஶமேவ ஸாங்கம்பகே |
பத்மம் ச க்ஷேபணம் வேத்ரம் க்ஷேபணம் பத்மம்(கம்)
படீ ||௫||

பங்கஜம் க்ஷேபணம் ஸ்ருக் ச க்ஷேபணம் நேத்ர
முச்யதே |
க்ஷேபணம் ஸ்ருக் ச கம்பம் ச பத்மம் பலகமம்புஜம் ||

வேத்ரம் ச ஸார்த்தம் சைவ க்ரமேணாக்ஷபாதயுக்
ஸ்தம்பஸ்யாம்ஶகஸ்யாம்ஶகா: ஸங்க்ஷேபேணோக்தயுக்தகை: ||

ஒண்ணரை	அம்சம்	பத்மம்	1½
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
ஐந்து	அம்சம்	கடம்	5
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
ஒரு	அம்சம்	நேத்திரம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
அரை	அம்சம்	பத்மம்	½
ஒரு	அம்சம்	பலகம்	1
அரை	அம்சம்	அம்புஜம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
நாலரை	அம்சம்	முகுளம்	4½
	ஆக அம்சங்களின் கூடுதல்		22

இவைகளைக் கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும்.

த்ரித்வேகத்ரித்ரயம் சைவ பஞ்சநந்தேஷு பஞ்சபி: ।
த்ரித்ரிஸாகை: க்ரமாத் ஸ்தாரம் மூலபத்மாதிகேஷு
ந்யஸேத் ॥௮௮॥

ஏகாம்ஶமர்த்தம் ஸம்ஸ்தாப்யம் யதா ஶோபாவஶாநுகம் ।
சதுரஶ்ரமஷ்டாஶ்ரம் ஷோடஶாஶ்ரம் ஸாதாரம் வ்ருத்தமேவ வா ॥௮௯॥

ஸ்தூபிகா: ஶிரச்சந்தமலங்காரவஶாத் து வா ।
ஸ்தூபிகா ஸுரபூபானாம் விப்ராணாம் ச விஶாம் மதா ॥

ஏழு (7) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், ஒன்பது (9) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஐந்து (5) ஆறு (6) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், என்பன முறையே மூலபத்மம் முதலியவைகளின் விஸ்தாரமாகும். 88

ஸ்தூபியின் உச்சியிலிருக்கின்ற முகுளத்தின் அக்ர பாகமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது அரை அம்சமிருக்க வேண்டும். அதை எவ்விதம் செய்தால் அழகாக இருக்குமோ அவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் உருவமானது, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷோடசாச்ரம், (16) ஆகவாவது, ஆதாரத்துடன் வட்டமாகவாவது இருப்பதாகும். 89

அது சிரஸ்சந்தமாகவோ, அலங்காரவசமாகவோ இருப்பதாம்.

இப்படிப்பட்ட ஆகாரமானது, தேவர்கள், அரசர்கள், பிராம்ஹணர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்கு அனுமதிக்கப் பட்டதாகும். 90

ஸுரவிப்ரந்ருபாணாம் து வைஶ்யாநாம் சைவ
ஶஸ்யதே ।
தத்ஸம்ப³ந்த⁴ம் ஸ்தா²பயேத் த்⁴வஜத³ண்ட³ம் தது³ர்த்⁴வத: ॥ ௯௧ ॥

ஏவம் லக்ஷணஸம்பந்நம் விமாநம் ஸம்பதா³ம் பத³ம் ।
கராலமுத்³கீ³ (கு)ல்மாஷகல்கசிக்கணஸாத்⁴வயா: ॥ ௯௨ ॥

ஆமேணாயாப்தா: ஸந்தேஷ்டே ஸர்வகர்மஸு ஸாத⁴நா: ।
அப⁴யாக்ஷபீ³ஜமாத்ரபாஷாணா: ஸர்வசூர்ணகா: ॥ ௯௩ ॥

முத்³க³பீ³ஜஸமா: க்ஷுத்³ரபாஷாணா முத்³க³ இஷ்யதே ।
ஸர்வசூர்ணார்த⁴மாநேந க்ஷேபணீயம் ப்ரயத்நத: ॥ ௯௪ ॥

இது, சுரர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல.

அத்துட சம்பந்தித்திருக்கும்படி, துவஜ தண்டத்தை அதன் உச்சிக்குமேலே இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். 91

இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன்கூடிய விமானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 91½

கராளம், முத்கீ (பயறு) குல்மாஷம் (யாவகம்) கல்கம், சிக்கணசம், என்னும் இந்த ஐந்தும், வெகு காலமாக சகல விதமான காரியங்களுக்கும் உபயோகமான சூரணங்களுக்கு உபயோகமானவைகளாகக்கூறப்பட்டிருப்பவைகளாகும்.

கடுக்காய், தானிக்காய், இவைகளின் விதையினளவு உள்ள, கூழாங்கற்களின் சூரணத்தை, முன் கூறிய ஐந்து சூரணங்களில், பாதியளவு சேர்க்கவேண்டும். 93

பயறளவுள்ள சிறிய கூழாங்கற்கள் முத்கம் (பயறு) என்று கூறப்படுகிறது.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌲𑍍𑌪𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌸𑌮𑌂
(𑌕𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑌂) 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑌾𑌳𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௯௫॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑌦𑍃𑌶𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾 𑌚𑌣𑌕𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥௯௬॥

𑌨𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍌𑌲𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥௯௭॥

ஒண்ணரை, முக்கால், இரண்டு பங்குகள், முறையே, பெரிய கூழாங்கல், சிறிய கூழாங்கல், கிஞ்சல்கஸிகதை (புஷ்பத்தின் மகரந்தப்பொடி)யைப்போன்ற மணல், இவைகளின் பொடிகள், சர்க்கரை, சிப்பித்தூள் இவை சேர்த்தால், அதற்கு குல்மாஷம், என்றுபெயர்.

கராளம், முத்கீ, இவைகளை, அதே அளவில் சேர்க்க வேண்டும். 95

முன்பு கூறப்பட்ட அளவுடன் கூடிய மணலுடன், அதேயளவு கடலை (கொத்துக்கடலை) மாவைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக, இவைகளைச் சேர்த்து பிசையப்பட்ட கல்கமானது, வேலைகளுக்கு உபயோகமுள்ளதும், நல்ல பசையுள்ளதும், கேவலம் மஸ்தாயுமிருப்பதாகும்.

இந்த கல்கத்தினாலே, கற்களாலே மூடப்பட்டிருக்கிற உச்சி மூடியை, மனதுக்குத்தோன்றிய அளவுபூசி, உச்சியை துவாரமில்லாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்துகளையும், தனித்தனியே கல்பிக்கவேண்டும். 97

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌢𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௯௮॥

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌤𑍍𑌵𑌗𑌮𑍍𑌭𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌕𑌟𑍁𑌕𑍈𑌃 𑌜𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌫𑌲𑌾𑌯𑌾 𑌕𑌷𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥௯௯॥

𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌿𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿(𑌣𑌾) ।
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌂𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 ॥௱॥

ஆங்காங்கு, அதற்குக்கூறப்பட்டிருக்கின்ற திரவியத்தினாலேயே, அதனை கல்பிக்கவேண்டும். 97½

முதலில் முன்பு இருந்ததில், மூன்று முறை ஜலத்தைக் கொட்டி, நன்கு குட்டனம், (தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு) துமஸ்போட வேண்டும். (கெட்டிக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) 98

பிறகு பால்மரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய், இவைகளின் பட்டை ஜலத்தை விட்டு கெட்டிக்க வேண்டும்.

அதற்குப்பிறகு, திரிபலையின் கஷாயத்தை விட்டு கெட்டிக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, உளுந்தமாவினாலான பசையைப்பூச வேண்டும். 99

பிறகு சமர்த்தனாக இருப்பவன், மணலுடன் சிப்பியின் பொடியைக்கலந்து, அந்தச்சிப்பியின் குழியிலுள்ள ஜலத்தினாலே, (சிப்பியைப் பொடி செய்து அதில் தண்ணீரைக் கொட்டும்பொழுது அதிலுண்டாகும் குழியிலுள்ள ஜலத்தினாலே) பிசைந்து, குரசங்குட்டனம் செய்து, (பூணுள்ள உலக்கையினாலே நன்கு இடித்து), பிறகு, அதை துணியால் வடிக்கட்டி எடுக்க வேண்டும். 100

கல்கஞ்ச கல்பயேத்தேந கல்கீயம் விதிசக்ஷணஃ ।
ததிக்ஷீரமுத்கயூஷகுடாஜ்யகதலீபலைஃ ॥ ௱க ॥

ஜலேந நாரிகேலஸ்ய சூதபக்வபலஸ்ய ச ।
கல்பிதம் ஶுக்திபிர்யத்து பந்தோதகமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ ௱உ ॥

பூர்வம் பூர்வோதகேநாதௌ பந்தோதகேந ஶோதயேத் ।
ஸுதாலேபம் ததஃ க்ருத்வா நாநாரூபாந்விதாம் க்ரியாம் ॥

தக்தேஷ்டகாஶ்மலோஷ்டைஶ்ச யதாயோகம் விசக்ஷணஃ ।
கோபாநஸ்யூர்த்வபாகம் து சாதயேத்விதிசக்ஷணஃ ॥

காஷ்டம்ருத்பிண்டலோஷ்டாத்யைஃ தத்ததுக்தக்ரமேண து ।
கல்கம் தத்யாத்ததுத்யோக்யம் யதாயோக்யம் விசக்ஷணஃ ॥௱ரு॥

அப்படி வடிக்கட்டி எடுக்கப்பட்ட ஜலத்தினலே, கல்கத்தை, பசையுள்ளதாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 100½

தயிர், பால், உளுந்துப்பசை, வெல்லம், நெய், வாழைப்பழம், இளநீர், நன்கு பழுத்த மாம்பழச்சாறு, இவைகளைக்கலந்து, சிப்பிகளினலே கல்பிக்கப்படுகின்ற யாதொரு ஜலமுண்டோ, அதற்கு, பந்தோதகம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 102

முதலில் சுத்த ஜலத்தினலே சுத்திசெய்து, பிறகு பந்தோதகத்தினலே சுத்திசெய்யவேண்டும். அதன் பிறகு சுதாலேபனம் செய்து, பலவித ரூபங்களுடன்கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 103

சமர்த்தனக இருப்பவன், சுட்டகற்கள், லோஹ லோஷ்டம், இவைகளினல், உசிதம்போல், கோபாநஸியின் மேல் பாகத்தை மூடவேண்டும். 104

𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌧𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌧𑍋𑌪𑌰𑍀𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌛𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌘𑌨𑌂 𑌛𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ ௱௮ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌆𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥

கராளம், முத்கீ, குல்மாஷம், இவைகளின் கனம் தனித்தனியே, ஒவ்வொரு அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதில் அரைப் பங்கு (அரை அங்குலம்) கல்கத்தின் கனம் இருக்கவேண்டும். அதில் பாதியில் பாதி (அரைக்கால் அங்குலம்) பசையின் மானமிருக்கவேண்டும். 105

ஜலம், பூமி, இவைகளிலானால், அல்லது ஜல பூமியிலானால், அவைகளின் கனம், இஷ்டம்போல் இருப்பதாகும்.

இந்தப் பூச்சுக்களை, ஆறுமாசகாலம் ஆரப்போடுவது உத்தமமாகும். நான்கு மாசகாலம் ஆரப்போடுவது மத்திமமாகும். இரண்டு மாசம் ஆரப்போடுவது அதமமாகும்.

அதன் பிறகு, இவைகளை பந்தோதகத்தினாலே முறையே நினைக்கவேண்டும். 107

லுபையின் மேலேயுள்ள கற்பரப்பிலும், மறுபடி இவ்விதம், சூர்ண காரியங்களைச் செய்து, முயற்சியுடன் மூடவேண்டும். அவ்விதம் செய்வது, கனச்சாதனமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 108

ஸாங்கம் மங்கலகதோபேதம் ஶ்ரத்தாந்ருத்தக்ரியாந்விதம் ।
விப்ராதீநாம் ச வர்ணாநாம் நிவாஸம் ஸம்பதாம் பதம் ॥

ஸங்க்ராமம் மரணம் து:கம் தேவாஸுரகதாந்விதம் ।
நக்நம் தபஸ்விலீலாம் சாமயாவ்யாதி ந யோஜயேத் ॥௧௧௧॥

அந்யேஷாம் ச க்ருஹே வாபி ஸாதநீயம் யதேஷ்டத: ।
பஞ்சாம்ஶம் மாஷபிஷ்டம் ஸ்யாந்நவாம்ஶம் குடமிஷ்யதே ॥

ஆஜ்யமஷ்டாம்ஶம் தத்ஸப்தாம்ஶம் க்ஷீரமர்த்தாம்ஶகம் ।

தேவாலயம், துவிஜாலயம், இவைகளில், இவ்விதம் செய்வதாகும். சாசுவதமாக இருக்கும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், எல்லாவற்றிற்கும், உள்ளும் புறமும், குடையை கல்பிக்கவேண்டும். (குறிப்பிட்ட காலம் வரையில், வெய்யில், மழை, இவைகள், அவைகளில் விழாமலிருக்கும்படி, நிழலாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்)

மிகவும் மங்களகரமான கதைகளுடன் கூடியதும், சிரத்தையுடன் நிருத்தகிரியையுடன் கூடியதுமான, பிரம்ஹஞாதிஜாதியினரின், நிவாஸஸ்தானமானது, சகல சம்பத்திற்கும் நிவாஸஸ்தானமாகும். 110

தேவர் அசுரர்களுடைய கதையுடன் கூடிய சண்டை, மரணம், துக்கம், நக்னம், (ஆடை இல்லாத உருவம்) தபஸ்விகளின் லீலை, வியாதியுடையவன் முதலியன, இவைகளை (சிகரங்களில்) கல்பிக்கக் கூடாது. 111

மற்றவர்களின் வீடுகளிலும், சிகரமில்லாத வீடுகளிலும் இஷ்டம்போல் சாதித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

பந்தன சூர்ணத்தில், நூறு பங்குக்கு, ஐந்து(5) பங்கு உளுத்தம்பசை, ஒன்பது (9) அம்சம் வெல்லம், எட்டு(8)

श्रेष्ठं दधिसारं स्यात्संज्ञातिरेकं बन्धनेषु ॥

करालचूर्णांशकं त्रिंशत् कदलीमधुनिष्कृते ।
क्षीरं अंशेन नवांशं तत्र घृतं समांशकम् ।
सर्वेषामधिकं श्रेष्ठं गुडं च दधिदुग्धकम् ॥

अंशेन द्व्यंशं करालं दशगुणं त्रिफलादिकं
च नाळिकेर
अम्ल (शुक्ति:) तोयं च दुग्धं दधि गुड
सहितं श्रेष्ठं तत्कल्पेन ।
क्षीरं अंशेन संतुलितं पञ्चाशदधिक
आनन्दं कल्याणकं
संतप्तं दृढकल्पितं तत्र
विशिष्टं नीचे ॥

அம்சம் தயிர், இரண்டு (2) அம்சம் நெய், ஏழு (7) அம்சம் பால், ஆறு (6) அம்சம் சர்ப்பட்டையின் சாறு, பத்து (10) அம்சம் த்ரிபலை, நான்கு (4) அம்சம் தேங்காய், ஒரு (1) அம்சம் தேன், மூன்று (3) அம்சம் வாழைப்பழம், என்று பாககல்பனையுடன் சேர்க்கவேண்டும். இவ்விதம் முறையுடன் சேர்ந்து கல்பிக்கப்படும் பந்தனமானது, மிகவும் சிறந்த பந்தனமாகும்.

வெல்லம், தயிர், பால், இவைகளை மற்ற எல்லாவற்றையும் காட்டிலும், அதிகமாகச் சேர்ப்பது சிலாகிக்கத் தக்கதாகும். 114

பந்த சூர்ணத்தை நூறு பங்கு செய்து அத்துடன் கராளசூர்ணம் நூத்தில் இரண்டு பங்கும், தேன், நெய், வாழைப்பழம், தேங்காய், உளுந்து, சக்ரேதோயம் (சுக்தி தோயம்—சுண்ணாம்பு ஜலம்) பால், தயிர், வெல்லம், த்ரிபலை இவைகளை முறையே ஒவ்வொரு அம்சம் கூட்டி கல்பிக்கப் படும் பந்தமானது, கருங்கல்லுக்கு ஸமமானதாகும் (உறுதி

தே³வாநாம் த்³விஜபூ⁴பாநாம் வைஶ்யாநாம் ப⁴வநேஷ்வபி ॥
மூர்தே⁴ஷ்டகா விதா⁴தவ்யாஶ்சதஸ்ரோ லக்ஷணாந்விதா: ।
ஸுஸ்நிக்³தா⁴: ஸமத³க்³தா⁴ஶ்ச ஸுகோ⁴ஷாஸ்தா: ஸுஶோப⁴நா: ॥

ஸ்த்ரீலிங்கா³ஶ்சாபி பும்லிங்கா³ பி⁴ந்நச்சி²த்³ரவிவர்ஜிதா: ।
விஸ்தாராயாமதீவ்ரேஷு ப்ரத²மேஷ்டகயா ஸமா: ॥௧௧௮॥

ஶிலாமயே ஶிலாமூர்த்⁴நா ஸைவ தேஷ்டகைர்விவர்ஜிதா ।
ஜந்நாத்³யாஶிவதாரணம் ஆ யேஷு ஶைவேஷு விநிர்தி³ஶேத் ॥

யுள்ளதாகும்) என்று சில்ப தந்திரங்களையறிந்த முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள். 115

இப்பொழுது தேவதைகள், பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள் இவர்களின் வீட்டில், லக்ஷணம் பொருந்திய நான்கு மூர்த்தேஷ்டகைகளை (உச்சியில்வைக்கும் கற்களை) கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள் மேடுபள்ளமில்லாமல் மனோஹரமாகவும், ஸமமாக சூளையில் வைத்து எரிக்கப்பட்டவைகளாகவும், நல்ல ஒலி (சத்தம்) உள்ளவைகளாகவும், மிகவும் சோபனமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவைகள், கருங்கல்களாக இருந்தால், அவைகள், ஸ்திரீ சிலையாகவோ, புருஷ சிலையாகவோ இருப்பதாகும். அவைகள் பின்னப்பட்டவைகளாகவோ, துவாரமுள்ளவை களாகவோ இருக்கக்கூடாது.

அந்தக் கல்லுகள் அகலம், நீளம், கனம் இவைகளில், பிரதமேஷ்டகைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 118

பிரதமேஷ்டகையானது சிலாமயமாக இருந்தால், மூர்த்தேஷ்டகையும் சிலாமயமாகவே இருக்கவேண்டும். (செங்கல்லாக இருந்தால் செங்கல்லாகவே இருக்கவேண்டும்

தைரேவாத்யே ததந்தே ச ருசிராஸ்த்விஷ்டகாஸ்ஸுபா: ।
மிஶ்ரே து மிஶ்ரஸங்கீர்ணே யத்த்ரவ்யேணோபரிஸ்திதம் ॥

தைரேவ தச்சிரோவிந்யாஸம் ரஹஸ்யமிதி கீர்திதம் ।
லோஹஜம் தாருஜம் வாபி ஸ்தூபிகாகீலமிஷ்யதே ॥௧௨௧॥

ஊர்த்வஹர்ம்யாங்க்ரியாயாமவிஸ்தாரம் பாததஸ்ஸமம் ।
அக்ரமேகாங்குலவிஸ்தாரம் மூலாத்க்ரமக்ருஶம் ததா ॥௧௨௨॥

அதார்த்ரஶ்மஸம் கார்யாக்ரம் ஸஹாக்ரைகஸமன்விதா ।

என்பது பொருள்) அது எவ்வித தோஷமுமில்லாமலிருக்க வேண்டும்.

துவக்கம் முதல் சிகரம் வரையில் எந்த திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதே திரவியத்தினாலே, ஆதியிலும் அந்தத்திலும், அழகான இஷ்டகைகளை (பிரதமேஷ்டகை, மூர்தேஷ்டகைகளை) வைக்கவேண்டும்.

மிசிர திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸங்கீர்ண மந்திரத்தில், மேலேயுள்ள பாகமானது, எந்த திரவியத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே திரவியத்தினாலே, சிரோ (உச்சியின்) விந்யாஸத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இது ரஹஸியமாகக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸ்தூபிகையின் கீலமானது, லோஹத்தினாலேயாவது மரத்தினாலேயாவது, இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப் படுகிறது. 121

ஸ்தூபியின் கீலமானது, ஊர்துவ பூமியின் பாதத்தின் ஆயாமம், விஸ்தாரம், பாதம் இவைகளுக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அக்கிரமானது (உச்சியானது) ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். 122

वृत्तमध्यमयोः [illegible] शिखिपादं [illegible] ॥१२३॥

विस्तारात् त्रिगुणायामं [illegible] ।
[illegible] ॥१२४॥

[illegible] ।
[illegible] ॥१२५॥

[illegible] ।
शिखराकृतिवत् कीलं लिङ्गाकारमथापि वा ॥१२६॥

एवं त्रिधा समुद्दिष्टं स्तूपिकाकीलमुत्तमैः ।

அது, சச்சதுரமாக இருப்பதற்கு சமமாகச் செய்ய வேண்டும். அதன் அதோபாகமானது (அடிப்பக்கமானது) முக்கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். மேலும் கீழும் வட்டமாகக்கல்பிக்க வேண்டும். அதன் கீழே சிகிபாதத்தை (மயிலின்கால்) வைக்க வேண்டும். (அந்த கீலமானது) அகலத்தைப்போல் மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், வியாஸத்தின் (சுற்றளவு) உயரமுள்ளதாகவும், பாதத்திற்கு சமமாகவுமிருக்க வேண்டும். பூமியிலிருப்பதைப் போல அசையாமலும், பஞ்சமூர்த்திகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். 124

அல்லது, அந்தஸ்தூபியின் சிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், கீலத்தின் (முளையின்) உயரமுள்ளதாகவும், ஸ்தம்பத்தின் அகலத்தில் பாதி விஸ்தாரம், மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தாரம், அல்லது கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 125½

கீலமானது, சிகரத்தின் வடிவத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்க வேண்டும். 126

இவ்விதமாக, ஸ்தூபியின் கீலமானது, மூன்று விதமாகப் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 126½

… सालङ्कृते ||

… संयुक्ते … परिवेष्टिते ।

सर्वमङ्गलसंयुक्ते … शुभे ||

स्थण्डिले चण्डितं कृत्वा मण्डूकं वाथ कल्पयेत् ।

विन्यस्य देवान् ब्रह्मादीन् शुभ्रतण्डुलधारया ||

आराध्य … भुवनाधिपतिं जपेत् ।

देवताभ्यो बलिं दत्त्वा तत्तन्नाम्ना यथाविधि ||௧௩௦||

स्थपतिः … ।

… ||

வீட்டின் வடக்குப் பக்கத்தில், நன்கு சுத்தம் செய்து, மண்டபத்தை கல்பித்து, அதில் நான்கு (4) தீபங்கள் வைத்து, நான்கு பக்கங்களிலும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றி, ஸகலமங்கள திரவியங்களையும வைத்து, சுபகரமான சுத்தமான சம்பாநெல்லைப் பரப்பி, அந்த ஸ்தண்டிலத்தில், சண்டிதபதம், அல்லது மண்டூகபதத்தை கல்பிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு வெளுப்பான தண்டுல தாரையினாலே, பிரம்ஹாதிதேவதைகளை விந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். அவர்களை ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். (புவநாதிபதியின் ஜபத்தை செய்யவேண்டும்.) பிறகு,

தேவதைகளுக்கு, அந்தந்த நாமாக்களினாலே விதிப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 130

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், நல்ல கந்தோதகங்களினாலே நிறைப்பப்பட்டவைகளும் பஞ்சரத்னங்களுடன் கூடியவைகளும், ஸூத்திரம்-வஸ்திரம்-கூர்சங்களுடன் கூடியவைகளும், மூடப்பட்டவைகளும், ஸுவர்ணத்துடன் கூடியவை

𑌸𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌹𑍇𑌮𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌾𑌂𑌶𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂(𑌪𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁) 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑍁𑌶𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ॥

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍀𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑌾𑌲𑌿𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇 ॥௧௩௪॥

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍀𑌲𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌦𑌂𑌬𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ।
[illegible] ॥௧௩௫॥

களும், லக்ஷணமானவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை வைத்து, உபபீடாம்ச தேவதைகளை, பிரணவாதியாகவும் நமோந்தமுமான அவர்களின் நாமாக்களினாலே, கந்தாதிகளினாலே முறையே பூஜிக்க வேண்டும்.

கீலத்தைப்போல, இஷ்டகைகளை பஞ்சகவ்யத்தினாலேயும், நவரத்னங்களுடன் கூடிய குசோதகத்தினாலேயும், அலம்பி, ஸூத்திரங்களினாலே முறையே வேஷ்டனம் செய்யவேண்டும்.

கும்பத்திற்கு தென் பக்கத்தில் சுத்தசாலீ ஸ்தண்டிலத்தில் கந்தபுஷ்பாதிகளினாலே ஆராதித்து, முறையுடன் பலி கொடுத்து, இஷ்டகைகளுடன் (கற்களுடன்) கீலங்களையும் (முளைகளையும்) சுபகரமான வஸ்திரத்தினாலே சுற்ற வேண்டும். 135

பிறகு வெளுப்பான வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு

ஸிதவஸ்த்ரபரீதா⁴னோத்தரீயோ ஹேமாங்கு³லீயக: ।
க்ஷீரபானம் பயோ ராத்ரௌ உபோஷ்யாதி⁴வஸேத் ஸமாஹித: ॥ ௧௩௭ ॥

கலஶஸ்யோத்தரே பார்ஶ்வே ஸிதவஸ்த்ரம் பரிஸ்தீர்ய ச ।
தத: ப்ரபா⁴தே விமலே நக்ஷத்ரகரணான்விதே ॥ ௧௩௮ ॥

ஸுமுஹூர்த்தே ஸுலக்³னே ச ஸ்த²பதி: ஸ்தா²பகேன து ।
புஷ்பகுண்ட³லஹாராதி³கடகைரங்கு³லீயகை: ॥ ௧௩௯ ॥

பஞ்சாங்க³பூ⁴ஷணைர்ஹேமநிர்மிதைஸ்து விபூ⁴ஷித: ।
ஹேமயஜ்ஞோபவீதஸ்து நவவஸ்த்ரபரீதா⁴: ॥ ௧௪௦ ॥

ஶ்வேதானுலேபனாலிப்த: ஸிதபுஷ்பஶிரா: ஶுசி: ।
த்⁴யாத்வா த்⁴யாதவ்யம் ஸர்வம் தி³க்³தே³வம் ஸமாயாதஃ ॥

அதன்மேலே தர்பைகளைப்பரப்பி, அதில் அவைகளை வைக்கவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு புத்திமானுன ஸ்தபதியானவன், சுத்தனுக இருந்து கொண்டு, நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பு மாலையைதரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பான வஸ்திரம் உத்தரீயங்களை தரித்துக்கொண்டு, சுவர்ண மோதிரத்தை தரித்துக்கொண்டு, இரவில் சுத்தமான பாலை குடித்துவிட்டு, உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். 137

பிறகு, நிர்மலமான பிரபாத (விடியும்) காலத்தில், கலசத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில், வெண்மையான வஸ்திரத்தை விரித்து, சுபகரமான நக்ஷத்திரம், சுபமான கரணம், சுபமான முஹூர்த்தம், சுபமான லக்னத்தில், ஸ்தபதியானவன், ஸ்தாபகனேடுகூட, புஷ்பம்-குண்டலம்-ஹாராதிகள் - கடகம் - மோதிரம் - சுவர்ண நிர்மிதமான பஞ்சாங்கங்களினுல் அலங்காரம் செய்துகொண்டு, சுவர்ண யஞ்ஞோபவீதத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, புதிதான வஸ்தி

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ரங்களை தரித்துக்கொண்டு வெண்மையான சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை தலையில் வைத்துக்கொண்டு, சுத்தனாக, திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், சமுத்திரங்களுடன் கூடியதும், பெரிய மலைகளுடன் கூடியதும், அநந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான, பூமி முழுவதையும் தியானம் செய்து, ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி-லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரமான புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். 142

கற்கள்—முளைகள், இவைகளை, முன்பு கூறப்பட்ட கலசோதகத்தினாலே, ஸ்நானம் செய்து (நன்கு நனைத்து) கந்தம்-புஷ்பம்-தூபம்-தீபம் இவைகளினாலே ஆராதித்து, முறைப்படி பலி கொடுத்து, ஜயசப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன், பிராம்ஹணர்களின் ஸ்வாத்தியாய கோஷங்களுடன், சங்கம்—பேரிகை—முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடன், இஷ்டகை (கல்) களை, கிழக்கு, தெற்கு, என்ற முறையில், நன்கு ஸ்தாபனம் செய்ய (வைக்க) வேண்டும். 144½

வைக்கப்படும் இஷ்டகைகள், சிகரத்தின் அக்ரம் (உச்சி) விமானத்தின் அக்ரத்திலுள்ள (உச்சியிலுள்ள)

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ||௧௪௬||

[illegible] ।
[illegible] ||௧௪௭||

[illegible] ।
[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௧௪௮ ||

[illegible] ।

பத்திரத்தின் மத்தியம், அல்லது சிகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில் அம்புஜத்திற்குக் கீழே, இருக்கவேண்டும்.

அந்த இடம் முதல், ஸ்தூபியின் உயரம், (எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு) சிலத்தின் நீளம் அளவிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். 146

இஷ்டகைகளை வைப்பதற்கு முன்னமே, இஷ்டகைகளை வைக்கவேண்டிய இடத்தை, துவாரமில்லாமல் திடப் படுத்தவேண்டும். அதன் நடுவில், நவரத்தினங்களை கிரமமாக வைக்கவேண்டும். 147

கிழக்கு திக்கில் மரகதம், அக்கினி திக்கில் வைடூரியம், தெற்கு திக்கில் இந்திரநீலம், நிருருதி திக்கில் முத்து, மேற்கு திக்கில் ஸ்படிகம், வாயு திக்கில் மஹாநீலம், வடக்கு திக்கில் வஜ்ரம், ஈசானிய திக்கில் பவழம், மத்திய பாகத்தில்

𑌰𑌸𑍋𑌪𑌰𑌸𑌬𑍀𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍌𑌷𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 ||௧௫௦||

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌕𑍀𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌚𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌮𑍍 |
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍 ||௧௫௧||

𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍈𑌃 |
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌗𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌤𑌤𑌃 ||

𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 |
𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑍀𑌲𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑍈𑌃 ||

மாணிக்கமும் தங்கமும், என்று முறையே இவைகளை வைக்கவேண்டும்.

ரசபதார்த்தங்கள், உபரசங்கள், விதைகள், தானியங்கள், ஒஷதிகள், இவைகளையும் வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, ஸ்தூபிகையின் கீலத்தை, அசையாமலும், சமமாகவும் வைக்கவேண்டும். 150½

அதன் வடக்குப்பக்கத்தில், பட்டு வஸ்திரங்களினுலாவது, அழகான பஞ்சுவஸ்திரங்களினுலாவது, பிணைக்கப்பட்ட, மஹாதுவஜத்தை பூமிதலம் வரையில் தொங்கவிட வேண்டும்.

அந்த துவஜமானது, அங்கிருந்து, வடக்கு கிழக்கு ஆகிய இரண்டு திக்குகளையும், அதாவது, வட கிழக்கு திக்கைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். (வடக்கிலிருந்து, ஈசானிய திக்கு வரையில் நீண்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருந்தால், அது, சகல பிராணிகளுக்கும், (ஜனங்களுக்கும்) சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் நிறைந்திருக்கச் செய்யும். (அவ்விதமிருந்தால் சகல ஜனங்களும், சகலவிதமான செல்வமும் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.) 152½

அஹதைச்ச அஹதக்ஷௌமை: ஸவத்ஸா: ஸந்நிவேஶயேத் |
த்₃வாராலங்கரணம் குர்யாத் ஸூக்ஷ்மசித்ராம்ப₃ரைர்-
நவை: || ௧௫௪ ||

யஜமாநோ விஶுத்₃தா₄த்மா ப்ரணம்ய ஶிரஸா கு₃ரும் |
விமாநஸ்தூபிகாஸ்தம்ப₄த்₃வாராலங்கரணாநி ச || ௧௫௫ ||

வஸ்த்ராணி த₄நதா₄ந்யாநி பஶூம்ஶ்சாபி ஸவத்ஸகாந் |
த₃த்₃யாத் ஸ்த₂பதயே துஷ்டோ ஶேஷாந் ப₄க்த்யா ச தர்பயேத் ||

ஏவம் ப்ரோக்தம் முநிவரை: ப்ராஸாதா₃நாம் து
ஶிரோவிதி₄: |
ஹர்ம்யாணாம் க₃ர்ப₄ஸம்யோகே₃ நேத்ரபி₄த்தௌ தலாந்தரே ||

மண்டபே மத்₄யதே₃ஶே ச ஸர்வாதீ₄நாம்ப₃ஜாந் |

பவநம், (சிகரம்) ஸ்தூபிகீலம், இவைகளை, சுத்தமான (வெளுப்பான) பட்டு வஸ்திரங்களினாலே சுற்றி, நான்கு திக்குகளிலும், கன்றுகளுடன்கூடிய நான்கு பசுக்களை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். விசித்திரமான புதிய வஸ்திரங்களினாலே, துவாரத்தை அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

(பிறகு) யஜமானன், விசுத்தமான மனதுடன், குருவை நமஸ்கரித்து, விமானம், ஸ்தூபி, ஸ்தம்பம், துவாரம், இவைகளின் அலங்காரங்களையும் வணங்கி, வஸ்திரங்கள், தனம், தானியம், கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்கள், இவைகளை, சந்தோஷத்துடன் ஸ்தபதிக்குக் கொடுத்து, மற்றவர்களையும் பக்தியுடன் திருப்திசெய்து வைக்க வேண்டும். 156

இவ்விதமாக முனிவர்கள், பிராசாதங்களின் சிரஸ்ஸின் (சிகரங்களின்) நிர்மாணவிதியைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஹர்மியங்களில் கர்பசம்யோகத்திலும், நேத்திரபித்தியில் தலாந்தரத்திலும், மண்டபத்தில் மத்திய தேசத்திலும்,

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ||

𑌸𑌭𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 |
𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌦𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑍇 ||௧௫௯||

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 |
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑌂
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑌟𑍇 || ௧௬௦ ||

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 |
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍 𑌵𑍇𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ||௧௬௧||

சபை முதலியவைகளில் அம்புஜத்திற்குக் கீழேயும், பிராசாதத்தைப்போல் கல்பிக்க வேண்டும். கோபுரங்களுக்கு சிரஸில் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விதியுடன் நன்கு கல்பிக்கப்பட்டால், அது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 158½

எந்தக் காரியமானது, எவனாலே, ஆதியில் துவக்கப்பட்டதோ, அவனாலேயே, அந்தக் காரியமானது, அதன் முடிவிலும் காரியம்செய்து முடிக்கப்பட்டால், அது ஐசுவரியம்-சௌபாக்கியங்களை விருத்திசெய்வதாகும்.

அவன் இல்லாவிட்டால், அவனுடைய புதல்வன், அல்லது, அவனுடைய சீடன், அந்த குருவை படத்தில் வரைந்து வைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய உத்தரவின் பேரில்(செய்வதாகக்கருதிக்கொண்டு), எல்லாகாரியங்களையும் செய்யவேண்டும்.

அறியாமையினாலாவது, வேகமாகவாவது, எந்தக் காரியமானது, மற்றொருவனாலே (வேறுவிதமாக) கல்பிக்கபடுகின்றதோ, அது, இவ்வுலகத்தில், யஜமானனை, சீக்கிரமாக, வேறுவிதமாக, (இருந்த நிலையிலிருந்து மாறியவனாக) செய்து விடும், நிச்சயம். 161

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍
𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍
𑌅𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥ ௧௬௨ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌭𑌂
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥௧௬௩॥

𑌖𑌦𑌿𑌰𑌸𑌰𑍍𑌜𑌸𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌾𑌶𑍋𑌕𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃
𑌪𑌨𑌸𑌤𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌶(𑌸)𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 ।

சிகரத்தை எந்த விதியின் பிரகாரம் முதலில் செய்து வந்திருக்கிருனே, அதே விதியின்படி, அதன் முடிவுவரையில் செய்யவேண்டும். அல்லாமல் வேறு விதியின்படி செய்யப்பட்டால், அது, அசுபத்தையுண்டுபண்ணும் எஜமானனை மாற்றிவிடும். (சிகரத்தை, ஆரம்பம் முதல் மூர்தேஷ்டகை வரையில் ஒரே விதமான விதியின்படி செய்ய வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஒருவிதமாகவும், முடிவில் மற்ருெருவிதமாகவும் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் வேறு விதமாகச்செய்தால், அசுபத்தையளிக்கும். யஜமானனை தன்னிலேயிலிருந்து மாற்றிவிடும்). 162

இவ்விதமாக, க்ரீவாலங்காரம்-புஷ்கராபம், மல்லமானம், கராளம் முதலியபந்தங்கள், மூர்தேஷ்டகாபந்தம், இவைகள், யுக்தியுடன் நன்ருகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 163

கருங்காலி - ஆச்சாமரம் - ஸாலம் - ஸ்தபகம்- அசோகம் பலா - திமிசை - வேம்பு - ஏழிலேப்பாலே - பருஷம் - வகுளம்-

வடாஶ்ச வகுளவஹ்நிக்ஷீரிணீதைலவாதகா:
ஸாந்த்ராஶ்சிரதமஸாரா: ஸ்தூபிகீலா: ப்ரகீர்திதா: ॥

அத ஹர்ம்யே பரி(ஸ)மாப்தே ததா
யஜமாநோபி குருஸ்ஸ வர்தகி: ।
உத்தராயணே ஶோபநர்க்ஷே ஶுபபக்ஷே
ஜலஸம்ப்ரோக்ஷணகர்ம ஆரபேத் ॥ ௧௬௫ ॥

நவஸப்த த்ரிபஞ்சகே
நிஶாஸு அங்குரார்பணம் சரேத் ।
பவநஸ்யோத்தரபூர்வே திஶி
அதிவாஸார்ஹம் மண்டபம் கல்பயேத் ॥ ௧௬௬ ॥

பவநஸ்யைஶே சதுரஸ்ரகம்
வஸ்வாம்ஶம் பவநஸ்ய ப்ரோக்தம் ।

(மஹிழமரம்) வன்னி - க்ஷீரிணீ (பாலுள்ளமரம்.) இந்த விருக்ஷங்களும், மிகவும் அழுத்தமாகவும், வலுவுள்ளதாகவும் இருக்கின்ற மரங்களும் ஸ்தூபிகீலத்திற்குரியவைகளாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 164

ஹர்மியமானது முழுமையும் கட்டிப்பூர்த்தியடைந்த பிறகு, யஜமானன் – குரு – வர்தகி, (சில்பி) இவர்கள், உத்தராயணத்தில், சோபனமான நக்ஷத்திரம், சுபகரமான பக்ஷத்தில், ஜலசம்பிரோக்ஷணகர்மாவைத் துவக்க வேண்டும். 165

ஒன்பது (9) ஏழு (7) மூன்று (3) அல்லது ஐந்து (5). ராத்திரிகளில், அங்குரார்பணத்தைச் செய்யவேண்டும். (அதற்காக) அந்த பவனத்தின் வடகிழக்கு திக்கில், அதிவாசம் செய்வதற்குத் தகுந்த மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 166

ஸவிதாநம் ஸுவாஸோபிர்வேஷ்டிதம்
ஸுமநோஜ்ஞம் ஸிதபுஷ்பௌகஶோபிதம் || ககஎ ||

தஸ்ய மத்யே து ஶாலீபி: ஸ்தண்டிலம் ஹஸ்தமாத்ரத: |
ந்யஸ்யாஷ்டாஷ்டபதம் தஸ்ய ப்ரஹ்மாதீந் வாஸ்துநாயகாந் ||

ஶ்வேததண்டுலதாராபி: விந்யஸ்யாராத்ய புஷ்பகை: |
கந்தைர்தூபைஶ்ச தீபைஶ்ச பலிம் தத்வா விதாநத: ||

தந்மத்யே வஸ்த்ரஸம்வீதாந் கும்பாந் ஸூத்ரேண வேஷ்டிதாந் |
அபிதாநஸஹிதாந் ஸரத்நாந் ஸஹிரண்யகாந் ||

அந்த மண்டபமானது, ஒன்பது, (9) ஏழு (7) அல்லது ஐந்து (5) முழத்தில் சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக) வும், எட்டு (8) கால்களுடையதாகவும், புதிதான வஸ்திரத்தினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், விதானத்துடன் கூடியதாகவும், அழகான வஸ்திரங்களினாலே சுத்தப்பட்டதாகவும், மனோஹரமாகவும், வெளுப்பான புஷ்பங்களின் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். 167

அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினாலே, ஒரு கோலளவுக்கு திட்டாணியைக் கல்பித்து, அதன்மேலே அஷ்டாஷ்ட பதத்தை (81 பதத்தை) வைத்து, (கல்பித்து) பிரம்ஹா முதலிய வஸ்து (வாஸ்து) நாயகர்களை, வெளுப்பான தண்டுல (அரிசி) தாரையினாலே வைத்து, புஷ்பம், கந்தம், தூபம், தீபம் இவைகளினாலே பூஜை செய்து, விதிப்படி பலிகொடுத்து, அதன்மேலே,—

வஸ்திரங்களினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டவைகளும், ரத்னங்களுடனும் சுவர்ணத்துடனும் கூடியவைகளும், நூல் சுத்தப்பட்டவைகளும் மேலே மூடப்பட்டவைகளும், களங்கமற்றவைகளும், (களங்கம்—குற்றம் அல்லது அழுக்கு) துவாரமில்லாதவைகளும், சுவர்ணத்துடன்

நிக்ஷிப்தாம்புகலஶாந் பஞ்ச ஸாடகோபேதாந் |
உபபீடபதஸ்தாம்ஸ்தாந் ஸ்வஸ்வநாமாபிதாயயா ||௧௭௩||

ஓங்காராதிநமோந்தைஶ்ச தாம்தாம்பிர்வா ந்யஸேத்தத: |
கும்பேப்யோ உத்தரே பார்ஶ்வே தர்பாஸ்தரணஸம்ஸ்க்ருதே ||

அஷ்டதீபஸமாயுக்தே ஸர்வமங்கலஶோபிதே |
ஸுசித்தஶ்சாத்மா ஶில்பி ஸ்தபதி: ஶுத்தமாநஸ: ||௧௭௪||

க்ஷீரம் பீத்வா வ்ரதோபேத உபோஷ்யாதிவஸேத்தத: |
ப்ராஸாதஸ்யாக்ரதோ யாகமண்டபம் விதிநாசரேத் ||

சதுர்த்வாரஸமாயுக்தம் சதுஸ்தோரணஶோபிதம் |
வாஸோபிர்தர்பமாலாபி: ஸ்ரக்பிர்பூஷணைரலங்க்ருதம் ||

ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்டவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை, உபபீட பதங்களில் வைத்து, அவைகளை, ஓம்காராதியும், நமோந்தமுமான அந்தந்த தேவதா நாமாக்களினாலே பூஜித்துவைக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, அந்த கலசங்களுக்கு வடக்குப்பக்கத்தில், தர்பாசனம் பரப்பப்பட்டதும், நான்கு தீபங்களுடன் கூடியதும், சகலவிதமான மங்களங்களுடன் சோபிப்பதுமான இடத்தில், பரிசுத்தமான மனதுடையவனும், சுத்தாத்மாவுமான ஸ்தபதி, சுத்தமான பாலைக் குடித்து, விரதமாக இருந்துகொண்டு, இரவில் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

பிறகு பிராசாதத்தின் (அந்தக் கட்டிடத்தின்) முன் பக்கத்தில், விதிப்படி யாக மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 174

அந்த யாக மண்டபமானது, நான்கு துவாரங்கள் (வாயில்கள்) உள்ளதாகவும், நான்கு தோரணங்களுடையதாகவும், வஸ்திரங்களினாலேயும், தர்ப மாலைகளினாலேயும்,

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌤𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥௧௭௬॥

𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌮𑍇𑌖𑌲𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௭௭ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥௧௭௮॥

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ।

சந்தணம்—புஷ்பங்களினுலேயும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், இருக்கவேண்டும். 175

அதன் மத்தியில் அந்த யாக மண்டப விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவுள்ளதாக வேதிகையைக் கல்பிக்க வேண்டும். அந்த வேதிகையானது, நான்கு திக்குகளிலும் சதுரச்ரமாகவும், விதிக்குகளில் அரச இலையைப் போலவுமிருக்கவேண்டும். 176

இந்திர திக்கு, ஈசான திக்கு, இவைகளின் நடுவில், அஷ்டாசிரமாக குண்டமிருக்கவேண்டுமென்று, கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த குண்டமானது, மூன்று மேகலைகளுடனுவது, அல்லது ஒரு மேகலையுடனுவது இருக்க வேண்டும். 177

அந்த குண்டத்தில், ஸ்தாபகன், மூர்த்தி அதிபர்களுடன்விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

சமர்த்தனுக இருப்பவன், வேதியின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினுலே ஸ்தண்டிலத்தை (திட்டாணியை) கல்பித்து, பீஜ மந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, மூர்த்தி கும்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 178

ப்ராஸாதஸ்ய சதுர்திக்ஷு வ்ருத்தகுண்டே(ண்டே)
விபாவஸு: || ௧௭௯ ||

ஸந்தர்ப்ய ஸ்தாபகோ ஜாதவேதஸம் நிவஸேத்தத(:) ।
விமாநம் ஜந்மத: ஸ்தூபிகாந்தம் வஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத் ||

தர்ப்பாஸ்தீர்ணைர்நவைர்வஸ்த்ரை: ஸ்தூபிகீலம்
அலங்க்ரியாத் ।
பல்யர்த்தம் பாயஸாந்நம் ச முத்காந்நம் ச யவாந்நகம் ||௧௮௦||

க்ருஸரம் குடசுத்தாந்நம் பீதம் க்ருஷ்ணம் ததாருணம் ।
ஹரிதாபா ஸ்வர்ணபாத்ரே ஸம்ஸ்தாப்ய ச ||

ததிக்ஷீரக்ருதக்ஷௌத்ர ரத்நபுஷ்பாக்ஷதாதிபி: ।
கந்தத்ரவ்யஸமாயுக்தம் தாம்பூலம் ஸபலாதிபி: ||௧௮௧||

ஸ்தாபகன், பிராசாதத்தின் (யாகமண்டபத்தின்) நான்கு திக்குகளிலும், விருத்த குண்டத்தில் அக்னியை திருப்தி செய்து, வஸித்துவரவேண்டும்.

பிறகு விமானத்தின் அடிமுதல், ஸ்தூபி வரையில், வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

ஸ்தூபி கீலத்தை, தர்பைகள் பரப்பப்பட்ட புதிய வஸ்திரங்களினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். 180½

பலிஹரணத்திற்கான அன்னம், பாயஸான்னம், முத்கான்னம், (பயத்தம்பருப்புப் பொங்கல்) யவான்னம், கிருஸரான்னம், (எள்ளும் வெல்லமும் கலந்த அன்னம்) குளான்னம், (சர்க்கரைப்பொங்கல்) சுத்தான்னம், பீத வர்ணமான (மஞ்சள்) அன்னம், கருப்பு நிறமான அன்னம், சிவப்பு நிறமான அன்னம், இவைகளைத் தங்கப்பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு,—

தயிர்—பால்—நெய்—தேன்—ரத்னம்—புஷ்பம்--அக்ஷதை

பா⁴ஜநைஶ்ஶிக்யஸம்ப³த்³தை⁴ர்வாஸ்துதே³வப³லிம் சரேத் |
தத: ஸுமுஹூர்த்தே விமலே நக்ஷத்ரகரணாந்விதே ||௧௮௪||

ஶுப⁴ப்ரவேஷாட்⁴ய: ஸ்த²பதி: பஞ்சாங்கபூ⁴ஷண: |
ஸ்வர்ணயஜ்ஞோபவீத: ஶ்வேதக³ந்தா⁴நுலேபந: ||௧௮௫||

ஶ்வேதபுஷ்பஶிரா: ஸோஷ்ணீஷோ நூதநவஸ்த்ரயுக் |
தி³ஶாமூர்த்திம் விநா ஸர்வம் சக்ஷுர்மோக்ஷணம் விதி⁴நா சரேத் ||

ஸ்நா(ஸ்நா)பயேத் கும்ப⁴தோயேந ஸ்நாபயேத்³க³ந்த⁴
வாஸிதை: |
ஸம்பூஜ்ய ஸஹஸா தத்ர ஸர்வாங்கா³நி ஸமந்த்ரகம் ||௧௮௭||

—ஜலம், இவைகளுடன், வாழைப்பழத்துடன் கூடிய பாத்திரம், இவைகளை, மற்ற சில்பிகளைக்கொண்டு தூக்கி வரும்படி செய்து, ஸகல மூர்த்தியின் எதிரில் வைத்து விட்டு, இரவில் வாஸ்து தேவபலியைச் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சுபகரமான நக்ஷத்திரம் கரணத்துடன் கூடிய நிர்மலமான பிரபாத (உதய) காலத்தில், சிறந்த வேஷத்துடன் கூடிய ஸ்தபதி பஞ்சாங்க பூஷணங்களுடன், சுவர்ண யஜ்ஞோபவீதத்தை தரித்துக்கொண்டு, வெளுப்பான சந்தணத்தைப்பூசிக் கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை சிரத்தில் தரித்துக்கொண்டு, தலைப்பாகையை தரித்துக்கொண்டு, புதிதான இரண்டு வஸ்திரங்களை தரித்துக்கொண்டு, திசாமூர்த்திகளைத்தவிர, மற்ற மூர்த்திகளுக்கு, விதியுடன் சக்ஷுர்மோக்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும். (கண்திறக்க வேண்டும்). 186

கலசதீர்த்தத்தினாலே, (முதலில் சகல மூர்த்திகளை) ஸ்நாநம் செய்துவைத்து, கந்தம், புஷ்பத்தினாலே பூஜிக்க வேண்டும்.

லிகித்வா தீக்ஷ்ணஶஸ்த்ரேண அக்ஷ்ணாமுந்மீலனம் சரேத் |
ஶுக்லாம்பரேண வஸ்த்ரேண ப்ராஹ்மணாந் தாந்யராஶிம் ச ||

தேநும் ஸவத்ஸாம் கந்யாம் ச தர்ஶயித்வா யதாக்ரமம் |
விமாநம் ஸமாருஹ்ய ஸ்தபதி: ஸ்தாபகாஜ்ஞயா ||௧௮௯||

ஶங்ககாஹளதூர்யாதிகோஷைஸ்ஸ்வஸ்திவாசநை: |
ஸ்தூப்யக்ராத் ப்ரக்ருத்யந்தம் சதுர்திக்ஷு மஹாத்வஜாந் ||

லம்பயேத் ஶுக்லவஸ்த்ரைர்வா கார்பாஸைர்வா ஹதைர்நவம்
நவம்(வம்) |
அதஸ்தாத் பரிதோ கந்தை: ஸர்வாமோதகரைஶ்ச ||௧௯௧||

முதலில், கண் திறக்கவேண்டிய இடத்தில் நயந மண்டலத்தை எழுதி, பிறகு, கூர்மையான சஸ்திரத்திஞலே (கத்தியிஞலே) மூன்று கண்களையும் எழுத வேண்டும். (திறக்கப்பட்ட கண்களை) புதிய வஸ்திரத்திஞலே மூடி, (பிறகு அந்த வஸ்திரத்தை எடுத்து விட்டு), முறையே, பிராம்ஹணர்கள், தானியக்குவியல், கன்றுடன்கூடிய பசுமாடு, கன்னிகை, இவைகளை பார்க்கும் படி செய்யவேண்டும். (காண்பிக்கவேண்டும்.) 188½

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், சங்கம்—காஹளம்—தூர்யம் — முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், ஸ்வஸ்திவாசனங்களுடனும், விமானத்திலேறிக் கொண்டு, ஸ்தூபியின் உச்சிமுதல், (ஸ்தூபியின்) பிரகிருதி (தலம்) வரையில், நான்கு திக்குகளிலும், பெரிய துவஜங்களைத் தொங்கவிட வேண்டும். அந்த துவஜங்கள் வெண் பட்டுகளிஞலாவது, பஞ்சு நூலிஞலாவது நெய்யப்பட்டதாகவும் புதிதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன்மேலே சுற்றிலும், சந்தணம்—அகில்—முதலிய சகல விதமான வாசனைபதார்த்தங்களுடன் கூடிய கந்தோத

கந்தோதை: கலசோதாம்போபிர்குசோதைஸ் ஸமந்வித: |
ப்ரோக்ஷயேத் பூர்வவத்தி: ப்ராஜ்ஞ: ஸ்தபதிர்புவனாதிபதே:
ஜபேத் || ௧௧௨ ||

சைத்ரிகா(நாம் விமாநா)நாம் பாஞ்சபௌதிகஸம்ஜ்ஞிதாத் |
ஸ்தூபிகும்பம் ஸுவர்ணேந தாம்ரேண ரஜதேந வா ||

உபலேஷ்டகயா ஸுதயா: ஸ்வேச்சயா கீலவத் ஸ்திதம் |
ஸுஸம்ஸ்தாப்யாசலம் யாவத் ப்ரோக்ஷயேத் கந்தவாரிணா ||

விமாநாதவரூஹ்யாத கர்ப்பகேஹம் ச மண்டபம் |
ப்ரோக்ஷயித்வா ததக்ரே ஸ்தித்வா நமஸ்க்ருத்ய வதேதிதம் ||

கத்திலேயும், கலசோதகத்திலேயும், குசோதகத்திலேயும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, புத்திமானுன ஸ்தபதி, புவனுதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

சைத்தில விமானங்களில், பஞ்சபௌதிக விமானம் வரையில் ஸ்தூபியின் கும்பமானது சுவர்ணத்திலாவது செம்பிலாவது, வெள்ளியிலாவது, கருங்கல்லிலாவது செங்கல்லிலாவது, சுதையிலாவது, இஷ்டம்போல, கீலத்தைப்போலிருக்க வேண்டும்.

கும்பத்தை அசையாமலிருக்கும்படி, நன்கு ஸ்தாபிதம் செய்து, கந்தோதகத்திலே, ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, விமானத்திலிருந்து இறங்கி, கர்பகிரஹம், மண்டபம், இவைகளை ப்ரோக்ஷித்து, எதிரில் நின்று கொண்டு, தேவதையை வணங்கி இவ்விதம் சொல்ல வேண்டும்.

தாராஸிபாதாத் ஸுவ்ருஷ்டிப்ரபாதாத்
  தம்ஷ்ட்ராதிபாதாத் ஜலப்ரபாதாத் ।
கரேந்த்ர தாஹாத் அக்நிதாபசோராத்
  ரக்ஷக்ஷிதம் ஸத்ம சிவம் ச தேவ || ௧௯௬ ||

நிராஜா ஈதிதா ஸஸ்யா ப்ரதிதா
  தநவதா ஸஹஸ்ரவீர்யயுதா ।
ஸததம் நிருபத்ரவகார்யயுதா
  ப்ருதிவீ ப்ரவிஜீவது தர்மவிதே: || ௧௯௭ ||

ப்ரஹ்மா விஷ்ணு: பரம: ஸகலதேவா:
  க்ஷோணீ லக்ஷ்மீ: வாக் துர்கா: ஸிம்ஹகேது: ।
ஜ்யேஷ்டா விச்வேதேவதேவ்ய: ப்ரஜாநாம்
  ஸ்ரீஸௌபாக்யாரோக்யபோக்யம் க்ரியாஸு || ௧௯௮ ||

ஹே தேவ! பெருமழை பெய்வதிலிருந்தும், ஜல பிரகோபத்திலிருந்தும்(ஜலம் தாறுமாருக ஓடுவதிலிருந்தும்) ஆலங்கட்டிகள் விழுவதிலிருந்தும், பெருங்காத்திலிருந்தும், அக்னிதாஹத்திலிந்தும் (தீப்பிடிப்பதிலிருந்தும்), திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்தும், இந்த கிரஹத்தைக் காப்பாத்த வேண்டும். எனக்கும் க்ஷேமத்தையளிக்கவேண்டும். 196

பூமியானது (ஜனங்கள்) வியாயில்லாததாகவும், ஸந்தோஷமுடையதாயும், புகழினல் பிரஸித்தி பெற்றதாக வும், பெரியதாயும், ஆச்சரியகரமுமான வீரியமுடைய தாகவும், எப்பொழுதும் உபத்திரவமில்லாத காரியங்களை யுடையதாகவும், தர்மமாக ஜீவித்திருக்க வேண்டும். 197

பிரம்ஹா—விஷ்ணு-பரமேசுவரன்—சகல தேவதைகள்—பூதேவி-லக்ஷ்மி-சரஸ்வதி-துர்கை-ஜ்யேஷ்டை-விசுவதேவர் களின் பத்நிகள், இவர்கள், பிரஜைகளும், சம்பத்து,

உக்த்வைவம் ஸ்தபதே: கர்மண்யேவம் ஸம்ப்ரதிஷ்டிதே ।
ஸ்தாபகோ விதிநா ஶுத்திம் குர்யாத் யாகாதிகர்மபி: ॥

ப்ரோக்ஷயித்வா குடாம்போபி: பஞ்சகவ்யை:
குஶோதகை: ।
அப்யர்ச்ய கந்தபுஷ்பாத்யை: நைவேத்யம் ச ப்ரதாபயேத் ॥

ப்ராஸாதபீஜமந்த்ரம் ச ந்யஸேத் ஸௌதாதிதேவதா: ।
ப்ராஸாதாபிமுகே ஸ்தித்வா யஜமாந: ப்ரஸந்நதீ: ॥௨௱௧॥

ஸ்தபதேர்யச்ச ஸம்பூர்ணம் ஶ்ரமோத்தம் தர்மம் யதஸ்தி ச ।
தத் ஸர்வம் ப்ரதிக்ருஹ்ணீத ஸம்ப்ரீத்யா ஸ்தாபகாஜ்ஞயா ॥

ஸௌபாக்யம், ஆரோக்யம், போகபோக்கியங்கள், இவை களையளிக்கவேண்டும். 198

இவ்விதம் சொல்லி, ஸ்தபதியின் காரியமானது இத்துடன் முடிந்தவுடன், ஸ்தாபகன், யாகாதி காரியங்களினாலே, விதியுடன் சுத்திகாரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். 199

குடத்து நீரினாலேயும் பஞ்சகவ்யத்தினாலேயும், குசோதகத்தினாலேயும், புரோக்ஷித்து, கந்தத்தினாலேயும் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலேயும் பூஜை செய்து, நைவேத்யமும் செய்யவேண்டும். 200

பிராசாத பீஜமந்திரத்தையும், சௌதாதிதேவதையையும் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு, யஜமானன், ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியின், பேரில் நிர்மலமான மனத்துடன், பிரசாதத்திற்கு எதிர் முகமாக நின்று கொண்டு, சிரமத்துடன் கூடிய, ஸ்தபதியின் யாதொரு ஸம்பூர்ணதர்மமுண்டோ, அது முழுமையும் பிரீதியுடன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். 202

ஸம்பூஜயேத் யதாசக்தி ஸ்தாபகம் ஸ்தபதிம் தத: |
ஸபுத்ர மித்ர களத்ராத்யைஸ் யஜமானோ முதா யுத: ||

யாகேஷு ஸஹாயேப்யோ தக்ஷாதிப்ய: தனதான்ய பசுவஸ்த்ர வாஹநபூம்யாதி
தர்பயேத் |
ஸ்தாபகோபி ச தக்ஷாதிவிஷ்டிகைஸ்ஸஹ ஸ கல்பணி ||உ௱௪||

ஸுவர்ணம் மனோஹரம் வஸ்த்ரம் விமானஸ்தூபி
மண்டபாத: |
அலங்காரம் க்ருதம் ஸர்வம் த்வஜம் பசும் ததா ஸ்தபதே ||உ௱ரு||

ஸந்துஷ்டம் யுக்தம் ப்ரதேயம் ஸ்தபதயே ததா |
ஏவமேவம் க்ருதம் வஸ்து யாவத் ப்ரளயகாலம் ||

ப்ராஸாதம் ஸந்தானம் ஸர்வம் வர்த்ததே ஸுஸ்திரம் ஸதா
(ப்ருவம்) |

தனது சக்திக்கேற்றபடி, ஸ்தாபகனையும், ஸ்தபதியையும், பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு—

யஜமானன், புத்திர—மித்திர—களத்திராதிகளுடன், சந்தோஷத்துடன், அந்தக்காரியத்தில் உதவியாக வேலை செய்தவர்களான, தக்ஷன் முதலிய மற்றவர்களையும், தனம்-தானியம்—பசுக்கள்—வஸ்திரங்கள்—வாஹநங்கள் — பூமி, இவைகளைக்கொடுத்து திரிப்தியடையச்செய்யவேண்டும்.

சுவர்ணம்-மனோஹரமான வஸ்திரங்கள், விமானம்—ஸ்தூபி—ஸ்தம்பங்கள்—மண்டபம்—இவைகளில் அலங்காரம் செய்திருந்த வஸ்திரங்கள் முதலியவைகள், துவஜம், பசு, இவைகளை, ஸந்தோஷமாக ஸ்தபதிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 205½

இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் வஸ்துவானது, (பிராசாதமானது) யுகம் முடியும் வரையில் சாசுவதமாக விருத்தியடையும். 206

अन्यथा चेत् स यज्वा नैव लभेत तत्प्रासादजम् ॥

नूतने तु पिशाचादिराक्षसाश्च वसन्त्यपि ।
तस्मात् प्रासादनिष्पत्तौ सद्यः सम्प्रोक्षणं
चरेत् ॥௨௱௮॥

मण्डपे च सभायां वा रङ्गे विहारशालके ।
हेमगर्भसभायां तु तुलाभारककूटके ॥௨௱௯॥

विश्वकोष्ठे प्रपायां च धान्यशाले महानसे ।
वास्तुदेवबलिं दत्त्वाऽधिवासं विधिना तथा ॥௨௧௰॥

सर्वतः प्रतिष्ठाता प्राग्वत् सम्प्रोक्षणः ।
नवाम्बरयवसर्षप नववस्त्रतिलैर्युतः ॥௨௧௧॥

யஜமானன் இவ்வுலகத்திலும், பரலோகத்திலும், சிறந்த பலனையடைவான். நிச்சயம்.

அப்படிச் செய்யாமல் போனால், யஜமானன் அந்தப் பிராசாத நிர்மாண பலனையடையமாட்டான். 207

புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவில் (பிராசாதத்தில்) பூதங்கள்—பிரேதங்கள்—பைசாசங்கள்—ராக்ஷச கிரஹங்கள் (வந்து வஸிக்கத் துவங்குமாகையால், அவ்விதம், அவைகளடையாமலிருக்கும்படி செய்வதற்காக) ஆலயம் நிர்மாணமான உடனேயே சம்ப்ரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். 208

மண்டபம், சபை, ரங்க மண்டபம், விஹாரசாலை, ஹேமகர்பசபை, துலாபாரக்கூடம், விசுவ கோஷ்டம், பானீயசாலை (ஜலம் வைக்குமிடம்) தானியசாலை, சமையல் கட்டு, இந்த இடங்களுள், ஏதாவது ஓரிடத்தில், அல்லது இந்த இடங்களில், வாஸ்து தேவ பலியைக் கொடுத்து விட்டு, விதியுடன் அதிவாசம் (அதிவாசம் அவ்விடத்தில்

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌘𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌲𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥௨௧௨॥

𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑍇 𑌚𑍇𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥
𑌤𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌲𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌃
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 [illegible]
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௧௫ ॥

இரவு வசிப்பது) செய்து, பிறகு ஸ்தபதியானவன், சுத்த மான சரீரம் மனதுடன், பஞ்சாங்க பூஷணங்களை தரித்துக் கொண்டு, புதிய வஸ்திரம், உத்தரீயங்களைத் தரித்துக் கொண்டு சகலவிதமான வாத்திய கோஷங்களுடன், ஜல சம்பிரோக்ஷணத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் சம்பிரோக்ஷணம் செய்யும் காலமானது, உத்தராயண மாதத்திலிருப்பது உத்தமமாகும். 212

சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தால், தக்ஷிணாயன காலத்தில், இவ்விதமே சம்பிரோக்ஷணம் செய்வதாகும்.

மூன்று இரவு (3 நாள்) ஓரிரவு அல்லது ஸத்யோதி வாசம் செய்வதாகும். 213

அதுவிஷயத்தில் குறைவில்லாமல் தனம் சிலவழிக்கப் பட்டால், கர்த்தா பெரும் பலனையடைவார். 214

(சீக்கிரமாக செய்யப்படும் சம்பிரோக்ஷணத்தில்) ஒரு கலசம், மூன்று கலசம், அல்லது ஐந்து கலசங்களில் ஒன்று,

ஏவம் க்ருத்வா பவநகரணே ஸம்ஸ்தாபிதே து
கார்யம் யஜ்ஞைர்யஜநவிதிநா ஶாந்திகம் பௌஷ்டிகம் ச ।
யத்ரைவம் ஸ்யாத் ஸ்தாபிதம் வாஸ்துவேஶ்ம
தத்ராஸ்தே நித்யம் வைபவம் ஶ்ரீமதந்யைஸ்ஸம் ஸ்யாச்ச ॥௨௧௬॥

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே ஶிகரகரணபவந
ஸமாப்திவிதாநம் நாம அஷ்டாதஶோऽத்யாய: ॥

மூன்று அல்லது ஐந்து அதி தேவதா மூர்த்திகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காரியத்தை அவரவர்களுக்குறிய தந்திரங்களுடன் செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளுக்குக் கீழே சுவர்ணம் நவரத்னங்களை வைக்கவேண்டும்.

கலசங்களை விதியுடன் வைக்கவேண்டும். 215

அரசன், ஜனங்கள், கோகுலம், ஐசுவரியம், இவைகளின் சமிருத்தியையுத்தேசித்து, பவன கர்ம சமாப்தியை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

எந்த வாஸ்துவானது, வாஸ்துவில் செய்யவேண்டியவைகள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அல்லது விபரீதமாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, வாஸ்து பலி செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அந்த வாஸ்துவானது அனர்த்தத்தையுண்டுபண்ணும். 216

சிகரகரணம் பவனஸமாப்தி விதானம் என்னும்
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத² ஏகோநவிம்ஶோ'த்⁴யாய: ॥

ஏகபௌ⁴மம் சதுர்தோ⁴த்ஸேத⁴ம் வக்ஷ்யே ஸங்க்ஷேபஶாஸ்த்ரத: ।
த்ரிசதுர்ஹஸ்தமாரப்⁴ய நவபங்க்திகராந்தகம் ॥௧॥

தாரே ஸப்தாம்ஶகேஷ்வேகமத்⁴யர்த⁴ம் தத்த்ரிபாத³கம் ।
‡ த்³விகு³ணம் து த³ஶாம்ஶேஷு ஶாந்திகம் பௌஷ்டிகம்
ப⁴வேத் ॥௨॥

ஜயத³ம் சாத்³பு⁴தம் சைவ சதுர்தோ⁴த்ஸேத⁴மீரிதம் ।
சதுரம் வ்ருத்தமாயாமம் த்³வ்யஶ்ரவ்ருத்தம் ஷட³ஶ்ரகம் ॥ ௩ ॥

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

நான்கு விதமான அளவுகளுடன், ஏக பௌமத்தை, சாஸ்திரப்படி சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் வரையில் அகலமும், அகலத்தில் ஏழு (7) பங்கு, அல்லது பத்து (10) பங்கு, அதில் அரைப்பங்கு அதிகம், (1½ பங்கு) அதில் முக்கால் பங்கு, *அதைப்போலிரண்டு பங்கு, உயரமுமிருக்க வேண்டும். இவைகள், முறையே, சாந்திகம் (1) பௌஷ்டிகம் (2) ஜயதம் (3) அத்புதம் (4) என்று பெயருடையவைகளாம். இவ்விதம் நான்கு (4) விதமான உயரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 2½

இவைகள் சதுரம், சதுரச்ரம், (சதுரசிரம்) விருத்தம், நீளம், (நீண்ட விருத்தம்) துவியச்ரவிருத்தம், ஷடச்ரம்,

---

‡ த்³விபாத³ம் இதி பாடே² ஸாத⁴வ்ருத்தி: ஸாதி ।

*அதில் அரைப்பங்கு என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

அஷ்டாஶ்ராக்ருதிஸம்யுக்தா: ஶிகரேऽபி ததைவ ச ।
ஸமம் த்ரிபாதமர்தம் வா முகமண்டபமிஷ்யதே || ௪ ||

ஸமம் தந்மண்டபம் யஸ்ய ஸாந்தராலம் ஸவேஶகம் ।
யுக்மஸ்தம்பஸமாயுக்தம் யுக்த்யா ஸர்வாங்கஶோபிதம் ||௫||

ஸார்தஹஸ்தம் த்விஹஸ்தம் வா ப்ராஸாதஸ்யாம்ஶமேவ வா ।
அந்தராலஸ்ய விஸ்தாரம் த்விதண்டம் தஸ்ய வேஶநம் ||௬||

ஸாவகாஶாந்தராலம் சேத் த்வித்ரிஹஸ்தாந்தரம் து வா ।
பார்ஶ்வே ஸோபாநஸம்யுக்தம் ஹஸ்திஹஸ்தவிபூஷிதம் ||

அஷ்டாச்ரம், ஆகிய உருவங்களைக் கொண்டவைகளாம். சிகரத்திலும் அவ்விதமான உருவங்களையுடையவைகளே யாகும். 3½

முகமண்டபமானது, சமமாகவோ, முக்கால் பங்கோ, அரைப்பங்கோ இருப்பதாகும். 4

எதனுடைய முக மண்டபமானது சமமாக இருக்கின்றதோ, அதை இடைவெளியுள்ளதாகவும், வேசத்துடன் கூடியதாகவும், இரட்டைத் தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சர்வாங்க சோபிதமாகவும் இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 5

அதன் மத்திய விஸ்தாரமானது, ஒண்ணரை ஹஸ்தமானாலும், இரண்டு ஹஸ்தமானாலும், பிராசாதத்தின் அம்சமானாலும், அதன் வேசனமானது இரண்டு தண்டமாகும்.

அதிக இடைவெளியுள்ளதானல், இரண்டு, அல்லது மூன்று (3) ஹஸ்தம் இடைவெளியுள்ளதாகவும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுள்ளதாகவும், யானைத் துதிக்கையாலலங்கரிக்கப் பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். 7

भागः कुड्यव्यासार्धकं तत्समं वा
पादोनं वा भित्तिविष्कम्भमानम् ।
पार्श्वे द्वौ तद्वा त्रिदण्डं तु वेशं
कल्पयेत् सम्यग्वस्त्रावस्त्र पीठादि || ८ ||

तत्तद्भूमानायतोत्सेधयोश्च हस्तमात्रैः
हीनं त्रिपादार्धपादेन वापि ।
तत्रैव वस्तुनि यथोचितमानमेव
हानिं च वृद्धिमनिन्द्यमनेकशास्त्रैः || ९ ||

विमानं भवनं हर्म्यं सौधं धाम निकेतनम् ।
प्रासादं सदनं सद्म गेहमावासकं गृहम् ||

விமானத்தின் பித்தி விஸ்தாரமானது, அந்தக்கட்டிடத்தின் சுவற்றின் விஸ்தாரத்தில் அரைப்பங்கு, சமவிஸ்தாரம், அல்லது முக்கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

விஸ்தாரத்திற்கு ஸம அளவு, முக்கால் பங்கு அகலம், அல்லது அரைப் பங்கு அகலமுள்ளதாக கல்பிக்கவேண்டும்.

இதன் பக்கத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று தண்டம் வேசத்தையும் (வேசம்–வழி) கல்பிக்கவேண்டும். 8

விமானத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலம், உயரங்களில், அதே வஸ்துவில், ஒரு ஹஸ்தம், முக்கால் ஹஸ்தம், அரை ஹஸ்தம், அல்லது கால் ஹஸ்தம், உசிதம்போல் கூட்டிக்கொள்ளுவதும், குறைத்துக்கொள்ளுவதுமாகும். ஆனால் அப்படிச் செய்வது, அநேக சாஸ்திரங்களுக்கும் சம்மதமாக இருக்கவேண்டும். நிந்திக்கப்படாமலிருக்க வேண்டும். 9

விமானம் (1) பவனம் (2) ஹர்மியம் (3) ஸௌதம் (4)

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫ ॥

தாம (5) நிகேதனம் (6) பிராசாதம் (7) சதனம் (8) சத்ம (9) கேஹம் (10) ஆவாஸகம் (11) கிரஹம் (12) ஆலயம் (13) நிலயம் (14) வாசம் (15) ஆஸ்பதம் (16) வஸ்து (17) வாஸ்துகம் (18) க்ஷேத்திரம் (19) ஆயதநம் (20) வேச்ம (21) மந்திரம் (22) திஷ்ணியகம் (23) பதம் (24) லயம் (25) க்ஷயம் (26) அகாரம் (27) உதவஸிதம் (28) ஸ்தானம் (29) என்னும் பதங்கள், பர்யாய வாசகங்களாகு மென்று பண்டிதர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 12

மாளிகையின் அகலத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், ஐந்தில் மூன்று ($\frac{3}{5}$) பாகம், ஏழில் நான்கு ($\frac{4}{7}$) பாகம், ஒன்பதில் ஐந்து ($\frac{5}{9}$) பாகம், பதினொன்றில் ஆறு ($\frac{6}{11}$) பாகம், பதிமூன்றில் ஏழு ($\frac{7}{13}$) பாகம், பதினைந்தில் எட்டு ($\frac{8}{15}$) பாகம், பதினேழில் ஒன்பது ($\frac{9}{17}$) பாகம், விஸ்தாரத்தில் சரிபாதியளவு, இவைகள் யாவும், நாளீ கிருஹத்தின் விஸ்தாரங்களாம். 14½

பத்மதாரத்ரிபாகைகம் கும்பதாரமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
கும்பதாரத்ரிபாகைகம் கும்பஸ்யாதோவலக்நகம் ॥

வலக்நஸ்ய த்ரிபாகைகம் கும்பஸ்யோபரி கந்தரம் ।
கந்தரத்ரிகுணம் பாலீ தத்த்ரிபாகேந குட்மலம் ॥௧௭॥

ஸமம் த்ரிபாகமேகம் வா மஹாநாஸீ விநிர்கமம் ।
தத்வ்யாஸத்ரிபாகமேகம் வா மஹாநாஸீ ஸ்கந்தாந்ததுங்ககம் ॥

பத்த்வயம் தத்யோர்த்வம் த்ரிபாகம் வா விதீயதே ।
கந்தராத்த்ரிபாகைகம் வேதிகோத்ஸேதமீரிதம் ।

பலிகையின் பத்ம பாகத்தில், (எட்டு பாகத்தில்) நாலரை ($4\frac{1}{2}$) பங்கு, பத்மத்தின் விஸ்தாரமாகும். 15

பத்ம விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம் கும்பத்தின் விஸ்தாரமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கும்பத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், கும்பத்தின் அடியின் வலக்னம் (குறுகிய இடம்) ஆகும். 16

வலக்னத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், கும்பத்தின் மேலேயுள்ள கந்தரம் (கழுத்து) ஆகும்.

கும்பத்தின் பாலியானது, கந்தரத்தைப்போல் மூன்று மடங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும்.

அதில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம் குட்மளம் (கும்பத்தின் உச்சியிலிருக்கின்ற மொட்டு) ஆகும். 17

மஹாநாஸியின் விநிர்கமமானது, (கும்ப நாஸியின் நீளமானது) குட்மளத்தின் அளவு, அதில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது அதில் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

அதன் ஸ்கந்தாந்தத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌕𑍇 ॥

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑍀𑌨𑌕𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ ௨௰ ॥

𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌂 ।

தில், மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு ($\frac{1}{4}$) பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 18

சக்தி துவஜமானது, அதில் அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதிகையின் உயரமானது, கந்தரத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகமிருக்கவேண்டும். 19

க்ஷுத்ர நாஸியின் விசாலமானது, ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம் இருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் உயரத்தை பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்களில் ஒரு (1) பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவை துவாரத்தின் அளவாகக் கொள்ளவேண்டும். உயரத்தில் சரிபாதியளவு துவாரத்தின் அகலமாகும்.

இவ்விதமாக, அரசர்களுக்கு ஹர்மியத்தின் மத்திய பாகத்தில், துவாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 20

யோக விஸ்தாரமானது, (அதை இணைக்கும் விஸ்தார மானது) பாதவிஷ்கம்பத்தின் (அகலத்தின்) அளவாகும்.

ப்ராயஶோச்ச்ராயே வேதபாகே
பாஹ்யே ஸாப்ஜப்ரக்ஷேபணம் த்ரிபாகத: ||௨௧||

பித்திவிஸ்தாரே த்வாதஶாம்ஶே து பாஹ்யே
பஞ்சாம்ஶாந்தம் த்வாரயோகஸ்ய மத்யம் |
தந்மத்யாந்த: ஸ்தம்பமத்யம் தயோர்யன்
மத்யம் ப்ரோக்தம் பித்திமத்யம் விதிஜ்ஞை: ||௨௨||

ஜந்மாந்தம் வா ஜகத்யந்தம் கைரவாந்தம் மஸூரகம் |
பட்டிகாந்தம் தலம் பஞ்சபேதம் ஸர்வேஷு தாமஸு ||

க்ஷுத்ரம் விஸ்தாரயுக்தம் வா பாஹ்யாந்தரம்
ப்ரயோஜயேத் |
பாதஸ்தம்போர்த்வதஸ் க்ஷுத்ரம் தந்மத்யே விந்யஸேத் ததா ||

கால் ($\frac{1}{4}$) பங்கு, அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு, அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு இருப்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயரத்தில் நான்கில் மூன்று ($\frac{3}{4}$) பாகம், வெளிப்பக்கத்தில் அப்ஜத்துடன் கூடிய க்ஷேபணம் (வால்வீச்சு) இருப்பதாகும். 21

சுவற்றின் விஸ்தாரமானது, வெளியில் பன்னிரண்டு (12) அம்சமாக இருந்தால், ஐந்து (5) அம்சம், துவார யோகத்தின் மத்தியத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகும். அவ் விதமே நடுவிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் மத்தியுமாகும். இவ் விரண்டுகளின் மத்தியமானது, பித்தி மத்தியமாகு மென்று, விதியையறிந்தவர்கள் கூறுகிருர்கள். 22

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், தலமானது, ஜன்மாந்தம் (1) ஜகதியந்தம் (2) கைரவாந்தம் (3) களாந்தம் (4) பட்டிகாந்தம் (5) என்று ஐந்துவிதமாகும். 23

அத² விஸ்தாரமாநம் து யாவத் ஷோட³ஶம் பஞ்சதா⁴ ஸ்ம்ருதம் ।
அஷ்டாங்கு³லம் ஸமாரப்⁴ய த்³வித்³வ்யங்கு³லவிவர்த⁴நாத் ॥

தாரம் ஷோட³ஶபா⁴கா³ம்ஶம் பஞ்சதா⁴ பரிகீர்திதம் ।
ஸமம் த்ரிபாத³மர்த⁴ம் வா க⁴நம் மத்⁴யே து த்³வாரயுக் ॥

த்ரிசதுஷ்ஷட்³ங்கு³லம் தாரம் தத்ஸமம் நிம்நகம் ।
அதோ⁴ பஞ்சவிபா⁴க³ம் ஸ்யாத் தா⁴ராஸம்யுதம் ॥

அக்³ரம் ஸிம்ஹமுகே²ண கீலிதம் ...
... ॥

அதன் கீழேயும் மேலேயும் துவாரமிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நாளத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, பன்னிரண்டு (12) அங்குலம் முதல் மூன்று (3) மூன்று (3) அங்குலம் வீதமாக இருபத்திநான்கு (24) அங்குலம் வரையில் ஐந்து (5) விதமாகும்.

அதன் விஸ்தாரமானது, எட்டு (8) அங்குலம் முதல் இரண்டு (2) இரண்டு (2) அங்குலம் வீதமாக பதினாறு (16) அங்குலம் வரையில் கூட்டிவர, ஐந்து (5) விதமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 25½

அதன் கனமானது, அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ, அரைப் பங்காகவோ, இருக்க வேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கவேண்டும். 26

அது மூன்று (3) நான்கு (4) அல்லது ஆறு (6) அங்குலமாகும். அந்த அளவுக்கு சமமாக பள்ளமாக இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, ஐந்து விபாகங்களை யுடையதாகும். அதன் அக்கிரமானது தாரையுடன் கூடியதாகும். 27

அந்த: ஸிம்ஹஸ்ய நாளஸ்ய மூலம் வா பஹிரிஷ்யதே ।
விஸ்தாராயாமதுங்கைஸ்ஸமம் ஸர்வாண்யங்காநி ச க்ரமாத் ॥
ஸங்க்ஷேபத: ஸமாதிஷ்டாஹ்யலங்காரமதோச்யதே ॥

வ்ருத்தக்ரீவமஸ்தகம் வைஜயந்தம்
ஶ்ரீபோகம் ஸ்யாத் கர்ணகூடாந்விதம் யத் ।
மத்யே பத்ரம் ஶ்ரீவிஶாலம் ததேவ
வஸ்வஸ்ரம் சேச்சீர்ஷகம் ஸ்வஸ்திபந்தம் ॥ ௩௰ ॥

மேலும் ஸிம்ஹ முகத்துடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அடியிலிருந்து நுணியில் சிறிது வளைந்து இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக நாளத்தை இடது பக்கத்தில் பிராஸாத மத்தியில் கல்பிக்கவேண்டும். 28

நாளமானது பீடத்திற்குள்ளேயும் வெளியிலும் ஸமமாக இருப்பதுமாகும்.

அதன் விஸ்தாரம், நீளம், உயரம், ஆகிய அங்கங்கள் யாவும் கிரமமாக இருக்கவேண்டும். 29

இவ்விதம் தளாதிகள், சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இனி அலங்காரத்தைக் கூறுகிறேன்.

விமானமானது, விருத்த (வட்டமான) கிரீவமாகவும், விருத்தமஸ்தகமாகவுமிருந்தால், அதற்கு வைஜயந்தம் என்று பெயர்.

கர்ண கூடத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர்.

அதுவே, மத்திய பத்திரமாக இருந்தால், ஸ்ரீ விசாலம் என்று பெயருடையதாகும்.

சீர்ஷமானது (உச்சியானது) அஷ்டாசிரமாக இருந்தால் அது ஸ்வஸ்திபந்தம் எனப்படும். 30

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 ।
𑌷𑌡𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 ॥ ௩௧ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑍂𑌟𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑌲𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥ ௩௨ ॥

𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑌲𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌡𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑍋 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௪ ॥

விமானத்தின் உச்சியானது, சதுரசிரமாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீகரம் என்று பெயர்.

துவியசிரவிருத்தமாக இருந்தால், அது ஹஸ்திபிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) எனப்படும்.

விமானத்தின் உச்சியானது, ஷடசிரமாக (அறுபட்டையாக) இருந்தால், அதற்கு ஸ்கந்தகாந்தம் என்று பெயர்.

அந்தந்த அளவுகளுடன் கூடியதாக இருப்பின், அவைகள், அந்த அந்த பெயருடையவைகளாகும். 31

பத்திர நாஸியங்கமான கோஷ்டமானது, மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியது, மஸ்தகத்தில் கர்ணகூடத்துடன் கூடியது, அல்லது, களம் மஸ்தகங்கள் வட்டவடிவமானதாக இருந்தால், 'அதற்கு கேஸரம் என்று பெயர். அது, களம் சிரங்கள் யுகாச்ர (சதுரச்ர) மாகவாவது, ஐந்து 5, ஏழு 7, அல்லது 6, பாகங்களில் மூன்று 3, அல்லது இரண்டு 2, பாகம் மத்திய பத்திரமாகவோ இருப்பதுமாகும். 33

அஷ்டாஸ்ரம் வா ஷடஸ்ரம் வா தத்தாயாமமேவ வா ।
ஸௌதம் ப்ராக்ரீவாத்தத்ஸர்வம் வேஸரம் தத் ப்ரகீர்த்யதே ॥

வ்ருத்தம் வ்ருத்தாயதம் த்வ்யஸ்ரம் வ்ருத்தம் வாத்ருதம் ப்ரகீர்த்யதே ।
ஸ்தூப்யந்தம் சதுரஸ்ரம் யத் நாகரம் பரிகீர்த்திதம் ॥

க்ரீவாதூர்த்வம் அஷ்டாஸ்ரம் விமானம் த்ராவிடம் ஹ்யேதத் ।
க்ரீவாதூர்த்வம் வ்ருத்தம் யத் வேஸரம் தத்ஸமாஹ்ருதம் ॥

தலே தலே விமானானாம் திக்ஷு தேவாந் ந்யஸேத் க்ரமாத் ।
பூர்வே த்வாரபாலௌ வா நந்திகாலௌ ச வின்யஸேத் ॥

விமானமானது, நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்று மூன்று விதமாகும்.

சதுரச்ரம் அல்லது ஆயதசதுரச்ரமாக இருப்பது நாகரம் என்று கூறப்படும். (34)

அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷடச்ரமாக இருந்து, அதே ஆயாமமுடையதாகவும் இருந்தால், அந்த சௌதமானது வேஸரம் எனப்படும். 35

விருத்தம், விருத்தாயதம், அல்லது துவியச்ரவிருத்தமாக இருந்தால், அது வேஸரம் எனப்படும்.

மற்றொருவிதமும் கூறுகிறேன்,

ஸ்தூபிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது, நாகரம் எனப்படும். 36

கிரீவையிலிருந்து அஷ்டாச்ரமாக இருக்கின்ற விமானமானது, திராவிடம் என்று பெயருடையதாகும்.

கிரீவையிலிருந்து வட்டவடிவமாக இருப்பது, வேஸரம் என்று கூறப்படும். 37

விமானங்களின் ஒவ்வொரு தலத்திலும், ஒவ்வொரு திக்கிலும், முறையே தேவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கிழக்குதிக்கில் துவாரபாலர்கள், அல்லது நந்திகேசர், காலன், இவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 38

தக்ஷிணே தக்ஷிணாமூர்த்திம் பஶ்சிமே த்வச்யுதமேவ ஹி |
அதவா லிங்கஸம்பூதம் தம் வா விதாநத: || ௩௯ ||

மண்டபே மத்யதேஶே து தக்ஷிணே து விநாயகம் |
தத்பூர்வே பஶ்சிமே வாபி ந்ருத்தரூபம் விஶேஷத: ||

காத்யாயநீமுதக்பாகே க்ஷேத்ரபாலம் ததைவ ச |
ஸ்தாநகாஸநஸம்யுக்தா திக்பாமூர்த்தீர்ந்யஸேத் புத: ||

விஶேஷேண கதோபேதம் ரூபாண்யபி விதாநத: |
ஏவம் மூர்த்திமிதம் ப்ரோக்தமதோர்த்வமபி வக்ஷ்யதே ||௪௨||

தெற்குதிக்கில் தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், மேற்குதிக்கில், மஹாவிஷ்ணுவையும் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது லிங்கோத்பவரை கல்பிக்கவேண்டும்.

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். 39

மண்டபத்தின் மத்திய தேசத்திலும், தெற்குப்பக்கத்திலும் விநாயகரை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குக் கிழக்கு அல்லது மேற்குப்பக்கத்தில் விசேஷித்து நடராஜமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 40

வடக்குதிக்கில் காத்யாயநியையும் க்ஷேத்திர பாலகரையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், திக்குகளில் கல்பிக்கப்படுகின்ற மூர்த்திகளை ஸ்தாநகமூர்த்திகளாகவோ, ஆஸநமூர்த்திகளாகவோ கல்பிப்பதாகும்.

விசேஷித்து கதையுடன் கூடிய உருவங்களை விதியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக மூலதலத்தில் மூர்த்தி நிர்மாணமானது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும்மேலும் கூறப்படுகிறது. 42

प्राग्भागं तथैवेन्द्रमथवा सुब्रह्मण्यमथापि वा ।
दक्षिणे वीरभद्रस्तु स्यात् नारसिंहस्तु पश्चिमे ॥४३॥

उत्तरे तु विधाता स्यात् धनदो वा विधीयते ।
एवं द्वितलविन्यासं त्रितले तु सुरगणान् ॥४४॥

तले तलेऽमरान् सिद्धान् गन्धर्वान् मुनींस्तथैव च ।
षोडशप्रतिमाश्चैव सर्वत्र परिकीर्तिताः ॥४५॥

श्रीवत्सं वक्त्रमथवा कोणे कोणे
वृषान् तथैव च ।
सर्वेषामपि देवानां तत्तद्वाहनमीरितम् ॥ ४६ ॥

இரண்டாவது தலத்தில், கிழக்குதிக்கில் இந்திரனை வைக்கவேண்டும். அல்லது, சுப்பிரஹ்மணியரை வைக்க வேண்டும்.

தெற்குதிக்கில் வீரபத்திரரை வைக்கவேண்டும்.

மேற்குதிக்கில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியை வைக்கவேண்டும். 43

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹ தேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது குபேரனைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விதமாக இரண்டாவது தலவிந்யாசமாகும்.

மூன்று தலமாக இருந்தால், மூன்றாவது தலத்தில் தேவகணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 44

ஒவ்வொரு தலத்திலும் தேவர்களையும் ஸித்தர்களையும், கந்தர்வர்களையும், முனிவர்களையும், கல்பிக்கவேண்டும்.

எல்லாவிடங்களிலும் ஷோடச (16) பிரதிமைகளையும் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 45

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍈𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌕𑍂𑌟𑌨𑍀𑌡𑌸𑌤𑍋𑌰𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍋𑌭𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌧𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍈𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌏𑌕𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

கிரீவைக்குக் கீழே விருதிக்கு மேலே, ஒவ்வொரு கோணத்திலும் விருஷபங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

சகல தேவதைகளுக்கும், அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய வாஹநத்தையே கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 46

அப்படிக் கல்பிப்பது, சகல தேவாலயங்களிலும், பிரதக்ஷிணவிருதமாக இருக்கவேண்டும்.

இது முதலியவைகளுடன் கூடிய விமானமானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 47

கூடங்கள், நீடங்கள், தோரணங்கள், மத்திய பத்திரங்கள், இவைகளுடன் கூடியும் கூடாமலும், சர்வாங்க சோபையுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், அங்கிரி, வேதி முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான அந்த தாமாவானது, தைதிலர்களுக்கு, என்ளுலே, இங்கு கூறப்பட்டதாகும்.

ஏகபூமி விதானமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌡𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌨𑍀𑌪𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௨ ॥

𑌅𑌂𑌶𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂(𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂) 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌟𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧-
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌧𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

இருபதாவது அத்தியாயம்

துவிதல (இரண்டு தல) மானது, ஐந்து 5 விதமான அளவுகளுடையதாகும். அதை முறையே, சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, ஹஸ்தம் முதல், முறையே, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதின்மூன்று 13, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர, விமானத்தின் உயரமானது, முன்புபோலவே ஐந்து 5 விதமாகும்.

விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, அல்லது ஆறு 6, பாகத்தில் ஒரு பாகமானது ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். 2

கோஷ்டமானது இரண்டு 2, பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும். நீதமுள்ளது, பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும்.

விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தெட்டு 28, அம்சங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில், இரண்டு 2 ஆறு 6,

𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥௫॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍂𑌟𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௬॥

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌡𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌡𑌷𑍍𑌟𑌾𑌲𑍍𑌪𑌕𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௭॥

𑌹𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌲𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰-
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௮॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

மூன்று 3, ஐந்து 5, இரண்டு 2, ஒன்று 1, மூன்று 3, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, ($2+6+3+5+2+1+3+4\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}=28$) என்ற அம்சங்களினாலே, முறையே, மஸூரகம் 1, அங்கிரி 2, மஞ்சம் 3, அங்கிரி 4, மஞ்சம் 5, விதர்திகம் 6, கந்தரம் 7, சிகரம் 8, கும்பம் 9 என்பவைகளை, அடியிலிருந்து கல்பிக்கவேண்டும். 5

சதுரசிரமான அதிஷ்டானம், அதேபோல சதுரசிரமான கந்தரம், மஸ்தகம், உடையதாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுஷ்கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாகவும், சிறிதான எட்டு நீடங்களுக்கு (கூடுகளுக்கு) மேலே, ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, சிறிய நாஸிகைகளும், உடையதாகவும், சிகரமானது, பெரிய (விஸ்தாரமான) நான்கு 4, நாடிகளுடன் கூடியதாகவும், ஹாரங்களின் இடைவெளியின் மத்தியில், கும்பம், லதைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், வேதிகை முதலிய பலவிதமான சித்திரங்களினாலே விசித்திரமாகவும், ஸகல தேவதைகளுக்கு முகந்ததாகவும், இருக்கின்ற இந்த சிறந்த விமானமானது, “ஸ்வஸ்திகம்” (1) என்று பெயருடையதாகும்.

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌯𑌦𑌿 ॥ ௯ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 ।
𑌅𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌯𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑍇 ॥ ௧௧ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌶𑌾𑌲𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿 ॥ ௧௨ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌘𑌟𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

அதுவே, பள்ளமான ஸௌஷ்டிகம், உயரமான கோஷ்டமுடையதாகவும், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "விபுலஸுந்தரம்" (2) என்று பெயர். 9½

துவிதலம் முதலிய விமானத்தில், பாதோதயத்தை பத்து 10 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு 1 பாகம் விதர்தி, மூன்று 3 பாகம் அங்கிரி, ஒண்ணே முக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம் பிரஸ்தரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ அம்சம் கிரீவம், மூன்று 3 பாகம் மஸ்தகம், ($1 + 3 + 1\frac{3}{4} + 1\frac{1}{4} + 3 = 10$) இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருப்பது, "கூடசாலோன்னதம்" (3) என்று பெயர்.

அதுவே பள்ளமான கோஷ்டகம், மேடான ஸௌஷ்டிகம், இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, "கைலாஸஸுந்தரம்" (4) என்று பெயர். 12½

அதுவே, வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள், வட்டவடிவமாகவும், அஷ்டகூடமாகவும், சதுச்சாலோ

ஷட்கூடம் அர்தஶாலோபேதம் ஸப்தாஷ்டநாஸிகம் ।
கோஷ்டகாந்நிர்கமம் மத்யே த்வித்ரிதண்டேந ஸௌஷ்டிகாத் ॥

ஸமக்ரீவா ஶிரோயுக்தம் கூடகோஷ்டகமீரிதம் ।
நாநாதிஷ்டாநஸம்யுக்தம் நாநாபாதைரலங்க்ருதம் ॥௧௫॥

நாமதஸ் பர்வதம் ப்ரோக்தம் விமாநம் ஸார்வதேஶிகம் ।
ததேவ ஶிகரே அர்தகோஷ்டகம் ச சதுஷ்டயம் ॥௧௬॥

சதுரஶ்ரஶிரோயுக்தம் சதுஷ்கூடஸமந்விதம் ।
நாநாதிஷ்டாநஸம்யுக்தம் ஷட்வாஷ்டால்பநாஸிகம் ॥ ௧௭ ॥

நாமதஸ் ஸ்வஸ்திபந்தம் ஸ்யாத் நாநாவயவஶோபிதம் ।

பேதமாகவும், ஏழு 7. அல்லது எட்டு 8. நாஸிகைகளுடையதாகவும், கோஷ்டகத்திலிருந்தும், ஸௌஷ்டிகத்திலிருந்தும், இரண்டு 2, மூன்று 3. தண்டகம் மத்தியில் நிர்கமுடையதாகவும், சமமான (சம அளவுள்ள) கிரீவை, சிரஸ் உடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "கூடகோஷ்டகம்" (5) என்று பெயர். 14½

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், இருந்தால், இதற்கு "பர்வதம்" (6) என்று பெயர். இது சார்வதேசிக விமானமாகும். 15½

அதுவே, சிகரத்தில் நான்கு 4. அர்த்தகோஷ்டமாகவும், சதுரசிரமான சிரோயுக்தமாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, அல்பநாஸிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அவயவங்களினாலே சோபிதமாகவுமிருப்பதுமானால், இதற்கு 'ஸ்வஸ்திபந்தம்' (7) என்று பெயர். 17½

ததேவ ஸௌஷ்டிகம் கோஷ்டம் ப்ரஸ்தரைர்மத்யதஸ்ததா ||௧௮||

ஹாரால்பபஞ்ஜரம் நிம்நம் நவாஷ்டவால்பநாஸிகம் |
நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் கல்யாணமிதி கத்யதே ||௧௯||

ததைவ ஶிகரே அர்த்தகோஷ்டகம் ரஹிதம் ததைவ |
சதுர்நாஸீஸமாயுக்தம் பாஞ்சாலமிதி கத்யதே ||௨௦||

ததேவாஷ்டாஶ்ரகம் வேதீகண்டரம் ஶிகரம் கடம் |
ஶிகரேஷ்டமஹாநாஸி நாம்நா தத் விஷ்ணுகாந்தகம் ||௨௧||

ததேவ கூடஶாலாந்தரப்ரஸ்தரம் விநா |
தத்வந்தஹாரமுகாயிக்யாயதம் அந்தரஶ்ரகம் ||௨௨||

த்ரயதாஶ்ரம் ததா வேதீகண்டரம் ஶிகரம் பவேத் |
ஷட்விக்த்யஸமாயுக்தேதந்நாம்நா ஸர்வம்மதம் ||௨௩||

அதுவே மத்தியில் பிரஸ்தரங்களுடன் கூடிய ஸௌஷ்டிககோஷ்டமாகவும், பள்ளமான ஹாரம், அல்ப பஞ்சரமுடையதாகவும், ஒன்பது 9 அல்லது எட்டு 8, அல்ப நாஸிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அதற்கு கலியாணம் (8) என்று பெயர். 19

அதுவே சிகரத்தில் அர்தகோஷ்டகமாகவோ அதல்லாமலோ சதுர்நாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு பாஞ்சாலம் (9) என்று பெயர். 20

அதுவே வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், சிகரத்தில் எட்டு 8, மஹாநாஸிகளுடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, விஷ்ணுகாந்தகம் (10) என்று பெயர். 21

அதுவே கூடசாலைகளில் அந்தரபிரஸ்தரமில்லாமல்

தஸ்யைவாயதவ்ருத்தம் சேத் வேதிகாகந்தரம் ஶிர: |
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தமேதத் காந்தாரமிஷ்யதே || ௨௪ ||

தாரார்தாம்ஶாதிக்யாயதம் சதுரஶ்ரகம் |
த்வ்யஶ்ரவ்ருத்தஶிரோயுக்தம் நேத்ரஶாலாமுகாந்விதம் ||௨௫||

ஹஸ்திப்ருஷ்டமிதம் த்வ்யஶ்ரம் வ்ருத்தம் வாபி மஸூரகம் |
சதுரஶ்ரமதிஷ்டாநம் வ்ருத்தம் ஸ்யாத் கர்பகேஹகம் ||௨௬||

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தமேதந்நாம மநோஹரம் |
தஸ்யைவ ஜந்மாத்யங்காநாம் வ்ருத்தம் சேத்பஹிர்பஹி: ||

அதில் நான்கில் ஒருபாகம் ($\frac{1}{4}$ பாகம்) அதிகமாக நீண்டு சதுரசிரமாகவும், அவ்விதமே வேதி, கந்தரம், சிகரம் இவைகள் நீண்டசதுரசிரமாகவும், மூன்று 3 ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு ஸுமங்கலம் (11) என்று பெயராகும். 23

அதுவே, வேதிகை, கந்தரம், சிரஸ்ஸு, நீண்ட வட்ட வடிவமாகவும், ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு காந்தாரம் (12) என்று பெயராகும். 24

அகலத்தைக்காட்டிலும் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிகமாக நீளமுடையதானல், அது, ஆயத (நீண்ட) சதுரசிரமாகும்.

துவியசிர விருத்தமான சிரத்துடன் கூடியதாகவும், நேத்திரம், சாலாமுகத்துடன் கூடியதாகவும் இருந்தால் இதற்கு, ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானை முதுகு) என்று பெயர்.

மஸூரகமானது, வட்டவடிவமாகவோ, துவியசிர மாகவோ இருந்து, அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாகவும், கர்பகிருஹமானது விருத்தமாகவும், ஸகல அலங்காரங் களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு மனோஹரம், (13) என்று பெயர். 26½

ஶேஷம் பூர்வவது₃த்₃தி₃ஷ்டமீஶ்வரகாந்தகம் ।
ததே₃வ க₃ர்ப₄கே₃ஹம் ச மஹாமேருகம் ஸமசதுரஶ்ரகம் ॥

வ்ருத்தம் ஜந்மாத₃: ஸ்தூபிகாந்தம் ச வ்ருத்தஹர்ம்யகம் ।
ஆயதாஶ்ரமதி₄ஷ்டா₂நம் ஷட₃ஶ்ரம் கந்த₄ரம் ஶிர: ॥ ௨௯ ॥

ததே₃வ பூர்வவத் ஸர்வம் நாம்நா கௌபே₃ரகாந்தகம் ।
மாநம் பஞ்சவித₄ம் நாம்நா பே₄த₃ம் பஞ்சத₃ஶைவ ஹி ॥௩௰॥

த்₃விதலாநாம் யதா₂ ப்ரோக்தா ததா₂ கார்யா விசக்ஷணை: ।
ஸஞ்சிதாஸஞ்சிதம் சைவோபஸஞ்சிதமிதி த்ரிதா₄ ॥௩௧॥

ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகம் சைவ த்ரிவித₄ம் தத் ப்ரவக்ஷ்யதே ।

அதுவே, ஜன்மாதி கும்பாந்தம் ஒவ்வொன்றும் வெளியில் வட்டமாகவும், மீதமானது முன்பு கூறப்பட்டதை போலவுமிருந்தால், இது விரும்பத்தக்க, ஈசுவரகாந்தம் (14) என்று பெயருடையதாகும். 27½

அதுவே, கர்பகிருஹமும், மகாமேரகமும், சதுரசிரமாகவும், ஜன்மாதி ஸ்தூபிகாந்தம் வட்டவடிவமாகவும் இருந்து, வட்டவடிவமான ஹர்மியம், ஆயதாசிரமான அதிஷ்டானம், ஷடசிரமான கந்தரம், சிரஸ்ஸு, மற்ற பாகங்கள் முன்புபோலவுமிருந்தால், அது குபேரகாந்தம் (15) என்று பெயருடையதாகும்.

இவ்விதமாக, விமானத்தின் ஐந்து 5 விதமான அளவுகளின் பேதங்கள் பதினைந்து 15, விதமாகும். 30

சமர்த்தனாக இருப்பவன், துவிதலங்களுக்கு எவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும்.

இது, ஸஞ்சிதம் 1, அஸஞ்சிதம் 2, உபஸஞ்சிதம் 3. என்று மூன்று 3 விதமாகும். இவைகள், முறையே, ஸ்திரீ

इष्टकाद्यैः शिलाद्यैर्वा सञ्चितं पक्वेष्टकैः कृतम् ॥

कपोतादिशिरोयुक्तं तत्तत्पुंस्त्वं समीरितम् ।
ऐष्टकं दारुजं सर्वं भोगयुक्ताङ्गसंयुतम् ॥

मिश्रकं सञ्चितासञ्चितं भोगाभोगयुक्तं
दार्वेष्टकैः ।
घनाघनाङ्गयुक्तं षण्डमेवं प्रकीर्तितम् ॥३४॥

ऊर्ध्वतलपाददीर्घे सप्तधा विभजेत्ततः
स्तूप्युदयमेकांशं शिरस्त्र्यंशं ।
अंशं गलं द्व्यंशं वेदिकैकांशकं
भवेत् ॥ ३५ ॥

1, புருஷம் 2, அலி 3, என்று மூன்று 3 விதமாகக் கூறப்படுகிறது.

(விமானமானது) செங்கங்கள், அல்லது, சிலைகளினாலே கனிசிருதமாகவும், கபோதாதியான சிரஸ்ஸுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அது புருஷ விமானம், என்று கூறப்படும்.

ஸௌதமானது, செங்கற்கள், அல்லது, மரத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்டு, போகயுக்தமான அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது ஸ்திரீ ஸௌதமாகும்.

மரங்கள், கற்களினாலே, ஸஞ்சிதா ஸஞ்சிதமான போகா போகங்களுடன் கூடியதாகவும், கனமானதும், கனமில்லாததுமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அந்த ஸௌதமானது, அலி, என்று கருதப்படுகின்றது. 34

மேல் தளத்தின் பாததீர்கத்தை ஏழு (7) பாகமாகச் செய்து, அவற்றுள் ஸ்தூபியின் உதயம் ஒரு (1) பாகம். சிரம் மூன்று (3) அம்சம். களம் இரண்டு (2) அம்சம். விதர்திகம் ஒரு (1) அம்சம். இருக்க வேண்டும் என்று,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௩௫||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] |

கீழே கூறப்பட்ட கண்டபவனத்தின் விதியானது இவ்விதமாக, சிறந்த மேதாவிகளினுலே கூறப்பட்டுள்ளது. 35.

பாதோதயத்தை பத்து 10, ஒன்பது 9, எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள, அதில் ஏழு 7, ஆறு 6, ஐந்து 5, இரண்டு 2, (நான்கு 4) பாகம் அதன் நீளமாகும். மிச்சமுள்ளது சஷாம்சம் (மீனம்) ஆகும். அல்லது உதயத்தின் விசாலத்தில் பாதியோ, ஆறு 6 ஐந்து 5 நான்கு 4 அல்லது இரண்டு 2, அம்சங்களினுலோ, அதன் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 36.

நீடத்தின் (கூண்டின்) உயரமும், அகலமும், பாத மூலத்திற்கு முக்கால் பங்கு ¾ விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும், தனிபமும் இவ்விதமே யாகும். ஹாராந்தரம், கிருஹமத்தியபதம், கூடம், கோஷ்டம், இந்த இடங்களில் (இவ்விதமாக) தோரணத்தை (வெளிவாயில்படி) அலங்காரமாகக்கல்பிக்கவேண்டும். 37.

த்³வாராவாஸகு³ஹா ஸ்யாத் உத்தரகண்டா²ந்தகம் தது³-
ச்சம் ததா² ॥

கண்டா²ந்தபோதி⁴காந்தம் தோரணோச்ச்²ராயம் ததா² வா
கதி²தம் ।

யுக்த்யா வா ப்ரவேஶயுக்த்யா ஸர்வேஷ்வபி ஆலயேஷு கல்பயேத் ॥

இதி காமிகே மஹாதந்த்ரே த்³வாரவிதா⁴னம் நாம
விம்ஶோऽத்⁴யாய: ॥

துவாரத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலோ துவார சமீபத்திலோ, பதமத்தியிலோ, துவாரபவாஸகுகையாகும். அதன் உயரமானது, உத்தரகண்டாந்தமாக இருக்கவேண்டும். கண்டாந்தத்திலுள்ள போதிகை வரையிலாவது தோரணத்தின் உயரமாவது இருப்பதாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் யுக்தியினாலேயும் பிரவேச யுக்தியினாலேயும், சகல விதமான ஆலயங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 39.

துவிபூமிவிதானமென்னும்
இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ஏகவிம்ஶோऽத்யாய: ||

த்ரிதலம் பஞ்சதாமாநம் ஸம்க்ஷேபாத்வக்ஷ்யதேऽதுநா |
ஸப்தாஷ்டஹஸ்தமாரப்ய த்வித்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் || 1 ||

பஞ்சதசகராந்தம் வ்யாஸதுங்கம் து பூர்வவத் |
ஸப்தாஷ்டநவஹஸ்தே து ஸப்தாஷ்டாம்ஶைர்விபாஜிதே ||

பாகேந கூடவிஸ்தாரம் கோஷ்டம் ஷட்ப்ரமாணாயதம் |
லம்பபஞ்ஜரமர்த்தாம்ஶம் ஹாரா(ர)ர்த்தம் து தத்ஸமம் ||

ஊர்த்வே தலே ஷடம்ஶேऽம்ஶம் கூடம் தத்ப்ரமாணாயதம் |
கோஷ்டகம் த்வ்யம்ஶேந ஹாரம் ஹாரமேவ து கல்பயேத் ||

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம்

ஐந்து விதமான அளவுகளுடன் கூடிய திரிதலத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஏழு 7, அல்லது எட்டு 8, ஹஸ்தம் முதல் இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தமாக பதினைந்து 15 ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர திரி (3) தலவியாஸமாம். துங்கமானது முன்பு போலவே (துவி தலமானத்தைப்போலவே ஐந்து 5 விதம்) ஆகும். 1½.

விமானோச்சமானது 7, 8, அல்லது 9, ஹஸ்தமாக இருந்தால் ஒரு பாகம் கூடவிஸ்தாரமாகும். கோஷ்டம் ஆறு பங்கு விஸ்தாரமாகும். லம்ப பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம் அரை பங்காம். ஹாரபாகம் அரை பங்காகும். (இது அடித்தலத்தின் விஸ்தாரம்.) 3

இதன் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரத்தை 6, அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு அம்சம் கூடத்தின் விஸ்தாரம். கோஷ்டகத்தின் விஸ்தாரம் இரண்டு அம்சம் மத்தி

ஷட்ஹஸ்தோச்ச்ரிதே ஹாரே மத்யே ஏகஸ்ய ஹர்ம்யம் விதீயதே ।
த்விஷ்ணம் ஸார்தம் த்ரிஷ்ணம் வா ஹர்ம்யம் தத் காரயேத் புத: ||

விஸ்தாரேநாஷ்டம் (ஷ்ட) விசேஷேண அஷ்டாவிம்ஶதி ஸாஜிதே ।
பார்ஶ்வம் மாத்ரநீதிஸ்த்ய ஸக்த்ரிவாக்ரம் மாணாம்ஶகை: ||௫||

ஸார்தாம்ஶை: ஸார்தபஞ்சாம்ஶை: ஸபாதாம்ஶார்த-
காம்ஶகை: |
ஸார்தத்ரிஹஸ்தே ஹாரே மத்யே யோஜயேத் விசக்ஷண: ||

யதா த்ரிசதுர்ஹஸ்தம் ஹஸ்தஸங்க்யாபி கதக்ஷ ।
தலிவம் ப்ரஸ்தரம் வேதிகாகரம் ஶிகரம் கடே || ௮ ||

யில் ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் என்று கல்பிக்கவேண்டும்.* 4

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தில், மூன்று அல்லது மூன்றில் ஒரு பாகத்தினுலே நடுவில் பத்திரம் கல்பிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்திமானுக இருப்பவன் அந்த பத்திரத்தை ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது இரண்டு (2) தண்டம் விஸ்தாரத்தில் கல்பிப்பதாகும். 5

சமர்த்தனுக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினுன்கு பங்குகளாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், தராதலம் ஒரு (1) பாகம், அதஸ்தம்பம் ஒரு (1) பாகம், மஞ்சம் இரண்டு (2) பாகம், அங்கிரிக மஞ்சம் மூணே முக்கால் ($3\frac{3}{4}$) பாகம், தலிபம் ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) பாகம், பிரஸ்தரம் எட்டரை ($8\frac{1}{2}$) பாகம், வேதி ஒண்ணேகால் ($1\frac{1}{4}$) பாகம், கந்தரம் ($\frac{1}{2}$) பாகம், சிகரம் மூணரை ($3\frac{1}{2}$) பாகம், கடம் ஒரு (1) பாகம் ($1 + 1 + 2 + 3\frac{3}{4}$, $1\frac{1}{2}$, $8\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$, $1, = 24$)' என்று தராதலம் முதல் கடம் முடிய கல்பிக்க வேண்டும். 8

*ஆறு அம்சங்களில், நான்கு அம்சங்களுக்குத்தான் விநியோகம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌲𑍍𑌪𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌸𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾
𑌶𑌂𑌭𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌾(𑌰𑌂)𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍॥

கடம், நீடம், கோஷ்டகம், (முதலிய) எட்டும் அடித் தலம் முதல் ஸ்தூபி வரையில் சதுரசிரமாக இருக்க வேண்டும். மேல் தலத்தில் பதினாறு (16) அல்ப நாஸிகைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். (இந்த விமானத்தில்) தொண்ணூற்றாறு (96) அல்ப நாஸிகைகளைக் கல்பிப்பது இஷ்டமாகும். 9

நாநாவிதமான அதிஷ்டாநாங்கிரி, வேதி, முதலியவைகளுடனிருக்கவேண்டும். சிரோபாகத்தில் பள்ளமான அல்லது மேடான நான்கு (4) நாஸிகைகளிருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கூடத்தைக் காட்டிலும் உயரமாகவோ, கோஷ்ட சமமாகவோ இருப்பதாகும். சம்புவாசத்தில, ஸ்வஸ்திகமானது மூன்று பாகமாகும். (மூன்றில் ஒரு பாகமாம்). 10

விஸ்தாரத்தை (7), அல்லது ஒன்பது பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக (அழகுக்கான) விஸ்தாரமாகும். சாலை ஒரு (1) பாகமாகும். அவ்விதமே ஹாரங்கல் (ஹாரம்) இரண்டு (2)

அஷ்டகூடம் த்³வாத³ஶகோஷ்ட²ம் ஆதா³வேவ விதீ⁴யதே |
அஷ்டௌ நீடா³நி விம்ஶத்யுத்தரம் ஶதம் த்வல்பநாஸிகம் ||௧௨||

அஷ்டாஶ்ரம் மஸ்தகம் வேதீகந்த⁴ரம் அஷ்டநாஸிகம் |
விமலாக்ருதிகம் நாம ஶம்போ⁴ர்வாஸம் ஸநாதநம் ||

ஸஹஸ்ரஸ்த²ஸம்ஸ்தி²தஸம்ஸ்த²ஸத்³மம்
ஸாமதக்ருதிகூடவஸ்த்ரகண்டகநிவேஶம் |
ஊர்த்⁴வஸ்யாஷ்டபஞ்ஜரம் அஷ்டநாஸம்
விம்ஶத்யுத்தரம் (ஸம) விமலாக்ருதி ஸம்ஜ்ஞகம் ||௧௪||

ஏகாத³ஶகரம் வ்யாஸம் அஷ்டதா⁴ விபா⁴ஜயேத் |
சதுர்பா⁴கா³தி⁴கம் தீர்க⁴ம் வ்ருத்தமிஷ்யதே || ௧௫ ||

ஆகும். இவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், பன்னிரண்டு (12) கோஷ்டங்கள், எட்டு (8) நீடங்கள் நூற்றிருபது (120) அல்ப நாஸிகம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12

மஸ்தகமானது அஷ்டாசிரமாகும். வேதியும் கந்தரமும் அல்லது வேதீகந்தரமானது அஷ்டநாஸிகமாகும். இதற்கு **விமலாக்ருதிகம்** என்று பெயர். வெகுகாலமாக இது சம்புவாசமாகும். 13

... ...
... ...
... ... ?

மேலே எட்டு (8) பஞ்ஜரம் (கூடு) எட்டு களநாஸமுடையது மாகும். இவ்விதமாக நூற்றிருபது (120) அங்கங்களுடன் கூடியது விமலாக்ருதி விமானமாகும். 14

பதினொரு (11) கரம் விஸ்தாரத்தை எட்டு பாகங்களாகக்கொண்டு, அவைகளில் நான்கு (4) பாகங்களுக்கு அதிகமாக நீண்டு வட்டமிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்

த்வ்யஶ்ரவ்ருத்தமதிஷ்டானம் தத்வத் கந்தரமஸ்தகம் ।
தத்விஸ்தாராயதார்த்தேந வ்ருத்தம் வர்த்தநீயகம் ॥௧௬॥

அஶ்ரஸ்ய பார்ஶ்வே ச ப்ருஷ்டே ச சதுர்விம்ஶத்யம்ஶகம் ।
கூடகோஷ்டகநீடாநாம் விஸ்தாரம் பாகமிஷ்யதே ॥௧௭॥

கோஷ்டகம் த்விகுணாயாமம் ஹாரா பாகேந யோஜிதா ।
ஸமம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா முகமண்டபமிஷ்யதே ॥ ௧௮ ॥

மண்டபோர்த்வம் யதாஹர்ம்யம் ததாலங்காரஸம்மிதம் ।
கூடகோஷ்டாதிஸம்யுக்தம் மண்டபம் மண்டஹர்ம்யகே ॥௧௯॥

த்ரிவர்க்கஸோபிதம் வாபி தோரணாத்யைர்விசித்ரிதம் ।

படுகிறது. அதிஷ்டானமானது (அடித்தலமானது) துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். கந்தரம், மஸ்தகம், இவைகளும் அதேபோல துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தின் சரிபாதியளவினலே வட்டமான வர்தநீயகம் இருக்கவேண்டும். 16

அச்ரத்திற்கு பக்கவாட்டிலும் பின்பக்கத்திலும் இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது ஒரு (1) பாகமாகும். கோஷ்டமானது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதாகும். ஹாரமான ஒரு (1) பாகத்தினால் கல்பிக்கப்படவேண்டும். 17½

முகமண்டபமானது, (விமான தலத்திற்கு) சமமான அளவு உடையதாகவோ, முக்கால் (¾) பங்கு அளவு உடையதாகவோ, அரைப் (½) பங்கு அளவு உடையதாகவோ இருப்பதாகுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 18

மண்டபத்தின் மேல்பாகமானது, விமானத்திற்கேற்றபடி இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே அலங்காரமும் கூறப்

ஜ்ஞேயம் ஸமஸூத்ரம் தேஷு கர்ணாக்ரம் து த்ரிஸூத்ரகம் ॥

கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் மானஸூத்ராத்பஹிர்கதம் ।
ஸ்வவ்யாஸார்தம் ததர்தார்தம் தண்டம் ஸார்தம் த்விதண்டகம் ॥

த்விதண்டார்தம் த்ரிதண்டம் வா மானஸூத்ராத் பஹிர்கதம் ।
ஏவம் யோஜித ஹர்ம்யம் து ஸம்பதாஸ்பதம் ஸதா ॥

ருஜுஸூத்ரம் ப்ரமாணாந்தம் தத்பங்கம் விபதாம் பதம் ।
ஷட்வர்கஹாரம் ஸ்யாத் த்ரிவர்கே து ப்ருஷ்டஸ்தம்பஸ்ய
பார்ஶ்வயோ: ॥ ௨௧ ॥

பட்டிருக்கிறது. கண்டஹர்மியத்தில், மண்டபமானது, கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடி இருக்க வேண்டும். அல்லது தோரணம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, திரிவர்கஸஹிதமாகவாவது இருக்க வேண்டும். 19½

மண்டபமானது சமசூத்திரமாக இருந்தால், அதன் இடைவெளியானது பதிந்திருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களும், மான சூத்திரத்திற்கு வெளியில் வந்திருக்கவேண்டும். அது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு, அல்லது பாதியில் பாதி (¼) பங்கு ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், இரண்டு (2) தண்டம், இரண்டரை (2½) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம், மானஸூத்திரத்திற்கு வெளியே வந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஹர்மியத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அப்படிக் கல்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுதும் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். ருஜுஸூத்திரமானது, பிரமாணாந்தமாக இருக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் பங்கப்பட்டிருந்தால், ஆபத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 22½

[illegible] ||௨௪||

[illegible] ||௨௫||

[illegible] ||

[illegible] ||

[illegible] ||௨௬||

அதற்குமேலே பிரபக்கம், பக்கங்களில் ஆறு (6) பாகங்களிருக்கவேண்டும். அதை இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, கூடம் கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 23½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலமானது நான்கு (4) பாகங்களுடையதாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். மஸ்தகத்தில், முன்பக்கத்தில், நேத்திரம், சாலை, வக்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். கர்பகூடத்துடனிருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திரநாஸி, அங்க்ரிகளுடனிருக்கவேண்டும். கூடம் கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்காரமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்கவேண்டும். சிகரத்தில் பத்து (10) நாஸிகளிருக்கவேண்டும். (அவற்றுள்) மூன்று பாதங்களுடனிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், பன்னிரண்டு (12) நீடங்கள், ஹாரத்தில் இருபத்திநான்கு (24) க்ஷுத்திர நீடங்கள், பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை, முதலியவைகளினாலே

ஹஸ்திப்ருஷ்டமிதம் நாம்நா ஸர்வதேவேஷு யோக்யகம் ।
பாதோச்சாத் த்ரித்விபாகோச்சம் பாதம் ஸர்வாங்கஸம்யுதம் ॥

போதிகாரஹிதம் வீரகாண்டோபரி ஸம்ஸ்திதம் ।
உத்தரம் வாஜனம் ஸாப்ஜக்ஷேபணம் ப்ரதிவாஜனம் ॥ ௩௦ ॥

தஸ்யோர்த்வே ஜ்ஷககாண்டம் ஸ்யாத் நாநாபத்ரைர் விசித்ரிதம் ।
தோரணாக்ருதிஸம்யுக்தம் ம்ருணாலயுதகந்தரம் ॥ ௩௧ ॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸ்தம்பதோரணமீரிதம் ।
பாதாந்தரே வா ஹாராணாம் கர்ணப்ராஸாதமத்யமே ।
ஶாலாமத்யேஷு தத்கார்யம் ஸர்வேஷு தாமஸு ॥

அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உப பீடத்துடன் கூடிய அதிஷ்டானம், அல்லது, மசூரகம் மட்டிலும் இருப்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட விமானத்திற்கு ஹஸ்திபிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) என்று பெயர். இது சகல தேவதைகளுக்கும் யோக்கியமாகும். 28½

பாதத்தின் உயரத்தைப் போல், மூன்று (3) பங்கு அல்லது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதும், பாதமானது, சகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், போதிகை இல்லாததும், வீர காண்டத்தின்மீது அலங்காரத்துடனிருப்பதும், உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜக்ஷேபணத்துடன் கூடிய பதிவான வாஜனம், (இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.) அதற்குமேலே பலவிதமான இலை வடிவங்களுடன் கூடிய மத்ஸிய காண்டம் இருக்கவேண்டும். தோரணத்தைப்போன்ற உருவமுடையதும், மிருணாளத்துடன் (மிருணாள்—தாமரைத்தண்டு) கூடிய கழுத்தையுடையதும், சகலவிதமான அலங்காரத்துடன் கூடியதுமாக இருப்பது, ஸ்தம்ப தோரணம், என்று கூறப்படுகிறது. இதை சகல தாமாக்களிலும் (தாம—விமானம் முதலிய கட்டிடம்) பாத மத்தியிலும், ஹாரத்திலும், பிராஸாத

ஸ்தம்பே ஸர்வாங்கஸம்யுக்தே ஸமதலமுபயோ:
பார்ச்வயோர்வீரகாண்ட-
ஸ்யாக்ரே ந்யஸ்தோத்தரம் வாஜனோபரிஷ்டாத்
தலக்ஷேபணம் தோரணாக்ரம் ।
நக்ரை: பத்ராதிபிர்யுக்தம் கல்பிதம் (தத்)யதி
வா ஹர்ம்யே வா
ஶாலாயாம் மண்டபே ப்ரஶஸ்தமஸம்யுக்தஸ்தம்பே
தோரணம் ஸ்ம்ருதம் ॥

ததேவ சதுரச்ராபம் தீர்க்கம் மகரம் ॥ ௩௪ ॥

விஸ்தாரேஷ்டாம்சம் ஸ்யாத் தீர்க்கம் தசாம்சகம் ।
கூடகோஷ்டநீடம் ச அம்சேன(கேன) கல்பயேத் ॥

கர்ணமத்தியிலும், சாலா மத்தியத்திலும், வீட்டு நடுவிலும், கல்பிக்கவேண்டும். 32

ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், இரண்டு பக்கங்களிலும் ஸமதலமாகவும், வீரகாண்டத்திற்கு முன் பக்கத்தில் உத்தரம் வைக்கப்பட்டதும், வாஜனத்திற்கு மேலே தளம்-க்ஷேபணம்-தோரணாக்கிரம் இவைகளுடையதும், நக்கிரம், (முதலை) பத்திரம் முதலியவைகளுடன் கல்பிக்கப்பட்டதுமான அது? வீடு, மண்டபம், சாலை, மற்றுமுள்ள கட்டிடம் இவைகளில் இருப்பது விரும்பத்தக்கதாகும். சேராத ஸ்தம்பத்துடன் கூடியது (ஸ்தம்பத்தில் சம்பந்தமில்லாதது) தோரணமாகும்.

அதுவே சதுரச்ரத்தைப்போல நீளமாக இருந்தால், அது மகரமாகும். 34

எட்டு (8) பாகம் இருக்கவேண்டும். நீளம் பத்து (10) பாகம் இருக்கவேண்டும். அதில், கூடம், கோஷ்டகம்-நீடம் இவைகளை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க

ஹாராஹாராந்தம் து ஹாரேண ஷட³ம்ஶம் [illegible]கே ।
தது³ர்த்⁴வே து சதுர்பா⁴க³மாயாமே த்³வ்யம்ஶமாதி⁴கம் ॥

ஸாயதம் த்³வ்யஶ்ரவ்ருத்தம் ஸ்யாத் வேதி³காமஸ்தகேஷு ச ।
கூடகோஷ்டா²தி³ஸர்வாங்க³ம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ॥

நாநாதி⁴ஷ்டா²நஸம்யுக்தம் நாநாபாதை³ரலங்க்ருதம் ।
ஸாரோ?வத்³த்³ருட⁴ஸந்தி⁴ம் ஸ்யாத் ஹஸ்திப்ருஷ்ட²மிதீரிதம் ॥௩௯॥

யதா²பலம் யதா²யோக³ம் ததா² கல்பயேத் விசக்ஷணை: ।
ஸதி³வர்த்திதம் ஸௌத⁴ம் க³ஜப்ருஷ்ட²ம் புராதனை: ॥

யத்³யேவம் த்³வ்யஞ்ஜிதாத் ஸர்வஹர்ம்யேஷு
விசக்ஷணை:(ண:) ।

வேண்டும். ஹாரம் ஒரு (1) பாகமிருக்கவேண்டும். இதன் மேல் தலமானது, ஆறு (6) அம்சமிருக்கவேண்டும். அதற்கு மேல்தலமானது, நான்கு (4) பாகமிருக்கவேண்டும். நீளமானது, இரண்டு(2) பாகம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இது நீண்ட துவியச்ர விருத்தமாகும். இதில், வேதிகை-களம்-மஸ்தகம்-கூடம்-கோஷ்டகம் முதலான சகல அங்கங்களையும், முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இது நாநா விதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். பலவித பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இதை, சமர்த்தனாக இருப்பவன், பலத்துடனிருப்பதாகவும், பொருத்தமான சேர்க்கை யுடையதாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். இந்த சௌதமும், கஜபிருஷ்டம் என்று பெயருடையதாகும் என்று முன்னோர் களினாலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. 39

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், சகலவிதமான ஹர்மியத்திலும், இரண்டாக இருந்தாலும், (இரண்டாகவும்) கல்பிப்பதாகும். 39½

த்ரயோதஶகரவ்யாஸம் நவதா விபஜேத் ஸமம் || ௪௧ ||

கர்பகேஹம் த்ரிபாகேந க்ருஹபிண்டிஸ்து பாகதஃ |
அம்ஶாம்ஶேந வத்ர(தி)ரந்தாரிகா பவேத் ||

அம்ஶேந ஸௌஷ்டிகம் கோஷ்டம் விஸ்தாரம் த்ரிகுணாயதம் |
அம்ஶேந நீடவிஸ்தாரம் ஶேஷம் ஹாராம்ஶமிஷ்யதே ||௪௨||

கோஷ்டமத்யே த்ரிதண்டேந நாஸீநிர்கமஸமந்விதா |
உபர்யபி ஷடம்ஶேம்ஶம் கூடம் தத்வத் த்விகுணாயதம் ||

கோஷ்டகம் வாமதோ ஹாரா பஞ்ஜரஸம்யுதா பவேத் |
ஊர்த்வஹாரம் த்ரிபாகேந மத்யே தண்டேந நிர்கமம் ||

பதிமூன்று (13) முழம் விஸ்தாரத்தை ஒன்பது (9) சம பாகங்களாக வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் மூன்று (3) பாகம் கர்பகிரஹமாகும். ஒரு (1) பாகம் கிருஹபிண்டியாகும். ஒரு (1) அம்சம் அந்தாரமாகும். ஒரு (1) அம்சத்தினலே சுற்றிலும் அந்தாரிகை இருக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சத்தினலே ஸௌஷ்டகத்தையும், ஒரு (1) அம்சத்தினலே கோஷ்டத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று (3) பங்கு நீளமிருக்க வேண்டும். அதில் சரிபாதி நீடவிஸ்தாரமாகும். மீதமிருப்பது ஹாரங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 42

அதன் கோஷ்ட மத்தியில் மூன்று (3) தண்டம் நாஸீநிர்கமனத்துடனிருக்கவேண்டும்.

மேல்தலத்தில் ஆறில் (6) ஒரு (1) அம்சம் கூடம், அதைப்போல இரண்டு (2) மடங்கு நீளமுள்ளதான கோஷ்டகம், பஞ்சரங்களுடன் கூடிய ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் இருக்கவேண்டும். 43½

ஊர்த்வப்ரஸ்தரயோர்மத்யம் த்ரிதாம்ஶம் ப்ரவிபாஜயேத் ।
மத்யே தஸ்ய அதிஷ்டானம் சதுஷ்கம் வேதாஶ்ரம் ப்ரகல்பயேத் ॥

அஷ்டாஶ்ரம் களம் ஸௌஷ்டிகாந்தம் து மஸ்தகம் ।
அஷ்டகூடம் ததா நீடம் கோஷ்டகம் து ததைவ ஹி ॥௪௬॥

க்ஷுத்ரநீடம் ததாஷ்டாவஷ்டௌ ஸ்யு: களநாஸிகா: ।
ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாபூஷணம் பவேத் ॥

பத்ரகோஷ்டமிதம் நாம யதார்த்தம் பரிகீர்த்திதம் ।
ததேவ வர்த்துலம் கர்ணகூடமூர்த்வோர்த்வதலோபரி ॥

மஸ்தகம் தஸ்ய வ்ருத்தம் ஸ்யாத் அதஸ்தாத்ராஸிஸம்யுதம் ।

அதன் மேல்பாகத்தை மூன்று (3) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். அதில், சதுரசிரமான அதிஷ்டானத்தையும், அஷ்டாசிரமான களம், மஸ்தகம், இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

சதுஷ்கண்டமான ஆதிதலத்தில், கூடத்தையும் சதுரசிரமான மஸ்தகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 45

அதன் மேல்தலமானது, அஷ்டாசிரமாகவும், ஸௌஷ்டிக மஸ்தகமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், எட்டு (8) க்ஷுத்ரநீடம், எட்டு (8) களநாஸிகைகள் இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவத்துடன் கூடிய நாஸிகா பூஷணமிருக்கவேண்டும். இதற்கு பத்ரகோஷ்டம் என்று பெயர். இந்த பெயர் உண்மையான அர்த்தமுடையதாகவே கூறப்பட்டதாகும். 47½

அதுவே வட்ட வடிவமாகவும், அதன் மேல்தலம், அதற்கு மேல்தலத்தில் கர்ணகூடமும், மஸ்தகமானது

வ்ருத்தகூடமிதம் ப்ரோக்தம் தேவானாம் ஸார்வதேஶிகம் ॥ ௪௯

ததேவாஷ்டாம்ஶாதிக்யாயதம் சதுரஶ்ரகம் ।
கர்ணகூடம் சதுரஶ்ரம் ஸ்யாதாயதம் வ்ருத்தமஸ்தகம் ॥௫௦॥

கோஷ்டபத்ரம் வினா தத்ர ஶேஷம் பூர்வவத் ப்ரகல்பயேத் ।
ஸ்தூபித்ரயஸமாயுக்தம் தந்நாம்னா ஸுமங்கலம் ॥௫௧॥

பஞ்சதஶகரவ்யாஸம் தஶாம்ஶேன விபாஜயேத் ।
கர்பகேஹம் அந்தர்ஹாரிகாம்ஶேன யோஜிதா ॥

அலிந்த்ரமம்ஶமம்ஶேன கண்டஹர்ம்யம் பஹிஃ க்ரமாத் ।
கர்ணே ஸப்தாங்குலே காயாம் கூடம் கோஷ்டம் து பஞ்சரம் ॥

வட்ட வடிவமாகவும், நான்கு நாஸிகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு விருத்த (வட்ட வடிவமான) கூடம் என்று பெயர். இது சகல தேசங்களிலும், சகல தேவதைகளுக்குமுகந்ததாகும். 49

அதுவே எட்டு (8) அம்சம் அதிகமாக நீண்டதாகவும், சதுரசிரமாகவும், கர்ணகூடமானது சதுரசிரமாகவுமிருக்க வேண்டும். மஸ்தகமானது ஆயதமாகவும் விருத்தமாகவுமிருக்கவேண்டும். 50

அதில், கோஷ்டபத்திரம் நீங்கலாக பாக்கியை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று (3) ஸ்தூபிகளிருக்க வேண்டும், இதற்கு ஸுமங்கலம் என்று பெயர், 51

பதினைந்து (15) கரம் விஸ்தாரத்தை, பத்து (10) அம்சங்களாக வகுக்க வேண்டும். அவைகளுள், கர்பகிருஹமானது நான்கு (4) பாகமாகும். ஒரு (1) அம்சத்திலே அந்தாரியை கல்பிக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சம் அளிந்திரம், ஒரு (1) அம்சம் கண்டஹர்மியம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். (அதற்கு) வெளியில் முறையே,

ஹாரமத்யே கோஷ்டகாயாமம் விஸ்தாரம் ஸமம் பதே: |
ஊர்த்வே ஷட்பாகைகபாகேந தாரம் ஸௌஷ்டிகவிஸ்தரம் ||

கோஷ்டகம் த்விகுணாயாமம் ஹாரா ஹாரமத்யே யோஜயேத் |
ததூர்த்வே து அர்தஹஸ்தாம்ஶ(மே) விஸ்தாரம்
மத்யநிர்கமம் || ௫௫ ||

தண்டம் வாத்யர்தண்டம் வா த்விதண்டம் வா விஶேஷத: |
அதிஷ்டாநம் சதுரஶ்ரம் தத்வத் கந்தரமஸ்தகம் || ௫௬ ||

அஷ்டகூடம் ததா நீடம் கோஷ்டகம் தத்வதேவ ச |
ஶும்பநீடஸமாயுக்தா ஷோடஶக்ஷுத்ரநாஸிகம் || ௫௭ ||

நாஸிகா ஸப்தகாகாரா ஸர்வத்ர பரிஶோபிதா |

கர்ணத்திலும், மத்தியிலும், அந்தரத்திலும் (இடைவெளியிலும்) கூடம் — கோஷ்டம் — பஞ்ஜரம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். கோஷ்டத்தின் உயரமானது, ஒரு பாகத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் இருமடங்கு இருப்பதுமாகுமென்று, புத்திமான்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 53½

மேல்தலத்தில் ஆறு (6) பாகத்தில், ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். (ஸௌஷ்டிகம்—அழகுபடுத்துவது) கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமாக இருக்க வேண்டும். ஹாரத்தை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். 54½

அதற்கு மேல்தலத்தில், நான்கு (4) பாகத்தில் இரண்டு பாகம் மத்திய நிர்கமமாகும். (அது) ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், விசேஷித்து இரண்டு (2) தண்டம் இருப்பதாகும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, கந்தரமும், மஸ்தகமுமிருக்கவேண்டும். (அதில்) எட்டு (8) கூடம்,

நாநா மஸூரகஸ்தம்பவேதீஜாலகதோரணம் || ௫௮ ||

உந்நதே கூடகோஷ்டே ச அந்தரப்ரஸ்தராந்விதே |
காந்தாரம் நாமாஸ்ய தச்சாஷ்டாச்ரம் வா களம் சிர: ||௫௯||

தச்சைவ வர்த்துலம் வேதீகந்தரம் சிகரம் ததா |
சேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் நாம்நா ஸ்ரீபோகமிஷ்யதே ||

வ்ருத்தே வ்ருத்தாயதே த்வ்யச்ரவ்ருத்தே அஷ்டாச்ரே ஷடச்ரகே |
கூடகோஷ்டகநீடாநாம் ஸம்யக்யுக்த்வாபி ச க்ரமாத் ||௬௧||

கூடகோஷ்டகநீடைச்ச சோபிதம் ஸம்பவேத்ததே |

எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், மேலே எட்டு (8) லம்பநீடம், இவைகளிருக்கவேண்டும். வர்ஷ ஸ்தலத் துடனிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாயும் ஸ்வஸ்திக வடிவுடன் கூடியதுமான நாஸிகை இருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான மஸூரம்-ஸ்தம்பம்-வேதி-ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். 58

கூடம்-கோஷ்டம், இவைகள் உயரமாக இருந்தால், அந்தர பிரஸ்தரமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு **காந்தாரம்** என்று பெயர்.

அதுவே, களம்-சிகரம்-இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், வேதி-கந்தரம், சிகரம் இவைகள் வர்துளமாகவும் இருக்க வேண்டும். மற்றவை முன்புபோலவே இருக்கவேண்டும். இதற்கு **ஸ்ரீபோகம்** என்று பெயர். 60

(விமானமானது) விருத்தமாகவோ, விருத்தாயதமாகவோ, துவியசிரவிருத்தமாகவோ, அஷ்டாசிரமாகவோ, அல்லது ஷடசிரமாகவோ இருந்தால், அதில், கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளைக் கல்பித்து அதன் மேலே

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥

𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌕𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌂
𑌸𑌭𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨
𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ ௯௩ ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ ௯௫ ॥

மேலே, கிரமாக கூடம்—கோஷ்டம்—நீடம், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

கண்டஹாரியத்தில், நேராக இருக்கும் விசாலத்தைக் காட்டிலும், துவியசிர விருத்தத்தில், வர்துளத்தில், ஸ்வல்ப பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். எல்லா பாகங்களும் சமமாக இருப்பதுமாகும்

கீழ்தலத்தின் அம்சத்தைக் காட்டிலும் மேல்தலங்களில் எட்டில் ஒரு பாகம், பத்தில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். இதை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக இருக்கும்படியும், பலமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்க வேண்டும். 63½

பிராசாதமானது, அர்பிதம் என்றும், அநர்பிதம் என்றும், இரண்டு விதமாகும். அர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கக்கூடாது. (அளிந்திர(த)ம்—தலைவாசல் படிக்கு முன்னாலே இருக்குமிடம்.) அநர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கவேண்டும். அதை அறிந்தவன் இவ்விதம் எல்லாவற்றையும், அல்பகிரமமாக கல்பிக்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] || ௬௭ ||

[illegible] ।
[illegible] ||

ஹர்மிய விஸ்தாரத்தை 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 7, 10, என்று பாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளில் முறையே, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ஸ்வபவனத்தின் விஸ்தரத்தில் சரிபாதி, இந்த அளவுகளினலே நாஸிகிரஹம் இருக்கவேண்டும்.* 66

ஹர்மியாங்கமான கூடம்—கோஷ்டம் முதலியவை களுக்கு, கிரீவைக்குக் கீழே வேதிகையைச் சேர்க்க வேண்டும். ஹாரபாகத்தில் வேதிகை இருப்பதுமாகும். இல்லாதிருப்பதுமாகும். அல்லது, இந்தவிடத்தில் அல்ப நாஸியையோ நீடத்தையோ கல்பிக்கவேண்டும். 67

தோரணமானது, பத்திர தோரணம் (1) மகர தோரணம் (2) சித்திர தோரணம் (3) என்று மூன்று (3) விதமாகும். இவைகளின் அலங்காரங்கள் இப்பொழுது கூறப்படுகின்றன. 68

---

† [illegible]

* இதில் ஏழுபாகத்தில் ஒன்பதுபாகம் என்று வருகிறது. அதையோஜித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

பாலசந்த்ரநிபம் வக்த்ரை: பத்ரை: பத்ரதோரணம் ।
மகரத்வயவக்த்ராந்த*பூ(ம)ரிதமத்யமத்யகம் ||௬௯||

நாநாவிதலதாயுக்தமேதத் மகரதோரணம் ।
ததேவ பார்ஸ்வத்வயோர்மத்யம் பூரிமத்யம் ப்ரகீர்த்தித: ||

நக்ரவக்த்ரம் து ஸம்க்ருஹ்ய ச த்வயோர்நக்ரயோர்முகை: ।
வித்யாதரைர் பூதைஸ்ச ஸிம்ஹைர்வ்யாலைஸ்ச ஹம்ஸகை: ||௭௧||

பாலை: புஷ்பமாலாகரைஸ்சான்யை ரத்னபந்தைர்விசித்ரிதம் ।
சித்ரதோரணமேதத்ஸ்யாத் தேவாநாம் பூபுஜாம் வரம் ||௭௨||

பாலசந்திரனைப்போல் இலை வடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டது, பத்திரதோரணமாகும். 68½

இரண்டு (2) மகரங்களின் [1]வாயின் நடுவில் நிறைந்ததும், பற்பல விதமான லதை (கொடி) களுடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு, மகரதோரணம் என்று பெயர். 69½

அதுவே இரண்டு பக்கங்களின் மத்தியமானது பூரிமத்தியமாக இருக்கவேண்டும். நக்கிரத்தின் (முதலையின்) முகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, இரண்டு (நக்கிரங்களின்) வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டவர்களான வித்தியாதரர்கள், பூதங்கள், ஸிம்ஹங்கள், வியாளங்(யாளி)கள், அன்னங்கள், பாலர்கள், புஷ்ப மாலைகளுடன் கூடிய மற்றவர்கள், ரத்ன பந்தங்கள் (மணிமாலைகள்) இவைகளால் விசித்திரமாக இருப்பது, சித்திரதோரணமாகும். இது தேவர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் சிறந்ததாகும். 72

---

*பூரிதமத்யே பத்ரம் இதி பாடோ பவேதிதி பாதி ।

1. வாயின் நடுவில் பத்திரங்களினாலே நிறைந்த என்று இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥௭௩॥

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௭௫॥

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், குகைகளில் பிரதிமைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் பக்கங்களில் பாதங்களுடன் கூடிய தோரணங்களை உத்தரத்திற்குக் கீழே பிரயோகிக்கவேண்டும். 73

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சங்களில் இரண்டு 2, அம்சம் உயரமுள்ளதாக தோரணாக்கிரம் இருக்கவேண்டும். மீதமுள்ள பாகமானது, பாதத்தின் உயரமாகும். அந்த பாதமானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், அல்லது விருத்தமாக இருப்பதாகும். 74

ஸ்தம்பமானது, கும்பம், மண்டி முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். போதிகை இல்லாமலிருப்பதுமாகும். உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜ க்ஷேபணத்துடன் கூடிய க்ஷுத்திர (சிறிய) வாஜனம், இவைகளை, போதிகைக்கு மேலேயாவது, வீர காண்டத்திற்கு மேலேயாவது கல்பிக்க வேண்டும். 75½

மேலேயுள்ள சந்தி வரையில் நுனியானது வணங்கி

உத்தரோத்தரஸம்பந்தம் மங்கல்யார்த்தே நக்ர வக்ர |
ஸநக்ரம் பஞ்சவக்த்ரம் து தஸ்யோர்த்வே ஶூலஸம்யுதம் ||௭௮||

ச2த்ரகேதுபதாகா ஶ்ரீபேரீகும்பஞ்ச தீபிகா |
நந்த்யாவர்த்தஞ்ச அஷ்டௌ ஹி ஸர்வேஷாமஷ்டமங்கலம் ||௭௯||

ஏவம் ப்ரோக்தம் சதுர்பேதம் தேவாதீநாம் து
தோரணம் |
பத்மாஸநோர்த்வே கும்பஸ்ய திர்யக் சாருலதாக்ருதி: ||

தஸ்யோர்த்வே ஸ்தம்பமாவேஷ்ட்ய வல்லீமண்டலஸம்யுதம் |
தஸ்யோர்த்வே ஸர்வகோஷ்டாஜபிஷ்டகும்பஸ்தாப்ரகம் ||

இருக்கும்படி மகர விஷ்டரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (தோரணமானது) இரண்டு ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே, உயரத்தில் சரிபாதி, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, தண்ட தோரணம் விஸ்தாரமாகவும், துவாரத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாகவும், வியாசாந்தரமிருக்கவேண்டும். 77

உத்தரத்திற்கு உத்தரம் சம்பந்தமுடையதாக மங்களார்தமாக மேலேயுள்ள நக்கிரத்துடன் (நக்கிரம்—முதலை) கூடியதான பலகையானது, பஞ்ச வக்கிரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே சூலத்துடனிருக்கவேண்டும்.

சத்திரம், (குடை) கேது, (துவஜம்) பதாகை, ஸ்ரீ, பேரிகை, கும்பம், தீபம், நந்தியாவர்தம், இந்த எட்டும் எல்லாவற்றிற்கும் அஷ்ட மங்கலமாகும். 79

தேவர் முதலியவர்களின் தோரணமானது, இவ்விதம், நான்குவிதமான பேதங்களுடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 79½

கும்பத்தின் பத்மாசனத்திற்குமேலே, குறுக்காக அழகான கொடியினுருவமிருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஸ்தம்பமானது, சுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற வல்லீமண்டல

கும்பகும்பலதைவம் ஸ்யாத் சதுஷ்பத்ரோபரிஸ்திதா ।
தத்பாதஸ்யோர்த்வே து வீரகண்டஸமன்விதம் ॥௮௨॥

ஸ்தம்பகும்பலதைவம் ஸ்யாத் ஸ்தம்பதோரணவச்சிர: ।
ஹாராயாம் து ப்ரகர்த்தவ்யா தைவே சாதைவே
நிகேதனே ॥ ௮௩ ॥

ஷடஷ்டதசமாத்ரைர்வா ரவிமாத்ரைர்விசாலகை: ।
ஸமம் த்ர்யம்சநிஷ்க்ராந்தம் (அம்சம்) த்ரிபாதம் வா
விநிர்கதம் ॥ ௮௪ ॥

வ்ருத்தாகாரஸமம் கூடம் தோரணாப்ரவ்ருதாயதம் ।
ஸகந்தரம் தத்ஊர்த்வே து பத்மகாஸ்யாவிஹேஷிதம் ॥

(கொடிகளின் கூட்டம்) த்திறுலே அலங்காரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே பலகையின் மேலேயுள்ள அப்ஜமானது, மனதிற்கு இஷ்டமான கும்பலதாக்கிருத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூபத்தில் கல்பிக்கக்கூடிய கும்பலதையானது இவ்விதமாகும். மற்றவைகளையும் இவ்விதமே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 81½

அதுவே, இவ்விதம், மேலேயுள்ள சந்திக்குமேலே, வீரகாண்டத்துடன் கூடியதாகவும், ஸ்தம்பதோரணத்தைப் போல் சிரமுடையதாகவும் இருந்தால், இதற்கும், ஸ்தம்ப கும்ப லதை என்று பெயராகும். இதை தேவ நிகேதனத்திலும், தேவதைகளில்லாத கிருஹத்திலும், ஹாரத்தில் கல்பிக்கவேண்டும். 83

ஆறு 6, எட்டு 8, பத்து 10, அல்லது பன்னிரண்டு 12, மாத்திரைகள் அகலமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் சரிபாதி நிஷ்கிராந்தமுடையதாகவோ (நிஷ்கிராந்தம் — வெளியில் வந்திருப்பது) மூன்றில் இரண்டு பாகமோ, முக்கால் பாகமோ நிஷ்கிராந்தமாகவும், வட்டமானதுபோலிருப்பதும், மறைந்திருப்பதும், தோரணக்கிரியைப்போல் நீண்டிருப்பதும், கந்தரத்துடன் கூடியதும், அதற்குமேலே சுக

வ்ருத்தஸ்பு²டிதமித்யுக்தம் தத்³தே³வாலயபூ⁴ஷணம் |
தலே தலே ததா² ஸோபாநம் ப்ரயுஞ்ஜீத விசக்ஷண: ||

த்ரிவித⁴ம் தஸ்ய மூலம் து சதுரம் வ்ருத்தமாயதம் |
அத² சதுர்த²ப்ரகாரம் ஸ்யாத் த்ரிக²ண்ட³ம் ஶங்க²மண்ட³லம் ||

ஶங்க²ம் லதாஸமூஹேந ஸமாஹிதம் |
அர்த்³தோ⁴ர்த்⁴வம் கோ³மூத்ர(த்ரம்) க்ரமக்ஷீணம் ப்ரஸித்³த⁴ம் ஶங்க²மண்ட³லம் ||

ஸ்யாத்³வல்லீமண்ட³லம் வ்ருக்ஷாரோஹிவல்லீஸத்³ருஶம் |
அஶ்வபாதோ³பரி ஸ்தி²த்வா ரோஹணம் த³க்ஷிணாங்க்⁴ரிணா ||

ஶிலாந்யா:(ந்யா) ஸ்துதிநாஸ(நாம்) ஸோபாநஸ்ய
விந்யஸ்த:(ஸ்தா) |

நாஸியிலுமேலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருப்பது விருத்த ஸ்புடிதம் என்று பெயருடையதாகும். இது தேவாலயங்களுக்கு அலங்காரமாகும். 85½

சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் சோபானத்தை (படிக்கட்டை) உபயோகிக்கவேண்டும். அதன் அடியானது, சதுரம், விருத்தம், ஆயதம் என்று மூன்று விதமாகும். நான்காவது திரிகண்டம் எனப்படும்.

சங்க மண்டலமானது, கொடிகளின் கூட்டத்துடன் கூடியதாகவும், பாதிக்குமேல் கோமூத்திர (பந்த)த்துடன் கூடியதாகவும், அடியிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். இது பிரஸித்தமான சங்க மண்டலமாகும்.

விருக்ஷத்தின்மேலே படர்ந்திருக்கின்ற கொடியைப் போலிருப்பது, வல்லீமண்டலம் என்று பெயருடையதாகும்.

அசுவ பாதத்திற்கு மேலே இருந்து வலதுகாலா லேறுவதாகும். 89

அஶ்வபாதஸ்ய விஸ்தாரோ த்விகுணாதி சதுர்குணாந்தகம் ॥

ஶயிதவிஸ்தாரபாதார்த்தத்ரிபாதாம்ஶம் து நேத்ரயோ: ।
குட்டிதாநீகபாஹ்யஞ்ச ஸமவர்ணாந்யக்ரமாத் ॥ ௯௧ ॥

ஶயாநபலகவ்யாஸ: ஷோடஶாஷ்டாதஶாங்குல: ।
ஸமுத்ஸேதம் ஷடம்ஶைகமேவம் ஸோபாநகல்பநம் ॥ ௯௨ ॥

ஹஸ்தவ்யாஸம் த்விதண்டம் தத்பாதவ்யாஸம் து பாஹுல்யே ।
ஹஸ்தே யதாபலம் யோக்யம் ஸ்வவஶே ஸ்திதஶாயிநோ: ॥

அதவா பூர்வவத் ஸோபாநம் மாநஹாராதிமாநவஶாத் க்ருத: ।
ரத்நக்லுப்திவிசித்ராங்கம் ஸ்வர்ணாதிஷு து பாஹ்யத: ॥ ௯௩ ॥

சோபானத்தின் விஸ்தாரமானது, துவி (2) தண்டம் முதல் ஸப்த (7) தண்டாந்தமாகும். அசுவ பாதத்தின் விஸ்தாரமானது, துவிகுணம் முதல் சதுர்குணாந்தமாக இருக்க வேண்டும். 90

சயித (படுக்கையான) விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால்பங்கு, நேத்திரோதயத்துடன் முறையே குட்டியானை, கழட்டியானை இவைகளுக்கு சமானமான கண்டங்களாக இருப்பவைகளாகும்.

சயாநபலகத்தின் (படுக்கையான பலகையின்) விஸ்தாரமானது பதினாறு 16, அல்லது பதினெட்டு 18, அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் சமுத்கதமானது (ஒப்புஸமானது) ஆறில் ஒரு பங்காகும். இவ்விதமாக சோபானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 92

ஹஸ்த வியாஸமானது இரண்டு தண்டமாகும். பெரும்பாலும், அதில் கால் பங்கு விஸ்தாரமிருப்பதுமாகும். நன்கு வசமாக நின்றும் படுத்துமிருக்கின்ற ஹஸ்தத்தில் வலுவாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 93

ஸோபாநம் ஸர்வவர்ணாநாம் ப்ராதக்ஷிண்யாரோஹணம் ஶுபம் ।
ப்ரஶஸ்தம் விபரீதம் து விநாஶாய ஹி வை பவேத் ॥ ௯௫ ॥

அதிஷ்டாநாதிரோஹார்த்தம் ஸோபாநம் பார்ஶ்வயோர்முகம் ।
ஹஸ்திஹஸ்தம் அஶ்வபாதபலகாந்தம் ப்ரயோஜயேத் ॥ ௯௬ ॥

ஸோபாநம் தத்யதிஷ்டாநஸ்தம்பப்ரஸ்தரவத் பவேத் ।
ஏவம் விதிவிஶிஷ்டம் து ஸோபாநம் ஸம்பதாம் பதம் ॥

ஏவம் ப்ரோக்தம் ஸோபாநாநாம் ப்ரமாணம்
பாதே ப்ரோக்தம் தோரணம் லக்ஷணம் வக்ஷ்யே ।

சோபானமானது, ஒத்தைப் படையாகவே இருக்க வேண்டும். மண்டபம் முதலியவைகளின் வெளிப்பக்கத்தில் குஹ்யாகுஹ்யவசமாக (தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும்படி) ஒரு பத்தியை வெளியிலிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 94

சகல ஜாதிகளுக்கும், சோபானமானது பிரதக்ஷிணமாக ஏறக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதாகும். அப்படிக்கு இல்லாமல் விபரீதமாக இடமாக இருந்தால், அது விநாசத்திற்கு ஹேதுவாகும். 95

அதிஷ்டானம் முதலியவைகளில் ஏறுவதற்காக சோபானம் (படிக்கட்டு) கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இருபக்கங்களிலும் முகம் (முகப்பு) இருக்கவேண்டும். அசுவபாத பலகாந்தமாக ஹஸ்திஹஸ்தத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 96

அந்த சோபானமானது, அதிஷ்டானம்—ஸ்தம்பம்—பிரஸ்தரம் இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

சோபானமானது, இவ்விதமாக விதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கக் கூடியதாகும். 97

सोपानं तद्भेदमाकारमपि
सयुक्ति योज्यं वास्तुविद्याविधिज्ञः ॥९८॥

नागरं द्राविडं वेसरं च
क्रमेण चैव सत्त्वरजस्तामसम् ।
ब्रह्मक्षत्रविशां चैव त्र्यकास्तु
हरिविधाता हर क्रमदैवाः ॥ ९९ ॥

इति मयमते वास्तुशास्त्रे त्रिभूमिविधानं नाम
एकविंशोऽध्यायः ॥

இவ்விதமாக தைதிலர்களின் வாசஸ்தலத்திற்கு யோக்கியமான தோரணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வாஸ்துவித்தியையின் விதியையறிந்தவன், சோபானம், அதன் பேதம், அதன் உருவம், இவைகளை, யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 98

நாகரம், திராவிடம், வேசரம், என்பவைகள், முறையே சத்துவ குணம், ரஜோகுணம், தமோகுணமுள்ளவைகளாகும். இவைகள், முறையே, பிராம்ஹண—க்ஷத்திரிய—வைசியர்களாகும். இவைகளுக்கு முறையே, விஷ்ணு, பிரம்ஹா—பரமசிவன், இவர்கள் அதிதேவதைகளாவார்கள்.

திரிபூமி விதானம் என்னும்
இருபத்தொன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| த்வாவிம்ஶோऽத்யாய: ||

பஞ்சாங்கம் அத ஹர்ம்யம் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபத: க்ரமாத் |
த்ரிசதுர்தஶஹஸ்தாதி த்வித்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் || 1 ||

ஏகத்வாவிம்ஶதிகம் து வ்யாஸ(ம்) தைர்க்யம் து
பூர்வவத் |
விஸ்தாரோத்ஸேதமாநாப்யாம் ஹர்ம்யாங்காநி வக்ஷ்யதி
ஹர்ம்யகே | 2 ||

த்ரயோதஶகரவ்யாஸமஷ்டதா விபஜேத் ஸமம் |
ஏகாம்ஶம் கூடவிஸ்தாரம் பஞ்ஜராயாமம் (ஶாலம்)
த்விபாகிகம் || 3 ||

ஹாரமந்த்ர பஞ்ஜரவ்யாஸமேகேந த்வ்யம்ஶே து பஞ்ஜராஷ்டயா |

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஐந்து 5, அளவுகளுடன் கூடிய சதுர்பௌமத்தை (நான்கு 4, தலத்துடன் கூடிய விமானத்தை) சுருக்கமாக, முறையே கூறுகிறேன். மூன்று 3, நான்கு 4, பத்து 10, ஹஸ்தம் முதல், இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தம் வீதமாக, இருபத்தொன்று 21, இருபத்திரண்டு 22, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டி வரவேண்டும். இது விமானத்தின் அகலமாகும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதேயாகும். விஸ்தாரம், உயரம் இவ்விரண்டுகளின் மானத்தினுலே ஹர்மியத்தின் பாகங்களைக் கூறுகிறேன். 2

பதிமூன்று 13, ஹஸ்த விஸ்தாரத்தை, எட்டு 8, சமபாகமாக பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (அந்த பாகங்களில்) ஒரு 1, அம்சம் கூட விஸ்தாரம், சாலாமானம் இரண்டு 2, அம்சம், ஒரு 1, பாகம், பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம், (என்று கொள்ளவேண்டும்.)

அதற்குமேலே (இரண்டாவது தலத்தில்) அதன்

प्रांश्वेवं सहासाश्रा सर्वाणां चाव्ययद्धि ||

ऊर्ध्वे षडंशहारिके हारप्रकं कूटस्य विस्तरः ।
द्विभागं कोष्ठकायामं नीडं प्रा(हा)रार्धविष्कृते ||

तदूर्ध्वे त्र्यंशहारेंशं मध्ये दण्डेन निर्गमः ।
उच्छ्रेयं विभजेद्विद्वान् नवत्रिंशति संख्यया ||

सार्धद्व्यंशमधिष्ठानं पञ्चांशं पाददैर्घ्यकम् ।
तदर्धं प्रस्तरोच्चं स्यात् त्रिपादार्धांशकम् ||

ऊर्ध्वे सार्धद्व्यंशि कोच्छ्रयं सपादद्व्यंशकम् ।
जंघा तत् त्रिषण्णां चोर्ध्वे द्व्यंशेन
प्रस्तरोदयम् || ८ ||

அகலத்தை எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே, ஸபை, சாலை, பஞ்ஜரம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே (மூன்ருவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை) ஆறு 6, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். இரண்டு 2, பாகம் கோஷ்டக நீளமாகும். அரை ½, பாகம் நீட விஸ்தாரமாகும். 5

அதற்குமேலே, (நான்காவது தலத்தில்) மூன்றில் ஒரு 1, பாகம், மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமாகும். 5½

வித்துவானுக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை முப்பத்தொன்பது 39, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த 39, பாகங்களில், இரண்டரை 2½ பாகம், அதிஷ்டானம், பாதத்தின் உயரம் ஐந்து 5, பாகம் அதில் பாதி (இரண்டரை 2½) பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரம்.

[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௰ ॥

𑌰𑌵𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵(𑌵𑍇𑌦)𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

ஊர்துவபூமியின் அங்கிரி (பாதம்)யின் உயரம் நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, பாகம், மஞ்சத்தின் உயரம், இரண்டேகால் $2\frac{1}{4}$, அம்சம், ஐங்கை அதைப்போலிரண்டு பங்கு, $4\frac{1}{2}$ பாகம் உயரம்.

அதற்குமேலே இரண்டு 2, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். மேலே ஸ்தம்பத்தின் உயரம் நாலேகால் $4\frac{1}{4}$, பாகம். மூன்று 3, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். கால் $\frac{1}{4}$ பாகம் வேதிகையின் உயரம். களத்தின் உயரம் இரண்டு 2, பாகம். சிரோபாகம் நாலரை $4\frac{1}{2}$, பாகம், மீதியுள்ள (ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$) பாகமானது சிகையின் உயரம். என்று இவ்விதமாக உயரத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். [$2\frac{1}{2} + 5 + 2\frac{1}{2} + 4\frac{3}{4} + 2\frac{1}{4} + 4\frac{1}{2} + 2 + 4\frac{1}{4} + 3 + \frac{1}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} = 39$] இந்த விமானத்தின் ஆகிருதியானது, சதுரசிரமாகும். 10

இதில் பன்னிரண்டு, 12, சௌஷ்டிகம், பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம், பன்னிரண்டு 12, பஞ்சரம், இருக்கவேண்டும். சிகரத்தில் தேவ (வேத—நான்கு) நாசிகளிருக்கவேண்டும். அல்பநாசியினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 11

நாசிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்வஸ்திகாகாரத்

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௨

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾
  𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌭𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌭𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌂
  𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌃
  𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂
  𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥

துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் தலத்தின் கீழே ஸ்தம்பாலங்காரம், தோரணங்களுடனிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். இந்த ஹர்மியத்திற்கு, (விமானத்திற்கு) ஸுபத்திரகம், என்று பெயர். 12½

கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் சகலமும் முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். நடுவில் நடுவில், சிரஸ்ஸானது மண்டலத்தைப்போலிருக்க வேண்டும். சபைகளின் சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அளவுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 13½

சேஷமான ஆவாசபிண்டியானது, மூன்று 3, அம்சங்களினாலே சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்கு வெளிப் பக்கத்தில் அந்தரஹாரமானது, அதற்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், பாதம், வேதி, இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இதற்கு சுஹிருஷ்டம் ஸ்ரீவிசாலம் என்றுபெயர். 14

பஞ்சதஶகரவ்யாஸம் நவதா விபஜேத் க்ரமாத் ||௧௫||

கர்ப்பகேஹம் த்ரிபாகைகம் (பாகம் து) க்ருஹபிண்டி-ஸ்த்வம்ஶகம் ।
அம்ஶேந பரிதோலிந்தம் பக்ஷஹர்ம்யம் ததாம்ஶகம் ||

ஸபாஶாலா ததா நீடம் பாகைஸ்த்ரிபிஸ்த்ரிபிர்விஸ்தராத் ।
விஸ்தாரத்ரிகுணாயாமாஸ்தே வ்யாஸஸமநிர்கமா: || ௧௭ ||

பாகேந சைவ ஶாலாநாஸீ மத்யஸ்தா விநிர்கதா ।
ஸபாகோஷ்ட(க)நீடாநாம் மத்யே சார்த்த ஹாரகம் ||௧௮||

ததூர்த்வே த்விதலே ஹர்ம்யே விபஜேத் அஷ்டாம்ஶகம் ।
கோஷ்டகஸ்ய து விஸ்தாரம் தத்வை த்விகுணாயதம் ||௧௯||

(நான்கு தலங்களுடன் கூடிய விமானத்தில்) பதினைந்து 15, கரம் அகலத்தை, ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் முறையே, கர்பகிருஹம் மூன்று 3, பாகம். கிருஹபிண்டி ஒரு 1, பாகம். சுற்றிலும் அளிந்தம் ஒரு 1, அம்சம். கண்ட ஹர்மியம் ஒரு 1, அம்சம். சபை, சாலை, நீடம், இவைகள் ஒவ்வொரு 3 அம்சமாகும். இவைகள் விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று 3, பங்கு உயர மிருக்கவேண்டும். அதன் அகலத்திற்கு சமமான நிர்கம முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். சாலாமத்தியில் ஒருபாகம் நிர்கமத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சபை, கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் மத்தியில் அரை ½ பாகம் ஹாரமிருக்கவேண்டும். 18

அதற்குமேலே, (இரண்டாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை எட்டு 8, பாகமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, அம்சம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டம், இவைகள் இருமடங்கு உயரமுள்ளவை

கூடஶாலாந்தரே நீடமேகாம்ஶேந பரிகல்பயேத் ।
ததூர்த்வே ஷட்விஸ்தாரே து கூடமேகாம்ஶேந கோஷ்டகம் ॥

விஸ்தாரத்விகுணாயாமோச்ச்ராயஸ்து பஞ்ஜரம் ।
மத்யே து ஹஸ்தே அர்த்தாம்ஶேந மத்யே து நீடம் நிர்மிதம் ॥

அஷ்டாஶ்ரம் கர்ணகூடம் ஸ்யாத் கோஷ்டகம் க்ருகரீக்ருதம் ।
மஹாஶிகரமஷ்டாஶ்ரமஷ்டநாஸ்யா விபூஷிதம் ॥ ௨௨ ॥

கூடகோஷ்டகநீடாநாம் ஸங்க்யாயாம் பூர்வவத்ஸ்திதி: ।
உத்ஸேதாயாமஸம்பந்நம் ச பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ॥

களாக இருக்கவேண்டும். கூடம், சாலை, இவைகளின் மத்தியில், நீடமானது ஒரு 1, பாகமிருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். 19½

அதற்குமேலே, (மூன்றாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை ஆறு 6, பாகங்களாகக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, பாகம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டமாகும். இவைகள், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். இவைகளின் நடுவில் நீடம் அரை ½ பாகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மேலேயுள்ள நான்காவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை நான்கு 4, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டமானது நிர்கமத்துடன் இருக்க வேண்டும். கர்ண கூடமானது அஷ்ட (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கிருகரீகிருதமாக இருக்க வேண்டும். மஹாசிகரமானது அஷ்டாசிரமாகவும் அஷ்ட (8) நாசிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் எண்ணிக்கையானது, முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாகும். இதன் உயரத்தையும் முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவே கொள்ள

[illegible] |
[illegible] ||உச||

[illegible] |
[illegible] || உரு ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||உஎ||

[illegible] |

வேண்டும். தேவர்களுக்கான இந்த நான்கு 4, தலங்களுடன் கூடிய விமானத்திற்கு, பத்ரகோஷ்டம், என்றுபெயர். 23½

பதினேழு 17, முழம் அகலத்தை, பத்து 10, பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் நாடீ கிருஹமானது நான்கு 4, பாகமாகும். அந்தாரிகை ஒரு 1, பாகமாகும். அளிந்தமானது ஒரு 1, அம்சமாகும். சுற்றிலும் ஒரு 1, அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் அகலம், ஒரு 1, அம்சமாகும். [4 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 = 10] கோஷ்டத்தின் உயரமானது இரண்டு 2, பங்காகும். மீதமுள்ளது பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும். 26

ஜலஸ்தலத்தைவிட்டு, மேலே (முதல் தலத்திற்கு மேலே இரண்டாவது தலத்தில்) அகலத்தை எட்டு 8, பங்குகளாக வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம், கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டமானது, இரண்டு பங்கு உயரமாக இருக்கவேண்டும். ஹாரத்தின் மத்தியில் லம்ப பஞ்ஜரம், ஒரு 1, பாகம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 27½

तदूर्ध्वे षड्भागे तु भागं सौष्ठिकविस्तृतम् ॥

द्विभागं कोष्ठकायामं हारायां क्षुद्रपञ्जरम् ।
तदूर्ध्वे तु त्रिभागेन मध्ये दण्डेन निर्गमम् ॥

अधिष्ठानं चतुरश्रं गलमष्टाश्रमस्तकम् ।
द्वादशकोष्ठकं तावत् सौष्ठिकं चाष्टपञ्जरम् ॥

षोडशपञ्जराष्टौ हि क्षुद्रनीडं द्विरष्टकम् ।
सनासिकसमायुक्तं कोष्ठकं किञ्चिदुन्नतम् ॥ ३१ ॥

नानामसूरकस्तम्भवेदीजालकतोरणम् ।
नानालङ्कारसंयुक்தं नानाशिल्पैर्विचित्रितम् ॥

அதற்குமேலே (மூன்றாவது தலத்தில்) அதன் அகலத்தை ஆறு 6, பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் சௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டத்தின் உயரம், இரண்டு 2, பங்காகும். ஹாரத்தில் க்ஷுத்திர பஞ்ஜரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 28½

அதற்குமேலே (நான்காவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை மூன்று பங்குகளாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமம் இருக்கவேண்டும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். களம், மஸ்தகம், இவைகள், அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம். அவ்வளவு (12) சௌஷ்டிகம். எட்டு 8, பஞ்ஜரம். க்ஷுத்திர நீடம் பதினாறு 16, எட்டு 8, களநாசிகளுடன் கூடிய கோஷ்டமானது, சிறிது உயரமாக இருக்கவேண்டும். 31

நானாவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதி, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பற்பல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஸோபபீடமதிஷ்டாநம் கேவலம் வா மஸூரகம் ।
ஸ்வஸ்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாபிரலங்க்ருதம் ॥ ௩௩ ॥

பூர்வவத் துங்கமாநம் ஸ்யாத் தந்நாம்நா ஜயாவஹம் ।
நவபங்க்திகரவ்யாஸே தஶபாகவிபாஜிதே ॥ ௩௪ ॥

கர்ப்பகேஹம் சதுர்ப்பாகம் க்ருஹபிண்டீ த்வம்ஶகே ।
அந்தாரமம்ஶமம்ஶேந பரித: கண்டஹர்ம்யகம் ॥ ௩௫ ॥

கூடகோஷ்டகநீடாநாம் தாரமம்ஶேந யோஜயேத் ।
கோஷ்டகம் த்விகுணாயாமம் ஹாரா பாகஸமந்விதா ॥ ௩௬ ॥

பஞ்சாம்ஶே ஸ்தம்பிகாவ்யாஸே மத்யே த்வம்ஶேந விஸ்தரம் ।

பற்பலவிதமான சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 32

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாகவும் இருப்பதாகும். ஸ்வஸ்திக வடிவமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாஸிகைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்தின் உயரத்தை, முன்பு கூறியுள்ளபடியே பாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும் இதற்கு ஜயாவஹம், என்றுபெயர். 33½

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) கரம் அகலத்தை பத்து (10) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், கர்பகிருஹம் நான்கு (4) பாகம். ஒரு (1) அம்சம், கிருஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சமாகும். சுற்றிலும் கண்டஹர்மியம் ஒரு (1) அம்சமாகும். கூடம் கோஷ்டம், நீடம் இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். ஹாரம், ஒரு (1) பாக அளவுடன் கூடியதாகும். 35

ஸைகபாதவிநிஷ்க்ராந்தயுக்மஸ்தம்பஸமன்விதம் || ௩௭ ||

ஸோபபீடமதிஷ்டானம் ஸமஞ்சம் ஸவிதர்திகம் |
ஸகந்தரஶிரோயுக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் || ௩௮ ||

பாதுகோத்தரயோர்மத்யே நவாம்ஶேனோபபீடகம் |
மஸூரகம் த்விபாகோச்சம் த்விகுணம் ஸ்தம்பமிஷ்யதே ||

ஸார்த்தாம்ஶம் ப்ரஸ்தரோச்சம் ஸ்யாதர்த்தாம்ஶம் வேதிகோதயம் |
உத்தராதிகபோதாந்தம் கலோதயமிதீரிதம் || ௪௦ ||

பஞ்சராக்ருதிஸம்யுக்தம் கபோதாத்து விநிர்கதம் |
யதாஶோபம் யதாயுக்தி ததா பக்திஸமன்விதம் || ௪௧ ||

பஞ்சாம்சமான சௌஷ்டிக வியாஸத்தில் மத்தியில் இரண்டு (2) அம்சம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும். ஒரு (1) பாகம் விநிஷ்கிராந்தத்துடன் கூடிய யுக்ம ஸ்தம்பத்துடன் [இரட்டைத்தூணுடன்] கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 37

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். மஞ்சத்துடனும் விதர்திகத்துடனும் இருக்கவேண்டும். கந்தரத்துடன் கூடிய சிரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 38

பாதுகம் உத்தரம் இவைகளின் மத்தியல் உபபீடமானது, ஒன்பது 9), அம்சமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மசூரகமானது, இரண்டுபாகம் உயரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மசூரகத்தைப் போல் இரண்டு (2) பங்கு உயரமுள்ளதாகும். பிரஸ்தரத்தின் உயரமானது, ஒன்னரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சமாகும். வேதிகையின் உயரம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சமாகும். உத்தரம் முதல் கபோதம் வரையில், களோதயமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கபோதத்திலிருந்து விநிர்கதமான பஞ்ஜராகிருதி

கபோதபஞ்ஜரம் மத்⁴யே ப்ராஸாதே ஸார்வதே³ஶிகே ।
ஹாராயாம் வா ஶாலாயாம் மத்⁴யே மத்⁴யே து யோஜயேத் ॥

கூடகோஷ்டநீட³ம் ச அந்தரப்ரஸ்தராந்விதம் ।
ஜலஸ்த²லம் விஹாயோர்த்⁴வபூ⁴மாவஷ்டாம்ஶ ஸௌஷ்டிகம் ॥

த்³விபா⁴க³ம் கோஷ்டகாயாமம் தயோர்மத்⁴யே து பஞ்ஜரம் ।
ததூ³ர்த்⁴வே ஷட்³பா⁴க³ம் து ஸௌஷ்டிகோஷ்டம் து
பூர்வவத் ॥ ௪௪ ॥

விஜயஸ்ய யதா² ப்ரோக்தம் ததூ³ர்த்⁴வே து யோஜயேத் ।
கூடகோஷ்டாதி³ஸம்யுக்தம் பூர்வவச்ச விதீ⁴யதே ॥

யுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அழகாகவும் யுக்தியுடனும் கல்பிக்கப்பட்ட சக்தி துவஜத்துடனிருக்கவேண்டும். இந்த கபோத பஞ்சரமானது சகல தேசங்களிலுமுள்ள பிராசாதத்தில், ஹாரத்திலாவது, சாலையிலாவது, நடுவெ நடுவில் சேர்க்கவேண்டும். 42

கூடம், கோஷ்டம், நீடம் அந்தரபிரஸ்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஊர்த்துவ பூமியில், ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி எட்டு (8) அம்சம், சௌஷ்டிகாரந்ரம். கோஷ்டகத்தின் உயரம், (அகலத்தின்) இரு பங்காகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தியில், பஞ்சரமிருக்கவேண்டும். 43½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தை ஆறு (6), பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், சௌஷ்டிகம், கோஷ்டம், இவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். 44

அதற்கு மேல்தலத்தில், விஜய விமானத்திற்கு கூறியிருப்பதைப் போலவே, மீதமுள்ளவைகளைக் கல்பித்துக்

ஷோட₃ஶம் ஶிரஸ்யாத் நாஸீநாம் ஸஹ கூடகை: ।
ததே₃வாந்யாலங்காரம் பா₄ருண்யேஷு ஸஹகை: ॥ ௪௬

வ்ருத்தக்₃ரீவாஶிரோயுக்தம் தஜ்ஞாஸ்து மநோஹரம் ।
ததே₃வாந்யாலங்காரம் வேதா₃ஸ்ரம் கந்த₄ரம் ஶிர: ॥ ௪௭ ॥

நாநாமஸூரகஸ்தம்ப₄வேதிகாதி₃யுதம் த்வித₃ம் ।
நாம்நாவந்திகமித்யுக்தம் பரமேஶஸ்ய சோத்தமம் ॥ ௪௮ ॥

ஏகவிம்ஶதிஹஸ்தே து விஸ்தாரே வேத₃பா₄க₃த:
யுக்₃மாம்ஶகம் ப₃ஹிர்பி₄த்தி ஶ்ரீஹர்ம்யே ஸ்ம்ருதிபா₄க₃த: ।
காநாரம் ப₃ஹிர்பி₄த்தாம்ஶகம் மஹாரம்
கூடம் த்₃வீஶம் கோஷ்ட₂கம் பாதா₃ரம் ॥ ௪௯ ॥

கொள்ளவேண்டும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களும், முன்பு கூறியுள்ள எண்ணிக்கையுள்ளதே யாகும். பதினாறு (16) மஹா நீடங்களிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு பத்ரகூடகம் என்று பெயர். 45½

அதுவே வேறு அலங்காரமுடையதும், சாலமத்தியில் பத்ரகத்துடன் கூடியதும், வட்ட வடிவமான கிரீவை சிரத்துடன் கூடியதுமாக இருந்தால், இதற்கு மனோகரம் என்று பெயர்.

அதுவே, வேறு விதமான அலங்காரமுடையதும், கந்தரம், சிரஸ், இவைகள் சதுரசிரமாக இருப்பதும் நானு விதமான மசூரகஸ்தம்பம், வேதிகை முதலிய அலங்காரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, அவந்திகம் என்று பெயர். இவ்விதமிருப்பது பரமேசுவரனுடைய உத்தமமான ஆலயமாகும். 48

இருபத்தொன்று (21) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமுள்ள விமானத்தில், நான்கு அம்சம் தாளி, ஒன்பது (9) அம்சத்

ஶாலாயதம் த்³விகு³ணமம்ஶகஹாரஹாரம்
வாதாயநைஶ்ச மகரதோரணகைர்விசித்ரம் ।
த்யக்த்வா ஜலஸ்த²லமுபர்யபி அஷ்டபா⁴கே³
கூடம் ச நீட³ஸ்ய கோஷ்ட²கமம்ஶததா² ॥ ௫௰ ॥

ஶாலாயதம் த்³விகு³ணமூர்த்⁴வதலே ஷட³ம்ஶே
ஸௌஷ்ட்யம்ஶமம்ஶவிபுலம் த்³விகு³ணாயதம் ஸ்யாத் ।
கோஷ்ட²ம் ச நீட³விபுலம் ஹி தது³ச்சமாநம்
சோர்த்⁴வம் யுகா³ம்ஶி (ஶ) த்³வயத்³வ்யம்ஶகமத்⁴யப⁴த்³ரம் ॥

தில் ஒரு (1) அம்சம் சுற்றிலும் கிரஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சம், அங்கஹாரம் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகும். 49

சாலையின் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்காகும். ஹாரமானது ஒரு (1) அம்சமாகும். வாதாயநங்கள், (ஜன்னல்கள்) மகரதோரணங்கள் இவைகளினாலே அலங்காரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி, மேல் தலத்தில் எட்டு (8) பாகங்களில் கூடம், நீடம், கோஷ்டம், இவைகள், ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும்.

மேலே விஸ்தாரத்தை ஆறு (6) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் சாலா விஸ்தாரம் ஒரு (1) பங்கு; உயரம் இரண்டு (2) பங்காம். சௌஷ்டியின் அகலம் ஒரு (1) அம்சமாகும். அதன் உயரம், அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்காகும். கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது, (சௌஷ்டியின்) உயரத்தில் சரிபாதியளவாகும்.

மேலேயுள்ள தலத்தில், அகலத்தை நான்கு பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் மத்திய பத்திரமாகும். (51)

ததூ³ர்த்⁴வே நிர்க³மோபேதம் ப⁴த்³ரநீட³ம்
ஸார்த⁴ம் த்³விதண்ட³விஸ்தாரம் ப⁴த்³ரநாஸிகம் ச ।
வ்ருத்தம் ஹி கந்த⁴ரவிதர்தி³கமஸ்தகம் ஸ்யாத்
சதஸ்ரோ மஹாநாஸிகா ஹ்ரஸ்வாஸ்த்வஷ்டௌ ॥ ௫௨ ॥

கூடம் ச நீட³கோஷ்ட²கோந்நதம் ஸ்யாத்
ஆத்³யே தலே தத³பி மத்⁴யமஞ்ஜயுக்தம் ।
ஶாலோந்நதம் ஹ்யுபரி சோந்நதமுச்சகூடம்
வ்ருத்தம் து வஸுபட்டஶிரஸ்கமேவ ॥ ௫௩ ॥

வேதாஸ்ரகூடஶிகரம் ஹ்யஸ்ய ஸகூடம்
நாஸாஶ்ச கம் ஹ்ரஸ்வாதி⁴வேத³விஹீநப³ந்த⁴ம் ।

அதற்குமேலே, தண்டத்துடன் நிர்கமம், பத்திர நீடம் இவைகளிருக்கவேண்டும். பத்திர நீடத்தின் அகலமானது ஒன்னரை ($1\frac{1}{2}$) அல்லது இரண்டு (2) பங்காகும். கள நாஸிகையுடனிருக்கவேண்டும்.

கந்தரம், விதர்திகம், மஸ்தகம், இவைகள் வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். பெரிதான நாசிகள் நான்கும் சிறிய நாசிகள் எட்டும் இருக்கவேண்டும். 52

கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். முதல் தலத்தில், அதுவும் மத்திய மஞ்சத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள சாலையானது உயர்ந்திருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள கூடமானது, உயரமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் எட்டு (8) பட்டங்களுடன் கூடியதான சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 53

கூடத்துடன் கூடிய சிகரமானது, நாச்சதுரமாக இருக்க வேண்டும். அடித்தலத்தில் அல்ப நாசிகளிருக்கவேண்டும், மேலே வேத (4) விஹீநமான பந்தமுள்ளதாக இருக்க

[illegible]
[illegible] ॥ ௫௪ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௫௫ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௫௬ ॥

[illegible]
[illegible] ।

வேண்டும். நாநாவிதமான மசூரகங்கள், பெரிதான பாதங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு, ஸுகாலஹ் என்று பெயர். இது தேவதைகளுக்கு யோக்கியமான விமானமாகும். 54

விமானத்தின் உயரத்தை நாற்பத்தெட்டு 48 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டே முக்கால் $2\frac{3}{4}$, ஐந்தரை $5\frac{1}{2}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஐந்து 5, ஒன்று 1, இரண்டு 2, நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, இரண்டு 2, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$, ஒன்று 1, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, இரண்டு 2, அம்சங்கள், * [$2\frac{3}{4} + 5\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 1\frac{1}{4} + 2\frac{1}{2} + 5 + 1 + 2 + 4\frac{3}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{3}{4} + 1 + 1\frac{1}{2} + 2 = 40$] முறையே, குட்டிமம், சரணம், மஞ்சம், பாதம், பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், அங்கிரி,

---

* $6 \times 8 = 48$. அம்சத்தில் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் அம்சங்களை கூட்டினால் 40. தான் இருக்கின்றது.

பஞ்சபௌமம் சதுர்விம்ஶத் ப்ரமுகே
தத்³வத்ஸர்வத்ர ஹிரண்யேந் த்⁴யாம்ஶகை: || ௫௭ ||

உத்³த்⁴யே தலய: ஷட்³பி⁴: பாதா³ம் ஶம்ஶம் த்ரிகம் தலம் ।
ஷட்³பௌ⁴மே மஞ்சிஷ்டம் தாராபா⁴க³ம் ததா² ப⁴வேத் || ௫௮ ||

தலய: ஸார்த⁴ஷட்³பா⁴கை³: ஸ்தம்ப⁴ம் பாதா³த⁴மைகை: ।
ஸ்தம்ப⁴ம் மஸூரகம் கல்பேத் தாரே த்ரயோவிம்ஶபா⁴க³த: ||

ஸப்தபௌ⁴மமிதம் ஸர்வதே³ஶிகம் ஸார்வதே³ஶிகம் ।
தலயோ: ஸப்தபி⁴: ஸார்த⁴ம் பாதா³ம்ஶை: ஸ்தம்ப⁴குட்டிமம் ||

பா⁴கை³ர்நவபி⁴ஸ்தாரே ஸ்தம்ப⁴ ஸதே ப⁴வேத்³ பூ⁴மிகை: ।

பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், வேதி, கந்தரம, சிகரம், கும்பம், இவைகளாம்.

பஞ்சபௌமமானது (அகலத்தில்) இருபத்திநான்கு 24, அம்சங்களையுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[ஷட்தல விமானத்தில் பஞ்சதலத்திற்கு] கீழே ஆறு 6, அம்சங்களில் பாதமும், மூன்று 3, அம்சங்களில் தலமும் இருக்கவேண்டும். அதன் அகலம் பஞ்சபௌமத்திற்குக் கூறியிருப்பதைப்போலவேயாகும். 58

அதற்குக்கீழே ஆறரை 6½, அம்சங்களினாலே ஸ்தம்பத்தையும், மூனேகால் 3¼, பாகங்களினாலே மசூரகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது இருபத்திமூன்று 23, பாகங்களாகும். இது சப்தபௌமமாகும். (ஏழுதலம்) சார்வதேசிகவிமானமாகும். 59½

அதற்குககீழே, ஏழு 7, அம்சம் ஸ்தம்பமும், மூணரை 3½, பாகம் குட்டிமமும், கல்பிக்கவேண்டும். இதன் (அகலமானது) ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12,

ஏவம் பௌமம் ஷடங்கவித்ஸர்வம் ப்ராஜ்ஞா உதீரிதா: ||

தததஸ்ஸார்தஸப்தாம்ஶை: ஸ்தம்பம் பாதோநவேதாம்ஶகை: |
ஸ்தலம் ச தஸ்ய கல்பயேத் தாராம்ஶம் தத்ர
பூர்வவத் || ௬௨ ||

ஏவம் நவதலம் ப்ரோக்தம் தஶபௌமமதோச்யதே |
ததோஷ்டாம்ஶேந பாதம் வேதைர்மஸூரகம் பவேத் ||

தாரம் பூர்வோக்தமாநேந சதுர்தஶாம்ஶமேவ வா |
ததத: ஸார்தவஸ்வம்ஶை: ஸபாதயுக்மஸூரிகே ||

ஸ்தம்பம் மஸூரகம் கல்பயேத் தாரம் பஞ்சதஶகை: |
ததா ஷோடஶமாநேந ஸப்ததஶாம்ஶகைர்வா ||

அல்லது பதிமூன்று 13, அம்சமாகும். மேதாவிகளான முனீசுவரர்கள் அஷ்டபௌமத்தை இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்.

அதற்குக்கீழே, ஏழரை 7½, அம்சம் ஸ்தம்பம், மூணே முக்கால் 3¾, அம்சம் தலம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலத்தில் அம்சம், முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே ஆகும். இவ்விதமாக நவதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 62

இனி தசதல விமானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (நவதலத்திற்கு)க்கீழே, எட்டு 8, பாகம் பாதம், நான்கு 4, பாகம் மசூரகம், இவைகள் இருக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, அல்லது பதினான்கு 14, பாகங்களாகும்.

அதற்குக்கீழே, எட்டரை 8½ பாகம், ஸ்தம்பம், நாலேகால் 4¼, பாகம், மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமானது, பதினைந்து 15, பதினாறு

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

16, அல்லது பதினேழு 17, அம்சமாகும். இது ஏகாதச தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

இனி, துவாதசதலத்திற்கு யோக்கியமான (துவாதச தலத்தின்) மானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (ஏகாதச தலத்திற்கு)க்கீழே, ஒன்பது 9, அம்சம் ஸ்தம்பம், நாலரை 4½, அம்சம் மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமான பதினாறு 16, பாகம் முதல், இருபத்து நான்கு 24, அம்சம்வரையில் கல்பிப்பதாகும். 66½

கிரஹபிண்டி, அளிந்திரம், ஹாரம், இவைகள், கர்ப கிருஹத்திற்கு வெளியில், முறையே ஹர்மியத்தின் எல்லை யானது எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு பாகம் இருக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு அம்சமிருப்பதாகும். கிருஹமானது முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களினுலிருப்பதுமாகும். 68

அல்லது அளிந்திரமானது, ஒன்னரை 1½ அம்ச மிருக்கவேண்டும். மீதமுள்ளதை குட்டியத்தில் சேர்க்க

षट्कर्ण्यं वर्णसाम्येन बहिः कूटादिशोभितम्।
कूटं कोष्ठं च नीडं च क्षुद्रेभतुण्डकम्॥

यथा शोभासमुत्करं तथा युञ्जीत बुद्धिमान्।
युग्महस्तैरयुग्मैर्वा योजयेद्विचक्षणः ॥७१॥

युग्मांशे द्व्यंशकं वापि कूटव्यासं द्विरायतम्।
शालायाश्चतुरंशे वा युग्मे युग्मांशकल्पितः॥

नानाभागैरलङ्कारैः प्रवदन्त्यन्ये मुनीश्वराः।
तथा वा तत्र युञ्जीयाच्छिल्पिज्ञः शिल्पिबुद्धिमान्॥

வேண்டும். சிலர், துவாதச தலத்தில், இருபத்தேழு 27, பாகங்களினாலே கூறுகிறார்கள். 69

குட்யம் 6, இருக்கவேண்டும். அவைகளில் ஐந்து 5, அளிந்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். வெளியில் கூடாதிகளுடன் சோபிக்கவேண்டும் கூடம், கோஷ்டம், நீடம், க்ஷுத்திரசாலை, இபதுண்டம் (யானைமுகம்) இவைகளை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக அமைக்கவேண்டும். புத்திமானாக இருப்பவன் இரட்டைப்படை, ஒத்தைப்படை ஹஸ்தங்களினாலே சேர்த்துக் கல்பிக்கவேண்டும். 71

யுக்மாம்சத்தில் இரண்டு 2, அம்சமாவது, கூட விஸ்தாரம் இருப்பதாகும். அதன் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது சாலையின் நான்கில் ஒரு பாகத்தினலாவது இருப்பதாகும். இரட்டைப் படையாக இருந்தால் இரட்டைப் படையான அம்சங்களினால் இருக்கவேண்டும் என்பதையறிந்துகொள்ள வேண்டும். 72

மற்ற முனீசுவரர்கள், பற்பல விதமான பாகங்களினாலே அலங்காரங்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். சில்பிகளில்

தலேசைகம் ஸமேத் க்ராஸம் ஸம்பூர்ணஹர்ம்யம் அதஸ்ஸ்ததே |
த்விதலம் பஞ்சஷட்ஸப்த ஸம்சேஷ்வேவ விதீயதே || ௭௪ ||

த்ரிதலம் அஷ்டபூமௌ து நவஸ்வம்சதலே ததா |
பஞ்சபௌமம் சதுர்பௌமம் த்வாதசைகாதசே தலே ||

ஆதித: கூடகோஷ்டாதீன் ய: கல்பம் ஸம்யகிச்சதி |
தலே தலே விபாகாம்ஸ்து யதாயுக்த்யா ப்ரயோஜயேத் ||

கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் உபர்யுபரி பூர்வவத் |
கூடகோஷ்டகநீடாத்யை: ஹாரைராவ்ருதா யதோதிதா ||

ஸமயோசித புத்தியுள்ளவன், அந்த முனிவர்கள் கூறி இருப்பதைப் போலவாவது கல்பிப்பதாகும். 73

சதுஸ்தலத்தில் கண்ட ஹர்மியமாகும். ஒரு தலம் கிராசமாகும் [நன்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாமலிருப்பதாகும்.] ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, (அம்சங்களுள்ள) பூமி (பூமி—அம்சம்) களில்தான், துவிதலம், விதிக்கப்படுகின்றது.

அஷ்டபூமம், நவதலம், தசதலம், இவைகளில் திரிதலமாகும். பூமம், தலம், இவைகளுக்கு அம்சம் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

பன்னிரண்டு 12, பதினொரு 11, தலத்தில், பஞ்சபௌமம், சதுர்பௌமம், இவைகளாம். 75

யாதொருவன் அடியிலிருந்து, கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை நன்கு கல்பிக்க விரும்புகின்றானோ, அவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் விபாகங்களை யுக்தியுடன் உபயோகிக்கவேண்டும். 76

மேலே மேலே, (ஒவ்வொரு தலத்திலும்) கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களையும், முன்பு இருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

[illegible] भवेत् ।
द्वितलाद्येवं यावद्द्वादशतलान्ततः ॥७८॥

कर्णे मध्ये तयोर्मध्ये कूटं कोष्ठं च पञ्जरम् ।
कर्तव्यं मानसूत्रात्तु तेषां निर्गममुच्यते ॥

स्वव्यासार्धं तदर्धार्धं दण्डं वा (द्वि त्रि)
त्रिदण्डकम् ।
अन्तर्विन्यासदेशं तु मानसूत्रं न योजयेत् ॥

ऋजुसूत्रप्रमाणाङ्गं तन्मध्ये विस्तारं वदेत् ।
तस्मात् कूटादिसंस्थानं मानसूत्राद्बहि-
र्भवेत् ॥ ௮௧ ॥

விமானமானது, கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் பேதங்களினாலே, முன்பு, எவ்விதப்பெயர் உடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே பெயரையுடையதாகும். இரண்டு 2, தலம் முதல், பன்னிரண்டு 12, தலம் வரையில், (பெயர்களை) இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும். 78

கர்ணம், மத்தியம், இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில், கூடம், கோஷ்டம், பஞ்ஜரம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவைகளை மான சூத்திரத்தைக் கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு, நிர்கமம் கூறப்படுகிறது. [நிர்கமம் – விமானத்திற்கு வெளியில் இருப்பதால், நிர்கமம் என்று பெயர்.] 79

தன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி, அவ்விதமே பாதியில் பாதி ¼ பங்க்தி, ஒரு 1, தண்டம், இரண்டு 2, தண்டம், அல்லது மூன்று 3, தண்டம், அந்தர்விந்யாச தேசமாகும். [உள்பக்கத்தில் வேலைப்பாடுகள் செய்யக்கூடிய இடமாகும்.] இதில் மானசூத்திரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. ருஜு சூத்திரத்தையே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || [illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || [illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

பங்கப்பட்டால் ஆபத்துகளுக்கு இடமாகும். ஆகையால், கூடம் முதலிய சகல அங்கமும் மான சூத்திரத்திற்கு வெளியில் இருக்கவேண்டும். 81

ஸ்தூபியுடன் கூடிய சிரஸ்ஸானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், ஷோடசாசிரம், அல்லது விர்துலமாக இருக்க வேண்டும் கூடமானது, கர்ணத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும். கோஷ்டமானது, மத்திய நாஸியுடன் கூடியதாகவும், அர்த்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், சக்தி துவஜத்துடன் கூடியதாகவும், அநேகம் ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியிலிருக்கவேண்டும். 83½

சாலாகாரமானது, ஒவ்வொரு முகத்திலும், பின் பக்கத்தில், யானையின் முதுகைப்போலிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், இவைகளின் மத்தியில், பஞ்ஜரம் இருக்க வேண்டுமென்று புத்திமான்கள் கூறி இருக்கிறார்கள்.

அதுவே, பக்கவாட்டில் முகமுடையதான ஹஸ்திதுண்டமாகவும், அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாக இருப்பது, விரும்பத் தக்கதாகும். கர்ணம், கூடத்துடன் கூடிய இதே, ஜாதிக்

[illegible] |
[illegible] || ௮௭ ||

[illegible] |
[illegible] || ௮௮ ||

[illegible] |
[illegible] || ௮௯ ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || ௯௧ ||

கிரமமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கூடமத்தியம், கர்ணகோஷ்டமத்தியம், இவைகளில், க்ஷுத்ரகோஷ்டாதிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மத்தியில், பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாய் தாழ்வாகவோ, மேடாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விகல்ப விமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகள் கலந்திருந்தால், அது மிசிரம் எனப்படும். பிராசாதங்களின் அலங்காரமானது, க்ஷுத்ரம், அல்பம், மத்தியமம், உத்கிருஷ்டம், என்று, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாத்யாதி பேதங்களுடன் (அல்லது இது முதலிய பேதங்களுடன்) கூடிய விமானமானது, சகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். விபரீதமாக இருந்தால் விநாசத்தைத்தருவதாகவே இருக்கும், என்பது நிச்சயம். 89

ஷடசிரம், அஷ்டாசிரம், விருத்தம், துவியசிரவிருத்தம், இவைகளில், அதன் கிரமப்படி, அதன் அகலத்தில் ஐந்து 5, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, அம்சத்தில் ஒரு 1, அம்சத்தினாலே, வெளிக்கையில், அதே ஆகிருதியினாலே, வர்தனம் செய்யவேண்டும். இது கோடிச் சேதத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 90½

சதுரசிரத்தினுடைய விஸ்தாரத்தினாலே, ஸமமாக

த்ர்யாவ்ருத்தேஷ்வயா தேஷாம் மானம் ஸம்பூர்ணமிஷ்யதே ।
மானம் யானஸ்ய ஸம்பூர்ணம் ஜகத்ஸம்பூர்ணதா பவேத் ॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்னேன கல்பயேத் ஸம்யக் புத்திமான் ।
ஸமாஸம் ஸம்க்ஷேபத: ப்ரோக்தம் ப்ராஸாதானாம் து
லக்ஷணம் ॥ ௯௩ ॥

ஏகாதித்வாதசாந்தானாம் ஹ்ருத்யாயவிஸ்தாராம்சகஸௌத்ஸேதமானம்
மௌலிக்யம் கூடகோஷ்டாத்யவயவகல்பனம் நாமபேதம் ச பேதம் ।
ப்ரோக்தம் ஸம்க்ஷிப்ய ஸம்யக் ப்ரஹ்மமுனிவிதமே-
வ ஸம்க்ருஹ்ய தைதிலானாம் ப்ரோக்தம்
நானாபேதைர்விமானம் ப்ரியதமமமலம்
ஸோக்தவான் மயஸ்(ஸ-ந்) ॥ ௯௪ ॥

இதி மயமதே வஸ்துசாஸ்த்ரே அஷ்டாஹஸ்தாதி ப்ராஸாத
ஸம்க்ஷிப்தானாம் நாம த்வாவிம்சோऽத்யாய: ॥

இருக்கும்படி யோஜனம் செய்யவேண்டும். அவ்விதமான வர்தனத்தினுலே, அவைகளின் மானமானது, ஸம்பூர்ணமாக ஆகிறது என்று கருதப்படுகிறது. விமானத்தின் மானமானது ஸம்பூர்ணமாக இருந்தால் உலகம் ஸம்பூர்ணமாக இருப்பதாகும். 92

ஆகையால், புத்திமானுக இருப்பவன், இவைகளே, தக்க முயற்சியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிராசாத லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது

ஏகதலம் முதல், துவாதசதலம் வரையில் உயரம், அகலம், இவைகளின் பாகங்களும், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகளின் அளவானது, முழ அளவுகளினுலும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அங்கங்களின் கல்பனைகளும், அவைகளின் நாமபேதங்களும், பிரம்ஹா முதலிய முனிவர்களினுலே எவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அவைகளே ஸங்கிரஹித்து, தைதிலர்களுக்கு பிரியத்தை யளிக்கக் கூடியதும், அமோகமானதும், நாநாபேதங்களுடன் கூடியதுமான விமானத்தை, மயன் நன்கு கூறியிருக்கிருர். 94

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாய: ||

ரக்ஷார்த்தம் ச விஶோபார்த்தம் பரிஹார்யார்த்தம் ச தத்ர வை ।
பரிவாரநிவேஶார்த்தம் ப்ராகாரம் ப்ரோச்யதே
புதை: || 1 ||

மூலப்ராஸாதவிஸ்தாரம் சதுஷ்பதவிபாஜிதம் ।
ஆத்யம் ஶாலம் மஹாபீடம் பதை: ஷோடஶஸம்யுதம் || 2 ||

மண்டூகாக்யம் த்விதீயம் ஸ்யாத் த்ருதீயம் பத்ரமஹாநஸம் ।
சதுர்த்தம் ஸுப்ரதீகாந்தம் பஞ்சமம் சேந்த்ரகாந்தகம் ||

ஏவம் யுக்மபதைர்யுக்தம் அயுக்மபதைரத வக்ஷ்யதே ।
ப்ரதமம் விமாநம் ஸ்யாதாத்யம் ஶாலம் து பீடகம் ||

இருபத்திமூன்ருவது அத்தியாயம்.

விமானங்களின் ரக்ஷைக்காகவும், அழகுக்காகவும், பரிவாரங்களை வைப்பதற்காகவும், புத்திமான்கள், பிராகாரத்தைக் கூறியிருக்கிருர்கள். 1

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தை சதுஷ்பதமாகச் செய்யவேண்டும். ஆத்யஸாலமானது (ஸாலம்-சுவர்) மஹாபீடமாகும் இது பதினறு பதங்களுடன் கூடியதாகும்.

இரண்டாவது மண்டூகம் என்று பெயருடையதாகும். மூன்ருவது, பத்திர மஹாநஸமாகும். நான்காவது சுப்ரதீகாந்தம் ஆகும். ஐந்தாவது இந்திரகாந்தமாகும். இவ்விதமாக இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகளாகும். இனி ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகள் கூறப்படுகின்றன. 3½

முதல்ாவது ஆத்யவிமானமாகும். ஆத்யசாலமானது

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌚𑍋𑌭𑌯𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦(𑌗𑍇𑌹-𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯)𑌸𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥௭॥

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌲𑍍𑌪𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌹𑍀𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥

பீடமாகும். இரண்டாவது ஸ்தண்டில சாலம் எனப்படும். மூன்றாவது உபய சண்டிதம் எனப்படும். நான்காவது ஸாம்ஹித ஸாலம் எனப்படும். ஐந்தாவது ஈசகாந்தம் என்று பெயருடையதாகும். 5

மூல பிராசாதத்தை சதுரசிரமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அளவிலே, முகாயாமமானது, இனி கூறப்படுகிறது.

முதல் பிராகாரத்தின் முகாயாமமானது, மூல பிராஸாத பித்தி விஸ்தாரத்துடன் கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், இரண்டாவது 2, சாலவிஸ்தாரம் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், மூன்றாவது 3, முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்காவது 4, சாலமானது, ஒரு 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். ஐந்தாவது 5, சாலவிஸ்தாரமானது, இரண்டு 2, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, மூன்று 3, அல்லது 4 பங்கு நீளமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இந்த அளவு, க்ஷுத்திர பிராசாதங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 7

த்விதீயம் ஹி த்ருதீயம் து த்ரிகுணாத் பஞ்சகாதிகம் ।
த்ரிகுணாத் ஸப்தஹஸ்தம் து தத்ஸமம் ஸ்யாத்வதாதிகம் ॥

நவஹஸ்த ஸமாயுக்தம் தத்ஸமம் பஞ்சமம் பவேத் ।
மத்யமானாம் ஸ்வ தாராய ப்ரகாரப்ரதமே ஸ்ம்ருதே ॥ ௰ ॥

தத்ஸமம் பஞ்சஹஸ்தேந ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் த்விதீயகம் ।
ஸப்தஹஸ்தாதிகம் த்ரிகுணாத் ஸமாயுக்தம் த்ருதீயகம் ॥ ௧௧ ॥

நவஹஸ்தாதிகம் த்ரிகுணாத் ஆயதம் ஸமீரிதம் ।
ஏகாதஶகரைர்யுக்தம் தத்ஸமம் பஞ்சமம் பவேத் ॥ ௧௨ ॥

அல்பஹர்மியங்களுடைய சாலவிஸ்தாரமானது, சாலத்தின் உள்கையில், மூல பிராசாத விஸ்தாரத்தில் அரை ½ பங்கு அதிகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதல் சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் மூன்று 3, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்ருவது சாலத்தின் நீளமானது, இரண்டாவது சாலத்தின் நீளத்தைக்காட்டிலும் ஐந்து 5, கரம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சால விஸ்தாரமானது, மூன்ருவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகம் நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 9½

மத்தியமபிராஸாதத்தின் முதலாவது பிராகாரவிஸ்தாரமானது, உள்கையில், மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், அரை ½ பங்கு அதிகமிருக்கவேண்டும். இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். மூன்ருவது பிராகார விஸ்தாரமானது, இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலவிஸ்தாரமானது, மூன்ருவது சாலவிஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும்

உத்தமானாம் விஸ்தாராயாமாத்யம் ஸாலம் ப்ரகீர்த்திதம் ।
தஸ்மாத் ஸப்தஹஸ்தேந ஸம்யுக்தம் ஸ்யாத் த்விதீயகம் ॥

நவஹஸ்தாதிகம் தஸ்மாத் த்ருதீயம் ஸாலமுச்யதே ।
தஸ்மாதேகாதசாதிக்யம் தஸ்மாத் து சதுர்த்தகம் ॥௧௪॥

த்ரயோதசகரேணாட்யம் தஸ்மாத் பஞ்சமம் பவேத் ।
ஏவம் க்ஷுத்ராத்யல்பமத்யோத்தமானாம் ஸாலாநாம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥

ஏதேந காரயேச்சாலான் பூர்வோக்தக்ரமேண வா ।

ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சாலத்தைக்காட்டிலும் பதினொரு 11 ஹஸ்தம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 12

உத்தம பிராஸாதங்களின், முதல் சாலமானது, மூல விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதலாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமிருக்கவேண்டும். மூன்றாவது சாலம், இரண்டாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஒன்பது 9 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலமானது. மூன்றுவது சால விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும், பதினொரு 11 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ள தாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் பதிமூன்று 13, கரம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 14½

இவ்விதமாக க்ஷுத்திர – அல்ப – மத்தியம – உத்தம ஹர்மியங்களின் சாலங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னோர்களினாலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அளவு களுடன் ஸாலங்களை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 15½

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌨𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌗𑍁𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥௧௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋𑌦𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍋𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌂𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍋𑌦𑌯𑌾𑌃 ॥ ௨௰ ॥

ஆதலால், சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) பிராகாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் முகாயாமமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். அளவுகளையறிந்தவன் (பிராகாரத்தை) பித்திகளின் மத்தியிலுள்ள மானத்திலே கணக்கிடவேண்டும். சில வித்வான்கள், பித்தி மத்தியமானத்திலேயும், பித்திபாஹ்யமானத்திலேயும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். 17

அந்தர்மண்டல பித்தியின் விஷ்கம்பமானது, ஒன்னரை 1½ ஹஸ்தமாகும். அந்த அளவைக்காட்டிலும், மூன்று 3, மூன்று 3, அங்குலம் அதிகமாக, இரண்டு 2, ஹஸ்தம்வரையில், ஐந்து சாலங்களுடைய மானத்தையும் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். 18½

பிராகாரத்தின் உயரமானது, அறைகளின் விஷ்கம்பமானத்திலே மூன்று 3, பங்கு, அல்லது, நான்கு 4, பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அக்ரத்தின் (தலையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். பித்தியின்

மஸூரகாதிவர்காட்யா: கண்டஹர்ம்யவிபூஷிதா: ।
ருஜுபித்தியுதா வாபி பத்மகோசார்த்தசீர்ஷகா: ॥ ௨௧ ॥

க்ஷுத்ரஹர்ம்யாணாம் த்வல்பஹர்ம்யாணாம் பித்திஹஸ்தேன ஸம்மிதா: ।
ஸார்த்தஹஸ்தாவஸானா ச வர்த்தயேத் பூர்வவத்
க்ரமாத் ॥ ௨௨ ॥

ஸோத்தரா வாஜனாட்யாஸ்து சத்ரசீர்ஷா: சாலபித்தய: ।
பித்திவ்யாஸஸமோத்துங்கம் பாதார்த்தாதிகமேவ வா ॥ ௨௩ ॥

தது(ச்)ச்ராயே ருத்ரபாகே ஸ்யாத் ...கை: ।
உத்தரம் வாஜனாம்சம் ச சேஷவணம் ச யதாக்ரமம் ॥ ௨௪ ॥

உயரமானது, உத்தராந்தத்திற்கு சமமாகவோ, கும்ப மண்டியந்தமாகவோ இருக்கவேண்டும். 20

மசூரகம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், கண்டஹர்மியங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். நேரான பித்தியுடன் கூடியதாகவோ, கொப்பளத்தைபோன்ற அர்தேந்து சீர்ஷத்தையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 21

க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்பஹர்மியங்களின் மதில் சுவரானது, ஒரு ஹஸ்தம் அளவுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறி இருப்பதைப்போல ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, ஹஸ்தம் வரையில் விருத்திசெய்துகொள்ளவேண்டும். 22

சாலபித்திகள், உத்தரம் வாஜனத்துடன் கூடியதாய் குடையின் உச்சியைப்போலிருக்கவேண்டும். பித்தியின் வியாசத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு அல்லது அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிகமாக இருப்பதுமாகும். 23

அதன் உயரத்தை பதினொரு 11 பாகங்களாகச்செய்து

ருஜுபித்த்யந்தகம் சேத்தத் கண்டஹர்ம்யாதிபூஷிதம் ।
அதிஷ்டானாதிவர்காட்யம் நிர்கமோத்கமஸம்யுதம் ॥ ௨௫ ॥

ஏகத்வித்ரிதலோபேதம் கார்யமாவ்ருதமண்டபம் ।
அந்தர்பித்தௌ பஹிர்பாகே ருஜுபித்த்யந்தகா பவேத் ॥ ௨௬ ॥

அதோபூமித்ரிபாகே து த்விபாகம் சோர்த்வபூமிகம் ।
தத்பாதாஷ்டாம்ஶஹீனம் வா பஹிர்பித்த்யுன்னதம் பவேத் ॥

மாலிகாக்ருதிரேவம் வா மஹாவாரயுதம் து வா ।

கொண்டு அந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, ஒன்று 1, இரண்டு 2, ஒன்று 1 அம்சங்களினாலே முறையே உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜம், க்ஷேபணம் இவைகளை கல்பிக்க வேண்டும். 24

இது நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருந்தால், கண்டஹர்மியத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆவிருதி மண்டபத்தை அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கத்துடன் கூடியதாகவும், நிர்கமம் உத்கமத்துடன் கூடியதாகவும், ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, தலத்துடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். [இந்த ஆவரணமண்டபமானது பித்தியின்] உள்கையிலிருக்கவேண்டும். வெளிப் பக்கத்தில் நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். 26

ஆவிருதி மண்டபத்தின் மேல் தலமானது, அதோ பூமியின் அளவில் மூன்றில் 3, இரண்டு பங்கு இருக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ள பித்தியின் உயரமானது [ஆவிருதி மண்டபத்தின்] பாதமானத்தில் கால் ¼ பங்கு அல்லது எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். 27

இவ்விதம் மாலிகாகாரமாகவோ, மஹாவாரத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌤𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑍌 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௰ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚𑌰𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌷𑌡𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍋𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌉𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌮𑍂𑌲𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌲𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥ ௩௨ ॥

பாஹிய பித்தியின் உச்சத்தின் மானாந்தமானது, கீழேயுள்ள பூதலம் வரையிலிருப்பதாகும். மூலஸ்தம்பத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது பிரஸ்தராந்தம் அல்லது கண்டஹர்மியத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது (கண்டஹர்மியத்தின்) சிகராந்தம் உந்நதமாக இருப்பதாகும். 29

(ஆவரணத்திலுள்ள ஹர்மியமானது) மண்டபம் துவிதலம் அல்லது ஏகதலமாக இருப்பதாகும். அதிஷ்டானாதிவர்க்கங்களுடன் கூடியதாக (சாலோச்சத்திற்கு) சமமாகவோ அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். 30

சாலாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, விசேஷித்து, (சாலதுங்கத்தில்) முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் சரணத்தின் உயரமானது, இரண்டு பங்காகவோ, அல்லது, ஆறில் 6-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது எட்டில் 8-ல், ஒரு 1 பாகம் குறைவாகவோ இருப்பதுமாகும். 31

சாலத்தின் உச்சியில், விருஷபத்தையாவது, பூத ஸ்வரூபத்தையாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

மூலஜன்மதலமானது, சாலஜன்மதலத்தைக் காட்டிலும், ஒரு 1 ஹஸ்த (முழம்) உயரமாக இருக்கவேண்டும். 32

ப்ரதிஸாலம் து ஷண்மாத்ரம் ஹீநம் ஸ்யாத் ஶேஷஸாலகே ।
க்ஷுத்ரே ஸாஷ்டாதஶாங்குல்யம் மத்யமே மூலபாதுகம் ||

பஞ்சமாந்தம் சதுர்மாத்ரை: யாவத் ஹ்ராஸம் ஸமாசரேத் ।
யோஜயேத்விதிநாநேந ஸ்தபதிஸ்ஸக்ரமேண து || ௩௪ ||

பரிவாரவிமாநாநாம் மாநம் கர்பார்தமிஷ்யதே ।
மூலவஸ்துத்ரிபாகைகம் ஸார்தம் வா பாதபாஹ்யகம் ||

த்ரிசதுஷ்பஞ்சஷட்ஸப்தஹஸ்தைர்விஸ்த்ருதம் ।
அஷ்டௌ வா பரிவாரா: ஸ்யு: ததா ஶாஸ்த்ரவிஶாரதா: ||

மீதமுள்ள சாலத்தில் ஒவ்வொரு சாலத்திலும், ஆறு 6, அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இது க்ஷுத்திர ஹர்மியத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

மத்தியம ஹர்மியத்தின் மூல பாதுகமானது, பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும். ஐந்தாவது சாலம் வரையில் நான்கு 4, நான்கு 4, அங்குலம் வீதம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தபதியானவன், இந்த விதியின் பிரகாரம், முறையே, (சாலமானத்தையும், ஹர்மியமானத்தையும்) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 34

பரிவார தேவதைகளின் விமானமானது, கர்ப கிருஹத்தின் அளவில் சரிபாதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. பரிவார விமானத்தின் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம் – வெளிப்பக்கம்) மூலவாஸ்துவின் மூன்றில் 3-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது மூன்றில் 3-ல், ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ (சரிபாதி) இருப்பதாகும். 35

அதன் விஸ்தாரம், மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது, ஏழு 7, ஹஸ்தம் இருப்பதாகும்.

சாஸ்திரத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், எட்டு 8,

த்³வாத்ரிம்ஶத் பரிவாராஸ்ஸ்யு: ஷோட³ஶே த்³வாத³ஶகோঽபி வை: ।
பரிவாரோச்ச்ரயம் யுக்த்யா தத்ரைவ யோஜயேத் ॥

யதோ²க்தம் ஸகலம் பே³ரே தந்மானம் பு³த்³தி⁴மான் வதே³த் ।
ஸர்வலக்ஷணஸம்யுக்தம் ஸ்தா²னகாஸனமேவ வா ॥ ௩௮ ॥

ஶ்ரீ விமானகஸ்ய பரிவாராஸ்த்வஷ்டைவ ப்ரோக்தா: ।
ப்ராகாரோ(மஹ,க:) ஸ்யாத் பீட²பதே³ ஆர்யக:
ஸ்தா²ப்ய: ॥ ௩௯ ॥

வ்ருஷபோ⁴ கணாதி⁴பஶ்சைவ
மாத்ரு ப்³ரஹ்மா குஹாரார்யாஸ்த்வச்யுத: ।
சண்டே³ஶஶ்சாஷ்டம:
அஷ்டபரிவாரகா: ஸ்ம்ருதா: ॥ ௪௦ ॥

பன்னிரண்டு 12, பதினாறு 16, அலலது முப்பத்திரண்டு 32, பரிவாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆங்காங்கு, பரிவார தேவதைகளின் உயரத்தை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 37

சாமர்த்தியசாலிகள், அவைகளின் மானத்தை சகல பேரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பரிவார தேவதைகளின் பேரமானது சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தாநக (நின்ற வடிவம்) மாகவோ, ஆசநமாகவோ (ஆசநம்–உட்கார்ந்த வடிவம்) இருப்பதாகும். 38

ஸ்ரீந விமானங்களுக்கு, எட்டு 8 பரிவாரங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராகாரமும் ஒன்றுதான் கூறப் பட்டிருக்கிறது. பீட பதத்தில் ஆர்யகனை ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும். 39

விருஷபர் 1, கணதிபன் 2, பிரம்ஹா 3, மாதிருக்கள் 4, குஹன் 5, ஆரியன் 6, அச்யுதன் 7, சண்டேசன் 8,

வ்ருஷகமலஜஸ்கந்தஹரய:
பூர்வவத்ஸ்தாப்யா ஆர்யகாதிபதே |
ரவிசந்த்ரயமாஶ்சைவ
மாத்ருவருணஶ்ச துர்கா ச || ௪௧ ||

தநதஶ்சண்ட: ஸவ்யதஸ்ஸூர்யாதிஷ்வபிமதா: |
ஷோடஶபரிவாராஸ்தூக்ரபீடே ந்யாஸ்தவ்யா: ||

அந்தரார்யகபாகாதிஷு வ்ருஷாத்யா பூர்வவத்ததா |
ஈஶம்பதே ச ஜயந்தே ப்ருஶபதேऽக்நௌ ச விததே ச ||

ப்ருங்கராஜே பித்ருஸ்தாநே ஶோஷே வாயௌ ச
ஸுக்ரீவே ஸுக்ரீ(ஸுக்ரீ)திதௌ |
அஹிர்புத்ந்யே ஸோமே மஹேந்த்ர: ஶ்ரீ: ஸர்வத்ர தேதி ||

இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். உபபீடபதத்தில் உள்ளே துவாதச (12) பரிவாரங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 40

விருஷபர் 1, கமலஜன் 2, குமரன் 3, விஷ்ணு 4 இவர்களை முன்போலவே ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அவ்விதமே ஆரியகாதி பதத்தில், ரவி 5, சந்திரன் 6, யமன் 7, மாதிருக்கள் 8, வருணன் 9, துர்கை 10, குபேரன் 11, சண்டிகேசர் 12 இவர்களை சூரியபதம் முதலியவிடங்களில், வலமாக ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஷோடச (16) பரிவாரங்களை உக்கிரபீடத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 42

உள்ளே ஆரியகாதி பாகங்களில், முன்பு கூறியிருப்பதைபோலவே விருஷபாதிகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஈசபதம் 1, ஜயந்தபதம் 2, பிருசபதம் 3, அக்நிபதம் 4, விததபதம் 5, பிருங்கராஜபதம் 6, பிதிருபதம் 7, சுகல (சுக்ரீவ) பதம் 8, சோஷபதம் 9, வாயுபதம் 10, முக்கிய

𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍋 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾
𑌉𑌦𑌿𑌤𑌿(𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿)𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௫ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌦𑍍(𑌪𑌦𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿)𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌮𑌾
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌯𑍇 𑌆𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑍇 𑌚 ॥

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌈𑌶𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇 𑌮𑌾𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌭𑍃𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌪𑍂𑌷𑌵𑌿𑌤𑌥𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।

பதம் 11, உதிதி (அதிதி) பதம் 12 ஆகிய பன்னிரண்டு 12 இடங்களில், முறையே, சண்டேசர் 1, சந்திரன் 2, சூரியன் 3, கணபதி 4. லக்ஷ்மீ 5, ஸரஸ்வதீ 6, சப்த மாதாக்கள் 7, சுக்கிரன் 8, பிருஹஸ்பதி 9, துர்கை 10, திதி 11, உதிதி (அதிதி) 12 இந்த பன்னிரண்டு 12 தேவதைகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 44½

ஸ்தண்டிலகமெனப்படும் சண்டித பதத்தில் முப்பத்திரண்டு 32 பரிவாரங்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 45

பிரம்ஹபதத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற சாவிந்திராம்சம் 1, இந்திரஜயாம்சம் 2, ருத்திரஜயாம்சம் 3, அபவத்ஸாம்சம் 4, இவைகளில், லக்ஷ்மீ 1, ஜ்யேஷ்டை 2, உமை 3, சரஸ்வதீ 4 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 46

ஆர்யகாதி பதங்களில், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல, விருஷபாதிகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசபதம் 1, பர்ஜந்யபதம் 2, மாஹேந்திரபதம் 3, பாநு

गन्धर्वे च भृ(मृ)षस्थाने पितृदौवारिके तथा
पुष्पदन्तवारुणेषु ॥ ௪௮ ॥

असुरे यक्ष(शोष)स्थाने वायुस्थाने च नागके ।
भल्लाटे सो(सौ,म)स्थाने मृग(मृगो)दिति देवाः
क्रमात् स्थाप्याः ॥ ௪௯ ॥

ईशं शशि नन्दिकेश्वर सुरपति तथैव महाकालकौ ।
दिनकरवह्निबृहस्पतिगजवक्त्रयमौ सभृङ्गिरिटिः ॥

चामुण्डा निरृति अगस्त्यो विश्वकर्मा च ।
जलपतिश्च भृगुमुनिर्दक्षः प्रजापतिर्वायुः ॥

दुर्गा च वीरभद्रो यक्षपश्चण्डेश्वरः शुक्रः ।

பதம் 4, சத்தியபதம் 5, அந்தரிக்ஷபதம் 6, அநலபதம் 7, பூஷபதம் 8, கிருஹக்ஷதபதம் 9, ஆர்திபதம் 10, கந்தர்வ பதம் 11, ப்ருஷ (மிருஷ) பதம் 12. பிதிருபதம் 13, போதந (தௌவாரிக) பதம் 14, புஷ்பதந்தபதம் 15, வருணபதம் 16, அசுர பதம் 17, யக்ஷ (சோஷ) பதம் 18, வாயுபதம் 19, நாகபதம் 20, பல்லாட பதம் 21, சோம பதம் 22, மிருக பதம் 23, உதிதி (அதிதி) பதம் 24, இந்த இடங்களில், முறையே, (தொடர்ந்து மேலே கூறப்படும் தேவதைகளை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 49

ஈசன் 1, சந்திரன் 2, நந்திகேசுவரர் 3, இந்திரன் 4, மஹாகாலன் 5, சூரியன் 6, அக்கிநி 7, பிருஹஸ்பதி 8, கஜவதநன் 9, யமன் 10, பிருங்கிரிடி 11, சாமுண்டை 12, நிருருதி 13, அகஸ்தியர் 14, விசுவகர்மா 15, வருணன் 16, பிருகுமுனிவர் 17, தக்ஷபிரஜாபதி 18, வாயு 19, துர்கை 20, வீரபத்திரர் 21, குபேரன் 22, சண்டிகேசுவரர் 23, சுக்கிரன் 24, இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 51½

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||௫௧||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] || ௫௨ ||

[illegible] |
[illegible] ||௫௩||

[லக்ஷ்மீ முதலிய 4 பேர்கள், விருஷபாதி 4 பேர்கள், ஈசாதி 24 பேர்கள், ஆக 32 பேர்களையும்] ஸ்தண்டில சண்டித பாகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று பண்டித ஜனங்களின் குழுவினால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

கீழே கூறப்பட்ட தேவதைகளை யுக்மபதம், அயுக்ம பதங்களில் குட்டியகர்களாகவோ, பதமத்தியகர்களாகவோ வைக்கவேண்டும். திரி (3) பிராகாரமான பிராஸாதத்தில் இவ்விதம் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பஞ்ச (5) பிராகாரமானாலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். 53

அஷ்ட (8) பரிவாரங்கள் முதலிய பரிவாரங்கள், மத்யஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு முகமான ஆலயத்தில் மித்திர ஸ்தானத்தில விருஷபதேவர் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கமலஜன், குஹன், ஹரி இவர்கள், பூதரபாகம், ஆரியகபாகம், விவஸ்வத்பாகம் இவைகளில் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சிவாலயமானது எந்த திக்கைப்பார்த்து 'இருக்கின்

ஶிஷ்டாநாம் அந்யதேவாநாம் ஸம்முகத்வேந நியாமதா: |
ப்ராக்வத் ப்ரத்யங்முகே வக்த்ரா தேவாலயே வா
ஸ்வாலயே வா (நியாமதா:) || ௫௬ ||

ஸ்வாமிவக்த்ராஷ்டிரிஶி ஜாவிநா அஜ்ஞோஶஹாநநா அஜதா |
ப்ராஸாதமண்டபஸபாஶாலாகாராணி காரயேத் || ௫௭ ||

பரிவாரவிமாநாநி ஸர்வாங்காநி யுக்திவத்பராக் |
மத்யஹாராந்தரேவ ஹாரிகாபங்க்திரிஷ்யதே || ௫௮ ||

றதோ, அதே திக்கைப்பார்த்து அந்த தேவதைகள் இருக்க வேண்டும். 55

மற்ற தேவதைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற பதங்களில் தேவாலயத்தைப்பார்த்து வைக்கவேண்டும்.

விருஷபத்தை கிழக்குமுகமாகவோ மேற்குமுகமாகவோ தேவாபிமுகமாக வைக்கவேண்டும். 56

[கிழக்கு முகமான தேவாலயத்தில் மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் கிழக்கு முகமாகவும் பரமேசுவரனுக்கு அபிமுகமாக வைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.]

சண்டிகேசர், கஜாநநன் இவர்களை முறையே தெற்கு முகமாகவும் வடக்கு முகமாகவும் வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பரிவாரங்களின் விமானங்களை பிராஸாதம், மண்டபம், ஸபை, சாலை இவைகளின் வடிவங்களில் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் ஸகலவிதமான அங்கங்களையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 57½

மத்தியஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில்தான் மாலையைப் போன்ற பங்க்தியானது விரும்பப்படுகிறது. 58

𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌲𑌿𑌕𑍇 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 ।
𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌜𑌲(𑌜𑌾𑌲)𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾 ॥௫௰॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௫௧॥

𑌉𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌹𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌕𑍋𑌣𑌤𑌃 ॥௫௨॥

(மூலஸ்தான விமானமானது) பஞ்சபூமிகமாக இருந்தால், (பரிவாராலய விமானமானது) ஏகதலம், துவிதலம், த்ரிதலம் அல்லது சதுஸ்தலமாக இருப்பதாகும்.

பித்தியின் மேலே பித்தியும், பாதத்திற்கு மேலே பாதமுமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

பித்திக்குமேலே பாதமோ, பாதத்திற்கு மேலே பித்தியோ இருக்கலாகாது.

(ஜல) ஜால பித்தியானது கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும். 60

(பரிவாராலயமானது) மண்டப வடிவத்துடன் கூடியதாகவோ, சாலை வடிவமான ஸபையுடன் கூடியதாகவோ இருப்பதாகும்.

பித்திமானமும், பாதாயாமமும் கூறப்படுகிறது. (பித்திமானமானது) மூலதாமாவினுடைய உத்தராந்தமாக முறையே உபாநாதிகளின் உயரம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯௩ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௯௪ ॥

𑌷𑌡𑍍𑌢𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃
𑌵𑌸𑍁𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌤𑌾 ॥ ௯௫ ॥

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 (𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾) 𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇
𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇 ।
𑌷𑌡𑌂𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌾𑌦𑌂𑌶𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

அதன் உயரத்தை ஏழு பாகமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த பாகங்களில் இரண்டு (2) அம்சம் மசூரிகையின் உயரமாகும். பாதத்தின் உயரம் ஐந்து (5) அம்சமாகும். அந்தப் பாதமானது சகல அங்கங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, பாதமானத்தை ஒன்பது (9) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த ஒன்பது பாகங்களில், இரண்டு (2) பாகம் அதிஷ்டானமாகும். மீதமுள்ளது பாதோதயமாகும். 63½

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது இரண்டரை (2½) ஹஸ்தம் முதல் ஆறு (6), ஆறு (6) அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டி ஆறு (6) ஹஸ்தம்வரையில் இருப்பதாகும். எட்டு (8) ஸ்தம்பங்களிருக்கவேண்டும். பித்தியின் உள்கையிலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திரமந்திரத்தில் பக்தியின் (பித்தியில்) நீளமானது அதே அளவு இருக்கவேண்டும்.

பாதோச்ச்ராயார்தவிஷ்கம்பம் ஷடஷ்டாம்சோனமேவ வா ॥ ௬௭ ॥

பாதோதயத்ர்யம்சைகம் சதுரம்சைகமேவ வா ।
பாதபந்தமதிஷ்டானம் சாருபந்தமதாபி வா ॥ ௬௮ ॥

பாதோனவேதிகாகாரம் ப்ரஸ்தரஞ்சாலங்க்ருதம் ।
ஸர்வேஷாமேவாலங்காரேண யுக்த்யா தத்ரைவ
யோஜயேத் ॥ ௬௯ ॥

ஸமுச்ச்ரிதாதிஷ்டானம் வாஸ்தோ வேஷ்வேஷு கீர்திதா: ।
ப்ரஸாதனாதிஷ்டானம் த்ரிப்ரகாரானுக்ரமாத்ரி: ॥ ௭௦ ॥

மந்திரமானது பெரிதாக இருந்தால், பாதவிஷ்கம்ப மானது ஆறு (6) அங்குலம் முதல் இருபது (20) அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 66½

அதிஷ்டானமானது பாதத்தின் உயரத்தில் சரிபாதி, ஆறில் ஒரு (1) பங்கு, அல்லது எட்டில் (8)ல் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பாதோதயத்தில் மூன்றில் (3)ல் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு (1) பாகம் இருப்பதுமாகும்.

அதிஷ்டானமானது பாதபந்தமாகவோ, சாருபந்த மாகவோ இருக்கவேண்டும். 68

பாதமில்லாமல் அலங்காரமிருப்பதாகும். பிரஸ்தரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அலங்காரத்தை அங்கேயே யுக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். 69

மனிதர்களின் வாசஸ்தலத்தில் கலூரிகையும், இவவிதமே இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யதேஷ்டதிசி ஹி த்வாரம் யுக்த்யா யுக்தம் ந்ருணாம் பவேத் |
பரிவாரவிமாநாநி தத்தத்யுக்தபதே க்ரமாத் || ௭௧ ||

பூர்வோக்த ஸம்மிதேநாத்ர நீத்யா து ப்ராஸாதாபி-
முகாந்யபி |
ந்ருத்தமண்டபபீடாதி பரிவாராத் பஹி: புர: || ௭௨ ||

ஸ்நாநார்த்தம் மண்டபம் வாபி ந்ருத்தமண்டபமேவ வா |
பரிவாராலயாப்யந்தே கர்த்தவ்யம் ஸ்வப்ரமாணத: ||௭௩||

கர்பக்ருஹார்த்தேந ஸமௌ பீடவ்யாஸோச்ச்ரயௌ ஸமௌ |
பாதஹீநக்ருஹவ்யாஸோத்ஸேதம் வா பலிவிஷ்டரே ||௭௪||

ஆவரண தேவாலயமானது, முதலாவது பிராகாரம் முதல் மூன்றாவது பிராகாரம் வரையில் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலய துவாரமானது, மனிதர்களின் விருப்பம் போல் இஷ்டமான திக்கில், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

பரிவார தேவதைகளின் விமானங்களை, முறையே, அந்தந்த தேவதைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதங்களில் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள், பிராசாதத்திற்கு (மூல தேவாலயத்திற்கு) எதிர் முகமாக இருக்கவேண்டும்.

நிருத்த மண்டபம், பீடம், முதலியவைகள், பரிவாரங்களுக்கு வெளியில், முன்பு இருக்கவேண்டும் 72

ஸ்நாநார்த்தமான மண்டபமோ, நிருத்த மண்டபமோ, பரிவாராலயத்திற்கு உள் கையில், அதன் பிரமாணப்படி கல்பிக்கப்படுவதுமாகும். 73

பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) அகலம், உயரம், இவைகள் கர்பகிருஹத்தின் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

கோபுராத் பஹி: பீடம் ப்ராஸாதாயேந நிர்கமம் |
தத்ஸமம் வா த்ரிபாதம் வா நிர்கமம் பலிபீடகம் || எரு ||

ஸாலாநாமபி ஸர்வேஷாம் பைஶாசாதக்ரத: |
பைஶாசபீடப்ராஸாதமத்யே து பலிபீடகம் || எசு ||

பீடோச்சே ஷோடஶாம்ஶே து ஏகாம்ஶம் ஜந்ம ஸ்யாத் |
ஜகதீம் சதுரம்ஶேந குமுதம் த்ர்யம்ஶகை:
த்ரிபிரம்ஶகை: || எஎ ||

ஸார்தேந பத்ரம் கண்டம் கம்பம் த்ர்யம்ஶேந ஸ்யாத் |
ஸார்தேந பட்டிகம் ஸார்த்தாம்ஶம் ஸ்யாதுபர்யம்ஶம் ஸோபாநம் ||

பலிபீடமானது, ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, முழம் அகலம், உயரமுள்ளதாகவும் இருப்பதாகும். 74

கோபுரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற பலிபீடமானது, பிராசாதத்தின் சரிபாதியளவு, நிர்கமமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பலிபீடத்தின் நிர்கமமானது (பிராசாதத்திற்கு) சம அளவு உள்ளதாகவோ முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு அளவு உள்ளதாகவோ இருப்பதுமாகும். 7

பலிபீடமானது ஐந்து மதிள்ச் சுவர்களுக்குச் சமீபத்தில் பைசாச (பீடத்)திற்கு முன்பு, பைசாச பீடம், பிராஸாதம் இவைகளுக்கு மத்தியிலிருப்பதுமாகும். 76

பீடத்தின் உயரத்தை பதினாறு 16, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் ஜந்மம், நான்கு 4, பாகம் ஜகதீயைக் கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று 3, பாகத்தால் குமுதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். உபரி

தது³பரி வாஜநமேகம் தத³ம்ஶாம்ஶம் த்ரிபாத³
முபரிதலே ।
பத்³மம் த்ரிபாத³மத்⁴யே கல்பயேத் கர்ணிகாம் மத்⁴யே ॥ ௭௯ ॥

தலோச்ச்ராயஸமம் கமலோத்ஸேதம் வாऽர்தோ⁴த்ஸேதம் கர்ணிகாயாஸ்து ।
மத்⁴யே பத்³மயுதம் வா பத்³மம் வா ஸோபபீட²ம் வா ॥ ௮௰ ॥

நாநாதி⁴ஷ்டா²நாநாமாகாரதோ வா யதா² தது³க்தா: ।
ஏவம் பீடா²லங்க்ருதமுதி³தம் பூர்வை: ஸர்வாத்மகை-
முநிபி⁴: ॥ ௮௧ ॥

வ்ருஷப⁴ஸ்ய ப்ரத: கார்யோ ப்ராஸாதா³யதபூர்ணத: ।

(மேலே) கம்பம் ஒரு 1, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே வாஜநம், இரண்டு 2, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஒரு 1, அம்சம் வாஜநம் இருக்கவேண்டும். மேல் தளமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே, அதில் முக்கால் பங்கு பத்மமிருக்கவேண்டும். பத்மத்தின் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 79

கமலத்தின் உயரமானது, அதில் (அதன் அகலத்தில்) சரிபாதி இருக்கவேண்டும். கர்ணிகையின் உயரமானது (கமலத்தின் உயரத்தில்) அரை ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியதாகவோ, உபபீடத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும். 80

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களின் ஆகாரங்களே, அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல கல்பிக்க வேண்டும்.

மிகப்பெருமை வாய்ந்த முன்னோர்களான முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பீடத்தின் அலங்காரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 81

[illegible] ||௮௨||

[illegible]
[illegible] |
[illegible] || ௮௩ ||

[illegible] |
[illegible] ||௮௪ ||

[illegible] |
[illegible] ||௮௫||

[illegible] |
[illegible] ||

வ்ருஷபத்திற்கு எதிரில், பிராஸாதத்தின் சரிபாதி யளவில், துவஜஸ்தானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னால் அதைக் கடந்து அக்கினிஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 82

இந்த விருஷபாதிகள் யாவும் கோபுரத்திற்கு உள்ளை யில், இடதுபக்கத்தில் மத்தியஸாலத்தை அடுத்து இருக்க வேண்டும். அக்கினி ஸ்தானத்தில் பாகசாலை இருக்க வேண்டும். 83

அக்கினிஸ்தானம், கோபுரம் இவைகளின் மத்தியில் தனம், தானியம் இவைகளின் இடமிருக்க வேண்டும்.

யமஸ்தானத்தில், ஸ்நாநசாலை இருக்கவேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, புஷ்பமண்டபம் இருக்கவேண்டும். 84

நைர்ருதிஸ்தானத்தில், ஆயுத மண்டபத்தை கல்பிக்க வேண்டும். வருணஸ்தானம், வாயுஸ்தானத்தில் சயந ஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 85

ஸௌம்யே தர்மாஸநம் யோக்யம் வாப்யாத்யாநம் ப்ரகீர்த்திதம் ।
கூபாதீஶே விஶாநஸ்ய மத்யே அப்வத்ஸஸ்ய வா ॥௮௭॥

வாத்யஸ்தாநம் ததேஶே வா கல்ப்யம் ஸ்வகம் பதே: ।
ஶக்திஸ்தம்பம் பீடாக்ரே ப்ரோக்தோ விமாநோச்சம் விமாநவத் ॥

க்ஷுத்ராணாம் விமாநாநாமுச்ச்ராயாத் த்விகுணம் விது: ।
ஸமம் விமாநமாநம் வா ததர்த்தம் வா த்ரிபாதகம் ॥

உச்ச்ராயாத்தர்ம்யஸ்தம் வாயதம் வோக்த உத்க்ருஷ்டஹர்ம்யாணாம் ।
ஹர்ம்யம் ஷோடஶபாகாத்ரம் ஆதிம பாதமாத்ரகம் விபாகத: ॥

ஸோமஸ்தானத்தில், தர்மங்களைக் கேட்கும் மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். ஈசாநஸ்தானத்தில் குட்டை, கிணறு, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஈசன், கோபுரம், இவைகளின் மத்தியில், ஆபவத்ஸபதத்தில், வாத்திய ஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஈசான ஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்தில், விமானஸ்தானம், அல்லது, சண்டிகேசுவரஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 87

கீழே கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களில், அந்த அந்த ஸ்தானங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று புத்திமான்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

சக்தி ஸ்தம்பமானது, பீடத்திற்கு முன்னுலே, விமானத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். 88

க்ஷுத்திர விமானமாக இருந்தால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அல்ப விமானமானுல், அதற்கு ஸமமான உயரமிருக்கவேண்டும். மத்திய விமானங்களானுல், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி (½) அல்லது, முக்கால் (¾) பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். உத்கிருஷ்ட ஹர்மியமானுல், அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம், அல்லது அரை (½) பாகம், ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 89

மண்டீகும்பயுதம் தஸ்ய ஃபலகோர்த்வே பூதம் வ்ருஷம் வா |
ஶைலஜம் தாருமயம் வா வ்ருத்தம் வாஷ்டாச்ரகம் ஷோடசாச்ரகம் ||

ஸர்வஸ்தானம் வாபீகூபாராமாஶ்ச தீர்க்கிகா சைவ |
மடம் போஜனசாலம் மண்டபமத்யே அபி ||௯௨||

நாஞ்சே ஏகஶாலேऽபி அந்தர்பாகே தத்ர ந கார்யம் |
அந்தர்ஹாரா மத்யஹாரா மர்யாதா(பா)பித்திஸ்து || ௯௩ ||

த்ரிப்ராகாரேஷு ஸஞ்ஜ்ஞிதா: பஞ்சஶாலா: பஞ்ச |
ஏஷாம் ப்ராகாராணாமபி பஞ்சா: பஞ்ச
ஸ்வபக்திகா: ஸ்ம்ருதா: || ௯௪ ||

துவஜஸ்தம்பம் வைக்குமிடமானது, ஒரு 1 முழம், பதினறு 16 அங்குலம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலம், அல்லது பத்து 10 அங்குலம், விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அது, மண்டீ, கும்பம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலகையின்மேலே, பூதம், அல்லது, விருஷபம் இருக்கவேண்டும். வேச ஸ்தானமானது, கருங்கல்லாகவோ, மரமாகவோ, இருக்கவேண்டும். வட்ட வடிவம், அஷ்டாசிரம், அல்லது, ஷோடசாசிரமாக இருக்கவேண்டும். 91

வாபி, கிணறு, பூந்தோட்டம், நீரோடை, இவைகள், எவ்விடமாகிலும் இருப்பதாகும். மடம், போஜனசாலை, இவைகள், (தேவாலய) மண்டபத்திற்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடாது. ஏக (ஒரு) ஸாலமிருந்தால், அதற்கு, உள்பக்கத்தில், (மடம், போஜனசாலை) இருக்கக் கூடாது. 93

மூன்று 3 பிராகாரங்களிருந்தால், (அவைகளுக்கு, முறையே) அந்தர்ஹாரம், மத்தியமஹாரம், மர்யாதாபித்தி, என்று பெயராகும். இவ்விதம், ஐந்து 5, பிராகாரங்களுடையவைகள், ஐந்து, ஸாலமுள்ளவைகளாகும்

த்ரயோவிம்ஶோத்யாய: ।

ஶக்திஸ்தம்பாத் புரத: த்ரிசது: பஞ்சாந்தராலயம் நீத்வா ।
மணிகாக்ருஹமுபயோ: பார்ஶ்வயோஸ்து ஸாம்பா(வா)
ஹிகா ஸம்ஹிதம் ॥ ௯௫ ॥

ப்ராகாரபஹி: பரித: வாஸம் பரிவாரகாணாம் து ।
தாஸீநாமபி தத்வத் புரதோ வா வாஸமுத்திஷ்டம் ॥ ௯௬ ॥

தக்ஷிணே குருமடம் ஸ்யாத் ப்ராக்வா தக்ஷிணமுகம் ।
ஶேஷம் ந்ருபோக்தம் ஸர்வம் கார்யம் ராஜோபசாரேண ॥ ௯௭ ॥

விஷ்ணோர்திஷ்ண்யே ஹ்யதுநாபி வக்ஷ்யாமி பரிவாரகான் ।
ப்ராகேவ வைநதேயஸ்ய ஸத்ம ஸம்முகாலயம் ॥ ௯௮ ॥

இந்தப் பிராகாரங்களின் மேலே, சுற்றிலும், வரிசையாக விருஷபங்களை வைக்கவேண்டும். 94

சக்திஸ்தம்பத்திற்கு முன்னால் (எதிரில்) மூன்று 3, நான்கு 4, அல்லது ஐந்து 5, அந்தராலயத்தை நீக்கி இரு பக்கங்களிலும், ஸாம்பா (வா) ஹிகைகளுடன் கூடிய கணிகைகளின் கிருஹமிருக்கவேண்டும். 95

பிராகாரத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும் பரிவாரங்களின் (தேவாலய சிப்பந்திகளின்) கிருஹங்களிருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, எதிரிலாவது, தாஸிகளின் வாஸஸ்தானமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 96

தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் குருமடம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது கிழக்கு நோக்கியோ, தெற்கு நோக்கியோ இருக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற எல்லாவற்றையும், அரசனை உபசரிக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். 97

இப்பொழுது விஷ்ணு தேவாலயத்தில், பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். விஷ்ணுவின் எதிரில் கருடனுடைய ஆலய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மிருக்கவேண்டும். அக்கினி திக்கில் கஜமுகனுடைய ஆலய மிருக்கவேண்டும். 98

தெற்குத் திக்கில் பிரும்ஹாவினுடைய ஆலயமும், ஸப்த (7) மாதாக்களுடைய ஆலயமுமிருக்கவேண்டும். மேற்குத் திக்கில் ஸுப்பிரம்ஹண்யரும், வாயு திக்கில் துர்கையும், வடக்கு திக்கில் குபேரனுமிருக்கவேண்டும். 99

ஈசான திக்கில், (விஷ்ணுவின்) சேநாபதியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களின் பீடங்களை, முன்பு கூறி யிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இனி பன் னிரண்டு பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். 100

விஷ்ணுவின் எதிரில் விஷ்ணுவைப் பார்த்திருக்கும்படி சக்கரத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் கருடனும், இடது பக்கத்தில் சங்கமும் இருக்க வேண்டும். சகல ரூபிகளான இவர்கள் அக்நி திக்கைப் பார்த்திருப்பவர்களாவார்கள். 101

ஸூரியன், சந்திரன் இவர்களை கோபுரத்திற்கு

[illegible]
[illegible] ॥ १०२ ॥

मध्यान्तहारयोरेव परिवाराश्च षोडश ।
मण्डपस्याग्रतः कार्यं पक्षिराजं च पीठकम् ॥ १०३ ॥

लोकेशाः स्वपदे स्थाप्याः तत्तदंशे शिवं विना ।
[illegible] सरस्वती ॥ १०४ ॥

लक्ष्मीश्च पृथिवी चैव मुनयो विष्णुमन्त्रिणा ।
द्वारपालकमध्यादिष्वन्तराले च कीर्तिताः ।
द्वात्रिंशत्परिवारांश्च युक्त्या तत्रैव योजयेत् ॥

[illegible]
[illegible] ।

பக்கங்களிலும் தேவாலயத்தின் உள்பக்கத்தைப் பார்த்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அக்நி திக்கில் பாகசாலை இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 102

மத்திய ஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில், ஷோடச (16) பரிவாரங்களை வைக்கவேண்டும். மண்டபத்திற்கு முன்னால் கருடனையும், பீடத்தையும், ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சிவனைத் தவிர்த்து, மற்ற லோக தேவதைகளை அந்த அந்த அம்சத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 103½

ஆதித்யன் 1, பித்ரு 2, அசுவினிதேவர்கள் 3, ஸரஸ்வதீ 4, லக்ஷ்மீ 5, பூதேவி 6, முனிவர்கள் 7, விஷ்ணுவின் மந்திரி 8, இவர்களை, துவாரபாலக மத்தியம் முதலான இடைவெளிகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அங்கேயே துவாத்ரிம்சத் (32) பரிவாரங்களையும், யுக்தியுடன் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 105½

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌶𑍈𑌤𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍇 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 ॥ ௱௬ ॥

𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑍇𑌹
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௱௭ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ ௱௮ ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂 𑌨𑌾𑌲𑍀𑌗𑍇𑌹𑌸𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌰𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௱௯ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।

சண்டன் 1, பிரசண்டன் 2, ரதநேமி (சக்ரம்) 3, பாஞ்ச ஜந்யம் (சங்கம்) 4, துர்கை 5, கணபதி 6, ஸூரியன் 7, சந்திரன் 8, ஸர்வேசுவரன் 9, இந்திரன் 10, ஆகிய மஹாநுபாவர்களான பத்துப் 10, பேர்களையும், பஞ்ச (5) பிராகாரங்கள், முன் பக்கத்திலுள்ள கோபுரம், இவைகளில் கல்பிக்கவேண்டும். 106½

இவ்விடத்தில், விருஷப லக்ஷணமானது, நன்றாகவும், சுருக்கமாகவும் கூறப்படுகிறது. (கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு ஸமமான உயரம் இருக்கும் விருஷபமானது ச்ரேஷ்டமாகும். அதில் கால், ¼ பாகம் குறைவாக இருப்பது, மத்திமமாகும். அதில், (நான்கில்) இரண்டு 2 பாகம், அல்லது மூன்று ¾ பாகம் உயரமிருப்பது, கனிஷ்டம் (அதமம்) ஆகும். 108

கர்பகிருஹத்தின் ஸரிபாதி ½ உயரமிருப்பது அதமமாகும். நாளீகிருஹத்திற்கு ஸமமான உயரமிருப்பது உத்தம உயரமுடையதாகும். அதன் மத்தியத்தை எட்டு 8 பாகங்களாகச் செய்தால், ஒன்பது 9 அளவுகளாகும். 109

பஞ்சாஶதம்ஶகம் தம்ஶமேகாம்ஶம் பதமாத்ரமீரிதம் || ௱௰ ||

†சத்வாரிம்ஶாங்குலாயாமம் தஸ்யாயாமம் ப்ரவக்ஷ்யதே |
ஶிரஸ்த்வக்ரீவபர்யந்தம் தஶமாத்ரம் ததஸ்தத: ||௧௧௧||

க்ரீவோத்ஸேதம் வஸ்வம்ஶம் ஸ்யாத் உரோந்தம்
ஷோடஶாங்குலம் |
ஊருதைர்க்யம் ஷண்மாத்ரம் ஜானுநாஹம் (கம்)
விதஸ்திகம் || ௧௧௨ ||

ஜங்காதீர்க்கம் ஷடங்குல்யம் பாதம் கோஷ்டகமுச்யதே |
புச்சமானம் ஶிரஸ்தம் ஸ்யாத் புச்சமூலதைர்க்யம்
விகோஷ்டகம் || ௧௧௩ ||

ஒரு 1 ஹஸ்தம் முதல், ஒன்பது 9 முழம் வரையில் மூன்று 3, மூன்று 3, முழங்கள், முறையே, கனிஷ்டம் (அதமம்), மத்தியமம், உத்தமம், என்னும் மானங்களாகும்.

விருஷபத்தின் உயரத்தை ஐம்பது 50 பாகங்களாக்கிக் கொண்டால், அதில் ஒரு 1 பாகம், ஒரு அங்குலம் எனப்படும். 110

*விருஷபத்தின் நீளமானது நாற்பது 40, அங்குலமாகும். அந்த அளவானது, இப்பொழுது கூறப்படுகிறது.

சிரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் பத்து 10 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் எட்டு 8 மாத்திரையாகும். மார்புவரையில் பதினாறு 16 அங்குலமாகும். துடையில் நீளம் ஆறு 6 அங்குலமாகும். முழங்காலின்

---

†சத்வாரிம்ஶாங்குலாயாமம் கண்டாத்ப்ருஷ்டவம்ஶாந்தகம் |
இதி காஶ்யபஶில்பே |

***கழுத்திலிருந்து, முதுகுக்கோடி (வால்) வரையில் நீளம் நாற்பது 40, அங்குலமாகும். என்று காசிய சில்பத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.**

मूलव्यासं त्रिभागेन शृङ्गमग्रं तु द्विमात्रकम् ।
ललाटं नवमात्रं स्यान्मुखव्यासं तु पञ्चमात्रकम् ॥

घनं च तत्समं नेत्रायामं द्व्यङ्गुलीभितम् ।
सार्धाङ्गुलं तदुत्सेधं नेत्रमध्याष्टमायतम् ॥

वसुमात्रं ततः पश्चात् ग्रीवान्तं तु षडङ्गुलम् ।
नेत्रमध्याल्ललाटान्तं वेदमात्रं तु कीर्तितम् ॥

नेत्रात्कर्णान्तरं तावत् कर्णायामं
पञ्चमात्रकम् ।
कर्णमूलं द्विमात्रं स्यात् हारं कर्णस्य मध्यमम् ॥

அளவு இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம் ஆறு 6 அங்குலம் ஆகும். குளம்பு இரண்டு 2 அங்குலமாகும். சிருங்கமத்தியம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கொம்பின் நீளம் நான்கு அங்குலமாகும். [சிரஸ்ஸிலிருந்து குளம்பு வரையில் உயரம் 10 + 8 + 16 + 6 + 2 + 6 + 2 = 50. அங்குலமாகும்.] 113

சிருங்கமூலத்தின் வியாஸமானது, மூன்று 3 பாகமாகும். சிருங்காக்கிர வியாஸமானது இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

நெற்றியின் விஸ்தாரமானது, ஒன்பது 9 அங்குலமாகும். முகவிஸ்தாரமானது ஐந்து 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது, அதே அளவு (5 அங்குலம்) ஆகும். நேத்திரத்தின் நீளம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ஒன்றரை 1½ அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து (நேத்திர மத்தியில்) முகத்தின் விஸ்தாரமானது, எட்டு 8 அங்குலமாகும். அதன் பிறகு, கழுத்துவரையில் (விஸ்தாரமானது) ஆறு 6 அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து, நெற்றியின் உயரம், நான்கு 4 அங்குலமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நேத்திரத்திலிருந்து கர்ணமத்தியம் வரையில் அதே

ஸ்ருங்கம் மாத்ரவிஸ்தாரம் கனமர்த்தமாத்ரம் ஹி வை ।
க்ராணம் ஸார்த்தமாத்ராயாமம் மாத்ரம் மாத்ரவிஸ்த்ருதம் ||

ஸமாத்ரம் நாஸிகாதுங்கம் முகவ்யாஸம் பஞ்சமாத்ரகம் ।
உத்தரோஷ்டம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாதாதரோஷ்டம் த்விமாத்ரகம் ||௧௧௯||

நாஸாயாமவிஸ்தாரோச்சம் த்ரித்வ்யேகமாத்ரமீரிதம் ।
க்ரீவாவ்யாஸம் தசமாத்ரம் மூலம் த்வாதசமாத்ரகம் ||

மூலாக்ரே ப்ருஷ்டதோ க்ரீவா கனம் ஷட்சதுர்மாத்ரகம் ।
கேசபந்தம் ஷண்மாத்ரவ்யாஸம் கனம் தத்தர்த்தகம் ||

அளவு (நான்கு 4 அங்குலம்) ஆகும். காதின் நீளம் ஐந்து 5 அங்குலமாகும். காதின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கர்ணமத்தியில் அகலம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். காது நுனியின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அரை ½ அங்குலமாகும். மூக்கின் நீளமானது, ஒன்னரை 1½ அங்குலமாகும் அதன் ஆழமும், விஸ்தாரமும், ஒரு 1 அங்குலமாகும். மூக்கின் உயரமானது, ஒரு 1 அங்குலமாகும். முகத்தின் விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5 அங்குலமாகும். மேலுதட்டின் உயரம், மூன்று 3 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம், இரண்டு 2 அங்குலமாகும். 119

மூக்கின் நீளம், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகள், (முறையே) மூன்று 3 இரண்டு 2 ஒரு 1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் விஸ்தாரம், பத்து 10 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலமாகும். கழுத்தின் பின்பாகத்தில், அடி, நுனி, இவைகளின் கனமானது, ஆறு 6 அங்குலமும், நான்கு 4 அங்குலமுமாகும். கொண்டையின் விஸ்தாரமானது, ஆறு 6 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அதில் ஸரிபாதி (மூன்று 3) அங்குலமாகும். 121

ग्रीवाग्रविस्तारं तु द्विमात्रं युक्तितो न्यसेत् ।
ककुदादि पर्यन्तं त्रिःषडंशमितीरितम् ॥१२२॥

त्रिःसप्तांशकं पृष्ठं व्यासं द्वादशांशकम् ।
श्रोणीविस्तारं तु दशाष्टवेदमात्रकम् ॥१२३॥

ऊरूत्सेधं तु पञ्चांशं जानुनं द्विमात्रकम् ।
जङ्घायामं शरांशं स्यात् व्यासं तु द्विमात्रकम् ॥१२४॥

खुरोत्सेधं द्विमात्रं स्यात् वालमूलं च तत्समम् ।
साध्यर्धमात्रं वालाग्रं जङ्घान्तं लम्बनं भवेत् ॥१२५॥

கழுத்து நுனியின் விசாலமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். கொண்டையிலிருந்து சரீரத்தின் உயரமானது (6 × 3 = 18) பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (சரீரத்தில்) இருபத்தொரு 21, அங்குலம் முதுகாகும். அதன் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12, அங்குலமாகும். பின்துடையின் விசாலமானது, பத்து 10, எட்டு 8, நான்கு 4, அங்குலங்களாகும். 123

துடையின் உயரமானது, ஐந்து 5, அங்குலமாகும். முழங்கால், இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம், ஐந்து 5, அங்குலமாகும். அதன் விசாலமானது, இரண்டு 2, அங்குலமாகும். குளம்பின் உயரம் இரண்டு 2, அங்குலமாகும். வாலின் அடிபக்கமும் அவ்விதமே (இரண்டு 2, அங்குலம்) ஆகும். வால் நுனியானது (விஸ்தாரமானது) ஒன்னரை $1\frac{1}{2}$, அங்குலமாகும். அது, (வால்) கணுக்கால் வரையில் தொங்கவேண்டும். 125

𑌅𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍌 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑍌 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌶𑍇𑌫𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌰𑌾𑌦𑍇𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌘𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌂
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௨௭ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂
𑌤𑌥𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௨௮ ॥

𑌘𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌘𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௨௯ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।

அண்டகோசத்தின் நீளம், அகலங்கள், முறையே மூன்று 3, இரண்டு 2, அங்குலங்களாகும். சேபத்தின் (ஆண்குறியின்) நீளமானது, மூன்று 3, அங்குலமாகும். அது, வயிற்றிலிருந்து ஒரு 1, அங்குலம் கனமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 126

முன்கால் துடையின் விஸ்தாரமானது, நான்கு 4, அங்குலமாகும். முழங்கால் நுனியில் இரண்டு 2, அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 127

(விருஷபத்தை) நின்ற வடிவமாகவோ, படுத்த வடிவமாகவோ உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். ஸுதை, உலோகம், இவைகளினுலேயும், மற்ற திரவியங்களினுலேயும், மனதிற்குகந்தபடி கல்பிக்கவேண்டும். லோகத்தினுலான விருஷபத்தை, கனமாகவோ, கனமில்லாமலோ, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். சகல மூர்த்தியின் உயரம்

தஸ்மாத் பரிஹரேத் ப்ராஜ்ஞ: ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம் ||

த்வாரலிங்கஸமம் வ்ருஷபம் வரம்
மத்யமம் பாதஹீனகம் |
த்ரி (த்வி) பாகமானமதமயோதிதம்
கதிதம் த்ரிவிதம் முநிபுங்கவை: || ௧௩௧ ||

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே ஸந்திகர்மவிதானம் நாம
த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாய: ||

எதுவோ, அதுவே, விருஷபத்தின் உயரமாகும். அந்த அளவுக்குக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தால், அது சகலவிதமான தோஷங்களையும், உண்டு பண்ணுவதாகும். ஆகையால் அவ்விதமான குற்றங்களில்லாமல், சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

(கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு சமமான உயரமுடைய விருஷபமானது சிரேஷ்டமாகும். அதில் கால் ¼, பங்கு குறைவாக இருப்பது மத்தியம விருஷபமாகும். அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு, (மூன்றில் இரண்டு பங்கு) உயரமிருப்பது, அதமமாகும். இவ்விதமாக சிறந்த முனிவர்களினுலே, மூன்று விதமான விருஷபமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 131

ஸந்திகர்ம விதானமென்னும்
இருபத்திமூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑍍𑌪𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑍇 ।
𑌦𑌶𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௩॥

𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌡𑌂𑌶𑌕𑍇 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌚 𑌹𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

இப்பொழுது கோபுர லக்ஷணமானது, முறையே கூறப்படுகிறது. க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், மத்திய ஹர்மியம், முக்கிய ஹர்மியம், இவைகளுக்கு தன்னளவைக் கொண்டு, மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, பாகத்தில், அந்தந்த அம்சத்தில், ஒரு 1, அம்சத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த அளவானது க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், இவைகளுக்குக் கூறியதாகும். இனி மத்தியம ஹர்மியங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது. 3

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தில், நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, பாகத்தில், ஒரு பாகத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாகும். இவ்விதம் துவார

त्रिभागैकांशमध्यं (तारं) तु द्विभागं स्यात्
त्रिभागिके ॥ ५ ॥

वेदांशे त्रिभागं तु पञ्चांशे वेदभागके ।
द्वारशोभादिविस्तारं गोपुरान्तं क्रमेण तु ॥ ६ ॥

उत्तमानामिदं प्रोक्तं हस्तैरप्यथ वक्ष्यते ।
द्विहस्तादि द्विरष्टान्तैकारत्निविवर्धनात् ॥ ७ ॥

एकैकं त्रि त्रिमानं स्याद् द्वारशोभादिपञ्चसु ।
त्रिहस्ताद्येकत्रिंशान्तं द्विद्विहस्तविवर्धनात् ॥ ८ ॥

प्रोक्तं त्रिः पञ्चमानं द्वारशोभादि पञ्चके ।

சோபாதி விஸ்தாரமானது, ஐந்து விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மத்திய கோபுர விஸ்தாரமாகும். 4½

மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் 3ல், ஒரு 1, பாகம், மூன்றில் 3ல், இரண்டு 2 பாகம், நான்கில் 4ல், மூன்று 3 பாகம், ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகம், இவைகள் முறையே, கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த மானமானது, உத்தம கோபுரங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி ஹஸ்தங்களினாலேயும் கோபுரத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 6½

இரண்டு 2, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், பதினாறு 16, ஹஸ்தம் வரையில், ஒவ்வொரு அரத்நி (12 அங்குலம்) வீதம் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமான அளவு ஒவ்வொன்றும், மும்மூன்று விதமான அளவுடையதாகும். இவ்விதம், துவார சோபை முதலிய ஐந்தி 5லும், (மூன்று விதமான அளவுகளையும் கல்பித்துக்) கொள்ளவேண்டும். 7½

மூன்று 3, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், முப்பத்தோறு 31, ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு 2, முழம் வீதமாகக்

நவஹஸ்தம் ஸமாரப்ய த்வித்விஹஸ்தவிவர்த்தநாத் || ௯ ||

ஸப்தத்ரிம்ஶகரம் யாவத் பஞ்சதஶப்ரமாணகம் |
ஶோபாதிதோரணாநாம் ச விஸ்தாரம் பரிகீர்த்திதம் ||௰||

த்வாரஶோபா த்வாரஶாலா த்வாரப்ராஸாதஹர்ம்யகே |
கோபுரேண து பஞ்சைதே த்வாரஶோபாதி
பஞ்சகம் || ௧௧ ||

அதவா ஹஸ்தமாநேந விஸ்தாரம் பரிக்ருஹ்யதாம் |
த்ரிபஞ்சஸப்தநவைகாதஶாரத்நிவிவர்த்தநாத் || ௧௨ ||

பஞ்சைதம் த்வ்யரத்நியாம் பஞ்சஸ்வேகஸ்ய ஸம்மதம் |

கூட்டிவர, கோபுரமானது, பதினைந்து 15, விதமாகும். இந்த மானத்தை துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தில் கொள்ள வேண்டும். 8½

ஒன்பது 9, முழம் முதல் முப்பத்தேழு 37, முழம் வரையில், இரண்டு 2, இரண்டு 2, முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, பதினைந்து 15 விதமான அளவுகளாகும். இந்த மான மானது, கோபுர சோபாதிகளுக்குக் கூறப்பட்ட விஸ்தார மாகும். 10

துவார சோபை 1, துவாரசாலை 2, துவார பிராஸாதம் 3, துவார ஹர்மியம் 4, கோபுரம் 5, ஆகிய ஐந்தும் 5ம், துவாரசோபாதி பஞ்சகமாகும். 11

அல்லது ஹஸ்தமானததினுல் விஸ்தாரத்தைக்கொள்ள வேண்டும். மூன்று 3, ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, அரத்நிகளினுல் (அரத்நி – பன்னிரண்டு 12, அங்குலம்) விருத்தி செய்துவர, இரண்டு 2 அரத்நிகளினுல் ஐந்துவித மானங்களாகும். இந்த ஐந்துகளில் ஒரு 1. அளவைக்கொள்ளுவது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 12½

பஞ்சஸப்தநவைகாதஶ த்ரயோதஶகராந்தத: ॥ ௧௪ ॥

ப்ரதமாவரணே த்வாரஶோபாயா விஸ்தாரஸங்க்யயா ।
த்ரிபஞ்சாத்யா த்ரயோவிம்ஶத் த்வாரஶாலா விஶாலதா ॥

பஞ்சவிம்ஶத்கராரப்ய த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கராந்தகம் ।
த்வாரப்ராஸாதவிஸ்தாரம் பஞ்சதா பரிகீர்த்திதம் ॥ ௧௫ ॥

பஞ்சவிம்ஶத்கராரப்ய த்ரிசத்வாரிம்ஶதந்தகம் ।
த்வாரஹர்ம்யஸ்ய விஸ்தாரம் பஞ்சதா ஹ்யர்த்தவேதத: ॥ ௧௬ ॥

ஷட்பஞ்சகராரப்ய த்விபஞ்சாஶத்கராந்தகம் ।
பஞ்சதா விஸ்த்ருதம் ப்ரோக்தம் கோபுரஸ்ய
முநீஶ்வரை: ॥ ௧௭ ॥

முதலாவது ஆவரணத்தில் துவாரசோபையின் விஸ்தாரமானது. ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பதிமூன்று 13 என்ற மானங்களினால் ஐந்து 5 விதமாகும்.

பதினைந்து 15 கரம் (முழம்) முதல் இருபத்திமூன்று 23. கரம் வரையில் துவாரசாலையின் விசாலமாகும். (இரண்டு 2 கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.) 14

துவார பிராஸாத விஸ்தாரமானது இருபத்தைந்து 25 முழம் முதல், முப்பத்தி மூன்று 33 முழம் வரையில், (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமாகும். 15

துவாரஹர்மியத்தின் விஸ்தாரமானது, இருபத்தைந்து 25 கரம் முதல், நாற்பத்தி மூன்று 43 கரம் வரையில் ஐந்து வித மானமுடையதாகும். (நாலரை $4\frac{1}{2}$, கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.) மேலும் கூறப்படுகிறது. 16

முனீசுவரர்களினாலே கோபுரத்தின் விஸ்தாரமானது,

चक्रवर्तिमहाराजवेश्मस्वप्येवमूह्यताम् ।
सायामं द्वारविस्तारं विमानं द्व्यंशैकांशसायतम् ॥

द्वारशोभादि पञ्चानां द्वाराणामुच्छ्रितं ततः ।
तत्तारेणैव क्रमात् सार्धं पादोनं द्विगुणं
त्र्यंशद्व्यंशे ॥ ௧௧ ॥

सप्तांशे(शं) च षडंशं(शे) च अष्टांशे(शं)
षडंशकं(के) ।
नवांशे अर्धभागं द्विद्विभागे तु
पञ्चभिः(कं) ॥ ௧௨ ॥

विमानं तु यथा सर्वं आयामतस्तुमता ।

நாற்பத்தைந்து 45 முழம் முதல், ஐம்பத்தி மூன்று 53 முழம் வரையில் (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவித மானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சக்ரவர்தி, மஹாராஜா, இவர்களின் பிராஸாதங்களிலும், இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஊஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். 17½

துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தின் (ஐந்தின்) துவாரத்தின் உயரமானது (அதன் அகலத்தில்) முறையே ஒண்ணரை 1½ பங்கு, முக்கால் ¾ பங்கு, இரண்டு 2 பங்கு மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், மூணறில் 3ல் இரண்டு 2 பாகம் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது.

பிறகு, அவைகளுக்கு இவ்விதமாக முறையே விஸ்தாரத்திலிருந்து உயரமானது கூறப்படுகிறது. 19

துவாராயதனத்தின் உயரமானது முறையே பத்து 10 பாகத்தில் ஏழு 7 பாகம், ஆறில் 6ல் நான்கு பாகம், ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், ஒன்பதில் 9ல் ஐந்து 5 பாகம், இவைகளின் இரண்டு 2, பங்குமாகும்.

गोपुरस्य तु विस्तारं(रे) त्रिभागैक
भागिके ॥ २१ ॥

अथवा चतुर्भागैकभागं वा पञ्चभागद्विभागिके ।
निर्गमं गोपुराणां तु प्रासादाद्भित्ति
बाह्यतः ॥ २२ ॥

मूलं सार्धं तु पादोनद्विहस्तं तु द्विहस्तकम् ।
तत्तद्विष्कम्भमेवोक्तं त्रिविधं परिकीर्तितम् ॥

वृद्ध्या पञ्चकरान्तं तु सप्तान्तं तु नवान्तके ।
द्वारं त्रिःपञ्चधामानं षडङ्गुलं तु वृद्धिकम्
वृद्धिकम् ॥

கோபுரத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2 பாகம், பிராஸாதத்திலிருந்து பித்தி பாஹியத்தில் (மதிளுக்கு வெளியில்) கோபுரங்களின் நிர்கமமாகும். (கோபுரபாகமானது மதிளுக்கு வெளியில் நீண்டிருக்க வேண்டும்.) 22

(பிராஸாத) மூல விஸ்தாரமானது ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, முழம் விஸ்தாரம், ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$, முழம் விஸ்தாரம் 3, இரண்டு 2, முழம் விஸ்தாரம், என மூன்று 3 விதமாகும்.

இந்த விஸ்தாரங்களுடன், தனித்தனியே, முறையே, ஐந்து 5, கரம் வரையில், ஆறு 6, அங்குலம் வீதமும், ஏழு 7, கரம் வரையில், ஒன்பது அங்குலம் வீதமும், ஒன்பது கரம் வரையில், பன்னிரண்டு 12, அங்குலம் வீதமும் கூட்டிவர துவாரமானம் ஒவ்வொன்றும் பதினைந்து விதமாகும். • 24

க்ஷுத்ரே மத்யே ச த்வாரவிஸ்தாரா: ஸமீரிதா: ।
தத்தத்விஸ்தாரவஶத: தத்தத்ஸமுச்ச்ரய உச்யதே ॥ ௨௫ ॥

*பஞ்சாம்ஶே ஸப்தஸ்யைகாம்ஶம் ஸப்தாம்ஶம் ஸப்தாம்ஶே தஶாம்ஶகே
த்வ்யம்ஶகம் ।
த்விகுணார்த்தாதிகம் பாதாதிகம் பஞ்சதா ஸ்ம்ருதா: ॥

மூலவஸ்து நிரீக்ஷ்யைவ பாதாதிஷ்டானதுங்கதா ।
அத ஸம்ஸ்தத்வே ஸத்வாரஷ்டாங்கவர்க்கோபஹாராஷ்டகம் ॥ ௨௭ ॥

க்ஷுத்திர தேவாலயம், மத்திய தேவாலயம், உத்தம தேவாலயம், இவைகளின் துவார விஸ்தாரங்கள், இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இனி அந்தந்த விஸ்தார மானத்தைக் கொண்டு, உயரமானது கூறப்படுகிறது. 25

(கோபுர துவாரத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும்) *ஐந்து 5, முதல் ஏழு 7, அம்சம் (1) ஏழு 7, முதல் பத்து 10, அம்சம் (2) இரண்டு 2, பங்கு (3) இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பங்கு, (4) இரண்டேகால் $2\frac{1}{4}$, பங்கு, (5) என ஐந்து 5, விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 26

மூல வஸ்துவைப் பார்த்துக்கொண்டே, பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரம் இருக்கவேண்டும். (கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, மூல வஸ்துவின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.)

---

*பஞ்சாம்ஶம் ஸ்யாத் ஸப்தாம்ஶே ஸப்தாம்ஶம் து தஶாம்ஶகே ।
இதி பாட: ஶோதநீயோ பாதி ।

***ஏழில் 7ல் ஐந்து 5, அம்சம் 1, பத்தில் 10ல் ஏழு 7, அம்சம் 2 என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.**

M. M. 54.

𑌭𑌾𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑍋𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥௨௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌭𑌾𑌗𑍋𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌨𑌵𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌛𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌖𑌾𑌤𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௩௦॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥௩௧॥

கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானம் வரையிலுள்ள உயரமானது, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அல்லது பன்னிரண்டு 12, அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ள பாதபந்தம், மஸூரகம், இவைகள், அதன் உபபீடமாகும். 28

கோபுரஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, பிராஸாத ஸதம்பத்தின் உயரம், அல்லது, அதில் எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது ஒன்பதில் 9ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது பத்தில் 10 ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 29

புதைக்கப்பட்ட பாதத்துடன் கூடிய, அதன் அதிஷ்டானத்தை, ஹோமாந்தம் சேதிக்கவேண்டும்.

அதன் உயரமானது, உத்தரம் வரையிலாகும். அந்த உயரத்தில் ஸரிபாதி ½ அளவு துவாரத்தின் அகலமாகும். 30

துவாரத்தின் வலது பக்கத்தில், எழுப்பிய சுவரில், கர்பம் இருக்கவேண்டும். 30½

𑌵𑌿𑌜𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌲𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌃 ॥௧௨॥

𑌕𑍇𑌶𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌮𑌰𑍍𑌦𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥௧௩॥

𑌨𑌾𑌮𑍈𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌕𑌾𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥௧௪॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑌟𑍍𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑍇 ॥௧௫॥

𑌸𑍋𑌪𑌪𑍀𑌠𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌚𑍍𑌚𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௧௬॥

ஸ்ரீகரம் 1, ரதிகாந்தம் 2, காந்த விஜயம் 3, விஜய விசாலகம் 4, விசாலாலயம் 5, விப்ரதீகாந்தம் 6, ஸ்ரீகாந்தம் 7, ஸ்ரீகேசம் 8, கேசவிசாலகம் 9, ஸ்வஸ்திகம் 10, திசாஸ்வஸ்திகம் 11, மர்தளம் 12, மாத்ரகாண்டம் 13, ஸ்ரீவிசாலம் 14, சதுர்முகம் 15, என்று பதினைந்து 15, பெயர்கள், கோபுரத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 33½

ஏக 1, தலம் முதல், பஞ்ச 5, தலம் வரையில் சோபாதிகள், அல்பப் பிரமாணமாக இருக்கவேண்டும். 34

துவி 2, தலம் முதல், ஷட் 6, தலம் வரையில், மத்தியம கிரமமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது.

திரி 3, தலம் முதல், ஏழு 7, தலம் வரையில், உத்தமமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. 35

(கோபுரத்தின்) அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடன் இருக்கவேண்டும். பாதத்தின் உயரமானது உத்தராந்தமாகும். மீதமுள்ளது, அதன் ஸ்தூபி வரையிலுள்ள மானமாகும். (இதில்) பாகமானமானது, விதிக்கப்படுகிறது. 36

†ஸபாதபாகம் மஞ்சோச்சம் கந்தரோச்சம் ததம்ஶகம் |
ஸத்ரிபாதத்விபாகம் தத் ஶிர: ஶேஷம் ஶிகோதயம் ||௩௭||

ஏவமேகதலம் ப்ரோக்தம் த்விதலே பாகமுச்யதே |
உத்தராதிஶிகாந்தம் ச நவதா விபஜேத் ஸமம் ||௩௮||

ஸபாதபாகம் மஞ்சோச்சம் த்வ்யம்ஶார்த்தம் அங்க்ரியாயதம் |
பாகமேகம் ப்ரஸ்தரோச்ச்ரயமேகாம்ஶம் கந்தரோதயம் ||

ஸார்த்தத்வ்யம்ஶம் ஶிரஸ்துங்கம் பாதோநபாகம் ஶிகோதயம் |
ஏவம் த்விதலமாக்யாதம் த்ரிதலே பாகமுச்யதே || ௪௦ ||

---

*மஞ்சத்தின் உயரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ பங்காகும். கந்தர(கழு)த்தின் உயரம் அதே அளவாகும். சிரஸின் உயரம் இரண்டேமுக்கால் $2\frac{3}{4}$ பங்காகும். மீதமுள்ளது, சிகோதயமாகும். இவ்விதமாக ஏகதலத்தின் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி இங்கு, துவி 2, தலத்தின் பாகம் கூறப்படுகிறது. $37\frac{1}{2}$

உத்தராதியான சிகாந்தமானத்தை ஒன்பது 9, ஸம பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் மஞ்சத்தின் உயரம் ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, பாகமாகும். பாதோச்சமானது, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பாகமாகும் பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். கந்தரத்தின் (கந்தரம்—கழுத்து) உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். சிரத்தின் உயரமானது இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகமாகும். மீதமுள்ளது (முக்கால் $\frac{3}{4}$ பாகம்) சிகோதயமாகும். $[1\frac{1}{4}+2\frac{1}{2}+1+1+2\frac{1}{2}+\frac{3}{4}=9]$ இவ்விதமாக துவிதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தில் பாகம் கூறப்படுகிறது. 40

†சத்ரிம்ஶதி பாகே ஏவம் பாகஸங்க்யா ப்ரகீர்த்திதா |

*இங்கு எவ்வளவு பாகத்தில், இந்த பாகங்கள் என்று கூறப்படவில்லை.

ஸ்தூப்யுத்தராந்தம் ததுத்ஸேதம் த்வாதஶாம்ஶகம் ।
ஸபாதாம்ஶம் கபோதாந்தம் த்வ்யம்ஶமாயாதம் அர்ணாயதம் ॥

ஸார்த்தைகம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் த்விபாகம் பாத
தைர்க்யகம் ।
த்ரிபாதம் தத்கபோதாந்தம் க்ரீவோதயம் பவேத் ॥

ஸார்த்தத்வ்யம்ஶம் ஶிரஸ்துங்கம் ஶேஷம் ஸ்தூப்யுதயம்
பவேத் ।
ஏவம் த்ரிதலவிஸ்தாரம் அதஃ ஊர்த்வம் ப்ரவக்ஷ்யதே ॥ ௪௩ ॥

உத்தராதி ஶிகாந்தம் தத் அஷ்டாதஶாம்ஶகம் ।
ஸபாதாம்ஶகம் மஞ்சம் த்ரிபாகம் தலிபாயதம் ॥ ௪௪ ॥

ஸார்த்தாம்ஶம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேதம் ஸ்யாத் அம்ஶம் ஸ்யாத்
கம்பதைர்க்யகம் ।

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை (கீழ் தலத்தின் ஸ்தூபி முதல் திரி 3 தலத்தின் உத்தராந்தமான உயரத்தை) பன்னிரண்டு 12 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு அவைகளில், கபோதத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டரை 2½ பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டு 2 பாகம். அதன் கபோதத்தின் உயரம் முக்கால் ¾ பாகம். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். சிரத்தின் உயரம் இரண்டரை 2½ பாகமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். இவ் விதமாக திரி 3 தலத்தின் விபாகம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சதுர்பௌமத்தின் மானத்தைக் கூறுகிறேன். 43

உத்தரம் முதல் சிகை ஈறாக உள்ள மானத்தை பதினெட்டு 18 அம்சங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒண்ணே முக்கால் 1¾ அம்சம் மஞ்சமாகும். தலிபத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். ஒண்ணரை 1½

𑌮𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂𑌶𑌂 𑌗𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ||௪௫||

𑌶𑍇𑌷𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌮𑌮𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ||௪௬||

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂
𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ||௪௭||

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌞𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂
𑌪𑌾𑌦𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌲𑌿𑌪𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ||

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரம் இரண்டு 2 அம்சமாகும். மஞ்சத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். சிகரத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். மீதமுள்ள அம்சமானது, சிகையின் மானமாகும். இனி பஞ்ச 5 பௌம மானது கூறப்படுகிறது. 45½

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராங்கமுமான உயரத்தை, இருபத்தி மூன்று 23 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில் இரண்டு 2 பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும் மூன்றரை 3½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். மூன்று 3. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம், ஊர்துவ மஞ்சத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணே கால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். இரண்டு 2 அம்சம் தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டமாகும்.

𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௯ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌿𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌟𑍍𑌤𑌲𑍇 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ॥ ௫௦ ॥

𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌦
𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌲𑌿𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ॥ ௫௧ ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂
𑌪𑌾𑌦𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

இரண்டரை 2½ அம்சம் சிகரத்தின் உயரமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். 49

ஷட் 6 தலகோபுரத்தில், உத்தரம் முதல் சிகைவரையிலுள்ள உயரத்தை இருபத்தொன்பது 29 அம்சங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில் இரண்டு 2 பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4 அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½ அம்சம் பாதோச்சமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾ அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம்·பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். அதன்மேல் பாகம் இரண்டு 2 பாகமாகும். ஒரு 1 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதேயளவு (ஒரு 1 அம்சம்) ஆகும்.

ஸார்த்தத்³வயம் ஶிர: ப்ரோக்தம் ஶேஷஹாரம் ஶிகோ²த³யம் ||

ஏவம் து ஷட்தலம் ப்ரோக்தம் ஸப்ததாலமதோச்யதே |
உத்தராதி³ஶிகா²ந்தம் யத் ஷட்த்ரிம்ஶாம்ஶகே || ௫௬ ||

மஞ்சம் ஸபாத³த்³வ்யம்ஶம் பாதா³யாமம் ஸார்த்த⁴வேத³கம் |
த்³விபா⁴க³ம் ப்ரஸ்தரோத்ஸேத⁴ம் பாதோ³த்ஸேத⁴ம் சதுஷ்கம் ||

ஸத்ரிபாதா³ம்ஶகம் மஞ்சம் த்ர்யம்ஶார்த்த⁴ம் சரணாயதம் |
பாதோ³னத்³வ்யம்ஶமஞ்சோச்சம் த்ரிபாத³ம் பாத³தை³ர்க்⁴யகம் ||

ஸார்த்தா⁴ம்ஶம் ப்ரஸ்தரோச்சம் து த்³வ்யம்ஶார்த்த⁴ம் தலிபாயதம் |
ஸபாத³ஹாரம் மஞ்சோச்சம் த்³வ்யர்த்த⁴பாதம் ஶிகா²ந்திகம் || ௫௭ ||

அதிலிருந்து, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ அம்சம், சிரஸ்ஸாகும். மீதமுள்ள அம்சமானது (மூணரை $3\frac{1}{2}$ அம்சமானது) சிகோதயமாகும். 53

ஷட் 6. தலத்தின் மானமானது, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸப்த 7. பௌமமானமானது கூறப்படுகிறது.

ஸப்த 7 தலத்தில், உத்தரம் முதல் சிகாந்தமான மானத்தை முப்பத்தாறு 36. பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில், இரண்டேகால் $2\frac{1}{4}$ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். நாலரை $4\frac{1}{2}$ அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$. அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை $3\frac{1}{2}$. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் $\frac{3}{4}$. அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$. அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை $2\frac{1}{2}$. அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயர

கபோதாந்தம் து ஹாராந்தம் தத்ஸமம் க³லோத³யம் ।
ஸத்ரிபாதா³ம்ஶத்³விகம் ஶிர꞉ ஶேஷம் ஶிகோ²த³யம் ॥ ௫௮ ॥

ஏவம் மாநாநி கர்தவ்யாந்யுக்தஸங்க்²யாக்ரமேண து ।
விஸ்தாரே பஞ்சபா⁴கே³ து நாலீகே³ஹம் த்ர்யம்ஶகம் ॥

ஶேஷம் து பி⁴த்திவிஷ்கம்ப⁴மேகபூ⁴மே விதீ⁴யதே ।
விஸ்தாரே ஸப்தபா⁴கே³ து ஸ்யாத்³ க³ர்ப⁴கே³ஹம் யுகா³ம்ஶகம் ॥

ஶேஷம் து பி⁴த்திவிஷ்கம்ப⁴மேகாம்ஶம் கூடவிஸ்த்ருதம் ।
கோஷ்ட²கம் த்ர்யம்ஶகம் தாரே பஞ்சாம்ஶம் ஸ்யாத்³ த்³விஹாயதே ॥

கூடகோஷ்ட²கயோர்மத்⁴யே பஞ்ஜராதி³விபூ⁴ஷிதம் ।
ஏவம் த்³விதலஹர்ம்யேஷ்டம் க்ரமஶஸ்து விதீ⁴யதே ॥ ௫௯ ॥

மாகும். இரண்டு 2. அம்சம், ஊர்த்துவ பாதமாகும். ஒரு 1. பாகம், கபோதத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதற்கு ஸமம் ஒரு 1 அம்சமாகும். இரண்டேமுக்கால் 2¾. அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீதமுள்ளது (மூணரை 3½. அம்சம்) சிகையின் உயரமாகும். 58

கோபுரத்தின் தலங்களின் எண்ணிக்கையின் பேரில், இவ்விதமாக பாகங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். கோபுரத்தின் அகலத்தில் ஐந்தில் 5ல் மூன்று 3. பாகம் நாளீகேஹம். (சுவறுகளுக்கு மத்தியிலுள்ள பாகம்) ஆகும். மீதமுள்ளது, (இரண்டு 2, பாகம்,) சுவற்றின் விஷ்கம்பம் (அகலம்) ஆகும். இந்த மானம், ஏக 1. தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். 59½

விஸ்தாரத்தில் ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், துவிதலத்தின் கர்பகிருஹ விஸ்தாரமாகும். மீதமுள்ளது சுவற்றின் விஷ்கம்பமாகும். (விஷ்கம்பம்—அகலம்) அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒரு 1 அம்சம் கூடமாகும். மூன்று 3 அம்சம் கோஷ்ட

விஸ்தாரே நவபாகே து நாளீகேஹம் த்ரிபாகத꞉ ।
கர்ப்பபிண்ட்யலிந்தஹாராந் பாகேந பரிகல்பயேத் ॥௯௩॥

கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் பூர்வவத் பரிகல்பயேத் ।
ஶேஷம் து பித்திவிஷ்கம்பமேகாம்ஶம் கூடவிஸ்த்ருதம் ॥௯௪॥

ஶாலாயாமம் த்ரிபாகம் ஸ்யாதேகாம்ஶம் லம்பபஞ்ஜரம் ।
ஹாரா ஹாராந்தராயாமம் ஸ்யாதர்த்தம் கோஷ்டகாயதம் ॥ ௯௫ ॥

பஞ்சாம்ஶம் வா ஷடம்ஶம் வா ஊர்த்வே ஸப்தாம்ஶவிஸ்த்ருதம் ।
கூடமம்ஶம் த்விபாகேந ஶாலாயாமம் த்விபாகிகம் ॥ ௯௬ ॥

ஹாராயாம் க்ஷுத்ரநீடம் து ஸார்த்தபாகமிதி ஸ்ம்ருதம் ।

மாகும். அதன் நீளத்தில் ஐந்து 5 அம்சம், கூடம், கோஷ்டம் இவைகளின் மத்தியில் பஞ்ஜரம் முதலிய அலங்காரமாகும். இவ்விதமாக இரண்டாவது தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 62

கோபுரவிஸ்தாரத்தின் ஒன்பதில் 9ல் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹம் (உள்தலம்) ஆகும். கிரஹபிண்டி அளிந்தம், ஹாரம் இவைகளை ஒரு 1 அம்சத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். கூடம் கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மீதமுள்ளது பித்திவிஷ்கம்பமாகும். கூடத்தின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். மூன்று 3 அம்சம் சாலாயாமமாகும். ஒரு 1 அம்சம் லம்பபஞ்ஜரமாகும். ஹாரவிஸ்தாரம், ஒரு 1 அம்சமாகும். கோஷ்டவிஸ்தாரம் அரை ½ அம்சமாகும். மேலே (அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒன்பதில் 9ல்) ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சம் விஸ்தாரமிருப்பதாகும். கூடம் ஒரு 1 அம்சம். சாலாயாமம் இரண்டு 2 அம்சமாகும்.

ஶாலாயாமம் து பஞ்சாம்ஶம் வஸ்வம்ஶே ப்ரவிதீயதே ||௬௭||

ஏவம் த்ரிதலமாநம் ப்ரோக்தம் ஶேஷமூஹ்யம் விசக்ஷணை: |
தாரே பங்க்த்யம்ஶகே நாலீகேஹம் த்ரிபிரம்ஶகை: ||

ஸார்த்தாம்ஶம் பித்திவிஷ்கம்பமேகேநாலிந்தகம் |
ஏகாம்ஶம் கண்டஹர்ம்யம் ஸ்யாத் கூடகோஷ்டாதி
பூர்வவத் ||௬௯||

முகே முகே மஹாஶாலாம் பஞ்சாம்ஶம் வா ஷடம்ஶகை: |
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தம் சதுஸ்தலமிதம் வரம் ||௭௦||

தாரே ருத்ராம்ஶகே நாலீகேஹம் (அ) த்ரிபிரம்ஶகை: |

ஹாரத்தில் க்ஷுத்ர (சிறிய) நீடமானது அரை ½ அம்சமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாலாயாமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில் (எட்டில் 8) ஐந்து 5 பாகம் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 67

இவ்விதமாக திரி 3 தலமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஸாமர்த்தியசாலிகள் ஊஹித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(கோபுரத்தின் சதுஸ் 4 தலத்தில்) பத்து 10 பாகத்தில் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். ஒன்றரை 1½ பாகம் சுவற்றின் விஸ்தாரமாகும். அளிந்தம் (வாயிற்படியின் முன்பக்கம்.) ஒரு 1 பாகமாகும். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1 பாகமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 69

முகந்தோரும் ஐந்து 5 அல்லது ஆறு 6 பாகம். மஹாசாலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய இந்த நான்கு 4 தலமானது சிறந்ததாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 70

த்விபாகம் பித்திவிஷ்கம்பமேகேன ஹாரமத்யம்ஶகம் || ௭௧ ||

ஏகாம்ஶம் கண்டஹர்ம்யம் ஸ்யாத் ஶேஷம்
பூர்வவதாசரேத் |
ஏவம் பஞ்சதலம் ப்ரோக்தம் ஷட்தலம் சாதுனோச்யதே ||

விஸ்தாரே த்வாதஶாம்ஶே து நாலீகேஹம் யுகாம்ஶகம் |
த்விபாகம் பித்திவிஷ்கம்பம் ஶேஷம் ஸாந்தராந்தரகம் பவேத் || ௭௨ ||

அம்ஶேன கண்டஹர்ம்யம் ஸ்யாத் கூடகோஷ்டாதி பூர்வவத் |
தலே த்ரயோதஶாம்ஶே து கர்பகேஹம் யுகாம்ஶகம் ||

ஸார்தாம்ஶத்வயம் பித்திவிஷ்கம்பமேகேன ஹாரமத்யம்ஶகம் |

அகலத்தில் பதினொன்றில் 11 மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். இரண்டு 2 பாகம் பித்திவிஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். மற்றதை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பஞ்ச 5 தல ஹர்மியத்தின் மானத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது ஷட் 6 தலஹர்மியமானது கூறப்படுகிறது. 72

(ஆறுவது 6வது தலத்தின்) விஸ்தாரத்தில் பன்னிரண்டில் 12ல் நான்கு 4 பாகம், நாளீகேஹம் (உள்கூடு) ஆகும். இரண்டு 2 பாகம் சுவற்றின் அகலமாகும். ஒரு 1 அம்சம் அந்தாரகமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியன முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். [இது ஷட்6 தலஹர்மியமானமாகும். 73½

(ஏழாவது 7வது தலத்தின்) அகலத்தில் பதிமூன்று 13 பாகங்களில் நான்கு 4 பாகம் கர்பகிரஹமாகும். இரண்டரை 2½ பாகம், பித்தி விஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் அளிந்த

ஏகாம்ஶம் கண்டஹாரம் ஸ்யாத் கூடகோஷ்டாதி
பூர்வவத் ||௭௫||

முகே முகே மஹாஶாலாஶ்சதுஷ்டயாம்ஶேந விதீயதே ।
பஞ்ஜரே ஹஸ்திப்ருஷ்டே ச பக்ஷஶாலாதிஸம்யுதம் ||

நாநாவிதமஸூரகஸ்தம்பவேதீஜாலகதோரணம் ।
ஏவம் ஸப்ததலம் ப்ரோக்தம் கோபுரம் ஸார்வதேஶிகம் ||

ஊர்த்வத்வாரஸ்ய விஸ்தாரே பஞ்சாம்ஶே ஹீநகம் ।
அதவா வேதைகாம்ஶம் வா மூலத்வாரவிஸ்தராத் ||

உபர்யுபரி வேஶம் ச மத்யபாதோத்தரயுதம் ।

மாகும் (அளிந்தம்–துவாரத்தின் முன பக்கம்). ஒரு 1 பாகம் கண்டஹாரமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ளதை போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 75

ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்–முகப்பு) நான்கு 4 அம்சம் மஹாசாலை இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்ஜரம், ஹஸ்திப்ருஷ்டம், இவைகளில் பக்ஷசாலை முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம் வேதீ, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளையும் கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த 7 தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய கோபுரமானது ஸகல தேசங்களுக்குமுகந்ததாகும். 77

மேல் தலத்திலுள்ள துவாரத்தின் விஸ்தாரமானது மூல துவாரத்தின் (அடித்தலத்தின் துவாரத்தின்) விஸ்தாரத்தில் ஐந்தில் 5ல் ஒரு 1 பாகம் அல்லது நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 78

மேலே மேலே கூறப்பட்டிருக்கிற வேசமானது மத்தியபாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக

गर्भागारे तु सोपानमूर्ध्वोर्ध्वोपरि
विन्यसेत् ॥७९॥

चतुरश्रे तु सोपानमुपपीठे प्रशस्यते ।
यथायुक्ति यथाशोभं तथा योज्यं विचक्षणैः ॥८०॥

गोपुरालङ्कारं प्रत्येकं वक्ष्यतेऽधुना ।
मण्डपाभा यथा द्वारशोभा तत्र प्रकीर्तिता ॥८१॥

दण्डशाला यथा द्वारशाला तत्र विधीयते ।
प्रासादाकृतिवद् द्वारप्रासादं प्रेक्षते
बुधः ॥

இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹத்தில் மேலுக்கு மேலே படிக்கட்டை கல்பிக்கவேண்டும்.

கோபுரமானது சதுஷ்கர்ணமாக (நான்கு மூலைகள் உடையதாக) இருந்தால், அதில் படிக்கட்டானது, உபபீடத்திலிருப்பது, புகழப்படுகிறது.

ஸாமர்த்தியசாலிகள், யுக்தியுடனும், அழகாக இருக்கும்படியும், கல்பிக்கவேண்டும். 80

இப்பொழுது கோபுர அலங்காரமானது, தனித்தனியே கூறப்படுகிறது.

கோபுரத்தில் துவாரத்தின் சோபையானது, மண்டபத்தைப்போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 81

அங்கு, துவாரசோபையானது, தண்டசாலையைப் போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், துவாரபிராஸாதத்தை (பிராஸாத துவாரத்தை) பிராஸாதத்தின் உருவத்தைப் போலவே காண்கிறார்கள். 82

𑌶𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌸𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௮௩॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌤𑌂 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௮௫ ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 ॥௮௬॥

புத்திமான்கள், துவாரஹர்மியத்தை மாலையின் வடிவத்தைப்போலிருப்பதாகக் கூறுகிருர்கள்.

துவாரத்திலுள்ள கோபுரமானது, சாலையின் வடிவத்துடன் கூடிய ஸ்திதியையுடையதாக நினைக்கப்படுகிறது.

ஸகல ஹர்மியங்களிலும், விசேஷித்து, யுக்தியுடன் கோபுரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீகரம் என்று பெயருடைய கோபுரத்தின் அலங்காரத்தை வரிசையாகக் கூறுகிறேன்.

கோபுரத்தின் நீளமானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு, அல்லது ஒன்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பங்கு இருக்கவேண்டும்.

விஸ்தாரத்தில் பஞ்ச 5. அம்சம், ஸப்த 7 அம்சம், நவ 9. அம்சம் என்று அம்சம் விதிக்கப்படுகிறது. 85

விஸ்தாரத்தின் அம்ச பிரமாணத்தினுலே நீளத்தின் அம்சங்களேயும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

2, மூன்று 3, தலத்துடன் கூடிய

ஸஸ்வஸ்திகாக்ருதிகம் நாஸீ ஸர்வத்ர ப்ரவிதீயதே ।
முகே முகே மஹாநாஸீ வம்ஶநாஸீ த்விபார்ஶ்வயோ: ॥

ஶிர: கூடகோஷ்டம் வா யுக்மஸ்தூபிஸமந்விதம் ।
லூபாரோஹி ஶிரோவாபி மண்டபாக்ருதிரேவ வா ॥௮௮॥

ரதிகாந்தஸ்ய ஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாராத்யர்த்தமாயதம் ।
கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கம் பூர்வவத்பரிகல்பயேத் ॥

ஶாலாகாரஶிரஸ்கம் து ஷண்ணாஸீமுகப்ருஷ்டயோ: ।
ஸார்த்தகோடிஸமாயுக்தம் யுக்மஸ்தூபிஸமாயுதம் ॥௯0॥

அந்த: பாதோத்தரேயுக்தம் மத்யேபஞ்ஜரஸம்யுதம் ।

கோபுரமானது, ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். எங்கும் நாஸியானது விதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும் வம்ச நாஸிகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். 87

சிரஸ்ஸானது, கிருககோஷ்டமாகவோ, யுக்ம 2. ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவோ, லுபாரோஹீ (லுபையின் மேலேறிய) சிரஸ்ஸாகவோ, மண்டபத்தைபோன்ற ஆகிருதியையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 88

ரதிகாந்தம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் ஒண்ணரை 1½ப் பங்கு நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் சிரமானது சாலாகாரமாக இருக்கவேண்டும். முன்னும் பின்னும் ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஸார்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், யுக்ம 2. ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதங்கள்,

காந்தவிஜயகோபுரம் தாரத்ரி த்வ்யம்ஶாயதம் || ௯௧ ||

பூர்வவத் பூமிபாகம் ச கூடகோஷ்டாதி பூர்வவத் |
அந்த: பாதோத்தரோபேதம் நாநாங்கைரலங்க்ருதம் ||

ஶிகரே ச முகே ப்ருஷ்டே ஷண்ணாஸ்யா: பார்ஶ்வயோ-
ர்த்வயோ: |
ஸபாகாரஶிரஸ்ஸ்தூப்யயுக்மைர்விராஜிதம் || ௯௨ ||

த்வாரஶோபாத்ரயம் த்வாராங்கம் த்வாரம் முகஶோபிதம் |
விஜயவிஶாலகோபுரம் விஸ்தாரத்விகுணாயதம் || ௯௪ ||

ஸமாம்ஶம் வாத ஸமாம்ஶம் வா பாதோத்தரம் த்விகுணாயதம் |

உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும் மத்தியில் வேசனத்துடன் (துவாரத்துடன்) கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும் 90½

காந்தவிஜயம் என்னும் கோபுரத்தினமைப்பானது, அகலத்தைப்போல், மூன்று 3. பங்கு, அல்லது இரண்டு 2. பங்கு நீளம் உடையதாகும். பூமி பாகமானது முன்பு போன்றதேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை, முன்புபோலவே கல்பிக்கவேண்டும். உள் கையில் பாதம், உத்தரங்களுடனிருக்கவேண்டும். பல அங்கங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் சிகரம், முகம், பின்பக்கம், இருபக்கங்கள், இவைகளில், ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். அதில், சிரஸ்ஸானது ஸபையைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். இரட்டைப்படையல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளிருக்கவேண்டும். அதில், மூன்று 3. துவாரசோபை இருக்கவேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. முக சோபிதமானது, துவாரத்திற்கு அங்கமாக இருக்கவேண்டும். 93½

விஜய விசாலத்தின் ஸ்திதியானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாகும். ஒன்னே

ஸப்ரஸ்பு²டிகாம்ஶோபேதம் தத்³ரூபம் த்ரித்ரிதயாதிஷ்டிதம் ॥ ௯௬ ॥

ஸாந்த்⁴ரே த்ரிதலஹஸ்தோ யே த்³வாத³ஶே ஹஸ்தவ்யப்ருகா: ।
மாநே வக்ஷே மஹாநாஸீ ஸார்த⁴கோடி ஸஹஸ்ரகம் ॥

பார்ஶ்வயோ: பஞ்ஜரைர்யுக்தம் ஶாலாகாரஶிர: க்ரியாத் ।
த்³வயக்³ரஸ்தூபிகோபேதம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ॥ ௯௭ ॥

விஶாலாலயஸம்ஜ்ஞம் தத் பாதோ³நத்³விகு³ணாயதம் ।
பூர்வவத் ஹர்ம்யபா⁴க³ம் ச கூடகோஷ்டா²த்³யலங்க்ருதம் ॥

கால் 1¼ ஒண்ணரை 1½ அல்லது ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ பங்கு, நீளமுள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

இரண்டாவது 2 வது, மூன்ருவது 3 வது, நான்காவது 4வது, தலங்கள், ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11. அம்சங்களிருக்கவேண்டும்.

அளிந்தத்துடன், (வாயிற்படியின் முன் பக்கத்துடன்) கூடிய மூன்ருவது 3வது, நான்காவது 4 வது. தலத்தில், நான்கு 4 முகப்பட்டிகைகளிருக்கவேண்டும். முகத்திலும், பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். ஸார்த கோடியாகவும், பத்திரகத்துடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், பஞ்ஜரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2. படையல்லாத ஸ்தூபியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அவயவங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 97

விசாலாலயம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ பங்கு நீள முடையதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்த⁴கோடியுதம் ப⁴த்³ரம் ப⁴த்³ரநாஸீ முகே² முகே² ।
த்³வயோ: பார்ஶ்வயோஶ்சதுர்நாஸ்ய: ஶாலாஶிகரஸம்யுதம் ॥

அயுக்³மஸ்தூபிகோபேதம் ஶேஷம் பூர்வவதா³சரேத் ।
விப்ரதீகாந்தஸம்ஜ்ஞம் து த்ர்யம்ஶே த்³வ்யம்ஶாதி⁴காயதம் ॥௱॥

கூடகோஷ்டா²தி³ஸர்வாங்க³ம் பூர்வவத்பரிகல்பயேத் ।
பூர்வவத்³பூ⁴மிபா⁴க³ம் ஸ்யாத் சதுர்தி³க்ஷு ப⁴த்³ரகம் ॥௱௧॥

சதஸ்ர: ஶிக²ரே நாஸ்ய: ஶிரோப⁴த்³ரஸமன்விதம் ।
அந்த: பாதோ³த்தரோபேதம் அயுக்³மஸ்தூபிகான்விதம் ॥௱௨॥

அர்தகோடியுடன் பத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். முகந்தோறும் பத்திர நாஸியுடனிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், நான்கு 4. நாஸிகளிருக்க வேண்டும். சாலாகாரமான சிகரத்துடனிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2ப் படையல்லாத ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு போலவே கல்பிக்க வேண்டும். 99½

விப்ரதீகாந்தம் என்னும் கோபுரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் 3ல் இரண்டு 2. பங்குக்கு அதிக நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

பூபாகமும் முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்திரத்தை யமைக்கவேண்டும். அதன் சிகரத்தில் நான்கு 4 நாஸிகளிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது பத்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடன் கூடி இருக்கவேண்டும். இரட்டை 2-ஐ அல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்துாபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 102

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌰𑌿𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥௱௩॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌚 𑌨𑌵𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௱௪॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥௱௫॥

அதில் மூன்று 3 துவாரசாலைகளிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சகலவிதமான அங்கங்களுடன் அழகாக இருக்கவேண்டும். 102½

ஸ்ரீகாந்தம் என்பதன் அமைப்பானது அதன் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக நீண்டிருக்கவேண்டும். 103

மூன்ருவது 3-வது, நான்காவது 4-வது, ஐந்தாவது 5-வது தலங்கள், ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அம்சங்களைக் கொண்டவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதில், பாதம், உத்தரம் இவைகள் உள்பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். அந்தரம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். துவாரத்திற்கு மேலே, நடுவில், ரங்கம் இருக்கவேண்டும். பரிபத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும் தலையானது சாலை வடிவமாக இருக்கவேண்டும். அர்தகோடியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசிக்கவேண்டும். 105½

ஸ்ரீகேசத்தின் அமைப்பானது, அதன் அகலத்தில் மூன்றில் 3-ல் ஒரு 1 பங்கு (அதிகமாக) நீளமுள்ளதாக

पूर्ववद्भूमिभागं च द्वारे निर्गमकुट्टिमम् ।
सान्तरं कूटकोष्ठादि सर्वावयवसंयुतम् ॥७॥

नानामसूरकस्तम्भवेदिकाद्यैरलङ्कृतम् ।
अन्तः पादोत्तरोपेतं मध्ये वारणशोभितम् ॥

मुखे मुखे महानासी शालाकारशिरःक्रियम् ।
पार्श्वयोर्वेदिनास्यः स्युः सर्वावयवशोभितम् ॥

स्वस्तिकाकृतिनासी सर्वत्र परिशोभिता ।
नन्द्यावर्तगवाक्षादिजालकाद्यैर्विचित्रितम् ॥८॥

இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இருக்கவேண்டும். துவாரத்தில் நிர்கம குட்டிமம் இருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்-நீண்டிருக்குமிடம், குட்டிமம்-கற்களால் கட்டப்பட்ட தரை) அந்தரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய சகல அங்கங்களுடனிருக்க வேண்டும். பற்பலவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே சோபித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, சாலையைப் போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும், வேதி, நாஸி இவைகளிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அவயவங்களினாலேயும் அழகாக இருக்கவேண்டும். அதன் நாஸியானது ஸ்வஸ்திகத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். நந்தியாவர்தம், கவாக்ஷம் முதலியவைகளினாலேயும், ஜாலகம் முதலியவைகளினாலேயும் ஆச்சரியகரமாக இருக்கவேண்டும்.

𑌕𑍇𑌶𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌣𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௧௧॥

𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥௧௧௨॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌭𑌾𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌸𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ।

கேசவிசாலத்தின் ஸ்திதியானது, அகலத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ப் பங்கு நீளமுள்ளதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போன்றதாகும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அலங்காரங்களை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். முகம், பின் பக்கம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் நான்கு 4. மஹாநாஸிகள் இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, முகம், பின்புறம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் சபையைப்போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப்படையான ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். துவாரங்களில் (மூன்று 3. துவாரங்களில்) மூன்று 3. பிராஸாதங்களிருக்கவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகும். நான்காவது 4 வது, ஐந்தாவது 5 வது, ஆறுவது 6 வது, பூமிகள், பத்து 10, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பாகங்களுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரங்

கூடகோஷ்டாதிஸர்வாங்கமந்தராராத்யலங்க்ருதம் ||

ஸபாஶிகரஸம்யுக்தம் ஸ்வஸ்திகாக்ருதிநாஸிகம் ।
அஷ்டநாஸி ஸபாக்ரே து அயுக்ஸ்தூபிகாந்விதம் ||௧௧௬||

திஶாஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்தானம் விஸ்தாராத்த்விகுணாயதம் ।
பூர்வவத் ஹர்ம்யபாகம் ச கூடகோஷ்டாத்யலங்க்ருதம் ||

அந்தர்யந்தரஹாராங்கம் கண்டஹர்ம்யவிபூஷிதம் ।
முகே முகேऽதிபத்ராங்கம் ஶிரோவ்ருத்தாயதம் ததா ||௧௧௭||

மஹாநாஸி சதுஷ்கம் ச சது: பஞ்ஜரபூஷிதம் ।

களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பூமி பாகமும் முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களிலுலேயும், அந்தாரம் முதலியவைகளிலுலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையைப்போன்ற சிகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திக வடிவமான நாஸியுடனிருக்கவேண்டும். ஸபையின் முன் பக்கத்தில் அஷ்ட 8. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப் படையான ஸ்தூபிகள் இருக்கவேண்டும். 116

திசாஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலான அலங்காரங்களுடனிருக்க வேண்டும். அந்தாரி, அந்தாரம், ஹாரம், இவைகளை அங்கங்களாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கண்ட ஹர்மியத்திலுலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் அதிபத்திராம்சத்துடனிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது நீண்ட வட்டமாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. மஹாநாஸிகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்

சது:பாதோ³த்³த்⁴ருதே யுக்தம் ஸபா⁴வயவஸம்யுதம் ||௧௧௯||

சதுரம்ஶம் பஞ்சபா⁴கை³ஸ் ஸபா⁴யா மூர்த்⁴நி விகல்பிதம் |
ஏகாம்ஶஸ்ய ததா ஸம்யுதம் விஸ்தாராத்³ த்³விகு³ணாயதம் ||௧௨௦||

பஞ்சபா⁴கை³ர் ஹர்ம்யம் து கூடகோஷ்டா²தி³பூ⁴ஷிதம் |
பா⁴கே³ (பா⁴:) ப்ருஷ்டே² ஸபா⁴முக²ம் ஸ்யாத் விஸ்தாரத் த்ர்யம்ஶ
நிர்க³மம் || ௧௨௧ ||

ஶாலாகாரஶிரோயுக்தம் க்ஷுத்³ரநாஸீ விபூ⁴ஷிதம் |
அக்³ரே ப்ருஷ்டே² மஹாநாஸீ சதுஷ்பஞ்ஜரஶோபி⁴தம் ||௧௨௨||

சது:பாதோ³த்³த்⁴ருதே யுக்தம் த்³வாரஹர்ம்யம் த்ரிதோ⁴தி³தம் |

களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூறப்படாத யாவும், முன்பு போலவேயாகும். இரட்டைப் 2. படை அல்லாத ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 119½

மத்தளம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாம். பூமி பாகமானது முன்புபோலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையின் முன் பாகமானது, முன்புறத்திலும், பின்புறத்திலுமிருக்கவேண்டும் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1. பாகம் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். சாலாகாரமான சிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர நாஸியால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். முன்பக்கத்திலும் பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். நான்கு 4, பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். மூன்று 3. விதமான துவாரஹர்மியம் கூறப்படுகிறது. 122½

மாத்ரகாண்டஸ்ய ஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாராத்³விகு³ணாயதம் ||

பஞ்சஷட்ஸப்தகேஷ்வேவ ருத்³ரஸூர்யத்ரயோத³ஶை: ।
பூர்வவத்பூமிபாகம் ச கூடகோஷ்டாதி பூர்வவத் ||

அந்த:பாதோத்தரோபேதம் சதுர்திக்ஷு பத்ரகம் ।
க்ருஹபிண்ட்யலிந்தஹாராதிபிர்யுதம் ஸஹர்ம்யவத் ||

ஶாலாகாரஶிர: குர்யாத் மஹாநாஸீ முகே முகே ।
பார்ஶ்வயோ: க்ஷுத்ரநாஸ்யஶ்ச யதாயுக்த்யா
ப்ரயோஜயேத் || ௧௨௬ ||

ஶ்ரீவிஶாலஸ்ய ஸம்ஸ்தாநம் பஞ்சாம்ஶே த்³வ்யம்ஶமாயதம் ।
பூர்வவத்பூமிபாகம் ச முகத: க்ருதகர்ணகம் ||௧௨௭||

மாத்ராகாண்டத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 மடங்கு நீளமுடையதாகும். ஐந்தாவது 5-வது, ஆருவது 6-வது, ஏழாவது 7-வது, பூமிகள், பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13 அம்சங்களைக்கொண்டவைகளாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்புபோலவே கல்பிக்க வேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்ரகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கிருஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டு கண்ட ஹர்மியத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸை சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். பக்கங்களில், க்ஷுத்திர நாஸிகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 126

ஸ்ரீவிசாலத்தின் அமைப்பானது, அகலத்தில் ஐந்தில் 5-ல் இரண்டு 2 பாகம் நீளமுடையதாகும். பூமிபாகமானது

𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌕𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌸𑌭𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑍇 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௧௨௮॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑍀 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௧௨௯॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌲𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌜𑌾𑌲𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌿𑌤𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌡𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠-
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

முன்புபோலவேயாகும். மூலத்தில் (அடியில்) இருந்து கிரகரீகிருதமாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, கிரகர கோஷ்டமாக இருக்கவேண்டும். அங்கு, தலையில் சபையாவது கல்பிக்கப்படவேண்டும். பற்பல விதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், மஹாநாஸீ க்ஷுத்திரநாஸீ இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நாஸிகளை எங்கும் ஸ்வஸ்திகத்தை போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 129

சதுர்முகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தில் நான்கில் 4ல், ஒரு 1 பாகம் அதிக நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பூமிபாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். திக்குகளில், பத்திரகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் ஹாரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். குட்டியம், கும்பம், லதை, இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தோரணங்கள், ஜாலகங்கள் வ்ருத்தஸ்புடிதங்கள், இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்

𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌭𑌾𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾
𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 ॥ ௧௩௪ ॥

𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌕𑍂𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌲𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌘𑌨𑌾𑌘𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௩௫ ॥

டிருக்க வேண்டும். கூடங்கள், நீடங்கள், கோஷ்டங்கள், க்ஷுத்திர (சிறிய) கோஷ்டங்கள், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிரஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், முதலியவைகளால், கண்டஹர்மியத்தைப்போல அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். சிரஸ்ஸானது சபையைப் போலவோ, சாலாகாரமாகவோ இருக்க வேண்டும். நான்கு 4 நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 இரண்டு 2, நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். மேலுக்கு மேலே, கூடம் முதலிய சகல அங்கங்களுடனேயும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். உள்புரத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். துவார கோபுரமானது, மூன்று விதமாகும். மூன்று 3 துவார கோபுரங்களிருக்க வேண்டும். வர்ஷஸ்தலத்துடன் கூடிய தாக இருக்க வேண்டும். வாரிதலமில்லாததாக இருப்பது மாகும்.

ஸ்ரீகரம் முதலிய கோபுரங்களை, கனமான அங்கங்கள், கனமில்லாத அங்கங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். 135.

நாநாவிதஸ்தம்பமஸூரகாணி
நாநாவிதாங்காநி ஸலக்ஷணாநி |
நாநோபபீடாநி ஸபத்ரகா(பா)நி
ஸாந்த்ராண்யஸாந்த்ராணி கநாகநாநி || ௬௬ ||

ஶாலாதிஸப்தாங்கதலாநி யுக்த்யா
ஶோபார்த்தி(யோ)பஞ்சதஶ கோபுராணி |
ஶாலாஸபாமண்டபஶீர்ஷகாணி
ப்ரோக்தாநி [illegible] || ௬௭ ||

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே கோபுரவிதாநம் நாம
சதுர்விம்ஶோऽத்யாய: ||

தேவாலயங்களில், பலவிதமான ஸ்தம்பங்களையும், மசூரகங்களையும், பற்பல விதமான அங்கங்களுடனும், லக்ஷணங்களுடனும், பத்திரமாகவும், பத்திரமில்லாமலும், கனமாகவும், கனமில்லாமலுமிருக்கின்ற பலவிதமான உபபீடங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

சோபார்த்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதினைந்து விதமான கோபுரங்களும், சாலை, சபை, மண்டபம், போன்ற சிரஸுகளுடையவைகளாக கல்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கோபுரவிதானமென்னும்
இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௧॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌥 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑍇 𑌸𑌮𑍇 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥௨॥

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌆𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌗𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥௩॥

𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ।

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், ராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களில் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த மண்டபமானது யுக்தியுடன் விதிக்கப்படுகிறது. 1

பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) எதிரில், புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் மங்களகரமான உத்தியானத்தில், கிராமம் முதலியவைகளின் வீட்டுநடுவில், கீழே கூறப்பட்டிருக்குமிடங்களில் நான்கு 4 திக்குகளிலும், விதிக்குகளிலும், இவைகளின் வெளியில், உள்கையில் வீடுகளின் மத்தியில், முன்பக்கத்தில், ஆகிய இடங்களில், தங்குவதற்கான மண்டபம், யாகமண்டபம், அபிஷேகம் முதலியவைகளுக்கு யோக்யமான மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், விவாஹ மண்டபம், மைத்திர (ஸ்நேஹிதர்களுடன் இருப்பதற்கான்) மண்டபம், உபநயநம் செய்வதற்கு யோக்கிய

ஸாந்திகாயாமகம் க்ஷௌரம் போக்த்ருகம் ஸுகவாஸிதம் ॥ ௫ ॥

தேஷாம் க்ரமேண நாமாநி வக்ஷ்யதே விஸ்தரோந்நதா ।
மேருகம் விஜயம் ஸித்தம் பத்மகம் பத்ரகம் ஶிவம் ॥ ௬ ॥

வேதம் அலங்க்ருதம் தர்பம் கௌஶிகம் குலதாரி(ர)ணம் ।
ஸாகாரம்பம் ஸௌக்யகம் கர்பம் மால்யம் மால்யாத்புதம் ததா ॥ ௭ ॥

தேவத்விஜநரேந்த்ராணாம் ஷோடஶம் சதுரஶ்ரகம் ।
கநம் ஸம்பூஷணாக்யம் ஆஹ்லாத்யம் ஸ்ருங்ககம் ததா ॥ ௮ ॥

கோணம் ச கர்கடம் சைவ ஶ்ரீரூபாக்யம் ச மங்கலம் ।

மான மண்டபம், ஆஸ்தாந மண்டபம், சைனியங்களைக் காண்பதற்கான மண்டபம், ஸந்தி (சமாதானம் செய்து கொள்வதற்கான) மண்டபம், க்ஷௌர மண்டபம், போஜனம் செய்வதற்கான மண்டபம், சுகவாஸத்திற்கான மண்டபம், இவைகளின் பெயர்கள் இப்பொழுது முறையே விதியுடன் கூறப்படுகின்றன.

மேருகம் 1 விஜயம் 2 ஸித்தம் 3 பத்மகம் 4 பத்திரகம் 5 சிவம் 6 வேதம் 7 அலங்கிருதம் 8 தர்பம் 9 கௌசிகம் 10 குலதாரி(ர)ணம் 11 ஸாகாரங்கம் 12 ஸௌக்கியகம் 13 கர்பம் 14 மாலியம் 15 மாலியாத்புதம் 16 என்பன கீழே கூறப்பட்ட மண்டபங்களின் பெயர்களாம். 7

தேவர்கள், பிராம்மணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்கு, மண்டபமானது, ஷோடசா 16 ச்ரம், சதுர 4 ச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

கனம் 1. ஸம்பூஷணம் 2. ஆஹல்யம் 3. ஸ்ருககம் 4. கோணம் 5. கர்கடம் 6. ஸ்ரீரூபம் 7. மங்களம் 8. என்ற

सन्तान्यष्टौ सुरादीनां नृपाणामायताश्रकम् ॥

मार्गं सौभद्रकं चैव सान्धारावर्तं तु सम्भवम् ।
साधारणं च सौख्यं च तथैवेश्वरकान्तकम् ॥१०॥

श्रीभद्रं सर्वतोभद्रमित्यष्टौ वैश्यशूद्रयोः ।
भक्तिमानं तथा पादायामं पादविशालकम् ॥ ११ ॥

अधिष्ठानं तदाकारं प्रभां मध्यरङ्गकम् ।
अलङ्कारं क्रमाद्वक्ष्ये स्तम्भपक्षं तदाकृतम् ॥१२॥

सार्धहस्तं समारभ्य पञ्चहस्तावसानकम् ।
षडङ्गुलविवृद्ध्या तु पादान्तं पञ्चदशान्तकम् ॥

பெயருடைய இந்த எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், தேவர் முதலியவர்களுக்கு கூறப்பட்டவைகளாகும்.

அரசர்களுக்கு நீண்ட சதுரச்சிரமாக இருக்க வேண்டும். 9

மார்கம் 1. ஸௌபத்திரகம் 2. ஸாந்தரம் 3. ஸாதாரணம் 4. ஸௌக்கியம் 5. ஈசுவரகாந்தம் 6. ஸ்ரீபத்திரம் 7. ஸர்வதோபத்திரம் 8 என்ற எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும். 10½

பத்தியின் மானம், பாதத்தின் நீளம், பாதத்தின் அகலம், அதிஷ்டானம், அதன் ஆகாரம், பிரபை, மத்தியமரங்கம், அலங்காரம், ஸ்தம்ப பக்ஷம், அதன் ஆகாரம், இவைகளைக் கிரமமாகக் கூறுகிறேன். 12

ஒன்னரை 1½ ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஐந்து 5. ஹஸ்தம் வரையில், ஆறு 6. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) அந்தமானது, பதினைந்து 15. விதமாகும். 13

அத² விஸ்தாரஹஸ்தேஷ்வாயாமம் ப்ரவக்ஷ்யதே ।
பங்க்திர்த்³வித்ரிசதுஷ்பஞ்சபா⁴கைரேகாம்ஶஸம்யுதே க்ரமாத் ॥ ௧௪ ॥

பங்க்திமாநேந பங்க்தி: ஸ்யாதா³யாமம் ஸ்வவிஸ்தராத் ।
அத²வா ஹஸ்தவிஸ்தாராத் த்ரிமாத்ராத்³யஷ்டா கராந்தத: ॥௧௫॥

க்ஷயாத³ஷ்டயா ப்ரோக்தம் தேந மாநேந யோஜயேத் ।
ஸாயதம் வாபி தத்ஸர்வம் தந்நாம்நைவ ப்ரசக்ஷ்யதே ॥

ஸார்த⁴த்³விஹஸ்தாத்³ ஹஸ்தாஷ்டகாந்தம் ஷட³ங்கு³லவர்த⁴நாத் ।
அஷ்டஹஸ்தாந்தம் ஸ்தம்போ⁴ச்சம் த்ரயோவிம்ஶத்ப்ரமாணக ௧௬ ॥

இனி, விஸ்தாரத்தின் பத்தியினுலே, (பாகத்தினுலே) இவைகளின் நீளமானது விதிக்கப்படுகிறது.

பக்தியந்தரத்தை, ஒன்று 1. இரண்டு 2. மூன்று 3. நான்கு 4. ஐந்து 5. என்று பாகங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் ஒரு 1. பாகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இது, அதன் விஸ்தாரத்தினுலே கிடைக்கும் விஸ்தாரமாகும்.

அல்லது, அதன் பக்தி விஸ்தாரத்திலிருந்து, ஒரு 1. முழம் வரையில், மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, அதன் அளவானது, எட்டு 8 விதமாகும். அந்த மானத்தினுலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

அவ்விதமான நீளத்துடன் கூடிய அவைகள், அதே பெயருடையவைகளாகும். 16

இரண்டரை 2½ முழம் முதல், எட்டு 8 முழம் வரையில், ஆறு 6, ஆறு 6, அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) உயரமானது, இருபத்தி மூன்று 23. விதமாகும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || கஅ ||

[illegible]
[illegible] || ககூ ||

[illegible]
[illegible] || உ0 ||

[illegible]
[illegible] ||

அல்லது, மூன்று 3. மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிக் கொண்டும், ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக் கணக்கிடுவது மாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 17½

எட்டு 8. அங்குலம் முதல், பத்தொன்பது 19 அங்குலம் வரையில், அரை ½ அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, ஸ்தம்பத்தின் அகலமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல், (இருபத்திமூன்று 23. விதம்) ஆகும்.

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தை, பதினொன்று 11. பத்து 10. ஒன்பது 9. அல்லது எட்டு 8. பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒரு 1. பாகம், ஸ்தம்பத்தின் அடியின் அகலமாகும். அதன் நுனியானது, (அவ்வித பாகங்களில்) ஒரு 1. பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 19½

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், பாதாதிஷ்டான மானது, பாதோச்சத்தில் அரைப் ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். என்று, சாதாரணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 20

தலமானது, பாதோச்சத்தில் ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2,

M. M. 58.

𑌸𑍋𑌪𑌪𑍀𑌠𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿 ॥ ௨௩ ॥

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌤𑌲𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௫ ॥

பங்கு இருப்பதுமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பங்கு மஞ்சோச்சமாகும். 21

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாக இருப்பதுமாகும்.

உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு உடையதாகவோ, மூன்று 3. பங்குடையதாகவோ அல்லது, உபபீடவிதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரமுடையதாகவோ இருப்பதுமாகும். 22½

உபபீடத்தை, யுக்தியுடனும், அழகாகவும் கல்பிக்க வேண்டும். 23

உபபீடம் தலம், ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், இவைகளின் அலங்காரமானது, முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ளவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலே, ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், திரிவர்கம், கபோதம், பிரதி, இவைகளுடன் கூடிய யாதொரு கட்டிடமுண்டோ, அதற்கு மண்டபம் என்று பெயர். 25

மண்டம் ஸத்பூஷணம் தம் பாதீதி மண்டப இஷ்யதே ।
ஸாதாரண்யம் ஸர்வவர்ணாநாம் ப்ரபாரூபம் வதாம்யஹம் ॥

ப்ரபாரூபாங்கபாதாக்ரே சோத்தரோர்த்வவம்ஶகம் ।
ப்ராக்வம்ஶாநுவம்ஶம் ச நாரிகேலத்ருமாதிபி: ॥ ௨௮ ॥

க்லுப்த்வாபி தயா பத்ரைஸ்த்ருணைர்வா ப்ரச்சாதிதா
ப்ரபா ।
ப்ரபாஸ்தம்பஸமுச்ச்ராயம் அதஸ்ஸ்யாத்பூர்வவத்ஸ்ம்ருதம் ॥

பாதவிஷ்கம்பமேதேஷாம் வேதாங்காஷ்டதஶாங்குலம் ।

மண்டம் என்பதற்கு, நல்ல அலங்காரம் என்பது பொருள். அப்படி அலங்காரத்தைக் காப்பாற்றுவதனுல், (அலங்காரங்களுடனிருப்பதால்) இதற்கு, மண்டபம் என்று பெயர்.

ஸகல ஜாதிகளுக்கும் பொதுப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற, பிரபா, என்னும் கட்டிடத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன். 26

பிரபாரூபத்தின் (பிரபா—பானசாலை) அங்கமான பாதத்தின் உச்சியில், உத்தரத்தையும், அதற்கு மேலே, ஊர்த்துவ வம்சம், பிராக்வம்சம், அநுவம்சம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

தென்னங்கீத்து, இலைகளான மற்ற ஸாதனங்கள், இவைகளினுலே மூடப்பட்ட (வேயப்பட்ட) கட்டிடமே, “பிரபை” எனப்படும்.

இதன் ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டு இருப்பதைப்போலவேயாகும்.

அதன் பாதத்தின் விஷ்கம்ப (பருமன்) மானது, நான்கு 4 ஆறு 6 எட்டு 8 அல்லது பத்து 10 அங்குலம் அளவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇 𑌦𑌶𑌨𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌡𑍍𑌬𑌾𑌣𑌭𑌾𑌗𑌿𑌕𑍇 ।
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌸𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௩௧॥

𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

ஸ்தம்பமானது, அழுத்தமான மரத்தினாலானதாகவோ, துவக்ஸாரமாகவோ (பனை, தென்னை மரங்களைப்போல் அழுத்தமான பட்டைகளையுடையதாகவோ), இருக்க வேண்டும். இத்தகையவைகளை கிடைத்தவரையிலும் உபயோகிக்கவேண்டும். 29

பிரபையின் வேதிகையானது, (வேதிகை – மேடை) பாதத்தின் உயரத்தில், பத்து 10 ஒன்பது 9 எட்டு 8 ஏழு 7 ஆறு 6 அல்லது ஐந்து 5 பாகத்தில் ஒரு 1 பாகம் உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில், ரங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 30

மஸூரகமானது ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகமிருக்கவேண்டும்.

தல்பத்தின் ஆயாமமானது, இரண்டு 2 பங்காகும். பிரஸ்தரமானது ஒரு 1 பாகமாகும். 31

அதன் விசாலமானது, இரட்டைப்படை, ஒத்தைப் படை, இரண்டு 2 பத்தி, அல்லது, ஒரு 1 பத்தியாக இருக்க வேண்டும்.

பிரபையானது, எட்டு 8 தூண்கள், அல்லது, நான்கு 4 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 32

प्रपाटीनां तु संस्थानं यथा वा रङ्गमीरितम् ।
सर्वाङ्गावयवसंयुक्तं मिश्रद्रव्यसमन्वितम् ॥ ३३ ॥

शालासभाप्रपाणां तु मण्डपानां तु मध्यमे ।
प्रकल्पितचतुस्स्थानं त्रिमानं रङ्गमिष्यते ॥ ३४ ॥

मण्डपोपरि हर्म्यं चेत् मालिकामण्डपं भवेत् ।
मण्डपोर्ध्वे सशिखरं द्वितीयं यदि सम्भवेत् ॥ ३५ ॥

मध्यहर्म्यतलत्वात् प्रतिमध्यं तदुच्यते ।
मेरुजं चतुरश्रं स्यात् चतुष्कोणैकभूमिकम् ॥

பிரபை முதலியவைகளின் அமைப்பானது, ரங்கத்திற்கு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாம். 32½

ஸகலவிதமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மிச்ர திரவியங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற, சாலை, ஸபை, பிரபை, மண்டபம், இவைகளின் மத்தியில், கல்பிக்கப் பட்ட சதுஸ்தானங்களை (நான்கு 4 இடம்) உடையதும், மூன்று 3 விதமான அளவுகளுடையதும், "ரங்கம்" என்று கூறப்படுகிறது. 33

மண்டபத்திற்கு மேலே மற்றொரு 1 தலமிருந்தால், (மேல் தலம்) அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயர்.

மண்டபத்திற்கு மேலே, சிகரத்துடன்கூடிய இரண்டாவது தலமிருந்தால், (கீழ்தலம், மேல்தலம், இவைகளின்) மத்தியில் தலமிருப்பதால், அதற்கு, "பிரதிமத்தியம்," என்று பெயர். 35½

அது சதுரச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு, "மேருஜம்" என்று பெயர்.

𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌦𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥

𑌨𑌵𑌪𑌾𑌦𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௯ ॥

𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௰ ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍋𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

அது, நான்கு (4) கால்களுடன்கூடியதாகவும், ஒரே (1) பத்தியாகவும், எட்டு (8) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு "பிரம்ஹாஸநம்" என்று பெயர்.

இரண்டு (2) பத்தியுடன் சதுரச்ரமாகவும், எட்டு (8) பாதங்களுடன் (பாதம்–தூண்) கூடியதாகவும், எட்டு (8) நாஸிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் பாதமில்லாமலுமிருந்தால், அதற்கு, "விஜயமண்டபம்" என்று பெயர். (38)

இவ்விதம், (மத்தியில் ஒரு பாதத்துடன்) ஒன்பது (9) ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதானுல், அந்த பிரபைக்கு, "கல்யாண காரிதா" என்று பெயர்.

மூன்று (3) பத்திகளுடன் சதுரச்ரமாகவும், பதினாறு (16) தூண்களுடன் கூடியதாகவும், பதினாறு (16) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் (அங்கணம்–மேடை) கூடியதாகவும், மத்தியகூடம், ஊர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதாகவும், நான்கு (4) திக்கு

𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍃𑌪𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾𑌮-
𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍀 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿
𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌮𑌵𑌰𑌂
𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑌶𑍍𑌰𑌂
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌸𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௪௨ ॥

களிலும், நான்கு (4) துவாரங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களின் வெளிப்பக்கத்தில், நான்கு தோரணங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டும், (தோரணம் – வாயிற்படிக்கு வெளியில் அலங்காரங்கள் செய்வதற்காக முன்பக்கத்தில் இரண்டு (2) கால்களை நட்டு நீட்டிக்கட்டப்பட்டிருக்குமிடம்) தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்களுக்கு யாகம் முதலிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு யோக்கியமாகவும் இருக்கின்ற இடத்திற்கு "ஸித்தம்" என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சகலவிதமான காரியங்களுக்கும் சிறந்ததாகும். (41)

கூர்மையாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கின்ற புத்தியையுடையவன், மண்டபத்தின் (யாகசாலையின்) உள்பரப்பை, எண்பத்தோரு (81) பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் ஒன்பது (9) அம்சங்களை கொண்டதான வேதியை (மேடை) கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைச்சுற்றிலும் மூன்று (3) பாகங்கள் இருப்பவைகளாகும். அவைகளின் மத்தியில் இந்திர திக்கு முதல் முறையே, 1. சதுரச்ரகுண்டம், 2. யோநிகுண்டம், 3. அர்தசந்திர குண்டம், 4. திரிகோண குண்டம், 5. விருத்த குண்டம், 6. ஷடச்ரகுண்டம், 7. பத்மகுண்டம், 8. அஷ்டாச்ர குண்டம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். (42)

ஹஸ்தவிஸ்தாரநிம்நத்வவத் ததா ச-
  துஷ்கோணிகம் திக்ஷு திக்ஷு த்ரிஸூத்ரகம் ।
ஸத்ரிமேகலயுக்தம் த்விகம் த்வா வா
  யாதா ஸப்தபஞ்சாத்ரிகோணகம் ॥ ௪௩ ॥

ஸ்வாஸநஸ்யாக்ரதோ வக்ஷ்யே மேகலே:
  யோநிம் ஸ்வாத்மத் கஜோஷ்டவத் குர்யாத் ।
தாம் ச ஸப்தத்ர்யங்குலாயாமாம் ததா:
  ஷண்ணாம் ஸமாம் ப்ராக்ஞோ ஹ்ரீம் ந்யஸேத் ॥ ௪௪ ॥

வேதஷட்யேகமாத்ராம் வா யோநிம்
  ஸ்வாஸநேவமுக்தம் தம் வா வா ந: ।

ஒரு (1) முழம் விஸ்தாரம், ஒரு (1) முழம் ஆழம், நான்கு (4) மூலைகள், இவைகளுடன் கூடியதும், ஒவ்வொரு திக்கிலும் மூன்று (3) (அகலம், நீளம், குறுக்களவு என்று மூன்று 3). ஸூத்திரங்களுடையதும், ஏழு (7), ஐந்து (5), மூன்று (3), அங்குலம் உயரமான மூன்று (3) மேகலைகள், அல்லது இரண்டு (2) மேகலைகளுடையதாகவும், இருக்க வேண்டும். (இது சதுரச்ரகுண்ட லக்ஷணமாகும்). (43)

அந்த மேகலையின்மேலே (ஹோமம் செய்கிறவன் உட்காருமிடத்திற்கு எதிரில், மேகலையின் மத்தியில்) யானையின் உதட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ள யோநியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

யோநியானது, ஏழு (7), மூன்று (3), அல்லது இரண்டு (2) அங்குலம் அகலமும், அகலத்திற்கு சமமான நீளமும் உடையதாகவும், அக்கிநியை நோக்கி இருப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அதன் அகலம், நீளம், உயரம், இவைகள், நான்கு (4), ஆறு (6), ஒரு (1) அங்குலமிருப்பதுமாகும்.

[illegible]

[illegible] || ௪௫ ||

[illegible]

[illegible] |

[illegible]

[illegible] || ௪௬ ||

[illegible]

[illegible] |

[illegible]

[illegible] || ௪௭ ||

மற்ற குண்டங்கள் ஆறு, (6), நான்கு (4) மூன்று 3), உயரமும், அகலமுமுடையதாகவும், ஒரு (1) தாலம் (அடி) ஆழமுடையதாகவும், இருக்கவேண்டும். ஒரே மேகலை யுடையதாக இருப்பதுமாகும். இந்த குண்டங்களுக்கு கர்ணம், யோனி, இவைகள் கிடையாது. 45

குண்டங்களின் மத்தியில், அப்ஜத்தை (தாமரை மலர் போன்ற வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த அப்ஜமானது வட்டவடிவம்போன்ற வடிவமுடையதாகவும், நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு 6, அங்குலம் விஸ்தார முடையதாகவும், நான்கு 4, மூன்று 3, அல்லது ஒரு 1, (இரண்டு) அங்குலம் உயரமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

திரிகோணத்தின் (நீளத்தில்) ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை முன்னால் ஒதுக்கிவிட்டு, மீதமுள்ள நீளத்தில் பாதியில் பாதி (கால் பங்கு) அளவை எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு அதை, கோணம் வரையில் சுழற்றவேண்டும். இவ்விதமே மற்றொரு பக்கத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ் விதமாக இரு சூத்திரங்களை பிரயோகிப்பதால் (குண்டமானது) யோனி வடிவமாகும். 47

[illegible] ॥ ௪௮ ॥

[illegible] ॥ ௪௯ ॥

வாஸ்து வித்தையை யறிந்தவன் [2]பூவிஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகத்தில் ஒரு 1, பாகத்தை மேலும் கீழும் ஒதுக்கி, ஜியாசூத்திர பாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த அளவிஞலே வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இவ்விதம் யுக்தியுடன் அர்த்த சந்திர குண்டத்தைக் கல்பிககவேண்டும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு அந்த அளவிஞலே த்ரிசூத்திர ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அது திரியச்ர (முக்கோண வடிவமான) குண்டமாகும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை பதினெட்டு 18 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு ஒரு 1 அம்சத்தை வெளியில் ஒதுக்கி (அதன் மத்தியிலிருந்து சூத்திரத்தை வட்டமாக) சுத்த வேண்டும். அப்பொழுது, அது விருத்த குண்டமாகும். 49

[illegible]

2. பூ விஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9. பாகமாகச் செய்து, மேலும் கீழும் இரண்டு 2. பாகங்களை ஒதுக்கி. ஜியா சூத்திர பாதனம் செய்து. அந்த ஜியா சூத்திரத்தின் சரிபாதி அளவிஞலே ஜியா சூத்திர மத்தியிலிருந்து, ஜியாசூத்திரத்தின், ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கம் வரையில் அர்த்த சந்திர வடிவமாக வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.